ՀԱՄԱՌՕՏԻՒԹԻՒՆ
ԸՆԴՀԱՆՈՒԹԵԱՆ,
ԵՒ ԲՆԵԼՈՅՆ
ՄՆԾՈՒՆ ԱԼՊԵՐՏԻ։

Թարգմանեցեալ ի վաղնջուց ժամանակաց, ի մեծամեծաց վարդապետաց մերոց, ի լաթին լեզուէ ի հայ բարբառ։

Եւ նորոգեալ՝ ի լոյս ածեցեալ, եւ սրբագրեցեալ, ըստ հնոց օրինակաց. եւ ըստ նախասացին իւրոյ, տագաւորութիւն եւ աշխատութիւն Մխիթարայ Վարդապետի Սեբաստացւոյ։

Եւ տպագրեցեալ՝ արդեամբք եւ ջոյիւք, Պարոն Սարգսի, որդւոյ սիրացու Դէորգի Կոստանդնուպոլսեցւոյ։

Ի փառս մեծազոյնս Աստուծոյ, եւ ի պատիւ ամենապանծեցեալ կուսին Մարիամու։

Ի հայրապետութեան Տեառն Աղեքսանդրու, ամենից Հայոց Կաթուղիկոսի։

Ձամի Տեառն 1715. իսկ ի Թուին Հայոց ՌՃԿԴ. Յուլիսի 22.

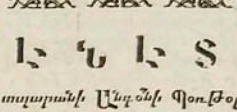

Ի ՎԱՆՆԻ ՏԻՒԿ։

Ի տպարանի Ընդհանրի Պօռէօլի։

Հրամանաւ մեծաւորաց։

ՐԲՆ ԶՈ ՔՆԹԵՐՑՈՂ Ս

Ի քանզի Աճաբանութի մեծին Ասպե-
տի, դոլով բաղձալի բազմաց . նախ
նիքն մեր՝ ոչ ի սեր այլոց դիտութեց
օգտակարից՝ այնպէս՝ և ի սեր սրբին
վառեցան : Եւ ի ձեռն բազմաց ար-
դիմահարաց աշխատութեց, հանատար
մաքար՝ և հանճարեղապէս՝ թարգմա
նեցին զսա , ի լաթին լեզուէ ի հայկական բարբառ , ի
մեծն հայաստան , նախ քան զբերեք հարիւր ամ : Եւ
անտի օրինակ մեղմածայն , և ամենագով գրոցս այսո
րիկ , ծաւալեցաւ ի մէջ ազգիս մերոյ : Բայց զի գրա
գիրք հետևօղք , որք ի յօրինակէ գեղոյն՝ օրինակին ,
գոլով անհմտութ արհետոյն քերթողութեն , և անհգամ
ցեալք , բազմի՛ցս սխալեցան՝ ի կէտագրութեն , և ի նա
խադրութեն , և մանաւանդ՝ ի յառաջաբանութեն , և յա
րեբք յարեբք՝ ի տառս , և ի բառս՝ . և մերթ մոռացան
և զառոյս ոմանս , ոչ և երևի՝ ի զանազան օրինակս , որք
ևս այսորիկ , իրերաց ոչ համաձայնին : Եւ անհոգանային
յեռս գրելոյն սրբագրել զսխալեցեալսն , զի մի՛ կրկնա
խառք լինիցին , և մանաւանդ՝ զի մի՛ ապականիցին լու
սանգք , և տոգք գրոցն , և այնու ընդունիցին գքառս
հանս : Բայց զի գրեանք Աճաբանականի ուսման , գո
լով նրբագուշեղք , ի սակաւուց սխալմանց՝ տառից , կամ
առոգանութեց , գիծամածս այլայլութեն , և զիմա
ցագմանս բանից՝ ներընդունին , ըստ օրինակի փոխ
կանոյ մարմնոյ , որ ի սակաւուց գաւոց՝ մեծաց՝ վտան
գաւորի . որոյ ևս , և բազումք ի յոչսուսմասիրաց կրեին
գիծամածս դժոհարութեն , սա հասկացուն սորին :
Ասաի յայտ սեռեալ զայս՝ մերայնոց բանասիրաց վերա
պատճեղելոց վարդապետաց , յոգոց հանեին , և բաղ
ձային , զի գոնեա յոմանէնէ բանասիրէ աշխատասի
րեալ սրբագրիցի , ըստ հնոց օրինակաց , և բան նախա
տային իւրոյ , և այնպէս տարագրիցի , որում և սա հա
մայնս տարաճշիցի : Ընդ որոյ բաղձալի և ես՝ յետնե
ալս ամենից բանասիրաց , Ագիթար Վարդապետ Ակ
բասուեան , որ ի տիս մանկութէ իմոյ , սովիմբ վարժե
ցայ , և խանդակաթ սրտիւ յանէ՛ս՝ ի սէր սորին վառե
ցայ : Ըստի զկնի բազմանցից ժամանակաց , և ի հան
դիպ

դիպման կարելութեանց , սոխալեցեալ ի սխալ , յանձն առի աշխատիլ առ սրբագրութեի սորին, հանդերձ ա՛ս կերտած իմով ոսկանխիճ վարդապետիճ սեբաստեն՛ի : Եւ ընդ երկար ժամանակս աշխատասիրեալ մեր՝ տա՛ղիւ կարացաք ի լոյս ածել , մնքրել ի սխալմանց դրչաց , և խոհքաբեր հանդերձ առօգանութի՛ , և պլովիւ սխոսանաւորութիւք առ բանն . բայ որում էին բազմագան հին օրինակքն , և մանաւանդ նախասխոսն : Բայց զի մի՛ քանհսդոյք բերմնաւորաց աշխատութեից Թարգմանչաց սորին գոսանդիցիք , զանց արարաք զոյնքիւք ոսմանք , որք ոչ քոս նորոց քերականութեց են եղեալք , ի մե՛ բացմոնս բայից , և կամ ի յայլս , զի այնոքիւք՝ գործ՛ թիւք բանիկ ոչ ՚ի՛ասին , այլ մանաւանդ քաղցրագանութիւք պատճառին , առ յոյժ վախճան՝ նախնիք մերք եա՛ թոյլ եւոան , և ֆոխանակ դնելոյ , որոշեցեալ , գոյնաւորեալ , յնանեցեալ , և այլք նմանք , եդին՝ որոշեալ , գոյնաւորեալ , լցեալ : Եւ սինակ դնելոյ , սրբոյ գրոյ , բարեաց սրանց՝ եդին՝ սբ գրոյ , բարի սրանց, և այլք նմանք : Վա՛յ ապուժ՛ ընձեռոյդ վրէ՛պատն, զի զնոսա սուրբ՝ մեր՝ որ քան առ յայնս՝ անբասիրս սրատգին , զի ոչ ի՛ք՝ ոչ ՚ձանաչելով զայնոսիկն՝ զանգաբարաք , այլ՝ զի մի՛ ամբարտաւանք գտանիցիմք , զնաստանս նախնեաց խոստովով , քան զոր չի՛ք յանդգնացոյն , թողք Թոզաք ձեզ , և մանաւանդ՝ մինչ գոյացեալ՛ք բանին , զոչ ինն ՚ձառ առ բերելին : Եւ յորժամ որ քան առ բան սրբագրութե՛ յառաջագահ գործն , անկարելութիւնք ծանիից , առ սպագրութե՛ սորին , նախաժամանեցին մեզ : Սակայն՝ Աֆ որ առանձնակ պարգեւօք , և ոչ ընդ վայր տարեալ զբարի բաղձանս ծառայից Քրոց , շնորհեաց գալիս պարոն Սարգսի , որդւոյ սիրացու գեորգի Կոստանդնուպոլեցւոյ , ի սեր տպագրութե՛ սորին , որոյ ծախիւքն տպագրեցաւ , և ի լոյս ածելոյ եղև : Այլ՝ խնդրեմք ի բնածից բարեսիրաց ընծեռոյդ ա՛ս սորիկ Աֆաքանականի մատենի , զի արժանի յիշման առ Տ՛ր համարեսջիք զընձառս զաշխատուս ի սմին , և առաւօտս ծախից տպագրութեան , և գոբ յիշեալք լինիջիք ի Քրե՛ , ի փառս Էր , որ է օրհնեալ ՚ի համայնս յաւի՛տեանս : Ամէն :

Ահն լուսոյ՝ արփի պայծառ,
Աճայնոց ուսմանցն Ճառ։
խոնարհ մնաց՝, Թէ և չէ՛ն վառ,
լուսաւորման լիով պատճառ։
Իսկ այնք որք են գիւաց անտառ,
հպարտութեաբ ցուցեալք կայտառ։
սոլամբ չկրին՝ Թէ և են վառ,
զի ո՛չ ինչ պիղծ՝ ի ընդ այս խառ։
Տե՛ս գուռ եղեալք և ի միտ առ,
՝ի յուսանել մի՛ լինիր սառ։
խոնարհեցո զմիտս քո յար՝,
զոչ գիտեցադ՝ տարց և փորձ առ։
Զգործս խնամոնոց, նախ՝ ի կի՛ր առ,
որք որանդրուն առ յայս նուրբ Ճառ։
պատո՛ւեա զդիտոց արանց կամառ,
զքեզ ոչ գիտօղ յար՝ ի միտ առ։
Ձոյս ասացի՝ Թէ բմբռնես,
արդիւնաբար՝ ի գործ աճես։
լուսաւորեալ զքեզ տեսցես,
և անդրագոյն՝ յատաղեսցես։
Բայց Թէ ՝ի քեզ տրամաբանես.
և զոր կարծես յայն չհնարես.
Ծանիր զի այս՝ օգուտ չէ՛ քեզ.
մինչև գիտնոց խոնարհեսցես։
Զի Թէ զնանարհ գուռն ո՛ տեսցես.
որով ըմբռել կոր առնիցես.
Ծանիր զի յար զարկուցանես.
զքոյդ դուռն և վընասես։
Ոտսի Ջանիր կրթեա զքեզ.
՝ի կեանս քո որքան կարես.
զի հեղ սրտիւ զարգանայցես.
որ քան յիտասս յատաղեսցես։
Զի գիտուԹե՛ տղբևրնե՛ հեղ.
ոՀղ վարուք իւր ուսոյց մեզ.
ուսոի յայնժամ՝ օգտե՛ սա քեզ.
երբ լինիցես աշակերտ հեղ։
Նա և յանէս առօԹեսցես.
զկոյն ինչնորպ քեզ ունեսցես.
զի ո՛չ շնորհ ինչ տրի քեզ.
Թէ կայսն էցէ՛ զքեզն անտես։

ՀԱՄԱՌՕՏ ՀԱՒԱՔՈՒԹԻՒՆ ԸՆԹԵՐՈՒՆԿԱՀԱՆԻ ՀՈԳՈՒԹԻՒՆ,

ԵՐԱՆԵԼՈՅՆ ԱԼԳԵՐՏԻ ՄԵԾԻ ՌԱԹԻՍՓԾՆԱՅՈՅ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԻ Ի ԿԱՐԳԵ ՔԱՐՔՈՂԱՑ։

Շարադրեալ ի Լօնդն գիրս։

Յառաջաբանութեէ Հեղինակին, Առ ընդհանուր գործն։

Ան ոչ դէպ տգիտացուցանել Աճաբանականի Ճշմարտութեէ, ի՛ նշոյլ վերին Ճառագայթէ. լուսաւորիչ միտց, և խրախուսել արքունական փափկութեէդ. յարէ ցուցանել ամօթ ակա։ Նմին իրի պատշաճ համարեցայ, ժողովել դիտմամօտ հանապատաւ, ի գրելոց Աճաբանից մեծամեծաց, որով խորչեսցի երկայնաբանութեէն, մայրն Ճանձրութեէ։ Այլ սակաւն ուռոյ Ճանապարհ՝ և առիթ իմաստից՝, առ իւորոնել գոյուն։ Վա՞ղ Աճաբանութեէն է՝ իշխան և իշխել ամ դիտութեէց, որոյ այլք արհեստք, իբրև զաւժիլու ծառայեն։ Քան զի՝ ի բնակա նայ իրողութեանց գայնս մայն առնու ի կիրառումն իւր, յորոց կարասցէ կազմել հայելի ինքեան, ի յորում նկատիցէ զարարիչն։ Սակ դիտութեէ դիտութեէց, որ բարձրանայ քան զամ իմաստասիրական տեսութեէս, և մեծի նախամեծար քան զնոսին, պատուով, և օգտակարութեէ։ Եւ քանզի իմաստասիրութեէ յերից բաժանի, սրմինքն, ի բնական, ի բանական, և ի բարոյական։ Արդ՝ բնական՝ ուսուցանէ Ճանաչել դատեղծուածս, այլ ոչ դատեղծօղն, և թէպէտ բանականն ուսուցանէ առնել զմարդիկ աքիբեբան, այլ ոչ զդէմն։ Եւ բարոյականն

կանն թէ ոչ։ ուսուցանէ առանձին զսովորական առա-
քինութիւն, այլ ոչ զսէրն։ Իսկ մեր խմաստասիրութիւն,
այսինքն, Աստուածական ճշմարտութիւն, ներդործէ
զայս ամ. քան զի ուսուցանէ ճանաչել զԱՄՆ, ընդ դի-
մանալ դիշաց, և բրտնաթոյն աշխատութիւնք կրթիլ ի
գործ սիրոյ։ Այլ է տուեալն Աստուծոյ օգտակար,
հեշտալի քան զմորխոն մեղու։ Այլ է դանձ, և բաղ-
ձալի քան զոսկի, և քան զանօս պատուականս։ Այն է
աղբիւր՝ հոսեալ ի սեղոցէն փարկութեան, ուռոգել զբա-
րեսան՝ զդինոտութեան եկեղեցի։

Արդ՝ զարադրութեիս զայս՝ բաժանեցուք ի դիրս,
Ը. և զնիւթ սոցա՝ յիւրաքանչիւրում՝ յատուկ ցանկով
նշանագրեսցուք։ Առաջին յաղագս Աստային բնութեն։
Բ. յաղագս գործոց աստղոցին։ Գ. յաղագս ապականու-
թեան մեղաց։ Դ. յաղագս մարդեղութեանն Քրի։ Ե. յա-
ղագս սրբարարութեանն շնորհաց։ Զ. յաղագս զօրութեան
խորհրդոց։ Է. յաղագս վերջին ժամանակաց, և պատ-
ժոց չարաց, և վարձուց երանելեաց։

Արդ՝ եւնէ յուրեք սխալեցայ ի գիրս յայս՝ թողու-
թեան շնորհել ինձ, զի տգիտութեանէ արարի։ Իսկ առ որ
ուղղագոյն առաքնորդեցի, ի դովե՛ստ շնորհացն Քրի
չքի լեզի, որոյ պատիւ, և առնելական հոգւոյ մերոյ իւրոյ,
հաւաքեցի զնշանագրութիւնս զայս։

Յանկ գլխոց, Առաջնոյ գրոցն, որ յաղագս
Աստային բնութեան։

Նախ թէ՝ ի՛ Աստ։
Բ. Յաղագս թէ մի՛ Աստ։
Գ. Յաղագս թէ մի միայն
է ակիզբն։
Դ. Յաղագս թէ է՛ հայր։
Ե. Յաղագս թէ է՛ որդի։
Զ. Յաղագս թէ որդի է՛
պատիւր հօր։
Է. Յաղագս թէ է՛ ոգի սբ։
Ը. Յաղագս թէ ոգի սբ՝
է՛ սբ՝ հօր և որդւոյ։
Թ. Յաղագս թէ ոգին սբ՝
է՛ սէր և պարգև սբ գ։
Ժ. Յաղագս թէ՝ ի յերկոր-
դումէ անձանցն, է՛
միութէ էութէ։
Ժա. Յաղագս թէ բաղմա-
դիմէ երրորդութէին։
Ժբ. Յաղագս թէ է՛ տանձ
հաւասարութիւն ի
յանձինս։
Ժգ. Յաղագս զանազանու-
թէ, որ ի մէջ անձին
և էութեանն։
Ժդ. Յաղագս անչափութեե
ԱՅ։
Ժե. Յաղագս անհնու-
թեան ԱՅ։
Ժզ. Յաղագս անըմբռնու-
թեան ԱՅ։
Ժէ. Յաղագս անպարագ-
րութեան ԱՅ։

Ժը.

ՃԸ. Յաղագս յանխոնար-
կանութեան ԱՅ:

ՃԹ. Յաղագս անփոփո-
խութեան ԱՅ:

Ի. Յաղագս պարզութեան
ԱՅ:

ԻԱ. Յաղագս դէրաղան-
ցութեան ԱՅ:

ԻԲ. Յաղագս ծանօթու-
թեանց ԱՅ:

ԻԳ. Յաղագս Աչեայն ա-
նուանց:

ԻԴ. Յաղագս թէ Աչ կ՝
անշաւեի:

ԻԵ. Յաղագս նախադա-
դափարացն, և դպրու-
թեան կենաց:

ԻԶ. Յաղագս յատկացելոց՝
Աչեայն անձանց:

ԻԷ. Յաղագս կարողութե
ԱՅ:

ԻԸ. Յաղագս զօրութեան
սրտադիտաց:

ԻԹ. Յաղագս դիտող ԱՅ:

Ը Յաղագս նախասահմա-
նութեան ԱՅ:

ԸԱ. Յաղագս նախադի-
տութեան, և անար-
դութեան:

ԸԲ. Յաղագս կամացն ԱՅ:

ԸԳ. Յաղագս արդարու-
թեան ԱՅ:

ԸԴ. Յաղագս ողորմութեան
ԱՅ:

Տեսլեամբ Սրբոյ Երրորդութեանն. որք լսեմայիմն յարքայութեան։

ՀՌԻՒԹԻՒՆ

Բաստ-ած-աբանականի Հիւսիսատուքեր.

ԳԻՐՔ ԱՒԱՆԴԻՆ.

Յաղագս Աճման բնութեան:

Յաղագս թէ՝ Աճ: Գլուխ Առաջին:

Ուրդ՝ եթէ՝ Աճ, բաղադրի կերպիւ ցոյ-
ցանէ: Քան զի վկայէ զայս՝ ուղղա-
փառ հաւատն, խոսին գիրք սրբք, հա-
մաստատելիւք այսպարագոյս առ նա,
զնոսն ցուցանեն, նա և սրբք քարոզեն,
աստղոհաբք սպասկեն. և բնական
առարկութիւն ենկատուն: Արդ՝ եթէ
դոյ Աճ, հաւատն վկայէ, զի հաւատն ուղղափառ,
հաւատոյ զաճ, հաստատոյ լ'յաճ, և հաւատոյ Այ:
Իսկ հաւատալ զաճ, է՝ հաւատալ դոյ զնա, և հաւա-
տալ լ'յաճ, է՝, ընդ հաւատոյն սիրել զնա, և սի-
րելով երթալ ՚ի նա, և յօժիլ ՚ի յանդամն նր: Եւ
հաւատալ այ, է՝ հաւատալ բանից նր: Արդ՝ առա-
ջին, և երրորդն է բարեաց և չարաց. իսկ երկրոր-
դն՝ բարեաց միայն: Քան զի հաւատալ զաճ, և հաւա-
տալ այ. բարեաց և չարաց հաստարակ է, այլ հաւա-
տալ լ'յաճ՝ յատուկ միայն բարեաց է: Եւ զի այճ
միայն

միայն ունի զհատուածեալ գոլ. քան զի այն է կատա-
րեալ որոյ ոչինչ է արտաքոյ. ուստի զի գոյն մերկ
ունի ինչ արտաքոյ ինքեան, նմին իրի, անկատար
է: Չի պակասի մերկ լինչ, որ ի գոյնն մերկի այսինն
ելանոյ, և կամ դեռևս գալոցէ: Այլ ասեային գոյն՝
ես զի բովանդակին է համընդհանուն, և ոչինչ ի նմա-
նէ է՝ անգեալ կամ հանդերձեալ, վասն և կատարեալ
գոյն կոչէ: Երկրորդ՝ գոլ գոյ, խօսին զիրք
սաղ.19. սբբ ըստ սաղմոսին՝ որ ասէ, յաւիտենից մինչև յաւի-
2. տեանս դուն: Եւ ելից, որէն առաքեաց զիս. և
ելից.3. յոհան դամասկացին ասէ, երևի թէ յամ անճառից
14. ասացելոցս գայ, նախնեացն է որէնն: Երրորդ,
գոլ գոյ, տամենատեղիք արարածոցս առնել,
զնոյն ցուցանեն: Քան զի այն քան ճշմարիտ գոլ ու-
նի Աբ, մինչ զի մերս գոլ, նուազ գոլոյն համեմա-
տեալ ոչինչ, վասն զի Աբ իւրով ներկայական գո-
լովն, ամ իրողութեանց տայ գոլ, այսպէս՝ մինչ զի
ես արարաքիցեր վինչն ի յիրեաց, ոչ եղեալք են
յոչնչէ, այնոյ ոչինչ գաճային բնաւքն: Ուստի ասէ
գրիգոր, եթէ ամ մարդկայինք, որք արդարք, և
գեղեցկիք, համեմատելով Աշ արդարութեան. և
գեղեցկութեան. ոչին արդարք, և ոչ գեղեցիկք, նա
և ամենևին իակ ոչին: Չորրորդ՝ գոլ գոյ՝ սբբ
քարոզէն, քան զի ասէ անանեմոս, հանառամբ գոյ
գոլ այնպիսի իր, քան զոր ոչինչ մեծագոյն կարէ
մտածել: Եւ գիտելոխոս ասէ, թէ գոլ ամենեցուն
Ա է՝ վերագոյն գոյացական աճուրդին, այլ գայս ինն
պատճառաբար, և ոչ տեսանելոյն: Դարձեալ ասէ
օգոստինոս, թէ այն ունի առաւել գոլ, որ կարի-
նի հեռանալ ի յոչգոլոյն, այսինքն, որ ոչ ունի գոյ՝
զինի գոլոյ՝ և ոչ գոլ՝ զինի ոչ գոլոյ, նա և ոչ կարէ
մտածիլ ոչ գոյն: Հինգերորդ, գոլ գոյ՝ առ առեղ-
ծուածք աղաղակեն, զի ամքն կերպիւն իւրեանց
ասէն, նա տարար զմեզ, և ոչ մեք զմեզ, վասն զի
ինքն ած է՝ ձայն բնաւքեան. որով առ գեղեցկիք,
Բ վկայեն զնմանէ, և ա գեղեցկագոյն գոլ. քաղցունքն՝
և ա քաղցրագոյն, բարձունքն և ա բարձրագոյն, մա-
քուրքն՝ և ա մաքրագոյն, կարօղքն և ա կարողագոյն,
և այլք սոյնպիսիք: Քան զի ոչ ի վերին գաւառն,
ած է հայելի, ի յորում լուսաժայիւն առեղծուածքս,
այնպէս անդրադարձեալ ի ճանապարհի կենդանոյս
առեղծուածքս՝ են հայելի, որով ած ճանաչի, ըստ
առա-

առաքելոյն որ ասէ , այժմ տեսանեմք ընդ հայելի ։ 1.կորն.
Եւ գարձեալ անեղբայրքն ոչ , իմացեալ ձանապհն 13.12.
արարածոցքս ։ Վկեցուորդ, գոլ զնձ, բնական առաք- հռօմ.1.
կութիւն ենթադասեէ , որ պատճառելուն անէ ի 20.
ձանապհն պատճառին ։ Քան զի առ ոչ ոք ասելոցեալ , կարօտանայ այլոյ ուսման , զի իցէ , և նոյնն դար- ձեալ այլոյ , զի իցէ , և բան ագաի , կամ յաւելու- ցի յանդնութեան , և կամ լինիցի անդ՝ բոլորակ , և կամ հասանիցի առ իւն , որ ոչինչ պատճառելոցեալ , այլ ամենեցունց պատճառ ։ Իսկ բոլորակն ոչ լինի տեա- կան իւրս , բան զի հարկ լինէր , զի մի և նոյնն լինի- ցէր ինքեան առաջին , և վերջին , որ ի անկարելի ։ Դարձեալ ոչ լինի յաւելումն կամ նուազումն . զի բնու- թեան փոխոյ ի յանդնդոց , զի և հասարակութիւն ասէր, ժողովոյս ամ է՝ պատճառելոցեալ , թէ իցէ հունաւոր , և թէ իցէ անհուն ։ Ապաւրեան , զի իցէ՝ կարօտա- նայ այլոյ , որ լինիցի պատաքոյ հասարակութեան պատճառելեացս , և այս ի ամ յորմէ պատահին ա- մենեքեանք ։

Յաղագս թէ մի՛ Աք։ Գև Բ·

Ի գոլ Աք , ցուցանի նախ վկայութիւք սբ օրի.32.
գրոց , քան զի ասէ երկրորդ օրհնեցի , 39· Ա
տեսէք , զի ես եմ միայն , և չիք այլք ամ
ոք ։ Եւ առաքեալն ասէ՝ մի ոք ամ , և եփես.4.
մի հաւատս , և մի մկրտութիւն։ Եւ սբօ- 5.
գիոս ասէ , թէ կարելի է ասել , և ա
միագոյն է ։ բանզի այն է միտս , և միավ
եղանական , որ ոչ ունի յինքեան , եւթէ ոչ զինքն ։
Եւ այն է՝ ճշմարիտ մի , ի յորում ոչ գոյ թէ , և ոչ
ինչ է այլ ինձնա , բաց յայնմանէ որ է ։ Նոյնն , գոյ-
ցանի և առաւրութիւք , զի պարզ տեսակ ածութիւն ։
եթէ ոչ լինէր մի և նոյն թռչուն , այլ հաղորդելի բաղ-
մաց , որպէս տեսակ ասկայսոյ , և պղատոնի , արդէն
զայիւք յաւելմամբ լինէ առ գոյն եղական ։ և բան
զայսմ բաղադրիւք ընդ այլոյ , և ոչ լինէր պարզա-
գունեղ , որ է առա ։ Քանզի ծայրագոյն բարւոյն ,
ոչ կարէ լինելի յաւելումն լինէ վս գոյնն բոլորակին
պարզ ։ Արդ՝ գիտելի է , զի մին բան այնմ որ ասի-
ղէնէ թռչոյ , ոչ պատշաճի Աք · եսկ բան այնմ ,
որ

որ անդրադառնայ ընդ Էակին, առաքել յարմարի՝ ոչ քան այլոց առեղծեցեալ իրի. վասն զի մինչ մինչ է՝ առ բաժանելի յինքեանս, և բաժանեալ յայլոց. այս միայն ի յինէ կատարելագոյն գոյանի. քան զի ի յայլ ամ, իմանալ բաժանումն ինչ, զամ ներդործութիւնք, Բ և կամ զգուշութիւնք: Ոչ յորժամ միութիւն որ է սկիզբն թուոյ, ասի զոյ, զոչ ինչ դնէ, այլ պակասեցուցանէ՝ ոչ առնն ամենևին: Լուսոյ ընդ առեղն, թէ միթէ ՁԵ, իմացեալ լինի թէ ոչ են բազումք: Այլ այդ՝ ասի ինչ ոչ լինել ապ, երբէք կէրպիւս: Նախ, բազմութիւնք տեսանեմք, ոչ հրեշտակք, և աստեղք, որք են ապ սեռիս, բայց զանազանին տեսակաւ: Երկրորդ՝ փոփոխմամբ, քան այնմ որ ապ մարդ՝ փոփոխի բազմանդիմի: զի երբեմն հիւանդ է, և երբեմն առողջ, երբեմն մեծատուն, և երբեմն աղքատ: Երրորդ՝ աճմամբ՝ քան նոյնդ տեսակի, քան այնմ որ ապ ոճն մարդ՝ ի բազում ի յորդիս, որք սերին ի նմանէ: Այլ ոչք յաստղեղծս է՝ ի յինէ. քան զի մս առաջնոյն ունիմք զնդ դէմն, ի դաւանութիւնէ աճանաի, այսպէս հաւատս ուղղափառ, զի զմ ՁԵ յերկրորդութեան, և ապ. ղերկրորդութիւնի ի միութենէ պատուէհասութ: Վասն երկրորդին. ի սաղմոսն որ ասէ, Նոքա կորնչին և այլն: ՅՕԼ.27. Եւ բնաւնայտաս ասէ. ոչ ի ժամանակէ ունի ՁԵ զայլայլումն, և ոչ ի գոյացութենէ զայլայլութենի: Եւ լեռն սաղն ասէ՝ պարզ բնութենն ՁԵ այնոյ, ոչինչ յաւելուլ կամ պակասիլ կարէ: Վա՜ երկրորդին՝ գարձեալ ապ. ի սաղմոսն որ ասէ, ոչ երեցի ի քեզ ՁԵ նոր, այ- ՅՕ. սինքն, առ ժամայն կազմեալ կամ ծնեալ: Այդ գան- ուածին երեք ազգ մարդիկ ամբարիշտք բազմացուցանեն, նախ առ կռապարիշտս, ոչ ասէ սաղմս, ապ. ՁԵ կուռք հեթանոսաց դևքն: Երկրորդ՝ կախարդքն, ՅՏ. որք ասեն զզօրութիւն ՁԵւոց ամանց և այսպիսեաց յիմարութենէ: Երրորդ՝ մարմնաւոր մարդիկք. քան զնա, զորովայնամոլք պատուեն զորովայնն, քան առաքելոյն. փիլիպ. զոց ՁԵ որովայնն է: Եւ ապահ՝ որք ի վեր քան ՅՈ. զամ սիրեն զարճանք, ուստի ասէ առաքեալն, ար- եփես. ՅՏ. ճաճսիրութիւնի, որ է երկրորդ կռապաշտութիւնի: Ապաւրեմնէ՝ ի յինէ Ձնմարիտ միութիւնի, մս պարզութենն, եզականութենն, և անխոհեմութեանն, և մս նմանութենէ առեղծական միութենէ, զի ոչ միութենն ոչ յուսեքն իցանէ. և ապ բազմութենի ի նմանէ արատահոս. այսպէս ՁԵ՝ ոչ յուսեքն, և ապ ի նմանէ:

Դար-

Դարձեալ՝ ոչ միութիւն յինքենէ ծնանի զմիութիւնսա-
պէս ասէ Տէր , ծնանի յինքենէ զայլ ինքն , ոչ ասէ
օդատուիւնս , այսինքն , զայլ նման ինքեան , և կամ
զայլ յինքենէ, այս է զորդին ։ Եւ դիտելի է՝ զի ասէ
անուանն՝ առաքել լինի երեք կերպիւ , այսինքն , բնա-
կանաբար , նմանաբար , և կոչմամբ ։ Քան առաջնոյ
կերպին՝ միայն ոչ յարմարի , և քան երկրորդին՝ բա-
րի մարդկանց , որք են հաղորդակիցք ասդային քա- եբկ.7.1
բեաց , ի ձեռն նախանիւնամական շնորհաց . կամ ուա-
մամբ , կամ առաքնորդական իշխանութեամբ . կամ կա-
րողութեամբ սքանչելագործութեամբ . քան սաղմոսին որ ա- սաղ.81.
ասէ՝ ես ասացի Թէ ասդք իցէք ։ Իսկ քան երրորդին , 6.
ասին ասդք՝ կուռքն . այսինքն , անշունչ միայն , զի իր
անուանն , այսինքն , ասդութիւնն ոչ պատահի նոցին ։
Եւ քան առաքնոյ կերպին՝ անուն այս՝ ասդ ։ ոչ ունի
զբազմաձևութիւնսան քան ինքեան . միմիայն միայն մի ասդ
ձևմարիա , և ոչ ասդութիւն ընդունի զտարերորդութիւն.
իսկ քան երկրորդին , և երրորդին , ունի զբազմաձև-
բանան ։

Յաղագս Թէ միայն՝ մի՛ սկիզբն ։ ԳԼ. Գ·

Ա

Պաէս միկ ասդ , այսպէ՝ մի միայնէ սկիզբն ,
որ ցուցանի բազում առարկութեամբ ։
Նախ՝ այսպէս , քանզի եթէ են երկու
սկզբունք , այսինքն , մինն դերագոյն քա-
րի , և միւսն ծայրագոյն չար , կամ հա-
զորդին ի կայանսն քան ինքեան (ոչ
սակրատես՝ և պղտատն , եթէ համանգա-
մայն են , հաղորդին ի գոլն) կամ ոչ . եթէ ոչ , ապա
ուրեմն միոյն ի նոցանէ , լինի էակ այլով , և քան
զայս՝ ոչ լինիցին երկու սկզբունք ։ Եւ եթէ հաղոր-
դին՝ մինչ կայանսն քան ինքեան իցէ՝ բարի . իսկ
զարն՝ իցէր առաքէլ չար՝ եթէ ոչ ունիցէր զայն
բարի , ուրեմն ոչ ծայրագոյն չար . վասն զի եթէ ու-
նիցէր զայն ինքեան գոլ , այս գոլս՝ որ է բարի . ոչ
թողլ տայր գոլ ծայրագոյն չար ։ Երկրորդ լոգ իրք
դառանին ի ստեղծուածս . այսինքն , բազմութի-
կարգ , անկատարութեան , և կապակցութեան , և քան իւրա-
քանչիւրոց սոցին , հաստատի գոլ մի սկիզբ . քանզի
ամ բազմութեան , քան գիտնականն , ունի զսկիզբն ի
միոջ ։

միութեանէ , ապաստանիմ՝ հարկիս զի մի լինիցի սկիզբն ամ բազմութեանէ : Դարձեալ՝ ամ կարգ մինչ ունի զա ռաջինն , և զվերջինն , պիտոյ՝ զի ունիցի զմի սկիզբ : Դարձեալ՝ ըստ օգնչիսի , ամ անհատաբ՝ առնու զսկիզբն ի յումեմնէ պարզաբար կատարեցելոյ , և այսպ ամ մեր : Դարձեալ՝ ամ կապակցութեանէ զանազանից , ունի զմի իմն սկիզբ՝ կապակցութեանէ իւրոյ , և պահպա նութեան , և այն է աճ : Դարձեալ՝ եթէ լինէր մի ծագ բագոյն չար , յորմէ երևեալին ամէն չարք , հետևեալ՝ զի քո ըստ մարմնոյն լինէր յայնմանէ սկզբ , վասն գոյն ինչ՝ չար պատճառի , որ է կարի իմն զազրա լուր , ապաստանիմ յայտ յաստուածոյ . թէ աճ է նախին , և ծայրագոյն , և մի միայն սկիզբ . ըստ պա տուոյ յաստվածայութենէ , և արժանաւորութենէ , և ըստ պատճառութեան :

Յաղագս թէ է՛ հայր : Գ։ Դ։

Կողմն 2. 2.

Աբիոնեան պղ հայր , յոյցանի այսու , քանզի ամէ է՝ ամենայրոց ամենիմաստ , և ամենաբարի , կարէ գիտէ , և կամի զինքն դերագոյնապէս հաղորդել , իսկ այս՝ է՝ տալ այլում զիմէնէ մէնութեան իւրոյ , ապաստանիմ ամ հայր , ի յանի մենից ծնող զորդի հաւասար իւր , ո բում և հաղորդեաց իսկ զէութեան ամ ո

Եսայ. 66.9. թէ իրոյ : Չի ասէ Տ՛ր՝ ի ձեռն եսայեայ , ես որ պարգևեմ զծնունդ այլոց , ես ինքն ամ՛ հիւծեմ , իբրու ասիցէ , ո՛ր՝ Ես հայր բազում օրինակաւ ա ռեալ լինի , քանզի նախ ասէ հայր , ես յանիսենական

Եսայ. 33.8. ծնունդեանն , ըստ եսայեայ որ ասէ , թէ զազգատոհմն նր ո պատմեսցէ : Երկրորդ՝ ըստ նախասահմանու թեան , յեփեսաց . ա. ընտրեց ընդ ձեզ , և խոստացա թեն , յայ հօրէ , որ նախասահմանեաց զձեզ՝ լինդրել զբանեն որդեց : Երրորդ՝ սուեղծմամբ , ըստ այնմ

2.օրին. որ ասէ . Ը. օրինաց , ո՛չ սա ինքնէ հայր ըստ , որ սուս

յատ զքեզ՝ արար , և սուեղծ՝ արար ըստ մարմնոյ , և

Յոբ 6. սուեղծ ըստ հոգւոյ , և սուացան ըստ երկոցունցն :

Եսայ. 33.22. Չորրորդ՝ փրկութէ , ոյ ասէ եսայի , դու Տ՛ր հայր մեր , դու Տ՛ր փրկի՛չ մեր : Հինգերորդ՝ խորհրդական

1.պետ. վերսին ծնունդեամբ , ոյ ասէ պետրոս , օրհնեալ է

1.յ. աճ , և հայր՝ որ վերսին ծնամ զմեզ : Վեցերորդ՝

ևս

առումամբ հաճառոտ ,յոհան ։։ գլուխ, եւս նոցա իշխա-
նութիւն որպիս ։։ լինիլ ։ Եօթն երորդ՝ շնորհօք որ- Հռոմ. ՃՃ.
դեգրութեան, ։։ ասէ առաքեալն, առ՚ք զՀոգի որ ։։
դեգրութեան, որով աղա ։ Ուխտերորդ՝ պարգեւօք
փառաց, ։։ ասէ գաղատացւոց , այսու հետեւ՚ւ չէս
ծառայ, այլ որդի, և ժառանգ ։ այսինքն , ներդործ- գաղ. Դ.
ութեամբն ։։ ։ զի գործք մեր առաքել արժանա- ՃՀ.
Հորին յաւիտենական կենաց ։։ քան մեօք ։

Արդ՝ առաջին եղանակ հայրութեան , առեալ լինի
անճառաբար, և այս միայն պատճառի անձին Տօր.
իսկ չորորդ կերպն ։ այսինքն , փրկութ՚ք , կրկնակի
ասի , վասն զի կրկին կերպիւ ասի ոք պատճառ փրկու-
թեան, նախ՝ նախնեական արարողութ՚ք , և այսպէս
յարմարի բանադակ երորդութ՚ք ։ Երիրորդ՝ սաղ
ոճեական արարողութ՚ք , և քան այնմ , միայն Քի
պատճառի , որ փրկեաց զմեզ մահուամբ իւրով ։

Իսկ այլ ։։ եղանակք ճառաբանին համանպատմեալ
երից անձանց , քան զի անբաժանելի գործ երրոր-
դութեան , մի ի՚ք ։ յայնց եղանակաց , յարմարեցոյց
ումեմն ։ յայնձանց վերաբերութ՚ք ։ Արդ՝ ծանիր
յաղագս ծննդեանն զոյս նախադասութ՚ք , որով կա-
րացես տեսանել , եթե ։։ յայնց էութեան ծնանի ,
թէ ծնեալ լինի ։ Առաջին է այս ։ էութ՚ք ծնանի
զէութ՚ք ։ երիրորդ՝ էութ՚ք ծնանի զանձն ։ երրորդ՝
անձն ծնանի զէութ՚ք ։ չորրորդ՝ անձն ծնանի զանձ ։
Ի նախադասութ՚ք այսոցիկ , առաջին երեքեանն
սուտն , իսկ չորրորդն , ճշմարիտ ։ քան զի է՚ կա- Բ
նան ։ յայնմանէ թէ , թէ անձայն էութ՚ք , ոչ ծնա-
նի , և ոչ ծնեալ լինի , բայց ոմանք ասելի է , թէ
հայր զօրութ՚ք էութեան կարացէոյ յինքեան ծնանի,
և թէ որդւոյ ընկալեալ հաղորդի էութ՚ն , ոմն և
ոչ այլոց սրբոյ բղխմամբ ։

Յաղագս թէ՚ սրդի։ Գլ. Ե.

Ասեմ է՚ն համառօտակաւք հայր և որդի,
նոյն առարկութ՚ք ցուցանի զոլ որդին
յաւիտենական, որով և ցուցաւ զոլ հայր
յաւիտենական ։ Դարձեալ յայ՚ երկոցու-
թեան, և կատարելագոյն է՚ ծնունդն ,
զի առնելոյն նմանեցուցանէ զնեգեսան
լուսոյ

իւրեամ ծնողին , զոր ոչ առնեն այլք ելողութիւք :
Եւ արդ՝ զի ամենատուր աղբերն բարութեան յար-
մարի կատարելագոյն բղխումն , յայտ է զի հայր որ է
աղբիւր բարութեան , ծնաեի զորդի հաճասար ինքեան,
որում և հաղորդէ իսկ զքումն մեծութեան իւրոյ :
մատ.3. Եւ զիւտել է , զի ըստ կէսրէի ասի զոր արդի Աշ,
17. նախ , ընդհօք միութեան ի յանձն , ոչ մարդկութիւնն
ղուկ.2. ի քո՞ : Երկրորդ Ձյնաբառութիւք ծնելոյ եանն , որպէս
49. Քո՞ ըստ այնմ, որ ես ՝ Երրորդ որդեգրութիւք ,
գաղատ. ոչ սրբ , և ընտրեալք այ : Չորրորդ առեղծմամբ ,
4. 5. ոչ իւրաքանչիւր արարածք : Արդ՝ զորդւոյն այ, ասէ
եբր.1. աճառաս ի տրամաբանութեան , որ ընդդէմ արիո-
3. սի , եթէ նա ասի միայ , որով ասիլ իորհեցեալք լի-
իսաս.9. նին : Իսաստութեի , որով խորհեցեալքն կարգաւո-
9. րին : Չօրութեի , որով կարգաւորեցեալքն կատարին:
յոհան.1. Քանի որով կատարեալքն վերապանին , ըստ որով վե-
14. պառանեալքն պայծառանան : Արդ՝ որդին ասի իսաս-
իսաս.8. տութեի հօր , ոչ զի իցէ հայր իսաստուն՝ ծնեցեալ
8. իսաստութիւք ն , այլ զի ծնաեալ զորդին , առ որ վերա-
սաղ.103. բերի իսաստութիւն , ուստի ասի զհօրէ , զոր ինչ
24. իսաստութիւք արարեր , այսինքն ընդ իսաստութենէն ,
որ է որդի , քանզի անբաժանելիք են գործք երկոր-
դութեան առաւրաքս : Արդ՝ գործակցութիւն, ներգոր-
սաե զոմանցն որպէսզ դնեղինակութեի ի հօրէ , զի պայ
ինչ ունի ի հօրէ , որ ստեղծանէ զիրս , քանզի հա-
տարակաբար ճշմարիտ է , զի զորինչ ունի անձն որ
դւոյ , կամ ներգործէ , կամէ՝ , ունի ի նմանէ , յոր-
մէ է՝ : Արդ՝ թէ ոչ է՝ որդի ի հօրէ , ծանիր , զի
նախադրութիւն այս , ի , հինէ կերպիւ առեալ լինի ,
նախ՝ նշանակէ զպատրաստական պատճառն , ոչ միայ
ասի , քո՞ յղացեալ ի ռդւոյն սրբոյ: Երկրորդ՝ զնիւթա-
կան պատճառն , ոչ յորժամ ասի , թէ՝ քո՞ ծնան
ի կուսէն : Երրորդ՝ նշանակէ զնոյնութիւն էութե ,
ոչ յորժամ ասի , որդի ծնեալ ի հօրէ :
Չորրորդ՝ նշանակէ զիւիսխոսութիւն գոյացութեան , ոչ
յորժամ ասի , մարդկին քո՞ լինիլ ի հարէ :
Հինգերորդ՝ նշանակէ զկարգ , և այնպէս ասի, առեղ-
ծուածս լինիլ յոհնէ , այսինքն , ունել գոլ ի ոչ գո-
լոյն :

Յաղագս թէ որքի՛ է պատկեր հօր : ԳԼ. Զ.

ՈՐ՛ եռակիւ պատկեր, այսինքն, հաճասորութի՛ւ, նմանութի՛ւ, և զօրգմամբ : Բայ առաջնոյ կերպի՛ որքի՛ է պատկեր հօր . բայ երկրորդին, մարդն եղեալ առ պատկեր ոչ . կամ ի պատկեր ոչ . բայ այնմ որ ասէ՝ պատացուք մարդ բայ պատկերի մերում : Բայ երրորդին, աշխարհս ասի հայելի տեղծողին , բայ առաքելոյն , այժմ տեսանելիք ընդ հայելի օրի : Արդ՝ ծանիր , զի ասի պատկեր առնչաբար առ յայն , զնմանութի՛ն որով կրե՛ , և առ ի նմանին որոյ , է՛ պարագեալ :

Ծննդ. 1. 26. կորնթ. 1. 13.

Իակ այս հանդիպի կնիկաւթր , կամ որբան առ տեսակ , և ի՛ նշան տեսակին , և բայ այսմ պատկեր մարդոյ է՛ ի յորդորոջ լերամ՝ , որ նմանի նմա ի ձեռն մարդկայնոյ տեսակի , և ի ձեռն ձևոյ , և այս է կատարեալ պատկեր : Կամ որ բան առ նշանն միայն , և ոչ առ ձևմայտութի՛ն տեսակի , ոչ պատկեր մարդոյն ի յարձանոջ , և այս է անկատար պատկեր :

Ա

Նախնին եղանակաւ , որդի՛ն է՛ պատկեր հօր , որպէս ի քնարերգեան հաւորդեալ : Երրորդիւ եղանակաւ , պատկերն ոչ է՛ ի մարդն , թէպէտ ոճով կատարեալ

խնամ. 7. 26.

Այլ է՛ պատկեր ոչ առ պատկեր , ոչ որդի : Քան զի նախագրութի՛ւն այս , առ , ասէ զառարատ. գութի՛ւ , ի վէմ պատկերացոյն , և պատկերողին , այլ այս ոչ անկանի ի յորդին , ուսոր բարւոք առացեալ լինի պատկեր հօր , բայց ոչ առ պատկեր :

Եւ է՛ պատկեր առ պատկեր , ոչ մարդ , և հրեշտակք. և է՛ ինչ , ոչ պատկեր , և ոչ առ պատկեր , որպէս աշխարհս որ յատկապէս ոչ ասի պատկեր , այլ հետք տեղծողին , զի թէպէտ՝ զերորդութի՛ն գոյանէ , սակայն ոչ նմանի , նա և ոչ է՛ ընդունակ նմա , ոչ մարդն : Սակայն զի աշխարհս է՛ որպէսզեալ առ պատկե՛ն ոչ անյատկապէս , զի աճ ոչ ունէր զայլ իմն նախագաղափար որոյ նմանութի՛ն առնէր զուսեղ ծոհմածս , բայց միայն զինքն : Արդ է՛ պատկեր ծնեալ ոչ որդի , և է՛ պատկեր տեղծեցեալ , ոչ մարդ , և հրեշտակք. և է՛ պատկեր արարեալ , ոչ պատկերն արամադրա՛ , որ զնոյնն գոյանէ : Յայտ յաւագ լոցս , զի լինել պատկեր յարմարի տեղծողին և

1675

ստեղծուածոյն : Ստեղծողին, ղի յարմարի որդւոյ, ղի
է՝ պատկեր հօր . իսկ ստեղծուածոյ մարմնաւորի,
նա և հոգևորի, այլ և բառադրելոյ : Այլ և յատկա-
կոլ. ի. ապես խօսելով, ասի թէ մայրն նաւոր ստեղծուածն է
15. հետ ստեղծողին : Որպէս ասէ առաքեալն, անե-
հռոմ. ի. լեւոյնքք այ երևելի արարածովքս իմացեալ տեսանի:
20. Արդ նախդիրս այս, օք, ոչ ասէ զպատրաստական
ունէն, քան այնմ՝ որ ստեղծուածն իմացեալ լինի ի
յինքեան, այլ զյորդորականն, քան այնմ՝ որ ստեղ-
ծուածն է՝ նմանուելի ստեղծողին. զի ոչ պատրաստե-
աս ի ճանաչումն ստեղծողին, քան զի քան այսմ կերե-
պի առաւել արդելոյր զճանաչումն. և այն զի ի մէջ
ստեղծողին, և ստեղծուածոյն, մեծագոյն լինի անդը-
մանուելի, քան նմանուելի : Իսկ հոգևոր ստեղ-
ծուածն ասի նմանուելի ստեղծողին, ոչ ասէ եղե-
եզեկ. կիցէ, զոս կենդ նմանուելե : և այս վասն, զի ի հրեշ-
ժ. ի. ի. տական մն պարծելեն յայտնագոյնի նմանուելիւն առ
աջ, քան ի մարդն : Իսկ բառադրեալ ստեղծուածն,
Գնդ. ի. այսինքն, մարդ, ասի պատկեր այ, քան այնմ, արաս-
26. ցուք մարդ ըստ պատկերի մերում, և այս նդի՝ ի իրի .
զի ի մարդս բազում գտանի պատկեր երրորդութե,
քան ի հրեշտակս, և քան այսմ՝ առաւել ասի մարդս
պատկեր երրորդութե քան զհրեշտակս :

Ալ որդին այ ունի զերիս գերազանցութիս, որպէս
գոյացեալ առաքելոն ասելով առ եբրայեցիս, որ ե
եբրայ. Ճառագայթ փառաց, և նկարագիր գոյացութե նո-
ի. ի. ի. րին, կրող զամ բանիւ զօրութե նորա :

Զնախնին նկատմամբ առ հայր, յորմէ ծնանի իսկ,
և այսչ է՝ Ճառագայթ փառաց : Քանզի բան գիտե
սխոի, է՝ աղբիւրական նշոյլք, յայտնելով էյինքն
զիաւս հայրական : Օրինակորդն, նկատմամբ առ որդին
սբ, զոր բղխէ յինքենէ՝ (և բան այսմ է՝ նկարագիր
գոյացութե հօր) զի որդին սբ է՝ այլ անձն ի նմանէ,
և բղխի յորմէ, ոչի ի հօրէ, զոր ոչ էառ որդին սբ
ի հօրէ՝ այլ որդին, Օրինակորդն նկատմամբ առ սուրբ
Հոգին, որ յատկացեալ նոմա, և բան այսմ կրե
զայ բանիւ զօրութե իւրոյ : Արդ վա ասէնցն,
ասի որդին բան հօր, զի կատարելագործ խօսի զբա
նութե, և զնայուագոյն առատաբաշխութե հօր, զի
զոյնի կամեցաւ ունել . զոր ոչ հաղորդէր որդւոյ
իւրոյ : Այս է բան գոյացականաբար և յատկութեա-
կանապէս ծնեալ. ժամանակաբար խոստացեալ ի մար-
գա-

գարեւից, և յառաջելոց քարոզեալ. ի հրեայսն ի մարգարեսն առեառեալ։ Վա՜ ի կիրսդին՝ ասի որ դին պատկեր հօր։ Քանզի Լեհսիա երեք անձինքն են հաճասալք ի յաւիտենականութեան, պատուով, և կարողութեամբ, սակայն՝ որդին առաքել ասի պատկեր հօր, քան զոգին սբ. քանզի ոչ միայն ունի գհամանմանութեան ի նէրքս ընդ հօր ի նոյնութեան էութեան, այլ ոգին սբ, այլ և արտաքոյ ընդ հօր, այնու, զի ի նմանէ այլ ի հօրէ, բղխի ոգին սբ, որով և ունի գհամանմանութեան, այլ ի հոգւոյն սրբոյ ոչ։

Քանզի բան բանի համեմատին, նկատմունք արտգիտից առնելութեաց, են արտակայագիտք, զի առաքել են ի յուսեալն է, քան ի յուսեալնում։ Քանզի համոզմունք առնելութեամբ՝ նկատե առ այս, առ յոր վերաբերի լինի, քան զի եթէ ոչ ունիցիմ գհայր, ոչ եմ որդի, և հաւարտ ասքաբեր։ Վա՜ երրորդին, ասի որդին զօրութեան հօր, ըստ առաքելոյն, Քս՝ այ զօրութիւն և այ իմաստութեան։ Կայ և դասուի պատկեր երրորդութեան ի մէջ. այսինքն, ի յիշողականն ի յիմացականն. և ի կամքն. կամ ի մտքն. ի ճանաչումն, և ի սէրն, ի յոյս կարդալ, հօր և որդւոյ, և ոգւոյն սրբոյ՝ նմանելի։

Ա ՅաղագսԲ Թէ՛ ոգի սբ։ ԳԼ Է։

Ա Րկինէ ելոյսն յաճապինան, միոնն ըստ կերպարի բնութեան, և այս է ծնունդ, ըստ որում որդի է՛ ի հօրէ։ Իակ միւսն ըստ կերպարի կամայ. և այս ասի բղխումն յատկագիտելոցն, իակ յատկագիտս ասի փոխումն, ըստ որում ոգին սբ է սէր, և հօրէ և յորդւոյ։ Իակ մեկ ասի ելոյսն այս՝ ըստ կերպարի կամաց, զի ոգին սբ է սէր, և սէրն՝ է՛ ըստ կամաց։ Արդ՝ ոգին սբ բղխէ ի հօրէ միջաբար, և անմիջաբար։ Միջաբար զի որդին փչէ գնա. և զայս ունի որդի ի հօրէ. և անմիջաբար՝ զի և ինքն հայր փչէ զոգին սբ։

Բ ։ Յա՜

Յաղագս թէ ոգին աբե՛ւ սէր հօր և որդւոյ.
ԳԼ. Ը

Յով. 16. 15. Յով. 15. 26.

Ա

Բ

Դին աբե՛ւ ասի սէր ՝ և այս էահա՛ բար , այսինքն , է սահմանապէս անձնաւո՛ րաբար . և նախադաղափարօրէն :

Արդ՝ էահանապէս ասի ոգին աբե՛ւ սէր , քան այնմ՝ որ ինքն ընդ հօր և ընդ որ՛ դւոյ է մի ածե՛ . զի երեքեանն զսրբասքան որոմ մի են էութի՛ , սիրեն զիրեարս էական սիրով , որ յատկանայ ոգւոյն սրբոյ : Իսկ անձնաւո՛ րաբար ասի ոգին աբե՛ւ սէր , քան այնմ՝ որ նմա՛ կա՛ պակցութի՛ հօր և որդւոյ : Ի՛ հայր և որդի սիրեն զիրեարս , բղխեալ ի՛ հոգւոյնց սիրոյն , որպէս հայր , և ո՛չ որդի , այլ ոգի աբե՛ : Չպատմանի՛ կապակցութի՛ , առ օգտութիս , և՛ անձնաւո՛րի կապակցութի՛ ին՝ ի յերերորդութեան այն , ոչ ծնեալ , այլ ծնողին և ծնե՛ ցելոյն քաղցրութի՛ , մեծաւ առատութի՛ լնապէս հե՛ զեալ յարարածս , քան ընդհանո՛ւրութի՛ նոցին :

Իսկ նախադաղափարօրէն ասի ոգին աբե՛ւ սէր , զի հաճոյական սիրոյն որ ի՛ մեզ , որպէս աբե՛ ոչ միայն է արարողական պատճա՛ , այլ և նախադաղափար , և կատարումն : Քանզի սէրն որ ի՛ մեզ , է՛ ի՛ ոգւոյն սրբոյ ներգործականապէս , և այս քան այնմ՝ որ ոգին աբե՛ ածե՛ է : Այլ նախադաղափարօրէն է՛ ի՛ մեզ , քան որոմ ինքն ոգին աբե՛ , է՛ յատկացեալ քան եզականի՛ սիրոյ , ի հօրէ և յորդւոյ : Բայց վախճանականապար է՛ ի՛ մեզ սէր մեր , քան որոմ ոգին աբե՛ , յորմէ է՛ մեր , ունի զքան առաջնոյ պարգևին , ի յոր գիտի սէր մեր : Եւ գիտե՛լի է՛ զի սէրն , որ է ոգին աբե՛ , քան կիրսլի բղխման , է՛ կապակցութի՛ . այսինքն , հօր և որդւոյ , այլ ի՛ նոյն ինքն բղխման է՛ պատճան ի՛ հօրէ , և յորդւոյ . իսկ ի՛ կատարելութեան աճայնոյ բնութե՛ է՛ անձն , և հիպոստասիս , և ի՛ ածայնին պար՛ զութեան , է՛ ինքն ած՛ և ծայրագոյն բարի :

Ասասցեա՛ ոգին աբե՛ սէր , զոր հայր և որդի սի՛ րեն զիրե՛ան : Արդ՝ մինչ ասի հայր և որդի սիրեն զիրեարս ոգւով սրբով , կարէ մեկնիլ կրկին կերպիւ , նախ այսպէս՝ , սիրեն զիրե՛ան ոգւով սրբով , այսինքն , սիրով , այն ոգին աբե՛ , և քան այսմ՝ է հաւա՛

տահանելի։ Երկրորդ՝ ըստ այսմ օրինակի, սիրելին զմիմեանս ոգւով սրբով. այսինքն, ի ձեռն ոգւոյն սրբոյ, կամ ի ձեռն սիրոյ, որ ի ոգին ՚ի սէր, և ըստ այսմ ոչ է տահանական. զի լինիցի խնայումն, թէ ոգին սէր ի լցեր սիրոյ ի յերրորդութենէ, որ է սուրբ, զի ի տօրէ և յորդւոյ բղխէ, զի ոչէ անդ ինչ, որոյ նկատմամբ տասուձեան այս, ի ձեռն, ցուցանիցէ զսիրոյ։ Քանզի է՝ կանոն, որ տասուձիս այս, ի ձեռն, միշտ ասէ զբան սկզբան նկատմամբ երիցս եղեալ ի խօսս, ոչ յորժամ ասի՝ հայր գործէ զտեղծուածս ի ձեռն որդւոյ, քանզի անդ նշանակի բան սկզբան ի յորդին, նկատմամբ ստեղծաւորդս։ Նմանապէս և այս տահանականէ, որպէս գործէ ի ձեռն հօր. քանզի ասա նշանակի բան սկզբան ի հայր. և այս կրկնակի նկատմամբ. այսինքն, նկատմամբ արդւոյ. և գործոյն, զի ակիզբ է և երկրորդուն։

Յաղագս թէ ոգին սէ՛ սէր և պարգև սրբոց։

ԳԼ. Թ.

Ասողն գոհանի բազում անդամ ՚ի գիրս սբ. թէ ոգին սբ է՛ սէր, և պարգև, ասէ զբնութենէ է, թէ որպէս պարտ էանձանել, և զի սրբեաց պարտ էհանել, որով մեք զամ, և զընկեր մեր սիրեմք։ Ոչասէի գիտելի է զի սէրն առեալ լինի, երբեք կերպիւ։ Կամ՝ նէրբդրծ անա նասպէս, և բան այսմ՝ ձգնարիս է առնուն կարծեալ լինի, զի ոգին սբ է սէր, որով սիրեմք զամ, քանզի ոգին սբ՝ ներգործէ ՚ի մեզ զանձնակոծիլ, և զարժամանս սիրոյ։ Երկրորդ՝ տեսականաբար կամ նախագաղափարօրէն, քանզի և այսպէս ոգին սբ է՛ սէր, որով սիրեմք զամ, և զընկերն, քանզի սէրն որ է ոգին սբ է՝ նախագաղափար սիրոյս մերոյ։ Երրորդ կերպիւ, առեալ լինի սէրն տեսականաբար, քան կերպի ներ յարեգելոյ, և այսպէս՝ սէրն ասի ունակութիւն առաքինութեան ՚ի հոգին, որով սիրեմք զամ և զընկեր։ Եւ քան այսմ եղանակի, ոգին սբ ոչ ասի սէր, վա՛ դոլոյն պատահումն, և ոչ ներհակի ասացելոյն օգտաբերեսի, թէ նոյն է սէր, որով ամ սիրէ զմեզ, և մեք զնա։ Վասն թէպէտ ասի ձմարիտ,

սակայն է՝ այլ և այլ կերպիւ. վասն որոյ պարտ է նոցա, զայսոսիկ ամենայնի ուսանել, եւ նախադասապատրաստել զանձինս ի ճշմարիտ ուսումն աստուածային. զի ոչ ոք կարէ ի միում ժամու ամենայն զգալի իրս ուսանել, այլ ըստ ժամանակի ուսանի զայս եւ զայն. եւ ոչ ոք կարէ զամենայն գիտել, այլ ոմն զայս եւ ոմն զայն. եւ ոչ ոք կարէ զամենայն ուսան

զբնակուԹիւն ոգւոյն սրբոյ, որ ի սմա։ Ըստ այսմ օրի-
նակի և առաքեալն որդւոց, կոչին. այսինքն, երկե-
լի, որպէս ի մարմնական. և աներևոյթ, այլ ի նե-
քին լուսաւորուԹիւն մտաց ։ Եւ գիտելի է, զի առա-
քեալն ոգւոյն սրբոյ, և առաքեալն որդւոց, են ձեռա-
ժանեալքն, սակայն ասի որդւոց, յորժամ շնորհօք
լուսաւորի միաբն, առ ի ճանաչել զած, և ասի ոգւոյն
սրբոյ, երբ ախորժակն բորբոքի առ ի սիրել զած ։
Բայց այդ միայն հօր է առաքել, և ոչ առաքիլ, զի
միւնչ հայր՝ ոչ յումեքէ եղեալ, ոչ յուրեք ասի առա-
քիլ ։ Եւ զի որդին եղեալ, և ելոյցանէ, նմին իրէ
ասի առաքել՝ և առաքիլ ։ Իսկ ոգին սբ եղեալ յամ-
ուն նականապէս, և ոչ ելոյցանէ, եԹէ ոչ ժամանա-
կաւ, վասն այն յաւուրկ նմա առաքիլ, և ոչ առաքել,
եԹէ ոչ նկատմամբ առեղծուածոյն, որպէս առ դար-
ձեալն Յովսէքեան, ասեն առաքեաքն առաքեցեալ
ի ոգւոյն սրբոյ, և կամ Թերևս ասիցի առաքեալ զոր-
դին, նկատմամբ առելոյ մարդկուԹեան ։
Բայց և ոգին սբ ասի առաքել, քան զառ ի մէջ հօր,
և ընդ որդոյ է՝ նոյն ի էուԹիւնէ երրորդուԹէ, և ոչ
քան զառ ի անձամբ ։ ԱպաԷս նա և որդին առաքէ
զիւր ինքն, ուստի օգոստինոս ասէ իմաստիւն յառաջ
երրորդուԹէ, իմանալոյ զներմարմնուԹիւնն զայն,
զնմանէնդ ի կուսէն, ներս՝ իմանի որդին առաքե-
ցեալ, միով և նոյնով գործողուԹիւն հօր և որդւոյ
անՁնաժառնելաբար եղեալ գոյ, նա և ոչ անջատելա-
բար ի ոգւոյն սրբոյ ։ Զայսոչ յաստուածոյս, զի ան
յատկապէս ասի, և կարօտանայ մեկնուԹեան, յորժամ
ասի ոգին սբ առաքել զինքն. և առաքէ զորդի ։
Եւ յորժամ ասի՝ որդի առաքէ զինքն, եԹէ ոչ իմա-
ցեալ լինիցի ըստ այնմ որ ծեռնադիր ի կուսէն, վասն զի
որդին ած առաքէ զինքն զմարդ, և ըստ այսմ է
Ձշմարիտ, որպ պատճառ է, զի առաքողն ցուցանէ
զպատիւ իւն, ի վր առաքելոյն վասն յանԹնա-
կան էուԹեանն ։ Ձի արդ առեալ եղիս ոգին սբ,
բազմեալ կերպիւ. այսինքն, հրով, զի ջերմացուսցէ
զառաւգեալս ։ Ի լերդս զի ուսուսցէ զուգիտս ։
Ի հնչումն սաստիկ, զի զարհուրեցուսցէ զապստամ-
բեալսն ։ Կամ երևեցեալ ի ժամանակս մօսիսի, զի եսայ.
առաւնորդեսցէ նմա ի սինա ամպովն, որպէս ասէ 16.63.
եսայի, այլ և առաջնակերպ ի մրրուկեանն Քի, առ
ի ցուցանել զքրուԹիւն ընդհայց, որ ի նմանէն ։

Դարձեալ ի միմեան, յետ յարութեանն, առ ի նշանա-
կել զկենդանացուցիչ ահռելութիւն, զի փչումն ի ներ-
քոյս յառաջագոյն : Արդ տուաւ ոգին սբ. կրկին
անդամ յետ յարութեանն . այսինքն, յերկրի, ևս սիրոյ
ընկերիւք, և յերկինից, վասն սիրոյն Աստ :
Դարձեալ տուաւ ի յերկրի, առ ի թողուլ զմեղս
յովհան. պոյոց, ոգի ասէ յոհան ի. գլուխ, փչեաց ի նոսա և
20.22. ասէ առէք ոգի սբ : Տեաս ի յերկինից ի պէնտէ-
կոստէին, առ ի զօրեղութեանն և ի սքանչելագործու-
սաղ.32. թեան, յայսց երկուց ասէ սաղմոս, բանիւ Տն երկինք
5. հաստատեցան, վասն առաքելոցն, և ոգւով բերանոյ
նորա ամ զօրութիւնք նոր, վասն երկրորդին :
Իսկ տուաւ ոգին սբ առաքելոց յառաջ քան զյարու-
յոհան. թեան, յորժամ մկրտեցան, և մկրտութեն նոցա այնու
13.10. ցուցանի որ առ՝ լուացեալքն չէ ինչ պիտոյ :
Եւ ի նշան երից նախատացելոցս երից օծմանի մարգ,
առ ի նշանակել զերիցսին առաքելոցն ոգւոյն սրբոյ.
այսինքն, ի մկրտութեն, ի դրոշմն, և ի օծումն վեր-
ջին : Իսկ առաքեալքն զնոր օգտութեամ առին ի յին-
գ.ա.1. դունեն ոգին սբ . այսինքն, գեղեցկախօսութիւն
8. լեզուաց . ան երկիւղ լինել ի սանջանաց . զօրութեն
գ.ա.5. ի գաղտնելիս, և պատկանաւորն ի մոգութեց . զի յետ
41. պէնտէկոստէին ոչ մեղանչելին մահու չասէ :
մարկ. Աշնաւն այժմ ոգին սբ մեղաւորքն յօգուտ առ ի
16.17. մկքրութեն, բան այնմ որ ասէ, նա մկրտեցեք զձեզ
մաթ.3. ոգւով : Զգնացեալքն, առ ի յառաջագոյ ի բարին,
11. որպէս ասէ սաղմոս, ոգի քո սբ և բարի առաւ :
սաղ.143. Կատարեալքն առ ի ստուգութեն, որպէս ասէ առաք.
10. քեալն առ կօրնդացիս . որ ետ մեզ զառհաւատեայ
2.կոր. ոգւոյն : Երանելիքն առ ի գմայլումն, որպէս ասէ
5.3. սաղմոս, յիւեցի զաճ և ուրախ եղէ : Կնէեցաքն առ
սաղ.76. ի մխիթարութեն, բան առաքելոյն, ոչ առիք զոգի
4. ծառայութեն, այլ առիք զոգի որդեգ : Ցգէտքն առ
հռոմ.8. ի յուսանիլ, որպէս ասէ յոհան, իսկ մխիթարիչ ոգին
15. սբ նա ուսուցէ : Իսկ տեսանելի է, թէ յորում ժա-
յոհան. մանակի առաւ ոգին սբ, գիտելի է զի չիաներոյ
14.26. գում աւուր, զի ցուցցի արարչի թողութեն, վս զի
գ.ա.8. ամն յոթերեսն էր առ ի թողութեն : Նա և ենկատաւոր
2.1. կիրակէի, զի լինիցի առաջին օր նորոգման, որ էր
գ.ա.8. նա և առեղծման : Նա և առեալ եղև յերրորդի ժա-
2.15. մու, զի յայնմ ժամու ասեն առաքին մարգեյն կո-
րնսեալ զնորն, ուստի պատրաստեր զի ի նոյն ժա-
մու

մու առաքելքիւք յատաքոյս ։ Դարձեալ առեաւ
յերրորդի ժամուս , զի ցուցանիցէ ի՛ք յերրորդի ժա-
մու առեալ լինի մեղ ոգի աք ։ քանզի են երեք ժամք
բարոյականք · այսինքն , զղջումն , խոստովանութի՛ն ,
և ապաշխարութի՛ն ։ Եւ գիտելի է՛ զի անուն այս ,
ոգի աք , միտանուս առեալ վասն մերոյ յատուկ
անուանն , և յայնժամ յայտնորի միայն երրորդի ան-
ձին՝ ի յերրորդութի՛ն , և կամ կարին առնանիլ եր-
կու սուրբքն այնք՝ անմահորէն , և քան այսմ ի՛ւրա-
քանչիւրոք յերից անձանցն՝ ոգի , և աք ։
Իսկ ոգին աք ունի զբազում անուանս , քանզի ասի
ոգի , ի շնչելոյն առնոզականսն , վասն զի շնչէ ,
որպէս ասէ յոհան · ք · դլուխ , ոգին ուր կամի շնչէ , յոհան.
քան այսմ էդանակի՝ անուանս այս ոգի , ի հասարակ ३·ո·
երից անձանց , այլ յատկորէն ոգւոյն սրբոյ ի՛ անուն
յատկացմանն ։ Ասելով կերպիւ՛ ասի ոգի ի շնչելոյն
կրաւորաբար , այնու զի շնչի , և այս՝ է՛ յատուկ ոգւոյն
սրբոյ որ էանէ՛ ի կերպ շնչման՝ ի ծորէ և յորոյ ։
Եւ ոչ միայն ասի ոգի , այլ և աք , զի աքն նոյն ինքնէ
մաքուր , կամ հաստատուն , կամ առանց հողոյ , և այսո-
քիկ ոչ միայն յատկորին նմա քան որում առ ինքն ,
այլ և համեմատութեամբ առ մեզ ։ Քանզի շնորհօք
ոգւոյն սրբոյ , սրբիմք ի մեղաց , և հաստատիմք ի
բարին , և որովհետև յերկրայնոցս ։ Ապա ուրեմն աք է՝
ոչ միայն յինքն , այլ զի զմեզ աքս առնէ այնու սր-
բութի՛ք , զորմէ ասէ դիոնէսիոս , սրբութիւն է՛ այ
պշճութի՛ք ազատ , և կատարեալ , և ամենեւին անխոճ
մաքրութի՛ն ։ Դարձեալ՝ ոգին աք կոչի կոյս , միութի՛ն ,
և դրկումն , և այս քան այնմ որ նկատ առ հայր , և
որդի ։ Դարձեալ ասի պարգեւ այ բարձրելոյ , քան յակոբ.
այնմ որ նկատ առ մեզ , զի ամ տուբք բարիք և ամ ի ·ւ·
պարգեւ ։ Դարձեալ ասի աղբիւր կենդանի , զի յոհան.
եօթնապատիկ առնօք պարգեւաց՝ ոտգանէ զմեզ , 4·10·
քան այնմ էասիցէ , ոգի լինասցութե՛ն և հանճարոյ , 7·37·
և այլն ։ Դարձեալ ասի հուր , զի վառեալ բորբո- եսայ.
քէ՛ ի մեղ զանորժակ ։ Եա և ասի սէր , ոչ միայն զի ո·2·
ասի սէր Տեր և որպէս , այլ զի և զմեզ առնէ սի գր·2·1·
լորդս ։ Այլ և ասի հոգևոր օծումն , զի զամ աշխար- հո·ո·5·1·
հական ներգործելոյ առնէ քաղցունս՝ և զմարմնաւոր · 1·յո5·2·
քան այնմ , ի յաշխատանս հանգիստ , և ի տասպ 20·
բարեխառն ։ Դարձեալ՝ ասի մանո անդր ձեռին Աշ- ղու· ո·
զի որպէս իրք մարմնաւորք մատամբ ցուցանին , այս- 20·
պէս

յոհ 14. 20.1յա1ց16 պէս ոգւով սրբով զուգանին իրք հոգեւորք , հոգեւոր ոգւոյ ասաց : Դարձեալ ասի միւթ արիւ , պի զերկնա- ւոր միմեանսառնեիս ներկայեցուցանէ ի միասս : Այլ և ասի ուսուցիչ և բարեգործն բան գնամ վար դասիցես , զի լուսաւորէ զհնազանդս սէր՝ առ ի Հաստատութիւն բնութեան և Աշխ :

Թէ Էլիշէ սրբոյ ոսկերացն անձառելի միութեան է ուսումն. ԳԼ. Ա.

1 յոհան 3.2. Սիութեան Աշխատել բնութեան , երեք են անձինք , որոց առաջին ոչ է յոյժ- քէ . երկրորդն Ծնունդեամբ ի յառաջ նոյն միայն . երրորդն հաճասար ընդ- միանալ յառաջնոյն , և ի երկրորդէն : Ասացին այնպիսի է այն , զի երրոր- դութեն անձանցն ոչ արտաքոյ ի յոյժ- քէ զմիութեն , զպարզութեն , և զանչափութեն , զամէն- տեղեանութեն , և զանխոհեմութեն : Եւ պատճառն յայտ այսու , զի թէ հաճասարք ոք զամ ոչ կարել լիապէս հաղորդել զինքն , ուրանայր ի նա զկարողու- թեն : Եւ որ հաճասարք զնա կարել զայն , այլ ոչ գի- տել , ուրանայր ի նա զիմաստութեն : Իսկ որ հաճա- տարք զամ , կարել զայն , և գիտել , այլ ոչ կամիլ , ուրանայր ի նա զբարութեն : Եւ արդ զի հարք կա- րեր՝ գիտէր՝ և կամէր զինքն լիապէս հաղորդել , արարք զայս յաւիտենականապէս . ունելով զամէնքին , և զիրենեսին , և զիրելութեն , որ է արդին , և ոգին սո- ւրբ : Դարձեալ՝ բարութեն է միշտ արարչական զինքն , ոչ ասէ Ծնունդ և արդ զի հարք է՝ աղբեր բարու- թեն , ինձնէնէ ընդելի ամենագործ բնութեան , որ է արդին և Ծնունդ : Լինելի և բնութեն ամենազարձ , որ է ըստ կերպի բարեկամութեն , և առաւարարդ- ութեան . և արդ երեսն այս է՝ սէր , որ է ոգին սո- ւրբ , ի հօրէ և յորդւոյ բղխեալ : Եւ իրաւի ասէ սէրն երեսն առաւարարդութեան , զի սէրն է՝ առաքն զարգեա , որ յառաջ գայ յառաւարարդութենէ , մինչեւ- նէ բղխական արդին՝ իւր , այսինքն ի սէրն , այլ ասէ զարգեա՝ արդեին : Արդ երանելի երրոր- դութեն այս , երեք կերպիւ Ծանուցանի մեզ : Ա՝ զի նախ յայտնի ի գիրս սրբ . զուգանի օրինա- կաց .

կոչ, և պայծառանայ առեղծուածովքս ։ Այսր՝ առեմ
ի՛ն երրորդութեն յայսմ ի՛ս գիրս ։ Ասաւ ասէ
ա՛ն պատն լեզու ։ Հաւատացիք զա՛ն երրորդութեան,
դիպոյ, և զոյդի, և զա՛ն ոգի, մի՛ ած ամենակալօղ,
միոյ գոյացութե՛ն՝ միոյ էութե՛ն և միոյ իշխանութե՛ն ։
Դարձեալ՝ եթէ ո՛չ էին երեք անձինք, ո՛չ առա-
ջեալ լինէր յԱՀ, այսպէս մարդ, այլ այրիկ ՅՆՆդ.
մարդ, և ո՛չ ասէր առ զատիկս մեր, այլ իմ։ 1.26.
Դարձեալ՝ եթէ երեք էին անձինք, և ո՛չ մի գոյա-
ցութե՛ն, ո՛չ ասէր առ զատիկս, այլ առ զատիկսդ ։
Կա՛ս առ ի՛ն ի գուցանել, առաջին ի՛ սաղմոս սաղ.
անդ՝ երիցս՝ ած, միւնչ ասի, օրհնեսցէ զքեզ ած, 66.7.
ած մեր։ ած մեր օրհնեսցէ։ Աղ ասիցեն միանգամ
զի՛ն զերանելա՛ն այս, ի՛ նմանէ, ընդ առնէն, ի՛ նմա-
նե՛ն երկիցեն ամ Դաւդ երկրի։ Եւ նոյնի՛ն ասէ՝ ա՛ն։ հոյս.
ա՛ն Տի՛ ՀՏ առաքեաց ։ Քառեղի երկու կրկնեալ 6.3.
զա՛ն ։ գուցանէ զերրորդութե՛ն անձանց, և նոյնա-
նապէս առեալ Տի՛ ՀՏ առաքեաց ։ զիա՛ն ի՛ն էութե՛ն
գուցանէ ։ Էր առաքեալն ասէ՝ յորմէ՛ ամ, որով՝ ամ,
և յորո՛ւ ամ՝ նմա փառք յաւիտեանս ամէն ։ հռոմ.
Իւ ծանո՛ւր զի նախագոյ լեր ա՛ն այս, յորմէ՝ նշանակէ 11.36.
երիցեաւոր ի՛ն, և զերի՛ն ոչ յաւելցէ, և այս յորմէ՛ն
ծո՛ր, որ ե՛ս միշտ ե՛ս արար ։ Աղ նախագոյ
այս, որով՝ գուցանէ վերդարձուե՛ն, և զի՛ջ, և
զդո՛ն յայլն, ուստ այսու իմանի որդի՛ն, որ է սիրոյն
սիրե՛ն ։ Աղ նախագոյ այս՝ յորո՛ւ, գուցանէ զաղ-
տաւո՛ւն, և զդո՛ն յայլոց ։ փառն որոյ և պատճառի
ազգն սրբոյ, որ է պարտաւորիչ, և պահպանօղ ամ յոբ.12.
բարութե՛ն ։ Կա՛ս գուցանի երանելի՛ երրորդութե՛ն 11.
օրհնակոչ՝ պատճե՛ն, գուցանի երի՛ք բարեկամքն յո- ՅՆՆդ.
բայ ։ Դարձեալ՝ երեք բանիքն, որք երևեցան 18.1.
աբրահա՛մա, և ի՛ նմանէ երկրպագեաց միոյ Տի՛ն։ օրին.4.
Դարձեալ՝ երեք բանքըն ապաւանի՛ որ յայն կողմ 18.
յորդանանէ, որք միաբան միջոցաւ հետք էին ի՛ ես.
միմեանց ։ Դարձեալ՝ երեք մասանցք, որով բերանի՛ 42.12.
ամ զանգուած երկրի։ Դարձեալ՝ երիք՝ զորս գ՛ան- առակ.
րնե՛ն իմանալ, բան ասացանի՛ն ։ Դարձեալ՝ երիք՝ 30.18.
քաղաքք, զորս եառնս եղելիցէ ։ Աղ և մեկն եր-
րորդութե՛ն ի առեղծուածս, որ է հետ նորին ։
Վա՛ղ ի՛ մեծութե՛ն առեղծուածոյս՝ Ճանաչի կարողու-
թե՛ն Տեր, ի գասակարգութե՛ն, խնամոտելի որդւոյ,
և ի շարդ՝ բարութե՛ն ոգւոյն սրբոյ ։

Դարձ-

Դարձեալ՝ ընութեանցն ըստ անհատոյ՝ գոանեցեալ զզօրութե՛ն, զգեղեցկութե՛ն, և զօրաւորութե՛ն, որոց առաջինն՝ պատկանի հօր՝ երկրորդն, որդւոյ, և երրորդն՝ ոգւոյն սրբոյ : Դարձեալ՝ ի յարեգակնն՝ տեսանել զերե՛ն, զճառագայթ, և զերկրութե՛ն, ի յոյս՝ ճանաչել հայր և որդի՝ և ոգին սո՛ : Դարձեալ՝ ի տօքնն, ըստ յիշողականին՝ խնդալս նին՝ և կամացն, խա՛ զերկրորդութե՛ն անճանց, և զմեռութե՛ն գոյացութե՛ : Դարձեալ՝ ի յերկնային քահանայապետութե՛ն է՛ ած՝ ի յանուս, ոչ զմեծութե՛ն, ի քերօքս, որպէս զնմանութե՛ն, ի սերօքս, ոչ զսեր, որով ծանուցանի երրորդութե՛ն անճանց :

Դարձեալ՝ ի յերիս ածաբանական առաքինութե՛ն . այսինքն, ի հաւատ, ի յոյս, և ի սեր :

Դարձեալ՝ ի յերիս օճիսս տոքւոյ, այսինքն, ի ձանաման, յըմբռնման, և ի բերկրութե՛ : Բայց գիտե՛ լի է՛ զի այլապէս վերադայլն Աե՛ ի տուեղծութեա՛ն ձանապարհորդս և այլապէս ի յերանեցեալս :

Ըստ օրինակի հայելւոյ՝ նորում այլով կերպիւ երևի ծանօթն ի մէնջ, և այլով կերպիւ անծանօթն, զի ծանօթն՝ երևի ի հայելւոյ, իսկ անծանօթն ի վերն հայելւոյ : Արդ՝ յաստուածոցս յայտ է՛ զի ի մարմնաւոր տեղծութեա՛ն, և ի տգիտութե՛ն, նա և ի յօդիսան ի նոցունց, երանելի երրորդութե՛ն ճանաչի :

Բայց զանազանաբար՝ ըստ այնմ որ ի ւսբաքանչիւրն ի սոցանէ՝ ասի տեւս տեղծողին, զի այլ ոչ որ ասի նմանութե՛ն նորին, և այլ որ պատկեր, որպէս ի վեր անդր ցուցաք : յայնմ ճառի, ուր որդին ասի պատկեր հօր : Դարձեալ՝ հաստատաբար ասելով գիտելի է՛ զի բազմութե՛ն անճանց ի մէնջ է՛ և զմեռութե՛ն է՛ և զմեռութե՛ն է՛ , ի բազմութե՛ն անճանց , ըստ բեռնաթոսի՝ քննել յանդգնութե՛ն է՛ , հաստատուն՝ բարեպաշտութե՛ն , և ճանաչել՝ կեանք յաւիտենական :

ի վեր. 6.

Յաղագս թէ բազմադիմի է երրորդութիւնն :

ԳԼ. ԺԱ.

Աղմադիմի երրորդութիւն գոյանի ՚ի գիրս սբս . քանզի է՛ երրորդութիւնէ անաստեղծ , որ է վեհագոյն և անճառելի :

Իսկ այլք երրորդութիւնք են առեղծեալք , ի մէջ որոց՝ միոքն է որ անկատարեալ , այսինքն , բանական , ցասմնական , և ցանկական : Է՛ և այլ , որով իսկ անկատար մարդն . այսինքն , յիշեցումն առաւնային , և հեշտասիրութիւն , և հաճոյասէր բանականին , որք և երեքեանքն այսոքիկ նշանակեցան ՚ի գրախտին , օձիւն , կնաւն , և արանքն : Եւ երեքք են ՚ի յոյս անկան իսկ . այսինքն , ՚ի տգիտութենէ ձշմարտութեան , յանկարծութենէ բարւոյն , և ՚ի ցանկութենէ չարին :

Երեք են , որովք վերծին յառնէ , որ է հաճոյ , յոյս , և սէր : Դարձեալ՝ է՛ երրորդութենէ , որով նոյոյսիւքն ՚ի շարչս , այսինքն , հռաւիղ գոյացութենէ որ ՚ի քէն , որ է Աստուածն , հոգին և մարմին :

Է՛ և այլ բան որում վերծին ծնանիմք , որ է հոգի՝ ջուր՝ և արիւն , հոգի ասեմ սրբացուցման , արիւն փրկութենէ , և ջուր լուացման , յորմէ ասէ յօհան ՚ի կաթոլիկէից : Նա և է՛ այլ երրորդութենէ , որով ՚ի փառս վերածիմք , ոմն են երեք օժխոյք հոգւոյն , այսինքն , ճանաչելն , սիրելն , և ըմբռնումն :

Է՛ բաց յայսցանէ , և այլ բազմադիմի երրորդութենէ ՚ի առեղծուածս , որ է հետ ամենեքեանցեղոյ և անառեղծեալ երրորդութենէ , և զայսմանէ ուրեմն ՚ի վեր . ՚ի ճառն՝ թէ երրորդութենէ անձանց է՛ ՚ի միութիւն էութեան :

: յօհան. ե. 6.

՚ի վեր. 10.

Յաղագս թէ՝ հանճարեղասարութեան լիանձինն, Գլ. ԺՐ.

Հանճարեղութեան անճանչ կայանայ լիչերիս, զոր օգտաւինասք, քանզի որպէս ասէ, ոչինչ յաւարչ զվիճասոյ յամենայնասնեղութեան, կամ դերազանցել մեծութեան, կամ յաղթել զորութեան: Եւ զի թէ՝ զոր այսց երից հանճարոսթեան լիյաճ, զոր գանի զոր այսմ օրինակի. քանզի յաստղբինս յայս՝ են երեք, այսինքն, գոյացութեն որակութեն, և քանակութեն: Արդ՝ միութեն՝ ի գոյացութեն, պատճառէ զնոյնութեն, և միութեն՝ լիորակութեան, պատճառէ զնմանութեն: Իսկ միութեն՝ լիքանակութեն, պատճառէ զհամասարութեն: Արդ է՝ համասարութեն լիյաճայնիս միայն զոր եաւրի քանակութեն, զոր այնմ որ քանակութեն ասի զոյ լիյաճ, եթէպէս ան յատկապես: Նախ՝ զոր քանակութեն զորութեան որ է կարողութեն, որ համասարի լերեսեանն ամենևին: Երկրորդ՝ զոր քանակութեն ուսոյութեն, որ է չափ սեռականութեն: Երրորդ՝ զոր քանակութեն մեծութեն, որով ինքն աճ է՝ ի ներս յամենեսին, զորաքոյ ամենեցուն, որով զարաչբե, և զերեսերդ զամին: Դարձեալ՝ համասարութեն անճանչ՝ գուգանի և լիսա զոսոսիկ, զոր այլում կերպի, քանզի լի սոսեղծումածս գասանի եաւրի մեծութեն. այսինքն, ժամանակի՝ չափոյ և զորութեն: Արդ առաջին մեծութեն է՝ ի փոխխական իրս: Երկրորդ՝ լի մարմնին: Երրորդն՝ լի սոսեղծեալ հոգիս: Երից այսոցիկ զատասխանին՝ այլք երեք, որք լի սոսեղծոյն. լի յորս ճաչային անձինք են հանասարք. այսինքն, յաչխատեղութեն՝ լի գոլն. մեծութենին՝ լիանչափութեան, և զորութեն՝ լի կարողութեն: Սակայն երեքեանքս այսոցիկ, եթէպէս զատ ճշմարտութեն իրին էզեն՝ լի յաճ, բայց զատ տարբերութեն իրի, լինամ ոչ ունին զիրէ, այլ զատ որում վերնոյսեն խոսգութենք մերբ: Արդ է այն զան հանասարութեն լիչերորդութեն, մինչ՝ ասէ օգտաւինոս, երկուքն ոչ են մեծագոյն քան զմին, և ոչ մեծագոյն քան զերեք, զան զիրեք քանչերս, զի հանգամանեսականքն են ճշմարիսն ճինք: Զի լիյաճայնիս՝ ոչ դնելի, եթէ ոչ երկուսեռ.

աեռ , այսինքն, դոյացուել , և առնել · քանզի քա-
նակուել և որակուել՝ անցանին անդ՝ ի սեռս դոյա-
ցուել , որպէս հաճառարուել և նմանուել, անուա-
նեն զանել , այլ դոյացուել է հասարակ երից
անձանց ։ Յայ յատուկ է առնչականաց համանգա-
մայն գոլ ։ Ասյա ուրեմն՝ տէրն կերպիւ հայր է յա-
ւուաքան զորդի , և ոչ հայր և որդի քան զհոգին սքր ,
ոչ բուռ դոյացուածեան , և ոչ բուռ առնելն ։
Նոյնն գուգանի օրինակաւ ի բնութիւն , զի թէ ձա-
ւագրեմն է յարեգականէն , ասկայն լինէր յամ իսու-
նականակից ընդ արեգական , թէ արեգակն էցէր
յամ իսունեան ։

Յաղագս զանազանութեանց որ ի մէջ անձին , և էութեան ։ ԳԼ. ԼԳ.

Որ յոյնս՝ են չորք բառք , այսինքն , ո-
ղիա . ուղղօղիա . հիպոստասիս . և պրո-
սոպոն ։ Եւ առ լատինս՝ ասին այսո-
քիկ . էսենցիա , սուպստանցիա , սուպ-
սիստենցիա . փէրսոնա ։ Յայ՝ ի հայս՝
անուանին՝ էութիւն , դոյացութիւն , են-
թակայութիւն , և անձն ։ Արդ՝ ի մէջ սո-
ցա՝ է՝ այսպիսի զանազանութիւն , զի ուղիայն , և էսէն-
ցիայն , այսինքն , էութիւն , ասի պատճառաւոր վե-
րացելոցաւ առանց ենթադրելոյ էութեան , որպէս մարդ-
կութիւն ։ Ուղղօղիան , և սուպստանցիայն , այսինքն ,
դոյացութիւնն , ասի զոնեղն բնութիւն , կամ դնելոյն
կացեալն բնութիւն , ոչ մարդ ։ Հիպոստասիսն , և
սուպսիստենցիայն , այսինքն , ենթակայութիւնն , ասի
զանազանելին , և ոչ զանազանելեացն քացորշիւ
դեալ յատկութիւ , որպէս ոմն մարդ ։ Իսկ փրսոպոնն ,
և փէրսոնայն , որ է անձն , ասի զանազանելեացն
հանդերձ բացորոշեալ յատկութիւ , որով վէրացելոցն
ի պատճէ բանական բնութեան , որպէս պետրոս ։
Ասասի՝ ոչ երկական մարդիկ են զանազանեցեալք
իւրեանց յատուկ որակութիւ , նոյնպէս հայր՝ և որ-
դի , և ոգի սքր իւրեանց յատուկ ծանօթութիւ ։
Արդ՝ ոչ յոյնք ասեն , զհայր , և զորդի , և զոգին սքր ,
երիւք հիպոստասիս , և յանձինք երիւք սուպսիստեն-
ցիա՝ այդպէս և մէք ասեմք՝ երիւք ենթադրեալ , այս-
քիքն ,

ինքն , երեք իր՝ որ ոչ են կարօտացեալ այլոյ իրի զի
լինիցին : Աղաւթեան իմացեալ զածային էութիւն
ըստ ինքեան , է՛ ամենևին անպատասխանեցեալ :
Իսկ անձն նկատեալ ըստ ինքեան է՛ զանազանեցեալ
եւթով յատկութիւք : Այլ իմացեալ զէութիւն ի յան-
ձինս , կամ զանձինս ի էութենէ , ունի զինչին եղա-
նակ . այսինքն , զիմութի , և զանազանութի , և այս
յայտ ի յատկացեալսն , որք ներքսագոյնքն ամ ան-
ձանց , ոչ կարողութի , իմաստութիւն , և բարու-
թի , այլ առ միմեանս առաքել բացայոյնին ,
Եւ գիտելիք , զի բազում անգամ գոյացութի առեալ
լինի ի տեղի էութե , և էութիւն ոչ երբեք անդրա-
բերի առ ի նշանակել զանձն : Արդ՝ ըստ օթէցիոսի,
անձն է բանականի բնութե անբաժանելի գոյացութի:
Եւ ըստ ոչ քարտի , անձն է իմացականի բնութեան
անհաղորդելի կացացուն , և կամ անձնէ ենթակայա-
ցող ըստ ինքեան միայն , ըստ կերպի եղական իմն
գոյացութե , և ասի անձն իբր թէ ըստ ինքեան իր
մի , զի այսպէս առաքեալն անձն ի լաթին բար-
բառ : Իսկ ըստ այլոց վարդապետաց , սահմանի այս-
պէս , անձն է ենթակայութի զանազանեցեալ յատ-
կութէ վերաբերեալ առ ի պատիւ բանականին :
Եւ գիտելի է՛ զի վերոյ ասացեալ չորեքեան , ըստ
այնմ որ մեկնեալ են անդ՝ և օրինակեալ , այսինքն ,
էութիւն , գոյացութիւն , ենթակայութի , և անձն ,
զանազանին ի տեղիս ըստ իրին , և անուան ,
Ա այլ ի յայնմանէ զանազանին բանիւ :

Յաղագս անչափութե Աստ. Գև. Ամ.

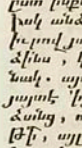

Չէ ի յայ քանութի տարաչափութե,
այլ զօրութեան . և ոչ է յամենայրեք իբր
զանկատածով մարմնոյ , այլ մերձակայու-
թէ մեծութեան , և ըստ այսմ ասի ած
անչափ : Արդ՝ գիտելի է , զի չորեքին
կերպիւն ասի ած անչափ , այսինքն ,
անհնութէ , անմրնչութէ , անպարա-
գրութէ , և յամենայնի զանազանութէ : Քանզի թէ իմա-
ցի ած ըստ ինքեան , այսպէս է՛ անհուն , ոչ ասի
տաղ. 144. տաղմոս , մեծ է Տէր մեր , և իմաստութէ նորա ոչ գոյ
3. հուն : Եթէ իմանի հաճախատրիլ առ իմացումն ,
ըստ

ըստ այմ՝ է՛ անըմբռնելի, ոչ ասէ առաքեալն, թէ
խորք մեծութեա՛ն Աստուծոյ է՝ և ա՛լ ոչ ինչ։ Եւ
նաւեալ ի վերայ քերբէից, այսինքն, ի վերայ լեռ-
ն գիտութեան, և ի վերայ սո՛ր իմացման։
Եւ եթէ իմացի ըստ հասարակաւորութեան առ տեղի,
ըստ այմ՝ է՛ անպարագրելի, դի ասէ ամբարիշտ,
դի զո՛ւր իմն չար ունի երկրպագութի՛ն, ոչ տեղեաւ պար-
փակի, ոչ վարձմամբ պարտականի, և ոչ տիրօք այլ այլով։
Իսկ եթէ իմացի հասարակաւորով առ տեղոյն-
թի՛ն, ըստ այմ՝ է՛ յաւիտենական, ըստ առաքելոյն,
Թագաւորին անմահի՛ն, և այլն։ Այլ ի չորեքտասա-
ցանէ, ասելիք կարգաւ յառաջի կայդ։ Ընդ հանա-
տալէ և առուգապէս դի ի յիւրո՛ ոչ գոյ յատկապէս երբ
կայնութի՛ւն, յայնութի՛ն, բարձրութի՛ն, խորութի՛ն,
այլ այսոքիկ նմանութի՛ւ ասին զայ՝ Քանզի է՛ յիւրո՛
յայնութի՛ւն սիրոյ, որով չէաս կոչէ զմեզ ի մէջտեղ-
թի՛ն, ոչ ասէ երևմա՛ն, յաւիտենական սիրով սի-
րեցի զքեզ, վա՛ այսորիկ ողորմութի՛ւ մեծաւ ողորմե-
ցայդ։ Երկայնութի՛ւն համբերութեան՝ որով տանի
զարս քանզի անտես առնի զմեզ մարդկան, վասն
ապաշխարութի՛ւն։ Նա՛և է՛ ինն բարձրութի՛ն իմա-
ութի՛ւն, որով գերազանցէ քան զամ միտս, ոչ ասէ
առաքեալն, եամ մերկայսրանց է առաջի նորա։
Այլ և է՛ ինն խորութի՛ւն սրտարութի՛ւն, որով դա-
ատապարտէ զմեզատոս, ոչ ասէ մատթէոս, երթայք
յինէն յաննէգեալք։ Եւ դաւիթ ասէ՝ երեսուանք քո
ոչ վտոս բազումս։

Ես. ԽԹ. 15.
Հռոմ. ԺԱ. 33.
1. տիմ. Զ. 17.
Եփես. Գ. 18.
Եփես. Գ. 19.
Մատթ. ԻԵ. 41.

Յաղագս անհնութե՛ան Աստուծոյ։ Գլ. ԺԵ.

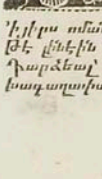

Ասէ երիցասէրն գոլ Աստուած անհուն, վասն դի
մինչ ի յիւրո՛ նոյն է կարողութի՛ն, և է՛ու-
թի՛ն, յայտ է՛ դի է՛ուն նորա է՛ անհուն
ոչ և կարողութի՛ն։ Ոչ ասի ոչ կարո-
ղութի՛ն Աստուծոյ ոչ միայն է՛ ինչ յայնոցանէ զորս
առնէ, այլ և կարէ առնել զայլսոսին։
Աստուած և է՛ութի՛ւն սո՛ր, ոչ է այնպէս
ինչ զոր ոմանս զորիցէ լինել ի բազումս, այլ
թէ լինէին անհուն աշխարհք ևս զոյր զայ՝
Դարձեալ ասի դի ամէ՛ պատճառ արարողական, նա-
խագաղափարական, և վախճանական ամ իւրաց, ոչ

ոչ է ասելի թէ ըստ այնմ որ է պատճառ արարողական, իցէ արարեցեալ, և կամ ըստ որում է պատճառ նախադաստիարական իցէ ձևացեալ, նոյնով բանիւ ոչէ ասելի, թէ ըստ այնմ որէ պատճառ վախճանական՝ իցէ հունաճորեցեալ, ապա ուրեմն ոչինչ կերպիւ ասելիէ զաճ հունաճոր ըստ դասցու թեան, մի թէ հունաճորեալ առասցի ըստ այնմ, որ է կատարեցեալ։ Արդ՝ ուղղապէս իմացեալ, եւ ասելի լինի անշուն. այսինքն, բացառականապէս, պակասօրէն, և ներհակաբար, կամ անպատրաստաբար։ Արդ՝ ուրացաբար անշուն՝ ասի՝ ի ձեռն ուրացութեն վախճանի, և այսպէս անշուն ասի այնմ՝ որոց վախճանի, և ըստ այսմ եղանակի այնէ անշուն, որ ոչ է բնաճորեալ վախճանիւ. իսկ պակասօրէն անշուն է՝ որ բնաճորեալէ վախճանիւ, ապայն՝ ոչ վախճանի։ Այլ ներհակաբար անշունէ, որ ունի զներհակ պատասխանութիւն առ ի վախճանիւ։ Ըստ առաջնոյ կերպի, էութիւն Աշխ անշուն, զի ոչ ունի զվախճան, և ոչ բնաճորեալ վախճանիւ։ Նմանապէս և թէ ասիցի անշուն ըստ երրորդի եղանակի. իսկ թէ ասիցի պակասօրէն, ըստ այնմ՝ ոչ պատկանի Աշ, զի ոչ է բնաճորեալ վախճանիւ, այլ մնանաւանդ է վախճանող առնեցուց։ Դարձեալ՝ վախճան ասի երեք կերպիւ, նախ ասի եզր, և ըստ այսմ շարունակ քանակութիւն դնի անշուն, քանզի է տարաչափական ի յանշուն, և այս վասի, զի ի շարունակն ոչ կայ եզր ի յերկայնացումն, ոչ և ոչ դոյ եզր ի թիւն ի յամենալումն։ Երկրորդ՝ ասի վախճան՝ կատարումն։ Երրորդ՝ ասի վախճան՝ այն, զոր որոյ իւրաքանչիւր ինչ լինի։ Արդ՝ ըստ առաջնոյ կերպին, աճ է անշուն, ոչ ըստ տարաչափական քանակութե, որ ոչ է ինձնմ այլ ըստ զօրութենական քանակութե որ ի նմա է։ Եւ զի յայտ ամենեցուն է՝ անբաժանականութիւն զօրութե, և էութե, նախ իրի, ոչ է անշուն էութե, նոյնպէս և զօրութե։ Եւ ըստ երկրորդին՝ նիւթն ասի անշուն, զի կարօտանայ կատարման. իսկ ըստ երրորդի կերպին մեղքն է՝ անվախճան, զի ոչէ կայ դեալ առ պատճառոր վախճան, որէ աճ։

Յաղագս անըմբռնելութեն Աստուածութեանն։ Գլ. Ի.

Տեղւոջն ի սուղ ոճաճոյ ոչ կարէ լինել այնչ ճանապարհ, ոչ ի ճանապարհին աստի կենացս, և ոչ ի վերին գաւառին, զի հունաւորին առ անդունն՝ ոչ է չափակ ցուցիչ ինչ։ Ոչասի ասէ աթոռոյնոս, երբորդութիւն միայն ինքեանէ ծանուցեալ, և մարդոյն ինչ։ Եւ բեռնաւորոյս ասէ՝ ոչինչ մեծադոյն քան զնա՛ծ, և ոչինչ անըմբռնելագոյն քանզի խաչաքանդիւրոյ իւրմէ ոչինչ մերձաւորագոյն քան զոգի իւր։ քանզի ասեմ գոյն ամենեցուց գնա՛ծ, ոչ զի այնք լինէին որ ինչ նոքա, այլ զի ի նմանէ և նովաւ, և ի նմա են ամենք։ Քանզի է իմացականութիւնս մերս առ անմարմինսն լոյսն այն, նոքաւագագոյն քան գտեսութիւն ջղիկանն առ արեգակն։ Ոչասի ի սաղմոսին ասէ զայ՝ դնալ ի վերայ երեսոց հողոյց, արտիւքն, ի վերայ իմացականութեց, նա և ի վերայ հրեշտակաց։ Բայց սակայն՝ ըմբռնի ինչ ի կեանսաղ. 17. 11. այս, հաստատով։ Ես որպ ասէ օգոստինոս, զի տեսութեն մարդկային մեռացս՝ ոչ բեւեռի ի այն Բ քան զերազանց լոյսն, եթէ ոչ արգասութեբ տհասով մաքրափայեցեալ։ Եւ բեռնաւորոս ասէ՝ այնպէս է ճա՛ծ իյաւետն աստեղոճաճա, որ ոչ ըմբռնի ինոյցանէ։ Իսկ յայ բանաւորացս կարէ ըմբռնիլ ճանաչմամբ հաստատոյ, այլ ի բարեաց միայն՝ ըմբռնի սրբով։ Արդ՝ աստ թէ զայ գիտել կարեմք զինչ ոչէ, այլ ոչ զինչէ, ոստի ասէ օգոստինոս, իսմիամբ գնա՛ծ բարի, այլ առանց որակութեբ. մեծ՝ առանց քանակութեբ. աստեղիչ, անկարօտ. վերանստեալ, առանց կաճաճոյ. զամ պարունակեալ՝ առանց ներգործականութեբ։ Առանց տեղւոյ, բոլորն յամուրեքն Աստուածնաւոր՝ առանց ժամանակի. արարիչ փոփոխելեացս, առանց ինքեան փոփոխութեբ. և ոչ ինչ կրելոյ։ Այլ ըմբռնի ա՛ծ տեսութբ ի վերին գաւառն, բոտ արժանաւորութեբ վարուց, ոմն ասէ օգոստինոս, տեսանիցեմք զէութիւն մեծութեբ քո, իւրաքանչիւր այնպէս պայծառագոյն, որ լաւ ատուէն լցեմք մաքրագոյն կենցաղավարեալք։ Եւ օրինակ այսմ յայտ ի ծովն, որ տայ զինքն տեսութբ, այլ ոչ կա-

թէ տեսանել զատ բովանդակութեամբ խրատ
բառնաքեր : Եւ այս այնքան ևս բաղատասխանութեան
ծանուն՝ որ քան զի տեսողականութեանս մերոյ, առ-
այն չարի անհամեմատութեան մակերևութեան :

Ա Ա և զայս ինչ հաճատուի է, զի ի կեանս այս, կա-
րելի Ճանաչել զի ե՞ ած, և ի վերին գաճառն Ճա-
Ե. 2 նաչեցուք ոչ էն, սակայն՝ ոչ երբեք, ոչ առ, և ոչ
ի հանդերձեալն, եթէ զինչ է ինչ : Յայսմ որպէս
մարմնական տեսութեան արդելեալ լինի ի մարմնական
իրողութեանց Ճանաչմանէն երեք կերպիւ, այսինքն,
խաւարաբ, պատրօղ լուսով, և իւրոց գաղձմամբ յո-
րէ երևելոյ, այսպէս և հոգևոր տեսութեան արգելի
ի Ճանաչմանէն սորա, նախ խաւարաբ մեղաց, կամ
մոլորութեամբ, ոչ ասէ յոհան, որ առնէ զիշեր, ի
1.յոհան. 3.11. խաւարի չընչի, և պօղոս տանջանին մինչ ընծայեալ
2.կոր. 3.15. լինի ճառէս, վարագոյրն երեալ կայ ի վերայ սրտից
նոցա : Երկրորդ տեսս լուսով, և այս լինի յորժամ
որ չափէ զաճխտեանսն բան բնականացս, և ու-
նիմք զորինակ ի փառաւ փայտն, որ ի գիշերի ունի
զայս, այլ ի տանջիլ տանէնեան ոչինչ :
Երրորդ յետս գաղձմամբ սորա, որ լինի յորժամ խո-
տեալ որ զանգիտոխս բարին, յորմէ փոփոխականացս,
և այնպիսեաց ասաց՝ ևս գոյին տեսչիկ լոյս,
որ առողջագ՝ սիրելի : Գաղձեալ Ճանաչի ած ի
ներքս և արտաքս : Ի ներքս կրկնաբար՝ ևս երբեմն
ած սրտին ազդմամբն, որ սակաւուց է տեսեալ, ըստ
առաքելոյն, որ ասէ գիտեմ զայր մի ի քրիստոս, և
2. կոր. 12.2. այլն : Երբեմն բանականութեամբ, ըստ որում կերպի,
բազումք ի փիլիսոփայից ունէին Ճանաչութիւն սորա,
հռոմ.1. 20. ոչ ասէ առաքեալն, անելոյնքը մեզ, երևելի արա-
ծածոյը : Նա և արտաքս Ճանալի երկնակաբար այս-
ինքն, առեղծուածոյքս, որ ի այժմ հայելի առեղծո-
1.կոր. 13.18. ղին, ոչ և անդրադարձեալ, ած լինի հայելի արա-
ծածոյս ի հանդերձեալսն, ի յորում գնոմ տեսանի,
ցերևք, որը առ խնդութիւն մեր պատանացին :
Նա և ոտանաւոր, նա և ի լոյս ըստ առաքելոյն որ ասէ՝
հռոմ. 10.17. հաճատը ի լսելոյ են : Քանզի ոչ Ճանալի գինին երբեմն
լսելեաւ, երբեմն տեսանելեաւ, երբեմն Ճաշակելեաւ.
սոյնպէս՝ կերպիւ իմն Ճանալի ած : Քանզի Ճանա-
լեն ոչած լսելեաւ, որը յորժամ լսեն զբանն այ՝ և
յոհ. 5. 39. այնու հաճատան : Տեսանելեաւ Ճանալեն ած աբանը,
յորժամ ընծայեանան ի սբ գիրս. և խնամատանը, յոր-
ժամ

ժամ քննեն զնա ՚ի բնութիւն ։ Իսկ Աշակերտեա՛ ձնա-
նեն միայն բարիք , ըստ այնմ, Աշակերտեցէք , և տե- առաք.
սեք Էհ վերջին կերպ այս է՝ կատարեալ ամենեւին 33·37
Էհ դիմեսիս ասէ՝ թէ երեք կերպիւ ճանաչի ած ։
այսինքն , բարեպաշտութեա՛ , ոչ յորժամ ասի , ած
ոչ է այնինչ , կամ այն ինչ ։ ոչասի ըստ դիմեսիս
սի՝ բազմանականքն ճշմարիտք են զայ ։ իսկ առաքեա-
կանք՝ անշարժապէս ։ Վարձեալ դերազանցականաւ ,
որպէս յորժամ ՚ի տեղիս ածս զասին կատարելու-
թեի ինն , պատասխանի այն սմ՝ ՚ի դերադրական ասի-
ճանի ։ որպէս է կարողագոյն , իմաստասէր , և այլք
այսպիսիքս ։ Կա և զառաձառա՛ , ըստ այնմ որ ձն-
նեալ պատճառելոյն պատճառն , և ծանօթանալ՝
շարժման , ծանօթութիւն շարժողին ։
Էհ ծանի՛ր զի հոգին զպայծառ՝ զայ զմարմինս ՚ի
ձեռն տեսակաց ՚ի նիւթեա միայն , մերձ գոլով մար-
մնոյն ։ Իսկ երեսակայութի՛ ընդունի զիմանալիութիւնս
մարմնոյ՝ և զարտաքնագոյնս տեսակս ՚ի նիւթեցոյ՝ մերձ
կալով մարմնոյն՝ նա և ՚ի բացեայ դէպ մարմնոյ ։
Իսկ բանականութի՛ իմանայ զիմանալիս մարմնոյ , և
իմացականա՛ զատեղծեցեալ ոգին , այլ իմացողու-
թի՛ զանատեղծ ոգին ։ Վասն դի ՚ի ձանաչելեացս ,
ոմանք են ՚ի նիւթոյ բանականին , զորս ըմբռնեալք
զպայծառ՝ , որպէս տպաւորակ և սեռս , և այլք այս-
պիսիք ։ Ոմանք են մերձ բանականին , այսինքն ,
այնք՝ որք միայն բանականաւ ճանաչին և ըմբռնին ,
որպէս ճշմարիտն , և սուտն , իրաւն և անիրաւն ։
Էհ ոմանք են ՚ի վեր քան զբանական , այսինքն , որ
միայն ած այնմ յայտնութի՛ ըմբռնին , և կամ ՚ի
գոյոյ վկայութի՛ հաստատեալ լինին , որպէս երկեք
ածիքն , գոլ մի ած ։

Յաղագս անպարագրութեան Աստուածութեան.

Ա՛ստ ուրեք , ասացին ոչ է յարմարութիւն , զի ոչ է ի բացեայ ի տեղւոջէ ուրուք , և ոչ ըմբռնի տեղեաւ իմն , քանզի ասէ տէրն , ես եմ երկնաւորն , և ոչ երկրաւորն . արտաքոյ աչխարհիս , և ոչ արտաքինեալ . ի վերոյ աչխարհի և ոչ ի վարոյ աչխարհի և ոչ ի ներքոյ աչխարհի և ոչ ստորասեղմեալ : Յայսցանէ յայտ է՝ զի ած է յամէն , զի ընդ ամենեսին , և յամէ ուրեք ներկայ , արտաքոյ ամենի , զի զամէ պարունակէ , և ոչ յուրեք կարէ զսպչիլ : Եւ գիտելի է , զի նախադրութիւն այն արտաքոյ , ոչ ասէ անդ զներգործական ներկայութիւնն առ տեղին , այլ զկարօղական , որ է անչափութիւն այ , որ կարէ ընդ ամենայն աչխարհս՝ եթէ էին :

երեմ. 23.24. Դարձեալ նա՛ է ի վեր քան զամ , զի է՛ գեր ի վեր քան ամենեցուն , և ոչ ինչ հաճոյանալի նմա :

եբրա. 1.3. Դարձեալ է՛ ի ներքոյ ամենեցուն , զի զամենեսեան բառնայ , և առանց նո՛ր ոչ ինչ կարէ կայանալ :

Կա և առեմք , թէ ած է յամ ուրեք , ոչ զի կարօտասնայ իրաց՝ զի լինիցի ի նոսին , այլ և առաձել իրազօրէիքս կարօտեան նմին , զի նովաւ կայանայցեն : Քանզի ած էր յառաջքան զլինելն աչխարհի անդ , ուր է այժմ իակ , այսինքն , ինքեան . քանզի նա ինքն՝ բաւականէ ինքեան : Ըստ ոտանաւորս ,

Ա՛ած ած յայնժամ ո՛րքէր
մինչ բաց յիւրմէ այլ ինչ ոչ էր .
Յայնժամ անդէր ուր այժմ յինքնէ
զի ինքն ինքեան բաւական է :

Որով յայտ լուծուցին տարակուսանացն պաթզամուսց ոմանց , որք խնդրեն , թէ ո՛րքէր ած յառաջ քան զլինելն աչխարհիս : Այլ արդ գիտելի է , զի չորս կերպիւ ասի լինել ինչ ի տեղւոջ . առաջին , պարագրեալ՝ և սահմանաբար , որպէս մարմին :

Երկրորդ՝ սահմանաբար և ոչ պարագրաբար , որպէս հրեշտակք : Երրորդ՝ ոչ պարագրապէս , և ոչ սահմանաբար , այլ ած . և այս ասի այնորիկ՝ զի ո՛չ անչհատանայ նիւթով , ոչ մարմին . և ոչ ենթադրելեաւ , այլ հրեշտակք : Չորրորդ՝ մասամբ պարագրապէս , և

և մասամբ սահմանաբար, ոչ մարմինն ՔՇ ի ներքոյ
խորհրդոյն, որ է բոլորն ի ներքոյ բոլորի նշմարին,
և ոչ արտաքոյ նմին, և բան այսմ է՝ անդ պարագրա-
սիչն, զի է՝ ի ներքոյ նշմարին, և ոչ յամ ուրեք, և
այսպէս է՝ անդ կերպիւ իւրն սահմանաբար։

Այլ մարմին ՔՇ Թէպէտ ոչ է յամ ուրեք, ՚ւս գո-
լոյն առեղծուած, և ոչ կարէ հաստատիլ ՚ի յայսպի-
սիս առեղծորդին, սակայն բոլորն է՝ ի բաղում տեղիս
՚ի ներքոյ գանազանից նշխարաց ։ Եւ այս է՝ զսան
միաձուլեցեալ մարմնոյն ընդ բանին, ուստի իրաւի
ասի՝ առնել քան զայլ առեղծուածս, այսինքն, զի կա-
րէ լինել համանդամայն ՚ի բազում տեղիս։

Ասացաւ ևս յայտ ՚ի վերոյ ասացեալսս, Թէ լինել
պարագաբար յամ ուրեք յարմարի միայն առեղծորդին,
այլ լինել ՚ի միում տեղւոջ, յարմարի միայն առեղծո-
ածոցս ։ Իսկ ՚ի բազում տեղիս լինել՝ և ոչ յամ ուրեք,
ձանձրոյն մարմնոյն ՔՇ ։ Եւ դիտելի է, զի ասե
բազում կերպիւ է՝ ՚ի միս ։ Նախ՝ բնութեամբ, և բան
այսմ է՝ յամ ուրեք, կարողութեամբ, ներկայութիւն, և Բ
էութիւն ։ Երկրորդ՝ ընդ ոք, և բան այսմ է՝ ՚ի բա- յօհ. ւ ։
նիս, որպէս ասէ՝ որ քնաւին յիս, և ես ՚ի նա ։ 57.

Երրորդ՝ փառաւք, և բան այսմ է՝ ՚ի երանեցեալս ։
՚ի բանականն՝ ոչ զնշմարտութեամբ, ՚ի ցանկականն՝ ոչ
գործութեամբ, և ՚ի ցասմանականն՝ ոչ զիշխանութեամբ ։
Չորրորդ՝ միաւորութեամբ, և բան այսմ է՝ ՚ի մարդ-
կային բնութիւն ՔՇ, ՚ի հոգի, և ՚ի մարմինն։ քան-
զի յարդանդի կուսին, միաւորեցաւ ընդ մարդկային
բնութեանն ՔՇ ։ ՚ի գերեզմանին՝ էր միաւորեալ
ընդ մարմնոյն ՔՇ, և ՚ի դժոխս ընդ հոգւոյն ։
Հինգերորդ՝ ասի ևս լինել յոգեբանք, յայտնութեամբ
ճանչեցելոց, որպէս ասէ՝ ՚ի ծննդոց, արդարև Տէր ծննդ.
՚ի տեղեացոս յայսմիկ ։ Վեցերորդ՝ գերազանց երևե- 28.16.
մանք հեռուցն, և բան այսմ յերկինս ասի ։ քանզի մատ.6.
անդ առաւել երևի կարողութիւն, իմաստութիւն, և 9.
բարութիւն տորին ։ Եօթներորդ՝ նոյնութեամբ բնութեամբ,
և բան այսմ, որպէս է՝ ՚ի հայր և հայր յորդի, և որպէս եղեց 8.
սբ յերկուսին ։ Ութերորդ՝ սքանչելագործութեամբ, 19.
որպէս ասէ եղեց մտան սկզբ ասաս ։ յայտ.1.
Ինիներորդ՝ պահպանութեամբ, և նախախնամութեամբ, և 8.
բան այսմ է՝ ՚ի բոլոր աշխարհս ։ Դարձեալ ասի է՝
յիւրեաւն, մեզ զի է՝ սիրելն, և վախճան ամենեցուն ։
Դարձեալ է՝ յաշխարհս, որպէս պարզայն է՝ յիւրաքան-

արքայութեանն , զի ասէ բնաւրտոս , ասէ յայմ ուրեք
Լեռադաձորէ , յայմ ուրեք հրամայէ , յայմ ուրեք մե-
յօր.3 8. ծութեան նոր լինել , և պարտականէ զնոմ ;
11. Դարձեալ է՛ ի հրեշտակս՝ ասէ դեղեցկութեան , որպէս
Գ Ձմարտութեան , հաստատութեան , և բարութեան :
Դարձեալ՝ ի յեկեղեցւոյն՝ որպէս գրասնաւոյնքն ի
մատ.28. ասան իւրեանց , ըստ այնմ՝ ահաւասիկ ես ընդ ձեզ մի-
20. զամ աւուռ : Դարձեալ՝ ի յընտրեալսն է՝ որպէս աղա-
տիչ ի չարեաց , և օգնական ի բարիս : Ի յասէ ասէ-
բեռնարարոս , ասէ ի սուեղծոհածս է՝ սքանչելի , ի
մարդկէ սիրելի . ի հրեշտակս ցանկալի : ըստ ինքեան
անպարագրելի . ի գաւազան բռնաւորն , անասնելի .
ի դևսն , ահարկու , և զարհուրելի : Չի ասէ օգնա-
տիչնոս , որոք Լծորեցու զքեզ , ո՞րերեքիցէ , եթէ
ոչ ի քէն հաստեցելոյդ՝ աւ քեզ բարկացեալդ . դի ո՛չ
ոք կարէ փախչիլ ի ձեռանէ Տն , ըստ սաղմոսին որ
սաղ. ասէ՝ Լեանեմ յերկինս , անդ՝ ես , և Լեի ինձ :
138.3. Իակ Լեի ոք տարակուսեացի Լեի ասէ է՛ ի սատանայն :
Գիտելի է՝ դի են անհանգիստ ոմանք , որք նգանակեն
զերեսուեցի ըստ այնմ որ բնութեի . և յայսմհի հաս-
տատիի է՝ Լեի ասէ գոյ ի նոսին : Եւ են անհանգիստ , որք
ասեն զարգերեսուեցի՝ որպէս գևն , և ըստ այսմ՝ ո՛չ
ի նոսա , եթէ ոչ մակ յաւելցի , ըստ այնմ որեն ոգի ,
և կամ իմն այնպիսի : Դարձեալ՝ ասէ է՛ ի հոգիս
հաստատացելոյ , ոչ փետայ ի յատադաստի իւրում .
արբայն յարքայութեն . աշտարակն ի գրեանն . վար-
գապետն՝ ի համայնայնան . աղբիւրն՝ ի պարտէզն .
լոյսն՝ ի գիսառնն գանձն՝ յոգաբարձն . գինին՝ ի մա-
ռանն . ամն՝ ի մատանւոյ . կնիք՝ ի թղթոյ . գերդն՝ ի
կրպակն . պատկերն՝ ի հայելւոյ . մեղն՝ ի խորխորատ
պուռն՝ ի ծառն , ձկեցն՝ ի լազարեան . շուշանն՝ ի
հովիտս :

Յաղագս յաւիտենականութեան Աստուծոյ։ Գլ. ԺԸ։

Որպէս է՛ աճ յաւ՛ ուրեք , և ոչ պատճառ նախ ունելոյ իւրմ , այսպէս է՛ յաւիտենական , և ոչ չափի ժամանակաւ իւրմ : Քանզի ոչ պատճառի նմա նախընկալ ժամանակի , ոչ անցեալն , և ոչ ապառնին , վասն զի ներկայն՝ ոչ ունի զհետագայսն զդ՝ զի անցանէ , այլ աճ միաց միշտ նոյն : Ուստի ասէ հիւսրիոս , գոյն ոչ է պատահումն իւրոյ , այլ ինքնակայ ձգմտութեամբ , և միացական պատճառ : Նմանապէս՝ անցեալ ժամանակ ոչ է իւրոյ՛ զի ոչ զնէ զկայացեալ դդ , այլ զոչ ասի ի սաղմոսին , ընդ որ ասի. Դու նոյն ես , և դու կաս՝ և միաց յաւիտեան : Եւ ոչ ապառնին , զի սակաւիւն ոչ է , այլ սպասեալ լինի , իսկ աճ է՛ միշտ : Ուստի մեռկեւթիոս ասէ մի՝ այն միայն է՛ ալ ինչ և ծնիլոյ , այսինքն , աճ է՛ անկարգ թարդ ակզբան , և վախճան՝ առանց վախճանի : Եւ զի մինչ աճ է՛ աներևելին ապագ , ոչ ունի ինքն զանկարգն ներհակութեամբ , որ է պատճառ ապականութեան : Իսկ արդ՝ թէ զնոչ է յաւիտենականութեան նուաճին ըստ իրին ասելի է , թէ յաւիտենականութեան է՛ անխոտոր յարատևութեամբ , առանց ակզբան , և վախճանի , և ըստ այսմ պատկանի միայն ոչ , նորում է յարատևողութեան անչափ : Իսկ յաւիտենականութիւն , ըստ աստուածաբանեցեան՝ լցեալ է , այն է՛ բոլոր ատելի եղեբայ , զնոչ չունի զերդ , ոչ զկարեան , և ոչ զվախճանական : Եւ ըստ պօղոսի յաւիտենականութեան՝ անսահման կենաց տիրանալ ասացեալ ած , բովանդակն համանգամայն , և կատարեալ :

Ա՛ն որով յաւիտենականութեան գիտելի է , զի՝ ի յոմանս է սահմանականութեան պարզաբար , զի ունին զկոտար յաւիտենականութեան զեւտասա , որպէս որք՝ ի լինելութեան , և յապականութեան են , ի յորոց տարբերութիւնն դնել , անսահմանելին : Եւ իրաւի դնի բացասական , զի պարզքն և մանաւանդ ածայինքն , ոչ այլ ինչ կերպիւ յայտնին բարեպաշտ քան բացարձակապէս ասելոյ , որոյ պատճառ է , զի դերն այ , և պարկեշտ , ոչ կարէ իմացումն մեր կատարելապէս ընկալանել , նոյն իրի ի յոյժ բաստականաց նոցին ,

սաղ. 101 27.

յայտն. 1.8.

որք բաց բառնան ի նոցունց , առաքնորդեալ աճ-
խմացականն կերպիւ ինչ ճանաչել զայս :
Դարձեալ ի յոմանս է անսահմանութիւն էութեանն , զի
անվախճան ունին զէնութիւնն, սակայն անմահ են ի կե-
նաց , որպէս ի մարմինս երկնային՝ առ ի տարբե-
1. տիմ. 6.16. րութիւն որոց , յամենեսեան լինի , կենացն : Իսկ զոյ ասէ
օգոստոսիոս , թէ նա միայն ունի զանմահութիւնս :
Քանզի ի յոմանց փոփոխական բնութեան , փոփոխումն
նորին է մահ իմն , զի առնէ ի նմա ոչ գոյ ինչ , որ
յառաջագոյն էր : Ոչուր և մարդն յորժամ ծնանի ,
սկսանի կերպիւ իմն մեռանելոյ : Այլ ի յոմանս է ան-
սահմանութիւն կենաց , սակայն ի շնորհս է և տա-
ւապաւոր , որպէս ի գէս , և ի դասապարտեալս , ի
զանազանութիւն որոց դնի , տրձնելի առացոյն , ի յո-
րոյ իմացման գոյ բարեբաստ զոհարձութիւնն . քանզի
յայնժամ ասի տրձնելի առացոյնն իրի ուրուք , յոր-
ժամ ունի որ զայն ըստ կամաց իւրոց : Իսկ ի յոմանս
է անսահմանելի առացեալ կենաց , այլ ոչ բոլո-
րութիւն , որպէս ի յայս երանելիս՝ նախ քան զդասաս-
տանն , որոց երջանկութիւն միայն է ի կողմանէ հոգւոյն
Ա և ոչ մարմնոյն , առ որոց տարբերութիւն դնի բոլոր
դանն , զի բոլանդակ է այն որոյ ոչ է նուազութիւն , և
որոյ ոչինչ է մակ յաճելի արտաքոյս :
Սակայն ի յոմանս է առացեալ անսահմանելի կենաց
բոլորութիւն , որպէս ի յերանելեսն հրեշտակս նախ քան
զդասաստան , զի ըստ բոլորի գոյացութեանն իւրեանց
ունին զերջանիկ և զանսահմանելի կեանս , սակայն ոչ
համանգամայն , վասն գոլոյն ի նոսին յաջորդութիւն իմն
յայտնութեանց , և խնդութեանց , առ որոց զանգամա-
թիւ , առաջրի համանգամայն : Բայց ի յոմանս է
առացեալ անսահմանելի կենացն , բոլորն համանգա-
մայն , այլ ոչ կատարեալ , ըստ այնմ կերպի որով ա-
սեմք կատարեալ զայն՝ որոյ իմիք կարօտանայ . որպէս
Բ է ի հրեշտակս , և ի յերանեցեալ մարդիկս յետ դա-
տաստանին , առ որոց տարբերութիւն , մակ յաճելիս
լինել , լնակատարն . այսինքն , ոչ իմիք կարօտացեալ
առ երանելի գոլն իւր : Յայսո է ուրեմն ի նախատա-
ճեալ սահմանէս , զի երիք որպիսութիւնք դնին անդ ,
որք են անանձգստութիւնք յանտեղեռ յաւիտենականութեանն
որ է ասէ , այսինքն , անեզրանալութիւնն , անդ , ուր
ասէ անսահմանելի կենաց առացեալ :
Դարձեալ անայլայլութիւն , անդ , ուր ասէ , բոլման-
դանն

գային համանգամայն . մի՛ ուրեք այսպէսի ինչ ի՛նձ ։ այլ բոլոյն համանգամայն ։ Դարձեալ պարզուեցի ։ անդ , ուր ասէ , և կատարեալ . քանզի այն է գերա- գրութեամբ կատարեալ՝ որոյ ոչ ինչ կարի մինչ յաւե- լումն ։ Արդ առաքեալքն որոյն ունէին ձեռ յիսի ապաշխանե- լեաց ։ Երկիրորդիւն յամ այսպիսի լեաց ։

Եւ երրորդիւն յամ բաղադրեցեաց ։ Այլ ծանի՛ր՝ մի այն որոյ ունի զմիւղ , և ոչ զկատարած , ասի յաւե- տենական որպէս ձեռ , որոյ գոյն ոչ է եղիրեցեալ ։ Այլ որք ունին զմիւղ , և ոչ ունին զվախճան , այսին մնունդնեանորք , որպէս հրէշտակք , և հոգիք ։ Իսկ որք ունին զմիւղ , և զկատարած , ասին ժամա- նակաւորք , որպէս են ապականացուքս , որ գոն տնականք , և զգայականք , անասունք և այլք ոյն պիսիք ։

Յաղագս անփոխոխութեան Աստ. Գլ. ԺԹ.

Անփոխոխելի ձեռ Թէ բան պատահա- նի փոփոխութէ . և Թէ բան գոյութ- խութէ ։ Բան պատահականի փոփո- խութեան է՝ անփոխոխելի ։ զի ոչ ան- կանի ինձ պատահական ։ չարժումն ։ այսինքն, ածելութէ և նուազութէ ։ զի ասէ սբ պաւղ ընծայ , պարզ բնութեան ձեռութէն ոչ ինչ յաւելու , կամ պակասիլ կարէ ։ զի մի՛ այն որ ինչ է ։ Եւ ոչ նուազում , զի ասէ մաղա- քիա , ես ած ոչ փոփոխիմ ։ Կամ և ոչ այսպէսն , զի ասէ յակոբոս , առ որում ոչ է փոփոխութիւն և կայ շրջելոյ սուտեր ։ Դարձեալ ո՛չ է բան տեղոյ փո- փոխումն , զի մերձէ յամ ուրեք , որպէս ասէ երեք միա , զերկին և զերկիր ես լնում ։ Իսկ բան գոյա- փոխութէ ։ անփոխոխելի , զի ոչ անկանի ինձ գոյ- ացական չարժուածն , որ է յոչ գոյն առ գոյն որպէս է ծնունդ , զի ոչ ունի զմիւղ ։ Այլ և ո՛չ է ինձ չար- ժումն ի գոյն առ յոչ գոյ , որ է ապականութէ , զի ոչ ունի զվախճան ։ Քանզի այն է չրջելն ինչ- որ եղեալ յոչնչէ ։ Դարձեալ բան պատահականի փոփոխութէ , է՝ անփոխոխելի նա և այսու , զի ո՛չ անկանի ինձ չարժուածն ի գործելն ։ քանզի յատուկ է նմա ընդ գործելն հանգչիլ ։ ուստի ասէ պօղոս, ա՛ որ

մաղաք. յակոբ. ե. ե. ։ ։ ։

օր որ մշտնջենականաւ բանիւ կատարեաւ զաշխարհս, արարօղ երկնի և երկրի, որ ի մշտնջենից հրամայեաւ ընթանալ ժամանակին, և կայսն ծնանել տասն շարժիւ ամենեցունց : Քանզի յորժամ առնէ զնոսա, փո-
ծնան փոխումն ոչ լինի յոմն , այլ ի գործեցեալ իրն , և զի
3·4· արար ասէ քարոզել զկործանումն նմանէիւ , և նա-
գՀաւ. խադուշակել զնոսին եղելոյն , և ոչ եղիւ մի ի նո-
20·1· ցանէ : Այսպիսիս ոչ փոխեաց ասէ զնորոյթսդն , զոր ունէր յառիտենից , այլ զնձիւն , որ նկատէր ի պատիճն որում արժանիք էին նոքա :

Ա Քանզի նմանէ կործանեալոցեր ըստ արժանեաց . և եղելիս մեռանելոցեր, ըստ առօրեայն պատճառացն, այլ պատճառքս այսոքիկ ոչ էին զնարհաւորելիսն ի մէ ասացին կարողութենէ : Դարձեալ եռակի լինի շարժումն. այսինքն , բնական, բռնական , և կամա-
Հորական. բնական է՝ որով բնականապէս իրն երթայ ի յառուկ տեղի իւր : Եւ բռնական , յորժամ բռ-
նադատի իրն երթալ արտաքոյ յառուկ տեղւոյ իւրոյ : Իսկ կամահորական շարժումն է ի մարդս , կամ ի հրեշտակս . քանզ անասունքդ, և մարդիկդ, իւիք կեր-
պիւ շարժին բնականաբար , երբ ընթանան , կամ շարժին , կամ գործեն , և շարժումս այս՝ միմեանք ի միջ բռնականին , և բնականին , վասնզի մասամբ լինի է բնական , այսինքն , ըստ այնմ որ կամքն միաձուլի գործոյն իւրոյ , որպէս պատճառ իւրում պատճա-
ուեցելոյն : Եւ մասամբ լինի բռնական , ըստ այնմ որ շարժին անդամքն , ընդդէմ բնական շարժմանդ իւրեանց . վասն որոյ և վաստակին օրք ի բնական շարժմանէն իւրեանց ոչ վաստակին երբեք :

Ապա՛ առաջին շարժումն , այսինքն , բնական՝ ոչ է ինչ . և այս վն չորից պատճառաց , նախ՝ զի ամ շարժում է՝ առհասարակ , և վն կարօտութենէ լինի , որպէս ասէ փիլիսոփան , այլ ասե՛ է՝ ի ծայրագոյն հանգստեան և ոչ իսիք կարօտանայ :

Երկրորդ՝ զի ասե՛ է յամ ուրեք , նմին երի , ոչ կա-
րէ լինել ի նմա տեղեկան շարժում : Երրորդ՝ զի ոչ է ի նա ծանրութիւ , կամ թեթևութիւ , որով վա շարժեսցի ի վեր , և ի վայր : Չորրորդ՝ զի մինչ ասե միշտ ամայ ինքն ինքեան , ոչ է նմա դարկաւոր յա-
տուկ տեղւոյ , և ոչ խնդրէ զտեղի արտաքոյ ինքեան , որպէս ստեղծուածքս : Դարձեալ՝ ոչ շարժի , և եր-
կրորդ կերպիւն . այսինքն , բռնականաւն , զի ոչ լինի

նմա

նմա բռնութեի, որպես ասէ յոբ, եթէ խնդրի զորու- յոբ.9.
թեի, է՛ զօրեղագոյն ։ Դարձեալ՝ ո՛չ չարժի երբեմն 19.
կերպիւն, այսինքն, չարժմամբ միջականաւ, զի ընդ
դոյժելն ո՛չ վատանայի, որպես զնդանին ։
Դարձեալ՝ միտք մեր է՛ անկայուն, զի ո՛չ միապէս
միտ, զի երբեմն յառաջանայ, և երբեմն կասի, եր-
բեմն յիշէ՛, և երբեմն մոռանայ, երբեմն կասի, և
երբեմն ո՛չ կասի ։ Եւ մերթ զանազան մոռաճմամբ,
բաղձանօք և խորհրդօք, այսր անդր՝ տարաբերի,
այլ ասճ ունի զինքն միշտ միապէս՝ և անդարձ տալ ։
Դարձեալ է՛ չարժման իմն բոլորակ, և այլ իմն ու-
ղիղ, և այլ իմն թիւր ։ արդ բոլորակն է՛ երկնային
մարմինդ ։ զոր այնմ որ հաստատուեցեն չարժէ բո-
լորակաբար՝ այսինքն, ոչ ասէ փիլիսոփայն զոր
ասացանն, և ո՛չ զոր գոյացուեցէ, այս է, զի ո՛չ չար-
ժէ՛ ի տեղւոջէ՛ ի տեղի, այլ չարժէ՛ ի տեղւոջն ։
Իսկ ուղիղ չարժումն է՛ ի վեր՝ կամ ի վայր, զոր
զրամ ստորնային մարմինքս չարժէն, զո՛ եթէ ևս
լեցի, կամ ծանրութեի ։ Այլ արդ՝ թիւր չարժումն
է՛ բաղադրեցեալ ի բոլորակէն, և յուղղակէն, ուստի
զոր այնմ որ խոտորի, ունի ի չարժմանէ բոլորա-
կէ ։ Իսկ զոր այնմ որ գծօրէն չարժի, ունի ի յուղ-
ղակէն ։ Այլ՝ ո՛չ միով եղանակաւքս այսոքիւք չարժի
ասճ, զի յատկութեի չարժմանցս այսոցիկ ո՛չ պատկա-
նի ասլ ։ Բայց կարեմք ասել, եթէ չարժմունքս այսո-
քիկ, հոգևորապէս յայտնորին այ ։ քանզի ասէ չար-
ժի բոլորակ չարժմամբ՝ զամ կատարելով, և նա- իմաս.
խանձանաւ, նա և ուղղակի չարժմամբ, վարձա- 14.3.
տրելով զարիան։ այլ և խոտորական չարժմամբ պատ- մատ.16
ժելով զարս ։ Նմանապէս կարէ ասել, եթէ չարժի 27.25.46
ասճ բնական չարժմամբ, այսինքն, որով ասճային բա-
րութեի հաղորդէ զինքն տեղեաճոյս, քան չափով
ընդունելոցն նոցին ։ Դարձեալ բռնական չարժ-
մամբ, որով արդարասէս գատապարտէ զինեալսն ։
Դարձեալ՝ կամաւորական չարժմամբ, որով զամ
պահէ՝ ի գոյն ։ Այսպէս կարէ ասելի, ի բան փի-
լիսոփային, որ գնէ զչարժումն ի միջոյն, և առ միջն,
և շուրջ պիղծոյն։ զի ասճ չարժեցաւ առ միջն, ի մար-
միանալն իւրում. և ի միջոյն, ի համբառնալն իւրում,
և շուրջ պիղծոյն, ի քարոզելն իւրում ։
Վա՛յ այսպիսեացս և նմանեցելոց սոցին, ասէ՝ իմաստու-
թեի եօթն ոգին աք է՛ չարժուն, և կայուն ։ չար-
ժուն

ժուն՝ զի առնէ զսէր չարժուն առ ի գործել զբա-
րին , և յառաջանալ ի բարին : Կայուն՝ զի առնէ
յարատեալ ի բարին . կամ չարժուն ի ճանապարհի
սասի կենացս , և կայուն ի վերին գահառի . և կամ
չարժուն ի գործականն , և կայուն ի տեսականն .
Եսայ. ԻԱ. Ա. կամ չարժուն ի յայլ սէր , և կայուն ի քէն , զսոյն այնմ
որ ասէ , ոգի Տն ի վրս նորա : Եւ զիտելի է՝ զի ներ-
գործութիւնք ունանք վերաբերին յաճ զսոյն պատճառու-
թեանն և զսոյն էութեան , ոչ զիտեն . ունանք զսոյն
Բ պատճառութեանն , և ոչ զսոյն էութեանն , ոչ ուտեն ,
ընթանալ . ունանք զսոյն էութեանն և ոչ զսոյն պատճա-
ռութեան , ոչ ուտեզծանել , կամ արդարացուցանել .
ունանք ոչ այսպէս՝ և ոչ այնպէս , որպէս մեղանչել
և ուտել :

Յաղագս պարզութեան Աստ. Գլ. Ի.

Ա

Արդ է ած , և հրեշտակք , և հոգի , այլ
զանազանապէս՝ , զի ի յաճ նոյն է , որ է ,
և որով , այս է՝ էութիւն , և գոլն . և
այս է կատարեալ պարզութիւն :
Ասսոյ ասէ բեռնաւորս , միայն անա-
տնեզծ բնութիւն յատկացուցանէ ինքեան
զպարզութիւնս զայս , որ ոչ այլ և այլ ,
յայլութիւնք , և յայլութիւնք , այժմ և այժմ գտանելի՝ ի
նմա : Քանզի զոր ունի՝ և որ ինչ , միշտ միևնոյն
կերպիւ է : Այլ ի հրեշտակն , և ի հոգին զանազա-
նին , որեն , և որով են . վասն է՝ անդ այլայլութիւն
իմն , և բաղադրութիւն , թէպէտ՝ ոչ զինն անդ տա-
րաւորութիւն քանակութեան : Ասսոյ ասէ մեկնեալսն՝
՝ի վեր քան զերկնայինս է՝ միութիւն , ի յերկնայինս՝
այլայլութիւն . ի ներքոյ երկնայնոց՝ բազմութիւն ըստ
թուոյ՝ ըստ չափոյ և ըստ որակի : Արդ պարզ է ած
՝ի յերկուսին , զի ոչ ի՛նչ պատահումն նմա կարէ գոլ ,
այլ կատարեալ պարզութիւն է՝ անդ՝ ուր ոչ է կարելի
գոյ յաճելուսն , զի որ ինչ է՝ ի յաճ ած է . ուստի
ասէ լեռն պատն , պարզ բնութիւն Աստուծոյ , ոչ ինչ
յաճելուլ կամ պակասիլ կարէ . զի միշտ է՝ որ ինչէ ,
որում յատուկ յաճիտենական գոլ , որում նոյն է
կեալն և լսանալն : Սակայն բազմադիմիկ պարգևն ,
ոչ

ոյզ ասէ առաքեալն, ուստիեւ ի ոգւոյն տուեալէ բան իմաստութեե, այլոյմ բան գիտութեան։ Եւ յայտնեցոյց ասէ՝ ամ տուեալք բարիք, և ամ պարգեւք կատարեալք ի վերուստ են։ Դարձեալ՝ ոչ է ի յայծ բաղադրութեի ամբողջական մասանց, որպէս տան. և ոչ կարողական մասանց, որպէս հոգւոյ. և ոչ տեառն և տարբերութեե, որպէս տեսակի. և ոչ նիւթոյ և տեսակի, ոյզ ի մարմնի. և ոչ չեղջակոչուածն մի ութեեց, որպէս ի թիւս. և ո՛չ որ է և որովէ, ոյզ ի հրեշտակսն. և ոչ գոյացութեե և արատուհման, ոյզ ի յանդատս. և ոչ գոյացութեե մարմնականի և անմարմնականէ, որպէս ի մարդս։ Ըստ ասէ բեռնատարտոս, ոչ է կայացեալ ածէ մեռաւէ՝ որպէս մարմին. և ո՛չ տարակոյս ախորժակօք, որպէս հոգին. և ո՛չ առդանիլ տեսակաց, որպէս ամ եղեալքս։

Ընդ այսոսիկ գոլոյն առարկութեի, դի ամ բաղադրեցեալ յետոյ է քան զայնս, յորոց բաղադրի. և ոչ ինչ է նախկին քան զկիզբն առնլին, որ է ածէ. ապա ուրեմն տարիէ, դի ածէ որ է առաջին սկիզբն, ոչ լինիցի բաղադրեցեալ։ Դարձեալ՝ ոչ ոք բաղադրեցեալ է բոլոր գոլ իւր. ապա մինչ ածէ է իւր գոլ, ո՛չ է բաղադրեցեալ։ Ըստ ասէ ասէ բեռնատարտոս՝ ո՛չ է տեսակաւորեալ ածէ, այլ է տեսակ, ո՛չ է ընծ պատճառեցեալ, այլ է ամենեցունց արարողական պատճառ, ապա ուրեմն ընծ ո՛չ է բաղադրեցեալ, այլ պարզ։

Յաղագս գերազանցութե ընդ։ գև։ ին։

Գերազանցութե ընծային պատճոյն, այնքան է մինչ դի միտք կարի խորհելոյ զնմանէ, վասն դի ո՛չ է զգալի. լեզու զնա ոչ պատմէ, վասն դի է անճառելի. տեղի զնա ո՛չ ընկալնէ, վասն դի է անբմբռնելի։ Գիրք զնա ո՛չ արտայայտէ, դի է անխմանալի. ժամանակ զնա ո՛չ չափէ, դի է անչափելի. զօրութե ինչ ոչ հասանի, դի է անճառելի։ Գերազանցէ քան զբազմանս և զգանկութիս, վասն դի է անհամեմատելի, և ոչ ինչ իր գերազանցէ զնա։ Եւ համառօտաբար ասացից, ամ

ամ՝ ստեղծուածք՝ համեմատեալ առ նմա՝ սակաւ
գոյանին, զի՛ոչ է բաղդատութեամբ ընդ ի՛ն անհնոյն
և հոնանրելին: Ասա յայտ է՝ զի Աստուածն գերազան-
գութեամբ ո՛չ կարօտանայ իմիք, մի՛ զի ընդեանէ բաս-
կան, զի է ամենաբաւն: Քանզի ո՛չ կարօտանայ մար-
մնոյ, զի լոյծ, և ո՛չ տեղւոյ, ուր լինելի. և ո՛չ ժա-
մանակի, զի երբեմն իցէ. և ո՛չ պատճառի, զի յայլ
մի՛ իցէ, և ո՛չ տեսակի՝ որպէս զի նիւթ իցէ. ո՛չ են
Թակոյի, ի յորում կայացի, կամ առ յոր առ կայցէ:
Են և այլք ոչք միայն պատկանին մեծութեանն Աստ-
ծոյ, և ո՛չ իմիք առեղծուածոյ, յորս երեւի գերա-
զանցութեանն իւրոյ արժանապատուութեան, որպէս է ի-
նել ամենակալող, ամենաբարի. ամենագէտ. զնա
նաչէ զնա՛, ներկայս՝ զանգեաւն՝ և զաստուածն, և
զհամայնս եղականս՝ համանգամայն ճանաչէ միով ներ-
գործութեամբ միայն: Եւ զայնս ոչք են անձնիշխան
կամաց, և զնորոգութեան մարդկան, նա միայն ճանաչէ
ինքեամբ: Դարձեալ՝ ի նա միայն վերաբերի լինել
ներկայ յամ՝ ուրեք, ի յորմէնէ առեղծանել զնոս, իսկոյն
ներգործել, և ի՛ներգործելն հանդիպել, իյանամնել
առնել զարանելիս, և իբրաքանչիւրոյ առեղծուածոյ՝
առնել զոր կամի. զկամս մարդկանց ճանաչել. յա-
կան Թօթափելն զներեւոյս յաւուրցանել, և ներսահել
ի յերեսեքի հոգւոյն. Թողուլ զնեղս. հեղուլ զնորին,
և զմարմինս ի հրոջ պահել անճաքելի ի ջահեսեան:
Այլ գիտելի է, զի յորժամ յաւուրսն ինչ առեղծուին
և առեղծուածոյն, ասկայն գերազանցապէս պատճա-
նի առեղծողին, ոչ կարողանի որ է ի առեղծուածս
ի յասուածեան իմն, քանի ի յԱՆ ի գերազանցութեան ա-
տուծեանն, նմանապէս իմաստութեի, բարութեի, կա-
տարելութեի, և այլք այսպիսիք, ասին զայ ի գերա-
գրեանի ատուծեանի: Վասն ասի՝ ամ՝ և կարողա-
գոյն, և իմաստնագոյն, և գերեզիկագոյն, և այս
պէս զայլոց: Ոչասի ասէ օգոստինոս, վայելէ Աս-
ուծոյ է գերազանցապէս հասկանալ զնանցեալս, և իմա-
նալ. ո՛չ մեռանիլ, և ո՛չ տապանիլ. ո՛չ փոխելիս
կարել, և ո՛չ լինել մարմին: Այլ խոստովանիլք զնա
ոգի ամենազօր, ամենագործ, ամենագերեզիկ,
ամենաբարի, ամենաերանելի: Նա և կարէ այս առար
կութեի գոյանիլ, զի ամ՝ բարիք գերազանցագոյն են
ի առեղծօն, քան իառեղծուածս, վասն զի միայն
իրն ամենաբարին է ի պատճառն, քան ի պատճառե-
ցեալն,

գեան , ոչ արեգակնային Ճառագայթն յատակագոյն է ի լայնեդան քան յօդդ · և ջուրն մաքրագոյն է ի յայն քան ի յառուն · և քաղցրութիւն յոյժ է ի մեղրն, քան ի մեղրահառեալն :

Յաղագս ծանօթութեանն ԱՅ· ԳԼ· ԻԲ·

Ա Ընծոթութիւքն են հինդ , այսինքն անձք. նեւմութիւն · հայրութիւն · որդիութիւն · հաղարակ փչողութիւն · և հոգւոյն սրբոյ : Որոց առաջինն և երկրորդն յարմարին հօր . և չորրորդն հօր և որդւոյ · և երրորդն որդւոյ միայն. և հինգերորդն՝ հոգւոյն սրբոյ : Խարհեալ երեք ծանօթութիւքդ· այսինքն , երկրորդն՝ երրորդն՝ և հինգերորդն են անձնականք , վասն զի կացուցանեն զանձինս, և յատկապէս զանազանեն զնոսա . և նոքա միայն է՛ն երեք միութիւք երից անձանց որովք երեք ասին անձինք : Ոչասի թէ ելեւմտ հայր ունի զյատկութիւնն բազմաց , սակայն հայրութիւ՛ն ասի մի անձն , անորոշելի ինչինքն , և որոշեցեալ յայլոց : Իսկ անձնեղութիւն հօր , առեալ լինի պարագայականաւորէս՝ զի նա ոչ է յումեքէ , և սակայն նշանակէ հայր զյանձնականութիւն անձնականաւորաւ , ոչ աննման ոմանց , այնու զանազանի ի նշանակելոյ : Համանապէս և հաստատ բնութիւնն է՝ մի ծանօթութիւ՛ն , և այն է՛ նոյն ի հայր և յորդի , և է՛ զանազանեցեալ յայլ սա՛ ծանօթութեանց :

Բ Ասդ դիտելի է՛ զի յատկապէս խոսեցաւ , երբ՛ն են յատկութիւք անձնականք · այսինքն , հայրութիւ՛ն որ դիւութիւն՝ բղխելութիւն · զի անձնական յատկութիւն այն է՛ , որ միայն միով անձին յարմարի , և զանազանէ զնա յայլ սա՛ իրաց : Իսկ առնելութիւք՝ է՛ն չորս՝ առաջին

Գ է՛ հօր առ որդի , այսինքն , հայրութիւն : Երկրորդ՝ անդրադարձին · այսինքն , որդւոյ առ հայր , այս է որդիութիւն : Երրորդն է՛ հօր և որդւոյ առ ոգին սո՛ , այսինքն , հաստատ փչողութիւն: Չորրորդն՝ անդրադարձաւոր ազդն սրբոյ առ հայր և որդի , այսինքն , բղխելութիւն :

Ծանօթութիւք են հինգ , զի իւրաքանչիւր առնելութի՛ն է՛ ծանօթութի՛ն այլ ոչ հակադարձաւոր. և վասն այնորիկ անձնելութիւն որ յարմարի հօր՝ պարտաւո՛ր

առնչութեան առ այլ սկիզբն, ո՛չ առնչութիւն։ Նա և Ծանօթութիւնքն ունին զբազում անուանս, քան զի ասին Ծանօթութիւնք, վասն Ծանուցանելոյն զանձինն, ասին և զանազանութիւնք՝ զի զանազանեն զանձինս, այլ և ասին առնչութիւնք, զի անձինքն նոքօք առ իրեարս յարաբերին, այլ և ասին իսկ յատկութիւնք, զի յատկապէս ներգոն ի յանձինսն։ Եւ Ծանո՛ր սահմանօր զկանոնս Ծանօթութեաց. որով առաջին է՝ զի ո՛չ ոմն Ծանօթութիւն սորոգի զինեւն։ Երկրորդէ՝ զի իւրաքանչիւր Ծանօթութիւն է՝ եւթիւն Աշխարհի, որ է Աշ։ Երրորդ՝ ամ Ծանօթութիւնք են միմեանց։ Չորրորդ՝ ո՛չ ոք Ծանօթութիւն ներգոյ յԱծոյնում էութեան, որպէս զի զանազանեացէ զնա, զի էութիւն ո՛չ զանազանի և ո՛չ զանազանի։ Հինգերորդ՝ Ծանօթութիւնքն վերացեալաբար առեալ, սորոգին զէութիւնն, այլ Ծանձրացեալաբար առեալ ոչ։ Ուստի բարւոք ասի՝ թէ էութիւն է հայրութիւն, բայց ո՛չ ասի թէ էութիւն է՝ Ծնող։ Վեցերորդ՝ Ծանօթութիւն միշտ ներբերի զարժանապատուութիւն։ Եօթներորդ՝ ընդ դնիլ Ծանօթութեան՝ ո՛չ դնի անձն, զի յարմարի իմն Ծանօթութեան՝ որոշ յարմարի անձին։ Զի Ծանօթութիւնն պատկանի յատկապէս զանազանել, իսկ անձին զանազանիլ։

Յաղագս Աշխարհի անուանց։ Գլ. Իգ.

Սինեայն անուն որ ասի զԱՅ, կամ էական է, կամ անձնական, և կամ Ծանօթական։ Իսկ էական անուանց, ոմանք են իսկականք, որպէս ԱՇ՝ առեղծօղ՝ և նմանք սոցին։ Եւ ոմանք մակադրականք, որպէս բարի՝ յաւիտենական՝ անսահման՝ և նմանք սոցին։ Եւ անձնական անուանք են՝ որպէս հայր՝ և որդի՝ և սո՛ղի, այլ Ծանօթականք են, ոգի հայրութիւն՝ որդիութիւն անեղելութիւն՝ հաւատարակ փչողութիւն, և բղխելութիւն։

Եւ զայսցանէ գիտելի է՝ զի էական իսկական անունն և աբսմբրաձեռամ, այսինքն, վերադրելի, ոչ ինչ ներպակաս կարէ քարշել առ՛ի ենթադրեալ փոխանակ անձին։ Ուստի՝ սուտ են առաջադրութիւքս այսոքիկ. էութի՛ն Ծնաւ զէութի՛ն. Աշխարհի՛ զԱշխարհի՛. բանզի ներ-

ներդործութեի՛ն ունելութեան միտ գնելի է ի թանձրա-
գեղեամ։ Իսկ թանձրացեալքն, թէպէտ և էականք,
սակայն կարեն քարշել առ ի տորդարկիլ ընդ անձին,
և այս ծանօթական բայիւք, և կամ նախադրութեաք,
ուստի միտս ձգմարիտք են այսոքիկ. Ա՛ն ունի զնո-
սա էզօրոյն զատելոյ, Ա՛ն յայ։ Նմանապէս և զմի-
ջական անուանդ, որպէս լոյս ի լուսոյ։ Եւ թէպէտ
անունս, խնամոտութի՛ն, իցէ ընդհանուր սակայն ըստ
սովորութեան առեալ լինի իբր զնձանձրացեալ, որպէս
այս, խնամոտութի՛ն իմոմանէ։ Իսկ մանկտրական
էականաց, ոմանք սովորեն պարզաբար զՁ՛այրն
դոյացութեի՛ն, որպէս բարին, և էական, ոմանք զՁ՛-
այրն էութի՛ն համանշանակեալ զպատասխանի ակզբան
և կատարածին, որպէս յատկութեան, և կամ զպա-
տասխանի բացատրեալ չափոյ, որպէս անչափն. ոմանք
նախնաբար նշանակեն զՁ՛այրն էութի՛ն, և համան-
շանակին ընդհոգածոյ ի սահմանածոյս, և այս կամ
ներդործութե՛ամբ, որպէս առեղծանէ, արդարացուցան է,
կամ ունակութե՛ամբ, որպէս արդար ողորմած. կամ
ըղծութեամբ, որպէս ամենատես։ Իսկ են բայք
ոմանք, որոց նշանակութի՛ն, և եղանակ նշանակելոյ
ոչ պատկանին այ, որպէս ընթանալ, գնալ. քանզի Ա
եղանակն է այլազան ձկտումն ոգւոյ, ցուցանող զա-
խորժումնս զանազանս. և եղանակ նշանակելոյ ո՛չ
այլ ինչ է, քան եթէ արտադրութի՛ն ձայնից, որ տա-
ճախացուցանէ զխմացումն ենթ այնպիսով եղանակի
խնամոյոյ, և հետևաբար զիրքն իրն։

Որպէս մինչ առ գալ գնալ կամ ընթանալ, և այլն
պիսիք. նշանակութի՛ք սոցին ըստ որում են ներդոր-
ծութի՛ք, ոչ յարմարի այ. նա և եղանակ նշանակե-
լոյն, այնու զի ներքեւի զանկատարութի՛ն իմն որ քան
առ չարժումն, ոչ կարէ յարմարիլ այ։

Եւ են ոմանք, որոց նշանակութի՛ն յարմարի այ, այլ
ոչ եղանակ նշանակելոյն, որպէս սուեղծանել, և առ-
նել։ Եւ ոմանք են որոց նա և նշանակութի՛ն յար-
մարի այ, ոյր յայտ է ի բայս յայս է, որպէս սուե- ելից. 1.
ելից, որ էն առաքեաց զիս։ Դարձեալ գիտելի է զի 14.
ամ անուանք որք են կատարման, սոյն ձևմարտապէս
գայ. իսկ որք անկատարութե՛ան, կամ ոչ սոյն գայ,
կամ սոյն ըստ առման մարդկային բնութեան, կամ
ըստ նմանութե՛ան։ Դարձեալ ի՛ Ա՛ձայինս են միայն
երկու եղանակք սուորոգելոյ. այսինքն, կերպի՛ն

դրացութեն , և առնչութեն , այլ դրացութեն ունի
զիմութեն՝ և առնչութեն վերլորդութեն : Դարձեալ՝
անուանքը ոմանք ասին զայ յատկոնականապես , ոմն
Տէր. և ոմանք , որք համանչանեն զդործ ի տուղ-
ծոհատուած բոտ ունելութեն : Իսկ ոմանք ժամանակա-
պես , որպէս սիրոյ՝ ողորմոյ որք համածանուցանեն
զդործ ի տուեղծոհատուած բոտ ներդործութեն :
Իմանք բազմահոդապես , որպէս անձինք : Ոմանք
եզականաբար՝ որպէս ասե : Իմանք յատկապես՝ որպէս
յատկութենէ անձանց : Իմանք յատկացուցականաբար,
որպես կարողութեն և իմաստութեն : Իմանք դրական-
նապես՝ որպէս արդար : Իմանք բացարձականա-
բար , որպէս անմահ , և այսբերիք՝ առաքել ասին
զայ , քան զդրականն : Քանզի լաւագոյն ասի զայ ,
որ ինչ ո՛չէ , քան որ ինչէ : Իմանք վերացաբերակա-
նապես , որպէս առիւծ գառն՝ որք նմանօրէն ասին
զայ : Քանզի Աստուածութենէ՛ կոչին , այսինքն, նմա-
նական , և խորհրդական : Նմանականն , անուանէ
զնոյ՝ ի վայրագռնեն : Խորհրդականն , ի վերնագոս-
նեն : Նմանականն՝ անուանէ զնոյ՝ ի ձեռն յարմարու-
թեն իրաց , մինչ ասի առիւծ գառն՝ և սոյնպիսիք :
Իսկ խորհրդականն , այսինքն , ծածկեն , անուանէ-
զնոյ այնու , զոր ի ծածկել զգայ զնմանէ՝ ի ձեռն
իմացականի տեսութեան , կամ՝ ի ձեռն համանկաւ-
ման , որպէս յորժամ անուանէ զնոյ , համեղ քաղցր ,
հեշտալի , և սոյնպիսիք : Սակայն յերկաքանչիւրում
ևս անուանի՝ ի ձեռն տուեղծոհատուոյ : Բայց ի նմա-
նականն , ի ձեռն արտաքնականագ . և ի խորհրդա-
կանն , ի ձեռն ներքնայնոյ , և պատճառադործականից
ախորժմանց , զորս ընդունի հոգին ի վերքան զինքն :
Եւ սդտպէս կարէ ի ձեռն պարզևի իմաստութենէ ,
պատկերեալ փորձելութենէ Ճանաչել , թէ որպիսի իցէ
Աստ : Ոմանք ի բուռ հանաքանականապես՝ որպէս ելք ,
բորբոքութենէ , երբեակ : Ոմանք առնչականաբար՝ ոմն
հանապար , նման : Ոմանք առնչականաբար առ ստեղ-
ծոհատու , որպէս ստեղծօղ ապատենէ , և այսոքիկ առն-
չութենէ իրականաբար ոչ ասին զայ առայլս , այլ զայ-
լոց առ ասե : Դարձեալ՝ երկու են նախնականն ա-
նուանք այ , այսինքն , որ է , և բարի . առաջինքն նա-
նաի գոն այ բացարձակաբար յիւրեաւն , և այսպէս
իմացեալ լինի որպէս անհնուն , զի անուանս այս՝ որ է ,
նշանակէ զանհնութն գոյացութենէ , զի ո՛չ բաց ոյոչէ-

ղեզանակ իմն գոյց, և քան զամ պատկանի ՝ ա
[illegible] երկրորդին՝ ցուցանի ածային էութիւն որպէս
պատճառ, մի զայր ածէ զամ՝ վս բարութիւնէ իւրոյ ։
Վարձեալ՝ լինի Աստուածութեան ենթարկի, զինչ, և գ
այս վասն անճառից էութենականաց, որպէս Աս-
տուածութի, կարողութի, էութիւն, և բնութիւն ։
Վարձեալ՝ ենթադրի արարչաբար՝ որ, և այս վա-
ղճանակ անձին, և ենթադրի իգականաբար՝ որ, և
այս փոխանակ ծանօթութեան ։ Վարձեալ՝ չէզոքա-
նին սեռիւ ասի զոյացութի Աստուծոյն, արականաց
անձն, իգականաց ծանօթութի ։ Իւ այսու յայտէ, գ
թէ ոչ պարտի երբեմն լինել ասել ։ մի ունէ հայր ընդ
որդւոյ ։ զի հայր և որդի՝ ոչ են մի անձամբ, այլ
զոյացութիւբ, ուստի ասելի՝ մի լինէ հայր ընդ որ-
դւոյ, և ոչ մի ոմն ։

Յաղագս թէ Աստ՛ անճառելի։ Գլ. Ի Գ։

Ա

Զ ինչ արժանաւոր՝ կամ յատակաբար
կարէ ասել ոմն, յաղագս զերազանցու-
թեան նորին ։ Քանզի ոչ անուամբք յատ-
կապէս իսօսիմք զնմանէ, զի անուանք
նշանակին զզոյացութիւն հանդերձ որա-
կութիւբ, և այսպէս իմացեալ լիներ անպ
բաղադրութիւն իմն, սեռակի ընդ նիւ-
թոյ, որ ոչ գոյ ի յնմանէ ։ Եւ ոչ զերազանցաբար, քանզ
զի զերազանցութիւն են զոյացութեանց, այլ Աստ ոչ կարէ
զոյացիլ առ զոյացութիւն, վասն գոյոյն անմարմին ։
և ոչ առ իմացումն, զի ոչինչ անճառելի ։
Աստ՛ եթէ ասիցես, թէ զերազանցութեն քան զիրն- գ
ջանեսի ։ եթէ անկցին ի ցուցակութիւբ, լինիցին
վարկաբեկ իմն, և ընդունայն ։ ասելի է՝ թէ
զերազանցութեն որք անդ առասցեալ գոյ, ցուցանեն առ
հասարակ ։ Կա և ոչ ի ձեռն ընդունելութեանց, զի հե-
տևեն ընդունելութեանքն բնութեն անուանն և բայի ։
Այլ և ոչ բայիւ, զի բայքն ժամանակաւք, ձևոք, և
եղանակօք, թերոյ հոլովմանց՝ են նշանակօղք առնե-
լոյ կամ կրելոյ՝ որք ոչ անկանին ի յԱստ ։
Կա և ոչ այսոցիք մեռանելբ բանին, զի զի ոչ են են
թականութիւբ կամ առարկելիք ։ Յայսցանէ յայտէ՝ զի
ոչ կարելիք ծանուցանել զԱստ սահմանաւք, այլ ըզքա-

յով.1.3. եբր.11.3. 1.յով.5.7.

խօսութիւն ի մեզ : Ուսոյ ասէ բերնաբարոս , զինչ Աստուած է յորմէ ամ , որով ամ , յորմէ մամ : Կամ այսպէս , Աստուած է քան զոր ոչ ինչ է չարաչարն կարծ խորհիլ : Կամ այսպէս՝ Աստուած է կատարեալ ամենակալող է ամենաբարի ղորութիւն , լոյս յաւիտենական , բան անմոխրախաղ , ծայրագոյն երանութիւն , անեռասնեալ , և անմատչելի իմիներեան , նկատելի լիութեան , և միայն աքանչելի : Բազում եղանակաւ հաստատի ինչ զայ . նախ բնական առարկութիւք , որ ցուցանէ թէ միք Աստուած , վարձատրօղ բարեաց , և պատժօղ չարաց : Երկրորդ՝ հաւատով , որով աւետք մի գոլ Աստուած գոյացութիւք , և երրեակ անձամբ : Երրորդ սքի գրովք : Չորրորդ՝ հաստատական առարկութիւք : Հինգերորդ՝ արուարձին քարոզութիւք : Այլ արդ՝ ի վերջին երկու եղանակս յայտնի ոչ է յեսայի եթէ ոչ ուսեալին հաստատութիւն ի յուսմանէ յերկից նախասացելոցդ : Քանզի է կանոն , զի որք հաստատեսցէ ինչ զայ , որ ոչ լինելի նմա առաջ բնական առարկութիւք , կամ հաւատով , կամ սքի գրովք , յանդգնի և մեղանչէ :

Յաղագս նախադաղափարաց և դպրութեան կենաց.

ԳԼՒ ԻԲ.

Ախադաղափարք իրողութեաց՝ և օրինակ և բանք, այնպէս են ի մի Աստուած , մինչ զնախադաղափարն նշանակէ զպատկան պատճառն հանգերծոյ դործոյ , իսկ օրինակն զպատճառն կերպական , և բանն զպատճառ վախճանական : Քանզի Աստուած սկիզբն ամ իրողութեաց , յորմէ են . նախատիպ՝ և օրինակական առ ոյոյ նմանութիւն են , և կատարումն առ որ են : Արդ երեքեանցս պատճառաց զանազանին յիրերաց , զի օրինականն մի է , և համանչանակ պատճառութիւն օրինակին . իսկ պատճառեցեալքն մի են ի պատճառն . այլ բանք և նախադաղափարք յոլով են , զի սոքա սահմանեալ նկատմանց իրողութեաց : Եւ նախ իրի նախադաղափարք բազումք են , որք համանչանակեն զնմանութիւն : Իսկ ճանաչելիքն զանազանին ի ճանաչողն : Նմանապէս և բանքն Աստուած բազումք են , զի իւրա-

քան-

քանզիւր առեղծեցեալք եղեն յատուկ բանիւք , քան
զի զաղաւատ ինն եւ ասէ՝ զսա օգտասիրասէր , այնու
բանիւ առեղծեցեալ ձին : որում և մարդն :

Այլ դիտելի է զի կրկին է բազմաձի , մին սրբա-
րեւ է՝ իրաց . և զսա պատ ոչ են զոյացեալք նախա-
դաղափարք , կամ օրինակականք Ի յաճ , այլ մանաւ-
անդ՝ է մի իր , որ է օրինակական ամենեցուն , պա-
ինքն , էութիւն Աճային , որում ամենեքեան հետեւին
զսա որում են բարիք : Իսկ միայն է զսա բանի իմա-
ցականութիւն , և զսա պատ են Ի յաճ բազմաձի նա-
խադաղափարք , զսան զի համայնք իրք զսա որում են,
հետեւին էութիւն ածային՝ զսա որումէ հետեւեալի , ոչ
միայն միով կերպիւ , այլ զանազան կերպիւ , և զսա
զանազանից առտիճանաց : Այսպ պատճառ էութիւն
Աճային զսա որումէ հետեւեալի պատ կերպիւ յայս-
մանէ առեղծուածոյ , է յատուկ բան պատրիկ առեղ-
ծուածոյ , և նմանապէս զայլոց : Ասէ՝ զսա պատ
յորմէ նախադաղափարք են Ի յաճ , զսան զի իմանալի
էութիւն ածային զսա զանազանից նկատմանց , զորս
առնի իրքն առ նա հետեւեալ նմա զանազան կերպիւ :
Ասէ պատճառիքս՝ ոչ միայն իմանին Ի առեղծեցեալ
յիմացութիւն , այլ նա և յանառեղծ իրքն պատ :

Քանզի դիտէ , և զիտաց ած Ի յաճ իմանելոյ Թէ զա-
նազանք առեղծուածք, զանազան եղանակաւ հետեւե-
լոցք են էութիւն նորին : Եւ զսա պատ Ի յաճ իմա-
նից եղեն Ի մտի ածելոյ յորմէ նախադաղափարք ,
զսա պատ իմանին ոչ յատուկ բանք իրաց իմանելոցալք
Ի յաճ . քանզի զայս ներքնէրք անուն նախադաղափա-
րք , պատիրքն , զի իրք ուեսակ ինն իմանելոյալ Ի յա-
նեղ , զսա որոյ օրինակի դիտէ պատագրել զարտա-
քին գործն : Ընդէ է ասելիճ զի Թէպէտ բանքն
Ի յաճ , կամ նախադաղափարքն , են մի զոյութիւն ,
մի իրք , և մի էութիւն , սակայ ասին բազմաձի բանք ,
և նախադաղափարք , վասն բազմութիւն նախադաղա-
փարելոյց , զի բոլորիակ ած զինքն բազմաձին միաւո-
րին Ի կեան միջին . իսկ հետագայքն Ի միջակիտէն
զանազանին Ի միաձուցն : Զարձեալ նախադաղափարքն
են որպէս ասէ օգտասիրատ , նախին ուեսակք իրա-
զութիւց , որք ընդունին Աճային իմացմանէ , քանզի
որպէս Ի միտս արուեստաւորին , նախկին է ուեսակ
իրին , քան զարտաճուճն գործոյն . այնպէս նախա-
դաղափարք իրաց յատաջ քան զիրերիք եղեն Ի միտս

առեղծողին. զի ոչ տայր ի լինել արուսեայ ինքեան՝ քան որում օրինակի առնէր զաշխարհս։

Ա Եւ պիտելի է՝ զի ամ առեղծուած՝ էր յառաջագոյն ի ԱՋ քան յինքեան, ուստ յորժամ առեղծմամբ յա- ոաջ եկին ի նմանէ, իւիք կերպիւ հետանալ պատ ի նմանէ։ Վասն այսորիկ բանական առեղծուածն, պարտի դառնալ անդրէն առնա, ընդ որում յառա- ջագոյն էր միաձուլեալ նախահաղարապետն, յառաջ քան զգոյն իւր, և նախահաղարապետն այն, ոչ այլ

ժողս. 7. ինչ քան թէ նոյն ինքն ԱՋ. և քան այսմ, ի տեղին ուստի ելանէն դէպ, գառնան անդրէն։

յոհ. ս. 4. Իրքն քան այնմ որք են ի յայծ՝ ասին կենաք, որ ներքինէ դան բարւոյն, ոչ ասէ յոհան, որ եղէ ի նա կենաք էր։ Կա և ասին լոյս, որ ասէ զան Ձէ մարտին, զի ասէ օգտատուս, ի ներքինէն ծնեալոց, առեղծուածք՝ ի յայծ լոյսն և այսորիկք ևս այն ասին, զի ի ԱՋ ոչէ կար և ոչ սուտ, և ոչ ոմն ին նախա դաղտիար ի նմա։ Դարձեալ՝ զանազանութիւ ի մէջ օրինակին, և գործոցն կենաց, և հայելոյն։ Քանզի օրինակն ասի՝ նկատմամբ առնոյ, ոչ վերս դարձեալոյ իւրում առ նախնին պատճառ, որպէս ի վերոյ ասացաք, զի համամանութեանէ զտեղծուածն։ Իսկ հայելի համեմատութիւ իւրոյ գնացողաց։ Այլ ևս գործոցն կենացն, այսպէս ասէ օգտատուս. գիր կենաց է՝ որոյ սկիզբն յամբոխեանն, անեղծա- նելի է՝ ճանաչումն Ձեմարտուս, գիր անվնասելի, հայելումն բաղձալի, ուսումն գիւրին, գիտութիւն քաջալի, խորութիւն անքննելի, բանք անեծուելի, սա կայն են մի քան ամենեքին։ Իսկ բազմայանգամ լսեալ, հոգի մեր բազում կերպիւ ի ԱՋ, այ- ինքն, որպէս ասին ի ծոան. մեղուն ի ծաղկին. նաւն ի լիւղն. վաստակաւն ի հանգիստն. գանձն յաշխարհն. աշտարակն ի դիտեալն. լեռնտուն ի բուռն. ձուկն ի գետն. մուն ի կնքեն. անն ի լոյսին. մեղուն ի բջիջն. ասղն ի տատասումն, պատկերն ի հայե- լոյ, և նմանապիսիք իր ի լիատուն իւր։

Յաղագս յաւելացելոց Աճ՚ային անձանց։
ԳԼ. ԻԶ.

Եպէս ամենայն էականքս հաճասարապէս պատկանին համ՚ անձանց, սակայն կարօղ լեմի յաւելանալ հօր, իմաստութի՚ որդւոյ, և բարութի՚ ոգւոյն սրբոյ. և այս՚ վասն արտաքսելոյ զմարմնաւոր իմացումն, զի մի՚ հայր իբր թէ վասն ծննդոցն կարծեսցի տկար, և որդի՚ իբր զարհամարհեալ՝ մանկութե՚ ոգիս, և ոգին սո՚ իբր երեսս դասչնչութե՚ գայցեղ։ Այլ բացագրութիւնս այս՚ վերաբերի առ պարզամիտն, իսկ այլ կերպիւ բանս զաղերն յաւելացելքս առ իմաստութիւն, այսինքն, զի կարողութի՚ բնականաւոյն յաւելի՚ զիմաստութի՚ն, և երկրորդին սուբ յաւելին քան զբարի կամքն։

Եւ արդ՝ զվերաբերեցելոց կարելի՚ խօսիլ կրկնակի, կամ բուռ երիս, և այսպէս անհնարին նոյնն, և ոչ յաւելանան ունքք, և կամ ըստ բանին, և այսպէս անունք յաւելանան, և անունք ոչ։ Քանզի յաւելացումն ոչ այլ ինչ է՝ եթէ ոչ առաձգնական իմն վերաբերութի՚, վասն հասանելութե՚ ընդ յաւելի՚ այնմ անձին։ Ապրիս կարողութի՚ն ունի զնմանութի՚ ընդ հօր, որ է ընդհանրական սիրոյն, և իմաստութի՚ ընդ որդւոյ, և բարութի՚ ընդ ոգւոյն սրբոյ։

Եւ զյաւելացումս զայս ունի սովորութի՚ սբ՚ գրոց, զի զդործս որք յայտնեն զկարողութի՚ն, վերաբերեն հօր։ Եւ զդործս որք յայտնեն զիմաստութի՚, որդւոյ. և զյայտնիչս բարութե՚, վերաբերեն Յ՚յոգ՚ի՚ սբ՚։ Ի՚ և այլ յաւելացումն հիւրիմոսի որ ասէ՝ յաւելուն՚անականութի՚ն՚ Ի՚ հայր, զի ոչ ունի զսկիզբն ակտանելոյ և լինելոյ յայլ։ Գեղն՚ Ի՚ Պատուիրեն, այսինքն, Ի՚ բանն, զի անհնարին է՚ գտանելիկ։

Եւ կիրառումն Ի՚ սպարգելն, այսինքն, Ի՚յոգ՚ին սբ՚, զի անհնարին օգտակարն և հաղորդական։

Եւ՚ և այլ յաւելացումն, ըստ օգտաւորման, Ի՚ հայր Ե

սին, այսպէս՝ Աջ հայր չէ յուսեքը. իսկ որպէս, և ոգին աբ է՝ ի նմանէ : Դարձեալ՝ ոչ միութե ծնօղն ի յինքենէ զմիութե, այդպէս՝ հայր յինքենէ ծնաւ զայլ զինքն, այսինքն, զորդի : Իսկ ի յորդին ասի գոլ հաւասարութե, զի հաւասարի հօր՝ ոչ միայն կարո՝ զութե, իմաստութե, և բարութե, այլ նա և այսու, զի ոմն հայր այս միւր բարութե միասոյ անձին, նոյնպէս և որդի : Այլ ի յոգին աբ է՝ կապակցութե միութե, և հաւասարութե, քանզի է սէր երկոցունց, այսինքն, հօր, և որդւոյ : Դարձեալ է՝ և այլ յատկացումն, զի ի հայրէ բան ածանելոյն, և ծագելոյն՝ զի է ծայրագոյն սկիզբ . ի յորդինէ բան օրինակելոյն, զի է ծայրագոյն գեղեցկի . և ի յոգին աբ՝ բան առնելոյն, զի ամենեցուն օգտակարք և բարի :

Յաղագս կարողութե Աշ, Գև Իե.

Ա Բ Գ Դ

Աստղութիւնն Աշ կրկին է այսինքն, բայ արաքակ, և կարգեալ . քանզի գեղագրմ ինչ կարէ առնել առանձնով եղանակաւն, զոյս ոչ կարէ երկրորդիւն . մանի բանզամ ինչեն, եւնէ բաղադրական կայ զութե, որք ոչ պատկանին նմա առնել այժմոյս, սակայն կարէ առնել զայն պատշաճաւորդ, և բան այսմ կարէ առնել :

Քանզի կարէ ասե զայմ . և առմ կերպիւ, այսինքն, ածել յոգւոյնն ի գոյ, և զայս առեղծմանէ :

յօհան. 2. 8. ղուկ. 22. 19. Դարձեալ կարէ յանկատարեն առնել կատարեալ, և զայս ամանէ : Դարձեալ կարէ փոխանակ զմի կատարեալն, ի միւս կատարեալ, որպէս յայտ ի փոխմանէ պղտգութե տացին ի գտագութիւնն քրի մարմնոյն : Զայսպիսեացս ասէ օգտութիւնս, տացուք ոչ կարել ինչ, զոր մեք խմանալ ոչ կարեմք :

Աշխ կարողութե Աշ երեւի ի սկիզբն աշխարհի, ի միջն, և ի կատարածն : Ի յսկիզբն, զի ի յոյնէ առեղծ զամ . ի միջն սպասելով զերան՝ զի մի գառ նայեն յոյնէ . իսկ ի վախճանն. զի զմեռեալսն զարձմանի տրագութե յարուցանե : Կա և երեւի կարողութիւն ոչ ի յիւրս հոգւոցս . քանզի զնքն ունին զիշխանութե փոխել զդէպ զութե և զերեւակայութիս : Իսկ հրեշտակք ունին զիշխանութե ի վերայ սոցա,

սաղ. 118.91. 1. կոր. 15.52.

ես և ի վերոյ իմոգականիս մերոյ փոխել և լուսաւո-
րել։ Այլ ասէ ոմն զի ես ունի զիշխանութիւն, ոչ միայն ի վերայ
երից տասնեկոցս ի վերոյ, այլ և կարէ փոխոխել
զկամս, ուստի ասէ օգտութիւնս, ասէ կանխել ի մեզ։
զի կամեցաք. և հետևւել զի մի ընդունայն կամես-
ցուք։ Եւ զի լեզուաս ասէ ամենատարողիչ, սակայն ոչ
վերատրին նմա մեղադրելի գործք, այլ առնէր, կա-
մին զարմ։ Այլ և ոչ պատճառանք, այլ երկնչին,
ցաւին. և ոչ մարմնականք, որպես ննջելն, ուտելն,
գնալն. ի մի լեզ փոխաբերական արդեօք։

Կա և ոչ անպատշաճ գործ, զոր կարեն լինել երրա-
կիւ։ Կախ եղեկ գործ իմն ընդդէմ նմա Աստուծոյ մե-
ծութեան, որպէս է՝ առնել մեծագոյն քան զինքն։
Երկրորդ. եթէ ընդդէմ նորին ձեռնարկեսցէ, այլ
առնել զիմն հանճարանայն գոլ, և ոչ գոյ. և կամ զի
անցեալն լինելի ապառնի։ Երրորդ. եթէ ընդդէմ
նոյ նորին բարեսցէ, այլ գտատարարել զպարծս,
և վերկել դյուգս։ Յայսգանեայս՝ ասէ անանխս,
եթէ իւրաքանչիւր անպատշաճ՝ նա և փոքրագոյն իսկ
է անվարելի առ ածի, որոյ պատճառ է զի կարողու-
թիւն այ վասն գոյն ևս կատարելագոյն, ուրէ ի
չէութիւն, և ոչ ի ներքոյ պղտեմ, և ոչ կարօտանայ
իմիք, ուստի այ կարէ պահանջի մերոջ. և ոչ տոորա-
ձգեալով կրելով, և ոչ չքաւորիլ խնդրելով զօգնա-
դիմելութիւն. և արդ՝ մի ոչ զնեղագրանաս ոչ զպատ-
ճառելութիւն. և ոչ ընկերականս կարէ։ Սակայն ասելի է,
եթէ ած կարէ զայ, կամ ինքեանք, կամ առեղծուա-
ծոյս։ Զայնս ասեմ կարել գալ, որք են ասել կարո-
ղութիւն, և այս նմին իրի ասի՝ զի կարելն մեղանչել,
ուրէ կարողութիւն, այլ տկարութիւն։ իսկ այ պատճանի,
կատարեալ կարելն, և կատարեալ ատելութիւն յորմէ
ասէ դիմեսիոս, տեղութիւն վերանալումն, ոչ չա-
րեաց, այլ գերեզկայքունից և բարեաց, ամենաներկ
և կատարեալ ստացումն, հաստատ և ոչ անկեալ զո-
րութիւն։ Արդ՝ դիտելի է, զի ոմանք ներգործութիւք
վերատրին այ լսոտ պատճառութիւն և ոչ լսոտ էութիւն,
որպէս ուտելն, և ընթանալն։ Ոմանք լսոտ էութիւն,
և ոչ լսոտ պատճառութիւն, որպէս արարածոցա-
նելն, ստեղծանելն, ոմանք ոչ այսպէս, և ոչ այնպէս,
որպէս մեղանչելն։

Յաղագս զօրութեան սքանչելեաց։
ԳԼ. ԻԸ.

Անդր Աշխարհ զօրութիւն լինին սքանչելիք, վասն ձանձրանալ ի զրանչելեացս։

Ա Արդ՝ այն ասի սքանչելիք զոր օգտակար նոցա, որ երեւի բարձրագոյն և անսովոր, ի վեր քան զլոյս, և գերազանցութիւն սքանչացողին։ Այլ արդ առաջին զի լինիցի իր ինչ սքանչելի, չորս ինչ պահանջի, առաջին է զի լինիցի չայ։

Բ Երկրորդ՝ զի լինիցի ի վեր քան զբնական կարողութիւն։ Երրորդ՝ զի լինիցի չայրան։ Չորրորդ՝ զի լինիցի առ ի հաստատութիւն հաւատոյ։ Ասաւ եթէ մի

Գ ի չորից չայրացանէ պակաս իցէ, զգամնաւոր կորչի կամ ոչ զի այլ ոչ սքանչելիք։ Եւ ծաների զի ամենք են ի վեր քան զբնութիւն, և ամենք ընդդէմ բնութեան,

ղուկ. 2. 7. և ամենք զատ ի բնութենէ։ Ի վերայն զբնութիւն են այնք, որոց ոչ գոն նմանք ի բնութենէ, և ոչ ի կարողութիւն բնութենէ, որպէս է կոյսին ծնանիլ։

յով. 9. Իսկ ընդդէմ բնութենէ են որք լինին ընդդէմ սովորութեան բնութեան, սակայն աներասին առ հասարակ

7. պատճառն բնութենէ, որպէս է լուսաւորութիւն կուրին։ Այլ զատ ի բնութենէ են որք լինին կարգաւ նմանի

եվեց 7. 10. բնութենէ, ոչ սակայն ի ձեռն սկզբան բնութեան, այլ ի փոփոխումն գաւազանին յօձ։ զի այն կարէր լինել զատ կարգի բնութենէ յերկար ժամանակաւ ընդ վտիտ և ընդ նեխիլ փայտին, զի դարձեալ անդ պատճառաց ծնութեան, այլ յայտ ի ձեռն այնոյ որք երեւին զատ քանիչ սերմնականաց, բայց սակայն զի ոչ գոյր անդ գործ բնութենէ, նմին իրի սքանչելագործէ։

Եւ գիտելի է զի երբեմն յատուկ գոյ իրն ի յառնորէն նմանաւոյ յայդոցաբար, և այս վերատուրն բնութեան, և ասի բնական։ Եւ երբեմն յատուկացեալ յանմանն առնորէն յանկարծօրէն, և այս վերատուրն հրեշտակաց և կոչի զարմանալիք, իսկ երբեմն յատուկեալ ի յանմանն առնորէ խոյրն, և այս վերատուրն առ ասծ, և կոչի սքանչելիք։ Այս և գիտելի է զի երբեմն կարողութիւն ինն և գործ նորին բնական է, այլ սահմանիլ և սահ-

աա

անեցին: Երբեմն կարողութիւն է՝ հրաշական, և գործն
բնական, ոմն յորժամ կորչի լուսատրեալ տեսանէ :
Եւ երբեմն երկոքեան աքանչելիք, որպէս կուսին Ծնա-
նեալն : Եւ ծանիր՝ զի աքանչելիքն , և զարմանալիքն՝
լինին երբեմն միայն ի չքեակն, որպէս զադարումն արե-
գական , և զարձ նորին : Երբեմն լինի ի անկեանսն, յեսու.
որպէս յորժամ ծաղկեցաւ գաւազանն ահարոնի : 10. 13.
Երբեմն ի զգայականս , որպէս եղև ի խօսիլ իշուն եսայ.
բաղամոր : Երբեմն ի բանականս , որպէս ի գնալ 38.8.
կաղացն , ի լսել խլիցն , ի խօսիլ համրոյ , ի յառնել թագ.
մեռելոց , ի ծնունդս կուսական : Չի դիւրասցես՝ թէ 17.8.
է յր լինի աքանչելիք իմն . ծանիր՝ զգայականացն թագ.
ի մէջ բանիդ՝ պատճառականացդ . սերմնականաց . և 22. 28.
բնականացդ : Այլ բան պատճառական է՝ կրօնական մատ.
զօրութիւն առեղծուածոց , առանց նմի պատրաստու 11.5.
թեան բնութեան , մինչ զի ած միայն կարէ առնել ի Դ
նմանէ զօրինչ կամի , որպէս եղև ծնունդ կուսին , և
ի յայսպիսիս ասին պարզաբար աքանչելիք :
Իսկ բան սերմնական է՝ կրօնական զօրութիւն առեղ-
ծուածոց , այլ հանդերձ հեռի պատրաստութիւն . որ-
պէս եղև ի գաւազանին որ եղև օձ . և այս եղև փու-
թով , քանզի և բնութիւն պարտեալէր զայն , այլ
յամրապէս երկար ազգականութեամբ :
Ըստ յայտ՝ զի յայնք որք լինին ըստ բանիդ սեր-
մնականաց՝ մասամբ իմն են բնական , և մասամբ իմն
աքանչելիք : Իսկ բան բնական է՝ կարողութիւն հան-
դերձ հուպ պատրաստութեամբ , որպէս յայտ՝ ի
նիւթն յորժամ է ի վերջին պատրաստութեան իւրոյ
ի յառնուլ զտեսակս . և բան այսմ եղանակի բան
բնական է՝ ի սերմանեալ հասն առ ի յընձիւղել ղհաս-
ասին , և այս ոչ է աքանչելիք :

Յաղագս գիտութեան Աստ. Գլ. ԻԹ.

Գիտէ Աստ զամ ներկայապէս՝ համանդամ ամէն կատարելապէս, և անփոփոխապէս : Աստ ներկայապէս ասեմ, այսինքն, այնպէս յատակ, իբր թէ ամէն ինչքն ներկայաբար կայացեալք դէմ յանդիման նորա : Կա և միանգամայն գիտէ զամ, զի տեսանելով զինքն, որ է ներկայ ինքեան, զամ ինչ տեսանէ :

Ալ և կատարելապէս . զի Աստուածութեան նորին, ոչ առանձինչ կարէ, և ոչ նուազիլ : Նա և գիտէ անփոփոխապէս, զի Աստուած զամ իմացմանէ իւրոյ, որ է անփոփոխելի : Արդ գիտելիք զի ամ Աստուած ժամանակաւորա՝ յաւիտենականապէս, զփոփոխելիս, անփոփոխապէս . զներբնդունականն, անխտրապէս զնմանդերձեալն, ներկայորէն . զնէրփոխեալն, անն ներփոխապէս . զտեղեծեալն, անտեղեծապէս :

Եւ զայսն յինքենէ, Աստուած յինքեան և ինքեանմ : Եւ ծանի՛ր զանապատութիւն իմիջ գիտութեանն Աստ. քէ, հրեշտակաց, և մարդկան, զի ամ գիտէ զամ համանդամայն, վս զի տեսանէ զերազուսն միով, այսինքեամբ . ուստ՝ ի տեսութեանն այ ոչ զանազանի այն, զոր տեսանէ՝ և որով տեսանէ, այլ ի մարդն որ աչօք տեսանէ . քանզի տեսանէ Աստ զինքն ինքեամբ, և ի յինքն տեսանէ զամ : Իսկ Քն լսա այնմ որ մարդ, զի գիտէ զամ զոր գիտէ Աստ՝ գիտութեանն տեսութեան, թէպէտ ոչ այնպէս պայծառ, այլ Աստ :

Իսկ հրեշտակին ունի Աստուածական զիմացականն, այսինքն, գիտութեանն այն որով Աստուած զիւր ի բանն այ, գիտէ միանգամայն ներգործութեանն որպէս զնա. թէպէտ ոչ գիտէ զամ զոր գիտէ Աստ : Արդ մարդս գիտէ ներգործութեանն զմի միայն, զի թէպէտ տեսանելիցէ զերազուսն, սակայն զայնս ոչ տեսանէ միով ներգործութեանն տեսանելոյ, այլ բազմիք . այսինքն, բազմաց նմանութեանց իւրոց : Եւ թէպէտ իմաստութիւն այ ոչ այլապէս յինքեան, սակայն զանազան անուամբ յորջորջի : Քանզի ըստ այնմ որ իմաստութիւն այ է Աստուական կարելեաց, ասի գիտութիւն . կամ Աստուածչուամ : Եւ լսա այնմ որ է՝ Աստուական աւանդից որք լինին

լինին յաչխարհի՝ ասի տ՚ստութիւն ։ Ըստ այնմ որ լի-
նի Ճանաչական այնչ որք լինին բարեպէս ։ կոչի տա-
մահատոութիւն ։ Ըստ այնմ որ է Ճանաչական ապա-
գային կոչի նախատեսութիւն ։ Ըստ այնմ որ է Ճա-
նաչական առնելեացն ինքեան այ՝ անհնարի առհաս
նութիւն ։ Դարձեալ ըստ այնմ որ է Ճանաչական
վարձատրելեացն, ասի նախատահմանութիւն ։
Իսկ ըստ այնմ որ է Ճանաչական դատապարտելեաց՝
ասի անարդութիւն ։ Եւ արդ՝ զի ՃՁային գիտու-
թիւն է՝ ամենակատար, Ճանաչէ զամ առանձնապէս ի
ներքոյ ամ որպիսութիւնէ՝ զորս ունին իրողութիւքն ։
Եւ վասն դհանդերձեան գիտէ հանդերձեալ՝ զան-
ցեալն անցեալ ։ և զներկայն ներկայ ։ զբարին հաճա-
նելի, և զարն անարդելի ։ Իսկ թէ կամիցես գիտել՝
թէ որպես Ճանաչէ ած զարն, ծանիր, զի իր ինչ
կարէ Ճանաչել կրկին կերպիւ ։ կամ յատուկ սեռա
կան, կամ այլով սեռական ։ Ըստ՝ առաջին կերպիւ
Ճանաչ ունակութիւն ։ և երկրորդին, պակասու-
թի ։ Դարձեալ՝ առաջին կերպիւն Ճանաչի լոյն, և
երկրորդիւն խաւարն ։ Նոյնպէս ասելի է՝ թէ առա-
ջին կերպիւն Ճանաչի բարին ։ իսկ երկրորդիւն չարն,
այսինքն, տեսական որհակական ունակութեան, զի
ոչ այլ ինչ է՝ չարն, եթէ ոչ պակասութիւն բարւոյ ։
Ասասի ասելի է՝ թէ ած Ճանաչէ զբարին, միակ միջ-
նորդիւ, այսինքն, յատուկ էութէ իւրով ։ իսկ չարն,
իբր թէ կրկնակի միջոցաւ ։ Քանզի էութէ իւրով
Ճանաչէ զունակութի գհակայն չարին, և միջնոր-
դութէ այնմ ունակութէ որ է լոյծ Ճանաչողն, Ճա-
նաչէ զպակասութիւն բարւոյն, վասն ասի չարն ի
հեռատանել Ճանաչէալ, ըստ ասղնիսին ։ զբարձունս սաղ.
ի հեռատանել Ճանաչէ, այսինքն, զլարս ։ 137.6։

Յաղագս նախատահմանութե՛ն Աւ: Գլ. Լ.

Ասման նախատահմանութե՛ն բացատրի քաւակի՝ առաջին ըստ օգոստինոսի : Նախատահմանութե՛ն է նախապիտոյից բարեթարութե՛ն այ : Երկրորդ՝ նախատահմանութե՛ն է նախապարգեւութի՛ն ուրուք առ ի փառս : Երրորդ՝ նախատահմանութե՛ն է յառաջադրումն ողորմելոյ : Չորրորդ՝ նախատահմանութե՛ն է՝ նախապատրաստութե՛ն շնորհաց ի՛ներկայս , և փառաց ի հանդերձեալսն : Իսկ ի՛ յառաջին տահմանն , նշանակի ճշմարիտ ճանաչումն . ի՛ երկրորդն՝ ընտրութի՛ն . ի՛ յերրորդն կամի՛ն . և ի՛ չորրորդն՝ ողորմութի՛ն առ վախճանն նախատահմանութե՛ն : Որք՝ պարզորոշական պատճառս նախատահմանութե՛ն է՝ ած՝ բան նշանակելոց ներգործութե՛ց անճառ նախատահմանութե՛ն :

հռոմ. ա. 3. Իւ նիւթական պատճառ՝ է՝ այն որ նախատահմանի՛, և տեսականն է՝ հոգեկան , կամ կարգ նախատահմանութե՛ն . ի՛ նմա տեսեալ ի՛նչ շնորհն , և ապա

եփես. ա. 4. փառն : Իսկ պատճառ կատարողական է՝ կրիստն , այսինքն , ի՛ նմանէ սկիզբ և ամբիծք առաքի՛ն այ :

հռոմ. ճ. 29. Աստ արդ՝ ծանի՛ր զզանազանութի՛ն շնորհաց՝ այս , զորս ինչ տալոց . այսինքն , կոչման՝ արդարացուցանելոյն . նախատահմանութե՛ն , և մեծացուցանելոյն :

Չի կոչումն գործ ունի՛ ի՛ շարին : Արդարութի՛ն հայի՛ ի՛ սկզբնական բարին շնորհաց : Նախատահմանութի՛ն , նկատե՛ ի՛ վախճանական բարին շնորհաց : Իսկ մեծացուցանելն է՝ բարի հանդերձեալ փառացն : Կամ այսպէս՝ նախատահմանութի՛ն ի՛ ձեռն շնորհաց պատրաստ դիտաւս : Կոչումն ընծայէ զշնորհս . արդարացուցանելն տայ զայն . այլ մեծացուցանելն , ի՛ ձեռն շնորհաց բարձրագոյն զիտաւս : Եւ գիտելի է , զի կրիստն է գործողութի՛ն ի՛ շնորհսն , որպէս և ի՛ բնականս . միւն դնէ միւն յերեսս արտաքոյս , ոչ ջերմութի՛ն հրոյ , և միւսն ոչ , որպէս տեսողի՛ն . Ա

բոյս այսմ և նախատահմանութի՛ն ոչ ներքնէ հարկ հրոյ , զորօրինակ . գիտե՛ ած՝ զի այսօր ուտելոց է , թէ ոչ , սակայն այսու առնէայնմ ունի՛ զիշխանութի՛ն

ժող. ի. 18. ուտելոյ և ոչ ուտելոյ : Քանզի եթէ նախատահմա-

նու-

նաւելիւն դնէր հարկ իրողութեց, հետևեալ բաղում
անպատշաճութիւն, զի ընդունայն խոստացեալ լի-
նէին բարեացն վարձս և տարեացն պատիժս։
Դարձեալ անիրաւապէս լինէր տառապումն բարեաց
բարւոյ և չարեաց չար։ Դարձեալ ոճ լինէր արա-
րող չարեաց մերոց։ Դարձեալ առանց բանի լինէր
յուսալ ինչ. կամ մաղթել. Դարձեալ խափանէր
անձնիշխանութիւն մեր որ ունի զիւրն առ երկոսին
կողմանսն։ Դարձեալ ոչ բարեգործքն լինէին գործ-
ք, և ոչ չարագործքն պատուհասք։ Սակայն գիտե-
լի է՝ զի նախատասութիւն այս, եթէ ոճ նախասուն է
յայսմիկ՝ ի տարին լինելի։ Կրկին է, զի չարամիտքն՝ ի
Հնդկաբուս, և բահանայքն սուտ։ Քանզի անդ է հար-
կաւորութիւն համահեաւութեան, և ոչ համահեաւութ-
դին, զի թէպէտ իցէ անդ ունելութիւն, կամ ներ-
բեւութիւն միշտ առ յայլ ներպատիս առեալ. սակայն
ոչ է տարի զի եղերք նորին լցեն ներգործութեամբ,
զորօրինակ, եթէ է՝ մարդ, ի՛ կենդանի, տարեաւո-
րութիւն է՝ հետևութեն, և ոչ հետևութիւն. քանզի այս
կարի ոչ դոյ. բայց հետևութեի կարգէ։
Եւ այսմ դնէ օրինակ զի ծերս միմեանս
կան առեալ. եթէ ոմն տեսանէ զոք առանձ անձն՝
հարկէ զի այն տրտաղէ զանձն, ասէյն տեսութիւն
ներ ոչ է տրտնաւ այնմ տրտմութեն։ Այսպէս ոճ տե-
սանն զայս գործս տրտաղ, այլ ոչ է պատճառ զի
տրտաղէ զայն թէպէտ լինիցի, ոչ նա ասէս եղեւ
Դարձեալ բարեգործն օրինակ, եթէ ոչ ունիցէ զոյս
այնպան տրտունս, որպէս զի տեսանիցէ զաղտաղ-
ոչ զնան այնորիկ կատէր զերս առ հանդիսութեն։
Դարձեալ հետևն բարեպէս տեսանէ զանձնէ զայնպան
գործոյն ի՛ներքոյ, այսինքն, ի տատասողոյ տատաղ-
քն, ոչ սակայն է՝ պատճառ տրտաղութեան։
Դարձեալ երկու ունի դէմն զերն գործութեն կէ-
նաց. առաջին է՝ արդարութեի այժմու՝ յորմէ կարէ
ոք ջնջել, և միւսն յաքսորեալսն տահմանութեան,
յորմէ ոչ ոք ջնջեսցէ։ Եւ ձանձրը զի զանազանութեն
է՝ ի մէջ նախատահմանութեն, և նախագիտութեան
այ. զի նախատահմանութեի է՝ նախաձանաչութեն բա-
րեաց, հանդերձ պատճառութեն իւրեանց. այլ նա-
խագիտութիւն ասէ զնախահմանութեն չարաց, առանց
պատճառութեն, որ է առեալ ի կողմանէ անձնիշխա-
նութեն։ Եւ զի ասի ի սրբոց, թէ նախատահմանու-

թէ լինի օգնական աղօթիւք , ուչ է այնպէս իմանալի , թէ ժամանակաւորն սպառնաւհասցե զամենայնն. այլ թէ ներգործուածի նախասահմանութե , օգնական լինի աղօթիւք . այսինքն , որքան առ ինորհս . և առ փառս՝ զի առայն գործակից է անձնիշխանութիւն նախասահմանեցելոցն : Ոչսոխ ոմն Աչ նախասահմանել զոք փրկել , այսպէս և զկերպն որով պարտի փրկիլ , վայ յիմայ է որ ասիցէ , կամիմ առնել ինձ ինոյս իմ , զի եթէ փրկելոց եմ , փրկեցայց , և թէ դատապարտելոց դատապարտեցայց : Արդէս յիմար էր հիմանդն , եթէ ասիցէր՝ թէ կամիմ ուտել և ըմպել , որ ինչ հաճոյ ինձ , զի եթէ առողջանալոցեմ առողջացայց , և եթէ մեռանելոցեմ, մեռայց , քանզի բան այսմ , անօգուտ լինին դեղք և բժիշկք : Այլ բան ուղիղ իմացման,եթէ Աչ թոյլ տայ անձնիշխանութեան (որ ունի վերնէն առ յերկու կողմունս) անկանել ի չարն , այսմ ոչ տայ թոյլ , եթէ ոչ արդարութե : Դարձեալ եթէ կանխեսցէ ընորհք , ոչ զրկիչ զոք : Արդ՝ յորժամ ած զչարսն դատապարտել , և անարդե : Ներգործէ բան այդարութե . իսկ յորժամ նախատեսմանէ՝ առնէ բան ընորհացդ , և բան ողորմութեան , և այս ուչ է ընդդէմ այդարութե :

ւ տիմ. ւ·ւ. Արդ՝ նախկին կանաչն , կամի ած փրկել զամ մարդ , զոր բան որում են մարդ : իսկ երկրորդիւ կամաչ , ուչ կամի զարդար մարդն գոյ անարգեալ . բան որում է այնպիսի : Ապա նախնիմաց կամքն նկատե զվարգ բնութե առ վախճան , բան որումէ կերտուեցեալ յայ : իսկ հետևեալ կամքն նկատե վարգ անձին,բան որում իւրով անձնիշխանաչ , կամ այլով , որամասդրեցեալ է առ վախճան : Աչսոքիվ ասացան զերանելիսն թե , իսկ իսօսելով տրամաբանօրէն , մինչ փրկութիւն մարդոյ էցէ ներընդունական , բան որում այսպիսի , ուչ կարէ բացորոշել հարկաւորութե . քանզի որ կարէ գոլ , և ուչ գոյ է՝ ներընդունական , և ուչ հարկաւոր, որպէս ասէ փիլիպոսին ի յերկու մասունսն պերիպատեթիս : Իսկ եթէ խնդրիցի , թէ զի արդ նախասահմանեաց ած՝ կամ ընտրեաց զայս , և ոչ զայն , այս է անձառելի յայսմիկ մահկանացու կենի , զի յաղագս այսմ աղաղակէ առաքեալն , հռովմայեցւոց , ժե՛ւ հռոմ. ւ·ւ·ցւ· ո՛վ խորք մեծութե իմաստութեան , և գիտութեան ած , որոյ անզննելիք են դատաստանք . և անքննելիք ճանապարհ նորին : Քանզի եթէ ասիցեմք , թէ անար-

անարդեալքն մերժեն զնորս , այս է՝ Ճշմարիտ , բայց եթէ իցէին նախասահմանեցեալք , ոչ մերժէին վասն Ճանաչաւ : Ուստի ասէ օգուտ նոցա ի մասնէն նա խասահմանութեան սրբոց . Հնարն որ սրբ թողնա քար ի սիրտս մարդկանց , ոչ յումեքէ խոտոտութ բացամերժէ . զի վասն այնորիկ սրբ , ոչ՝ զի բացա քառնիցի խոտութեն սրտից :

Յաղագս նախադիտութեն և անարդութեանն .

ԳԼ: ԼԱ.

Անարդութիւ , որպէս ասէ օգուտիմոս , նախադիտութեն անօրհնութեց ոմանց , և նախապատրաստութեն զատապարտութեան նոցին : Ուստի ծանիր զի երեք են ի յանարդութիւ : Առաջին է՝ յանհնազանդութիւ : Երկրորդ է՝ խոտոտութեն , այսինքն , յետս քաշումն հնարից ի նենգեցումս : Երրորդ է՝ նախապատրաստութիւն յանդիտեն տանջանաց ի հանգերձեալսն : Ապա եթէ ինդրի , արդեօք անարդումն ունի զպատճառ ի կողմանէ մարդոյն , ասելի է , որքան առ նախկինն այսպէս մարդոյ չէ պատճառ , որ քան առ երկրորդն է՝ արդիւնական և արարչական պատճառ , և որքան առ երրորդն է՝ պատճառ արդիւնական , և ոչ արարչական : Որպէս և ի նախասահմանութեան են երեք ընդդիմակք ընդդէմ այսորիկ , իսկ յայսմիկ տարբեր տէ զհաւա՝ բան հաձնութեան այդ : Այլ անարդութի նախապատրաստէ զանձնոն , բան պահանջելոյ ժանաւորութեան դործոյն : Իսկ վասն խոտոտութեան դիտելի է , զի փոխաբերականաւէս ասի , առ ի նմանութիւն խոտութեան մարմնոյ :

Արդ՝ խոտութեան մարմնոյ հետևին երեք յատկութիւնք . առաջին է՝ անպատրաստութի առ ի յընդունել զսիմ : Երկրորդն է՝ կայացումն առ ի մնալ ի յինքն : Երրորդն է՝ ուժգնութիւն , առ ի յընդդիմանալ : Կերպիւքս այսոքիւք , ասի խոտանալ սրտին եռակաբար : Առաջին կերպիւն՝ անպատրաստ գոլով առ ի յընդունել զնորսն : Երկրորդիւն յատեցմամբ

աւ մեղս : Երրորդին՝ ապաստամբութիւն Աշխարհի փչմանցն , և պատուիրանացն Աստուծոյ : Ոչ միայն խնդրի , այլ եւ՝ նախագիտեցեալքն յայ , կարեն անարդիւ նաճարիլ , և հակադարձաբար : Եւ որ ասելի է թէ դիտութիւնն այ բաղադրի աւ իրս առեղծեցեալս , որպէս արհեստն աւ արհեստագործեցեալն . ուստի օրպէս արհեստն ոչ միայն ճանաչողական , այլ նաև պարտողական այնց , որք երանին ըստ արհեստի . իսկ այնց՝ որք խոտորին ի կանոնաց արհեստին , է՝ ճանաչողական միայն . այդպէս և դիտութիւնն այ , է՝ ճանաչողական , և պարտողական ամենից բարեաց. իսկ ոչ չարեաց , կամ մեղաց , որք են խոտորմունք ոմանք , ի յանխուսնականէ օրինէ նորին , աւ յորս՝ դիտութիւն այ , է՝ ճանաչողական միայն . և ոչ պատճառողական : Եւ այսպէս յայտ , զի բարիք որք արդարանան ի ձեռն ընդորայ , ոչ միայն են ճանաչելոք յայ յանխուսնից , այլ նա և աւ ի յուսել ընդորն : Իսկ մեղաքն՝ ոչ արդարանան ի ձեռն ընդորայ , և ոչ են ընդունելոք , կամ նախակարգելոք յայ աւ մեղանս . այլ միայն նախագիտեցեալք են ոչ են ունելոցք ընդորն , այլ բացաթողելոք ի բնութեան իւրեանց . և վասն որ ոչ ոք առնոյ կարէ զայն , որ է ի վերոյ քան զինքն . և այսպէս բնութեն բացաթողեցեալ յինքեան , ոչ կարէ ի յարդիւնաւորեան նեղդործութիւնս , որ է ի վեր քան զկարողութիւն բնութեան . բայց կարէ ի նեղդործութիւնս մեղաց , որ է անարդիւնաւորեան , որպէս աւ իմն , որ է ի վայր քան զմարդկային բնութիւն կայացեալ : Քանզի մարդ մեղանչելոյն , իջանէ յարժանապատուութենէ իւրոյ բնութեան , և այսպէս յայտ , զի նախագիտեցեալքն դիւրապէս կարեն անարդիւնաւորիլ , քան արդիւնաւորիլ :

Գ

Յաղագս կամացն Աստուծոյ։ Գլ. Լե։

Ամէն ոք, ե՛ կրկին առաջին է՝ բարեհաճութիւն, և այս է՝ երկակի, այսինքն, յառաջ ընթացեալ և հետևեալ, զոր մեք սեպհեա՛ի վերի՛ի դէպս, ընդ սրդ յառաջ ընթացն, ոչ միայն կատարի։ իսկ հետևեալն, ոչ երբեք միայ անկատար։ Երկրորդն է՝ կամք նշանի, և այս միայ երբեմն անկատար։ որով սպառնան է, զի կամքն այ կարէ առնանել կրկին կերպիւ, այսինքն, կամ յառաջագոյն, և ըստ այմ առնանի կամք բարեհաճութեան։ կամ անդրաբերաբար, և ըստ այմ առնանի կամք նշանի։ Յանկին կերպէն, ասի կամիլ ած զինն, և այլոցիսի կամիլս է՝ ինքն ած։ Երկրորդ կերպիւ որ անդրաբերաբար, է՝ ըստ կերպի կամողի ունել զինքն, և կամիլս այս ոչ է ած։ Ապա՝ բաժանումն այս՝ ոչ է ըստ իրին, այլ ըստ ձայնին։ որպէս բարեհաճել կամ՝ ասել, կամ յառաջաբար շարժումն բարեհաճեան, կամ անդրաբերաբար՝ նշանն բարեհաճել։

Այլ բարեհաճոյ հետևեալ կամքն այ՝ է՝ ուղիղ, և դատաստանեալ, և անյանդիմանելի։ ուստի վասնզի է՝ ուղիղ, ոչ ինչ է ուղիղ, եթէ ոչ հատուածեալ նմին։ Եւ զի է դատաստանեալ, ոչ ինչ առանց նոր կարէ ներդատել, և ոչ ինչ ընդդէմ նորա լինել, և ոչ կարէ արգելանիլ իւրմէ։ Եւ զի է անյանդիմանելի, զոչ ինչ հրամայէ կամ ասէ թէպէտ, եթէ ոչ, արդարասիրա՝ ոչինչ առնէ կամ ասէ խրատ, եթէ ոչ բարեսիրա։ Աչանք բարեհաճութեան են հինգ, այսինքն, հրամանն, արգելումն, խրատ, ներումն, և ներդրծումն։ Որոց թուոց բառնալովն թուոցն այսպէս առեալ լինի։ Կամն ածային յատկաբար խոստովել, է կամ ներկայից. և կամ ապագայից։ Եթէ նկատմամբ ներկայից. կամ բարի է այն, և ըստ այմ է՝ ներդրծել, և կամ չար, և ըստ այմ է՝ ներումն, այսինքն՝ թողտուութիւն։ Եթէ նկատմամբ ապագայից, և այս է եռակի։ Կամ է՝ չար, և ըստ այմ է՝ արգելումն։ և կամ բարի հարկաւոր, և ըստ այմ է՝ հրամանն։ և կամ բարի կատարելութեան, և ըստ այմ է՝ խրատ։ Արդ ընդդէմ առաջին երից, կարէ

ինչ լինիլ. զի ունին զինքեանս իբրև ի լինիլ։
Այլ ընդդէմ վերջին երկուցն, որ է ներելի. և ներելի
պոռնիկ, ոչ ինչ կարի լինիլ. զի ունին զինքեանս
իբրև ի չեղեալ գոլ. և որ եղեալն է, ոչ կարի ոչ
լինիլ։ Եւ զիտելի է զնոյնս յայսցանէսդ. զի հրա-
մանն առնել պարտական, առ ի պորնիկ զաւրին։
Իսկ արգելումն առնել պարտական, առ ի խորհելոյ
ի չարին։ Այլ խրատն է ուսումն, որով դիտեմք
թէ այն վասն օրոց է խրատն թէ լինելոյ, տայ
գիտառս, և թէ ոչ ո՛չ առնէ պարտական առնելոյն։
Եւ ներումն՝ ասէ զայսմանէ արգելմանն. և է՛
նման ածողին կամացն, ոչ նկատմամբ առ թողլ
առեալ չարն՝ այլ նկատմամբ բարւոյն, որ ի թողլ
առեալ չարին արտաբերի։ Քանզի ո՛չ տայ ած
թողլ, լինիլ չարին, եթէ ոչ արտաբերեսցէ անտի
զբարին, որպէս յայտէ ի առտնեայսն փորձու-
թեաց, զի բազմատարակարծ լինին ի յօդուտս սրբոց։
Դարձեալ՝ եթէ ոչ էր չարն, ոչ լինէր ի բարին գե-
ղեցկութի, եթէ ոչ բազմարձակաբար։
Իսկ այժմ հանճարոտութիւն բարւոյն առ չարն, կարի
ինն պայծառանայ։ Իսկ ներքնորհութիւնն՝ ասէ զա-
բարութիւն էրին, որով վերածի առեղծուածն առ
առեղծօղն։ Այլ ի համաձևութիւն կամաց մերոց, առ
Աչալոյն կայ գիտելի է, զի հրին է համաձևութի,
այսինքն, հանճարոտութի, և հանճարոտականութի։
Նախին կերպիւն է համաձևութի կամաց յիւրեան
նինքեան, ըստ բանի եւութե, և ըստ այսմ անկա-
րելի է այսու կերպիւ, զի հունաբորեցելոյն առ ան-
հունն, ոչ է համեմատութիւն ինչ։
Երկրորդիւ կերպիւ, է՛ համաձևութի, որ է եր-
կրորդ, նմանապէս ունել զինքն՝ որ կարէ եղանիլ։
Քանզի կարելի է նոյն համեմն այն, զոր այսպէս յեր-
կաբանէբոսմ, այսինքն, զի մարդն կամիցէ զայն,
զոր Աչ կամի, ըստ կամելոյն որով կամի ած զնեզ
կամիլ։ Զի եթէ զայս նկատեմք առ ձև կամելոյն,
յայնժամ եթէ կամիցէ առնուլ զարձս գործոց մե-
ղաց, պէսպէս է՛ զի միշտ կերպասանեսցուք նմա ի
կերպ կամելոյն։ Իսկ եթէ խնդրեսցի՝ արդեօք բա-
ցարձակաբար պարտապանք լինիմք առ այս, ասելի է՛
թէ՛ համաձևութի իմն ներգործութի, որում ո՛չ
եմք պարտապան, եթէ ոչ ի սիրոյ. և ոչ յայնժամ,
եթէ ոչ ըստ ժամանակի. և ըստ տեղւոյ, ոչ երբ

տօբիթ. ւ.18.

որ մոռանէ զնշմարուելն այ , այսինքն , զմասունս հաճատոյ , պարահանդէն հաճատոյ , և յորժամ ի միտ առնէ զպարուելին այ , պարսի սիրել ։ Է՛ , և այլ հա-
մառելութիւն ունակութիւք , որում ոչ է պարտական որ Դ Ե
եթէ ոչ՝ յորժամ ներգործելիք ի միտ առնիցէ զբա-
րութիւն այ · զի յայնժամ պարսի պատրաստել զինքն
իսիր ։ Իսկ եթէ նկատելիք զհամառելութիւն կամաց
մերոց , առ ածային կամեցեալն · գիտելի է , զի կամօք
զպարելիքն ոչ պարտականդիմք հետուիլ ածային կա-
մացն , ոչ ի կամեցեալն , և ոչ ի կերպ կամելոյն ։
Քանզի զպարական կարճն միայն է ի յանասունս , ուստի՝
որքան առ յայս՝ մեք պատ կամաւ ոչ մեղանչիցեմք ,
եթէ քանն չիցէր տանկիցեցեալ պատրիկ կամի , որոյ
է զօսել զընդհատութիւն , այլ ենիցեալ աստղական
կամօք բանականին , պարտիմք համառանիլ այ ի կա-
մեցեալն , որ ինչ առնիցէ մեզ բազարձակապէս կա-
միլ այ (իբր զերկրորդիւն մեր) և մեզ պատշաճի կա-
միլն ։ Իսկ եթէ ոչ պատշաճի մեզ , թէպէտ ի չգէ
բարի ըստ ինքեան , սակայն ոչ կամի ածմեզ զայն
կամիլ · ուստի ոչ պարտիմք կամիլ , եթէ ոչ որ քան
է՛ կամեցեալ յայ ։ Ուստի եթէ գիտեմ կամեցեալ
այ զմահ հօրիմոյ , սակայն կարեմ կամիլ զկենանս նր ,
և աշխատիլ առանն , զի ածոչ ոչ կամի կամել ինձ զներ-
հանն հօր իմոյ ։ Դարձեալ թէպէտ կամք , ոչ պա-
րտականդիմք համառելանալ այ , ոյզ յորժամ անձրևէր ,
կամէաք թէ ոչ անձրևիցէր , եթէ կամէր · զի թէպա-
կասանիցէ կամելոյ , ոչ տարաձայնիմք ի կամացն այ ·
զի այս ոչէ պարզապար կամիլ ։ Դարձեալ զայն զոր
ածոչ կամի պարզապար , և բազարձակօրէն , որպէս
զլձիւն սպառնալեացն զոր երբեմն փոխէ , երբ փո-
փոխին արդիւնք , ոչ պարտականդիմք կամիլ ։
Իսկ համառելութիւն ածային կամացն , կարէ մնա-
ձելոյ քառակի , ըստ նկատման չորից պատճառաց ։
Նախ ըստ նիւթական պատճառին , ոյզ յորժամ նոյն
է կամեցեալն որ ունի զինքն ոյզ գնիւթ առ որ է
ներգործուն կամացն , և համառելութիւն այս՝ է միայն
ըստ լսոց ինչ , և ոչ պարզապար · զի պարզապար
գոն ոչէ ի նիւթոյ , կամ ի տեսակէ ։ Երկրորդ՝
առեալ լինի համառելութիւն ըստ արարողական պատ-
ճառին , ոյզ յորժամ ոք կամի զայն , զոր ածկամի նա
կամիլ զայն · զի ածզկամն զայս արար ի նմա ։
Քանզի ածզներքինելոր կամն կարգեաց ի բարին՝

և զայս կամի մեզ կամիլ : Երրորդ՝ ըստ կատարումնա-
կան պատճառին՝ ոչ յորժամ կարէ՝ որ զգործս իւր
ի վաղս այ , վա՞ որպ և ասէ այսր գնամ , և յերկիր
քանս յայտնիկ , էանպակս կայանայ ամ հասանել
անդրեան : Զորրորդ՝ ըստ սեռական պատճառին ,
այսինքն , յորժամ ի սերոյ կամեսցի որ զոր կամի , ոչ
և ասէ ի սերոյ կամի գնամ , և ի յայս կայանայ հասա-
նել անդրեան կատարելութեան , այսինքն , զի ներգործո-
թիւն կամայ մերոց , այնքան լիով հասանելագոյն
ասպարէն կամացն , որ քան չատագոյն , և կատարելա-
գոյն : Այլ՝ ի նախատապետելոցս հասարակ , թէ զա-
պէս կամ կատարեալ հասանելութիւն առ ասէ այս
բռնանիկ զհոգս իրս : Նախ զի կամեցողաբ գայն, զոր
կամի ասէ : Երկրորդ՝ զի կամեցողաբ , զոր կամի ասէ
հասիլ մեզ : Երրորդ՝ զի կամեցողաբ , ևս զոյ և նա
կամի : Զորրորդ՝ զի կամեցողաբ այնու կերպիւ զոր
ինքն կամի : Այլ հասանելութիւն անկատար , է
եւանիկ : Նախ թէ հասանելանայ որ այ ի կամեցեալն
միայն , որպես հրեայքն էին հասանամ ի մանն Քի :
յոհան. ժ. ։ Երկրորդ՝ եթէ հասանելանայ որ ի կամեցեալն և ի
վախճանն , այլ ոչ ի կերպն որպես յորժամ ոչ լինի
իմն ի սերոյ : Երրորդ՝ յորժամ հասանելանայ որ ի
կամեցեալն , և ի կերպն , այլ ոչ ի վախճանն, որպես
յորժամ առ այլ վախճան հակառակեցեալ դիտաւո-
րութիւն :

Յաղագս արդարութեան Յ։ Գև Լգ։

Արդարութիւնն այ երեք կերպիւ առեալ
լինի , նախ յորժամ հատուցանի ումեք
ըստ արժանւոյն : Երկրորդ՝ յորժամ
հատուցեալն հատուցանի : Երրորդ՝
յորժամ անկատարն կատարի :
Առաջին կերպիւն , հատուցումն բա-
ւեացն , և պատիժ անարդեցելոցն, սոքա
դարձ արդարութեան : Երկրորդիւն մարմնաւորա-
թիւն Քի, և՝ դարձ արդարութեանն , զի հատուցեալ
եղիցի այն մարդարէիցն : Երրորդ կերպիւն ասի
դարձ արդարութեանն , յորժամ ամ արդարացուցիչ
զիշխանութիւն ընդ պատրաստելն նոր երկնից առ ընդհա-
ւանեալ նոր որ ինչ է հիւթ կոչմանէ :

Եւ դիտելի է՝ ոչ ի լայն գործս այլ, զոմանք արդա- սաղ.
րութիւն է, եւ ողորմութիւն։ այլ արդարութիւնն երբեմն է՝ 24.10.
ճաճկեալ, եւ ողորմութիւնն յայտնի, ոչ ի յոյժ գո-
ղացուցանել ամբարշտին։ եւ ի յատկին գալատասն
Քի։ Երբեմն արդարութիւն է յայտնի, եւ ողորմու-
թիւնն ծածկեալ, ոչ ի պատուիճն մանկանց միւսոյ
առանց միտումն է։ եւ ի երիցորդ գալատասն Քի։
Եւ երբեմն երկոքեանն ծածկեալք, ոչ ի ինեղուելն
իւրաքանչիւր արդարոց, եւ անմեղաց, ոչ երբեմն,
ի հիւանդութիւն տղայոց։ Իսկ երբեմն երկոքեանն
յայտնի, ոչ ի տառուցումն արդարոց, եւ ի դատա-
պարտութիւն անարդելոցն, զի զնոսա փառաւորէ,
ի վերջան զարժանին։ եւ զոսա պատժէ, սակաւ քան
զարժանին, որ է ողորմութիւն։ Ակն խրատուելոցն
տառուցանէ զատ արժանեացն, այսինքն, քարեաց
քարիս, եւ չարացն չարիս, որ է արդարութիւն։
Ակն ևթէ կամիս դիտել, որ՝ոչ արդարութիւն պատժի
մարդն՝ յանխոհեմանալոյս մեղաց, որ լինի ի
միում րոպէի։ Նախ ծանիցի վկայութիւն սը գրոց, Եսայ.
զատ այնմ որ ասէ Եսայի, որոն նոցա ոչ ախտանի, եւ 66.24.
տուն ոչ չքնանի։ Եւ սաղմոս ևս. մոցէ նա միտն սաղ.
յաղթ հարց իւրոց։ եւ միտնէ ցյանխոհան զղջս ու 48.20.
տեսցէ։ եւ մատթէոս ևս. երեքաք յինէն անիծեալք, Մատ.
ի տուն յանխոհելոց։ եւ ի տեսին, ծգ. եւանեծ ծոմս 25.41.
նոցա յանխոհան։ Դարձեալ ասէ գրիգոր, եթէ ած Յայտ.
ոչ իցեր առանձ տեսող սրտից զրոյ արար, կարի- 14.11.
ցեր ասել անիրաւ, այնպիսի արդարութիւն։ այլ մա
զի Աճ տայի ի օրէրս, է՝ արդար՝ զի առանց եղեր-
ման տանջիցին այնք՝, որք ոչ երբեք կամին կեալ
Քարոյ մեղաց։ Նոյնն ցուգանի եւ բանիւք, զի պատ-
ժի մեղաւորն յանխոհանս յանխոհելոց, քանզի մե-
ղանչեաց իւրում յանխոհելին։ Դարձեալ զի նիւթ
հոյն, որ եւ արատ մեղացն է՝ յանխոհական, նոյն
պէս եւ պատիժն։ Դարձեալ մեղքն է՝ ընդդէմ
այնմ, որ է անտուն. ապաւէնի եւ պատիժն պատուի
լինել անտուն. այլ այս՝ ոչ կարէ լինել ի խաւարէնն,
ապա ուրեմն ի յայրամանութիւնէ։ Դարձեալ յորժամ
մեղանչէ մարդ, սխալի ի յանդիման. կերպին ինչ բա-
նականն, կերպին ինչ գազանականն, եւ կերպին ինչ
գազանականն։ Ըստ բանականին սխալի, մեծարելոյ
պիտանաւորն քան զանդանն ենթադասելով զոյնս
լաւագոյն։ Ըստ գազանականին, յարեւելից հիւսիս-
րեալ

բին : Լսոյ ցանկալսնին , բաղձալով յոտեգունին , ուսուի պատրաստեալս պատրաստ ի պատրաստ լինել անշուշտ Դարձեալ չար կամք մեզառնալոց է յանխոհեմսն , ապա ուրեմն և պատրաստ լինի յանխոհեմսն :

Նա և նոյնն ցուցանի օրինակաւ , զի բազկական վաճառուն , ասլ զյանխոհեմսն իրաւունս առանցայլ Տնե : Դարձեալ յանկարծակսոր խոցն առնէ յանխոհեմսն սպանանալս սպի : Դարձեալ անկանելն ի խորխորատս , ի ժամանակաւոր , իսկ մնալն անդէն յանխոհեմսն : Դարձեալ բռնական ցնծան , որ ընդդէմ արքայական մեծութեանէ , ի ժամանակաւոր , այլ ծառայութիւն յանխոհեմսն : Դարձեալ յանկարծօրէն խոցումն աչաց , առնէ զմանրնչեալոր կուրութիւն :

Դարձեալ ըմպումն մահաբերին ի մէնջ բռնէլ , գործէ զյանխոհեմսն մահն : Եւ օգոտութիւնս ասէ , թէ ած հասուցանել չար փոխանակ չարեաց , այս ինքն , պատիժ փոխանակ մեղաց , վս արգարութեան զի արդար է . կամ զի հատուցանէ բարի փոխանակ չարեաց , այսինքն , զնորհ անարդարոց , վս զի բարի է . կամ հատուցանէ զբարիս փոխանակ բարեաց , այսինքն , զնորհ փոխանակ ընծայից , զի բարի , և արդար է : Այլ ոչ երբեք հատուցանէ չար , փոխանակ բարեաց , զի ոչ անիրաւ : Եւ ծանիր զի պատիժ ոչ ի ներկայս , վեց պատճառս , նախ վս ինքեան զի արբեցոյն ի նմա անցեալ մեղքն . բայ այնմ որ ասէ յօհան. յօհան , սահմանիկ ողջացար , այլ մի՛ ևս մեղանչէր : ե.14. Երկրորդ զի յաղագս մեղացն առնդեսցի յանխոհեմն գործ. ի ներկայսեան , և ի հանդերձելոյնն , զորոյ օրինակն ունիմք ի հերովդէ է , և ի յանտիոքէ : ւ2.23.

2 Մակաբ. 9.28. Երրորդ զի խոտորեսցին ի չարէն , յայտէ ի պօղոս , որ եղև կոտրացեալ մինչեր հալանալ , զի յետոյ լսեաւ զործ. 9. 8. նաև որիցի , և լինիցի բարւոք քարոզիչ . և երկրորդ կորնթացւոց , ձբ. ; ասէ տուաւ ինձ խայթոց մարմնոյ : Զորրորդ զի փառս տացի ի հանդերձեալ 2 Կոր. 12.7. լսոյն , քան այնմ որ է ի գործոց , ժգ. գլուխ բազմ. գործ. 14.21. մակ նեղսլեցեք պարտ մեզ մտանել յայն հանգիստս : Այլ ի յատաչին երկու պատճառն , ի գործ ածէ ած յօհան. 9.3. զարգարութիւնն , և ի հետևեալ երկուսն , զողորմութիւնն : Հինգերորդ՝ պատիժ ոչ վս այ , այսինքն , ի փառս այ , քան այնմ որ ասէ յօհան , ոչ սակս մեզաց 2.18. և ոչ ծար : Վեցերորդ յաղագս չնուելոյ ընկերին , այսպէս պատճեցաւ տօրիճ , զի տացի այլոց օրինակ

համբերեցէք ։ Ասացէք և պատժին անմեղ մանկունքն, զի մի երևեսցի մեզառորայց անպատշաճ, թէ երբեմն և ինքեանք պատժեսցին ։ Քանզի արդարդատաստանաւն այ պատժին, որք զընտրեան վանեն, որպէս ասաւ. և կամ զոչ շնորհեալսն յափշտակէն, որպէս արուսեակ։

ՅՆՆդ. յ.17. եսայ. 14.12. յայտն. 13.10.

Յաղագս ողորմութեան Ա՟. Գև. Լՙ.

Ողորմութիւն, ըստ ստուգաբանութեան որ ի լաթինն, ասի եռակի. նախ ասի ողորմութիւն, իբր անձամբիւ թշուառութեանն սրտին. և այսպէս առեալ լինի բանն այնողորմութիւ Ջն լի եղիւ երկիր. զի յերկինս ոչ կարօտանան ողորմութեան, զի անդ ոչ գոյ ողորմելութիւն. ըստ այմ եղանակի՝ ողորմութիւն միայն է յերկրի ։ Երկրորդ՝ իբր թշուացուցեալ զնոսա ողորմութիւն սրտին. և այնպէս առեալ լինի անդ՝ ողորմութիւն, և ՀՃնարտութիւն, եղիւ ընդ ինքեանց ։ Քանզի ՀՃնարտութիւնն յատաղանայ ըստ խաւսեալ ։ իսկ ողորմութիւն. բարեխառնէ զնաւսեալս զայս, վարձատրելոց ի պերքան գործանն, և պատժելոյ ի վայր քան զարժանն, և այսպիսի ողորմութիւնս է յերկինս. և ի դժոխս ։ Երրորդ՝ ասի ողորմութիւն, իբր թէ զարմանալի քաղցրութիւն ոտոզով զսիրտս՝ սոյնպիսի ողորմութիւնս՝ առաւել է յերկինս. և թէպէտ՝ ած արդարն և ողորմած. սակայն՝ յատկագոյն ասի ողորմած, քան արդար ։

Ա

սաղ. 34.15.

Քանզի առ ի հատարել զդրօ ողորմելութէ, ոչ ինչ է պահանջի եթէ ոչ կարճ նորա, այլ առ ի կատարումն արդարութեան, պահանջի նա և ի կողմանէ մարդոյն, պահելոյ, պահանջումն ըստ գործոցն։

Բ

Գ

Արդ՝ ողորմելութիւն այ երևի ի գործս ածային բարերարութեան, զի ասց զողորմելութիւն մեզաց՝ Թողցեն զպարտուցորութիւն մեզացն, նաև ցնծութիւնս նորին որպէս ասէ սաղմոս, ո՞քահ զմեղս բոյս. ըստ առաջնոյն, բժշկէ զամ հիւանդութիւնս. ըստ երկրորդին ։ Դարձեալ պարգև է արդարոցն ցՀնորհս, տալով նոցա զանեակս ողորմելութեան առաքինութեան. և գշարժուիս։ Զի առաջնովքն արասցէ զմարդն հաճոյ այ, և յաւիտեան։

սաղ. 102.1.

տունական կենացն այժմանոյ : և երկրորդիւն ,
ամենայն վարձ նորին : Յայսցանէ ասէ աստուա,
պատ
կէ զքեզ ողորմութիւբ , քան առաջնոյն . և գթութիւբ
քան երկրորդին . և խօսի ընդ պատկի ընդերկին :
Դարձեալ՝ ասէ սրբոյն զիաուս , և այս կրկնակի , զի
այժմ յուսով , և ի հանդերձեալսն արդեամբբ , յայս
ցանէ ասէ աստուա , ո՛ նու ի բաւութեէ զանգութիւբ
քո , քան առաջնոյն . նորոգեսցի ոչ այժմոյ մանկ
հռոմ.9. կութիւբ քո , քան երկրորդին : Դարձեալ՝ ամ ողոր
22. մութիւբ հանգերբ մեղաւորաց . քաղցրութիւբ դարձու
խնամ. ցանէ . զվնաս խնդրելոյն՝ առնել անտես . ի բաղում
11.24. վտանգից փրկէ . զնորին ազատականաբար պարգևէ .
երեմ. պոռնկացն՝ բազմացուցանէ . զբազմացուցեալն պահէ .
3.22. և զպահեալն , յերկինս հաստատանէ :
գաղ. Դարձեալ՝ ողորմութիւբ , ամ զդարձեալ մեղաւորն
13.31. առ ինքն զհաղորդութիւբ ընդունի . առ ի զնջումն ,
զանգացուցանէ զսխրան : զմիրահարութիւնն՝ փոխել
15.30. զամբարտաւանին յետս խոտորն ոչ յիշել :
հզեկ. Դարձեալ , ողորմութիւբ ամէ զնեղութիւն զի զմեղս
18.21. քաշեսցէ . տայ զաջողութիւն , զի յորդորեսցէ զսէրն .
տայ զնորհուրդս զի բազմացուսցէ զվարձս . տայ
զպատուհասն զի վարժանացուսցէ վարձիւբ :
1.պետ. Դարձեալ , ողորմութիւբ , զմոլորեալսն առ յինքն
2.25. դարձուցանէ . և գնացողսդն առ ինքն , առաքնորդէ .
մատ. զպորթեալսն՝ կանգնէ . զկանգնեալսն , պահէ . և զմա
15.31 մանեալսն՝ մուծանէ ի փառս :

Կատարեցաւ գիրք առաջին, որ յաղագս աճմանց
բնութեանն :

Ցանկ գլխոց՝ Երկրորդի գրգռոյն, որ յաղագս
ստեղծման ապրածոց։

ա. Յաղագս ստեղծման երկնից։
բ. Յաղագս ընդհանուր բաժանման ստեղծուածոց։
գ. Յաղագս բաժանման պարունակեցդ։
դ. Յաղագս բնութեան երկնից։
ե. Յաղագս բնութեան աստեղաց առ հասարակ։
զ. Յաղագս լուսոյ։
է. Յաղագս մոլորակացն։
ը. Յաղագս բնութենէ լուսից տարերց։
թ. Յաղագս տոյաւորութենէն որ ի յօդ։
ժ. Յաղագս ժամանակիւ։
ժա. Յաղագս հրեշտակաց առ հասարակ։
ժբ. Յաղագս զանազանութեան քահանայապետութեանէ։
ժգ. Յաղագս յատկութեանց հրեշտակաց։
ժդ. Յաղագս յատկութեանց և գործոց իւրաքանչիւրոց կարգաց։
ժե. Յաղագս առաջնոյ տեառն և երեկոյի ձայնական հրեշտակաց։
ժզ. Յաղագս վերակացութեան հրեշտակաց։
ժէ. Յաղագս հաստատութեան հրեշտակաց։
ժը. Յաղագս հրեշտակական պահպանութեան։
ժթ. Յաղագս խօսից հրեշտակաց։
ի. Յաղագս յատուկ ա՛ռանձին հրեշտակաց։
իա. Յաղագս անկման հրեշտակաց։
իբ. Յաղագս հոգևոր անկման դիւին։
իգ. Յաղագս տեղական անկման դիւին։
իդ. Յաղագս նորոգման հրեշտակայինն կոչ՛ծանման։
իե. Յաղագս թէ վնէ՛ր մեղք դիւին է՛ անթողուն։
իզ. Յաղագս յատկութեց դիւաց։
իէ. Յաղագս չարութեն առաջի ընդդէմ արուեստին։
իը. Յաղագս արուեստին յատկապէս։
իթ. Յաղագս հոգւոյն՝ թէ վնէ՛ր իցէ ըստ սահմանին։
լ Յաղագս թէ վնէ՛ր իցէ հոգին ըստ նիւթոյ։
լա. Յաղագս թէ վնէ՛ր հոգին ըստ անհասն։
լբ. Յաղագս եռակի ներգործութեն հոգւոյն։
լգ. Յաղագս զօրութեց մտականն հոգւոյն։
լդ. Յաղագս զօրութեց զգայական հոգւոյն։
լե. Յաղագս մասնաւոր զգայութեցն։

ՀԸ. Յաղագս հասարակ զգայութեանց:
ՀԹ. Յաղագս երևակայական զօրութեանն:
Ճ. Յաղագս կարծողական կանխին:
ՃԱ. Յաղագս տրամախոհութեան:
ՃԲ. Յաղագս յիշողական նխին:
ՃԳ. Յաղագս չարժողական և զգայական զօրութեանն:
ՃԴ. Յաղագս զօրութեանք բանական հոգւոյն:
ՃԵ. Յաղագս բաժանման զօրութեանց հոգւոյ:
ՃԶ. Յաղագս ճանաչողական զօրութեանց:
ՃԷ. Յաղագս կերպի ճանաչելոյ զնոսա:
ՃՈ. Յաղագս աշնողական և կարողական իմացականին:
ՃԹ. Յաղագս ուսական և գործնական իմացականին:
ՃԺ. Յաղագս բանին և մասանց նորին:
ՄԱ. Յաղագս չարժողական զօրութեանց հոգւոյն:
ՄԲ. Յաղագս կամաց:
ՄԳ. Յաղագս որոնելոյ կանխին:
ՄԴ. Յաղագս խղճմտանաց:
ՄԵ. Յաղագս ներգործութեանք հոգւոյ:
ՄԶ. Յաղագս քանակութեանք հոգւոյ:
ՄԷ. Յաղագս անմահութեան հոգւոյ:
ՄԸ. Յաղագս անճնիչ խառնութեանք հոգւոյ:
ՄԹ. Յաղագս բնութեան մարդկային մարմնոյ:
ՄՃ. Յաղագս պատկերացուցութեանց:
ՄԺ. Յաղագս հասարակ կաց կանոնաց պատկերացուցութեանց:
ՆԱ. Յաղագս բոլոր մարդոյն:
ՆԲ. Յաղագս յատկութեանց մարդոյն:
ՆԳ. Յաղագս նախկինն ծնողաց:
ՆԴ. Յաղագս տուեալ պատուիրանացն առաւել:
ՆԵ. Յաղագս դրախտին:
ՆԶ. Յաղագս անկման առաջին մարդոյն:
ՆԷ. Յաղագս կարգի փորձութեանցն որ ի մեզ:

ՀՐԱՐԸ ՕՏՈՒԹԻՒՆ

Ընդհանականի Հիմարտուեէ։

ԳԻՐՔ ԵՐԿՐՈՐԴ։

Յաղագս գործոյ ստեղծուին։

Յաղագս ստեղծման էրեցս։ Գլուխ Առաջին։

Երեսաւնդ բարուեէ, երեք են երևոյթք, այսինքն, ծննդեամբ, փրմամբ, և ստեղծմամբ։ Առաջին երևոյթեան երևոյնքն, են յամենից։ Իսկ երրորդն է՝ ժամանակաւոր զորի այժմ ձառնելոց եմք։ Ասդ՝ զանազանուեէ ի մէջ ծնանելոյն, ստեղծանելոյն, և առնելոյն. քանզի իրն ելանէ ի գոլ յոչնչէ՝ ստեղծմամբ. այլ ելանէ ի գոլ յիմեքէ, արարմամբ, զի առնելն է գործել յայլմանոյ նիւթոյ. իսկ ի գոյացութեէ ելանէ ի գոլ, ծննդեամբ։ Ընդ է երեքնին պատճառ իրաց. այսինքն, առնոզական, օրինակական, և վախճանական, այլ ոչ ի՛նչ կերպիւ ասի նիւթական։ Բայց է զանազանութիւն ի մէջ գործելոյն այ, և ստեղծուածոցս. զի ած ներգործէ իսկոյն. իսկ հրեշտակն յանկարծօրէն, այլ բնութիւնն յամրասիս։

Դար-

Գարձեալ՝ առաջին սկզբանէք իրացն են յոյ անմիջա-
բար · այսինքն , նիւթ և տեսակ : Իսկ հետեւեալ
պատճառեքդ են ի նմանէ միջնորդութիւք բնու-
թեան : Ոչ՝ յաղագս ստեղծման աշխարհիս չորս
են ի մոյրմանէք : Քանզի ոմանք ասեին զաշխարհս
գոլ յաւիտենական : Ոմանք ասէին զաշխարհս եղեալ,
այլ ոմանէ ինչ թնարանական սկիզբն և ոչ ստեղծեալ յոյնէ :
Իսկ ոմանք ասէին՝ զմերին ստեղծուածն , յա-
ռաջ քան զերեալ այ ինքեանէ , այլ զտորինս սպասաւո-
րութիւք հրեշտակաց : Քայց ոմանք դնեին զերկու
սկզբունս , այ մանիքեցիքն , այսինքն , զմին Ծայրա-
գոյն բարի , և զմիւսն Ծայրագոյն չար՝ ասելով զա-
նապականն ի բարի սկզբնէն , և զապականացուս ի
չարէն : Այլ զմիտորութիւնս գայսոսիկ , արտաքոյ մեր
ասս . զառաջինն՝ , ասելով ի սկզբանէ · զերկրորդն
ասելով ստեղծ · զերրորդն , ընդ ասելն ամ · զչորրորդն
ընդ ասելն , զերկիրն և զերկինս : Կայ և հաճանելի իսկ
է նիթ ամ ստեղծեաց զամ հանմանգամայն , և ոչ զնոր
ինչ տեսակ արար յետոյ , զոր ոչ էջեր արարեալ յա-
ռաջագոյն , կամ ի յինքն , կամ ի նմանն իւր , որպէս
զնոքա մարդկանց , կամ ի բանի ախրհականին , ոմն
յայտ յայտնեաց զոր բնականաբար ածին ի գործ :
Եւ այս է որ ասի այ հանդչել յամենեցուն
ոչ ի գործոց , այլ միայն , ի նոր տեսակաց ստեղծմանէն : Չվեցօրեայ գոր-
ծոցն , ասեն ոմանք , թէ ոչ իմանի անդ՝ կարգ ժա-
մանակի , այլ բնութեան . զի ասեն զամ ժամանակ
կամ համանգամայն եղեալ , ստեղծեալ կարգեալ , և
իւրմանց տեսակօք զանազանեալ : Եւ այլք ասեն
զամ համանգամայն ստեղծեալ ի նիւթոջ , այլ ոչ ի
յայտալիսն իմն տեսակ , որպէս ասին ի հետեւեալ
ատենսն , և կերպս այս է՝ առաքել բան նախադրին
քան զառաջինն , այլ առայնն , է՝ առաքել բան բա-
նակաւոր թեան : Քանզի ամ կրկնակի ներգործէ ,
զոմանս առնէ միջնորդութիւք բնութեանն և այսոքիկ
լինին ի զկնի միոյ : Իսկ զոմանս առնէ ինքեանէ ան-
միջաբար · որպէս ստեղծանելն , Թողուլ զվերս ,
հեղուլ զնորս , և այլք նմանք , և այսոքիքս լինին
իսկոյն՝ լիաբար՝ և կատարելապէս : Եւ արդ՝ զի ամ
զնախնական իրողութիւնս , ոչ յառաջագէ միջնոր-
դութիւք բնութեան , այլ ինքեանէ անմիջաբար ,
երևի թէ իսկոյն արարեալցէ զայնս կատարեալ · և
զա-

քաղցիս, քան նիւթոյն, և քան տեսակին : Իսկ յայլ տարբերս են, չորեքեանս այսոքիկ, և սոքա են նախանական տեղծուածք իրողութեանց հրեղէն երկինն, հրեշտակք, նիւթ աշխարհի, և ժամանակ։

Յաղագս ընդհանրական բաժանման տեղւոյ ծնանոց։ ԳԼ. Բ.

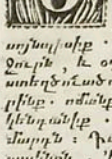

Որովհետև են տեղծուածք, մարմնաւորք միայն, ոչ տարերքս, հոգևոր միայն, որպէս հրեշտակք, և քաղադրեալ ի սոցանէ, որպէս մարդս։ Կայ և մարմնաւոր բնութիւն, բաժանեալ ի լուսաւոր մարմին, ոչ տեսողք, և ի նեամ, ոչ հող, և հրահաւելիք, և աղնուիմբք. և ի հողոյն լրասակ և խափանիչ, ոչ ջուրք, և օդն : Դարձեալ որպէս ասէ գրիգոր, տեղծուածոց, ոմանք ունին զգալ միայն, որպէս քարինք. ոմանք զկեալ ոչ տունկք. ոմանք զգալ ոչ կենդանիք. ոմանք միմանալ որպէս հրեշտակք, և մարդն : Դարձեալ բաժանի աշխարհս՝ երեակի, այսինքն, ի նախնական օրինակն, որ է ՚ած, ըստ նմա է օրինակ աշխարհի զգալոց, և ի ՚ած աշխարհի որ է զգալի աշխարհս. և ի փոքր աշխարհի որ է մարդս։

Ջերեքս յայսցանէ, ասէ յոհան, յաշխարհի էր, քան յօհ. ա. 10.
առաքեալն. և աշխարհ նովաւ եղեւ, քան երկրորդին։

և աշխարհ զնա ոչ ծանեաւ, քան երրորդին։ Ա

Դարձեալ զանազանութիւնք ի մէջ տարրին և տարերին, և հինգերորդ էութեն : Տարրն է առաջին սկիզբն բաղադրելոց, սակայն ոչ բաղադրեալ. Բ
ուստի հողն, ջուրն, օդն, հուրն, ոչ են առ միով առակ և պարզ տարր. զի սորա միջոցեալ չիրեմն առ իրեարս, և մանաւանդ յայնմիկ մասէ ուր հպային իրեարց : Տարրերն են իւրաքանչիւր մարմին բաղադրեալ ի չորից տարերաց : Հինգերորդ էութիւնն է մարմին պարզ, որոյեալ քան ինքեան յայլ տարերաց, և տարերունաց, նիւթով, նաև տեսակաւ, քնութիւք, և զօրութիւք, ոչ ունելով զներհակութիւնն ի յինքեան, ուստի և ոչ ունի ինչ զպատճառս ապականութեան : Դարձեալ վեցօրեայ գործքն, քան զա- Գ
ռաջինեալն մասիսն, բարոյականապէս այսպէս իմա-

նի՝ քանզի սուրբ ծնունդն իրողութիւնէ ի յոյնէ , նշանակէ զարդարապետացանէն ամբարշտին : Իսկ գործ հաստատութիւնն , նշանակէ դնաստատութիւն բարի գիտութիւնէ : Եւ ժողովուածն ջուրցն , զմիաւորութիւնն սրտին : Եւ փայլումն լուսատուացն զորինակ բարեգործութիւնէ : Զկանոն եւ կեռնչող արարածս , զնաստուածն գործնականին , եւ տեսականին :

Կազմութիւն մարդոյն , զուղղութիւն գիտաւորութեանէ : Եւ յետ այսորիկ հետեւի ծննդեբորդ օր յաւիտենական կանոնէն . այսինքն , հանդիսիւն : Դարձեալ է՝ տեղի վերնագրոյն , այսինքն , երկինն , ուր է ուրախութիւն միայն . եւ է՝ տեղի ստուերագրոյն՝ որ է գժսիքն , ուր է տրտմութիւն միայն ; եւ է՝ միջին , այսինքն , աշխարհս յորում են յուսալիք վերնագրոյնք , եւ երկինէն ինք ստուերագրոյնք : Իսկ ստուեալ անհետ՝ ի վերնային մարմնոյն եւ եղեալ արդեւական ի ստուերագրոյնն , զի ոչ էր վերանորոգելիս իսկ մարդն անկեալ ի վերնոյն , եւ զետեղեցաւ ի միջին . զի լինիցի նմա տեղի ուր ելանիցէ արդարութիւնն , կամ իրանիցէ մեղաց :

Դարձեալ ասէ օգտասիրաս , լեռ է՝ տեղի լեռն յորում է ծայրագոյն բարի միայն , այսինքն , երկինն . եւ՝ ուր միայն է ծայրագոյն չար , որպէս գժոխն . եւ է՝ տեղի լեռն բարի , այլ ոչ ծայրագոյն որպէս գրախտն . եւ է՝ ուր միայն չար , այլ ոչ ծայրագոյն ոչ քաւարանն . եւ է՝ ուր չար եւ բարի , այլ ոչ ծայրագոյն մին ի նոցանէ , ոչ աշխարհս այս :

Յաղագս բաժանման պարունակացդ .
ԳԼ. Գ.

Արարածք մարմնական աշխարհիս , բովանդակին կայանակ ի չորիւս . այսինքն , յերկինսն բնութենն , եւ ի տարրականս :

Իսկ երկնայինն՝ բաժանեի յերիս նախ կնագոյն երկինս . ի հրեղենն , ի սլաքեն , եւ ի հաստատութենէն :

Իսկ ընդ հաստատութենէն՝ որ է երկինն աստղալից , պարունակին եօթն պարունակք եօթեանց մոլորակացն , որ է երեւակն՝ լուսնիմագն տիտան՝ արեգական լուսաբերն՝ փայլածուն՝ եւ լուսինն :

Այլ անուանմբ պլօրէ երկնին , կամ ջրեղինին , իմա-

ցեալ լինի այն մասն , առաջնոյ նիւթոյ , որ լսո
իմաստասիրին տեսակաւորեցաւ ի չորեքուս պարու
նակս , այսինքն , որոց վերինն է առաջին չարժունն
և բնութիւն պարունակացս այսոցիկ է զի ամենեքին
չարժ եսցին , բաց ի հրեղէն երկնէն , որ է անչարժ ։
Իսկ տարրական բնութիւն , բաժանի ի չորս նախնիա
կան բաղարակս , այսինքն , հրոյ օդոյ ջրոյ և հողոյ ։
Իսկ բաղարակ հրոյն , ունի զերիս ներքնայարանս , այս
ինքն , զվերինն որ կոչի հրայնի , և զմիջին և զստոր
նայինն որ ասի օդմանդական ։ Նմանապէս և օդն ունի
զերիս ներքնայարանս , այսինքն , զվերինն որ կոչի
եթերայնի , և զմիջինն , և զստորինն որ ասի օդայնի
ի վերինն է ջերմութիւն և լոյս , վասն մեծաւա
յութեանն արեգականն ։ Նմանապէս և ի տորրինն վասն
անդրադարձութեանն շառաւիղացն երկրէ ։
Իսկ ի միջին ներքնայարանն , ուր ոչ կարէ հասանիլ
անդրադարձուն շառաւիղացն , է ցրտութիւն , և
մթութիւն , ուր սակս բնակիլ դիւաց , ուր և ար
դելականք իսկ են ։ Նաև ընդ ինդ օդոտնութք , և
կարկուտք , և նմանք սոցին ։ Այլ յայսմանէ հաւա
քեա զեօթն պարունակս , որք ունին պարփակեալ
զերկիր և զջուր , որք և ամենեքին կարեն կոչիլ երկ
նին ։ Այլ զամենեքումբք երկնօքս այսոցիկ , զերա
զանդ երկին երրորդութեամբ , այս է , ինքն ած , որ
է յամենեսեան , և ի վերոյ ամենեցուն ։
Իսկ տարահայեցութեամբ վերոյ ասացեալ մոլորակացդ , և
պարունակացդ են այսոքիկ ։ Լիւնեկրէ մինչև ի լու
սինն են 15625 · մղոն ։ և ի լուսնէն մինչև ի փայ
լածուն , 76112 · մղոն , և ի փայլածուէն մինչև ի
լուսաբեռն նոյն չափ ։ և ի լուսաբերէն մինչև յարե
գական , 24433 · ի յարեգականէ մինչև ի Տրատն 14625 ·
մղոն ։ Եւ ի Տրատոէ մինչև ի լուսնիգոյն 6812 · մղոն ։
Եւ ի լուսնիգոյէն մինչև յերեսանի նոյնչափ ։
Եւ յերեսանէն մինչև ի Տասառատեին 24427 · մղոն ։
Այդ համահաւաքեալ , զի ի լիւնեկրէ մինչև աստղալից
երկինն են , 107938 · մղոն ։

Յաղագս բնութեանն երկնից : ԳԼ. Դ.

Երկինն է՝ մարդ մարմին, բնութիւ՛ ամենեին պարզ, եւ ունի՛ եւս նրբագոյն, քանակութի՛ւ յոյժ մեծագոյն, որակութի՛ւ յոյժ լուսաւոր, թափանցութի՛ւ պայծառագոյն, նիւթով սահմանաւոր, ձեւով բոլորակ, տեղւոյ բարձրագոյն, եւ յոյժ նուիրի՛ պարապրական ամ՛ սուրբ ծնողս՝ որ յինքն : Արդ յատկութի՛ւքս այսոքի՛ յարմարին երկնին, նա եւ առաջին շարժ ունի՛, այլ բաց յայսցանէ հրեղէն երկինն է՝ անշարժ, որ է քնակութի՛ն ոգւոց արդոց, եւ յատկապէս աթոռ այ կոչեցեալ : Ամենայն պէսպէս երկինն յատկութիւնս պատկանին, որ է շարժմանէ արագագոյն, եւ ի տասնեակին աղդոցական զօրութի՛ւ : Բայ նմին օրինակի սահման է գնաւոտութի՛ւն որում բաղուածք յարմարին ի վերոյասցէ յատկութեց. եւ եա՛ է անվրէպական ջուրն, եւ աստեղք զարդարեալ :

Դարձեալ երկնային մարմինքն բաժանին ի լուսաւորս՝ եւ յոչ լուսաւորս՝ եւ ի թափանցիկս :

Քանզի մարմին լուսաւորօղ է արեգական, որ միայն լուսաւորի ի մէջ աստեղաց : Այլ ոչ լուսաւորօղք բայ ընքեանց՝ են այլ աստեղք, եւ այլք մոլորակք, որք ղբայն իւրեանց առնուն յարեգական : Իսկ մարմինք թափանցիկ ք՝ են՝ ամ՛ պարունակ երկնայինք : Դարձեալ երկնային պատասխանին ընդշարժին ոչ փոխեն զտեղին, այլ շարժին ի տեղիս իւրեանց : Վերնագոյնքն աղդեն ի տուրնագոյնս զ շարժական զօրութի՛ս՝ զաճականն եւ զդեղայականն, եւ ամ՛ ծնանելոցս զյառաջերեալսն : Դարձեալ թէպէտ կարծեցեալ տարրականաց որակութեցդ զի ոչ են ջերմ, կամ գուբտ, կամ չոր, եւ կամ խոնաւ, սակայն պատճառէն զայնս ի տուրնայինս :

Բայց ոչ աղդեն ի յանձինսեան կամն, եւ ոչ ունին զզօրութիւն փոխոխելոյ զկամ մարդոյն՝ թէպէտ մերթ փոխոխեն եւ պատճառեն զնաճս մարմնոյն որք ոչ ունին բռնագատել զկամս, այլ ձկտեցուցանել յաէտ եւ նոհազ ի զանազանս մարդիս :

Այս եւ ներգործեն երկնայինք մարմինքն՝ զանազան

նշա-

նշանակութիւն աւուրց, քան լուսոյ արեգականն. և զանազանութիւն ամաց, քան լուսոյ լուսնոյն. նա և զանազանութիւն ամայ, քան շարժման արեգական ի խոտորնակ բոլորակին. և զզանազանութիւն ժամանակաց, քան զանազանից ընթացից մոլորականաց ի հետանալն և ի մերձենալն և ի գայթուղէ յեաս դառնալն, և ի զտեղն առնուլն։ Զարձեալ ի՝ չզնանակ ինն ի պարունակէ՝ ընդ միջնահասոյ զղեկերահասաւսն, որ և ինքն ընդ միջնահասն ի նոյնոյ յերկուս մասունս հաւասարս, և մի մասն թեքի ի կողմն հիւսիսոյ, և միւսն ի կողմն հարաւոյ. և սոյն այն չզնանն ծօթեխասն, ի ծօ, որ է կեան. քանզի քան շարժման մոլորակաց, ենթ նմին է կեանք եւ էրայ վայրագունից. կամ ասի ի ծօսիւնէն, որ է կենդանեն. վն զի միւս բաժանի յերկոտասան մասունս հաւասարս, ո՛ և իցէ մասն կոչի նշան, և ունի զանուանս ինչ անուն յանուանէ կենդանոյ՝ վն իմիք յատկութեան, որ յարմարի այն քան ինքեան որ քան կեն գանեայն. կամ վասն տրամադրութեան աստեղայ զեռեղելոց ի մասունս այնոսիկ քան կերպի կենդանեայ. իսկ չզնանակս այս՝ լաւ ինեղէրէն նշանաբեր կոչի, զի բերէ զնշանս, կամ վասն զի բաժանի ի չորիս ի այլ չարիստուածէ յերկրորդում ծնեալսն, կոչի անուղղի չզնանակ. ուր ասէ՝ ինչ քան մասուցման, և հետագման արեգական ի յայնուղղի չզնանակում, ինին ծնեալսինք, և ապականութիւնք ի չորս։

Իսկ անուանք նշանաց, և կարգ, և ինիւ, ծանուցեալ նին ի յոյսանաւորս,

Խոյ՝ ցուլ երկուորք խեցգեղմին։
առիւծ՝ կոյս՝ կշիռ՝ կարիճ ասին։
Աղեղնաւոր քնդ այծեղջերին։
ջրհոս և ձուկ, որ է վերջին։

Յաղագս բնութեանն աստեղաց առ հասարակ.

ԳԼ. Ե.

Երկրորդն աստեղքն բևեռին ի հասա-
ստութեան, և միշտ չարժին ընդ նմին. են
նիւթով մաքրագոյնք, ձևով բոլորակք,
քանակութեամբ մեծք, տեսութեամբ փոքունք,
որակութեամբ լուսաւորք, ձառագայթից
սեփհական, աստղայնոցս ծննդականք,
ընդունակք լուսաւորութեան արեգական,
հալածիչք խաւարի. և որ չափ դիրքին
նահանգին, այնքան առաւել փայլին. ընդ մերձե-
նալ արեգական թագուցանողք վնասուն, մերձաց
և սպարզութեան՝ չարժողականք. ձառագայթորոշ
նաւելոց ուղղիչք. որ քան առաւել մերձին առ
իրեսս, այն քան յաճախ լուսաւորագոյնք առ հասա-
րակ, սակայն ի բաց անկելսքն փոքրագոյնք երևելք.
որպէս յայտ է ի ծիր յարդդոցին, զանազանին պայ-
ծառութեամբ՝ քանակութեամբ և զօրութեամբ:
Իսկ ծիր յարդդոցին, է բաղմութիւն աստեղաց փոքր
կանց իբրև բոլորաբանգեղոց, ի պարունակ տեղւոջ
ուր սկիզբն լոյս արեգականն: Խաւարումն արեգա-
կան է, յորժամ լուսինն առորակիզ վնեքն արեգա-
կան, զի արասցէ զմիութիւն ի վերայ երկրի:
Գիտելի է, զի ամ աստեղք խաւարին, և այս կամ
յերկրէ, կամ ի մոլորակացդ: Եւ մոլորականքդ՝
ասին երբեմն յեռ ընթացականք, երբեմն յառաջ ըն-
թացականք, և երբեմն կայսականք. բայց այնմ որ
ի լիակատարութիւնս, այսինքն, ի փոքրիկ բարձ-
կին, չարժին զանազան կերպիւ: Եւ մոլորականքն
են աստեղք մոլորեալք ի մէջ երկնից և երկրի, առ-
նելով զընթացս ընդդէմ հաստատութեանն:
Չի չարժմանէն զոր ունին յազգմանէ առաջին չար-
ժողին, չարժին ուղղակի. այլ յաւտուկ չարժմանէ
իւրեանց՝ չարժին ի հետադարձս, ոչ տատասկեն իւրա-
քանչիւր ունի զառանձին գոյն, և բոլորակ և յար-
ժամ մտանեն ի բոլորակս այլոց, հաղորդին որպես-
զեց նոցին. սակայն ընդ ձառագայթել արեգականն,
ի թագչին. որ քան մերձաւորագոյք են երկրի, այնքան
փոքրագոյն ունին զբոլորսկն, և որքան բարձրա-
գոյն,

գոյն, այնքան յամրագոյն թուի դոյ բնական ընթացք նոցին։ Մարմինք նոցա ոչ են թափանցիկք այլ ընդդիմակաբար, ապա թէ ոչ, ոչ խաւարէին զմիմեանս։ Շարժումն առաջնոյ շարժուն էին, այսինքն, ինն երորդին պարառնային յարևելից ի յարևմուտս, վերջինն դարձոյ ի յարևելս, ասի բանական, քան նմանութեամբ շարժման բանին ի փոքրիկ աշխարհի, երբ վինն մտածումն ի ստեղծողէն ստեղծուածոյքս վերադարձոյ ի ստեղծօղն, առ ի կայանալ անդ։

Երկրորդ շարժումն հաստատութեամբ, և մերթակայ ի ներկայ սմին, ի յարևմտից յարևելս, վերադարձ ձօղ ի յարևմուտս, որ ասի անբաւական, կամ զգայական. քան նմանութեամբ փոքրիկ աշխարհի, որ ե ի յարականեղեակս, առ ստեղծօղն, և վերջինն դարձ ձօղ առ ապականելիս։

Յաղագս լուսոյ։ Գլ. Չ։

Լայն է, որպէս ասէ փիլիսոփայն, ներգործութեի լուսաւորի քան այնմ որ ե լուսաւոր։ Քանզի ե ներգործական որակութեի լուսաւոր մարմնոյն, որպէս ջերմութեի հրոյն։ Կամ լոյն ասց գործ նոյն զգոյ դիտաւորական, որպէս առ նոցան խնայական, ասց երևակայութեի զմիտական գործն։ Կամ ե բերողական մէջ ամենեցունց՝ որք ի յերկինից լինանն առ մեզ։ Չի նա փոխ ղէ լուսաւոր մարմնին, ի լուսաւորէնն կամ ե՝ որպէս ասէ խնամատարն. ծիրանի սպեսա երկնից. չարագործաց թշնամի. նահապետաց ուղղիչ. աչք գիշերոյ. և երես առ իրաց։ Լոյն որպէս ասէ օգոստինոս, ուղղի ոնին զգացս և ոչ քնաւ զգեալ ընդ թիւր։ Սա ամ իրաց տայ գտեսական և զգեղեցկութեի, և առանց նը ամ ինչ ծածուկ, և անծանօթ։ Շարժումն նորա ե յանկարծօրէն, զի առանց յամլոյ ընաւ զամ։ Սա ընդ մանրևոյթ նսեմ մարմնոյն ոչ ներամուծ, այլ ի թափանցիկ մարմինս. ուստի քան թանձրութեի կամ անցորութեի մարմնոյ, առաւել և նուազ հաղորդին։ Այլ և լոյն առանց իրոյն պատասխանեան ածուած զինքն յամ տեղիս։ Իսկ զայլոց յատկութեց լուսոյն խնդրեա յառաջի

կոյիչ՝ ոչ ճառեսցի զարեգահանին : Եւ գիտեալ է , զի լոյսն ասէ լոյս՝ քան այնմ որ է ի լուսաւիր մարմնում . նա և կոչէ ճրագ , քան այնմ որ է ի լուսաւիրեալ մարմնում , այսինքն , ի յանդրեպօղ . ճառագայթ , քան այնմ որ է ընծայրուած . գոյն՝ քան որում է ի հագուստս մարմինն . և ջինչ , քան այնմ որ է հազուրդական պէտք :

Յաղագս մեղրակաց յատկութեան . Գլ. Է.

Որ ասէ՝ ի մէնչ կարի ինն հեռագոյն գտաւ և չոր . նման զայս ներգործական նապէս և ոչ տեսականաբար , այլ և այլք մեղրամոմքն : Ի շարաղազիլ սուտ ընդ արեգական , Թռչնանոյ չկրնամեն արեգական : Եւ ի շարաղս գիլ սուտ ընդ լուսնիճադին , պայծառանայ ինքն , և գիշս բնականաբար է գեղնագոյն : Վնասակարէ , ընդ տիրելն նորա , ճաղք ծնանին մեռելք , կամ տկարք . առանել վնասէ գեաս դառնալոյն քան յառաջ ընծանալոյն : Յամ ի իւրաքանչիւր կենդանագրել ասիսա երեսուն . յորմէ հետէ թէ կատարէ զընծայս իւր ներ ամաց երեսնից :

Իսկ լուսնիճայն է՝ յատակ քան նմանութեամբ կաթ ին , և պայծառ որակութեամբ միտ բաղեհատն , զի չէ ըմէ և խտանալ : Վերին կողմն բոլորակին բարեխառնէ զչարութեամբ երեսինն : Յորժամ եւանէ ի բոլորակ երեսինն , քարշէ ի յինքն զգեղնութեամբ , և գիշս է պայծառ : Յիւրաքանչիւր կենդանակերպոջ լինի տարբերութիւն . և այնպէս ընդ զընծայս իւր յերկոտասան ամս :

Իսկ հրատն՝ է՝ չերմ և չոր , վասն որոյ և ջերմակաթ խիկ : Յատկութեամբ իւրով զմարդիկ գրգռէ ի պատեբաղմ . ընդ մերձենալն նորա առ լուսնիճադին , և լուսաբերին , նոճազի ջեռնակարութեամբ նորա : Երեխ հրեղէն , և բազմանշոյլ . յամ կենդանակերպ յամ ամսոյս բառասուն :

Իսկ արեգական ասի ոսոնապատիկ մեծ քան զերկիրս , այլ քան փիլիսոփայ՝ հարիւր և վեցտասնապատիկ մեծագոյն է քան զամ երկիր , չերմէ և լուսաւոր . կրէ զքաղաքութիւն . և է հասարակ ամենեցուն . ամ-

պով

պով ծածկի. միայն լսա ինքեան լսանելոր ։ որ ո՛չ այլում մոլորակի պատկանի. ուստի և զանուն ընկալ լսա ի լսանինն սէր, որ ստուգաբանի միայն։ Լսանարէ զատուեղս. սակայն ի մէջ դոյն իւր զրկէ զնոսա ի լսացոյն ։ Ապ չինչ է ի մերկասայդ. ստեղիէ բժշոտեալ ապաց. և սիրելի ստողջաց։ Ջանագանէ զժամանակս. ի գաղիր տեղեաց ոչ ազ տեղանաց. զնուգեղէնան կարծրացուցանէ և զկայծր նիւթս տարայուծանէ. զծաղիկս բանաց, և զպատուղս հասուցանէ, ի նմանութիւն մարմնոյն ներսանէ, և ոչ գաւթի անդ. զտեսութիւնն չեսս նահանջէ, զգոյութիւն վերացուցանէ, զնիսաձուկնան լսանարէ մի զնկէ միոյ. մերձենալովն ստ մեզ ստնէ զտնոն և հեռանալովն զձմեռն ։ Ի՛ այն աշխարհի։ Ձիւրաքանչիւր կինդանի ըստոյ միոյ տեսուս երեստն, և ժամս տուն. զտարեկան ընծացն կատարէ իւր յատուկ չարժմանն. իսկ կատարէ զօրն, չարժմանք ստանձնոյ չարժունին ։

Ասլ արուսեակն է լսանաբեր՝ ջերմ և խոնաւ, զարուեստիւն հրատն բարերատնէ. յորժամ յատաջ ընծանայ արեգական՝ կոչի լսանաբեր, և յորժամ հետուն, կոչի երեկոյ ունի զգոյն պայծառ և ձառագայթեալ, ի գոյն ոսկեզոյնձոյ ։ Ի մէջ ստուերացոյ ստանել ձառագայթել կատարէ զընծացս իւր յատուսս երեք հարիւր քառասուս և ութն։

Փայլածուն միշտ չջի ընդ արեգականն, և ոչ երբեք հեռանայ ի նմանէ ստելի քան զվեսուն ստորիս. ունի զգոյն նշոյլատակ. և ոչ ստրնին երեսն ձանս. ունի զգոյն նշոյլատակ. և ոչ ստրնին երեսն վան մերձաւորութեամբ արեգական. պատճառէ զրկեղեցկասուսթիւն. սիրէ ջուրց. և իշնէ սի ցամաք. ընտ զընծացս իւր, երեք հարիւր երեսուն և ութ ստուս։

Լուսինն՝ լուսաւորի զգիշերն, ստնու փոս զոյս իւր. կրէ զաձուսն, և զնսաղութիւն ։ Յորմէսդէն է քան զամ մոլորակս. կրէ զնսաղութիւն և ստնէ ունի զաղոս՝ ըստ մերձաւորութեան նր առ ստորնեալիս։ Երեսի եղջիւրաձեւ յորժամ սկսանի հեռանալ յարեգականէն, մի զի լսանաղս ցնոն ճաչգի ի միջնէ Կոչի ճաչտ երկնից, զի արեգական ինքեան զսիչնն մոլորակաց, հաղորդէ զամ յատուսեցնին ստնէ։ և զայնս անցուցանէ ստ լսանին, լսաղ ստնէ երկ. իսկ ինքն լսանին զոր ինչ ստնու յարեգականէն, այն-

Ա

այնպէս ի տուրսն հեղու : Ուստի մի ղ նուա-
ստել իրաւի կոյն Թագուհի երինից : Յայսցանէ կարէ հաս-
տատիլ , Թէ յորժամ լուսինն նորանոր , բարեբանին է
սերմանել , ղի յայնժամ զպտղաբերիս մոլորականն ,
առատագոյնս առ աղդէ ի տուրսն : Տուէ և խա-
նամ . ընդ յառաջ ընթանալն քան զարեգական , նուա-
զի . և ընդ հետևիլն աճի , և յայնմանէ երկայնա-
նայ . ներահասուցին , և արտահասուցին ծովս , նուամ-
պատճառի : Իսկ բարձրանալիս ամպ ընթանայ յամ
կենդանակերպսն :

Յաղագս բնութեանց լուսնի տարերաց . Գլ. Ը.

Ուրն ծանէ , և յաճախն գարձուցանէ ,
ծովսէ ի նմանութեան իւր զմերձակայսն ,
չորժէ ի միջին կիսէն առ ջրաբերու-
թեան . վասն և լուսատիպէ ի նիւթա-
օտարս , այլ ոչ յիւրոյմ բոլորակի :
Ցատորինս վերածէ առ վերնագոյնսն .
զի գհողիղենս տարալուծանէ ի ջրերենս .
և զջրերենս ի ջրդեղենս , և զջրդեղենս ի կիսինքն :
Կանգուցուցանէ զնխաւոն , և զնուազ զկաուսքն . անօս
բացուցանէ զսոռնարան , ոտ յայտ ի տարալուծու-
թեան սառնն . առնէ հոծ և խիտ զանօսրն . մաքրէ
ոտ յայտ ի հրահալելիսն . ապականէ՝ ոտ այնք զորս
ծանէ . պատահմամբ ցրուացուցանէ՝ ոտ յայտ ի
քաղաքսն . ի Թափանցական հաղորդական նեղուց
ծանէ՝ և անվատողական : Դարձեալ՝ ոչ ի լուսաւոր
կիսոյմ բոլորակին , զի ոչ ի ընդդիմացար :
Զի ոչ զոք Թափանցիկ մարմին լուսատիպէ , այլ մա-
նաւանդ ի լուսաւորելի . քանզի Թէ հուրն կիսոյմ
բոլորակին էր ընդդիմացար , խաւարէր զամ աս-
տեղս՝ որք են ի վերոյ նէ : Իսկ հուրս որ առ մի ղ
լուսափայլէ մն միաւորեցին առնելիս յորում է , և
այս յայտ այնու , զի մանեղէն մի ընդդէմ եդեալ
միւսոյն , առնէ ստուեր :

Իսկ օդն է նուրբ չարժուն և յարատակ . և յամ և
ի տուր ընդոյն զովացուցիչ ջերմութեն սրտի . զար-
գարի Թուխմամբ . է տեղի ազդմանց օդային ոգեայ
գատարպարտեցելոց . է այլայլելի Թեթև՝ անօսր .

ոչ լուսամփոփել , ոչ և ոչ մարմին իմն թափանցիկ , այլ՝ լուսաւորելի ։

Իսկ Ջուրն՝ ի վերոյ երկնից վերանալ . ձկամբ զարդարել , սաղարանաւն ամբոխմանց ; ամ՛ դնտք և Ջուրք ժողովին առ Ծովք՝ ուստի ելին ։ Իսկ ետ Ջուրն օգոյն ղԹռչունս ի զարդ . և ասայ սնեալոց զանազանութիւն . և բարեդունատէս՝ է՛ սահմանելի օտար կոպարան , այլ ոչ յատկանէն ։ Է՛ մարմին Թափանցիկ . սակն եցուն հատարակ ։ Կարծրատաւալ ի ալիք . զի ամանն պատշաճեալ ի յանմոյս . մարդն զարտս . առագէ վերինը . ոչ ներմադեալն իւրաքանչիւրք , և խոնաւութիւն՝ զովացուցանէ . զնաս տանի . զոյն ընդունի , առ սիրէն իւր գարձեալ ընծանայ , զոհելոս ունայնս ընտ . զբարիս կոմէ . զնուրն չինջուցանէ . երբեմն զաշխարհս սրբեալ ։ Իկարիր ծովուն եւս ձանապարհ ժողովրդեանն Աւ՛ . դաս փոխեալ զի՞ ի գին . զաս կարիքեալ ի նիւթ մկրտութեան , և չեռոյ հոսեալ ի կողէն իւրմէ ։

Իսկ հողն, ի միջ այլոց տարերացն՝ է՛ առընտրագոյն, և սեամ . առանձին խառնեալ , ծանր , բոլոր , և չայլոց տարերացն չղնայատեալ . մայր պտղոց . արմատ տնկոց . դպրեալ կենդանեաց . հիմն չինուածոց . ընդունարան մեռելոց . միջին կետ աշխարհական արարածոց . յինքն պարունակէ զԺամս . ցուրտ , և չոր , և կարի իմն նեամ . նիւթ մարդկային մարմնոյն ։

Ունի յինքեան զերահալելին . ի միջին կիսէն ըմբռնեալ անչարժ , ի ներքսագոյնսն զոլորշեալ դղրդեալ չարժի . զալարօք և ծաղկօք , և ծառիւք , զե զեկանայ , չուրջ զնովաւ բոլորակ չարժմամբ՝ երկինն հանդերձ աստեղօք չղնդայի . ի մարդկանէ և չանասնոց կոխի . և զամ աղտեղութիւն կրէ յինքն ։ Յատագերգս չայցանէ , ոմանք պատկանին հողոյն ըստ գողոն իւրոյ . ոմանք ըստ կալուածոյն իւրոյ . ոմանք ըստ պարունակելոյն, ոմանք ըստ զարդուն, և ոմանք ըստ օգտութեան ։

Յա-

Յաղագս ապաշխարութեան որ ի յօդս ։
ԳԻ. ԹԻ.

Ասաւոր ասողն , լեզուիս երևի իբրև զասող , սակայն ոչ է , այլ է վառեալ գոլորշի , ի մերձ գոլոյ հրոյն ։ Այս արձակէ զաչս լուսեղէնս . և նոյնակէ զխոխորտումն ինքնահաճութեան , զպատերազմունս և զամբոխմունս ։

Իսկ բոլորակն է՝ բան սպիտակ , որ երևի երբեմն շուրջ զարեգակամբ , և զլուսնիւ , և զասուռերըն . և զասնաւոր ի մեացելոց անկողն քարշեալ , և լուսաւորեալ նոցին մոլորականացն ։ Ասպիսի բոլորակ է՝ նշան պարզութեան ։

Իսկ ասուն է՝ կրկին , պսպիղն , եւ լեալ և իջեալ . եւ լինի ի մասանց վառեալ գոլորշեացն ի բարձրագոյն մասն օդոյն , և երևի եթանել որպէս թէ ծածկեցին կայծակունք ի հնոցէ ։ Իսկ իջեալ ասուն է՝ հուր արբելեալ ի յանկն , որ սակայն արտաքոյ ի յընդեմսակաց ցուրտ ամպոյն , և անկանել սաժանայն վասն որոյ և երևի իբրև զասող անկեալ երկայն , որ ծորալ զինել իւր գետս անկման ։

Լոյն զոր երևի ի դիշերի տրամբենծանալով զինքն յաւազանել , է՝ գոլորշի մաճեալ և իջեալ . և յորժամ իբր ինչ պատահի նմա վառի չիմամբն իւրով , և ժամանակ ինչ մնայ յօդս ։

Իսկ վիշապաձև երևեալն է՝ գոլորշի ուժով , հասնելոյ ընտացեալ ի մէջ ամպոյ զոր ի մի կողմն է՝ ամպ ջերմ , և ի միւս կողմն է՝ ցուրտ ։ Եւ յորժամ վասն յարմար գոլոյն առ ջերմն կողմն ամպոյն , քարշի առնէ . և այդպէս կիզի մասն ներքին . և այս երևի իբրու ընդումն վիշապին . իսկ մասն միջին , գաւարն որպէս զօձ . և թռչի միշտ ի կողմն ուր շուրջ կայ նմին ջերմն ։

Այլ ամպն լինի , յորժամ զօրանայ արեգական արտաքոյրին գոլորշիք ի ջուրց , և ի ճահիճ տեղեաց , և ամբառնին ի վերոյս ։

Իսկ մեզն է այն , որ ասուն ի յանձրևահաս ամպոց . ևս այսորիկ մեզն , ըստ արիստոտէլի՝ է՝ նշան պարզութեան ։

Իսկ

Իսկ մարախուրն է՝ մեծագոյն գոլորշի, զոր ևս ա֊
միքն մեզ անոմանեն ։ Գոլորշիս այս՝ ոչ՝ ի վեր
ամբառնայ, այլ նախքան ի դառնալն ի յամեղ, և
յանձրեւ, մնի ի վայր կոյս մերձ երկիր ։

Յորն է այն, որ ի՞նչպէս ի մոքրիկ գոլորշեայ, և
ընդ ի՞նչ եղանակ յամբէ, և ի՞նչու մանրամասնեայս ներ֊
տարածէ ։

Ընձրեւն է՝ ջուր ի՞նչպէս ի տարաբաժնեալ ամպոյ ։
ունելով զարագութիւն ընդ ինքնեին իւր, և այս
կամ կերպ ։

Երեսուն է՝ ի ցօղային գոլորշեացն պատճառ նախ֊
քան զտարաբաժանելն ի նմանէ ջրոյն ։

Չիշտն ծնանի յամպոյ ջրոյն, որոյ պատուհն լինի
հանդիպամասին ընդ փոխիլն ի ջուրս . նմին իրի և
մանկունքն նորա ոչ խոտոնեան ։

Իսկ կարկտան ծնանի յամենևին ջերմ ամպոյ, և
յոյժ բարձրացելոյ զօրութիւն արեւական , որ յետս
տարաբաժնելոյն ի ջուր , և յայնժամ ի միջին ներկայա֊
բանի օդոյդ՝ պատն ։

Ցրտոն է՝ հնչուն չոր գոլորշեայ՝ երեկոյ ի խոնաւ
ամպոյ , կամ՝ ի ցուրտ և ի խոնաւ յամպոյն , և ձեղ֊
զոյ ինչ գոտանէ ։

Ջիաճանն է՝ լոյս արեգական, ընկալեալ ի գոգեալ
և ի ջրալիր ամպոյ , ընդդէմ եդեալ արեգական ։

Սառն է՝ ջուր պաղեալ ։

Իսկ փայլակն՝ ինչ ի շիջուցեալ հրոյն՝ ջրով ամ֊
պոյն ։

Քակ չանթն է՝ ի թանձր և ի բարձրացեալ գոլոր֊
շեայ , և ջերմութիւք չորացեալ . և քանզի է բնութիւն
հրոյ որ պարտ ելանել ի վեր , բայց զօրութիւք հով֊
մոյն ինքնեի ընդդէմ բնութիւն , և այրէ և ոչ որ ընդ
դիմանայ նմա . առաքել լինի յամառնային եղանակի .
և զերծիս հարկանէ ։

Իսկ նետն առնոյ է՝ երկրաւոր գոլորշի վառեալ ,
յորժամ հասանի ի մերձակայ ամպն , մեծեալ ի ջուր
անդ . և այնպէս ուժգին եռացեալ ջերմութիւք կար֊
ծրանայ ի քար , և ընդ ամ ինչ ձեղքեալ անցանի ։

Հողմն է՝ երկրային գոլորշի վերամբարձեալ ի
յօդոյդ . և զնոյն հարեալ , և մղեալ ուժգնապէ ։

Ամպ՝ չորս են նախնեական հողմունք , արմնքն ,
արեւելեան , որ է բարեխառն . ունելով յամպի կողմա֊
նէ վշոյն , որ կոչի վուլքառնուս , և ինքն է չորա֊
ցող֊

գործիչ . և ի ձախմէ կէրասն , և սա ծնանի զանձս ։ Երկրորդն՝ տարաձայնն , որ է ջերմ , և ծնանի զիայ լատակմանեաց՝ և զորդացս անձրեւս . և ունի յաջմէ զաֆրիկան , որ է ջերմ . և ի ձախմէ զնօտոս , որ է բարեխառն բայ ինքեան . այլ ածէ ամբոխմանեաց ի յօդդ ։ Երրորդն հիւսիսային , որ է ցուրտ . և ունի յաջմէ զիթրակիայն՝ որ առնէ ձմեռն , և զկարկտաս . և ի ձախմէ կէօրկոն , որ ներգնալ սերմէ զանձս , և զանձրեւս և զորտանեաց . և ի ձախմէ զհանօծիսան , որ հանէ զանձս ի յարեւելս , այլ ի կողմանս հնդկաց առնէ պարոյ ։

Իսկ մրրիկն է՝ հոմ՝ երեսս ի յանկոյն , և անդրէն ի յինքեան ներ մանառելով . կամ են երկու հողմք կող միաբախք , հանդիպելով միմեանց . և մերձ ի յերկիր պարտեաս կառնէ պատառատելով ։

Դեւսեաղարձն է՝ թաղձր գոլորշի արտաքարշեալ ի խորութենէ երկրի . և ոչ կարելով ունել զերս , վասն կարծրութեան մասերուածին երկրին այն . և այսպէս ներգնալ ի ներքնային խոռոչս՝ շարժէ զերկիրս ։

Յաղագս ժամանակի : Գլ. Ի.

Ժամանակն է՝ չափ շարժման առաջնոյ շարժունին , և իրաց փոփոխելեաց ։ Եւ յայսմանէ յայտէ . զի ժամանակն է առ մեզ , և ոչ ի յերկինս՝ բան իբրեւ գոյացութենէ . զի առտ փոփոխին առնեն քեան , և ոչ անդ . քանզի անտ երբեմն ձմեռն . երբեմն ամառն . երբեմն խաղաղ . երբեմն վըտով . երբեմն հանդարտութենի . և երբեմն մրրիկ ։ Իսկ փոփոխմանէք իրողութենց , երեւի այնու . զի այն , որոյ աշխարհ կարի իմն գիրկս արկանէ , այսպէսք , իմաստութենէ , և կարողութենէ . սկսան յարեւելս , և անտի հասին յարեւմուտս ։

Քանզի դպրութենի իմաստասէրք , սկսան յեգիպտոս . և յետոյ ի յոյնս և անտի ի հռոմ . և ապա ի յաշխարհն Ֆրանգայ , և յանգլիայ ։ Նոյնպէս և թագաւորութիւնքն , որք էին նախ յարեւելս , և յետոյ առ յոյնս , և

և առաջ առ հանճայեցեալն . և այժմ կատերութիւնն ի յաշխատանս : Ասեն այսպիսեացս նմանեցուցանել յակո- բոս զկենաց գոլորշոյ . և առաջին , երազոյ . և եսայի եղեգնեայ դատաւորի . և դիրք ծագաւորութեացն , ջրոյ հոսելոյ : Բայց զանազանեալ է ի մէջ ժամա- նակին , մինչ զնաւորութեան , և յանխոնարհութիւնն . քան զի ժամանակն ունի զսկիզբն և զաւարտ :

յակ. 4. 15. եսայ. 36. 6. 2 Թագ. 14. 14.

Իսկ ինանգենաւորութիւնն կատարեալ վախճանի , այլ ոչ սկզբան այլ յանխոնարհութիւնն կատարեալ երկաքանչիւրոց կոպարացն , զի է չարի անասելոյ :

Եւ այսքանիւ են դարք աշխարհի : Առաջինն է յադա- մայ մինչև ի նոյ ։ Երկրորդ՝ ի նոյէ մինչև ցաբրա- համ ։ Երրորդ՝ աբրահամէ մինչև ցդաւիթ ։

Չորրորդ՝ ի դաւթայ մինչև ցչերեմիայն բաբելա- ցւոց ։ Հինգերորդ՝ ի չերեմիայէ ի բաբելացւոց մին- չև ի քս ։ Վեցերորդ՝ ի քրիստոսէ մինչև ի կատարած աշխարհի ։ Եօթներորդ՝ հանդուցեալոցն որ ընկա- նայ ընդ վեցերորդին ։ Ութերորդ՝ ի յարուցեալոցն Ադք առաջին դարն՝ զոր երբայեցւոցն , ունի ամս ։ 1656. իսկ զոր եօթանասնից 2242.

Երկրորդ դարն՝ զոր երբայեցւոց՝ ունի ամս 942. և զոր եօթանասնից , 1072. երրորդ դարն՝ զոր երբայեցւոց՝ ունի ամս , 972. իսկ զոր եօթանասնից, 1130. Չորրորդ դարն՝ զոր երբայեցւոց . 473. ամս . զոր եօթանասնից , 483. Հինգերորդ դարն՝ զոր երբայեցւոց՝ ամբ , 485. և զոր եօթանասնից , 578. Ադք ի սկզբանէ աշխարհի մինչև ի քս , զոր երբայեցւոց են ամբ , 4628. այլ զոր եօթանասնից . 5307. Եւ զոր Եսդրեայ՝ որպ հետևեցաք որումս, ի մէջ երկուց ընծանալով , Թռմէ զամս , 5198. որոց դրբ Թէ բնաբ լսելիք հետևին . բայց ի յառաջին դարն , զոր երբայեցւոց՝ են ծնելոլիք՝ 10.

ի երկրորդն՝ 10. ի երրորդն՝ 14. ի չորրորդն՝ 17. (Զոր մանեաս համառօտ ի չորեքտասան .) ի հինգ- երորդն՝ չորեքտասան : Իսկ ութ մարգոյ են այսո- քիկ . առաջին երախայութիւն , ի ծնունդենէն մինչև ցեօթ ամն ։ Երկիրորդ՝ ի մանկութիւն մինչև ի չորեք- տասան ամն ։ Երրորդ՝ ի պատանեկութիւն , ի տասն և հինգ ամ է՛ն մինչև ի քսան և ութ ամն ։

Չորրորդ՝ երիտասարդութիւն ի քսան և ութէն մինչև ի քառասուն և վեց ամն ։ Հինգերորդ՝ ի ծերու- թիւն ի յկնաերորդէն մինչև ի եօթանասուն և ութ ամն ։

ասն : Վեցերորդ՝ զառամութիւն՝ ի հօրմ անասուն եւ ուրիշն մինչեւ ի մահ : Իսկ պատուհասս ահաւոր կիրակերին Ծանուցանի այսու, զի եղիւ նախկին ահաւորն , նա եւ յետոյ յիւրմէ . եւ ահաւորն այնմիկ ոչ յառաջագոյն գիշեր . նա եւ ոչ հետեւեալի իսկ : Զարձեաւ՝ ի նմա առեղծան երկինք , եւ երկիր , եւ լոյս . եւ ի նմա հրեշտակք գործման առ ած , եւ հաստատութեան . ի նմին ահաւոր առաջս օրէնք որդւոցն իսրայէլի :

Կա եւ գա՞ն եաւ՝ ի նմա . եւ յարեաւ՝ ի մեռելոց . եւ առաքելոյն եւս զոգին առ . եւ աւետեցին՝ ի նմին ահաւոր յարութիւնք . եւ դատաստան . եւ ի նմին յարաժամայ ցոյց յաւիտեան՝ յիշատակին գովութիւս :

Յաղագս հրեշտակաց առ հասարակ : ԳԼԽԱՒ

Րեշտակն՝ ըստ դասակարգչին , է՝ իմն գոյացութիւն , մտաւորական , կամաք անճնչիական , անմարմին , այլ տպաւորական , ընկալեալ զանհատութիւն ըստ ընդհանուր , եւ ոչ ըստ բնութեան : Այլ գոյացութիւնն դնի՝ ի սահմանս այս , ի տեղի անդր , եւ առ ադրի առ՝ ի զանազանութիւն պատահմանն . նա եւ իմացեալ լինի առ գոյացութիւնն , ելոյ պիւ իմն բաղադրեալ , այսինքն , յայնմանէ որէ , եւ որոյէ . իմացական ասի առ ա՛ւել քան բանական . զի բանականն՝ է՝ զորութիւն՝ ներբեռ զական՝ պատճառին եւ պատճառելոյն . նմին իրի եւ բաղադրել , որ գոն . ասի՝ մարդ է կենդանի , սակաւուն է մարդ , ապա ուրեմն է՝ կենդանի . զի հաճաքաբանութիւն՝ ոչ այլ ինչ է , եթէ ոչ՝ որամընթացուցն՝ ի պատճառէն առ պատճառելեացն : Իսկ իմացականն , քան իւրաքանչիւր ոչ ունի զներբեռ զուն , այլ է ներկայ որոնման, եւ բաղադրութիւն . զի պատկերի եւ պատկանի պարագոյն բնութիւն , այսինքն , հրեշտակի , ի սեղի տալ բերութիւն : Իսկ բանականն՝ է՝ տարբերութիւն բնութիւն , որ է՝ նոճազ պարզ , այսինքն , մարդոյն :

Աշխարհաբար ասեմ՝ , ոչ՝ ի տեղւոջէ՝ ի տեղիս այլ շարժութիւն ասի՝ ասոր՝ շրջականութիւն . քանզի երեքին շրջականութիւն է՝ ի հրեշտակն , այսինքն , բնութեան . իմացութիւն . եւ կամաց . Աւետչին է՝ շրջականութիւն բնութիւն , զի զի՝ ամ ստեղծած՝ է՝ շրջական՝ իրոցին, եւ

ևթէ ոչ բաւականացի ձեռամբ ամենակալին։ Երկրորդ՝
է՝ շրջականութիւն իմանալն։ զի է իմացական մի զնոի
միոյ քան ձանաչման երկոցելոցն ի բնութիւս իւրեանց։
զի ասէ օգոստոսիանոս , Թէ ամ առեղծուած որ ունի Ա
զնոսացուն , իմանալ զնոին զնոի միացոյն ։
Իսկ ձանաչումն երկոցելոցն ի բանն այ , ո՛չէ հե-
ռաւական մի զնոի միոյ , այլ հասանելականն։ զոր ունե-
լոյն ածառուական զնոսացուն , ոչ ասէ դիմնէ՞սիոս ։
Երկրորդ է՝ ներշրջականութիւն կամաց , զի հրեշտակն
ոչ հասանելականն կամի զայս ինչ , կամ դայն ։
Գարձեալ կարէ ասել մեսրոպ՝ չարժմամբ սիրոյն։
Կամեցաւ անձինչիսան ասի , ոչ վասն անզանազանութեա Բ
մեռելոյն առ չարն , և բարին ։ այլ վասն սգաւո զն
սրտոցելոցն այնց , զորս կամին ։ Լուսոյ բարի հրեշ-
տակին միտս ազաւաղելս ընտրել զբարին , և չար
հրեշտակին ազաւաղել առանց բռնութեան ընտրե-
զարին ։ Իսկ գոյացութիւն անմարմնին ասի , զի հրեշ-
տակն ոչ ունի ինքեան չարաղուելոյ զնամարմին , Թէ
ոչ ունիցի գոյանալ իմն մարմնոյ , որմէնքն ,
գիամանիելին ի տեղոջ քան զի մարմինն է՝ ի տեղոջ
սրաղբաբար , և սահմանաւոր ։ իսկ հրեշտակին
սահմանաւոր միայն է՝ ի տեղոջ ։ Ա՜յ սգաւոր
ասի , և զնի սան ոգաւորութիւն վասն իւրաքան-
չիւր սգոյ սգաւորանի ։ և քան զամ եղանակի յանդի-
մանակսին՝ ևս և սգաւոճեալքն , կոչին սգաւորք ,
և ևս գնէքն ։ Ասի ընկալեալ գանմահութիւն քան զնոր- Գ
հաց՝ և ոչ քան բնութիւն ։ զի գանձոյդ յոչինչ , եթէ
ոչ կարնանիցիւր ընդրկոք սգահպանութեան ։
Ասէ՝ չորք իրք վերաբերին առ հրեշտակս ։ սգոր-
գութիւն է ևթէ , յատակութիւն իմացական , կարողութիւն
անձինչիսանութիւն , և սգորդութիւն անձնական ։
Գիսաւթին երեքն , համաձայնի հոգի մարդոյն ընդ
հրեշտակին , այլ չորրորդ՝ ոչ , զի հոգին ո՛չ է
անձն ։ Ընդ հրեշտակն այլ ևս զերծս իրս , այս-
ինքն , զզորեզութիւն ի ներգործութիւն ։ փոյթ ի սգա-
սաւորութիւն ։ անչարժութիւն յետ ընտրութիւն ի քա-
րին՝ կամ ի չարն ։ Ալ չորք առաքրին ի մէջ հրեշ-
տակին , և հոգւոյն ։ առաքին է՝ առ բնականս , զի
հոգին է՝ միաձուլել ընդ մարմնոյ , նա և ներգործու-
թիւն անգամուածն ի մարմնոյն ։ իսկ հրեշտակն ոչ ։
Երկրորդ՝ առ ուրանաբանս , սգոյնքն , քան սահման-
նին , զի հոգին է բանական ։ իսկ հրեշտակն իմանա-
կան ։

կան : Ա՞ր զի հոգին բժշկանէ ներհատումամբ և որով մամբ : Իսկ հրեշտակն նկատամամբ : Երրորդ է առ հասմարնաբանան , այսինքն , անդամոտեալ ի նիւթոյ , և ի շարժմանէ . զի հրեշտակն ոչ ունի զկրակատեղի, բայց միայն նկատամամբ վերնաբնակութիւն : Իսկ հոգին նա և նկատամամբ ստորնադասութիւ զպատեացս , զի փոխանակ ի նոցանէ : Չորրորդ է առ ածաբանան , զի հոգին է ներգործական ի բարւոյն առ չարն , և ի չարէն առ բարին : Իսկ հրեշտակն ոչ . զի մեայ ի նոյնն առ որ դարձուցանէ զինքն , եթէ ի բարին և եթէ ի չարն : Ասենայն հրեշտակք են նման այնոյ , զի են անմահ . անուռսանելի . անտարակուսելի . պարզ . տարրոտչեալ անձամբ . անհաղորդելի այլոյ բնութեաբ : Այլ են անհնանինք պարզևաբ . բնութեաբ . չնորհօբ , և փառաբ . մի որոյ առէ դիտնեսիս , թէ ամի հոգևոր ստեղծուած , այլ է էութեաբ , այլ է զօրութեաբ , և այլ է ներգործութեաբ ։

Ճաղաւթ զանազանութեաբ քահանայապետութեաբ : ԳԼ. ԱԲ.

Ա Հանայապետութիւնն է երեսակ , այսինքն , ունի ի վեր քան զերկնայինս : Ունի է երկնային , և ունի երկրային : Ի վեր քան զերկնայինն է ի յերրորդ անձինս , ոչ ասացին ունինք բայց ի թուրաբար . զի բան դիտելոյսն քահանայապետութեան նշանակէ զծարդ , և այն բացարձակաբար ոչ է ի յերրորդ անձինս , այլ միայն է ի կարգի բնութեան երկնայինն է ի կարգս հրեշտակաց , և երկրայինն ի սբ արս : Ասէ երկնային քահանայապետութեան , բաժանի ի վերնագոյնն . ի միջինն . և ի ստորնագոյնն : Վերինն ունի յինքեան զերիս կարգս , այսինքն , զերեքելից , զերեքելից , և զաճուոց . որոց առաջինքն խոհան զբաժութիւնն ոչ . երկրորդքն զնշմարտութիւնն . երրորդքն զուղղութիւնն : Դարձեալ ի յառաջինս սիրե աճ որպէս զնեղեալ սէր . ի յերկրորդն ճանաչէ ոչ զնշմարտութիւն . և ի յերրորդն նաեի ոչ զուղղութիւն : Եւ միջինն ունի յինքեան զերիս կարգս , այսինքն , զոհ բութիւնն զաստութիւնն և զերկնանութիւնն . որոց առա-

առաջինքն, կարգաւորեն զգործս հրեշտակաց. եր-
կրորդքն վերակացուք են գքաղաքական ժողովրդեան.
երրորդքն յառաջ քան զկրեայ.
Իսկ առաջինն սերի [illegible] զմեծութեան. Իսկ եր-
կրորդն կառավարէ իբր զնախապետութեամբ. Իսկ եր-
րորդն պատուական իբր զիրկութեան.
Իսկ սառնութիւնն նմանապէս ունի զիւրաքանչիւրն
կարգս, այսինքն, զզօրութեանն զհրեշտակապետսն,
և զհրեշտակս, առ որոց առաջինն վերաբերին աբան
չեւագործութիւնք. առ երկրորդսն սահմանաւորեա
մեծամեծ իրողութեանց. առ երրորդսն, հոգք մարդ-
կային պահպանութեանց: Իսկ առաջինն ներգործէ ամ
իբր զօրութիւն. Իսկ երկրորդն յայտնի իբր զոյս
Իսկ երրորդն ցուցանի իբր գազդ: Այս քան սահ-
մանք են քան զերիցորի, և բեռնայտոսի. այլ ըստ
դիոնէսիոսի, զօրութիւնքն են միջին կարգ երկրորդի
քահանայապետութեանն. և պետութիւնքն առաջին
կարգ երրորդի քահանայապետութեանն:
Եւ աստուածօր ծանի՛ր զիւրաքանչիւր նախանշանութիւն,
զի Իսկ երեսեան քահանայապետութեան ծանուցանի
երրորդութեանն անձանցն:

Յաղագս յատկութեանց հրեշտակաց. Գլ. ԺԳ.

Ա

Բ

Բնութիւնք բան իմիտոյսի, են հոգեւոր
գոյացութիւնք առանձնեցեալք յատկ քան
զամ առանձնաձեռ, կէտուեցեալք բնու-
թեամբ փոխմտելիք, բայց երեալ խակմտիք
անմահմտելիք, անախտապիրք ոգւով,
բանականք մտօք, երջանկութեամբ անհոգք,
նախագիտակք հանդերձելոց, հրաման-
նաւ կառավարեն զաշխարհս, առաքեցեալք առնուն
զմարմին օդեղէն, Իսկ երկնայինն բնակին:
Եւ բեռնայտոս ասէ. քննեսցուք զանբնեալսն, և
նախ գոլ զհրեշտական ոգիք զօրաւորք, փառաւորք,
երանելիք, տարփողելք անճառիք, կայրեալք
սրատեսիւ, Իսկզբանէ կացեալք յիւրեանց կարգին,
կառավարեալք Իստեղի իւրեանց, անմահութեամբ մնան,
ջնճառորք, մտօք մաքուրք, կամօք բարեբարոք,
կրթնիւք քարեպաշտիք, մտերմութեամբ անորիշք, խա-
ղաղութեամբ ապրեալք, ամենայն գովութեանց, և սպա-

առաքութեանց պարապեալք : Դարձեալ ըստ բնութեան , ի հրեշտակսն կ' պատրէ առեղծման , շնորհք հաստատութենէ , սէր առեղծողին , և տկարութենի ոճրագործ : Կ' նա և ի հրեշտակսն տարտղնումն անձին , երբեմն էութեն , յատկութեն խնդալեան , կարողութեն անձնիշխանութեան , արագութեն ենթ ենթութեանց : Զատրաստաբար հետանկին ամենեքեան ի նմանն մեծագոյնքն առանց տքնչման , և հետանկին փոքրագոյնքն առանց տպատամբութեան , եթէպէտ առ այսոքեան ոչ հետանան ի ներքին խոհմանէն : Չամ օգտութեան վայրագունից հաղորդին վերնագոյնքն , այլ ոչ անդրադարձեալ : Որք գերազանցեն բնութեք . գերազանցեն ի շնորհս , և ի փառս : Ի մեամ կարգի են մինչքան զիւան արժանաւորագոյն : Ոմանք վկրին տեսութեն , այսինքն , զանազանեան և զերեկոյեան . զանազանութեան զգայ ընդհանրն ի վերնոյն այլոց բանիւն :

Յաղագս յատկութեց և դործոց՝ իւրաքանչիւրոյ կարգաց : ԻԵ. ՃԻ.

Յատկէ սերօքեւիցն բարբառել ի սերն այ . նա և զայլս ի նոյն բարբառումն յառաջադասանել . և բաշխել զկար դաւորապէս ի կիր սիրելոյն :

Սրբոց անկիւնաքար միաւոր ընդ այ . և ի նմանէ տարազաբար և կատարելագործ առ գործառութեան յայտնութեանց վայրաքերն . և ոչ դառնան առ այլ ինչ տրամաքոյ սիրեցելոյն :

Իսկ բերօքեքն նախ և նախնեաքար լուսաւորչին Հառաջայիւք ածողին լուսոյն , ըստ այն զի առաջին ճշմարտութենն մերձաւորագոյն միաւորին :

Եւ գործ նոցա է յառաջագոյնս զմարդիկ ի Ճանաչումն ածանին . նախ իւրն և քան զայլսն տալն լուսաւորիչ . զի զգուշն լուսաւորութենէ զոր ընկալանին , այլոց տարիւագունից հաղորդելով անդրադեղձ :

Աճողք տալն այնու , ըստ զի ած ասող ի նոսա , և դիտատուական իւր ի վեր առաքեալ նոքօք :

Ընդս ուրեմն նախնեաքար լուսաւիչքն ի նոսա ուղղութենէ ածանին դատաստանին : Նա և առքս զգօտեալ ի

լինին այ զոր լիցուն ի վերուստ . հեղհեղ անցուցանեն ի սատկայինն ։

Տերութիւք ասին , զի տիրեն այլոց հրեշտակաց , և են ապատք յամ բռնութեց . և ոչ նոճաճին ենէ սատկաբանութիւն ուսիք ։ Այլոց գործեն քան գբիւրբ , ուսուցանել ի հզևոր պատերազմին ենէ ոչ պարտ առնուլ ի միր զործ առաջնորդութենէ , և զրպէս լինիլ վերակացու հնազանդելոց ։

Կա և գործ ստգա է՝ քան դիւնէսիոսի , ի բաց դնել զծառայական երկիւղն , չարժել լեցած , և անգործ սպառազէնս նման ։

Պետութիքն , են վերակացուք հնազանդելոց հրեշտակացն , և զնուա պատրաստեն ի կատարումն ածային սպառազէնութենան ։ Կա սուա վերաբերի քան դիւնէսիոսի՝ զընդհանրական կառավարութենի միոյ ենազգութենէ , կամ ազգի , վերածել առ նեմոնեն՝ ոչ ։ Կա քան գբիւրբին նոցա է ուսուցանել զմարդիկ դնել զպատմէ իւրաքանչիւր ումեք՝ քան իւրում սատմանի ։ Այլ և նոցա է անել խեղամուռ զմարդիկ , զի մի վասն յաւուրց օգտութենէ իւրեանց , այլ միայն վասն սիրոյ , և ի փառս ոչ , առնել զարգարութիւն ։

Իշխանութիւնքն , քան իմիզորսի սատրանկեալք են զբրութիքն ներհակք , զի մի՛ այն քան վնասակարին աշխարհի , որ քան ցանկան ։ Կա և սոցա է գործ քան գբիւրբին իշխանութեան զայնս որք սատկանին ի հոգևոր պատերազմութեան , և լինել նոցա զօրավիգ , զի մի՛ կորուսցեն զհոգևոր Թագաւորութիւնն ։

Եւ քան դիւնէսիոսի , առ սուա վերաբերի զտուր՝ նուագին հրեշտակին , որ քան կարելի է , ածոյնոյ կա բողութենէ համանեղապել ։

Իսկ զօրութիքն՝ են անխառնիք առ ի կատարումն առնելոյ , և զօրեղք առ ի լիութենէ պարգևաց ։ Գործ նոցա է՝ քան դիւնէսիոսի ուսուցանել զառաջնորդս զի զիւրաքանչիւր հատուածոցն զայնս որք վերաբերին առ գործ առաքելութենէ ։ և զձանութենիս հոգևոր , համբերութիք տալոյն ։ Կա և առքօք լինին սքանչելագործութիք , և առն զօրութիւն հատարելոյ պարոյ , առնել զսքանչելիս ։

Իսկ հրեշտակապետքն ; կոչին Տայրաշդոյն դնասպանք, ած ընկերացման առեւտրանեն ։ Կա գործ նոցա է՝

բան գրիգորի, որ ինչեն ի բարձրութիւն հաւատոյ, ըմբռնեն զինքեանս քո, և զգործոց նորա. զմարդիկ պատրաստեն ի հանաւատս, և զհաւս տայածեն. և բան գիտնականի՝ զմարգարէութիւնս յայտնեն։

Սկզբին ղեւսաւորութիւնն զոր ի վերուստ ընդունին, ծանուցանեն վայրագունից, և նոքօք մեզ։

Հրեշտակք՝ են վերջինք երկնային կարգացն, առաքեալ հոգւոյ առ մարդիկս. հրեշտակ անուն է անուն գործոյն, և ոչ բնութեան. սոքա զիարդ յոյնն աստուածանեն, և աճեն զմարդիկ յերկնային ճանաչութեանն։ և ուսուցանեն զի արդարասիրս կենդանաւանս ըսցին։ Սոքա ձգտին ի վերինս, և բարձրանան, ճեմային սիրովք. և հաստատին ի խնդրեանս իւրեանց պատգամաւորք են, և իմանեն իստութիւնք, ի յօգնութիւն ընկերին։ Ըստ՝ մեզ պատուիրեալ ամենիւ սերօքիւց, սիրով. քերօքեիւց, ճանապարհաբ. տեառ՝ ասղութիւք. տէրութեիւց, նոմանձելով զմարդկանս պատուութիւց, դնելով զգայութիւս ամենայնից միտոյ. ինչպանութեիւց, ընդ դիմի հարկանելով սատանայական դաց փորձութեիւց. զորութեիւց, գատկացութիւք. հրեշտակապետաց, ուսուցանելով. հրեշտակաց, սպասաւորութիւք։

Յաղագս առաքեալն, և երեսփոխան Ճանաչման հրեշտակաց։ ԳԼ. ԺԵ.

Ինչն հրեշտակք՝ զճանաչումն առաքեալ ասեան. այսինքն, զճանաչումն իրողութեց ի բանն այ. նա և զերեսփոխանն, այսինքն, զճանաչումն իրաց ինքեանք։ Ալ և զմիջորէին, որ է բացայիայ տեսուքն այ։ Է՝ և այլ ճանաչումն հրեշտակական, բան այնմ որ մեծագոյնքն ճանուցանեն փոքրագունիցն, զորս ընկալան ճաճային յայտնութեամբն։ Իսկ յայտնութիւն է ցուցումն ճանաչելոյ իրիք զայ, ի ձեռն լուսաւորութեն եկեալ յաստուածուստ. և այս կարելի է լինել, կամ նմանութեբ ինն, և կամ դէմ առ դէմ։ Եւ գիտելի է զի հրեշտակն՝ ի ճանաչման իրողութեց ի յաւոյն բնութեան ճանաչէ զբազմութեան համանգամայն ունակութիւն, այլ ոչ ներգործութիւն, եթէ ոչ զայնոսիկ որք ընդ միոյ տե-

տեսակի ։ Իսկ ի մարմնաւորսն , և ի չարչարանացն
Քէ , զնոսացին հրեշտակք զերեսս իւրն , այլ ոչ զամ Ա
պարտացան , այսինքն , մի ի ոտ ։ և զի անդ ։
Գործեալ դրդ ինչ Ճանապարհ հրեշտակ , զհետս
ելոյն՝ և զերծեալսն , համառօտասիրս Ճանապարհն զի
Ճանապարհն նոցին ոչ զգայուն է , այլ խնդրելոյ է ։
Գործեալ արարածոցն հրեշտակացն՝ նոյն եռակի ,
այսինքն , անմահութիւն է . շնորհագ . և փառագ ։
Գործեալ շարժումն հրեշտակագ լոյս զխնկեղմամբ՝
է՝ երկնքին , այսինքն , բոլորակ . ասղիղ . և կոլմ
նաեւոր . բոլորանին է՝ ի նոյնոյ՝ առ նոյնն , և շուրջ
զնոյ եալ՝ անշարժ միջին կիսոյին . զարժումն զայս
ունին հրեշտակք , որ բան անընդհիջաբար ընդունին
յայ զլուսաւորութիւն՝ և ետրբք գառնան առ ած . այդ՝
այս պատճառի վերնադունդ քահանայապետութեան
միայն ։ Կամ և շարժին ասղիղ շարժմամբ , յորժամ
յառաջանան առ նախախնամութիւն հաճասացելոյ՝
ուղղասիրս անցանելով ընդ յամենեսեան , ոչ գառնա-
լով ի նոյնոյ առ նոյնն , այլ ի միոյն ի միսն ։
Ալ կողմնաւոր շարժումն է , յորժամ զՃանապարհն
ստորնագունիցն զորս նախախնամեն , անդրէն գար-
ձուցանեն ի յած՝ որ է առաջին սկիզբն , և վախճան ,
ղեղեցկին՝ և բարւոյն ։ Ծանիր զանձնաւորութիւնս
ի միջ յանդիման կալոյն , և ասպատրէզին . զի յան-
դիման կայն է տեսանել զերեսս այ . և այսպէս յան-
դիման կան ամ բարի հրեշտակք ։ Գործեալ յան-
դիման կայն է՝ ան միջաբար ընդունիլ յայ զլուսաւո-
րութիւն . և այսպէս յանդիման կան , միայն երկնքին
առաջին կարգքն ։ Գործեալ յանդիման կայն է՝ մեր-
ձենալ առ ած՝ և ոչ առաքել յարտաքս ասպատա-
րութիւն . և այսպէս յանդիման կան՝ չորեքկին առա-
ջին կարգքն ։
Իսկ ասպատարելն է՝ պատմել լոյս պատշաճ ժա-
մանակի . և կամ առնել լոյս յանձնեալ գործոյն ։
Քաղի ասպատարելն է՝ գործ պաշտման , և ամե- Բ
նապատուհէ , և յանձնեալ գործոյն ։ Սակայն միայ-
րեցան ոմանք՝ ըմ շարժման հրեշտակագ երեք կերպ
սիրէ . քանզի սասցին փիլիսոփայք ոմանք , թէ հրէշ-
տակք ոչ երբեք շարժին , այլ շարժեն , այսինքն ,
զպատրաստս , և նոքօք՝ ևս զկամս մարդկան ։
Եւ այլք սասցին , թէ հրեշտակք են ի բաղում
տեղիս . նաև յամ ուրեք , եթէ կամիցին ։

Գ Դարձեալ՝ պէտ ոմանք ասացին, թէ հրեշտակին այնպէս գայ ի ծառայ մինոցին, որ ոչ անցանէ զմիջոցանն, այլ անդ բանիցի : Այլ և զայս ինչ ոչ է զանց առնելի, զի խրատքն ևս կարէ յոյժ անհամանէ անհաւանի, որ նկատմամբ առ առաքինութիւն կարգան, դէպ բանացա- գոյն պարագիս ընկալաւ :

Յաղագս վերակացութեան հրեշտակաց : ԳԼ. ԺԲ:

դան. 10. 20. Յայտ. 2. 1. Ներակացուք են ոմանք ի հրեշտակաց՝ զաւառաց, ոմն ասէ դանիէլ. իշխանն յունաց, և իշխանն պարսից : Իսկ ոմանք՝ են վերակացուք եկեղե- ցեաց, ոմն ասէ ի տեսիլն Ե. գրելոյ առ հրեշտակս եկեսացւոց եկեղեցւոյն : Այլ և ոմանք են վերակացուք անձանց՝

գործ. 12. 15. քան այնմ որ ասէ գործոց ճգ. թէ զհրեշտակն պետրոսի կարծէին կալ առ դուռս : Զայս ոմանք յայտոց պղծոց, ասին լինել վերակացուք մերոցն. ուստի և կոչին ոգիք պատնիոցն, հալածուցիք, և այլք այսպիսիք : Այլ թէ ոշ՛ք վերակացուքն ասա- ցին, և ոչ՛ք զտեղ առնուն, յետ ասոյ կենացս ասելոյ. թէ քահանայապետութիւնքն՝ մատգին քան սարբերութիւն երանելեացն, քան ասոյնձանի պա- տուոյն, և քան պատուականութիւն, քան ճրիսանն պարգևին, և բնութեացն : Այլ զտեղ կարգին հրեշտական վերակացութիւնքն՝ ի վերայ մարդկան, և հրեշտակաց, քան գործոց վերակացութ, և խնա- մարկութիւն աշխարհի, և բնութեցն՝ ի ձանձապարհի՝

Ա որ առ վերին գաւառն : Իսկ վերակացութիւնքն ոչք ի դևոն, քան գործոյ հեղնելոյն, և կատակելոյն, քան այնմ որ մին գրգռէ զմիւսն ի չարն, ոչ խաչա- ստաղ. նեացի, որպէս ասէ սաղմոս՝ ամբարտաւանութիւնք 73. 23. առելեաց քոց, վերացոյն հանապազ. Դաև և ոչ խա- փանեացի քան չարութիւն, և քան բնութեն :

Բ Այլ զտեղ կարգէ վերակացութիւն նոցա, քան գործոյ մարգելոյ զայնս՝ ոչք ի ձանձապարհի ասոյ կենացս. նա և ի մարդկի խափանեացնն վերակացութիւնք, զի ոչ լցին հաղարապետք, հարիւրապետք, տասնա- պետք, և ոմանք սոցին : Զմանապէս գործոցնի և ի առեղ-

ի տանջանաց վերակացուքեն , վասն զի չայնժամ վերնագոյնք ոչ չարժեսցեն զնայրագոյնս , որպէս այժմիկ :

Յաղագս հաստատութեան հրեշտակաց ։

ԳԼ. ԺԷ.

Հրեշտակք՝ ունին դհաստատութեքն յերից , այսինքն , ի բնութենէ , ի շնորհաց , և ի փառաց : Ի բնութենէ , զի հոգևոր բնութքն միայն մի անգամ՝ չքնելի , ի բարին , կամ ի չարն . եթէ ոչ ի միաւորութեէ միայն ընդ ումեք , որ չայտնի ի հոգին , զի որ քան է ի մարմին , կարէ փոխոխել ի բարւոյն ի չարն , և ի չարէն ի բարին : Իսկ չորժամ լուծանի , ոչ , որով պատճառաւն է՝ զի սոսկ հոգևոր բնութքն վասն պարզութեէ իւրոյ չորժամ դարձուցանի զինքն , բոլորովին դարձուցանէ զառն այն , զոր ընտրէ , զոր ոչ առնէ միաւորեալ բնութքն , զի ունի չեռս քարշող զմարմին :

Ա

Ամենայնիւ ի շնորհսն ունին դհաստատութիւն , զի եթէ իւր իւրմէ կապակցի ընդ չամիտեանն կամացն , կապակցութքն մնայ միշտ : Ամենայն և հրեշտակք՝ ե՛ն կապակցեալք ընդ չամենական կամացեալ , այսինքն , սիրով , ոչ ասէ առաքեալն , ակն ոչ երբեք անկանի : Այլ և ի փառս իսկ ունին զայն . քան զի ունին զնոյն փառսք , որ ե՛ կատարեալ տեսակ հրեշտակական բնաձևացն . ոչ տատանին արտաքոյ ինքեանց և ոչ ընդրնին ինչ չամադոյն քան զայն , կամ առաւել չանկանի և զոմանչնդոյն : Քանզի ոչ ինչ ի տեղիօռաձոցս կարասցեն դարձուցանել զնոսա ի չաղերէ ածոյիոյ քաղցրութքե : Ապա ուրեմն այսպէս տատչելի է , զի հրեշտակք բան անճնչման կամացն դարձեալք առ աճ՝ իսկոյն եղեն հաստատեալք ի կամս չնորհօք , և փառօք , հաստատութիւնք և երջանկութիւնք եղեալք , և ի միտս լուսաճառեալք , մինչ զի ոչ միայն չանկանեսցեն զերս չամանչամբ ի տեղս ի բերեանց , այլ և ի բանն այ : Կա և առնն զկատարելութքն ի դրջնական զօրութքե , եթէ ի դրջ աճեն ղայն առեջեալ մարմնովք և

1 Կորնթ. 13 . 8

Բ

և Թէ այլ կերպիւ ։ Նմանապէս առին զկատարելու-
Թին , ի տեսական զօրութենէ , ըստ ուր և առաքելոյն
ընծանայ ի նեղս լիայծ ։

Ջաղաւս պահպանութեան հրեշտակաց ։
ԳԼ. ԽԸ.

Ր հրեշտակք որք են կարգեցեալք ի պահ-
պանութիւն մեր՝ ըմբռնեն զձեզ կանգ-
նեալս , զի մի՛ անկցուք . և ընդ անկա-
նին մեր՝ օձնեն զի յարիցուք . և մի
երբեք Թողուն զձեզ . նա և Թէ ձեզոյն
չիցեմք , տակաւին մեզս լինիցին պա-
տրաստ առ ի չօգնել , եԹէ կամիցիք ։
Ա Բայց ոչ է այնպէս ի խոստաբոյսն , և յանուղղայն ,
յորոց պահպանութիւնն ի բաց կայ հրեշտակն ներգոր-
ծութեանէ , սակայն պատրաստ ի պահել , եԹէ կա-
Բ մեցին դաձնալ . քանզի մ՚ երբեք Թողեալ լինին
բարեպաշտին մարդիկ ի հրեշտակաց ։ Եւ գիտելի է՝ զի
Քն ուներ կարգեալ հրեշտակ . նա և նեռն ունե-
ցի , զի Թէպէտ վ՚ն խոստաբոյսութեան ոչ ունեցի
զայն , առ ի յառաձգադիմութենէ , սակայն ունեցի առ
ի չարչարասիրութենէ ։ Այդ՝ ներգործութեամբ հրեշտա-
կանն պահպանութեանէ է բազմադիմի ։
Առաջին է՝ ի բաց մերժել զարգելումն բարւոյն , և
եզեկ. ղպատճառ չարին , ոյր ասէ եզեկ . առաքեմ զհրեշ-
23.20. տակ իմ առաջի քո , զի ի բաց մերժեսցէ ։
Երկրորդ՝ հանդարտեցուցանել զխոյանութիւնս , ոյր
գանիել ասէ գանիէլ . ջ. հրեշտակ Տն էզ ի հնոց հրոյն ։
3. 9. Երրորդն է՝ լինել սիրելեան ընդդէմ երեւելի Թշնա-
4 Թագ. մանն , զի ասէ , ջ. Թագաւորացդ , Թէ երեսս առնուս
6, 16. զդանական հրեշտակացդ ։ Չորրորդ՝ զաղօթս մեր , և
զողորմութիւնս ընծայել այդ , և ազաչել վս մեր , որպէս
եոբ. 12, ասաց հրեշտակն գոօքիայ՝ յորժամ աղօԹէիր առ ած
12. արտասուաբեր , ե՛ս էի որ մատուցանէի զնիշատակ աղո-
Թից քոյոց առաջի սրբոյն , այսինքն , այդ ։
եոբ. 5. Հինգերորդ՝ գուցանել զձանապարհս՝ ոյր ասաց գոօ-
3. բիՔ , ես ամբողջ տարայդ , և դաբձուցից ։
զաքար. Վեցերորդ՝ ուսուցանել զառնելիսն , ոյր յայտէ ի զա-
1.20. քարիա ։ ու. գլուխ , զհրեշտակէնն՝ որ ուսուցանէր զնա
վսն լսելիք դարբնացդ ։ ԵօԹն երորդ է՝ յայտնել
զինքն ,

քինքն , և զայլս ծածուկս , այլ առ յաւքին ։ Եւեամ տօք.
ա.աքսայել հրեշտակն ։ Ասէ երորդ՝ զարհուրանայել ի 12.15.
մեղաց , ապ յայտել ի դարձից , դէսի 12. ուր առաց դարձ.
հրեշտակն զայնորա՝ արի վաղվաղակի ։ 12.7.
Թան երորդ՝ զարհուրանալ առ ՔՆ ուեանդանելն , այլ յ.հետ.
առաց ցնդելս , արի և ևեր , զի բազում՝ ի քէն և 19.7.
անդր Հանապարհ ։ Տասներորդ՝ պահեցարել , որպէս տօք.
առ տօքին՝ բաղձալերեաց Ժրէն զի բժ հեծպիս յայր 5.13.
Աւետաւանեորդ է յանդիմանել զի ձեռաց , որպէս գատ.
յայտ՝ ի դիրս գատաւորաց , ուր առաց հրեշտակն 2.2.
առ ժողովուրդն իսրայելի ։ ընդէ՞ր արարիք զայդ ։
Երկոտասան երորդ է յեռս ընկրկել զնեբեպահան
իշխանութեան ։ զի մի կարասցեն այնքան ՀՀասել , որ
քան կամին , ապ յայտել ի տօքին , որպէս հրեշտակին տօք.
կատեաց զդէն ասլմողդէ ։ Դարձեալ՝ հրեշտակը առա. 8.3.
ատ՝ որ ի ձեղ՝ վասն երից պատճառաց , առաջին է
յաղագս Աորոգելոյն զկործանումն իւրեանց , զի որք
փրկելոցքեն ՝ ի մարդկանէ , մնասնիցեն ՝ ի տեղի անկեալոց
հրեշտակաց ։ Երկրորդ՝ յաղագս յանէլման պատա.
հական փոքուց , որ յանէլցի ՝ ի նոսա մնալոց զօր դա.
տաստանին ։ Երրորդ՝ յաղագս ցուցման պրոյն , զոր
ունին առ ձեզ ։ Իսկ դիմնակոս ասէ՝ վերադարձիլ
առ հրեշտակս երթս ներգործութիւն , այսինքն , մնա
քելոյ , լուսաւորել , և կատարել ։ Ընդ մեաքեան զմի
հրեշտակէ ՝ ի բաց մերժելով զերկնաւորս ՝ որք պատճ
լուն ՝ ի ձեղ զուսաւորութիւն , զոր կամին հրեշտակք
առնել ՝ ի ձեղ ։ Ոչսոյ ներքս երթ ՝ ի բաց հերքելն ՝ ի
հոգւոյն , այսինքն , զոգիսուքիւնն , զմտաւոտս
երեւակայութեանց , և զառաջս կարծիս բնական առար
կութեանց՝ որք են ընդդէմ յայտնութեան հաւատոյ ։ Գ
Իսկ երեք կերպիւ լուսաւորին զՀոգին՝ ըստ զդայո
ղութեան , ապ յայտէ , ապ յորժամ յայտնեցեալ լինի
իմն ձևագիտալ մարմնոյն , այլ զկատարելութիւն զայս
ունի նաև դէն ։ Դարձեալ ըստ երեակայութեան ,
նաև ըստ խոհական , և միայն այսպիսի լուսաւորու
թիւն է կատարեալ ։ Եւ դարձեալ՝ զի հրեշտակն ա՛յ
լուսաւորէ զհնազանդն առանելով զնոր Հանաչութիւն ՝ ի
Հոգին , զի ո՛չ կարէ զնոր տեսակ , կամ զուսումնասիրել
նորոյ լուսոյ ներքսագրել ՝ ի յիմացս ։
Կ՚ասէ ո՛չ զդիտաւորութի՝ ձեր գործանել սրբեալա
մեսցի , զի այս է ընդդէմ բնութեան անձն իշխանութեան
Ոչ պահանջին երեքեանս այսքիւ առայ՝ զի խոհա
կանս

կանս մեր խմանայիք ինչ, այսինքն, սեռական որով
Ճանաչեսցիք, և լոյս՝ նուռւմ Ճանաչիչի, և դիտաւո-
րումն որով դարձուցանիցի զինքն խմացութիւնն
ի վերայ սեռականին: Արդ՝ լուսաւորէ հրեշտակն զի-
մացականս մեր. միայն զարթուցանելով, և սա
տրամտելով. և զերկայ ածային առ մեզ բերելով:
Չի առնէ ի լերկրաւայսումիւնս զիտաւորումն սեռա-
կաց, բաղադրելով. և տարտղնելով զատ զատն
ջերմ երին, զոր կամի յայտնել: Դարձեալ՝ Ճառա-
գայթէ զերկայ խաւսման իւրոյ ի վերայ այնց սեռա-
կաց, զի շարժեսցէն զիմացականս մեր, և այսպէս
զաւազանս, և զիրբաւորնս կարէն սեռականել ի կրկ-
նատարկեալ լոյն: Դարձեալ՝ զարթուցանէ զդի-
տաւորումն հոգւոյն շարժմամբ իմն, զի զարձուս-
ցէ զինքն ի վերայ երևակայմանց այնորիկ (զորսակամ
հրեշտակն տալ մեզ իմանալ) արտաքարշելով զինքն
յայլոց. նա և կատարեն իակ, այսինքն, յատաղձու-
գանեն առ բարեդէնն: Արդ՝ իմդրլ ևե հրեշտակին
կարիցէ վոխոխել զմարգկային ախորժակս:
Պատչի է՝ ևե բորբոքել զախորժակն մարդոյ, երբք
կերպիւ իմացեալ լինի. նախ՝ առնելով զբորբոքումն
զայն: Երկրորդ՝ զարթուցանելով և օդնելով:
Երրորդ՝ շարժելով առ բորբոքումն: Ըստ առաջնոյ
կերպի, միայն՝ ևե կարէ բորբոքել զախորժակն. ըստ
երկրորդին, բորբոքե իւրաքանչիւր ցանկալի իր.
ըստ երրորդին՝ հրեշտակն կարէ ի ձեռն շարժման
բորբոքել զախորժակն մեր: Եւ յայսցանէ ունիմք
օրինակ ի բնութիւնս. քանզի ըստ առաջնոյ կերպին,
հուր վառէ զիայսն, և ըստ երկրորդին փայտն
բորբոքե զհուր: Եւ ըստ երրորդին՝ բորբոքե զհուր-
այն, որ դնէ զիայսն: Այլ արդ է՝ զանազանութիւն
ի մէջ ներա ածէցոյն զիտորհուրդս, և բորբոքէցոյն, և
լուսաւորէցոյն զիաւս, զի ներա ածէ զիտորհուրդս ի՛
ըստ բեթեայ, պատճառել և առնել ի ներքս զիտոր-
հուրդս: Իակ բորբոքելն է՝ զերկեալ խորհուրդն վա-
ռել ի ներքս. և լուսաւորելն է՝ յայտնել զծածուկ,
և զիմանալի իրս:

Յաղագս խօսից հրեշտակաց ։ ԳԼ. ԼԹ.

Բերիմք բան, այսինքն, մտաց՝ բերա-
նոյ և գործոյ ։ Աստ՝ բանիւ մտոյ խո-
սի ասէ ընդ հրեշտակսն նոյնպէս և հրէշ-
տակ ընդ այ ։ Դարձեալ ասէ ընդ հո-
գւոյ, և հոգի ընդ այ, այլ և դէպ ընդ
այ, և ասէ ընդ դիմին՝ քանզի դիմաւո-
րութիւն թաքիլ ոչ կարէ յայ։ Եւ
քանիւ բերանոյ՝ խօսի մարդն ընդ մարդոյն հրեշտակ
ընդ մարդոյ առեղծեալ մարմնոյն ։ Այլ քանիւ գործոյ,
խօսի ասէ ընդ դիմին, և հրեշտակ ընդ դիմի ։
Աստ ասի խօսից հրեշտակաց գիտելիք՝ ոչ խօսի
հրեշտակն ընդ այ, յորժամ ի տեսեալ լիացն յատնէ Ա Թ
ի չարժումն զտմտացեան ։ Կամ յորժամ զաւգնական
իւր ընծայէ նմա, զորոյ օգնական ոչէ երկեցա Լծ-
նաբերիցն նմանեալ ։ Իսկ հրեշտակն խօսի ընդ հրէշ-
տակին՝ ցուցանելով նմա զտեսածս որ ի միտս իւր, Գ
միջնորդութիւնք իմն հոգւոյս ճառադայթիւն որ սրտոս-
փայլէ յինքնէնէ ։ Դարձեալ հրեշտակն առնի ինչ
առաջի միւս հրեշտակին՝ որով նմանիլ զոր նախ ոչ
նմանայր ։ Եւ այսպէս խօսին սմա հրեշտակ ընդ մի-
մեանս, այսինքն, մեծամեծք ընդ փոքունս, և փո-
քունք ընդ մեծամեծան ։ Դարձեալ խօսի հրեշտակն
ընդ հրեշտակին՝ հաղորդմամբ ածային լուսոյն ներկր-
նելով զնա, և այսպէս ոչ խօսին ամենեւ
ցուն, և ոչ գիտ ։ այլ միայն վերնադասիչն ընդ ստոր-
նադասիչն՝ զայնպահ զոր ընկալան ածային յայտնու-
թիւն ։ Այլ խօսի հրեշտակ ընդ մարդոյ հրմին կեր-
պիւ ։ Նախ ձայնական բանիւ առեղծեալ մարմնոյն,
այլ յայնժամ որպէս ի ձեռն գործեաց նիւթականաց
ոչ արտաբերի դիտութիւն ձայնական բան բնութեանն,
այսպէս և ոչ փոխոխի շրջականաբար զոչն որ ի միմեա,
որպէս առնի բնական ձայնն, ուստի ոչ կրի նեղիչ ոչ
յայնմանէ առ որ կարգի ։ Նմանապէս և ի երեւելութիւն
հրեշտակաց զոր տեսանեն ոմանք, և այլք հաւատացեալ
մերձակայքն ոչ տեսանեն, որպէս երեւեցաւ եղիսէի 4. Թագ.
և մանկան նորին ։ Սակայն առնն ունիմք Լծ հրէշ- 6. 17.
տակին ոչ երբեք երեւի։ և ոչ խօսի ընդ մարդոյ առե-
ղեալ մարմնոյն. այլ դնի ի յայտ մարդոյն զդիտութիւն

ցուցի կամ զնմանութիւն իւր, և իւրանչիւր գնե զե-
տաւորութեան ձայնի. և անդր ընդունի հաստատակ զա-
ուելին զառաքեան ցայսոսիկ, և անտի անցանել յերև-
ակայութիւնն, և ապա յիմացականն. և այս է որ ասե
հրեշտակին երևիլ և խօսել ընդ մարդեկ:

Երկրորդ կերպիւ, խօսք հրեշտակին ընդ մարդոյ,
տաւորութիւ զգայական երևելոցն ի գործիս երև-
ակայութեան և այնպէս խօսի ընդ արիմանս, և ընդ-
ունդեալս: Գործեալ խօսք հրեշտակին ընդ գիւին,
ցուցանելով նմա զառաքս իմացմանն իւրոյ առանց
լուաւորութեանց ինչ: Գործեալ խօսք գնե ընդ
մարդոյ կրկին կերպիւ. երբեմն փոխանելով զգա-
ուելին, և զայս՝ կամ պատկերօք նրանց՝ տաւորե-
լով ի գործիս տեսութեան՝ կամ ցուցանելով տեսա-
նելեաց զնմանութիւն ինչ նրանց: Եւ երբեմն խօսի
ընդ մարդոյ տաւորութիւ զգայական նրոցունեանց
ի գործիս երևակայութեան, և զայս առնէ, երբեմն ի
յաղթանութիւ, և երբեմն ի նմնդեան. և այնպէս մե-
ծանէ ինչերքս զնորհութիւ տարին: Սակայն զայս
խորհուրդ ոչ կարէ մտածանել ինչերքս, որ միայն
հանճարութիւ լինի չար: Ի՛ և խօսք հոգւոց, որ հո-
գին խօսի ընդ այ քաղաքանաւք, որոյ անաւորմանքն
մերկացուցանեղ և բաց են առաջի նորա. նմանապէս
և հոգին խօսի ընդ հրեշտակին. և այս մարմնական
ձայնիւ զոր իմանայ հրեշտակն, որպէս և զայլ զգա-
լիսն, ուստի հոգին որքան է ի մարմնի ոչ կարօտու-
նայ յառնել իմն զօրութիւ, որով խօսեցի ընդ հրեշ-
տակին. այլ ընդ քաղաքականաւն ի մարմնին ու-
նեցի այնպիսի զօրութիւն: Գործեալ հոգւոն խօսի
ընդ գիւին՝ զի նմանութիւք քաղաքանաց տպաւորին ի
զգայութիւս, ուր ընթեռնու գնե զայն:

ՃԱՂԱՔԱ ՅԱՈԿՈԳ ԱՌԱՔԱՆ ՀՐԵՇՏԱԿԱՑ: ԳԼ. Ի.

Ի բայել գաբրիէլ և ասեցեալ են յա-
ուկ անուանք հրեշտակապետաց, թէ-
պէտ և թարգմանութիւն նոցա լիցի՝ այլոց
հաստատակ՝ այլ յատկական նոցին. զի
անուանքն, նա և թարգմանութիւնք
անուանց՝ գերազանգապէս սրտականին
նոցա: Ասեցեալ թարգմանին ո՛վ ոմն
գնե:

ջաճ ։ Սա՛ւ ի գառուց պետութեց, և վերաբերին առ նա լոքք իրք, այսինքն, լինել վերակացու դրամոյն, այսինքն, եկեղեցւոյ · որպէս և նախ իսկ էր վերակացու հնոյ ժողովրդեանն ։ Ալ և առանել գնդապետն յարքայութենէն · Թէպէտ նա և այլք առնէին առաքելոյն նոյնա՛ւ · փառաւորչին ։

Դարձեալ պատուիրաւմն ընդ միշտսին , այսինքն , յայտնի ընդ դիւրին · որպէս յայտ՛ ի տեսչին ։ ԻԲ·յ·ԼՈ·

Դարձեալ, գալ ի յոգնութեան ժողովրդեանն այ ։

Գաթբրիէլ թարգմանի զօրութեա՛ն այ ։ Եւ սա է՛ ի կարդէ հրեշտակապետաց , և իրաւի ։ զի զմեծամեծ ա՛ն ուսուցանէր ։ Ոսկեբերէ՛ն թարգմանի դէղ այ , և է՛ ի կարգէ հրեշտակաց, զի՛ պատասխան միոյ անձին։ Ա դուկ ։ ։ ։ ։ ։ ։

Ցաղագա անկման հրեշտակաց ։ Գլ· ԻԱ·

Ամենայն հրեշտակք արար աճ՛ բարի , բայց ոչ ծայրագոյն , այլ միջակս ի միջ ծայրագոյնն և փոխոխական բարւոյս որք են առանձնաձաք · այնպէս՛ մինչ զի թէ դառնային սիրել զաճ՛ , որ ի վերջոյն զինքեանս · եւանէին ի յորպիսութենի շնորհաց և փառաց ։ Եւ յորժամ դառնային առ փոխոխական բարին, որ ի վայր քան զինքեանս , այնու իսկ անկանէին ի չար մեղաց , և պատժոց , վա զի ոտնեղութեի՛ մեղաց՝ ոչ՛ է առանց զարդուս այդպիսութեան ։ Ա

Ցաղագա հոգեւոր անկման դիմին ։ Գլ· ԻԲ·

Կամ՛ն դիմին է՛ր կրկին , այսինքն , հոգեւորական , և տեղական ։ Հոգեւորականն՝ զի անկաս ի մաքրութենէ՛ բնութենէ՛ն, հակեցմամբ անձնիշխան կամացն առ փոխոխական բարին · ի լուսոյն առ խաւարն, ի դիտութենէ, առ անգիտութենէ · ի յանմեղութենէ , ի մեղս · ի բարեբարոյութենէ, առ տանջանս · ի սիրելութենէ , յատելութենէ՛ն Քանզի չէ՛ տ անկանիմն եղեւ անզեղջ , և խաւարեալ ի չարն · կուրացեալ ի ճշմարտութենէ՛ · անկարգացեալ ի բա՛ Ա

'ի բարւոք . տկարացեալ 'ի զօրութենէն , և արտաքոյ յաճախին խոհանեն : Կամ և ամբարիշտ կամք՝ նորա գործեալ է իւրատեսակ , և 'ի նմանաձեւ մարդոյն , ոսոխ ամ՝ չանիւք կարծուի 'ի կործանումն նորին՝ բազ մադիմի փորձութեամբ : Եւ այնքան կոտրացեալ է՝ մինչ զի պատուիրանի ընդդէմ ոչ . Թէպէտ՝ դիտէ զայն քննել ինքեան չար . զի զոր ինչ գործէ անձնիշ խան կամքն՝ մեղանչէ մահու չափ :

Յաղագս տեղական անկման դիմին : ԳԼ. ԻԳ.

Որդ՝ տեղական անկումն դիմին եղև , կամ 'ի գժոխս կամ 'ի յօդն աղջամղին , որ է միջին ներկայական օդոյդ : Քանզի դևքն ոչ են 'ի վերին մասն օդոյդ , զի մի՝ ենն գասցին լուսով , և ոչ 'ի տարին մասն զի մի՝ խաոաղոյնս մարտիցին ընդ մեզ : Ոսոխ 'ի գևսն , զերիս իրս նկատել է , այսինքն , զնոսունին՝ զգործն՝ և զմեղս : Արդ՝ բնու թենն պատշաճի ծայրագոյն տեղւոյ , այսինքն , երկնի , 'ի յորում իբր 'ի պատուականագոյն տեղւոյ տեղոյնն . և յետոյ եթէ կացեալ էին 'ի բնութենէ , կատարելք էին : Եւ գործոյն որ ունին կրթել զմարդիկ յայնմանի մեզ տեղի , այսինքն , խաղաղասիրն օդոյ , ուր են մերձ մեզ առ 'ի փորձել , սակայն ոչ ունին զայս առ 'ի յուսախաբել : Այլ մեզայն ճանաչողին առօրեագոյն տեղի , որ է գժոխքն , ոսոխ դևքն որ 'ի կատարածի աշխարհիս յորժամ գադարեսցին գործք նոցին , ամենն միահաղոյն փակեսցին 'ի գժոխսն : Իսկ ժամանք սակն , թէ հրեշտակք անկան յերկրորդում աճուր :

Այլ հաստատագոյն թուելոյնէ՝ թէ յառաջին օրն յանկարծակի յետ տեղծման նրբութեանց՝ անկան : Կամ և ասի հաստատագոյն՝ թէ ե. երրորդ դաս հրեշտակացն անկաս , այլ ոչ ասի իբր թէ ոտան դաս հրեշտակաց լեալիցէ , այլ թէ այնչափ յիւրաքանչիւր դասէ անկան , մինչ զի կարելի լինիլ դաս մի : Ոսոխ ինն են դասք հրեշտակաց և իւրաքանչիւր դաս ունէ պիւր դասոս. արդ մի դասոն հրեշտակաց ունի պիտուքիւն 6666. Իսկ այն քանք են 'ի յիւրաքանչիւր դաս դասոցդ , որ քան մուտիք են 'ի յիւրաքանչիւր դասոս :

մատ. ե. 5. 41.

Բ

Յա-

Գլուխ երկրորդ. ՛ ՛ ՛

Յաղագս յաւակութեանց դիւաց ։ ԳԼ. ԻԶ.

Ասէր՝ եթէ ոգիք անմաքուրք , թէպէտ եւ ազգի մարդկան , մոռք բանական ։ Ի չարութենէ սրտիւեաք , ցանկացողք ի վնասէն , ամբարտաւանութենէ ուռուցեալք , միտս նորագոյնք ի պատրէն , փոխոխեան զգեստուց ։ ապա ետուցանեն զանոնք ժամս ամբոխեն զարհուրանս , և զնոսա ջեռան երկոցունց նեղեն ։ գիշերանգութիւն ածեն ։ վէրս արուցանեն զմարմին ։ կերպարանին ի հրեշտակս լուսոյ ։ միտս զգիժոս խրատանց չզննելոցն ընդ ինքեանս ։ զանմտին պատրեն , չարհամարհեն ինքեանց ի կուռսն ։ ի վերայ բարեաց տենչան տրտունջս ածեն ։ զի պատկեր ընդ նոքա ։ ամէնայն վնասն բարի պատկեր ի կրկնութենէ ։ միտս գարանակալ վնասն վախճանի մարդկան ։ Լուծդին են՝ եռանի նրբաշրջեալ դիտութենէ ։ Նախ սրութենէ բնութենէ՝ և այս երեկոյական ճանաչմամբ ։ Երկրորդ՝ հմտութենէ ժամանակին։

Ա Երրորդ՝ յայտնութենէ վերնադրոյն ։

Առաջին կերպիւն խնդան զբնական ներկայս ։

Բ Երկրորդիւն զբնական ապառնին ։ Երրորդիւն՝ խնդան նաև զհամառօտական ։ Այլ բազմագիմի անուամբ յորջորջի դեւն ։ որով և յաւակութենէ նոր վնասն խնդրելոյ ։ զի կուլ յաթիւնէրէն դիպաւորեալ , որ ե՞ տրեալ , զի անկաս հոգւոյ ոչ ապա , և տեղական նաբար ։ խակ ըստ յոշնոց թարգմանի դեւն , փակեալ ի բանսի ։ և այս իրաւի , զի ոչ թոյլ տուեալ վնասել որ քան և կամի։ Այլ ըստ ստուգաբանութենն ասի դիպաւորեան , դիպ , որ ե՞ երկուս , և պղտան՝ որ ե՞ պատառ , զի տուեալ զմարդն երկուս պատառս և կրանել , այսինքն , զոգին և զմարմինն ։ Դարձեալ՝ կոխ դեմն , այսինքն , արիւնաշաղախ , և այս մի մեղայ ։ կամ դեմն՝ թարգմանի դիտուն , զի ուժգնին ե՞ եռակի դիտութենէ՝ որպես ասացաք ։ Դարձեալ՝ բեկեալ , որ թարգմանի առանց ճոյ , կամ առանց Տն , զի իբրեւ կարողութենէ մարդն չի ընդ դեմ ոչ որոյ պարտիւր գոլ ստորադրեցեալ ։

զուկ. ։ ։ ։ ։ Դարձեալ՝ ասի բեկեղ զբեղ՝ որ թարգմանի այր ճանճից , այսինքն , հոգւոց մեղաւորաց որք թողին զնշմա-

զնմարիա փեսայն գՔ՞։ Դարձեալ սատանայ, այս ի Պետ.
ինքն, ասես, զատ առաքելոյն պետրոսի, որ ասէ ե. 3.
ասիան ձեր սատանայ ։ Դարձեալ՝ բնհմոլքի, այս յօբ. 41.
ինքն, անասուն զի առնէ մնարդին անբան։ 7.
Դարձեալ՝ լևիաթան, այսինքն, յաւերժական նոցին ողբ եսայ.
կուտեն զՔՐ՝ի վերայ մեղաց։ 27.1.

Յաղագս չարութեանն սատանայի ընդդէմ մեղ։

Գ Լ Ւ Ի Ն

Ր՝ սատանայ ջնասէ մարդոյն բարուքմ
կերպիւ. երբեմն բռնութեամբ. և այս յօբ. 2.7.
արտաքուստ ջնասելով դմարմին. ոչնչա-
պարտ յօբայ։ Երբեմն ի՝ներքուստ ջնա-
սելով զանդամն մարդոյն ոմն յայտնէ ի զաքար.
յայտառնութեան. և վա այնորիկ ոտձեալ լի- 11.14.
նի մանկանցն բարի հրեշտակ, զի մի
սատանայ ջնասեսցէ նոցա ի՝ յայտարկի, և կամ և ևս
առաւել չարագործ։ Դարձեալ՝ ջնասէ տալով երեսք
պատիւոյ նմանելով զայր, կամ բարբառելով զա-
բիւնն առ ի՝ մեղանչել, և կամ զարտաքին զգայու-
թիւն ի՝ ձեռն առարկայի սուտ կերպարանաց խաբե-
լով։ Ըստ զգայանէ և զնմանեալ սորին, ասէ գրի-
գոր. թէ սատանայ՝ կամ ներգործեալ յարկեալ յարձա-
կէ. կամ գարանակալ լինելով թեզի չուրջանակի.
կամ խրատելով փաղաքշէ. կամ սպառնալով երկեր-
գուցանէ, կամ յուսահատութեան ածելով սրտաբեկէ.
և կամ խոտանգարգոնի խաբէ։ Այդ սատանայ խաբէ-
զմարդն, չորս եղանակաւ։ Նախ յիշեցուցանելով Ա
զբարին այլ վա չարութեն. ոյր խրատէ զանձնասանան Ծննդ.
մոանալ ի՝ կարգ կրօնաւորաց, զի յիւոոյ արատցէ զնա 3.5.
կարգաթող։ Երկրորդ յիշեցուցանելով զայն կերդ-
պարանօք բարւոյ, որպէս առնել զառա երդումն, վա
պաշտպանութեն իւոոյ օտարաց։ Երրորդ հեռացու-
ցանելով ի բարւոյն ոմ՝ ի՝ վատասարտ իմն, ոմ յոր-
ժամ խրատէ զայր քաջ, ոչ մոանալ ի՝ կարգ՝ զի մի
յետոյ զղջասցի՛ն ընդ երանելն պատարագ զանեն կրեա-
ցէ։ Եւ կամ յորժամ ոչ տայ ենդ ումեք առնել զա-
զօթս՝ կամ զողորմութեն, զի մի՛ այնու անկցի ի՝ սնա-
փառութեն։ Չորրորդ՝ արդեալ ի՝ չարէ իմն. զի
աճցէ յևս չարագոյն՝ ոմ յորժամ խրատէ՝ ոչ ուսուց

և ընդել անկարդ , զի այնու ածիցէ ի յանխոհեմ պարկեշտութիւն որ չարագոյն : Այլ արդեւթեալ վճիռ սասանոյ ի չար գործոց իւրոյ՝ բազում կերպիւ . եր- բեմն եղեալ կապարանն այ կարողութիւն նորին .

Երբեմն ընդդէմ կալցի, քարի սրբոյ : Չի իւրա- քանչիւր հոգի զերծու հրեշտակ ունի . զինն բարի առ ի պահպանութիւն, և զիւան չար առ ի կրթութիւն : Երբեմն անճիշտանալի մարդոյն ոչ հաճանելով : Երբեմն վան գարշելի մեղայն . քան զի մերթ զնէն այնք որք ապառաւանի բնութեն են գարշին ի յայտնելոյ մեղայն : Երբեմն վան խորամանկութեն, քան զի երբեմն զանգաստել առնել զարս զի չարա- գոյնք լիցին , ոչ այժմ ոչ առանձ զբանագրեալս , զի յայնպիսեաց վճռոց ոչ երկնցին : Այլ խնդրի թէ արդեօք զզուելիսն փորձողին պահապիցի՝ յորժամ յաղթիցի յումեքէ : Այդ՝ վան այսմ զանազան են կարծիք . ոմանք առնն թէ յաղթեցեալն ի մի մոլու- թէ , զաղթօղն ոչ կարէ փորձել յայնմհետէ այնու- մոլութէ . բայց այլք զնէք կարեն : Այլք առեն՝ թէ յորժամ յաղթի , յայնմհետէ զնչզք կարէ փորձել այ- նու մոլութէ : Քանզ որպէսզի ասէ՝ թէ յաղթեցեալն յումեքէ ոչ կարէ յետ այնորիկ փորձել զոր :

Այլ տուաւ իշխանութէի դիմաց ի գործ ածել զնա, խաղալոյն արհեստն՝ վասն բազմաց պատճառաց :

Նախ առ ի պատրել զնաչբեցեալն , որպէս զեգիպ- տացիան , և զնահապետս նորին : Ըստոյգ զոր ինչ առ Եբ.գլ. 7.12. նեղեալն նոքա՝ ըստ այնմ կերպիւ իբր թէ հմայելով նախաձեռնեն : Երկրորդ՝ առ ի զգուշացուցանել զնամաւորեալն զի մի գանկաւցին այնպիսեացն իբր մեծի ինչ իրի . և այն զի տեսանեն զայսն առնել զայնպիսին : Երրորդ՝ առ ի փորձել և կրթել զնամ- ածօք.12, 12. բերութէն և զհաւատս սրբոց :

Յաղագս արուեստիցն յատկապէս ։ ԳԼ. ԽԸ.

Ման արուեստիցն գիտելի է, զի էր ի բարձրոյն կարգէ վերին քահանայապետութեանն, և ի դասն այն՝ ունէր զդէր բահանայ ասելոյն, որոյ իբր առ իշխանն ի բարձունսն կարգէ մեծ իմն բանալոցն մեզ ի դրախտ, զորս դասեներեան ընդ ինքեան քարշեալ ։ Աճեալ ածս արուեստ, ի քան զայլս առաւել փայլեցաւ ։ և մնաց ծուխն իբրև դէզ գիտելիք՝ նոր բանոյց զնա ։ Չառաքին մարդն փոքրագոյն և բանիագոյն ։ Չքո փոքրագոյն՝ և բանիեցաւ ։ Չիշխանութիւնն յայնժամ կորոյց, զոր ի նմանն ժամանակս դարձեալ առնուցէ ։ Եւ որ այժմ կոչեալ է՝ ի կառուցածէ արձանիացոյն ։ Աճեալ արուեստիցն էր՝ զի սիրելոց զինքն, և զիւր յատուկ բարին ։ Ի բարձրագիտելիսն իբր հոգեբանացեալ կոչեցաւ, և անհնացաւ իբրև յատկի գերազանցելիք, իբրու լեզ ունէր յինքեանէ և ոչ յայլէ, և առանց արժանաւորելիք կամեցաւ ունել ։

Ամենէ կարեր կայ, մինչև առաւելիցիւր փառքն՝ չկայ մեզաւ ։ Ի փոխարէնս նմանութեանն այդ, ոչ արդարև պատճառաւ հանդիսեւորման, այլ իշխանութիւնն. այսէ, կամեցաւ ունել դէնազանդեցեալս, և ցանկացաւ ոչ դոյ ումեք հնազանդել ։

Ա

Յաղագս հոգւոյն՝ թէ զինչ իցէ բան սահմանին ։ ԳԼ. ԽԹ.

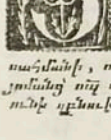

Ետ առեալ ի մարդկանէ, և յանմարմնականէ բնութենէն, այժմ առելի յերկոցունց բազադրեալ բնութենէն ։ Քայց նախ զոն հոգւոյն. երկրորդ՝ զմարմնոյն. երրորդ՝ զոն բոլոր մարդոյն ։ Ոչ՝ զոն հոգւոյն տեսանելի է թէ զինչ իցէ բան սահմանին ։ Քանզի յոմանց սահմանի, ոչ զոքէ յոմանց, որպէս պնդոքէ ։ Քայ ի յոմանց ոչ զոքէ և զնգոքէ ։ Այլ բան որում հոգին ունի պքեալի ոչ ոչ, սահմանի ի յաղքատանդրէ ի

Հ ։ մա-

ծննդ. 3.6. մատ. 4.10. յովհ. 12. 31. յայտ. 20.7. եսայ. 14.13.

մասունի յաղագս չարժման սրտից այսպէս : Հոգին է գոյացութիւն անմարմին, իմացական, ընդունակ լուսաւորութեան, վերջին յայտնութիւն հասկացողական : Վերջին ասի, զի միջնորդութիւն տրեղուական տակաւնայ : Յայսմ ասհմանէս ճանաչեմք՝ զի մարդկային հոգին՝ ի միջ ամ ստեղծածոց չէ հրեշտակաց, այլ բնակիչ աբար է ընդունակ ածային լուսաւորութեանցն : Իսկ հոգին քան զրամ հոգի՝ ասհմանէ այսպէս : Հոգին է գոյացութիւն անմարմին, կամաւորիչ մարմնոյն : Յայսմ ասհմանէս ուսանիմք՝ թէ հոգին է չարժող և ուղղիչ մարմնոյն :

Դարձեալ՝ հոգին քան զրամ հոգի . ասհմանի քան զինքնասիրին ի գիս հոգւոց այսպէս : Հոգին է ներգործութիւն բնական և գործելական մարմնոյ , զորութիւք կենդանութեան ունող . և ասի ասա ներգործութեան՝ առաջին , կամ կառուցողին : Ի ասհմանէս յայտնի ուսանիմք՝ թէ հոգին է միաւորեալ մարմնոյ, ոչ ասի , այլ միայն գործելականին , և բնականին . այսինքն, բնականաբար զրամտաւորէն առ ի լրիւ գործ նոաւն հոգւոյ բանական : Իսկ հոգին քան զրամ է ոգի , և հոգի՝ օգտասիրես ասհմանէ այսպէս :

Հոգին է նմանութիւն ամենգոյից : Ասհմանս այս առնս ստհմանութիւք հոգւոյն առ ստեղծողս : Ի հոգին քան զրամ ի բրամ բնութիւն է՝ յարմար առ ի լրնդունել զնմանութիւն ամ իրողութեց մարմնաւորաց, և հոգևորացն : Բայց գիտելի է՝ , զի ամենք կարեն իմանել ի ձեռն հակադրելոց , ոմն իմանայն ներկայութիւք լուսոյ , և անմարմինք՝ մարմնաւորաց , և այսպէս ասի՝ հոգին ընդունել զնմանութիւն հոգևորաց : Դարձեալ է՝ և այլ ենթագրութիւն այսպէս :

Ա Հոգին է՝ ածախեալ չունչ կենդանի : Ասհմանս այս
Ծննդ. առեալ լինի ի ծննդոց գրոց . և առեալ լինի քան
2.7. զայնմ որ հոգին բաղադասի առ ամ , քան զրամ ոչ
սերի ի ներգործողէ . կամ ի սերմնական պատճառէ . այլ ի յայ ստեղծանելոյն տեղի ի մարմնին , և հեղգիլ ստեղծանի : Դարձեալ անենքա ասհմանէ այսպէս :

Հոգին է՝ ոգի իմացական կառուցեալ ի երեքանութիւնն իրեքեան , և ի մարմնոյ . ասհմանս այս լինի առեալ՝ ընդ առաջինէ հոգւոյն առ վախճանն , քան զրամ ոչ միայն անվատահելական երանելոյն ի հրեշտակ, այլ նա և ի մարմնով վճառ առրելոյ վերադառաջ նոյ երանութեն նորին :

Յա-

Յաղագս թէ ինչ է լեզ հոգին քան իրին։ ԳԼ։ Ե

Որդ՝ ասան հոգւոյն գանագան վճիռս առեալ լինի ի փիլիսոփայից . քանզի այսոսան ասէ՝ դիտելին գոլ թէ չարժող ինքեան ։ Եւ արիստոտէլ ասէ՝ դիտելին գոլ ներգործութեի մարմնոյ ։ Եւ պլատոնաս ասէ՝ դիտելին գոլ ներքաշնակութեի ։ Եւ հիպոկրատես ասէ զդիմն չունչ անօսր ։ Հերակլիտոս ասէ՝ նշոյլ է լոյս ։ Եւ դիմոկրատէս՝ ասէ զնա չունչ բաղադրեցեալ ի հիւղից ։ Խաբրիս՝ ասէ զնա ուժգնութեի հրոյ ։ Վարինդիպէս՝ ասէ զնա ի հողոյ և ի հրոյ ։ Եպիկուրոս ասէ՝ ի հոգոյ և ի հրոյ ։ Աւր՝ ի մէջ տարողիկ պանագոնութեց՝ հետևեցողք մեք առագմանց ոչ և ուղղահաս վարդապետաց, առելով թէ ։ հոգին է հոգևոր զոյացութի , և բանական , առեղծեցեալ յոչնչէ՝ առ ի կենդանացուցանել զմարդկային մարմնիս։ Հոգին ասի առեղծուած՝ կատարելի և անկատար քան զիսութե, և քան առաքինութեցն ։ ասակայն է՝ կամ առեալ՝ քան բնական զորութեց ։ Եւ զի անմահ մին է՝ ոչ ենթանկի ընդ զոյացութե , և ոչ է տարաձական քան տարաստութե ։ Քանզի հոգին ունի զանակութե , ոչ ասէ օդոսինոս՝ ոչ տարաձական , այլ կարողական , և զորութենական ։

Եւ զի պարզ է հոգին , նախ իրի՝ ոչ ընդունակ անկելութե և նուազութե ։ զի ոչ ի մասին մեծացունի է՝ մեծ , և ի մօրթագունին փոքր ։ ոչ ասէ օդոսինոս ։ Չի բաժնութի զորութեցն ի հոգին՝ ոչ դնե զմեծութիւն ի քնութեան նորին , այլ զանոնք ներգործութեց ։ Նա և հոգին է նեանք յանձնական , այսինքն , յիշողականութե , խնամականութե՝ և կամքն՝ եղեալ առ ի պատկեր ։ ընդ ունակ առաքինութե, և մոլութե , զատոց՝ և վարձուց ։ Անձնիշան ։ զորութե՝ ունակութե՝ և անարժ ակօք վայելչացեալ ։ կարօտանայ ծանրութե ։ ձեռ և դուռ ։ ոտ ։ և անասկրելի և փոխանելի ։ այնու է մեծ ։ զի է ընդունայ յանեանականութե ։ այնու է ուղիղ , զի է քնականաբար փափաքող երանութե ։ այնու է բարի , որովհետև ձգտութեան ։

Յաղագս թէ ընդհէ հոգին ըստ անուանն։ ԳԼ. ԼԱ.

Ոգի ասի՝ ըստ այնմ որ կենդանացուցա-
նէ, և հոգեւորէ զմարմինն ։ Միտք ըստ
այնմ որ ի միտս ածէ ։ Ոգի ըստ այնմ
որ միաւոր է ։ Բան, ըստ այնմ որ ուղիղ
դատէ ։ Շունչ ըստ որում շնչէ. և կամ
զի ունի զհոգեւոր բնութիւն ։ Զգայութիւն՝
յորժամ զգայ ։ Ճիշտականութիւն՝ յոր-
ժամ իրիք ։ Կամք՝ յորժամ հաճանի ։ Անճառք այսո-
քիւ զանազանք՝ ասին զհոգւոյն, ոչ վասն բազմութե-
էութեանն. այլ վասն բազմութեան ներգործութեանցն
և գործոց ։

Յաղագս եռակի ներգործութեանց հոգւոյն ։ ԳԼ. ԼԲ.

Ներգործութիւն հոգեւոյն է՝ եռակի, այս-
ինքն, աճիւղ զգալ և բանաւորիլ, և
ըստ այսմ զանազանին երեքիւքն զօրու-
թիւնք հոգւոյն, այսինքն, մտնական
զգայական և բանական ։ Զորոց ասէ
ամբոխոս՝ թէ հոգին մտնական յօժարի
գոլ, զգայականն բարեպէս գոլ. իսկ
բանականն ևս բարեգոն գոլ. վասն այսորիկ ոչ էր
բնաւ հանգիւն մինչև միաւորեցան ընդ ևս բարեգոու-
նին. նմին իրի՝ զօրութիւն սիրոյն չարժի առ ած, եթէ
առ մինին կէտ իւր. զի զերազանցապէս հեշտասցի ի
նա ։ Այլ՝ երեքեան զօրութիւնքս այսոքիւ՝ ի զանա-
զան գոյացութիւս կարեն ասիլ երեք հոգիք ։
Քանզի մտնական հոգին է՝ ի տունկս. զգայականն է՝
ի կենդանիս. և բանականն ի մարդն ։ Իսկ ի մարդն
նախասահմանեալ երեքեան հոգիքդ՝ են մի էութիւն, այլ
զանազանին զօրութիւնք, նա և ոչ ընդհմմանայ այսմ, զի
ի մարդն մի գիտի մեղ, և ի զանազան ժամանակս
յայտնին. քանզի այս է ի կազմողական զօրութիւնն որ
նախ պատրաստէ յարմարագոյս առ կեանն, քան առ
զգայութիւնն. և առ զգայութիւնն, քան առ բանա-
կանութիւնն, մանաւանդ զի բնութիւնն ոչ յանկարծ
բիւն,

թէն , այլ առ սակաւ սակաւ և հետևումամբ դարձէ ։ Իսկ յորժամ քանական հոգին հեղի ի մարմնին , յայն ժամ նախ առաջեալ զօրութիւքն նախասկիզբ հեղեալք՝ ոչ ունին զնեղութիւնս իւրեանց յայնհետէ ի կատարեալ զօրութենէն , այլ ի նոյնոյ յիւրեանէ հոգւոյն ։ Նա և հոգին՝ դառաջին երկրեալն զօրութեան , այսինքն , զանկականն , և զզգայականն՝ ի գործ ածէ միայն ի մարմնին . իսկ զերրորդն ունի և յետ անջատելոյն ի մարմնոյն ։ Արդ՝ անկական և զգայական հոգին ոչ պարապն ասի ի մարդն հոգի , և ոչ բաժանիլ իրրու հոգիք , այլ իբրու զօրութիք . և ո՛չ անկականն առելի է ի զգայականն՝ հոգի , այլ զօրութի . իսկ անկական հոգին ասի ի տունին հոգի և ոչ զօրութի ։

Յաղագս զօրութեց անկական հոգւոյն ։ ԳԼ. ԼԳ·

Անկական հոգին ունի զերիս զօրութիւնս , այսինքն , զՏենչականն , զանընդականն , և զաճողականն ։ Առաջինն է՝ առ ի պահպանութիւն տեսակին ։ Երկրորդն՝ առ ի պահպանութիւն անհատին ։ Երրորդն առ ի կատարելութիւն ենթակային ։ Արդ՝ անընդական զօրութեանն , զոր են զերք սպասաւորքն , այսինքն , քաշոզական զօրութիւնն , որ առնու զպէտս առ ի սնունդ ։ Հաւոզականն որ տրոշէ զայրանսն յանյայտանելն , ի կերպարանս ։ Պահողական որ զկերպարանսն այնքան պահէ ի միում տեղւոջ , մինչև առնուցու զայսոցա ճանր պալատուն ։ Արտահատական , որ արտաքս ի ինչ առնէ զորդ ի սնունդն , այլ յառաջքան դայ առ ի յօժարականն ։

Յաղագս առ ըմբռնողական զօրութեաց, զգայական հոգւոյն : ԳԼ. ԼԴ.

Զգայական հոգին ունի զկրկին զօրութիւն, այսինքն , զըմբռնողական . և զշարժական : Իսկ ըմբռնողականն բաժանի ՚ի ներքին , և յարտաքին : Եւ զօրութիւնք արտաքինք ըմբռնողականք՝ են արտաքին հինգ զգայութիւնքս , այսինքն , տեսանելիք , լսելիք , և այլն : Իսկ ներքին ըմբռնողական զօրութիւնք՝ են ներքին ե. զօրութիւնք զգայականի հոգւոյն , այսինքն , հասարակ զգայութիւն Երևակայութիւն , կարծիք , տրամախոհութիւն , և յիշողականութիւն : Ասէ՝ Ձեմմանքն ուսուցանեն զզօրութիւնս զգայութիւն զամենեսեան գոլ դործիքական , ՚ի մարմնական գործեօք կատարին զգործս իւրեանց , ըստ որ են միայն չուրջ զմանաւորսս : Բայց զի ամ մանաւորական տեսակք՝ են նուաճք նիւթոյ ՚քանդի տեսակ առանց ամի՝ նիւթոյ առեալ՝ ընդհանրական՝ չուրջ զորով՝ ներգործել իմացումն : Եւ զայս դիւրին է տեսանել ՚ի մանաւանդ զգայութիւն ՚ զի սոքա ոչ ըմբռնեն , եթէ ոչ՝ ներկայութիւք զգալի իրաց :

Իսկ ներքին զօրութիւնք , որ է երևակայութիւն , կարծիք , տրամախոհութիւն , նոյն է ՚ զի յամենեսին ՚ի նոսա՝ է՝ ըմբռնումն եզականի տեսակին, բայ կարձաձոյ մասանց նորին , և քանակութիւն , և որպիսութիւն : Ա Ա՞ զօրութիւնքս այսոքիկ՝ են կրողականք , և կրեն ՚ի յանդամսէ և ՚ի տեսակաց՝ օրք են սկզբունք զգալի ճանաչման : Ձգալի ասի , զի կրկին է ճանաչումն , իմացական , որ ծագի յայնմանէ որ յատկաբար ունի ճանաչել ՚ի ձեռն իմացման , ոչ՝ տեսակք հասարակք և առնչակիք ՝ զգալի՝ որ յատաղձանաց ՚ի յանդամսէ և յատարկութենից մասնաւորաց , որք են սկզբունք զգալի ճանաչման : Դարձեալ դիտելի՝ զի ոչոք ըմբռնողական զգայական զօրութիւն պահէ զայն զոր ըմբռնէ , այլ զոր միւն ըմբռնէ , միւն պահէ ՝ քան զի այլ զօրութիւնէ՝ որ բարեպէս ըմբռնէ , և այլ՝ որ բարեպէս պահէ ՝ այն որ բարեպէս ըմբռնէ , կատարի խոնարհութիւք , և որ բարեպէս պահէ , կատարի չորութիւք և ցրտութեամբ :

Յա-

Յաղագս մասնաւոր զգայութեանց ։ ԳԼ. ԼԵ·

Ասնաւոր կամ արտաքին զգայութիւք՝ են հինգ, այսինքն, տեսանելիք · լսելիք, հաղորդելիք, հոտոտելիք, և շօշափելիք, որք իրօք ինչ տամաձայնին, և իրօք ինչ զանազանին ։ Այլ տամաձայնին հինգ զգայութիւքն ի յայսոսիկ, զի են կրական զօրութիւք · վն զի զգայք ընդունելով զնեալսն՝ ոչ արտաքս առաքելով ։ Իսկ զդալին եդեալ ի վերայ զգայութեանն՝ ոչ լինի զգայեալ ։ Եւ սմ զգայութիւք՝ են ընդհանուրք մասնաւորաց, և ոչ տանրականաց ։ Ասա իւրաքանչիւր զգայութիւնք տարածեն երիս չիւք, միս առ ի զգալ, որ իրակի ընդգէմ արտաքսանաց, և միւսն առ ի կամաւոր շարժումն, որ առնէ իրրս նեբրնային ուժ հոգւոյ, և զդիտաւորութիւն ուղղէ առ կաղմածն ։

Իսմ զգայութեի պարտ լինի չտամաձայութեի զդալ իրին՝ առ զգայութեին, զի ի միջն հեշտանան և ի ծայրսն ապականին ։ Եւ առ ի զդալն պարտի լինիլ յառաջ եդեալն մերձ · և բերդական միջ, և առողջ և յարմար գործիք, և ներգործական դիտաւորութեի հոգւոյն։ Այմ զգայութիք ունին զմի սիրքն, այս է, դնաարակ զգայութեին յորմէ իբր ի միջին կիսէ երա նեն ոմք զերծս ունիս ։ Կան և զանազանին մասնաւոր զգայութիքն բազմք իրօք · քանզի իւրաքանչիւրն ունի զյատուկ գործն ։ Կան և զանազանին ի յառաջ եդեալսն · այլ և տարբերին ի բերդական միջն, զի Ճաշակելիքն և շօշափելիքն ունին զմիջ ներքին, և այլքն արտաքին ։ Կան և զանազանին արտաքուստ բնականե լովք · զի տեսանելիքն իսկոյն ըմբռնէ, նաև զտարա կացեալսն ։ Զանազանին և տեղեաւ, զի տեսանելիքն ե բաձրագոյ՝ , և յեռ նորս լսելիքն , և այլն բան կար գի ։ Այլ և տարբերին օգտակարութիք , զի Ճաշա կելիքն և շօշափելիքն , կարի ինն են տարիարոք առ ի պահպանութիւն անձանցին, և տեսանելին ։ Քանզի Ճա շակելիքն ընդոլ զկերակուրն՝ որով պահպանի կեն դանին ի միաւսարէն · իսկ շօշափելիքն ընդոլ զոր սիսեալի յառաջ եդելոց , ոչ զչերմն , և զցուրն , և զսոյնպիսիսն , որպէս զի կենդանին ի բաց կացեալ յայեսկեսաց ծայրից՝ զի մի ապականեսցի ։

Զա-

Ջանասցանին և ընդ հանդերձեալսն թէ . զի չշարժիցին ընդ հանդերձեալսդ էն՝ վասն ոչ ունելոյն զբացօրոհս գործիք , այլ էր յայտ անդամն : Նաև զանազանին զայսպիսեացն ընդունելութիւն , քան զի առաքեալդ դպրոցիցն՝ ուժգնագոյն պատճէն զընդունելոյն յինքեանս , ոմն յայտնի ի չշարժելիսն : Եթէ գիտելի է զի տեսանելիք տեսանելիօք և աչօք , այլ զանազանաբար՝ և զի տեսանելիօք տեսանելիք ներգործականաբար , և տեսականաբար , այլ աչօք գործիքականապէս: Նոյնէ և զլսելեացն , և զձայնակելեացն , և զայլոց զգայութեացդ : Իսկ հոգին օտարանայ ի զգայութեանդ երիք կերպիւ : Կամ ի ննջելն . երկրորդ ի յափշտակելն առաքեալ . երրորդ ի մեռանիլն և առաքեալ :

Յաղագս հաստատակ զգայութեանն: Գլ. Լ.

Ա

Հաստատակ զգայութիւնն է զօրութիւն ընդունելոյ զգայեալ՝ յառաջ եդեալոց առ մասնաւոր զգայութեացդ , զի առ արտաքին զգայութիւնք, մասնաձրաբար ելանեն ի հաստատակ զգայութիւնն իբր ի միջին կիսոյ , և զնմանութիւն զգացելոց իւրեանց , վերադնին առ հաստատակ զգայութիւնն՝ որոյ միջնորդութիւն՝ զիւրաքանչիւրոց յատկութիւնն ենթադրեն և տարբերին : Ասեն գիտելի է , զի հաստատակ զգայութիւնն է առաքիւր յորմէ ելանեն առ զգայութիւնք և առ որ՝ առ՝ չարժմունք զգայեացս վերադնին , ոմն առ վերջին վաճառն : Զօրութիւնս այս ունի զիս ոմանք թուս այնմ որ է զգայութեն , և զիր ինչ՝ թուս այնմ որ է հաստատակ : Այլ՝ թուս այնմ որ է զգայութեն , ունի ընդունել զտեսական իրողութեանց, առանց նիւթոյ , այլ ասկայն ներկայ գոլով նիւթոյն՝ թուս այնմ որ է հաստատակ՝ ունի զերկուս յարգ մինն է ենթադրութեն զգալի իրին , որով առ իմ՝ ըստ ենթադրեալ զգալի իրին , երբ տեսանեմք . և լսել երբ լսեմք . և այսպէս զայլոց : Քան զի ենթադրաստուածս այս ոչ գոյր ի կենդանիս , ոչ վինէր նոցա բանական օգուտ տեսանելն և լսելն . և թուս այլոց զգայութեանց առ իմ ընդունելն : Երկրորդն է համեմատել զգալիսդ զգացեալն առ իրեարս , այսինքն՝ զգաղջն , առ քաղցրագոյնն , և զսպիսականն առ սպի-

տակարդյունն ։ Եւ զայս ինչ ունի հաստարակ զդայութիւնն , զի առ նա վերածին զդայեալսն ամ յատուկ զդայութենէ ։ Չօրութիւն այս դնի ՝ յայտնի մանուկ ուղեղին , ուր ժողովին զդայական ջիլք ընդ զդայուածից , այլ ոչ տեղի խառնած , և ուղղակիր , նմին իրրէ փաթթով ընդունի , բայց ոչ պահէ ։

Յաղագս երևակայական զօրութեան ։ ԳԼ. ԼԷ.

Երևակայական զօրութիւնն է զօրութիւն ըմբռնողական՝ յորում պահին նմանութիւնք զդայի իրաղեցից ։ Չօրութիւնս այս առաւել արտաքսիչ քան զհաստարակ զդայութիւնն , զի հաստարակ զդայութիւն , ոչ առնու զնմանութիւնն եթէ ոչ մերձ զդայով իրին ; իսկ սա պահէ զնմանութիւնն , նաև ՝ ի բացակայ զդայով իրին ։ Առ՝ նախկին տարբեր իրի երևակայելի ՝ ի հաստարակ զդայելէ , զի հաստարակ զդայելի կարօտ ներկայելոյ արտաքին իրի , որպէս և մանաւանդ զդայելիք ։ Դարձեալ զօրութիւնս այս կոչի գանձաւոն տեսակաց . զի ՝ ի նմա պահին տեսակքն ընկալեալք ՝ ի մանուկս զդայութենէն ։ Եւ զօրութիւնս այս կարգեալ է յատկին մասին ուղեղին , ոմանք և հաստարակ զդայելիսն դնեն , այլ առաւել առաւել խաւարութիւն , յատուկ եղեալ ՝ ի տոմարեղեակ ուղեղին ; ուրեմն երևակայական պահէ զներքնատունսն՝ զընդունեցեալս ՝ ի հաստարակ զդայելէ ։

Յաղագս կարծողականին ։ ԳԼ. ԼԸ.

Արծողականն է՝ զօրութիւն ինչ , որ ՝ իւրոյ դունեալ տեսակին հանէ զդիտաւորութիւնս՝ որոց չկան ընկալեալ զդայութենէ ։ Զոր այնմ որ ոչխարին փախուչ ՝ ի գայլէն , և գայլն գիշայ ՝ ի ճնուճնդն իւր , և այս ոչ կարէր ընկալ եթէ ոչ ունիցէր գայլն զնմանութիւն անկարօտին այնորիկ՝ եթէ՝ ճնուճնդ իւր , ոմն և ոչխարին իմանայ զգայլն զոր չէ ամար ինքեան ։ Եւ այսորիկ ոչ կարին գիտացեալ զդայութենէ ։ Իսկ կարծողականն՝ զանազանի ՝ ի բերելա-

կայս-

կայականէն. զի երևակայականն ըմբռնէ միայն զոր-
ոշական՝ զանբռնեցեալսն հասարակ զպայծառ-
թիւն. և առ երևակայութիւնն միայն՝ ոչ հետևի
տին, կամ տրտմութիւնն. կամ փախուստն, և կամ
պնդութիւն զնի. իսկ առ կարծիսն, առ ժամայն հետևի
իւրաքանչիւրն յայսցանէ: Ասասի՞ ոք գործնական
իմացումն ունի զինքն առ տեսականն՝ այնպէս կար-
ծողականն առ երևակայականն, և ես այնորիկ կար-
ծողական՝ ոչ բոլորովին է ըմբռնողական, այլ և շար-
ժական, այնու, զի ստանալ թէ առ ինչ պարտ
շարժիլ կենդանին, և յորմէ փախչիլ: Քանզի յոր-
ժամ կենդանին շարժի առ կեցակարն, պարտ
երևակայութիւն կերպարոյն լինել՝ ի կենդանին:

Ա Բայց կարծողականն ոչ միայն շարժէ, այլ նա և ըմ-
բռնէ: Ապա ուրեմն պիտոյէ կենդանեացն ունել
զկարծիս որով շարժեսցին. իսկ գործ կարծողակա-
նին է՝ ըմբռնել զդիմառնորութիւն՝ ոչ արդարև բա-
նականին, այլ բնութեանն: Ասասի՞ ոչ ըմբռնէ զինչ
արդեօքիցէ հաճաքաբանութիւնն. կամ անուն. և
բայ, այլ ըմբռնէ զպերճութիւն, և զչնամութիւն,
զնանդորութիւն, և զանհանդորութիւն. ոչ՝ ի վերոյ
ասացաւ: Չօրութիւն այս գնի յառաջին մասն միջ-
փորձածոյ ուղղին՝ որ է ջերմ՝ ի շարժմանէ բաղմաց
շնչոց որ առ նա:

Յաղագս տրամախոհութեան: ԳԼ. Լ Թ.

Տրամախոհութիւնէ զօրութիւն, որ բաղա-
դրէ զպատկերս ընդ պատկերաց. և
զպատկերս ընդ դիմառնորութեանց. և
զդիմառնորութիւնս ընդ դիմառնորութիւնս:
Ընդ՝ զպատկերս բաղադրէ ընդ պատ-
կերաց, յորժամ ըմբռնէ զնմն գոլ սպի-
տակ՝ կամ սեաւ, և կամ յորժամ բաղա-
դրէ զպատասան տեսակս, և յօրինէ եղջերաձաղս:
Բաղադրէ զպատկերս ընդ դիմառնորութեան՝ որպէս
յորժամ ըմբռնէ ոչխարն զտեսակ գայլին՝ լինել ինա-
սակար, և փախչելի: Նա և բաղադրէ զդիմառնոր-
թիւն ընդ դիմառնորութեան, որպէս յայտէ յոչխարն,
որ ընդոծ զտունս տալ իւրոյ գառին, և ոչ օտարին:
Ընդ տրամախոհութիւնն է՝ մեծագոյն Ճանաչումն որ
կարէ

կարէ ունել ՚ի զգայական հոգին, որ է ՚ի յանասունս. զի սուտ ոչ միայն գիտէ զներկայսն. այլ հոգայ և մտատնեսացն ։ Եւ այսու, նաև ոմանք կենդանիքէ ընդ նմին ինքեանց զտուն, և զներակրող նախահոգան ՚ի հետաստանէ. նա և այսու գիտէ՝ թէ այս ինչ է այս, և այն ինչ՝ է այն ։ և այսպէս զայնմանէ ամէն, զորմէ գիտութիւն առ բերի, բան եղանակի առողջասութիւն և բազասութիւն ։ Այլ և այսու տեսանելեաւք զնենդանիս բնութիւն զայս ինչ, և խոտել զայն ։ Իսկ առ ՚ի յիշելն տրելն, և ՚ի խոտելն, պահանջի նախամտութիւն իմն և գիտութիւն ։ Նմին իրի բազասեալ ասացին՝ թէ տրամ մահասնութիւն է՝ մանն ինչ բանականութեան ։

Այլ ասեմք ոչ զոյ Ճշմարիտ բնութիւն զգայական հոգւոյն այ նման ինչ ։ Իսկ յամենայ կոյս առ ՚ի մարդն խորհրդական ։ սակայն խոտորն յատկապէս բանականին ։ Զարձեալ տրամախոհութիւն ներգործէ ՚ի քեռն՝ ոչ յարիմանել ։ Իսկ զի յանուրջս երևին իրքն գոլ ներկայք, այս վասն այնէ՝ զի լինի գործումն առ հասարակ զգայութիւն ։ Այլ՝ զօրութիւնս այս յորժամէ զուգեալ ընդ բանականութեանն որպէս է ՚ի մարդն, յայնժամ ընդունի ՚ի բանէն զնաւասարսն իրակերպ և գործելոյ ։ Այլ զի բանն զանազանի բան զանազանութիւն նոցին յորոց լինի բանասարսն թիւն, վասն ներգործութեանք տրամախոհութեանն յոյժ բազմանան ՚ի մարդն ։ Իսկ ոչ տրամախոհութիւն ոչէ ընդ բանականին՝ ոչ ՚ի յանբանան, այլ՝ ժամ կառավարի միայն բան ազգման իւրոյ բնութիւն։ Եւ զի բնութիւնն միով եղանակաւ է ՚ի յայնս որք ունին զմի տեսակ ։ Վ ՚ի յայսորիկ ըմբռնումն տրամախոհութեան՝ ներգործէ յայնպիսին միով կերպիւ ։ Եւ յայնմանէ է՝ զի ամ ՚ի բնեան՝ միով կերպիւ ինքն զբոյն իւր ։ Ասացին փիլիսոփայք ոմանք՝ թէ զբոյն թեքս այսոքիկ ՚ի յանասունս առաքել իրակին՝ քան թէ իրակին, այլ ՚ի մարդն առաքել իրակին, քան թէ իրակին ։ զի անբաւքն շարժի բան արձակման, և բան մտեղոյ բնական յօժարութեանն ։ Իսկ մարդկային շարժմունք կարգաւորին բան կառավարութեանն ։ Եւ գիտելի է՝ զի սեռ մտղձուցն հիւանդութիւն և խելագարքն, ունին զգազամ տրամախոհութիւնս ։ և այս ոչ լինի լուսափայլութեք տրտմից բաց զգալի իրողութեց, այլ ՚ի կրից բնութեանն, և ՚ի չնշմանէ գոլորշեացն, որք ելեալք ամբոխեն

դէլուխն : Քանզի այնպիսի դործոյքդ զանազանի երևակերպութեաց առնեն զչիմնմունս , և ծնանին զգանազան և զառատ ուերևմունս : Դարձեալ զի տեսել է՝ զի անասունք դիւրաւ զգան զաղդմունս առաջնոյ շարժունին քան զմարդկին , ոչ յայտ ի մերմէն, զի յոյժ ժողովէ զկերակուրս իւր՝ մինչև գերիս ամառս ոչ տեղայ անձրև . և աքաղաղն իսկ ի դէպ ժամու , զի նախ զգայ զխոնաւն օդոյդ , և դադրումն առաջնոյ շարժունին : Որոյ պատճառ է՝ զի մարդկին յոյժ զբաղին շուրջ զդազմամբ մտաց իւրեանց՝ համաձառելով , բանալ ընդ լսել , և տարորոշելով , ևս որոյ և զաղդմունս առաջնոյ շարժունին ոչ զգան այնքան արագ ոչ անբանքն որք ոչ զբաղին յայնպիսի յղացմունս , և ոչ ներդործեն ըստ այնց , այլ միայն ըստ աղդման բնութեն իւրեանց : Արդ զորութիս այս , այսինքն , տրամախոհութիւն , յոյժ արդելու զմարդումն , զնա զի կարի ինն զբազէ զխոհին , բանս դրութիւ և բաժանմամբ պատկերացն , ոչ միայն ընդունելեացն ի զգայութեանցն , այլ և յորինելեցելոցն յինքենէ : Այլ մանաւանդ արդելու զնմանումն , յորժամ ի յերևոյթսդ և յաձայնէդ տպաւորիցի ինն ի յիմացման . և այս զնն այնորիկ ոչ խնդութեն ոչ կսրբէ բերել զայնպիսի յղացմունն , և ոչ են նմանք պատկերացդ և յորինուածոյ տրամախոհութեանն : Արդ՝ տրամախոհութիւն դնի ի մէջ միջի փորձոյ և սղեղնի իբր զմիջին կիսո , ի մէջ երևակայական նին , և յիշողականին . զի տրամախոհութիւնն զարձուցանէ զինքն ի վերայ տեսակաց , զորս առնու երևակայականն զգայութեամբ , և ի վերայ դիտառութեանցն զորս պահէ յիշողականն , և յայնժամ զտեսականն զայնոսիկ , և զդիտառութիւնն՝ բաժանէ , և բաղադրէ :

Յաղագս յիշողականին ։ ԳԼ. Խ.

Յիշողականն՝ է՛ պահեստան անցելոց։ Քանզի զարհ յիշողականն զարտաքսել՝ չեալ դիտաւորութենին՝ ի ձեռն կարճ ծեայ՝ ի ձեւոց իրողութեանց ելուզելոցն։ Քանզի հոգին՝ ի ձեռն յիշողականին միշտ որդւոյ ութ իրաց զգալեաց, գաւեայ՝ ի զգալն իւր, որք են արտաքոյ նորա, և զայն այսորիկ սիրոյ յաւժարեալ երկուց ներգործ ծութեանց՝ նախայն զորձ յիշողականին. որոյ մինն է գործ հասարակ զգայութեանն, այսինքն, ընդունել նոյնն նմանութեանց զգալեաց, և յայսմիկ սկսանի յիշողականն ։ Երկրորդ է՝ պահպանութիւն նմանութեանց այնոցիկ առ մեզ, որ լինին՝ ի ձեռն երևակայութեան ։ Կայ և սկսող է՝ ել յաւուրքեան զյիշողականն՝ գործել կարծողական զօրութիւնն, որ՝ ի պատկերաց իրողութեանց տարուրեցեալ՝ զնշանակս դիտաւորութեան իրաց ։ Այլ այսու զանազանին՝ ի միմեանց երևակայութիւն և յիշողականութիւն, զի երևակայութիւնն սահեալ զանազան իրաց, և յիշողականն զդիտաւորութեի՝ անտապ իրաց ։ Կայ և գիտել է՝ զի յիշողականութիւնն տարբերի՝ ի վերսին յիշմանէն, զի յիշողականն առանձնաւոր և որոշաբար գաւեայ առ իրողութեան՝ բաղադրելով զանազան դիտաւորութիւս ընդ սահեալ ։ Իսկ վերսին յիշումն է՝ շարժումն իբրև ընդ միջ հասեալ մտացմանէն, այլ օրհնմամբ ժամանակին և տեղւոյն և այնպիսեալ, վերսին գտեալ։ Քանզի շարժումն վերսին յիշման ոչ է միակերպ, այլ սահմանաւ՝ ի բաղմաց անցեալոց շրջիկ ընդունելոյն զնոմա՝ որոյ յատուկ է վերսին յիշողութեի, մինչ իցէ սիրոյ բազմաց նախասահս յիշեցելոց ։ Եւ քանզի յիշողականաւն ինչ ըմբռնումն իրողութեանց յաւուրս զոյն ձանաչելոյ, յայտ է՝ զի ինչ ոք առնելին մոռացեալ է զինն, ոչ կարէ յիշողականաւն վերսին յիշել զնոսացուն զայն ։ Այլ եթէ մոռացեալ իցէ զատ մասին՝ յայնժամ այնու ոչ մեռացեալ է, կարէ յիշել զինքն երբեմն գիտացեալ զայն, ուստի որոն մասն վերսին յիշմանն կարէ գաւեալ առ մուա ցեալն օգնականութեամբ մեռացելոյն ի յիշողականին։

Ինարձակ՝ է՝ և այլ զանազանութիւն ի միջ միւորդանին, և վերատուն միշտնան. զի բազումք ի կենդանեացն ունին զմիշտորդանն, այլ վերատուն միշտ միայն է՝ մարդոյ. զի վերատուն միշտ է՝ ներ խոնարհութիւն իմն որ ոչ լինի առանց կարգաւորելոյ բանականին, և առանց ընտրութեան, որով յառաջ ընթանայն կարգի առհասարակ եղան: Արդ եթէ ոք կամ ասիցէ վերատուն միշտել զայնա՝ որ ոչ դադարութիւն, այլ խոհութեամբ ըմբռնի, այս ոչ լինի միշտորդանական. զի միշտ զանազան ոչ պահել զայնպիսիս. այլ խոհութիւն գործ ձեռնադիր զինքն ի վերայ այնց՝ որ ունի միշտ ինքեանս ունակութիւն, և վերածէ զայն ի ներգործութիւն. իսկ այս ունակութիւնայ ներգործականապէս առ կարելի խոհութիւն, որ է տեղի ընդհանրական տեսակաց. ուստի և յառաջագոյն նկատեալ ընդհանրականն միանա՝ նա, իբր ի տեղի ծննդեան իւրեանց, նա և յորժամ ներգործութիւն ոչ մոռանէ զայն: Իսկ կարելի խոհութիւն առ տեսակս յայսոսիկ՝ զոր այնպէս ունի առ ինքեան՝ գառնայ, կամ յեւս գառնայ ի նոցանէ յորժամ կանացուն: Դարձեալ գիտելի է զի միշտորդանն զնի ի յետին մասն ուղեղին, որ է տեղի չոր՝ վասն շարժման ջրոյ որք ելանեն ի նմանէ:

Յաղագս զգայական շարժական զօրութեանն:

Գլ. Խ Ա.

Զգայական շարժական զօրութիւնն՝ երբեմն շարժէ հոգևորապէս՝ երբեմն մարմնապէս: Հոգևապէս: Աւաջնին կերպիւն՝ ասի յոժարական՝ որ շարժէ կրկնակաբար, այսինքն, կամ սիրելով. կամ ատելով. և բաժանի ի ցանկական և ի զայնական, ի ձեռն որոց բազձայ հոգին բարւոյ, և կամ ներ յառնէ ընդդէմ չարին: Արդ յայսցանէ յերկոցունց, այսինքն, ի ցանկականէ և ի զայնականէ յառաջգան չորք ախորժմունք, այսինքն, խնդութիւն, յոյս, գառ, և երկիւղ: Քանզի եթէ ներկայէ որում ցանկալի, խնդութիւն: եթէ սպառնացէ, յուսայ. նմանապէս թէ ներկայ է չարն, որում բարկանայ, դառիմ. և եթէ ի բացակայ՝ երկնչիմ: Իսկ զգայականութիւն՝ է՝ շարժողական զօրութիւն զգայական

կան հոգւոյն. և շարժէ առ նոսին, առ յոր ցանկա-
կան, և ցասմնականն. Քան զի ոգւոյ անտեսէն մերձ
յօժարէ յայնս, որք հեշտալիք են մարմնոյն. և խոր-
հի ի վնասակարսն. Քանզի զանազանի զդատաւոր-
մէն ի ցանկականէն, և ի ցասմնականէն. զի դատա-
կանութիւն առաւել հոմանշոգի ընդ մարմնոյն. և ոչ
ի յանասունս, նոյնպէս և ի մարդս ոչ իւիք օրինօք
գոյի, զի ոչ միայն շարժեցոյն ի յօժարութիւն իրաց,
որք վնասակարին առ մարմինն. Իսկ ցանկականն, և
ցասմնականն առաւել հոմանշոգին բանականին, և
ըստ այմ որ են ի մարդն, առաձգարին բանակա-
նաւն, և կառավարին առարիմութեամբ որք հնազան-
դին ի նոսա. Քանզի ի՛ ոգեհանդուրժութիւն ի ցանկա-
կանսն, և արիմտութիւն ի ցասմնականսն նոյնպէս
և այլք. Իսկ ըստ այնմ ոչ շարժ ոգեական դատական
զօրութիւն շարժէ մարմնառորիս՝ բաժանի ի բնական
զօրութիւնէ կենդանականին, և ի շնչական. զոր առա-
ջին ունի զանոն ի լերդն. երկրորդն ի սիրտն, և
երրորդն ի գլուխն. ոչ ի միջնաձոր սկզբան, սա-
կայն նախին սկիզբն է սիրտն. Այլ՝ բնական զօ-
րութիւն է՝ շարժ ոգեական հիւթոց. կենդանականն՝
շարժ ոգեական երակաց բաստղաց. շնչական՝ շարժո-
ղական անդամոց. Աւելմբ ուրեմն զբնական զօրու-
թիւն շարժ ոգեական հիւթոյ միջնորդութեամբ շնչական,
և երակացն՝ որք արմատանան ի լերդն՝ ըստ դա-
լիսոյ, և ի սիրտն ըստ արիմատակի, և այս բնական
շնչոյն. Իսկ բնական շունչն՝ նուբք գոյացութիւն
և օդային ձեռակ ի սիրտն զօրութեամբ ջերմութեան,
սա զարիւնն մղէ յլեարդանիւթ անդամն, յորմէ կեն-
դանական մարմինն. Եւ կենդանական զօրութիւն է՝
շարժական երակաց բաստղաց միջնորդութեամբ շնչե-
կացն, որք արմատանան ի սիրտն. Իսկ կենդանա-
կան զօրութիւն է՝ նոյն ընդ բնականին. Նոյն ասէ՛
ըստ գոյացութեան, բայց տարբեր ըստ զօրութեան, որ և
է բնական. սա շնչեցակօք տարածեալ միւնոյն ընդ
անդամս մարմնոյն կենդանացուցանէ զմարմինն իբր
ղգործի. Այլ շնչական զօրութիւն է՝ շարժական ան-
դամոց միջնորդութեամբ ջնջոյն, որք արմատանան ի
գլուխն, և այս ոչ՛ոյ շնչականս.

Իսկ շնչական ոչ իւիք է նոյն ընդ բնականին, և ընդ
կենդանականին, այլ ասի շնչական՝ յօժարէ հասանել
ի յուղղել. սա երբեմն քան զայլսն, ի ձեռն ջնջ-

ուղղի սու գործիս գլայուԼեցին , զի զղայուԼի և սե
զական չարժումն անտի ծնանին ի մարմին կենդա
նւոյն ։ Նա և գիտելի է՝ զի յորժամ՝ ընչական զօրու
Լիքն սատկանան , յայնժամ բնականքն Լաւանան ։
վասի ի մարդն որ ընՀերցման և խոհման է պատ
պակ ։ սակաւ ներգործեն անընդական ծնողական , և
առնդական զօրուԼին ։ Յորմէ յայտէ՝ զի ցանկուԼի
մնդանոյն նմանաձի ի յայրն որ պատրակ ընՀերցման
և խոհման ։ Ոչսոյն ասէ Ջերոնիմոս ։ սիրեա զգե
սուԼի գրոց , և ոչ սիրեսցես զմիեկան հեչտուԼիս ։
Դարձեալ յորժամ՝ ընչական զօրուԼիքն Լաւանան՝
բնականքն սատկանան ։ որպէս յայտ ի քուննն , որ
ենՀադրի գոյ հանգիստ ընչական զօրուԼեցն , ընդ
սատկանալ բնականացդ ։

Յաղագս զօրուԼեր բանական հոգւոյն ։
ԳԼ Խ.

Րեք են ի հոգին՝ որ ասէ փիլիսոփայն,
այսինքն , զօրուԼիք , ունակուԼիք , և
կիրք ։ Ապ զօրուԼիքն են բնաո
րեալք ։ և ունակուԼիքն սատկեալք
կամ հեղեալք ։ իսկ կիրքն են ներա
ձեալք , կամ ներաձնեալք ։
Քանզի ունակուԼիքն են սատկեալք ։
որ յայտէ ի գիտուԼենն , և ի յաւաքնուԼիսն քաղա
քականս ։ վասն զի ի բազում ընՀերցմանդ ստանայ
մարդն զգիտուԼիսն ։ և ի յաճախս առնելոյն զարին՝
կնին մարդն բարի՝ բարուԼիք քաղաքական առաքինու
Լեաւ ։ Են և ունակուԼիք ոմանք ոչ սատկմամբ՝ այլ
հեղմամբ ։ որպէս գիտուԼիսն սաղմոնի , և ածական
առաքինուԼիք , որք տուեալ լինին օրսոյն ի մեր
տուԼեան , և ըստ ձգելոյն ի յարգարսանն ։ և ի ներ
գործուԼեցն ոչ ծնանին այսպիսի ունակուԼիք , այլ
մանաւանդ անգրագիաստ յայսպիսեաց ունակու
Լեցն ելուզանին բարիք ներգործուԼիք ի կարողու
Լեց ։ ուստի ի յունակուԼիսն սատկեալս հեռուի՝ զի
որպիսիք են ներգործուԼիք , նոյնպիսիք են և ունա
կուԼիք , այլ ի հեղեալ ունակուԼիսնա՝ ։ զոր դէմն ,
այսինքն , զի որպիսիք են ունակուԼիք , նոյնպիսիք են
և ներգործուԼիք ։ Սակայն ձշմարիտ այս , զի ոչ
սատ

Գիրք երկրորդ. ՝ ՝ ՝

և զամենայն ունի խոստ ընդ մարմնոյ , որ է բնական զօրութիւնն . կենդանական և շնչական , յորոց վերադրոյդ առացար : Եւ յայտ յոյսացէրջս՝ զի ի զօրութիւնն ամենը են գործիքականք , և ոմանք ոչ : Արդ՝ ինձ առաջի՛ս տաւաքեա , թէ բանական հոգին ունի զայս զօրութիւնս անկականին , և զպայտանին , բայց ոչ բան այնմ՝ որ բանական . սակայն բան որումն՝ բանական՝ յաչելու և ևս զիմացուածն , և զանձնիշխանութիւնն : Եւ այս է զոր ասէ գրիգոր . թէ մարդն ունի ինչ յամ տեղծուածոցս : Քանզի ունի հասարակ գոլ ընդ բարւոց , կենալ ընդ անկոց՝ ընկալ ընդ զայնոց , իմանալ ընդ հրեշտակաց :

Քանզի զոր ինչ զօրութի՛ն և պատճառականութի՛ն ունին առարեալքդ , ունին և վերնադրեալքն , բայց կատարելագոյն կերպիւ . և զոր ինչ կարեն վարագոյնք , կարեն և վերնադրեալքն , բայց կատարելագոյն և պատճառականագոյն կերպիւ : Եւ զիան այսորիկ յայտնէ՝ զի ամ՝ զօրութիւնք սրով հաղորդիքն ընդ անանոյ՝ տարբերին տեսական , բան այնմ՝ որ են ի մեզ՝ և յանասունս :

Յաղագս Ճանաչողական զօրութեացդ : Գլ. Խ՚Ը.

Զբոլոր տարբերութիւնք բացատրին իմացական զօրութեանն : Ընդ այնմ՝ բացատրի բան զանազանութիւնք բնութեան . և բան այնմ՝ բաժանի իմացումն ի յանասնականն և ի կարողականն : Երկրորդ՝ տեսական ինչ բան տարբերութեանդ յառաջ եդելոյն, և այսպէս բաժանի իմացումն ի տեսական և ի գործնական : Երրորդ՝ բաժանի բան տարբերութեանն սրատեսականութենէ . և բան այսմ՝ բաժանի բանականն ի վերնադրն և ի խոստոյնադրն : Չորրորդ տեսեալ ինչ բաղադրութի՛ն առ ներգործութենի՛ , և այսպէս բաժանի իմացականն , ի ներգործութենէն՝ և ի չունակութենէն : Արդ՝ ունակութի՛ն է՝ յորժամ կարի իմանալ , երբ կամիցի : Իսկ ներգործութի՛ն է՝ յորժամ ներգործականապէս գործուցանի զինքն առ ի իմանալ և առ իմանալին : Իսկ զանազանութենէն իմացականն ի գործն ; և այնմ՝ որ ասի տեսանել . տեսեալ ինչ բան մեծագոյն և փոքրագոյն կատարելութեան կարողական իմացականն ,

քան-

քանզի յորժամ կարողական խմացումն ընդունի զոհ-
ասիս ըստ սեռ ներգործական խմացականն, յայնժամ ասի
խմացումն ի գործն, ոսա և ի յունակս ածէ ։ Ապ յոր-
ժամ խմացումն ընդունի կատարելագոյն զոյս
առնողական խմացման, այսինքն, զտեսական զոհա-
րութիւն, յայնժամ կոչի առացեալ խմացումն ։
Եւ արդ՝ առեալ գիտելի է՝ ի մէ զանազանութիւնք
մէջոյ առացեալ խմացմանցա՝ առեալ լինի, կամ ըստ
ներգործութեան, կամ ըստ ունակութեան, և կամ ըստ
կերպի խմանալոյ ։ և ոչ ոք առեալ լինի ըստ բաժան-
ման ձանաչողական զօրութեանն ։ բայց միայն առա-
ջինն ։ ըստ այմ որ բաժանի խմացումն ։ ի յատնողա-
կանն և ի կարողականն ։

Յաղագս կերպի ճանաչելոյ զիրս ։ Գլ· խե·

Յլ կերպիւ ճանաչէ ած զիրս ։ և այլ կերպիւ հրեշտակք ։ և այլ կերպիւ մարդս ։ Եւ ինքն մարդն այլ կերպիւ ճանաչէ խմացականաւն զած, և այլ կերպիւ զիւ զառեղծուածս ։ Քանզի ած ասին խմացումն ճանաչէ զիրս ինքեամբ ։ և հրեշտակային խմացումն ճանաչէ զիրս տեսանօքս համաատեղծելովք զնոր նմա՝ որք են նման նոցին իրաց ։ Իսկ մարդկային խմացումն ճանաչէ զիրս արտաքարշեալ տեսականքն ի մատեանս իրացն յատաղագոյն ճանաչելոցն ի զգայութենէ ։

Լուսոյ ոմն զգայութիւն ճանաչէ զիրն ներկայութեամբ յատաղ եդելոյն, և ոմն երևակայութեամբ յատաղ եդելոյն, և ոմն երևակայութեամբ պահելոյ զգայութեամբ յատաղ եդելոյն, սակայն նկատելով պահելոյ զգայութեամբ յատաղ եդելոյն ։ ապա ապա ճանաչէ զիրս ։ այսպէս խմացումն ճանաչէ ամենայնիւ ի ներքոյ ընդհանրական դիտառութեան ։ Ապա հոգին խմացականաւն կերպիւ իմն ճանաչէ զհանգոյս և հատանէ յամենեսեան ։ քանզի ճանաչէ զած, ի վերջ ինքեան և ճանաչէ զինքն ի յինքն ։ և զշրէշտական մերձ ինքեան ։ և որ ինչ պարփակի ընդ երկնային պարտականաւն տեղիք ինքեան ։ Այլ թէ ո՛ր է կերպ ճանաչելոյն զած ։ ծանիր զի մարդկային խմացումն ոչ ճանաչէ զած արտաքարշեալ նմանութեամբ, ոչ զայլ իրս, որոց պատճառ է զի արտաքարշեալ նմանութիւն պարտադայնէ քան զայն յորմէ լինի արտաքարշումն

այլ այլ ո՛չ ինչէ պարզ բան գնե ։ Դարձեալ՝ ի յարատարշաւն սպասուն ինել մանաւանդ ան ընդ հանրական ։ Մանաւանդ յորմէ արատարշէ. և ընդհանրական, այսէ, ինքն արատարշեցաւն այլ ոչ ինչ յարգանել անկանի չեմ ։ Արդ՝ ձանաչել ամե ձա նայնմանբ բնականա, ղի կարողական իմացումն ան սահմանքի լուսով առնողական իմացմանն ։ որ ե նախ նուիճի առաջին լուսոյն, և ի նմանութեա յայս՝ ձա նաչէ զառաջին լոյսն որ է ամե ։ Դարձեալ գիտելի է՝ զի դործութիւ ձանաչելոյ զմանաւորսն, այլ իմաց մանբ զընդհանուրսն, և յորժամ իմացումն դարձու ցանէ զինքն առ մանաւորսն՝ զի բնչնէ զայն, յայնժամ արատարշելալ նմանութիւնն ի մանաւո րին քինի ընդհանրական և ոչ մանաւոր ։

Դարձեալ ոչ ինչ դայ ի յիմացուն, եթէ ոչ դայու թիւն, և այս լինի կրկին ելոյնիւ, այսինքն, արտա քսր, և արտաքինմբ ։ Գաղաքար՝ յորժամ իմա նամբ զդաղիս գնանիրմբ նե այս դայութիւ ։

Իսկ արտաքինմբ՝ յորժամ իմանամբ զանդանին ի ձեռն գործոց ։ Դարձեալ գիտելի է զի այլ է իրն ի ձեռն ձանաչման գալ առ իմացութիւ. և այլ է իրում արդէն իմացելում չքնել ։ վասն զի յայնժամ ձանա չումն իրայ ի ձեռն դայութիւ գայ առ իմացութիւ, ոչ առաջու ։ Այլ յորժամ իմացումն արդէն ընձե նեալ գիտի, յայնժամ հեչտանայ՝ և ներդործէ ի նա. նա և առանց օդնականութիւ դայութեանն ։

Արդ՝ առ ի յիմանալ զայսոսիկ կատարելագոյն ճա նի՛ր զերկրաչափա ձմարիտ գոլ, այսինքն, զի մա նաւորքն ձանաչին ընդհանրականքն, և ընդհանրա կանքն մանաւորքն ։ Եւ այս յայտ այսպէս ։ զի կրկին է ընդհանականն, այսինքն, միւս բան այնմ, որ է արտաքարշեալ ի մանաւականացնէ և միւս բան այնմ՝ որ է չիմնեալ ի մանաւորսն ։ Արդ ասեմբ թէ՝ ի ձանաչումն արտաքարշեալ ընդհանրին, դամբ մա նաւորքն, որպէս յայտ ի սորոյն յորս նախ ներ դործէ զդայականն քան զիմացականն. զի նախ ձանա չեն զմանաւորսն զդայութիւ, և յետոյ զընդհանուրս իմացականսն ։ Աստէս և փիլիսոփայն ուսուցանէ առարկեալ մանրծութիւ, յորժամ՝ ի բաղմից մա նաւոր նախադասութեանց եզրակացութիւն մի ընդ հան րական, որպէս այն սորոյսն է կենդանի, այլա սուն է կենդանի ։ վիշերն է կենդանի ։ ուրեմն սա մարդ.

մարդ է կենդանի ։ Իսկ հակառակ՝ ինչ ընդհանրա-
կան չհամեմատի , քանզի այնպիսի ընդհանրականա-
դանը ի Ճանապարհն մանականացն ։ ոչ յայտնէ յոր-
ժամ տեսանելիք զմարդ ։ Ի հետ ասասին ։ յայնժամ ոչ
Ճանաչի , եթէ ոչ մարմնաւոր դիտացելիք , այլ յետոյ
յարժմանէն երեւի կենդանի ։ Իսկ յորժամ առաձել
ասէիցեայ՝ երեւի դալ մարդ ։ և ապա յետոյ Ճանաչել
կէ զերտրոս ։ Եւ ծանոյր ի լուս փիլիսոփային ,
զգաղտամ ինչ կարելիք դիտել՝ այլ զինն միայն նմանալ
զի դիտելն ասէ զոնականէին՝ որով դէպ զգալն դի-
տելիք ։ Իսկ նմանալն ասէ դիտելոցն իւն , որ ոչ
կարէ լինել երկին ի յիմացելն ։ Քանզի նմացելին
ասէ միայն կարէ գաղտագանել դինքն ներդործա-
բար , յայտնէ յայս է՝ զի յորժամ որ առնէ դերկու
դործ բանականին համանդամանի բնիսում ժամանակի
մին է նմացման , և միան յիշողականին , և կամ ասելս
լուեցեն , զորօրինակ եթէ ոք ասէ ասացիս , և ընդ-
նդին ինդրէ ի դէրս սքս քան ինչ , և կամ թէ՛ ոչ
զդենաս ։ Արդ մին ի նոցանէ , այսինքն , ինդրելն
զբան ինչ ի դէրս , և կամ թէ՛ ոչ զարձանէն է՝ դործ
նմացականին , այլ ասելոցն է՝ յիշողականին , որպէս
անբան կենդանին առանց կառավարելոյ ինդրելոյս
նմ գնայ ի տուն ուր բազում անդամ երթեալիցէ ։
Դարձեալ ծանոյր զի առ նմացելն իրին , ոչ սա-
նանջի ներկայելոյն ինդրելի իրին , այլ միայն ներ-
կայելի նմանելոյն նորին ։ զի իրն ոչ Ճանալն էոս-
կէ ասէր , այլ նմանելոյ միայն՝ և հակառակելոյ ։
և այսմանէ է՝ զի ինդրականին ըմբռնել զբացակային
իրը զմերձակայ ։

Յաղագս առնողական և կարդողական ինդրա-
կանին ։ Գլ. խ Չ.

Յժմ ասելի է ի յառնողական և ի կարդ-
ղական ինդրականէն ։ Արդ առնողա- Ա
կան ինդրելն է , որ արտաքարչէ զան-
ասն ի ներքնականէն է , կամ ի սրա-
մախոհելոյն է ։ և յուսոյն ինդրել առնէ
ընդ հանրական , և դնէ զնոսա ի կարդ-
ղական ինդրականէն ։ Չի որպէս առ-
մարմնաւոր տեսութիւս պահանջի լոյս , որ արտաքար-
չիցէ

ինչ զգիտառորութիւս գումոց , այսինքն , զնմանու
թիան ի գումարութեանցն , և զնէ զնոսա ի յօդս ո՛չ
բան տուակին , այլ բան գիտառորութեանն , այսինքն ,
բան նմանութեանն . այսպէս առնողական իմացումն ,
որ է բայ հոգւոյն զնէ պարտաբարելոյ տեսական
ի տրամախոհութենէ՝ ի կարողական իմացումն , ո՛չ
ներգործութենէ , այլ բան գիտառորութեան , այսինքն ,
բան նմանութենէ : Արդ թէ ասես է ի մէջ երեւա
կայութեան և կարողական իմացմանն , է միջակ զ
յուսի որ արտաքարչէ , այսինքն , առնողական իմա
ցումն : Եւ ի մէջ հասարակ զգայութեան , և երեւա
կայութեանն ոչ գոյ միջակ զօրութիւն որ արտաքարչէ
զե , այս է արուեստն : վն հասարակ զգայութիւն ,
և երեւակայութիւնն են նմանոյ տեսակի՝ , բայց երեւա
կայութիւն և կարողական իմացումն ոչ են , քանզի միոյն
է զօրութիւն զգայական հոգւոյն ; և միւսն բանակա
նին : Իսկ իմացումն կարողական ասի , զի կարէ զն
դունել զանկիսի տեսակս , զոր առնողական իմա
ցումն արտաքարչէ ի տրամախոհութենէ՝ և զնէ ի
կարողական իմացումն , որ է նման անգիր տախտա
կի , որ թէպէտ ոչ ունի զնկար ինչ . բայց կարէ
ընդունել զո՛ և իցէ : Քանզի միոյ կարողական իմա
ցումն իցէ ընդունակ զանկիսի տեսակն՝ յայնժամ
(որպէս ի վեր առացաւ) կոչի իմացումն ներգործո
ղութիւ , կամ տեսակորութիւ : Իսկ յորժամ յուսարկի
բազմութիւ պիտուի տեսակաց , յայնժամ իմացումն է
առացեալ : Արդ՝ թէ ասիս տեսակքս այսոքիկ միան ի
կարողական իմացումն , և թէ որպէս վերնոյն դար
ձուսն առ նոսա , վերստին յիշմանն , այնա գրեալ է
ի ձառս յիշատակին : Արդ առնողական իմացումն ,
և կարողականն՝ տարբերին , որպէս լոյսն և լուսաւո
րեալն . ոչ կատարելն . և կատարելին . վն ոչ
ասէ փիլիսոփայն , առնողական իմացականին է առնել
զամ՝ , այլ կարողական իմացականին է լինին ամ :
Եւ զի յուսարկս յայտ լիցի զիտելիդ , է թէ ոչ առացա՝
զի ի ձեռն տայելոյ տեսակացի իմն , երեք են տար
կուորք գոյութեանց , տալեի , որ յարմարապէս բնաւո
րեալ ընդունի զներատուսն մարմնոյ յառաջ եգե
լոյ , իսկ գոյն ի մարմնոյս յառաջ եգեալս , և լոյս որով
շարժիլ գոյն մարմնոյ յառաջ եգելոյ , որք թարգ
մանեցան լուսոյ , որ բան և յառաջադրելին ո՛չ են
ընդունակք ի տալեացին : Նմանապէս և ասէ յոյն՝ զի

Ճանաչիցեմք զինն իմացմամբ, տարկէ զի իցէ կարելի իմացում՝ որ է յարմարապէս բնաձևութեցեալ ընդունել զտեսանելի բան որում ասացաւ զծայելոյն։ Տարկաւղղէ եւս, զի իցեն տեսակք հոգեկեալք հոգւոյ իմացման կարելոյ, որ ունի զնոսին ունակութիւն, մինչ իցէ տեղի տեսակաց ընդհանրականաց։ Բայց որպէս գոյն ոչ չարժի ի մարմնոջ. և ոչ տեսակք, եթէ ոչ միշտորդութիւն լուսոյն ներտարածելոյն ի հայելւոջ, այսպէս և ոչ երեւակայմունքն եղիցին իմանալիք ներդործութիւք, եթէ ոչ իմացումն առնոյ ճառագայթիւք, և ներ հեղուսցէ ի վերայ նորին զլոյս իւր, ըստ որում լոյն ի վերայ գունոյ, ոմն զի այսպէս ըստ ներգործութեան լինելոյն իմանալիք։

Յաղագս տեսականի և գործնականի իմացականին։
Գլ. Խէ.

Ամ՝ տեսական, և գործնական իմացութիւք կայանան ի ճանաչման, այլ զատանին այսու. զի տեսական իմացումն ճանաչէ զճշմարիտն՝ ըստ բանի ճշմարտի. իսկ գործնականն ճանաչէ զճշմարիտն՝ ըստ բանի բարւոյն։ Դարձեալ տեսական իմացումն կոչի տեսական ճանաչումն, այլ գործնականն սոյ անուն ժամանակ ճանաչումն։ Դարձեալ վախճան տեսականն է՝ ճշմարիտն, իսկ վախճան գործնականին է գործն։ Դարձեալ՝ տեսականաւն ոչ զգայիս իմանամք, իսկ գործնականաւն ուղղակի կենցաղավարիմք։ Դարձեալ՝ գործնական իմացումն բաժանի ի սորոն ջանական, և ի բանական։ Իսկ բանականն՝ բաժանի ի վերնագոյն, և ի սորընագոյն մասն, յորոց կարգաւ ասելի է։

Յաղագս բանին՝ եւ մասանց նորին ։ ԳԼ. ԽԸ.

Արդ՝ բանն է՝ զորումբեւ հոգւոյն, ոչ միայն Ճանաչողական, այլ եւ շարժողական ։ Քանզի բանն յորժամ ենթադասեալ զինն գոլ բարի կամ չար, և ընդ այդ անդ, յայնժամ ասի Ճանաչողական ։ Իսկ եթէ յանգամանս եւ անդր եւ ենթադասեալ գոլ բարի՝ զի լինիցի, բան այնմ ասի շարժողական ։ Իսկ եթէ ևս առաւել յառաջանայցէ ոչ միայն ենթադասեալ զբարին զի լինիցի, այլ եւ յօժարեցոյց ՚ի նա ; բան այնմ ասի անձնիշխանութիւն, որ պարունակէ զբանն եւ զկամքն ։ Քանի՝ բան որում ունի զինչն առ մասնաւոր բարին, բաժանի ՚ի վէրնագրոյն, եւ ՚ի տարրադրոյն մասն ։ Վերնագրոյն մասն նմա առ յայտնական, եւ առ խոհեմականս իսկ տարրնայնին՝ ներգոյ ՚ի յանցաւորս, և զնոսա ենթադասել, և կարգաւորէ ։ Դարձեալ՝ վերնագրոյն մասն առնու զպատճառս նկատմանէ ածական օրինաց ։ ոյք եթէ, այս է առնելի՝ զի ասէ այսպէս հրամայէ ։ Իսկ տարրադրոյն մասն առնու զարգելս ։ Դարձեալ՝ վերնագրոյն մասն բանին՝ ասի առաքինութիւն, զի ՚ի լեզուս տարածէ զինքն, մինչև ՚ի խոկումն խոհեմականաց ; ապա՝ տարբերի ՚ի յիմացողութենէ ։ զի իմացողութիւն խոհեմ զաւիսն նախանձ կերպիւ բանի և դիտաւորութենէ ։ Իսկ բանն ոչ այսպէս, այլ տրամաբանելով և առարկելով ։ Դարձեալ՝ զանազանի բանն ՚ի յիմացողութենէ և այլ կերպիւ, զի իմացումն ըմբռնէ զգոլ իրին բացայայտ կայսէ ։ իսկ բանն որոնելով և տամեմատելով զինն ընդ միւսոյն ։ Իսկ տարրադրոյն մասն բանին կոչի կին՝ վս զի չարչ գիտութեան իրօք չգոյ, համագործակեալ ընդ զգայականութենէ ։ և բազում անդամ փաղաքշի ՚ի նմանէ, զի տեսանէ միշտ կառավարեալ նմա նմանօր, այսինքն ՝ վայելուս մերձաւորն ։ Սակայն՝ բան վերնագրոյն և վայրագրոյն են նոյն բան եւ քայց տարբերին բան պատճառաց ։ բան օրինակի ասաց՝ որ հայի ՚ի վեր կոյս, և ՚ի վայր կոյս ։

կոչի բազում պատկեր

Ա

Յա-

Յաղագս չարժողական զօրութեան հոգւոյն։
Գլ. խԹ.

Ընժողական զօրութիւն է՝ անձնիշխանութեան, եւ արտնջական։ Եւ խրատական է՝ ինքն բանն որ բաժանի՝ ի վերնադրոյն եւ ի տորնադրոյն մանն։ Իսկ բաղձական զօրութիւնն է՝ կամքն, որ բաժանի՝ ի ընտրողական եւ ի բնական։ Իսկ զօրութիւն որ է հանդերձանոյն խրատական եւ բաղձական, է՝ գործնական իմացումն։

Յաղագս կամացն։ Գլ. ծ.

Մէջ ամ վերոյ ասացեալ չարժական զօրութեցն, նախ ասելի է զկամացն, որ ի մէջ ալոյց չարժականացն է՝ մեծագոյն, վ զոյնն չարժող ամ զօրութեցէ։ Շի չարժամ իմացականն ընդունել զիր ինչ քան այնմ որ բարի է։ կամքն հրամայէ զօրութեցէ չանկատելոյ ընդ գործիս, այլ առաւելեացն ի առաւելն, եւ ընտեացն ի ընտիրն, այսպէս եւ այլոց զգայութեցէ։ Ամանայնս եւ ի ատեան չարժումն, կամքն հրամայէ կենդանական զօրութեցն որ ի ջիլս եւ ի մկանունս, եւ այնպէս չարժէ ի յերթալ եւ ի լինելիանալ, եւ այլ սոյնպիսիք։ Այլ ոչ է այնպէս ի մնական զօրութեն հոգւոյն, ի յոյս կամքն ոչ ածէ ի գործ զդիտանին իւր։ Շի անդրականն, ծննդականն, եւ սնոդականն ոչ ներքգործեն քան միայն ենթադաւորեն, այլ բնաւ կանապէս։ Ընդ կամքն տրամարդ յերկուս, այսինքն, ի բնական կամքն, եւ ընտրողական. բնական կամքն կառավարի տրամնջականաւն. եւ ընտրողականն բանիւ։ Եւ ծանիր զի կամքն յատկապէս եւ նենգագոյն առեալ

առեալ է՝ միայն բանականին. այլ ընդարձակադոյն
և անյատկապէս առեալ՝ ասի և անասնոցն։
Այլ անյատկապէս և նմանօրինի ասի և անկանացոյս։
Ասի կամքն առեալ ըստ առաջնոյ կէտին, ըստ
այնմ որ է բանականացդ յատկապէս ասի կամք։
Երկրորդ կէտին, զոր այնմ որ կամքն է՝ անաս-
նոց, կոչի յատկապէս ցանկութիւն։ Իսկ ըստ այնմ որ
է ընդհանրացն՝ ասի ջօժարութիւն։ Իսկ զերծ գոր-
ծոյ զոր աղտաւոգոյն է քան զկամքն. զի ոչ կապի ընդ
գործս, ոչ երեւակայութեին, և կարծիքն, և այլ
այսպիսիք. նա և ոչ բռնադատի յառաջ եդեալին,
այսինքն, բարեաւն, ոչ խնացականն ի ձգմարտէն։
Այլ և կատարելեալ զերութիւքն ընդ գործման փոփո-
խին ի հարիւք ընդ փոխել գործոցն յորոց ամենից
աղտոտ է կամքն։ Ասեմ ասէ օգոստինոս, ոչ ինչ
այնքան է ընդ մերով իշխանութիւք՝ ոչ կամքն։
Իսկ եթէ կամիս գիտել՝ թէ է ըստ վանն կամքն ոչ քա-
նադատի բարեաւն՝ որպէս խնացականն ձգմարտին.
այս է պատճառն՝ զի այսչափ զառաջին բարին՝ ոչ ինչ
է այնքան բարի, որ ոչ ունիցի զանկատարութիւն իմն.
այլ է ինն այնպիսի ձգմարիտ՝ որ ոչ ինչ ունի զատու-
թիւն, ոչ յայտ՝ ի յատկապարութեան այս։
Իրաքանչիւր բոլոր՝ է՝ մեծադոյն քան զմասն իւր.
վասն այսորիկ այսպիսի ձգմարտիւն բռնադատի իմա-
ցական առ ի հաճանուն, այլ կամքն յոչ ինչ առեղ-
ծուած բռնադատի յարել։ Չի եթէպէս կամքն երբէք
երբեմն բռնադատիլ անկարգ ցանկութիւք, ըստ այմ,
որ երբեմն հեշտութիւն քարշէ զմարդիկ, և փա-
ղաքչէ առ ի յարհամարհել զանհրամխելի բարին, և
յարել փոփոխականացդ. այլ ի յայտնի բռնադա-
տութիւն է ազատութիւն իմն։ Քանզի ասէ օգոս-
տինոս, ամ մեղք այնքան է կամաւոր՝ մինչ զի եթէ ոչ
է կամաւոր՝ ոչ է մեղք։

Յաղագս տրտնջականին : ԳԼ. ԾԱ.

Տրտնջականն է՝ չարժ ոտիսն զգուեխիւն հոգւոյն, ոչ միայն բնաւորեալ է կապակ զիւ՝ ի վերնագոյնն , այլ բնաւորապէս չարժէ և ընդ ոտուռգանել առ բարին , և գարշի ի չարէն . և ոչ երբեք սիրալի յայտնի, և ոչ երբեք պատուհի մեղան չել քան տրտնջականին : Այլ և գիտե լի՝ զի տրտնջականն ոչ չինաւի բարւոյին ոչ ի գնա, և ոչ ի դատապարտութեան . այլ միայ ի նոսա գործ ինչ նորա : Չի քան այնմ որ ընդ ոտուռգանէ առ բարին , և գժռանութեամբ առ չար մեղայ , քաղաքա կապէս նմանեալ չինէալ ի գնան , և ի դատապարտութեան : Իակ քան այնմ որ մեղքն տանէ առ պատիժն , ոչ չինէալ ի նոսին . այլ միայ ի նոսա առ ի պատիժ . քան եւպէսպ որ ասէ՝ որպէն նոցա ոչ մեռանի . քանզի ոչնին զոհացանի ի չարն տանէ զնա ի պատիժն :

Ա

Եսայ. 66.13.

Յաղագս խղճի մտացն : ԳԼ. ԾԲ.

Խղճ մտացն՝ ի լաճինա ասի գոնչիէնցիա , որ ստուգաբանի՝ ընդ գիտութեամբ , ուստի խղճ մտացն ասէ զերկուս , որպիսի ոչ ընդ գիտութեամբ և քան այսմ խղճ մտացն է՝ ոչնախանձի բնական՝ ոչ միայն ձանաչողական , այլ և չարժողական . քան զի ձիւռեցուցանէ զնոցին առ հետեւումն բարւոյն և ի փախուստ չարին : Այլով կերպիւ, ասէ խղճ մտացն զնպատակն ի կողմանէ բանին որ նշանի նախադրութեամբ այս , ընդ : Ասա նախընթաց եղանակաւ քան օրէմ խղճ մտացն պատճառական նէ քան զգիտութեամբ , ուն զինքն իբր զներկնագոյն . և չաղկապի ընդ տրտնջականին, և միշտ ուղիղ : Իակ երկրորդ եղանակաւ առանձին չարագործի ընդ բանին . և պատիս ուն զինքն իբրև տուրնագոյն և քան այսմ եղանակի ընդունի զնախատուն , և զանգիտութեան : Քանզի խղճ մտացն ի կողմանէ վայրագ-

գումն՝ կարէ ընդունիլ վնասուցումն : Ջի խրճՀ մուտ
մինչ համառօտ ընդ բանին ի տուրնադրոյն կոգմա-
նէն , և՝ շուրջ զմանահոտոք . ի տուր բազում անգամ
դիպի սխալիլ , որպէս յայտ ի հաճախաբանութիւն
խրճմուտացդ յորս տրտնջականին առադրէ զնիժադրոյն
նախատասուցիչն , այսպէս : Ոչ ինչ չար է առնելի ,
բանին դնէ զնոքրադրոյն , այսպէս , այս է
չար : խրճմուտդ եղուակադուցանէ , ազատութիւն
ոչ է առնելի : Արդ ի յատաջինն ոչ է սխալուցս քան-
զի միշտ Ճշմարիտ է , ոչինչ չարէ առնելի . առ եր-
կրորդին երբեմն է՛ սխալուցս . քանզի երբեմն զոր
ասէ չար՝ է՛ բարի , և յայնմանէ հետուէ տառիւնն
եղուակացուցէ : Արդ՝ զգուշանալի՛ է ընդ կարի ար-
ձակադրոյն խրճէ մուտ , և ի յոյժ նեղադրութիւն :
Քանզի առաջինն ծնանի զանդգնութիւն , և երկրորդն
զգուսահատութիւն : Առաջինն բազում անգամ ասէ
զոր բարի , և երկրորդն զբարին չար :
Հարձեալ՝ նախկինն փրկէ զդատապարտեալն . իսկ
երկրորդն դատապարտ զփրկելին : Եւ ծանե՛ր ի
այլ է խրճմուտդ , և այլ է երկիւղ խրճէ մուտն :
խրճմուտն է՛ յորժամ ոք ախտաձանաբար ենթադա-
տէ զկր ինչ առնելի , կամ ժխտելի . և առնելն ընդ
դէմ այսպիսի խրճէ մուտդ՝ նա և թէ վնասիցէ սխա-
լական՝ է մեղք : Իսկ երկիւղ խրճէ մուտն , ոչէ ի
սահմանականէ վճռոյ բանին , որով դատէ զինքն սպա-
րամանդիլ առ ինն , այլ է դեղերուին ի մէջ սուրս-
կուսանացն , ոչ դիտելով թէ օ՞րն իցէ բարի . և կամ
այն ոչրոք առաւել պարտական . և առնելն ընդդէմ
այսպիսի երկիւղ խրճէ մուտդ ոչ միշտ մեղք . յոր-
ժամ դնէ ի միջի , ոչ դանցառնել , զոր ինչ գիտիցէ
գոլ հաճոյ Աստուծոյ կամաց : Նա և գիտելի է զխրճէ
մուտն , զի երբեմն հայր յանցեալն երբեմն ի՛ նե՛ր-
կայն , և երբեմն յաւտարին : Քանզի խրճէ մուտդ
ամբաստանէ զանցեալն , տրտմէ զներկայն , և նա-
խազուշացուդ յապառնոյն : Արդ հայր յանցեալն ,
յորժամ յանդիմանէ զինքն զի գործեցեալ չարին , և
դանդարտեալ բարւոյն : Եւ հայր ի՛ներկայն , յոր-
ժամ ընդդիմանայ այնոցիկ , զորս ենթադատէ ոչ առ
նել : Նա և հայր ի՛ յապառնին , յորժամ ուսուցանէ
կամ խրճէ դինուն առնել զայնս , և կամ խորհիլ ,
առաքս խրճմուտդ դատէ զինքն սպարտապանս գոլ :
Եւ արդ՝ եթէ խրճմուտդ տպատածէ զինքն ոչ առա-
ջաւ ,

ցան, առ աքարեան, և առ առնելիան. կարի հաճա-
քիլ ի սահմանել խղճի մտացն, որք են այսոքիկ։
Զան զի ասէ զամենայնին՝ խղճ մտացն է՝ օրէն
խնդութեան մերոյ։ Եւ բարեկէ ասէ՝ խղճմտացն է՝ Բ
բանական զգաստութեան։ Իսկ այլք վարդապետք
սահմանեն այսպէս՝ խղճմտացն է՝ ճանաչումն իւրոյ
ինքեան։ Դարձեալ՝ խղճմ մտաց է՝ ունակութիւն գո-
գոյ առնելեաց. կամ ոչ առնելեաց։ Դարձեալ
խղճմտացն է՝ ունակութիւն մտաց եկեղեցասիրական
բարւոյն և չարին։ Դարձեալ խղճմտացն է՝ դիւրա-
հաւատութիւն, հաստատուն կեցուածք ընդու-
նելոյ մտաց՝ առ ի առնել զիր ինչ, կամ ոչ առնել։
Այլ՝ սխալանքն խղճմտացդ պատճառ ունի երկուից։ 2.Տիմ.
Նախ՝ ի տգիտութենէ. յորժամ ոչ գիտէ որ, թէ ո՞րն 2.12.
է ընտրելի և ո՞րն է խորհելի. և այսպիսի սխալա-
նացս՝ ասէ՝ ի հնազդուքեան, յորժամ անգիտութեամբ
թէ զինչ պարտիցէ առնել, այս միայն մեղ՝ զի
զայս մեր ուղղեցաք առ քեզ։ Երկրորդ՝ ի հեղ-
գութենէ՝ յորժամբք զանգամանէ սիրելի զխղճմտացդ.
և թէ ինքն ոչ գիտէ ենթադատել, սակայն հեղգա-
նացեալ խնդրել յայլոց։ Երրորդ՝ ի խանգարուածա-
նութենէ՝ յորժամ որ ոչ խոնարհեցուցանիցէ զինացուս ն
իւր, հաճանիլ լսանելոյ, և խնամատարելոյ քան
զինքն։ ընդդէմ նոցա ասէ առաքեալն դերեան գամ 2.Կրդ.
մաս՝ ի պատասխանելոյ քէն, այսինքն, խրատել 10.5.
զերծոք ի հաճատացեան առանել սրտիւ հաճատա-
հաճատացն քան ինքեան, և ի յառնելեան առանել
սրտիւ քան ինքեան։ Զորորդ՝ ի յինքնահաճութենէ,
որպէս որ հետևի առաքեալն մտաց իւրոց, ոչ լինել
համակերպ սրտիւ, և հետևիլ հաւասարակ ճանապար-
հաց քարեաց։ Զայսպիսեացս ասէ Քրիստոս, ծե. Գրէ
բարբառեցաւ տուր ի նմանէ, և եկեր զառաջին մասն Քրիստոս
բանական։ Հինգերորդ՝ ի յանկարգ բաղձանացն որ 13.33.
բազում անգամ ձկտեցուցանէ զիւրացն՝ յորմէ
յոր ինչ յօժարի մարդն. և այնպէս արտաքոյ գնա՛ ի
յատենէ իբրև, ոմն ասէ սենեկաց, ոմն գաստա-
ւան կոչեն մինչ իրն առ ախտիցն անցանի։
Վեցերորդ՝ ի յերկրպագութենէ՝ որում երկիւղի ոք ուր
ոչ իցէ երկիւղ յառ ուղիղ դատաստանի բանին, ընդ
դէմ որոց ասէ Եսայի՝ աստուածք ձեր ընկոյզոյ զօրացաք Եսայ.
քոյր։ Հօթերորդ՝ ի մեծ սարսափանացն, յոր 33.4.
ժամ որ կարծէ զինքն եղեալ ի միջ երկուց մեզաց,

յորոց ի միայն խոտորիլ անհնարէ : Այլ գիտելի է
զի տարակուսանքն այն , ամենևին ոչ ի նեղէ , սակայն
կարէ զբ տարակուսիլ քան իրաց նիւ , այսինքն , քան
մեզս խղճմտացն , որով ընդ բացայայելն լինիցի
ազատ : Ուրեմբորդ՝ ի խոնարհութիւնէ և ի մաքրու-
թիէ սրտին , ոմն ասէ գրիգորիոս , բարի միաց է՝ ձա-
նչել անդ անգամս , ուր անգամբ ոչ իցէ :
Արդ՝ սխալանքն քան առաջնոց եօթեանց եղանակացն
առեալ է յանդիմանելի . և ոչ ելեբորդ եղանակին՝
է դժելի . նա և ոչ պարտի ասել սխալանքն , այլ խո-
նարհ ձանաչումն պակասութիէ իւրոյ , բայց միայն զի
ոչ լինիցի կարի յոյժ :

Յաղագս ներգործութեց հոգւոյն : ԳԼ. ԾԳ.

Ոգին ըստ զանազան զօրութեցն ունի
զբազում և զանազան ներգործութիւն :
Քանզի նա ձանաչէ զճշմարիտն տեսա-
կան իմացականաէն , և բաղձայ բարւոյն
գործական իմացականաէն : Տարբերի
յարաբերելով ի մէջ յարին , և բարւոյն ,
ճշմարտին և սուտն , բանականաէն :
Ա Ենթադաւոյ համանդամայն և ընտրէ անձինչ անա-
կանաէն : Հաւանի կամքն . զամենէ զմիմ-
տութիէ ն . ընդոստուցանէ ի բարին արանձականաէն :
Այլ և հոգին ունի կարգ ի գործս իւր . քանզի զօր
զգայութիեն ընդունի՝ երևակայութիէն մատուցանէ .
ձանաչումն կազմէ . խելամտութիէն որոնէ . բանն
ենթադաւոյ . յիշողականն պահէ . իմացականն ըմբռ-
նէ , և ածէ ի խոհումն : Դարձեալ հոգին ձանաչէ
զիւր ներկայս՝ զգայութիէ . իսկ զբացեայս՝ երևա
կայութիէ . իսկ զանենիթականն ինքնաւրէ , և զինքն
իսկ անդրադարձմամբն իւր ի վերայ ինքեան :
Ունի և զայլս ներգործութիս հոգին , որ վերաբերի
առ մարմինն , ոմն ի՝ ածիլ բնական զօրութիէ . զայլ
ընդսական զօրութիէն . և կենդանացուցանել զօրութիէ
կենդանականաէ . յորոց ամենեցունց ի վերնագոյնդ
ասացաք :

Յաղագս քանակութեանն հոգւոյն ։ ԳԼ. ԾՓ.

Լսեմ զի հոգին է՝ սպարզ, ոչ ունի զքանակութիւն ստատական, այլ կարողական. ուստի յայտ, զի հոգին ըստ էութեան՝ ամենայն բոլորն է՝ ի բոլոր մարմնին, և բոլորն՝ ի յիւրաքանչիւր մասն մարմնոյն, ոչ ասէ օգտաւորեսս, ի վերջ գլխոյ երկայնութեանն, որպէս պատճառ է, քանզի հոգին է գործական սեռական և կատարումն բոլորին ։ Եմին իրի սպարս է՝ ի վերնոյն՝ ի բոլորն, և յիւրաքանչիւր մասն ։ Ուստի ընդ հեռանալ հոգւոյն, ոչ մնայ կենդանի, և ոչ մարդ. նա և ոչ ասէ, եթէ ոչ հոգ մանեռանեաքար, այսպէս ասէք և ձեռք, ոչ ասին յայտուկ աչք և ձեռք, այլ համանուանակի. քանզի ոչ ոք մասն ունի գյատուկ գործն ընդ հեռանալ հոգւոյն, ուստի եթէ մեայր նոյն ոչ ըն և ձեռքն, մեայր և յատուկ գործն նոցա ։ Այլ ոմանք ասացին՝ թէ հոգին ըստ էութեան ոչ է՝ ի բոլոր մարմնին, այլ ի բացառ յորեալ մասն ինչ մարմնոյն, և անտի ազդէ զգորութիւն՝ ի բոլոր մարմնին ։ Եւ առադրեն այսպիսի. ինն օրինակ առեալ՝ թէ որպէս ասդն նստելով՝ ի մէջ ոտայնին իւրոյ զգայ զիւրաքանչիւր շարժումն որ ի յոտայնին, նոյնպէս հոգին կալով՝ ի մէջ օրսին, զգայ ցոյացանէ և շարժէ զմարմնին բոլոր՝ ինքեան միաձոյլեալ ։ Այլ սակայն առաջինն է ճշմարիտ, և ոչ է պատկանաւոր օրինակ ասդնին ։ զի ասդն ոչ է առանձնական ոտայնին, այլ շարժօղ արտաքին ։ Քանի հոգին է գործական սեռական մարմնոյն ։ մեկ պիտոյէ զի ի նիզի՝ ի բոլորն այն, որպէս է սեռական ։ և ըստ այսմ է՝ բոլորն՝ ի բոլորն, և բոլորն է յիւրաքանչիւր մասն՝ ըստ էութեն, թէպէտ ոչ ըստ իւրաքանչիւր զօրութեան ։ Եւ թէպէտ հոգին է՝ սպարզ, սակայն զանազան է՝ ի նմա, որ է և որով է՝ ոչ և ի հրեշտակս, և յայտ առեղծուածս, ոչ սակ պակեցիս ։

Յաղագս անմահութեան հոգւոյն ։ Գլ. ծե.

Լսելի անմահ հոգւոյն , զուգանիւ վկայութիւք սքբ գրոց , և բանականութիւք ։
Քանզի ասէ խնաւութիւն ձ. հոգիք արդարոց ի ձեռն ոմն են , և վկայի ասէ , յոր նոցա լի է անմահութիւն ։ Եւ ի սա՛ւնն ասէ՝ յայնժամ խնդրեսցին մարդիկք զմահ՝ և մի գտցեն ։ Վարձեալ գրիգոր խոսի զդժոխայնոյ , անդ մահն միշտ կենդանացեալ , վասնզանն միշտ սպանի , և պակասումն չգիտէ պատահել ։ Վարձեալ յոհաննու ՚ջոր ուստ զմարմին իմ՝ , և ըմպէ զարիւնիմ՝ , կեցցէ յաւիտեան ։
Իսկ բանականութիւք , այսպէս՝ ոմ՝ ապականութիւն պատճառեալ ի ներհակութիւնէ ։ այլ արդ ոչ ինչէ որ ներհակ կայցէ գոյացութիւն հոգւոյն ։ Վարձեալ հոգիոն ընդունակ երանութեանն ։ իսկ ասե՝ (որպէս ասէ օգոստինոս՝) զոր մեծագոյն առաւութիւն իւրով կամ զամ առեղծուածս , զոր չափս ընդունելութիւն իւրեանց տալոյ բերեն , այնոյ է ոչ երանացուցիչ ոգոյին։ իսկ առ երանութիւն՝ պահանջի կենդանի յաւիտենական , և փառք մանկտեական ։ Վարձեալ եթէ հոգին մեռանիցէր ընդ մարմնոյն , մարդն ոչ երկնչէր ի մեռանիլն ։ ոյք ոչ երկնչեն չտենք և դայք՝ ուրեմն վերահասանէ իմն կեցոյ յիտ մահուան մարդոյն , որպ մի երկուգեալ լինի , և այնէ հոգին ։
Վարձեալ՝ վասն զի ասե՝ ի՛ արդար՝ ունեսցին բարիքն զնարձս , և չարքն զպատիժս ։ այլ այս ոչ կինի ի կենաս յայս , և այն զի չարքն ունին զպաղծուածն, զոր այնմ՝ որ ասէ յօբ , անցուցանեն զնեանս իւրեանց բարութիւք ։ այլ բարիքն կրեն զնեղութիւս ։ ապաս րեմն լիցի այլ ուր տառապումն նոցին , և այս ոչ կարէ քննել ։ եթէ ոչ լիցի հոգին անմահ ։ Ոյ ասէ օգոս տինոս , անգրանցանեն ներկայականք փորձութիւք , և յաջողութիւք՝ ընդ ժամանակին ։ բայց փութեսցեն յով ձեռամբ զոր բարւոյն յաղթեալ , վերադառնայցեն ի նոյն՝ ի քարոյ վասնզանի մեռցական , որպէս զի ասա փորձեցեալք , և տանջեցեալք ի նդանացեն անդ՝ անվախճան ։ Իսկ տրճմեցեալք , և փարձանացեալք կրեսցեն զպատիժս յաւիտենական ։ Ըստ ասե յայտ-

յհան. 3·10. յայտ. 9·6. յօհ· 6. 32. ծննդ. 48·14.

յանիրաւս, ամ՝ ուրախանալ արժանի համարիլ զիւր եղբարբ, յորժամ՝ ի սէրս փորձանաց անկանիլ զինք ։ Ի վերայ որոյ ասէ բնեցա . մի՛ սրամիջք ի՛ղ քարբ եղեն զարդ ծաղկեցին յաշխարհի, և զուարճացեալ ջիրք , զի քրիստոնեականի արժանաւորութեան ոչ արժան ժամանակաւորբ բարձրանալ , այլ մնանալ նեղիլ : Զարբ զոչ ինչ ունին յերկինս , և զուարճ զոչ ինչ յերկրի ։ այլ յուսով բարւոյն այնորիկ առ որ դիմեբ, որ ինչ հանդիպի ձև զ՚ի ձանապարհի ասոյ կենաց՝ ուրախանալ սպարտիբ : Իսկ ջերմեռանաս՝ զժամարին իմիջ և մանաւանդ անկարելի , որպէս զի որ զնայրեցի ի բարեաց ներկայիցդ՝ հանդամայն և ապագայից , որպէս զի ասոյ՝ լրբեցաւ զերկայնեցաւ , և անդ զմասն ։ Լրբու եմ ի՛ հեշտութեանդ առ հեշտութիւն անցանիցէ , որով ի յերկրի , և ի յերկինս փառաւոր ցուցանիցի ։ Կարձեալ արար ամ զնոցին առ ի պատկեր և ի նմանութիւն իւր , այլ ամ է անմահ , ապատրեցին և հոգին ։

Յաղագս անձնիշխանութեան ։ ԳԼ. ԺԶ.

Անձնիշխանութիւն որպէս ասէ օգոստինոս՝ է իշխանութիւն քանականին և կամացն, որով ընտրի բարին մերձ կալով հեռացեալ ։ իսկ չարն ընդ սպանիչ հեռացեալ ։ Ի սահմանս այս դնի հանդերձ մայն բանական , և կամք . բանականին դնի իբր խորհրդական , և կամին ոչ հրամայող ։ Քանզի բանականութիւն ասէ զիրն բարի գոլ կամ չար . իսկ կամքն ասէ՝ լինի այս կամ այն ։ Եւ ծանիր՝ զի ազատութիւն անձնիշխանութեանն է՝ ազատ ի բանական քնութենէ , այլ ոչ ի յառնորակալնէ ։ Զի ոչ ինչ արտաքին քնութենի է՝ առնորական բանական պատճառ, զի լինիցի ինչ ։ Եթէ պատերազմ լինիցի առնոյ . որպէս յայտ ի բազում տեղիս քնութեան չարչարանաբք ուրանալ դիրիստոս . քանզի այնպիսի քնութեանդ ստեղ կամքն է՝ կամք , որպէս ասէ օգոստինոս ։ Իսկ յորժամ ծեղանդն բարի հեռացեալ , այնժամ ոչ ազատական ազատութիւն անձնիշխանութենէն զի կորչ կամ կայ՝ անկեալ ի խորխորատ յորժամ հանեալ լինի , ո՛չ լինի նմա յանմիջ ։

Այլ ազատութիւն անձնիշխանութեան երկբնկինէ , այս
ինքն , ի տարկէ , ի մեղաց՝ ի թշնամութենէ ։
Առաջին ազատութիւն է՝ բնութեանն . երկրորդն՝
շնորհաց . երրորդն՝ փառաց ։ Նախկինն է՝ բարեաց
և չարաց . երկրորդն՝ միայն բարեաց . երրորդն՝ թա-
գաւորելոյն ի յերկինս ։ Յայսցանէ յայտէ՝ զի ազա-
ատութիւն չարաց՝ է կամիլն մեղանչել ։ Նա և կարել մե-
ղանչել . ազատութիւն բարեացն՝ է կարել մեղանչել ,
և ոչ կամիլ . իսկ ազատութիւն ի դրախտին էր՝ կարել
ոչ մեղանչել . Նա և կարել ոչ մեղանչել . բայց ազա-
ատութիւն ի վերին գաճառն է՝ չկամիլ և չկարել մե-
ղանչել , նաև չկարել մեղանչել ։ Աւրէնն յայտէ՝ զի
ազատադոյն է անձնիշխանութենին ի բարիս՝ քան ի
չարն . զի ի բարին է՝ միայն ծառայութիւն թշնամա-
ութենէ . իսկ ի չարն՝ ծառայութիւն թշնամութեան
և մեղաց , այլ ի վերին գաճառն լիցի բոլորովին
ազատութիւն . յորժամ խափանեսցի ամ՝ այսոքիսի ծա-
ռայութիւն ։ Եւ գիտելի է՝ զի ի յոյժ , և ի հրեշտակս
և յերանելին Տոքիան է՝ անձնիշխանութիւն . թէ սէտ ոչ
կարէն առնել զչար , զի ընտրեն զբարին . և խոտո-
րին ի չարէն . ոչ ի պակասէ , այլ ի յաւգտի կամացն
Նմանապէս ասելի է՝ զաստուածս , թէ ունի զանձնիշ-
խանութիւն , սակայն միշտ խոտ զբարին , և ըն-
տրէ զչարն . այլ զայս ոչ առնէ ի նա բնականէ բա-
նաստուածութեան , այլ կամաւոր խոտապատութենին ։
Եւ ծանիր՝ զի անձնիշխանութենին ի յոմանս ունի
զինքն անզանազանապէս՝ առ բարին , և առ չարն ,
ոմն՝ ի նախկին ծնեալն յատաղ քան զմեղանչելն . և
յոմանս՝ առաւել ունի զինքն առ չարն՝ քան առ բա-
րին , ոմն՝ ի վերսինն ծնեալսն անազանաւն . իսկ յո-
մանս՝ ունի առաւել առ բարին՝ քան առ չարն , ոմն՝
ի սրբեալսն յորոյնէ . այլ ի յոմանս՝ ի տարկէ՝ ունի
զինքն առ չարն , որպէս ի չանհաւատսն , և ի
վերսինն ծնեալսն . բայց ի յոմանս՝ ի տարկէ՝ ունի
զինքն առ բարին , որպէս ի հաւատասեալսն , որպէս
էր երանելի կոյսն յետ յղութեանն որդւոյն ։

Յաղագս բնութեան մարդկային մարմնոյ ։
ԳԼ. ԺԸ.

Արդ՝ յորմէնէն կոչի անթիւթօսա , այս ինքն , ծառ անպտղաբեր , քանզի գլուխն հերձաձի ունի զինքն ըստ օրինաւոր արմատոյ ։ իսկ բաղուկքն բարձքն հանդերձ , իբրև պտուղ ։ Կոթև միայն մարգն է երկայն և լայն մարմնով , և ուղղուկ ըստ մարմնոյն , և պատճառ ամէն կրկին է , այսինքն , բնական , և բարոյական ։ Բնական է զի ի յայլ կենդանիսն առաւել ի գլուխն վարաշարժ հոգային նեղէն ։ և պահասի ջերմութիւնն վերնասարամօղ ։ վս որոյ և վայրաշարժ , որ ունէ այսպէս ի մարդն ։ իսկ բարոյականն է , զի ուղղութիւն մարդկային հասանիցէ վայեղէ ուղղութեան մտացն , որ բաղձայ դիմել ի վերն երկերնայինն ։ Քան զի պատասխանութ հոգւոյն՝ փոփոխելն զմարմինն ։ զի բաղձալի երևակայացուցեալ կերպն շարժէ զնա , որպէս և տրամայեն ։

Լեսոն ասէ անհնար առանել տրտունն ։ և որ երկնի ի գոդուածէ երբեմն վոյի գոդի ։ նոյնպէս և անդրադարձաբար ։ զի կերք մարմնոյն հերձուն ի հոգին զշնորհութիւն , որպէս յայտէ ի քնութն ։ Դարձեալ մասունք մարդկային մարմնոյս , ունին զնմանութիւնն բոլոր աշխարհիս ։ զի այնքան է երկայնութիւն ի մէջ ծայրից երկայնադոյն մասունց ձեռաց՝ որ քանի ի զադաւթէ գլխոյն մինչև ի ներքոյն ոտից , այնչա այնքան է տարածութիւն ի բևեռէ երկնից մինչև ի միւս բևեռն , որ քան չափ երկայնութիւնս ։ Արդ՝ մարդկային մարմին է բաղադրեալ ի տրից տարերացդ , այլ հողն երևի յոյժ և ի միան ։ իսկ ջուրն ի հիւթս , այսինքն , ի յարիւն , ի սլաղուին , ի տեառ մաղձն ։ և ի խառնուածն ։

Եւ օդն պատուանի ի ներքոյ ։ և այս յայտ է այնու , զի միտս չարժի ։ զի ներքնէ հովահար պատին , զի մի լուծանիցի ։ ի կարի ջերմութենէ ։ Այլ հուրն պատրաստանի ի սիրտն ։ նմին իրի ասացին կողմնէ լոյս , և վերինն սուբ , որ ունի զձև հրոյ ։

Իսկ անդամք մարմնոյն՝ են երկքինին ։ զի ոմանք են

որմնատանքը, որպէս լերադն՝ սիրոյն ուղղեն, և
Նանդականքն. առաջին երեքեանն՝ են առ՝ ի գոլ
անհատին՝ ի յոյս (որպէս ի վերոասացաւ) հոգին
բնական, կենդանական, և շնչական՝ ուժին զանա-
խրհութեանց. իսկ սերական անդամն՝ ի պահպանելի
սեռին: Են և այլք անդամք ապաստուորք, որպէս
երակքն՝ ընդերայքն և ջիլքն որով տարածին երեք
կին հոգիքն այնք, զորոց յառաջագոյն ասացաք:
Են և այլք անդամք գործառոյականք, ոյք ձեռք
ոտք և այսպիսիքք: Կան և են անդամքն այնպէս ար-
ուեստաւքար կարգեալ, զի փոխաբերաբար ապաստա-
րեալն երերաց: Քանզի վերնագոյնքն կառավարեն
զստորնագոյնսն, որպէս յայտ ի յայսն, և սոսկա-
գոյնքն անբաւեան ի վեր զվերնագոյնսն, ոյ յայտ
ի յայսն, և ի սրտէնեան. որք բառեան զերոյս ծան-
րութիւն մարմնոյն: Են և միմիանք որք հաղորդեն
երկոցունց գործանակութեի, և պատրաստեն զնար-
կառորն, որպէս են ձեռք. և բազուկքն:

Ա

1. կոր. 12.20. Դարձեալ՝ ամ անդամոցքն այնպէս են կարգեալք՝
զի ընդեղն ցաւակիցք միմեանց: Զի ընդ ցաւել միոյ ի
յանդամոցն, ցաւին ամքն ընդ կապակցելոյն ընդ երեսաս:
Դարձեալ՝ այնպէս են կարգեալք զի ի վտանգս մի
անգամն դնել զիւրն վտանգ միւսոյն. քանզի յաղագս
զերծուցանելոյ զդաւթեն, կան ընդդէմ այլք անդամքն.
և յորժամ՝ մի անդամն պակասի, այլք ևս ոչ պակա-
սեթի նորին, որպէս տեսանեմք, զի որք գոյս ո՛չ
ունին ձեռաք ընձեանան: Դարձեալ՝ ամ ցաւ միոյ
անդամոյն առնէ ոչ զայլ զիրքր ցաւ միւսոյ անդա-
մոյն: Դարձեալ անդամքն որոց չարժումն է իներ-
քոյ անձնիշխանականն, այնպէս պահեն զյաժարա-
կանն հնազանդութեի, մինչ զի ի մէջ հրամանի կա-
տնն և կատարման գործոյն, երբեք ոչ ինչ յամենգամ
երևիցի. և զայս տեսանեմք պահել ազգն ի տեսա-
նելն, լեզուին՝ ի խօսիլն. բերանոյն՝ ի յուտելն.
ձեռացն՝ ի գործելն. ծոյնպէս և այլք ոտնդիքք:

Բ

Յաղագս պատուիրացուցեալ։ Գլ. ԾԸ.

Որ՝ զանազանք են յօրինուածք մարմնոյն
լսա պատուիրացուցեալ արկեալսն ։
որով ցուցանեն ի մարդն զանազան
ներդործուելիսն, և զբաս ։ ոչ ևս
նշանիւս պատրիկ դնեն զհարկատու-
ելիսն բարուց մարդկան, այլ ցուցանեն
զհիւանդ բնութիւն , որ ասկայն կարէ
յետս ընկրկիլ անձիւ բանականին ։ Այլ հետևեալ
ցուցք յայսմ ձեռնարկուելիս , մեծամեծացս փիլիսո-
փայից , արարողաց այսմ արհեստի , պատիկն , արիս
տոտելի , ասիկլեպոյ, կռոպանդայ , փիլիմենի , լըքսիոյ ,
և փալեմոնի ։ ոկսանեալ ի խառնուածոցն ։
Արդ՝ զեռս մաղձոյն ասեմք զոյ սխուռը և ծա-
նուռն ։ և զարիւնայինն՝ ներքին այսմ տեսանելոյ ։
խարտեաշ մաղձոյքն , դիւրաշարժք են ի կռիւս ,
և պալամաքն ծոյլք , և քնարիք ։ Իսկ պատուիրա-
ցուցեալի սերին ի՝ զի ոգի արուին է՝ սաստիկ, փոյթ,
և քաջասիրտ ։ իսկ իգին՝ ողորմած , և երկչոտ ։
Հերք կակուղ՝ ի՝ ծոյլ , ցուցանեն զբնաւորսն ։
Հերք գոյզ՝ նշանակեն զերկուս՝ և զպատցանեալ-
ցող ոգին ։ Հերք առ կախեալք ընդ ձախսն՝ նշա-
նակեն զդատապարտ ոգին ։ Դարձեալ՝ հերք չէկ
ածիսակ , և սուեալ՝ նշանակեն զոչ խելամուտն ։
Իսկ հերք կիսաեաւ , և ոչ յոյժ բարակ , ցուցանեն
զբարեբարոյն , և զբարւոք կազմուածս մարմնոյն ։
Գլխին կարի լինն մեծ՝ նշանակէ զդէշն ։
Իսկ գլխին կլօր , և կարճ՝ առանց խնամոտութեան , և
յիշողականի ։ Գլխին՝ որ իբր սուրսրակ է և ևթե-
քեալ՝ ի վերուստ՝ նշանակի՝ յանդգնութեան , և ցո-
փութեան ։ Գլխին՝ որ իբր երկայն և կակուղ , նշա-
նակէ զգուշաբարն , և զմտաբրնութն ։
Կարի լինն ներքաճախանի արտացոյտ՝ զանխելամուտն ,
և զդատակուքն . իսկ լայնն զիրբարխելսն . և բոլորն՝
զբարկութեին . և փոսն զամենիսեանն , և զոչ ընդու-
նողն զազրութեան ։ Իսկ բատակոսին , և չափաւոր
մեծն՝ զիմաստունն , և զմեծահոգին ։
Կամարացեալն ի հասոյ մինչև յբունգունսն , նշանակի
զբարիսն , և զուսումնասէրն ի հանգիստ գործս իւր ։

Իսկ

Իսկ եթէ ի՛ նոյն տեղւոջն շարակցեսցին , ցուցանէ զոյնսբրն , և զսակաւ խմասուն : Իսկ եթէ կամարա ձեւովթիւն՝ ձկունսցի դէպ ի քառնն, նշանակէ զկեղծն երկայնամտութիւն և լծանձր՝ նշանակէ զդատաստաբ րոյն , և զմեծախորհուրդն :

Աչքն ի յորս չինէք պայծառութիւն լուսաւորէ ցուցանէ դէմահաստաբարոյն : Յորժամ զանազանապէս շարժեսցին աչք՝ ոճ զի երբեմն ընթացցին , և երբեմն դադարեսցին , նշանակէ չարիս զմտագայել ի սիրուն՝ այլ տակաւին ոչ եկեալ ի կատարուածն :

Յորժամն սակայն փայլուն , բացայայտէ զհամարձակն , և զհպարտն ի չարութիւնէ , Մեծ աչքն դողացող և մեծագոյն , նշանակէ զդիւնարբուսն , և զբռնաւհոնն : Միևնոյն թիւրին՝ նշանակէ զվատասիրտն , և զոյսարն , և զանզօր հոգին , և զպահանջիրն :

Այլ յորժամ երևին անդ չինէք սակաւ մի մեղուցագոյն՝ նշանակէն զարդարասիրութիւն զքաջն, և զուշին :

Իսկ ուր ի՛ լծուսն աչքն լինին չինէք յոյժ կարմիր , և ամենք յայնգամն երևին իբր քառակուսի , ամենք դէպ ինն , և ամենք խաժք , և շուրջ զբոլոր չինին են արիւնաշաղախք , և են մեծագոյնք . և փայլողութիւն բազում շարժի՝ զի շարժիցին թարթիչք , զայնպիսի սուսեմ, նշանակէն զնոգիս , որ գերազանցէ քան զամ բարս գազանաց . քանզի որ ինչ կարէ խորհիլ դարեաց , այնպիսի ապացոյց առնելոյ : Կարի իմն կլոր են աչքն կարմրագոյն , և փոքրիկ , ցուցանեն զան սանձ յերեսն , և զանհնազանսսն սիրուն : Աչք գծուածս բահաչեաց , եթէ լիցի գիշատիչ՝ արատապատ զնշանակէ մարտահաւան , և ի յաւուրսն փոյթ և տնօրինիչ :

Աչք որ բաղում անդամ բանի և խիլ՝ բացայայտէ զերկրտն և զնոգին : Կարի իմն բազ աչքն նշանակէն զյիմարն և զանամեծն . և յոյժ նեղային՝ նշանակէ զանկայունն ի յոյժ դարձս իւր :

Մեծ ականջն , և վերամբարձ՝ նշանակէ զդէշ լսելիսն , զստահաւսութիւն , և զանխոհեմամիտն . այլ առաւել փաքրիկն է՝ նշանակ խորամանկութեան : Ականջն առաւել բոլորակաձև՝ արատապատ զանխելամուտն :

Ականջն երկայն և նեղ՝ նշանակէ զնախանձոտն :

Ականջն ընկղմեալ ի վերայ գլխոյն , նշանակէ զնոյնն :

Աչքն ստեմարք՝ նշանակեն զերկրտն , և զքնար . և անօարն՝ զնորամանկն : Աչքն բոլորակք՝ ցուցանեն զնախանձոտն :

Քաջ ունկն՝ նշանակէ զղճալութիւն, և զանձեղն . խանգ երկայն բառունդն՝ նշանակէ զդիւրաշարժութիւնն, և զձեւեւմատութիւն։ Իսկ կոշիկն ընդդէմ որ մերձ ի Ճաշատն՝ ոչ բարձր և ոչ ցած, այլ հաստատագիծ լինել, նշանակէ՝ արիութիւն, քաջութիւն, և յոյս հեմութիւն, փոքր ընդդէմ՝ քան զլայն՝ ապուշ տեսն զդաղն։

Ալ երեսն՝ մինչ լի և ստուար՝ նշանակէ զամբեղն, և զխարխլասէրն։ անկեալ և վայրագախառն երեսն՝ նշանակէ զնենգաւորն, և զպատրոյն։

Շրթունքն բարակ այլ ի վեր կորացն սակաւ ինչ ստուար՝ ընդ նմին և բերանն մեծ՝ նշանակէ զաւժերն, և զնիճաւթութիւն։ Սակայն բարակագոյնքն՝ ունելով փոքր զբերանն՝ ցուցանեն զնիճաւթութիւն, և զչարաշրջիկն։ Շրթունք ստուարագոյնք ի բերանոյն, և սակաւ մի կախեալք, ցուցանեն զոյսպատասխանն։ քանզի յիշ և ի ձիս ծերացեալս զտանին նշանքս այսոցիկ։ Բերան փոքր սրտակամն այնքան երեսաց կանացիս կանաց, որ քան արանց կանացացելոց։

Բերան ի վեր քան զչափն լայնագիտ՝ նշանակէ զբազմակուսն. զոչ հեզն, և զանդուրն. ըստ այնմ սեաց բերանոց յարմարի ածարողելի ծովայնոց վիշապաց։

Կզակն երկայն և սուր՝ ցուցանէ զանկիւսալ բարկացկոն, և զանկախոտութիւն։ Փոքր բերան և կզակն կարճ, նշանակէ զոչ հեզն և զնենգաւորն. և զայպախիտ նմանեցուցանէ սրատոն օձից։ Օձատեսաւորացն է կզակն չափաւոր և կերպիւ ինչ իբր քառակուսին։ Կզակն ելեալ երկայն և կախ՝ ատաղձելի, նշանակէ զանմտերեան ի նենգութիւն։

Ձայն նման ձայնից ոչխարաց, և այծեաց է նշան յիմարութեան։ Որք բան նմանեալ հաւուց ասուաբերեն զձայն, դիւրաւ քինին լճնճեւամտոք։

Ձայն բարակ, և իբր սգաւորի՝ ցուցանեն զտխուրս, և զկարծուոն։ Որոց ձայն ընդհանուր ընդ բոլոնան մինչ զի հնչեսցէ ընդ ունկան, ստուարք են չարախտիկ և չարախնդաղք։

Վիզ երկայն և բարակ՝ նշանակէ զչարախորհուրդսն։ Հոլորտակիզն՝ հատատ զգօրութիւն տգուոյն, և զբռնակարմրութիւն մարդոյն։ Վիզ կարճ, նշանակէ զհամարձակն։ Վիզ վերահարած՝ նշանակէ զանդուդն, և զասպատակն։

Լաւն

Լանջքն՝ մանկոյտ՝ նշանակէ զոգեւոն և զանխէրս մեռան ։ Լանջքն որ երկայնէ քան զկռնն՝ նշանակէ զհոգեւին ։ Լանջքն մազաձաձուկ հանդիպ փորվին՝ ցուցանէ զանկայունն, զանկրնեն, և զանդգնեն ։ Իսկ եթէ լանջն միայն է մազեղ նշանակէ զարուռան ։ Ուսքն բարակք և ծայրքն վերամբարձք, զրպարտ նշանակն ցուցանէ ։

Բազուկքն այնքան երկայն, որ ընդ կանգնելն երկայնագոյն մատամբն հասանիցի ի ծունկն, թէ և դուզ ըստ չափոյ ջրից մասանցն զպակասիլն, նշանակէ զյուժեղն և զբարեյարմարն ։ Իսկ որ իջանէ մինչև ի բարձքն ցուցանէ զարաւակաւ և զպարտնեղացն ։

Կարճ և փոքր ձեռքն նշանակէ զուժեղն, և զինապատրուն ։ Մատնարաձեռն, եթէ քան զկռնն կարճ ունիցի, զմատունն նշանակէ զնենգապատրն զրպարտանքն և զդողն։ Ձեռք թխլոք, և բարակք նշանակեն զդատասօսն, և զշատակաւն ։

Երկնկունքն ապիտակ մատնարակ և կակուղ նշան և խարմրագոյն, և կարի ինն փայլուն նշանակեն զուժմուժին ։ Երդումն կոր, և դար, նշանակէ զանապարկեշտս և զպատիւակօղն ։ Երդումն յոյժ կարճ, նշանակէ զարաւակաւն ։

Մատունքն մածեալ և վայրակոր՝ նշանակեն զագահն և զարարագորդս ։ Մատունք փոքրիկ, և բարակ, նշանակեն զխիտն ։ Մատունք փոքր և սուրալ, զնախանձոտն և զհամարձակն ։

Կչտերն՝ բարակ և նեղ՝ զերկչտուելիքն յայտնէ ։ Կչտերն մազիր և կարճր՝ զանխելամուտն ցուցանէ, զի այսպիսիքս ըստ պղատոնի, առ գործս վերաբերին ։

Ոտն բարձացն, որ ինձրբոյ ծնկացն, յորումէ պատառուն, իբր թէ յոլ, նշանակէ զանպարկեշտն և զանամենիմածն ։ Բարձն որ ինձրբոյ ծնկաց՝ եթէ իցէ կակուղ՝ առնչանեղական կանացագեղ ։

Ոտքն ստուար՝ և յոյժ կարճ, ցուցանէ զտկարն ։ և հարի ինն երկայնն՝ նշանակէ զինենգապատրս ։ բարակ և կարճ՝ նշանակեն զչարաբարոյն ։

Աջակաքայն՝ նշանակէ զինծասիրսն ։ և զգործոնեայն ։ Որ ասէ ընձանատին զոսէ զինքն, և զերեան կորարկանէ, և զբոլոր մարմինն ՚ի նմ՝ նշանակէ զերկչտան՝ զերկչտն, և զաղճեւաբարոյն ։

Սան-

Սանդրաքային և սրագիրն , չարաչարոյ և վատուճ
ասի լինել ։
Կեսամրլեին զիարտասանին յայտնի ։
Գոյն սպիտակ և կարմիր՝ զուժ եղն և զարուայինն գոյ-
ցանէ ։
Գոյն սաստիկ սպիտակ հանդերձ դեղնութեբ , գոյ-
ցանէ զզակասութեբ ուժոյն , վն առաստութեբ պալաս-
մին ։
Գոյն հրային հանդերձ լուսափայլ աչօք՝ առ մոլեգ-
նութեբ ձկանն ։
Գոյն միշտակ՝ ի միջ սպիտակին և սևին՝ եթէ և պայ-
ծառ , ցուցանէ զայր ուշիմ և զբարեբարոյ ։

Յաղագս հասարակաց կանոնաց պատկերացուցմանէ։

Գլ. ԾԹ.

Պրդ՝ պարտ է հասարակաբար դնել ի մոլ՝
զի բնականաբար չտիակից անդամքն ,
ըստ ձևոյն ըստ դրութեան , և ըստ քա-
նակութեբն , ըստ կարճաձոյն , և ըստ
չարժմանն նշանակեն զբարի մտաց ,
զընդաբերս յարմարութեբին ։
Իսկ անդամքն որք ներհակ ոյամ ,
զթերբանիսն ցուցանեն։ Վ՚ն այն սակր
պղտորն մարդիկք որք ունին զմ՚ և իյ՚ զնմանութեբն
ունեցող անասնոց , հետևեալ և բարուց նոցին ։
Դարձեալ գիտելի է զի թէպէտ նշանաբ անդամոյն
Ճանաչին բարբ մարդկան . սակայն ոչ դնեն զհար-
կահարութեբն , այլ ցուցանեն զձիտումն բնութեբ ։
Սակ ոչ միշտ արտայայտեն զահարժանս մարդոյն ,
այլ բազում անդամ , և հանճանականաբար ։
Դարձեալ՝ զս արտաքին նշանացն զորոց ասացաբ , ոչ
է պարտ առ ժամայն ենթադատել . զի թերևս
նշանն է՝ բոտ պատահման , և ոչ բնական . և գտցէ
իցէ յաղթեալ այլ ներհակ սովորութեբ . և կամ չետս
ընկրկեալ սանձիւ բանին ։ Իսկ ասեմ՝ արիաստո-
տէլ՝ եթէ աչակերբն հիւիպբատոյ մատուցին զնմա
բեալ պատկեր վարդապետին իբրեանց՝ առ անձամբ
պատկերագործն փիլիմոն. զոր անտեսեալ ենթադատեաց
դոլ զնա բղջախտ ։ Եւ ընդ զարմանալ նոցին , և
ասդարձեցին փիլիմոնի , զոր այնպէս ենթադատեաց
զայրն

զայրն քարի : Եւ եկեալ զայս պատմեցին հիփոկրատ՝ ասէ, որ խոստման երդն զերիվմանէ՝ ճշմարիտ են՝ թաղասարել · այլ սէր խնամասիրութեանէ , և համառոտութենէ, ազարտ զնա յայգեձել զանկութենէ սրտի իւրոյ · և առանալ զանկութենէ զոր բնութենէ ոչ ունէր : Դարձեալ գիտելի է՝ զի տրտաքին նշանքն ոչ գուցա՝ նեն՝ եթէ ոչ զերթան զայնոսիկ , որք բնականապէս են՝ ի մարդն : ոմն է , գաստմն զանկութենէ , և այն պիսիք , այլ ոչ զայնս , որք վերաբերին առ հոգին . որպէս երաժշտականութենէ , երկրաչափութենէ , և այլ այնպիսիք : Այս և գիտելի է՝ զի ի յայսն նախնեաքար կայանայ կատարելութենէ գործակերպացուցութենէն , և եթէ ենթադառնութենէ որ զառաջ՝ համաձայնեսցի ընդ այլոց անդառնդ , յայնժամ է առդիւ ենթադառնութենէ : Իսկ եթէ տարաձայնեսցի՝ յայնժամ զօրասցի ենթադառնութենէ որ զառաջն . ևս որով ամ պատկե բացոյցք հաստատեցին զայն՝ զինել ճշմարիտ կարա՝ ձեւս սրտին :

Յաղագս բոլոր մարդոյն : Գ.Լ.Կ.

Եւ որոյ հետազօտեալ եղև զմարդոյն՝ ի կողմանէ մտացն , և ի կողմանէ մարմնոյն . այժմ այսէրէ զնմանէ՝ ըստ այնմ՝ որ է բաղադրեցեալ ի հոգւոյ և ի մարմնոյ : Ոչ յատկապէս յայտնի մեծ զօրութենէն այ . որ զայս բան տարակայ գեալ բնութենէն համառուածոյ ի մէ բնութենէ կատարեալ , այսինքն , զմարդ ձեռնտր , և զանմարդն . որ կարի իմն տարակացելք են ի տոհմութենէ գոյացութենէ : Դարձեալ զի զի էր առեղծուած իմն , որ անէր զձանաչումն ի ներս իմացմանէն ոմն հրեշտակք . և այլ ոմն ուներ զձանաչումն արտաքուստ զգայութենէ . որպէս իւրաքանչիւր անան կենդանիք : Յաղագս այնորիկ առ ի կատարումն ընդհանրականութենէ , պարտէր լինել առեղծուած մի , որ լինէր ձոխագեալ երկոքինքն ձանաչումբք զայսոցիկ : Համեմատբար այսոքիւք , զի կարիցէր ընծեռնուլ զերին , որ գրեալ ներքոյ և արտաքոյ , այսինքն , ի առեղծուն , և ի գործս իւր : Ընդ միաւորեցաւ հոգին ընդ մարմնոյն , ելս բազմաց պատճառաց . ի՛ձ՛ելս դասե՛ ցեալ

ցեալ պատուհասականապէն երևիւր ։ Նախկին պատ-
ճառնէ, զի միաւորութիւք այնքան տարակարեալ քնու-
թեաց ուղղէր միտն առ ի յոյս միաւորութեան, որ ի-
նեւցգ է ի մէջ առեղծելոյ հոգւոյն, և անառեղծ-
ութեան։ Երկրորդ զի հոգին ծառայելով այ մարմնոյն,
մեծագոյն ընդունելի գնարձակ զի ոչ մեծագոյն պա-
տերազմ, անդ մեծագոյն և յաղթութիւն, և լաւ այսմ Մատ. 13.
մեծագոյն և պսակն ։ Քանզի դժուարութիւն դործոյն 21. Ա
յանելով ի վարձն ։ Երրորդ ի կատարելութեան ընդ-
հանուր աշխարհի ։ Չի որպէս ասացաւ ի գորոյն
առեղծեալ ինչ սակ հոգևոր, և այլ ոմն սակ մար- Ծննդ.
մնոյ ։ պատրաստ էր լինել առեղծեալ ինչ քաղա- 1.27.
դրեալ յերկոցունց, այսինքն, ի հոգևորէն, և ի
մարմնաւորէն ։ Չորրորդ զի ոչ կենդանի մարմին
օգտակար է առ ի պտուղ ապաշխարութեան, նոյնպէս Փիլիպ.
յետ մահուան յարուցեալ, յիցի օգտակար, առ ի 3.21.
առացուն կրկին պատմուճանի, զի ոչ միայն հոգին,
այլ և մարմինն վարձատրեսցի ծախիւք իւրով ։
Հինգ երորդ զի մարդն ի պահասութեցոյ մարմնոյն,
ունի զոյզ պատճառ խոնարհութեան, լաւ մարգա-
րէին որ ասէ խոնարհեալ եմ ես ի մինչ յոյս։
Արդ ոչ հոգին ի միաւորելոյն ընդ մարմնոյն, հան Միքի.6.
դիալի բազում բարութեց, այսպէս կրէ և ի նմանէ 14.
զբազում վնասուց ։ Նախ զաղտեղութեի սկզբնական
մեղացն ։ լաւ այնմ որ ասէ յօբ. ո՞վ կարասցէ առնել յօբ. 4.
սբ. դոյացեալն յանսբ սեղմանել ։ 17.
Երրորդ զդիւրաւորութեի մեղանչելոյն, ուստի ասէ
ի Ծննդ. միտք մարդկան դիւրաւորն առ չարն Ծննդ.
ի մանկութեէ ։ Երրորդ զդժուարութեի բարեգոր- 8.21.
ծութեէ, լաւ այնմ որ ասի առակաց, անդի ընդ յեր-
կիր ծուծն, և ահա ի ներ փշոք ։ Չորրորդ զբեմութեի առակ.
խոտականին, լաւ այնմ որ ասէ խնամատարէ, մար- 24.30.
մին առաքեալ ծանրացուցանէ զհոգին ։ խնամ.
Հինգերորդ զհանապազորդ պատերազմ, լաւ առա- 9.15.
քելոյն որ ասէ մարմին դանկայ հակառակ հոգւոյ ։ գաղ.5.
Վեցերորդ զդբաղումն հոգւոց, լաւ այնմ որ ասէ 17.
մի հոգայք ինչ հոգւոց ձերոյ ։ Եօթերորդ զդազ Մատ.6.
մանքի կրկին լաւ յօբայ որ ասէ այր կանանցածին 23.
սակաւակեաց և լի խռովութեբ ։ Ութերորդ զյան- յօբ. 14.
ցուն փառաց ։ քանզի ոչ ընկալցուք զիարտան, որ քան 1.
յամենք ի մարմնի ։ ևս այսմ ասէ առաքեալն, դան Փիլիպ.
կամ ելանել ի մարմնոյս, և լինել ընդ Քրի։ 1.23.

Յաղագս յաւուրեցն մարդոյն : Գլ. ԿԱ.

Ա

Յաւուրեցիք մարդոյն են այսորիկ , այս՝ ինքն , զանազանել ի մէջ հանճարոյն , և ոչ հանճարոյն , ուստի միայն մարդոյն է հետևիլ հանճարութեան : Քանզի եամ անասունք՝ ոչ հետևին , եթէ ոչ օգտաւ կարաց , և հեշտասէրաց իբրեանց :

Դարձեալ կարգաւորել զկերս ըստ կանոնաց բանականին : Դարձեալ՝ ամբառնալ զինքն ի վեր իմացականաւն առ ած . վասն այսորիկ եթէ ոք երբեմն յարելով ի կերդրաւորս՝ այսացէ զինքն ասորև բան մարդկեղէն , առնու յինքն զյաւուրեցիս անասնոց , այնպէս մինչ զի զանկութիւն ասիցի երանելի . քարկութիւն չուն . յամբարտաւանութիւն առիւծ , և այլք այնմանիսիք , զոր պղտատն կոչեաց՝ երբ կիրսդ մարմնաւորեցին հոգեաց (զոր ունիք ի բաց պէս իմացեալք , կարծեցին ասացեալ զոյ այս ի պղտատնէ , իբր թէ հոգիք երեալք ի մարմնոց՝ մոռանէին յանասունս որ է սուտ :) Դարձեալ՝ յաւուրեցիք է մարդոյն ունել զսիրելութիւն բան ամի սեռի բարեկամութիւն . և այսու զանազանին մարդիկ յանասնոց , որք ոչ ունին զսեռական սիրելութիւն , եթէ ոչ միայն բան այնմ՝ որ հեշտալիէ . այլ է համանմանեցեալոց , և սոյնպիսեացդ : Դարձեալ՝ խոհալ յիմանալին , և հեշտանալ ի նոսին : Դարձեալ՝ ամարձ վն աղուեղի գործելեացն , վն որոյ և անուղղելիքն կոչին անասնեք . զի են փոխոխեալ նիւթիք , ի պատուոյ բանականութենէ , ուներլով յինքեանս զանասնային բնութիւս : Դարձեալ՝ ունել զօրինաւոր զուգակցութիւն , այնու զի ներքոյ աւանդեալ օրինացն , արացել զհամեստ համառութիւն : Դարձեալ՝ լինիլ քաղաքական կենդանի՝ զի ունին զդրամաբաշխութիւս , զհամաբանակութիւս , զպատերազմս , զարգելումս , զդաշինս , և զնմանեալ պատերազմութիւս , և զկարգաւորեալ քաղաքախոհութիւս : Դարձեալ՝ լինիլ ընդունակ ուսման , զի բանական գոլոյն : Լինիլ քնութիք հեզ կենդանի , զսան քաղաքական կենցաղավարութենեն :

Լինիլ կենդանի ծիծաղական . և լինիլ փառաւորելի ,

նմ

ի կատարեալ պատճառաց ուրախութեանց, որք միայն
Տանդխին մարդոյն։ Գոլ վերջին աչխարհ, որ ունի
հասարակ ինչ ընդ ամ աստեղծեալոց, քանզի ունի
զոյ ընդ բարւոյն։ կեալ ընդ անմոց։ զգալ ընդ կեն-
դանեացս։ խնամել ընդ հրեշտակս։ Վարձեալ բա-
զադրեցեալ զոյ ի նիւթին բնութեանց, այսինքն, ի
հոգևորէ, և ի մարմնաւորէ։ Ի պատճառանաց
զոյն մարմնական աստեղծածոց, է կենդանեաւ բա-
նաւոր մտահղացուս։ Իսկ մարդկային տկարութեանն
կայանայ ի յայս, որ ի մարդն է հանապազորդութեանն
պակասելոյ։ անկարելութեանն կայանալոյ անապատա-
բար։ զիւրութեանն անկանելոյն։ զժուարութեանն վերս-
ացելոյն յառնելոյն, անպարագրելոյն ճնանելոյն, անտուռ-
զելոյն աճուր մահուան։ Պահապանելի մարդկային է,
զի զոր ինչ ունիմք, յայլ ուստեքէ ունիմք, և անկա-
տար ունիմք, և միշտ կարեաւք կորովանեալ։
Կամ և է մարդոյն հարկաւորութեանն մեռանելոյն, և
այս հարկաւորութեանն, կամ եղիցէ նեղածեցեալ որպէս
ի յայտ, կամ բնաւութեամբ՝ որպէս ի մեզ, և կամ
առեալ՝ ոչ ի գ[ո]։

առակ 24, 16.
յօբ. 14. 2.
ճննդ. 8.21.
յես. 33.6
խնամ. 7. 3.4.
մատ. 24.44
1.կոր. 4.3.4.
եբր. 9. 27.

Յաղագս նախկին ճնողաց։ Գլ. կբ.

Արարչին բարին կամեցեալ հաղորդել
զաւրութեանն իւր այլոց, այսր ըզանա-
կան աստեղծածս, ի խնամարկ զգե-
տազնջ բարին։ խնամարկէ սիրելոցն։
սիրելոյն սուանալոյն, և սուանալոյնն
երանելի լինի։ Արդ այսր ամ զմարդն
առաջին, կամեցեալ զմարդին նր սա-
տանայական հրեշտակաց ի ոտին երկրի, ի գաւազին
դամասկոսի. և փղեաց յերես նորա չունչ կենդանի,
այսինքն, աստեղծեաց զհոգին, զոր միաէութեաց ընդ-
այսրեալ մարմնոյն։ Իսկ այսրհն մարդն աս ի
պատկեր այ, ի բնականն և առ ի նմանութենէն, ի
հրեշտականն։ Այլ և ասի մարդն եղեալ ի պատկեր
այ, առ ամենէ քան զհրեշտակսն։ զի ունի դնանութենէն
ընդ այ ներքոյ և արտաքոյ, զոր ոչ ունին հրեշտակք։
Քանզի ունի ի ներքս դնանութենէ քան յիշողականին՝
իմացականին, և կամացն, որպէս հրեշտակք։ այլ այ-
տաքոյ ունի դնանութենէ, զոր ոչ ունին հրեշտակք։

ճննդ. 1.7.
Ա

յօհ. 1. 1:18.4:11
10. 33:
17. 21.
սաղ. 49.1.

քանզի ոչ որպէս է՛ ի հօրէ նոյն բնութիւն, այսպէս ի մարդոյ մարդն նոյն բնութիւն: Եւ ոչ ասէ՛ է՛ իշ-
խան ամ՛ սահմանաւորս, որ ի ներքոյ ինքեան, այս-
պէս և մարդս՝ ի վերոյ այնոցիկ որք առողջ քան զնա-
ասող. ճ. ըստ սակաւոյն զամ՛ ինչ հնազանդ արարեր ի ներքոյ
ոտից, և այլն: Եւ որպէս ասէ՛ յայտ ուրեք եսպէս,
այսպէս և հոգին է՛ յիւրաքանչիւր մասն մարմնոյն
էապէս: Դարձեալ՝ պատճառ մարդոյն կայանայ
յոյժ մի, զի արար ասէ՛ զմարդն խմաւորաւն բանակա-
նութիւն, կենօքս անմեռ, և սերունդ զօրաւոր:
Ագաթին՝ երեւի՛ յոյս՝ զի մարդն արարած՝ ի պատ-
կեր այ: Երկրորդ՝ զի ի նմանութիւն այ: Երրորդ
զի մարդս ի վերակացու կենդանեաց, և այլոց առեղ-
ծուածոց՝ զի ամենք ծառայեն նմա: Ապ. յայտնեաց-
ք. ճ. ի. ճանիկ, զի կամաց բարի արարեալ հնազանդեն, ոչ միայն
ասող. ճ. ի. ստեղծուածքս, այլ և ինքն ասէ, որպէս ասէ պատմիա-
դ. զնամ երիւրազաց իւրոց առնէ Տէր: Նա և հրեշ-
տակք, որք կարգին առ ի պահպանութիւն. այլ և
դեւք, որք ստեղծ լինին ի վարձումն բարեաց:
ե. կոր. Դարձեալ՝ բարի արք են ընկերք ներսէհեց,
ի. ի. որք և լցին մխիթարութեամբ: Դարձեալ՝ արք յարե-
որք առաքել օգնեն բարեաց հաճոյելոցն, քան կա-
րելին առնել ծառայելոյն: Ապ. այնպիսի մարմին եւս
ած առաջին մարդոյն, զի լինէր հնազանդ հոգւոյն,
և տրամանալատար առանց ապստամբելոյ. ճնդա-
կան, առանց վախճան կենդանական,
առանց մահու. և չարակցական ըստ հաճոյս խառ-
նուածոյ. նա և լինէր համանման հոգւոյն, զի որպէս
հոգին էր անմեռ, սակայն կարէր մեղանչել, այսպէս
և մարմինն լինէր առանց կրից, սակայն կարէր ան-
կանել ի մահկանացուն: Ա՞ պատրիկ կարէր մե-
ռանիլ, և ոչ մեռանիլ. կարէր ունել զբաժանու-
թիւն, և զչքաւորութիւն պիտոյից, հնազանդիլ, և
տպստամբիլ. և այս լինէր ըստ պատճառին ստեղ-
ծելոյն յոչնչէ, և ոչ տարաբնին հաստատելոյն
փառաւք: Բայց սակայն մարմինն այն էր այնպէս կար-
ծեալ՝ մինչ զի ոչ լինէր ի նմա մարտ ապստամբութիւն.
ոչ ինչ դիւրաշարժութիւն անկարգ ցանկութիւն. ոչինչ
ծուռ ածութիւն զօրութիւն. ոչ ինչ տպստամբութիւն մահու:
Եւ անմահութիւնն այն մարմնոյն ոչ ամենայն, նախ նմա
քար էր ի հոգւոյն, որպէս յայտնի. և ի հաճոյս
բարեաւ խառնուածոյ մարմնոյն, որպէս ի պատրաս-
տուղ.

տալէ · իսկ ի փայտէն կենաց՝ որպէս ի մնուցողէ · Յհնդ. ։։
և ի կառավարութենէ ածային նախախնամութենէ , որ 16.
ի ներքուստ պահպանողէ , և արտաքուստ պատսպա-
րողէ ։ Ապրէ արարած մարդն առանց սմա մեղայ , և
թշնամանեց . նաև ոչ ունէր արժան դրդուածն
առ մեղս ։ Այլ և ի վերայ այսր՝ տեսանս նմա լսորեք-
կին օգնականութենի ։ Աւազին է առ ի կամել ուղա-
պէս , և այլ ել խրճմնասցն ։ Երիտասարդ առ ի սրան-
ծել ընդդէմ չարին , և յորդորել առ բարին , և այս
է արուեստական ։ Երիտասարդ է դիմառնել լուսաւորիչ
խնամեանն՝ առ ի ձանաչել զինքն , և զաղ , և զաղ-
խարհս , որ արարաւ զանն նորա ։ Զորիտասարդ է սերն
ի բորբոքել զկամքն , առ ի սիրել զաղ ի վեր քան
զամ , և զնկերն իբրև զանձն ։ Աւազին երկուքին ,
վերաբերին առ ի կատարելութենի բնականացն ։ իսկ
վերջին երկուքն՝ առ ի կատարելութենի ձրիականացն-
յորոց միոնէ ձրի տաճառ շնորհացն , այսինքն , զի-
տութենի ։ և միւսն՝ հաճոյատեղծական շնորհացն , այս-
ինքն՝ սերն ։ Այլ և ընկերաւ մարդն զերիս այս ,
այսինքն , զմարմինն , որով տեսաներ զաշխարհս ։
զբանականն որով տեսաներ զիաս ։ զիոկիանեն որով
տեսաներ զաղ ։ Եւ այսպէս աչօք մարմնոյն տեսանե-
մարդն որ ինչ արտաքոյ ինքեան ։ աչօք բանականին
որինչ ներքս ի յինքն , և աչօք խոկմանն որ ինչ ի
վերքան զինքն ։ Քանզի ունէցաւ զծանօթութենի այ ,
զորով միշտ ակայութենի խորայր՝ ներքին իմն փչմամբ-
այլ ոչ այնպէս զերազանցապէս՝ որպէս ի վերին Բ.
դատաւն ։ և ոչ այնպէս չանմնդաղ , այլ այժմ ի
ձանապարհի առաւ կենացս ։ Կայ և ձանաչեայ զնմա՝ Յհնդ.
արարածս վասն զի էզ զանձանս սմա կենդանեաց ։ 2.20.
Եւս և ունէր զձանաչութիւն ինքեան · քանզի զիտաց 2.20.
որպիսի եղեալ իսկ էր և ի միա ետա՝ ի զինչ պար-
տեր առնել , և յորմէ զգուշանալ ։ Կայ և կայր առանց
զարմանականութենէ , զի ոչ քաղցնար , և ոչ ծարաւէր ։
գոլ՝ և կամ տօթ , աշխատանք , և կամ հիւանդու- Յհնդ.
թենի , ոչ մեռանէր նմա ։ և ոչ սպասէաց մահու ։ 2.21.
Զի կենդանութիւն փրկեալքէր ի մահս ։ և ոչ կարօտա-
նայր ձանդերձի , և մերկ գոլով ոչ զգայր ամօթի ։
Բնութենի՝ ինձա ոչ էր սխալեալ քան խելագնեալ ան-
գամանն ։ Զգանայր առանց անհնոյ ։ Յհնդեր առանց
ցաւոց ։ Եւ շարժմունք անդամոց՝ լինէր հնազան-
դեալ կամաց ։

Յաղագս առեալ պատուհասանացն ադամայ. ԳԼ. ԿԳ.

Ծննդ. 2.22.

Ադամէն ադամ՝ վերաբոխեաց ի գրա-
խան, և անդ՝ ի կողէ նորին կազմեաց
զնա օգնական նմա : Այլ արար զնա ի
գլխոյն, զի մի՛ տիրեսցէ առն . և ոչ ի
յատիցն, զի մի՛ խոտեսցի . այլ ի կողէն
զի կերպ սիրոյն հաստատեսցի ի նոսա .
Կրկին բարի պատրաստեաց ած նմա .
զմինն ժանտասահմ, և զմիւսն յաջախնական . զա-
ւանդինն ետ և զերկրորդն խոստացաւ : Ա՛ւ պատրիկ
և կրկին պատուհասն ետ նոցա . մինն բնութիւն, առ ի
պահել զառաքեալ բարին . և միւսն խրատուտ առ ի
յաջժանահարութիւն խոստացեալ բարւոյն . և պատ ոչ
կարեր լինել լաւագոյն աջժանահարելոյ քան սոսկ հնա-
զանդութիւն, որ յայնժամ է սոսկ յորժամ պատուի-
րանն միայն լսոյ ինքեան առնէ պարտական , և ոչ
զի այլոյ պատճառի . և այնպիսի ասէ հրաման խրա-
տուտ , զի նոսիա իմանիլ ևս որ քան իցէ զօրութիւն
հնազանդութեանն : Ըստ ասի հրաման խրատուտ՝ զի
զհորչին ի ծառայն գիտութիւն , ոչ յիշեցուցանէր
բնութիւն , այլ խրատն : Իսկ հրաման բնութիւն կրկին
Ծննդ. 2.16. էր . մինն զպահպանութիւն անհատին , ոմն այն որ
ասէ՝ յամ ծառոց դրախտին կերիցես . ի միջ որոց էր՝
ի միջ դրախտին ծառն կենաց , և այսպէս անճանաչ
Ա ցաւ ի գործոյն , զի մարմին նախին ծնողաց միւս
պարտեր անանկ նուաճէ . զի ունէր զօրութիւն տալոյ
զկենան : Երկրորդ հրաման բնութիւն էր՝ առ ի պահ-
պանութիւն տեսակին , ոմն այն ածեցեալ, և բազմացա-
Ծննդ. 1.28. րուք : Արդ՝ ևս հրամանն խրատուտ դիտելիւ՝ զի ար-
գելանի ինչ ևս զի է՛ չար , որպէս այն մի՛ դողանար ,
Ել.գ.20. և այլ ինչ՝ զի է պատճառ չարի, ոմն այն որ ասէ՝ ամե-
:. նևին մի՛ երդնուլ . այսպէս, և առաւ՚նորդն կարէ ար-
մատ.5. դելոլ զբազումս ինչ , որ ոչ իցէ գրեալ ի կանոնս
14. խրատուց : Կա և արգելոլ ինչ առ ի փորձել զհնա-
զանդութիւն , և այսպիսի էր պատուիրան ծառոյն
գիտութեան,

Գիրք երկրորդ · ՝ ՚ ՚ ՚

փորձութիւն. քանզի յառաջեաց փորձելով, զչարեմն ցուցանելով, և շողոքորթելով: Չի պիտոյ էառ հարցանելոյն. զիմանալ սուրբ գիտելիցն զառաքինի. շողոքորթեաց սատանայ խոստանալով: Իսկ շողոքորթեաց սատանայ զկինն երեքին ցանկալեօք, այսինքն, զիմանալ, որ է ցանկալի բանականութեան. զերա դանդաղութիւն ըստ օրինակին այ, որ է ցանկալի ցասման կանին. քաղցրութիւն ծառայն, որ է ցանկալի ցանկալի կանին: Ապրզ այսն մեղանչեաց՝ զի Ճաշակեաց յար. զհրեալ ծառայն. ուստի և պատիժ իսկ ընկալաւ, Ծն.գ. քրտամբ երեսաց քոց կերիցես: Իսկ կինն երկո- 3.19. քութիւք մեղանչեաց. քանզի հաւատացաւ. և նկեր յարդելեալ ծառայն. ուստի և զկրկին անէծս ընկալաւ, այսինքն, 'Ի ներքոյ իշխանութիւն առն լինիցին, վասն առաւելոյն. և զաւօք ծնցիս՝ մի երկրորդին: Եւ բանասարկուն նախանձեցաւ օձիւն. առեաց, և Ծն.գ. պատրեաց. ուստի վասն առաւելոյն առացաւ նմա՝ 'Ի 3.14. վերայ լանջաց և յորովայնի քում գնասցես. վասն երկարէին 'Ծող կերիցես. վասն երրորդին նա խորհուրդ կեացէ զգլուխ քո: Իսկ եթէ կամիցիս դիտել թէ ո՛վ 'ի նոցանէ առաւել մեղաւ, այսինքն, կինն թէ այրն. գիտելի է, զի ըստ իւրաց ինչ առաւել մեղաւ կինն. և ըստ նմայ ետ այրն: Քանզի կինն առաւել մեղաւ, որ քան առ դիտաւորութիւն չարագոյն վասն Ճանի. զի կամեցաւ լինել որպես զաստ. այլ այրն ոչ կամեցաւ սպառազինացանել զհետեւոյնն իւր:

Դարձեալ՝ կինն 'ի բազումս մեղանչեաց, այսինքն, յաչ, 'ի լիլինէն, և յընկերէն: Դարձեալ՝ մեղանչեաց հնազանդարարգոյն, ուստի և զբազում անէծս ընկալաւ: Իսկ այրն առաւել մեղանչեաց ըստ սկզբանն, վասն զի սուղ գիտութիւք էր: Դարձեալ՝ մեծագոյն ապերախտութիւք: Կայ և բազումք խնդրեն. Թէ էր, վասն որոյ ածէ զմարդն, որ կարէր մեղանչել. այլ այսմիկ բազմապրիսի բազումք պատճառք:

Առաջին է՝ զի ցուցանիցի զօրութիւն այ, որ միայն է անյեղլեղական. իսկ ամ ստեղծուածք փոփոխելիք:

Մատ.3. Երկրորդ՝ զի յայտնեացի իմաստութիւն այ, որ 'ի չա-
9. րէն գիտէ հանել զբարին. և այս ոչ կարէր լինել.
Մատ. եթէ ոչ ած արարեալ էր զստեղծուածն փոփոխա-
16.22. կան 'ի չարն: Երրորդ՝ զի յայտնեացի անողոքակա-
Մատ. ծին այ, որով չէ մեղադրեալ իբրու ազատեաց
25.46. զկորուսեալ մարդն: Չորրորդ՝ զի ցուցցի արդա-

թուխթիւն այ , որ ոչ միայն հատուցանէ քաւեացն
ղևարձս , այլ և չարացն զոանձնոյս ։ Հինգերորդ՝
ղի մի լիցի մարդն վատթարագոյն քան զայլս առեղ
ծուածս ղերս այնպէս կառավարէ ասէ , մինչ ղի թո-
ղու զնոսա առնել ըստ յաւուրէ չարժմանց նոցին ։
ուստի և զնոսդն պարտէր թեղուլ ըստ անձնիչնա-
նութեն իւրոյ ։ Վեցերորդ է մարդկային զոհութիւն ,
ղի զոհութիւն առն արգարոյ է , որ կարէր յանցա-
նել և ոչ էանց ։ Եօթներորդ է՝ զեղեցկութիւն հա-
ւատոյն ղի հակակոյքն մերձ եղեալ՝ առաւել
երևիւն . այսպէս չարքն զոհեն ղարարին , համա-
ռեալ ընդ իրեարս ։ Ութերորդ՝ ղի բարիքն կրճին
և զոհին ի ձեռն չարաց ։ Ընդ այս ևս , յետ մե-
ռանելոյն արուաքեան ի դրախտին , որպէս ասա-
ւաքն ։ Իսկ երկինից , և բնակեալք ի թշուառութեան
հոգիսս այն եղեն մահկանացուք ։ Քանզի ոչ յետ
դիմ է՝ ոչ կարել մեռանիլ , և ի դրախտն կարել ոչ
մեռանիլ , այսպէս և ի յայսմ արուաքեան հայ-
կէ երբեմն մեռանիլ , և ի դժոխս միշտ մեռանիլ ։
Յայսցանէ յայտ է՝ ղի առաջին որպիսութիւն մարդոյն
էր նախ անմեղութիւն ։ Երկրորդ՝ շնորհայ ։
Երրորդ՝ մեղայ ։ Չորրորդ՝ ապաշնարհութիւն ։
Հինգերորդ՝ փառայ ։ Քանզի յորժամ անկարգա-
բար ամբարձ զինքն ի վերայ ինքեան , անկան թշու-
առականութիւն ի ներքոյ ինքեան , այսինքն , ի յոր-
սիութիւն անմեղութեն և շնորհայ , ի յորպիսութիւն
մեղայ , և թշուառութեն ։ Եւ զի երկու անհնազանդ
վերափոխունն իւրոյ , արդար դատաստանաւն այ
եղեւ՝ զի զինքն նմա անհնազանդ առորոգոյնն իւր ,
այսինքն , մարմինն և մանաւանդ անդամոցք սպա-
սաւորօք զորութեն Տնդականին ։

Յաղագս կարդի փորձութեն՝ որ ի մեզ ։ ԳԼ. Կ Զ։

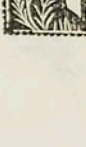

Արդ փորձութեան , որ երև ի նախկին
Տնօրէն , նա և ի մեզ կատարի ։
Քանզի ոչ օձն յիշեցոյց , կիւնն հեշտու-
ցաւ , և այլն երեր ։ Այսպէս և ի մեզ
Ըստ գրիգորի . առաւելաց առնէ զգործ
օձին . զգայութեի , զկնոջն . և բանա-
կանն ունի զտեղի առն հաճանելոյին ։

Իսկ զսա օգտասիրսն յիշեցուսն օձին է առաջին
չարժուսն ի յարմատոյ ցանկութեն ։ Կնոջ ուտելն է
հեշտուսեի խորհրդոյն սատրին մատամբ բանականին ։
և ուտուսն առն է հաճանուսն վերնագունդն մասին
բանականի ։ Քանզի երկուքն այսոքիքն այսինքն
յիշեցմամբ հեշտուսեբ և հաճանուսեամբ ։ ածի
մարդն ի փորձուսեի ։ Չի փորձուսինն յիշեցմամբ
սկսանի ։ հեշտուսեբ յառաջանայ ։ այլ հաճանուսեբ
կատարի ։ Եև և այլք երեք որով աք բերեն ի փոր-
ձուսեն այսինքն թերեր գործք սուտորութիւն և
յոյսահատուսեի ։ Եւ զիտելի է զի երեքկին է փոր-
ձուսեի առաջինէ ի սատանայէ և այս լինի կամ
ըստ կերպի յիշեցուցանելոյ և կամ ըստ կերպի նե-
ղացուցանելոյ ։ Երկուսիքն է ի յաչխարհէ զի փոխ-
կուսեբ և ունայնուսեբ քարեբ կամ հալածանօք բե-
կանել ։ Երրորդ ի մարմնոյս մերմէ որ գեղյուսեբ
և արհամարհական ցանկուսեբ մեզ զեղ առ մեզս ։ որոց
բանականին հաճանելով կատարէ զնոսն ։

Առաջին երկու տեսակ փորձուսեբն այսինքն սա
տանայականն և աշխարհականն են արտաքոյ մեր ։
և ոչ ունին մեզ բան ինչ եան ։ Ըստ սակ օգտա-
սիրս ։ փորձուսեի որոյ ոչ լինի հաճանուսին ։ ոչէ
մեզ ։ այլ է նեւսե կրեէլոյ ի յառաջինուսեին ։
Երրորդ կերպ փորձուսեբ է ի նեբսե ի մեզ ։ և է
մեզ նեբսելի յորժամ միայն է առաջին չարժուսն ։
այլ է մահու չափ եթէ ի հաճանուսեբ եկեսցէ ։

Ձրդ ընդդէմ վերոյ ասացեալ երից փորձուսեցդ ։
եւս մեզ ած երեք հնարս ։ զի ընդդէմ սատանայի ։
ունիմք զնշանակական ոգիս ։ որք զմեզ յորդորեն ի
բարիս ։ և ընդդէմ սատանայական արձակինն լինին
մեզ օճանգակբ ։ Դարձեալ ընդդէմ աշխարհի
ունիմք զօրինի սրբոց ։ զորս ոչ պատրեաց ոգբուսին
աշխարհի ։ և ոչ զարհուրեցոյց զնոսա տանկանբ ։

Իսկ ընդդէմ մարմնոյս ունիմք զբնական բարիս ։ այս-
ինքն ։ զտորունական և զպատճառական զօրսեբն ։ որք
բնականաբար ուսուցանեն զմեզ ոչ անսալ մարմնոյն ։
այլ ոգւոյն ։ Նա և ունիմք զբրիստոնեան ։ այսինքն ։
զբեր զաղաչուսեի ։ և զպահպանիս ։ զսուլ մեռու-
ցանելբ զմարմնոյ ։ Այլ է զանազանուսեի
ի մէջ սատանայական ։ և մարմնական փորձուսեց ։
Քանզի փորձուսիքբ որք ի սատանայէ են ։ բաւեա
անգամ ծնանին առանց բանականին ։ որպէս յորժամ

յոգ.2ι. զմ.

Ա

սաղ.90. 11.

ι. մակ. 2.20.

քանախանապէս յայտեալ որ՝ տասնումն կրկ զքաղց ։
և որ յետ երկար ննջելոյն զեռևս ծանրանայ քնով։
քով փորձութիւնք որք ի մարմնոյն , բազում անգամ
պատահին վասն հարկաւորութեան , այլ երբեմն
ածին ի չանէորդն , որպէս յորժամ որ յետ պահե֊
լոյն կարի լինն փափագք կերակրոյն , և կամ ի յոյ֊
տեղն ոչ պահէ զասն , և զկերով ։
Դարձեալ՝ բազմադունակ փորձութիւնն , ոմն ի ՅՆՆԳ.
հատատութիւնէ , և այս է յոյն . ըստ այնմ որ փորձեաց ՅՆՆԳ.
ած զաքրաման ։ Ոմն ի քնոտութեան , և այս է՝ ի ՅՈ.
մարդոյն ։ Ոմն ի դէրմանն , և այս ի ատամանէ , որ
այսպէս փորձեաց զնահակին Ծեսոյն ։ Ոմն հեշտու֊
թեան , և այս ի մարմնոյն ։ Ոմն ի հաճութենէն ։
և այս է բանականին ։ Դարձեալ փորձութեանց ։
չորք են տեսակք . առաջին է խոշոր , այսինքն , ի
յանսովոր աշխատանացն ի սկիզբն դարձման ։
Երկրորդ ընդունայն , և Ծնանի ի տուելոյ յայոդ֊
մանց , որպէս յորժամ պարծի որ ընդ յառաջագէ֊
մանայն յատաբիութեէ ։ Երրորդ է երկայն որպէս
յորժամ որ երկայն , թէ ոչ ուրուք պատոյ տուե֊
գապէս հատատալ ։ ուստի պատահի զի հեղգագոյն
որք ե ի բարին , որպէս յորժամ զոր ինչ առնէ ,
յերկեայս է այնմիկ գոլ բարի . և լինի դիւրաւոյ ի
յարն , յորժամ անդիսանայ գոլ զայն չար ։ ՀՈՐԴ. ՀՈ.
Չորրորդն է պատրոյգական , որպէս յորժամ ստա֊ ԺԱ.ԺԴ.
նայ կերպարանէ զինքն տիրական լուսոյ , զի կերպա֊
բանօք առաքինութեէ ի ներս ածէ զմտութէ . և այս
լինի յորժամ յիշեցուցանելով զնահատութէն ի ներս
ածէ զպատրուէնն . և ուստի ցանելով զբանատոյ
պատճոն , ի ներս ածէ զանէորդութիւնն
մարմնոյն . և յիշեցուցանելով զպատ դատաստան ,
ի ներս ածէ զպատանեաբարոյութէ . և յիշեցուցանե֊
լով զողորմութիւնն ի ներս ածէ զկատուլութիւնն , և
զանձնասէրն . յիշեցուցանելով զառատաբարոյու֊
թէն . ի ներս ածէ զպատյալութիւնն , և այլք ասոյնպի֊
սիք ։ Եւ ի յայտոնի կոյժ վատնդատարն ոչ տեսանել
զորոշեալն ։ Արդ՝ զառաջին փորձութիւնն , կոչէ
տաղտուկ գիշերային երկիւղ . քանզի գիշերային , ՅՈՎ.
նշանակին անյաղողութիւնք ։ Ընդ երկրորդն անհանգ ՅՈ.Զ.
նետ թափուցեալ ի տուէ , զի տանկամբն յաղո֊
ւածին գուցանէ ։ Ընդ երրորդն յորմոյէ իւր չզիտալ ի
հաւատարի , և այս վասն երկրայութէ տարակուսա֊
նաց ։

նաց : Չբերուին վերահասնէ զև հասարակ օրէն . ուստի ասէ՝ ոչ երկիցես զու ի դիւէ հասարակ աճուր , ի նեռէ և այլն : Չբերեցուցոյ սուտակաց փորձութեցս այսոցիկ ասէ՝ ի նոյնն . ի վերայ իւրն , զոր առաջնոյն . և զարբի զոր երկրորդին . կոխես գես զառիւծն , զոր երրորդին . և զվիշապն զոր չորրորդին : Ասան նախասացեալ առաւնայական պատրանացս , նաև զմարգելիսն՝ ոչէ պարտ առնել . և այս ի հինգ դիսոյնացս : Կամ՝ թէ առաջ նաց խրատեսցէ զոք առնել զարբի ինչ ոչէ հեռուել ի . զի մի երևեսցուք լսել նմա , որպէս և ոչ լսեա՛ք , առնելով զարբն հաց , որ ասային էր բարի :

մատ. 4·3· Երկրորդ ելթէ յաւաղադրեսցէ զարբի ինչ ընդ դէմ ածային օրինացն , ոչէ զհալ առնել . որպէս մակաբայելիք՝ ոչ կամեցան ուտել զմիս խողենի , զոր 2.մակ. 7·2. ի տարհաւոր ժամանակի մարթելեր :

Երրորդ յորժամ բարին լցցի ի գայթակղութիւն այ- 1.կոր. լոց . որպէս ընդ ուտելն զաղհաւալ կուռց՝ լինի գայ- 8. 11. թակղութիւն այլոց : Չորրորդ՝ յորժամ բարին լինի- յօբ·31· ցի առ ի ցոյս , բան այնմ որ ասէ յօբ , եթէ համ- 27·28. բուրեցի զձեռն իմ , որ է մեծադոյն անօրէնութիւն , ի վերայ որոյ ասէ գրիչդր , զձեռն իւր համբուր , որ գովէ զայն՝ զոր առնէ . և այս է մեծ անբառութիւն : Հինգ երորդ՝ յորժամ արգելու զնայ զանգութիւն վերնագունին . զի թէպէտ ման պա- տճառելոյ առաջնորդին , ոչէ պարտ երբէք առնել զչար , սակայն երբեմն վասն հնազանդութեան , կա- րէ զանցառնել զբարեաւն : Իսկ հնարք ընդ դէմ փորձութեանց , են այսոքիկ , այսինքն , ի խոտուն տեղուանական չարչարանաց . մեռուցումն մարմնոյ . զբաղումն ի յօգտակարն . խորշումն ի պատճառաց մեղաց ։ ընդդիմադումն առաջին չարժմանց մե- ղաց : Ասուի պետերիկոս ոմն խրատէ խոհեմաբար , ասէ՝ ասէ : Յակոբեան ընդդիմամարտեաց , զի անա- դան պատրաստին սպեղանիք , երբ ցաւն ի ձեռն երկարից յամեցմանց զբանայ :

Կատարեցաւ գիրք երկրորդ , որ յաղագս առեղծման ։

Յանկ գլխոց , Երկոտրկի գրգռին , որ վասն ապականութեան մեղաց ։

ա. Նախ՝ վն տարին առ հասարակ ։
բ. Յաղագս սահմանի մեղաց ։
գ. Յաղագս թէ զինչ ինչ մեղքն ըստ իրին ։
դ. Յաղագս թէ զինչ ինչ մեղքն ըստ անուանն ։
ե. Յաղագս սկզբան մեղաց ։
զ. Յաղագս բաժանման մեղաց ։
է. Յաղագս ներգործութեան մեղաց ։
ը. Յաղագս սկզբնական մեղաց , ըստ իրին ։
թ. Յաղագս սկզբնական մեղաց, ըստ անուանն ։
ժ. Յաղագս առաջին շարժմանցն ։
ի. Յաղագս յամեալ հեշտութեան, և հաճոյ նութեան ՚ի մեղս ։
իա. Յաղագս ներելի մեղաց ։
իբ. Յաղագս ներդործութեան մեղաց ։
իգ. Յաղագս եօթն գլխոց մեղաց ։
իդ. Յաղագս թուոյ մեղաց ։
իե. Յաղագս եօթն դստերաց մոլութեանցն առ հասարակ ։
իզ. Յաղագս հպարտութեան ։
իէ. Յաղագս նախանձու ։
իը. Յաղագս բարկութեան ։
իթ. Յաղագս ծուլութեան ։
լ. Յաղագս ագահութեան ։
լա. Յաղագս որկրամոլութեան ։
լբ. Յաղագս բղջախոհութեան ։
լգ. Յաղագս եօթն մոլութեց , թէ երբ լինին մահու չափ , և երբ ներելիք ։
լդ. Յաղագս մեղաց , որ ընդդէմ ոգւոյն սրբոյ ։
լե. Յաղագս թուոյ մեղաց ։

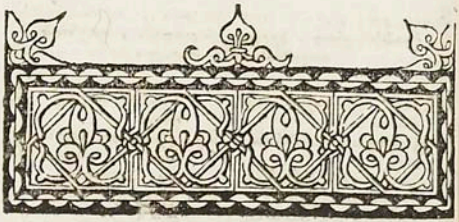

ՏՐՒՔԱՈՒՄՆ

ԸՆԴՀԱՆՈՒԱԿԱՆԻՆ ՀԻՆԱՐԱՒՈՒԹԵՆ,

ԳԻՐՔ ԵՐՐՈՐԴ,

ՅաղագՏ Աղաչանուէթե մեղաց,

ՅաղագՏ չարին՝ առ հասարակ : Գլուխ Առաջին,

Արդ եռակի , այսինքն , մեղայ՝ պատժոյ և ինաւուն , որք հակակային երեքկին բարւոյն , այսինքն , հանճարին՝ հեշտալոյն՝ և օգտակարին : Քանզի մեղացն հակակայի հանճառն . պատժոյն՝ հեշտալին . և ինաւուն՝ օգտակարն :

Արդ՝ չարն է օգտակար բազում կերպիւ : Նախ՝ վասն դասակարգութե իւրոյ , զի վասն իւրոյ անարգութե, դնի ի տորին տեղւոջ ամ իրողութեց. ասուի բարեպես կարգաւորի , զի սատանայ դնի ի գժոխս , և գողն ի կախաղանին : Երկրորդ՝ է օգտակար վասն բռնութե իւրոյ : Չի գառնութիւն խղճի մտացն , բռնադատե զմարդն հեռանալ ի մեղէ զաց , որպես ասէ երեմիաս , յանդիմանեսցէ զքեզ չարութի քո , և կշտամբեսցէ զքեզ յետս դարձուն քո : և դարձեալ ասէ՝ տես ո՛րքան չար է և դառն՝ [illegible]

թողուլ քեզ զՏէր ամէ քո ։ Երրորդ՝ է՛ օգտակար՝ ճե
մտանելեն չարին . քանզի չայնմանէ որ տեսանէ ոք
զչարն , յառաջանայ քնահայեցաւ առ բարին , զի ոչ
մարդն բնականապէս փառաւոր բարւոյն , այլ զչա
րսարսի , և փախչի ի չարէն ։

Յաղագս սահմանի մեղաց ։ ԳԼ. Բ.

Եւս ասելոյն զչարէն առ հասարակ ,
ասելի է զչարէ մեղային յատկապէս ։
Արդ սահմանի մեղքն բազմաս եղանա
կաւ ։ Կամ՝ այսպէս ըստ օգտակարութեան ,
մեղքն է կամք պատճելոյ , կամ հատանելոյ
այնմ , որոյ արդարութիւն արդելեալ է ։
Երկրորդ՝ այսպէս ըստ նմին , մեղքն է
առաջեալ , աւրաբեալ , ընդդէմ ածային օրինացն ։
Երրորդ՝ ըստ ամբարտաւան , մեղքն է առանդամած
ածային օրինաց , և անհնազանդութիւն երկնային պա
տուիրանացն ։ Չորրորդ՝ ըստ օգտակարութեան , մեղան
չեն է՝ արհամարհել զանհրժեշտս բարին , և չարիլ
փոխհատանաց իրողութեց ։ Արդ՝ առաջին սահմանին
առնեալ լինի ըստ առնողական պատճառին ։
Երկրորդն՝ ըստ նիւթականին ։ Երրորդն՝ ըստ տե
սականին ։ Իսկ չորրորդն՝ ըստ վախճանականին ։
Իսկ ի չորրորդ սահմանն զգայնի Թէ ի մեղքն է՛ն
էիսու իբր , այնինքն , յեւս դարձումն յառեղծողէն , և
դարձումն առ առեղծուածս . որոց առաջինն է՝ իբր
տեսական , երկրորդն՝ իբր նիւթական ։ Արդ՝ դար
ձումն ի առեղծուածս ըստ իւրքեան ոչ է մեղք , եթէ
ոչ ներսահեռեալ ի առեղծուածս . քանզի բան մե
ղացն կայանայ ի յեւս դարձումն որ յայլ , ի յորում է
ուզեղութի , և խոտումն ։ Եւ զի բան մեղաց ոչ ներ
կայանայ նախնաբար ի դարձումն առ առեղծուածս ,
այլ ի ։ զի կարէ լինել այն երբեմն ներելի , ոչ յոր
ժամ հեշտանայ ոք ի առեղծուածս առաւել քան
զլարան , այլ այնք քան զնա ։ Կամ երբեմն կարէ
ոք հեշտանալ ի առեղծուածս առանց սմա մեղաց , յոր
ժամ հեշտութիւնն է միայն բնական . ոչ յորժամ ոք
սանեղքն հեշտանայ ի կանանց , ձաշակելիքն ի քաղցրն
նոյնպէս և զայլոց ։ Այլ և երբեմն կարէ ոք հեշտա
նալ ի առեղծուածս վարձատրելի , այսինքն , երբ վճ
բա-

ծանր. 9։1։ Քահարելոցի առ Եօ՛ ըստ այնմ՝ որ ասէ՝ ուրախ արարէր զիս Տէր յարարածս քոյս ։ Այլ յայծմահ հիւծութեանէ առնանի փոխանակ շարժման , և ոչ վախճանակ կրից ։

Յաղագս թէ զինչ իցէ մեղքն ըստ էրից ։ ԳԼ. Գ.

ԱՌ զ դիտելի է՝ զի մեղաց , զի ոչ է գոյացութիւն կամ իր ինչ այլ պակասութիւն , և ապականութիւն . և ասի ոչինչ՝ զի երից պատճառաց ։ Նախ զի պակասութեան , զի մեղքն ոչ է իր ինչ բնական , այլ պակասութիւն բարւոյ ։ Երկրորդ՝ զի գործոյն, զի մեղքն ոչնչացանէ զմարդն , և կաւեցուցանէ ի ձչմարիտ գործոյն ։ Երրորդն՝ զան անարգութիւնն , զի առնէ զմարդիկ անարգս , և անարժանս վարձուց ։ Սակայն զի նախասացելոցս դիտելի է՝ զի այլ ներգործութիւն մեղաց . և այլ ունակութիւն , և այլ արատն ։ Արդ ներգործութիւնն մեղաց է՝ ինչ , այլ յորժամ ոչ ևս ներգործեցի, պակասի գոլն, նա և առանց ընդհատ ։ Այլ ունակութիւն մեղաց որ ասի ի չար գործոցն է՝ ինչ և ասի երբեմն նա և ընդդատարկ գործոյն , և՝ յետ հեղգ ընդհատից , և թողութիւնն մեղացն ։ Իսկ արատ մեղաց , և պարտաւորութիւն , ոչ ինչ է ըստ էրին . բայց տգեղացուցանէ զհոգին . ոչ ըստ կերպի գործոյ , այլ ըստ կերպի պակասութեան . ոչ հասուցանի անդամոյն տգեղացուցանէ զմարմինն , և աղտեղի առնէ ։ Քանզի որպէս ասէ օգոստինոս , թէ ոչ տեսանի ոչ է գոյացութիւն ինչ , այլ տգեղացուցանէ զմարմինն ։ Այսպէս և մեղքն ոչ է գոյացութիւն ինչ , սակայն ապականէ զհոգւոյն հոգեղէնն, բայց մնայ ի ձեռն ընդհատ ։ Նա և գիտելի է, զի երբեմն մեղքն անցանէ ըստ ներգործութեան , և մնայ ըստ պարտաւորութեան. ոչ ներգործական մեղքն Երբեմն ընդդեմ սրտի , ոչ յորժամ մեղքն անցանէ ըստ պարտաւորութեան , և մնայ ըստ ներգործութեան , ոչ յայտէ ի սկզբնական մեղքն յետ մկրտութեան ։ Երբեմն անցանէ համանմանայն ըստ ներգործութեան, և ըստ պարտաւորութեան . ոչ ներգործականն՝ յետ կատարեալ ապաշխարութեան ։ Եւ երբեմն մնայ ըստ ներգործութեան , և ըստ պարտաւորութեան , որպէս սկզբնականն յատաջ քան զմկրտութիւն ։

Յաղագս ՃԹ։ ղինէ լեցի մեղքն ըստ անուանն։ ԳԼ։ Ը։

Եղբա՛ն ունի զբազումս անուանս։ Քանզի՝ ասի արատ՝ զի ոգեղացուցանէ զղաւտերն այ։ Դարձեալ կոչի պարզասուաձիւթն, զի առնէ պարտական յամխուեանական պատժոյն։ Դարձեալ ասի պղծութիւն՝ ըստ պղտերգութեան, որ քարշէ՝ ի յերկրաւոր հետոտութիւս։ Դարձեալ կոչի պատիճ՝ և այս ըստ այնմ՝ որ հայի՝ ի մեղս առաջին մարդոյն, ի յորում ապականեցաք բնութիւնս մեր։ Դարձեալ ասի յանցանք, և այս ըստ այնմ՝ որ ի հեռացուցէ ի յարժանաւորութիւն կալեալ շնորհացն։ Դարձեալ կոչի մեղադրութիւն, և այս ըստ այնմ՝ որ հայի՝ ի պատիճ։ Դարձեալ ասի վէրք և այս ըստ այնմ՝ որ ի ընդդէմ՝ այ։ Դարձեալ առուն դառնութիւն, զի նմատ՝ ի պատուիրանն այ։ Դարձեալ կոչի մոլութիւն, և այս ևս պակասութեան բարւոյն բնականի։ Դարձեալ յորջորջի մեղք, ըստ այնմ՝ որ ի դարձուածն առ փոխոխական բարին։ Դարձեալ անուանի եղեռն, զի մեծի անխրատութեամբ որ ընդդէմ՝ այ։ Դարձեալ ասի անմարթ՝ ըստ այնմ որ ոչ պատշաճի առնողին։ Դարձեալ ասի քրեայ կան, ըստ այնմ՝ որ ի արժանի ամբաստանութ, և պատժոց։ Ա

Յաղագս սկզբան մեղաց։ ԳԼ։ Ե։

Նախ ա՛ մեղքն ի՛ նեբտակ բարւոյն, սակայն ոչ ունի զգոյ, եթէ ոչ ի բարին։ Եւ ոչ յատուեքն քարշէ զսկիզբն, եթէ ոչ ի բարւոյն։ Եւ բարին այն է անձն նրշանաւորի, և կամք, յորմէ է մեղքն ոմն ի յատաչին սկզբան, և ի յորում է, ոմն ի յատուէ ենթակայում։ Քանզի կամքն է պատճառ մեղաց, պատճառ ասեմ, ոչ արարողական, այլ պակասական։ քանզի կամքն ըստ այնմ որ նկատէ ի սկիզբն յորումէ, զսրինքն, առ ած, ոչ է բնահարեալ է լուզանուլ յինքենէ, եթէ ոչ զբարին։ Ա

քին ։ այլ ըստ այնմ որ նկատէ ՚ի սկիզբն ուսմանէ ՚ի
որ է ոչ ինչն ։ (քանզի կամքն է յոչընչէ) գիմէ առ
պատասխանել ։ Արդ եթէ կամաւորաբար գիտէր թէ
ուսումն իւր չար մեղաց ՚ի նմանութեան , ասեմք թէ,
յոչընչէ ։ Իսկ եթէ կամաւորապէս թէ ուսումն իւր սուրբ
կաբար , ասեմք թէ յոչ ունելոյն զբարին զայն , զոր
քնաւորեալ ունել , այսինքն , զտեսակին զնմանա
կին , և զպարգին ։ Այլ թէ կամիցիմք գիտել թէ
ուսումն իւր սիրելութեան , ասեմք թէ ՚ի կարողութե
անձնիշխանութեանէ ։ Այլ ՚ի յատկացուածսն մե
ղաց՝ գիտելէ ՚ն զի մեղքն սկսանի ՚ի խորհուրդն ,
յատկանայ և անձն , ՚ի հեշտութեան , և կատարի ՚ի
հաճանութենէ ։ Դարձեալ գիտելի է՝ զի յատկացուիլ
մեղաց մեղայն , զի ոմանք յատկանան քան զնեղն ,
ոմանք հեռւելն . և ոմանք պարագային ։
Արդ ոմանք յատկանան մեղայն , ՚ի կողմանէ յեւս
դարձմանն ։ և ոմանք ՚ի կողմանէ դարձմանն ։
՚Ի կողմանէ յեւս դարձմանն՝ որք յատկանան մեղայ
են այսոքիկ խոտումն , զանցասումն , ապերախտու
թիւն , անհնազանդութիւն ։ և ստուգաձառումն ։
Իսկ այնք որք յատկանան մեղայն՝ ՚ի կողմանէ դարձ
մանն , են այսոքիկ խորհուրդ , վաղաշարժութիւն ,
ցանկութիւն , հեշտութիւն , թիւր գիտաւորութիւն ։ և
հաճանութիւն ։ Այլ այնք որք հեռւելին մեղայն՝ են
այսոքիկ , արատ , պսկինքն , ոգեղղութիւն պատկերին
այ ։ պարտաճորութիւն , այսինքն , պարտ յանհեռա
կանիլ պատճոյն ։ Իսկ այնք որք պարագային մեղայ ,
այսինքն, պարագաքն , որք ծանրացուցանեն զմեզն ,
կամ թեթևացուցանեն՝ են այսոքիկ ։ Ողբ , ցնծ ,
ուրախ , սրտվէր , քանիցս անդամ ։ Ես եր ։ որպէս ։
և եր ։ Քանզի գործն նա է այն որ է ՚ի սեռ
բարւոյն՝ երբեմն ՚ի ձեռն մեղայ երբեմն ՚ի սկիզբն ։
երբեմն ՚ի մէջն ։ և երբեմն ՚ի վախճանին ։ և այլ չար
գիտաւորութիւք , հեղղութիւք , և մնասիառութիւք ։
Վարձեալ զի մեղք իմն ասի մեծագոյն քան զմիւսն ,
բազմաւ եղանակաւ ։ այսինքն , պատճառաւ , որպէս
մեղք արուեստին ։ հասարակութիւք ոմն ազատին ,
կամ ոգեղղութիւք ՝ որպէս յուգային ։ կամ գործարա
թողութիւք , ոմն մեղքն որ ընդդէմ ոգւոյն սրբոյ ։
կամ ըստ վտանգին , ոմն մեղք սգիտութիւն ։ կամ ըստ
անանձնաւորութեանն , որպէս մեղք ազատութիւն ։ կամ
ըստ գիւրահասկութեանն , որպէս գինքսանն ։ կամ

ըստ

քան բարկացուցանէրն զնոսա , որպէս կուտաչտու-
թեամբ . կամ քան զհեռացասցեմքեզ , որպէս հպար-
տութեամբ . կամ մեռանիցես քեզ , որպէս քարկու-
թեամբ։ Այլ զայն ծանրագիւտն մեղայ ծանիցես , զի որ ինչ
մեղք հատուցեալ մարդոյն , նոյնիսկ և անհատարին .
բայց միայն ի յոյսին զոյր նայն ուխտեայ։ Քանզի կա-
տարելութեամբն ոչ գիտեմ զինչ մեղայ , այլ զքանա-
կութեան ածելոցգանահ։

Յաղագս բաժանմանց մեղացն։ Գլ. Զ։

Ամանուն մեղայ է բազմադիմի ։
Քանզի է որ քան առնողական պատ-
ճառին քան ընդեան , որ այս մեղայ ,
որ է ի տախտակին . որ ի տպաւորեալ .
որ է ի չարութեան ։ Եւ որ քան առնո-
ղական պատճառին՝ հանդերձ կատարե-
ցութեամբ , քան որում առեալ լինի բա-
ժանումն այս ։ Մեղայ՝ որ է ի չարաչար բորբոքել
սրտին . և որ է ի չարաչար խոնարհեցուցիչ եր-
կիւղին. այսինքն , զի մարդն առաւել կամի մեղանչել,
քան զվիշ ի սերելոցն , և անկանիլ ի չարն պատճոյն
յորմէ երկնչի ։ Դարձեալ է ևս բաժանումն մեղայ
քան ընդեանական պատճառութեան որում բաժանի քա-
ղում եղանակաւ ։ Նախ քան այսմ , մեղայ՝ որ է սր-
տին . որ է բերանոյն , և որ է գործոյն ։
Դարձեալ այսպէս՝ մեղայ , որ է խորհրդոյն , որ է
բանին , որ է գործոյն ։ Երկրորդ քան այսմ եղա-
նակի , մեղայ , որ է ընդդէմ այ . որ է ընդդէմ
ինքեան , որ է ընդդէմ ընկերին ։ Աստ որ ընդ-
դէմ այ , բաժանի այսպէս . որ է ընդդէմ հօր , որ
ընդդէմ որդւոյ . և որ ընդդէմ հոգւոյն սրբոյ ։
Դարձեալ և այլ երեք օրինակաւ մեղանչի ընդդէմ
այ , այսինքն , չարապէս խնամելով զնմ՝ անհնազա-
նութեամբ . դարձեալ հայհոյելով . դարձեալ անար-
ժանապէս ձեռնադրելով ի խորհուրդ սքանչելագոյ ։ Դարձեալ և այլ եղանակաւ մեղանչի որ յայն,
այսինքն , փորձելով զնա , և այս լինի եռակի . որ
երբեմն փորձ զկարողութեանն այ , որ յորժամ նշանս
խնդրէ ։ Երբեմն զարդարութեանն այ , որ յորժամ
տրացեալ երկաթիւ , կամ երկմտութեամբ փորձիցէ

զարդարութիւն այ : Երբեմն զողորմութիւն այ , ոմն յորժամ ոք փորձելով զբարութիւնն այ , տայցէ զանձն ի վտանգաւորս : Այլ մեղանչէ ոք ընդդէմ ինքեան, երբեք կերպիւ , այսինքն, պակասեցուցանելով յինքենէ զնարհաճոյն , առնելով զանէլորդն . և ի վերջ զայն ոչ կարէ յիրենէ ձեռնարկելով : Իսկ մեղանչէ ոք յԱստուած կերպ երբեք կերպիւ , այսինքն , յափշտակելով զնորա . զիւրն ոչ տաղորդելով նմա ի տարհաճութիւն . նա և չար օրինակաւ քարշելով զնա ի մեղս :

Այլ և առեալ լինին բաժանմունք մեղաց ըստ տեսակ ան պատճառին . և այս երեք եղանակաւ . երբեմն, ընականաբար ըստ որակութիւն , կամ ըստ քանակութիւն , կամ ըստ առնչին : Ըստ որակութիւն , առեալ լինի բաժանումն այս : Մեղաց ոմն է գործեալ , և ոմն յանցեալ . գործեալն է առանձնաւորումն բազմաց կան պատուիրանին , և յանցեալն , առանձնաւորումն ոտրատականաչն : Դարձեալ նախատացեալ կրկին մեղաց , է ընդդէմ երկուց մասանց սրբարութեան , որ է խոստովին ի չարէն , և առնելն զբարին :

Դարձեալ առեալ լինի և այլ բաժանումն ըստ որակութիւն , այսոկս : Մեղաց , ոմանք են հոգևորք , և ոմանք մարմնաւորք . մարմնաւորքն են մեծագոյն վատահամբաւութիւն , և հոգևորքն մեծագոյն մեղադրութիւն : Իսկ ըստ քանակութիւն առեալ լինի բաժանումն այս . մեղաց ոմն է մահու չափ , և ոմն նե րելի , որոյ առաջինն կոչի թիւրութիւն , երկրորդն անկարգութիւն : Քանզի մահու չափ մեղքն է՝ առնելն յետս դարձումն յամենայն բարւոյն , և յարումն բոլորովին առ փոփոխական բարին :

Ա Այլ ներելի մեղքն է՝ սէր հեշտութեանց աշխարհիս, ասացեալ այսր քան զայդ : Բայց ըստ առնչին առեալ լինի բաժանումն այս : Մեղաց ոմն է սկզբնական , և ոմն ներգործական : Նա և առեալ լինին բաժանմունք ըստ վախճանական պատճառին և այս կրկնակի , կամ ըստ ցանկալի իրին . և կամ ըստ ներգործութեան ցանկացողին : Այլ ըստ ցանկալի իրին առեալ լինի զանազանութիւնս այս : Ամենայն որ ինչ յտիսարհի է , կամ ցանկալիս է մարմնոյ . կամ ցանկութիւն է աչաց . կամ ամբարտաւանութիւն ասոի կեանց : Որոց առաջինն է՝ ցանկութիւն հեշտութեան . երկրորդն՝ ցանկութիւն փարթամութեանց . երրորդն՝ ցանկութիւն պատուոյ : Իսկ ըստ ներգործութիւն ցան

կաց

1 Յովհան. 2.16.

ղագողն տարտրոյի մեղքն, ի եօթն գլխաւոր մոլու-
թիւն, այսինքն, ի հպարտութենէ, ի նախանձ, ի բար-
կութենէ. ի ծուլութենէ, ի չքաւորութենէ, ի ցրկրպամոլու-
թիւն. և ի բղջախոհութենէ։ Դարձեալ դիտելի է
զի հինգ են սեռք ներգործութեց։ Քանզի ոմանք
են չարք քան ինքեանց, ոմն այնք որք քան ինքեանց
բնութեանց՝ են չարք, ասալոյն պարագայիւք ինչ՝
կարեն լինել բարիք, որպէս սպանութիւն։
Ոմանք են չարք քան ինքեանց, որք ոչ ինչ պարա-
գայիւք կարեն լինել բարի, որպէս առնել գող՝ և
զընկերն, և շնալ. և հայհոյել, և այլնպիսիք։
Ոմանք են բարիք քան ինքեանց, որք ոչ ինչ պարա-
գայիւք կարեն լինել չար, որպէս սիրել զաստ բոլո-
րով սրտիւ, և սիրելն զընկերն իբրև զանձն։
Ոմանք են բարիք քան ինքեանց որք պարագայիւք
կարեն լինել չարք, որպէս առնելն զողորմութենէ անա-
ստուածք. իսկ ոմանք են անզանազանք, որք ոչ են
չարք, և ոչ բարիք քան ինքեանց, ասալոյն կարեն
լինել բարի, կամ չար, որպէս չարժել զձեռս՝ կամ
զոտս, առանց դիտաւորութենէ լինի։

Յաղագս ներգործութենէ մեղաց։ ԳԼ. Է.

Բաղում չարիս առնէ մեղքն մարդոյն՝
յառաջքան զմահն, և ի մահն, և զվնաս
մահուան։
Արդ՝ յառաջքան զմահն, առնէ զայս ինչ։
Չբնականն խոցոտէ, որպէս նշանակէ զոմկ. ղ. ի.
տաւ այնու, որ անկաւ ի ձեռս աւազա- ժ.
կաց։ Դարձեալ խմացականն խաւարէ
ի ձանձրութիւն և անտրտմականն գաղձանայ
ի դոյժ բարւոյն։ Կողոպտէ ի շնորհականացն, ոմն
ասէ յոգեան գրուէգան քարինք սրբարանին։ աղբ. ի. ի
Բայց զի մի կորնչիցի բարի ինչ, բարի գործքն այ-
նոքիկ, զորս ոք ձեռնհէնելն կորուսանէ, տուեալ
լինին այլոց փրկչեաց, ոմն յորժամ մեռանի ոք մար-
ժնոյ մահուամբ, եղբարքն և մերձաւորքն նորա
ժառանգեն զմայրաճառս գտուացոյնսն։
Աղտեղացուցանէ զհոգին՝ ոմն ասէ յոգեն, և ապա՝ աղբ. ի. ի
իբրև գածուխ երեսք նոց։ Առնէ պարտական յամե- ՃՆԿ. ի.
ռնական պատժոցն, քան այնմ որ ասէ ի ՃՆՆդոցն ը- ՝ի.

Յորում ամենայն ուսուցիչս մեռանելոյ է։
Զնորաձիսացն գառնացուցանել, որպէս ասէ Երեմիա՝ ամենևին մեռանելոյ չար և դառն է թողուլ զերկիր ամենայն քո։ Խստացուցանել զսիրտս, ոչ ասէ առանցին, մեզանէրն յորժամ հասանի ի նոցա մեզ՝ սրտմամբ ըմբռնել։ Ամենայն անզգայ որպէս ասէ ի Ննդացն, թեև ոչ ամենեքին ի ծովն մտանեն, այլ զի ամենեքին ի նաւին ի ծովս Սպանանէ զհոգին, զի զրկէ ի ճշմարիտ կենացն, այսինքն, յոյ, որպէս ասէ առաքեալն թագաւորաց՝ անկաս ամենայն ի վերայ սրոյ իւրոյ։ Այլ գիտելի է զի ներելի մեղքն պատրաստ զմահն, իսկ մահուամբն ի ներս ածէ զմահն. քանզի խոստովանութեամբն ընդունի զմահն։ Քարշ առ այլ մեղս՝ որպէս ասէ օգոստինոս, մեղքն որ ապաշխարեալքն ոչ ջնջի, առ ժամայն ծանրութիւն իւրով քարշ չի առ այլս։ Օրինակ ունիմք ի կայենէ, որ երեսի ի դառնան, այսինքն, ի չնորհացն՝ եղան զերծալ իւր։ Կայնակէս և ադամայն երեսի ի տապանէն հեռանալ ի ջուրն։ Եւ դինու երեսի ի տեսանել կորուստ զկառուցեալն։ Եւ յոտս երեսի յարուցաքս մատնեցոյց զերիւ։ Եւ դառնալ յետ շնորհացն, արարս զսպանութեան։ Եւ այսպէս յայտ է զի մեղքն է պատճառ մեղաց։ Քանզի մեղքն բան որումն ի բերանն ինքեան ի մեղք։ և յառաջ ընթացողն մեղացն ասի պատճառ և այսպէս ասի լինի համանդամանցն մեղք, և պատճառ այլ մեղք ասի վասն ներգործութեան։ և պատճառ ի կրից։ զի մեղքն է զոր առնեմք։ և պատճառն է զոր կրեմք։ Այլ թէպետ ամ մեղք ի մէնջ, այլ ոչ ամ պատճառ այլ սակս երեսի ի մէնջ, և ոմն վերայ երեսի յոյ, և ոմն ի նախնին ծնողաց քարշեալ։ Եւ զի այն որ առնէ զոր ինչ ուզէ պարտ, իրաւունք է, զի կենդանի զոր ինչ ուզէ պարտ։ վասն ամ պատճառ իրաւունք է, և յանցանին նախանձառութեանն կարգեալ։

Եւ թէպէտ մի մեղք ծնանի ի միւսն, այսպէս ցուցանեն Հայրապետքին, զի կամի գերազանցել զանձնեքմիք, ցանի ինձ ոք հաճասարն նմա։ Եւ վասն այսմ, ծնանի ի նմանէ նախանձ։ Իսկ նախանձ ամն վասն զի դիւրաւ բարկանայ որում նախանձի. նմին իրի ծնանի ի նմանէ բարկութիւն։ Եւ զի բարկութիւնն վասն ոչ կարելոյն առնուլ զնիժ՝ այսպէս։ վասն այսորիկ ի բարկութենէն ծնանի ծուլութիւն։

Իսկ

իսկ սրտմտելին խնդրելով զինեթարսելին առնէ
ապահ ։ իսկ ապահսելին յրիանայ ժամանակաւոր
ընդհ ապատալի օրկրամնութեան ։ իսկ օրկրամնու-
թեան վասն խնդրոյ գործոյնն բորբոքի և ծնանի
ջղձահոռութեան ։ Յարձեալ մեղքն առնեն անպատուղ
գործեալ բարին ըստ արժանեացն և ըստ վարձուցն։ յօհան։
պրպտս հատեալ ասան ի ծառոյն ոչ բերէ զպտուղ ։ 15.6.
այլ տերեակ, և պատրաստի ի բարկութիւն ։ Զայն պա- օրինն.
սիսեացս ասէ յերկրորդում օրինացդ ։ Իբր անիծեալ 28.19.
լիցիս ի մանանեին, և յեղանեին, այսինքն, ինչ ևիծա-
կան եկեղեցին առ ի յաղթել ։ որ պղծելն այնպի-
սեաց ոչէ պղիանաւոր ։ Այլ օգտասիրաս ասէ եթէ
այնպիսեաք խաղաղութեացն զինչ եանս , առաքել գա-
կեղեցին յիրբեանս գասուածոյ քան թէ պատարս հան-
ցեն ։ զի պղծէն իսկ ներգործելէ բնաւին ի նոսին ։
Չմարդն առանձ գժոխք ։ զի ի մեղաւորն է՝ հուր
ագահութեան ։ Ժահահոռութեի բղխահոռելեն խոսա-
ուգխոռելեան ։ զրգն խղճմտոյց ։ Ծարաւ ցանկու-
թեան ։ դև ներգործութեի , և նմանք սոցին ։
Եւ ասա թեղու զմարդն ուռայն , որպես ասէ՝ ի ծնե՛ն ծննդ.
գոյն ։ երկիր էր ընդունայն , և դատարկ , և այս 1.2.
խաւար ։ զի յարերեալքն ի յաշխարհս ծծեն զարմիս երեմ.
ցանաքս վասն զի թեղուն զաղբիւրն կենաց , և զե- 17.13.
տակս ջուց կենդանեաց ։ և յաչերեցուածեն զինեթանս
ի զրկարեալ ճշմարիտ ջուրց ։ Խաբէ զարտասաքս ոչ
գիտեալ փայտն , որ լոյս տայ ի դիրերի ։ և զրպես-
խոյնն ի խաղին զարտասի զձուին , այսպես և մեղքն
զմարդն ։ Ձխնամեցուածեն զմարդն զի մեզանչելոյն
ևեղ զինքն , և փայտ պղերոյ ժողովէ ի վերայ ևի-
կանց իւրոց ։ և այնմիկ ծառայէ , որ զասն ծառայե-
լոյն չարչարեցեր գնա ։ Որպես ասէ օգտասիրաս՝
յիմարութի է յայսպիսւոյ կարգել ապրել , ի յորում
ոչ համարձակեցայ մեռանիլ ։ Իսկ մեղքն ի մահն
առնէ զայս ինչ , այսինքն , ծանրացուցանէ զմարդն
զի զրկէ գնա ի միխիթարութի առ երևելեացս՝ զոր
սիրեաց , այսինքն , ի կերակրոյ ի ըմպելոյ ի սիրե-
լեացդ ի յընկերից ի լուսոյ ի հանգստութի ։ այլ և զրկի
ի մարմնոյն , որ ոչ երբեք ընկալչի գնա այնպիսի կեր-
պարանաւ , այլ մանաւանդ կամեցոյ ոչ ունել սրտիս
յորժամ կէս նորա լինիցի ապահանեալ ի յորդանոյ ։
քանզի զարհուրեցոյն հոգի մեղաւորին յորժամ տես-
սանիցէ զմարմինն իւր զրր առնելոցն ։

Դարձեալ՝ ամբոխեացին մեղաւորքն ի մէնն՝ յորժամ
տեսանիցէ զարշաւանս դիւաց ի վերայ ինքեանն առ
ի յափշտակել զհոգին ։ և ազգականացն վնասն ։ ոմն
ասէ յոլեն՝ ամ[1] թ[2]չամբք նորա՝ ընբռնեսցեն զնա ի
զԳԼ.1.3. մէջ նեղութեան ։ Այլ արդ տեսանելի է՝ թէ որպէս
մեղքն յետ մահտանն նեղէ զմարդն ։ Քանզի զամե-
նեքին հարկանիցի ի խաչատաւիճանէ չար գործոց
իւրոց ։ ըստ մարգարէին որ ասէ՝ յայտնեցից զառա-
Ղաւ.1.3. կանս քո ։ Դարձեալ լսելիք զանդիմանութեանն՝ զի
մատ. որ ասէ՝ քաղցեայ ։ և սէ ետուք ինձ ուտել ։ և այլն
Ի.25.42. Ի հանդուտնէ ։ և ի լուսոյ՝ ընկեսցի՝ ըստ այնմ որ
մատ. ասէ՝ կապեցէք զոտս զձեռս ։ և զոտս ։ և արկէք
22.13. զդա ի խաւարն արտաքին ։ Ոասէ՝ ոչ իցէ նմա
օգուտ երգն, այն՝ որ ասէ՝ զնանգիտան յաւիտենից
պարգևեաւ նմա Տէր ։ Օ ժանգակութիւնք եկեղեցւոյ սէ
եսայ. ինչ օգնեացեն նմա ։ ըստ այնմ որ ասէ՝ որդն նոցա
66.24. սէ մեռանիւլ հուսն ոչ չիջանի ։ Անգանիգէ՝ ի գժոխս,
յայտ. ըստ օրինակի քարին աղօրեայ ։ զոր ընկէց հրեշտակն
18.21. ի ծովն ասելով՝ այսպէս անկանիցի բաբելն ի
գժոխս ։ ոչ ասէ ի տեսին ։ Որոշեացի յայ ։ և յամ
ընտրելոց ։ ըստ այնմ որ ասէ՝ երթայք յինէն անի-
մատ. ծեալք ։ Անկցէ ի կատղութիւնէ զղջանալոյն ։ ոչ ասէ
25.41. երթիմայ ։ էանց ասաւն ։ սպառեցաւ հունձն ։
երեմ. Հաւանիցի ամ յոյս ողջմուխեն ։ ոչ ասէ եսայի ։ ոչ
8.20. յետացէ խեցգի ։ որով տանիցի սակաւ մի հուր ։ այս
եսայ. ինքն ՝ի բորբոքմանէ սիրոյ ։ կամ հանիցի սակաւ մի
30.14. ջուր յաղբերէ ։ այսինքն ։ յանձային գԵհուխեն ։

Եւ մեղքն ։ ոչ միայն զնասէ յամերոյն ի մեղս ։ և մե-
ռելոցն ՝ի նմին ։ այլ և զնասէ բարեաւ կերպիւ և այնց
ողբ թողին զնա ։ և ապաշխարեցան ։ զի զնասուն
առաջին անձնողուխեան սէ երբեք վերստին առնա-
ցուն ։ քանզի ոչ ապաշխեալն յայնմհետէ ոչ լինի
կոյս ։ այսպէս միանգամ մեղանչողն սէ երբեք ուրա-
խասցի երբեւ զնչ մեղանչեաւ ։ Եւ ոչ յետ բժշկու-
Ղաւ.1.3. Թեն հոգեաճդոյն միշտ մնայ ապին ։ և որ միանգամ
մատ. գողանայ՝ միշտ ասի գող ։ և որպէս սխմին՝ զոր սր-
26.6. բեաց Տէր ։ ի բորոտութիւնէ ։ սակայն յետ սրբելոյն
միշտ կոչի սխմոն բորոտ ։ և որպէս վերստին չինեալ
մատ. առաքեալն ։ յետ աւերմանն առաքելոյն ։ ոչ էր գեղեց-
5.26. կութիւնէ նման առաքելոյն ։ այսպէս և միանգամ մե-
ղանչեալն և ապաշխարեալն ։ Դարձեալ առնէ պար-
տական ժամանակաւոր պատժոյն ։ ըստ այնմ՝ ոչ
ելա-

երանիցես անոյն մինչև հատուցանիցես զնմանն
քեռման ։ Դաւաճառ ոչ մոռանիցի յարքայութիւն մին-
չև փայտն , խոտն , եղէգն , այսինքն , պատիժ մա- 1.Կրնթ.
հու չատ մեղացն , նա և ներելոյն , որ ի ներկայս տա- 3.11.
կաւին ոչ է լուծեալ , այլեսցի ի վերայ նորա ։
Դաւաճառ յամենայնի՝ ի փառաց , որպէս օրինակի 2.Թագ.
յարեսացոյց , որ յետ հաշտութեան ծնօղ , ոչ եւոեա զե- 14.24.
բեսս նորա՝ մինչև յերկրորդ ամն։ Դաւաճառ այն քան
յոյսդ որ ի փառաց՝ մինչև լցցի Թագր ամենից աղ-
տեղութեանց , որպէս եր ի սկզբանէն ։
Դաւաճառ զկորուսեալ ժամանակ , և զվարձս զոր
կարէր առնել ինքեան , ոչ երբեք վերստին առա-
նցցէ ։ Ըստ էզէկիէլի որ ասէ՝ որ վաճառէ առայն Եզեկ.
որ վաճառէ ոչ վերստին դարձցի։ Դաւաճառ՝ մեծա- 7.13.
գոգանէ զարձ Աստուածն , և այս վասն աղբոյ ծին-
ուանցն , որք կուռացուածոցն դայս , որպէս նշանա-
կեցաւ ի սօքիէլ ։ և վասն գերանին , որ է ի նեռս ի մատ. 2.
յայն ։ Լուսոյ ասէ օգտատիրոջ բժշկելոյ աչացն ։ 18.
տուելի է լոյսն ։ ոմն գիշերասիրաց և ջղկիսկին ։ Ղուկ.
Եւ այս յայտ՝ ի կորչին յայն , զոր Լեհպէտ լուսաւո- 6. 41.
րեաց Տէրն , սակայն՝ ոչ կատարելապէս եւոես , այլ Մարկ.
եւոես զնմարդիկն՝ նման երեքեան երբեմն զծառս ։ 8. 24.
Դաւաճառ առնե զանխորժանցն զաղջս . քանզի որպէս
խոցեալն ի յոտն , նա և յետ բժշկելոյն կաղայ և ծառ-
ջընթաց ի սեղոջն իւրմէ՝ կորուսանէ ինչ ի զօրութենէ
իւրմէ ։ Լուսոյ ասացաւ առաջին մարդոյն զիաւս և
զտատասկս բուսուցեալ քեզ , և օձին ասացաւ ի վե- Ծննդ.
րայ լանջից և յոտից քոյոմ գնասցես ։ 3.14.
Դաւաճառ առնե տատապարանս բարւոյն , ոմն ասէ Թագ.
Թեռոց , ոչխ մեր տատապարեալ է ի վերայ Թեհեւա- 21.5.
դոյն կերակրոյս այսորիկ ։ Լուսոյ ասէ օգտատիրոջ
վատառողջ քանցն , զի ծանրաբեռն է հանդ , որ առողջին
է քաղցրահամ ։ Դարձեալ՝ ասէ վինջենէ , յետ
դարձմանն իւրոյ . առաւել դիւրինէ տանջարան ցաւն ,
քան զանառոյր է արեն ։ Դարձեալ՝ արգելու է բա- Ծննդ.
րի գործելոյն . քանզի կինն զոմոյ հայեցեալ յետս 19, 26.
գարձաւ աբձան աղի , որ առնե տեսել զերկիր ։ Ծննդ.
Եւ է եւոյն տատգաւ , ցանօք Ծնեալ , այսինքն , զոր 3.16.
գիս բարեգործութեան ։ Դարձեալ՝ տկարացուցանէ
կալ ընդդէմ փորձութեանց. քանզի տամինան , յետ տատ.
բերոյ գիտակացն կորոյզ զզօրութեան ։ և ծառ տատա- գաստ.
բաձան , փուխով անկանի ի տղոմոյ ։ 26.19.

Դարձեալ զերծումն անդուլիւն սիրոյն պատասխանել զոյս
նէ, որպէս խաւարումն արեգական՝ կեաց երիվար
մնասք երկրի, փոխանակ ղի զօրութիւն չաճատիցան
տեսչքն պատճառ եղիւ : Զօրինակ այսմ, դահիճ՝
յորժամ ծեծասցէ, ենթարկանի ծանկիւթ տանջանաց, 3·Թագ.
բայց ոչ ջնջի : Եւ որպէս ջուր՝ զերծանելոյ տրոյն 1·1·
կամ չկոծանիլ, եւ կամ պատասխանել :

Դարձեալ դպիր, եւ դերկիւղ, ածէ ի ներքս :
Չդպիրն, զի առոյգ դիտէ զինքն մեղսագործ. իսկ վեր-
կիւղն՝ զի ոչ առոյգ դիտէ զԱստուածենէն : Եւ սակ
օգտութեան ասպնականացն միշտ դաստեցեալ, եւ ի տանջին
ինդասպէ, եւ վասն ոչ միշտ դաստելոյն դաստեցեալ :

Դարձեալ՝ մեղաց ասպանդն կատարումէն անձնէնջա-
նութեան կրկին կերպիւ, այսինքն, առնելով, եւ
ընդունելով : Առնելոյն զի ոչ կարէ միշտ առնել զոր
պատի, կամ խորշի ի ձեռասարկէ : Իսկ ընդու-
նելոյն, զի ոչ կարէ ընդունել զմնացական տնորէն ի
կեանս այս : Դարձեալ՝ ասպնի կենդի ասպանդի բա-
նականն կրկնակի, այսինքն, բան ենթադասումէն
դասաւորութեան ի մէջ բարւոյն, եւ չարին, եւ բան ընդ
արամէն խորհրդոյն, ի մէջ պատշաճաւորին, եւ ան-
պատշաճին) Դարձեալ՝ ասպնականի անտրտունն կրկ-
նակի, այսինքն, կարգաւ, եւ եղանակաւ, զի ոչ ի միտս
կարգադրեալ, եւ ոչ միշտ չափաւորեալ :

Դարձեալ՝ մեղքն ձեռասք բաղմոց, այսինքն, առնո-
ղին բան տառնոյն որ ասէ՝ մեղք իմ առաջի իմ են ասղ.
յամ ինձ : Կամ եւ այնոցիկ որք ի քահանայութեան որոց ոչ 50·5·
կարեն գործակատարել օգնել մեղաւորին, որպէս եւ ենթէ
լինէին ի ներսին Քրիստոս եւ գառնապատարագին : Եւ այս բան
կերպիւ յօդելոյն · քանզի որ չարի բաղադքն լինին ի
դժոխոյն, այնպէս մեծագոյն լինին արհաւիրքն, եւ պա-
տիժն : Իսկ ենթակայն ի բան գառնապատարագ որք ասեն՝
մեկնաբանելի է ենթադասականացն ունել զմեկնիչ ի
պատիժն, այլ ոչ այնպէս ի դժոխոյն : Վասն եւ
մեկնելոյն բան կերպիւ պատասխանելոյն :

Զանգի ի վիճակագրութեէ, եւ չկենդրեալ բաղմա-
ձեւ փառաւորելոյն, ունին զաճումն պատասխանի
ենդրութեէ : Դարձեալ՝ մեռանիլ որոց են ի ճանա-
պարհի տասի կենդանւոյ, զի որ դիմէ զմեղս պատաս-
խանացանել զգումարդ Հաստատն որ ընդդէմ դիմաց. Նա
եւ չար օրինակաւ ասպանել եւ գայթակղեցուցանել
զայլոն :

Դար-

Դարձեալ ասեն վերստին անկանելոյն ի մեղս , ղե-
սին քաղամ չարիք ։ Եթէ հինին է , ապ ինձ մարդն
ոսկրացաւն առ ի վերստին յառնելոյն ։ բան այնմ որ
ասէ յերեսփեղող, անշնար է՝ որը միանգամ լուսաւո- եբրայ.
բեցան , և կերծանեցան , վերստին նորոգիլ չկարող- 6.6.
նալ ի մարդելն ։ Երկրորդ զի մեղելն զղջանալ առ ի
Աստուծոյ , և ապ ոսկրացաւնոյն ոչ չկարող է ի մեղս
կրնոյն ։ Երրորդ զի դժուարագոյն լինի Քրիստոսի
մեռանի , որպէս ասէ երեսիա. ո՞ է որպիսի անարդ- երեմ.
եսցէ կրկնելով զմեղս քոյո ։ ուստի ասի Թէ կրկ- 2.36.
նելով խոչընդոտ չինի ։ Զորրորդ զի լինի
դժուարագոյն առ ի հաւանեցուցանել զնա ։ զոր օրի- 3.Թագ.
նակ ասելի , զի ի խնդրել զՔրիստոսի առաջին նեռա- 2.37.
գին զառա զորոյնոսելի , այնու դաշակաբ զի ան
երջիկ յերեսուտեսի ։ այլ երկրորդ նեռագին Քրիստո
խնդրեաց , բայց սպանաւ առանց տղրտուելոյ իսկը ։
Հինգերորդ զի սատանայ գժուարագոյն արտաքոյ
քան այնմ որ ասէ երեմիայ առնու այլ ևս ևօքն այսս ղուկ.
չարագոյն քան զինքն , և մտանէ , և լինի յետինն նոր- 11.26.
քան զառաջինն ։

Դարձեալ ասի՝ ևս ասպանանելոյն սեռականին, կերպին,
և կարգին ։ ուստի ծանիցի զի բարուքի բնականացն՝
համեմատեալ առ հոգին զոր գնեղեցկացուցանէ, ասի
սեռական ։ այլ համեմատեալ առ գործն զոր կերպարե-
լոյ , ասի կերպ ։ իսկ համեմատելով առ վախճան ,
զոյնիցն , առ ասե առ որ կարգէ ասի կարգ ։

Բայց այլով երանական՝ ասպանանելոյն սեռական է՝
անմահանելոյն հոգւոյն առ ասե ։ Քանզի սեռական հո-
գւոյն նմանանելոյ ասի է ։ իսկ ասպանանելոյ կերպին է՝
նոմանելոյն զորանելենական դիտառորանելոյ ։ և կամ
սոյանելոյն կարողանելոյ ։ և յայսմանէ է , զի հոգին
ոչ կազդուրի հոգևոր կերպարով , Ճաշակելոյին , զի
քաղցրի Տէր ։ իսկ ասպանանելոյ կարգին է՝ ի հոգին
յորժամ նկատումն և սերոյ ասին է՝ ի վայր կոյս ի
սուրբ ճաշոյ արտաքոյ բնական կարճանոյն ։

Քանզի յորժամ սպառիկ երկրաբանն՝ որք են երբու-
գլուխք հոգւոյ՝ ի վերկրոյս են առ ասե , ի բնական
կարճագին և կարգի են , ապա Թէ ոչ , լիցի մարդն
երբու կորճանեալ ։ Դարձեալ՝ զրկումն սեռականին է՝
սպեղանելոյն կամ կարօտանելոյ պատշաճաւոր ուղ-
ղանելոյ կամաց ։ իսկ ուղղանելոյ կամացն է՝ որ ան-
տրեսցի յերբոյ կապարաց , այսինքն , ի յայ սկզբնէն ,
և

և յայլ վախճանիկն . այսինքն , զի զամ ըզբ ունի յայլ սկզբէն՝ վերաբերեցէ առ ած վախճանն :
Իսկ յորժամ ոք զբր ինչ ունի , յաոկացուգանէ ին քեան , և կամ դնէ այլ վախճան քան զած . կորս ցեալ է : Դարձեալ զրկումն կերպիկն վերանցումն յաոուղ կամացն , այսինքն , յորժամ կամ դնէ ընդ դէմ ածային կամացն : Դարձեալ զրկումն կարգին է՝ յեռս դարձուածն կամացն՝ ի յայ , և դարձումն առ ստեղծուածս : Դարձեալ բան այլոյմ եղանակի բա նական ստեղծուածն է՝ ի ծայրագոյն բարւոյն բան էրից նկատմանց պատճառաց , այսինքն , առնող կանին , ոտեսականին , և կատարողականին : Նմին էրից բնաձորեալ է առնել զգործս իւր , յայ , բան այ . և ես այ : Եւ այս բան կերպին , բան ոտեսականին , և բան կարգին՝ բնաձրելոյն յինքեան : Այլ վասն զի նոյն բանական ստեղծուածն յոչընչէ եղեալ է՝ որ քան առ նելիական պատճառն կարաց պահասիկ ի լիարժ նեթգործութեց . զի գործքն իւր՝ ոչ լինէին յայ , բան այ , և ես այ : Իսկ այս է մեղք՝ ապականիլ ոտեսականին կերպին , և կարգին :

Յաղագս սկզբնական մեղացն բան էրին :
ԳԼ. Ը.

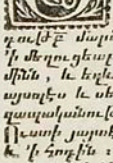

Եռս ասելոյն ի մեղացն հասարակաբար , այժմ ասելիք ի մեղացն յատկապէս . և նախ զսկզբնականին , և ապա զնեբզոր ծականին : Ըզոր թէպէտ հոգին ոչ լի նի ներքուստ ի հօրէ որպէս մարմինն , սակայն սկզբնական մեղքն ի հոգւոյն ոչ ամաց անցանէ ի հոգիս մեր , միջնոր դութիք մարմնոյ , և ցանկութիք ծնանելոյն . զի որպէս ի մեղուցեալ հոգւոյն ոչ ամաց ապականեցաւ մարմինն , և եղև դիւրաւոտ առ վատաշոտ ցանկութիւն , այսպէս և սերեալ մարմինն , քարշելով ընդ ինքեան զապականութիւն՝ ոտոտոյցացանէ զհոգին :
Ասոյ յայտ՝ զի սկզբնական մեղքն է՝ ի մարմինն է և ի հոգին : Այլ ի մարմինն նիւթօրէն և սկզբնա բար . իսկ ի հոգին ոտոտակաբար , և իբր նեղնձա կայով : Քանզի միայն հոգին է ընդունակ առաքի նութեց և մոլութեանց , սակայն (որպէս ոտացաւ

ֆնան զուգաւորելոյն ընդ ապականեալ մարմնոյն քար-
ե յինէն զմոռնալ նա զայս · որպէս յորժամ անկանի
ի ջուրս ի տիղմ , յաղաւթս և ասացս դանայ. իսկ այս-
պէսի ապականեալ հոգւոյ ոչ միայն է պատճառ , այլ
և մեղք : Այլ մեղքս այս որ ասի տրտում , մնջիլ մոռ-
ուելոյ , իսկ պատիժն որ կոչի մոռնիլ , կամ դիւրա-
սահուելի մեղանչելոյ , մեայ յետ միտուելենն :

Չի թէպէտ բժշկի մեղքն ի միտուելեանն , բայց
պարտաւորելի յաւելուածական դատապարտելե ,
ապայն մեայ գործոյ բան ներելոյ հանգամանն շարժ
ման ցանկալեաւն , ընդ որում պարտիմք մարդանալ
որ բան կենդանի եղէ : Քանզի ոչ չիցաի ցանկա-
լիւն հասարակ շնորհօք ի մարդ ոք , բայց միայն ի
սբ կոյսն , ի յոր չիցաւ առանձնական շնորհօք , ի
յղանելե իւրոյ : Զայսոյ ի նախասահմանելոյս ոչ անձն
ապականեալ զբաւելին , և հակադարձելով ապակա-
նեալ բնութի , ապականեալ զանձն : Քանզի մեղքս
առաջին մարդոյն ապականեցաւ մարդկային բնու-
թիւն , և բնութիւնն այսպէս ապականեալ , ապականե
և զայլ անձինս : Այդ ծանի՛ր զի ապականութի ան-
ձին է պարտաւորելի մեռանլ · իսկ ապականութի
բնութեան է նեխուելի մարմնոյ , զոր այնմ որ ե
սիրէրն այլ մարմնոյ : Վա՛ որոյ ոչ լինի կերպիւ պար-
տի համարիլ յայլ գնեխութի հոգւոյն , թէպէտ առեղ
ծանելով տեղւոյ գնա , և միաւորել գնա ընդ նեխեալ
մարմնոյն · քանզի կարի լինի կարգաւորութե եղև ,
զի մարդկային բնութիւն այսպէս առեղծանեաւ , մինչ
զի առեղծեցաւ բազմանայր , և գնան մեռոյն պատ-
ճառ : Չի որպէս ի առեղծանելն պահեցաւ կարգ
խմաստութեան , և ի բազմանալն պահի կարգ բնու-
թեան. այսպէս և ի պատճառելն պարտուր պահել կարգ
արդարութեան : Եւ այսպէս յայտ՝ զի ոչ ընդդէմ
ածային ուղղութեան , զի անցանելի մեղքս առ եկեալ
գնի : Ապա ուրեմն ասելի է թէ անդադարեցուն
սկզբնական մեղայ ոչ է յայ . և ոչ ի աթեղծեալ բնու-
թե · այլ ի ներգործեալ մոլութե առաջին մարդոյն :
Եւ այս է զոր ասէ օգոստինոս՝ թէ զոգեղեան մեղքն
ոչ անցուցանէ առ եկեալն գնի՝ սերունդ , այլ զան
կութիւնն : Քանզի այնպէս պարտաւ մարդն մինչ գի
հոգին իշխեսցէ մարմնոյ , և մարմինն հնազանդիցէ ի
ներքոյ հոգւոյ , որ քան հնազանդեր գնի պատ-
խրոյ , այնպէս , այ : Եւ անդադարձեալ , եթէ հո-

գին

դին ոչ հնազանդեր այ, այդպար գտոտասանաւոր, մարդ
միոն սպասաւորեր նմա ։ Վա որպ՝ եթէ ոք ամ կա-
ցեալ էր ի նոյն մարմնին հնազանդեալ էր նմա . և
պայման հնազանդելոյն անգեալ էր առ տեսուեալս
այլ յորմէ՞ տեղ՝ մեղանչեաց, մարմնին եղե սպաս-
աւոր ի նմանէ, և այնպէս անգոյն առ դինի եկեալն
և զի ամ՝ ըստ առաջնին սահմանելոյն, ի նոյն մարմնին
հեղուս գնդին ։ Յայսմանէ յայտ՝ եթէ տայրն է պատ-
ճառ սկզբնական մեղսոյ ի յորելնէ առ իմն զպատ-
ճառն ի սեռէ ներգործական պատճառին ։

Քանզի ամենեքեանք ցանկալիք ծնելոյ . ծնեալք
լինելոյ որոյ բարկանան . զի որոյ անխանելիք ի
բազմազանի պատուհասին հոգւոյ, և մարմնոյ առ որս
հեռուն պատիճ մահու՝ և զրկումն ամենայնի տեսանե-
լեաւ, և կրթուսս փառաց երկնայնոյ . ոչ միայն ի չար հա-
սեալսն , այլ և յօրհնեալսն մանկունսն . որք հան-
գարտութեան իմն պատճառք պատճառին ի մէջ այսոց . զի
միայն ունին զպատիճ զրկման Քարոզ պատճառ
ուելեան ։ Արդ՝ սկզբնական մեղքն այնպէս բժշկի
միտուելիք ի ծնողսն , զի ոչ ինչ նուազ և յայնոց որք
են բժշկեալք անցանելի ի դաշտս նոցա , ոչ տե-
սանելիք զի Թերութեան հայրն ծնանի զանձելիսս որ-
պէ . և մերկ հան սերմանելոյ բազմապ հան-
գերձ ։ Եւ այս է պատճառն , զի մարդն ծնանի զոր-
պէ , ոչ ըստ այնմ որ է բժշկեցեալ հոգւով . այլ
ըստ այնմ որ է սպականեալ մարմնով . և ոչ ըստ այնմ
որ հոգևոր , այլ ըստ այնմ որ մարմնաւոր ։

Յաղագս սկզբնական մեղացն ըստ անուանն ։
Գլ. Թ.

Հռոմ. 6. 19. Ծննդ. 8.21. Հռոմ. 8.21.

Սկզբնական մեղքն զբազումս ունի զա-
նուանս, և այս ևսոյն յորով պատճառաց ։
Քանզի ըստ այնմ որ սկզբնական մեղքն
համեմատ առ հոգին, կոչի անպատուե-
լի առնել զհոգին անկար ի յընդդիմանալ
շարժմանց ։ Դարձեալ առ ասս , զի
նոքաւ առաւելագոյն հոգին ։ Դարձեալ՝
դիւրաշահումն , զի հանապազորդ ձգտման առ-
յան ։ Դարձեալ՝ ապականելի, զի ածէ ի յոչինչն,
այսինքն , առ մեղն ։ Դարձեալ՝ առ մոլելի, զի է
սա-

պակասութիւն բնական բարւոյն ։ Դարձեալ ասի
ցած բնութիւն , զի յամէ ի յապականելոյ բնութիւն ։ Ա
Ընդ և զայլ անուանան՝ բան այնմ որ համեմատի հուաս.
առ մարմնին . քանզի կոչի օրհնեք մարձոյ , զի բան ՀՀ.
ածային դառնասանին ի տրամարհալ ի մարմնին ։
Դարձեալ օրհնեք անդամոց՝ զի չարժեք զդործս , ի
գործ ցանկութեանց ։ Դարձեալ կոչի բանառոյ վս բա-
նառոյ իշխանութեանց ի վերայ զօրութեանցն ։
Դարձեալ լուցին զի սուր աձիւն պահել դնուրն , այս-
պէս և նոսիա պահի մեղքն ի մարմնին , բան ներկոյ-
ժութեան անդամականին , և ծննդականին ։
Դարձեալ խայթ մարմնոյ , զի խթէ զմարմինն առ ՀՀ.
յառաջին չարժմանն և դնդրին առ հանանութիւն ։ ՀՀ.
Ընդ և զայլ անուանա՝ զի բան այնմ որ համեմատի
հնչառաքի գործոյ կոչի ցանկութեանց ։ որ ցուցանէ զմո- յակ. ի.
լութիւն որ բան ներգործութեանց , բան այնմ որ ի ՀՀ.
չար հասանան ։ Դարձեալ ցանկականութեանց , որ ցո-
ցանէ զմոլութեանց որ ի բան զօրութեանն , բան այնմ
որ ի մանկունան ։ Ընդ և զայլ անուանա , բան այնմ
որ համեմատի ի նախնին մարդն , յորմէ և արտաքար-
ձ . և բան այնմ՝ ասի սկզբնական , որ ի կարօտութեանն
արդարութեանց՝ զոր պարտիմբ ունել ։

Յաղագս առաջին չարժմանցն ։ ԳԼ. Ա.

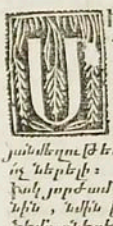

Ինչ մեզաց ամենէ գործեալ , և ամն յայլոյ
քարչանքէն ներգործական մեղքն , բան-
զամ անդամ ունի զնուազ ի չար-
չարմանց ։ Ոչ տեսի զիտելի՝ զի ի յոր-
սիսան ամենգոնեն , ոչ չարժիւր զդայա-
կանութիւնն , եթէ ոչ բան չարժման
բանականին ։ Վասն մեղոյ մարդոյն ի
յանմեղութեան , ոչ կարէր լինել ի նմա մեղք , նա և
ոչ ներելի ։
Քան յորժամ զդայականութիւն մարմնի ընդ բանակա-
նին , նմին իրի առաջին չարժմանքն ի տարիճ զոր-
ծելոյ ներելիս ։
Քանզի թէպէտ և յառաջին չարժմանցն մանուանորա-
բար և առանձնական կարելի զդուշանալ , սակայն ոչ
յանմեղութիւն ։ Ոչ միայն են մեղք , այլ և պա-
սիւ մեղայ , վասն իրաւի կոչին ներելիք՝ զի են ա-
ժա

Ժանիք ներելոյ : Արդ առաջին շարժումն ենթադրի այսպէս լեալ է՝ շարժումն զպայծառութեան՝ զոր մեղայն ցանկութեան դիմեալ ի գործումն տեղի ծառայից : Այլ զանազանի շարժումն նախկին կրկնական , որպիսին , զոր այնմ որ վերաբերի առ այժմ յոս ձեռնարկութեան , այսինքն առաջինն որ է բնական . և երկրորդ առաջին որ զպայծառութեան : Սկիզբն ուրուն խօսմբք զառաջնոց շարժմանց որք են մեղք , իմանալի է զերկրորդ առաջնոց , որք են զպայծառութեան , զի նախկին առաջինքն ոչ են մեղք վասն գոլոյն բնականք , և այսպարագ բարոյական սեռին. որ յայտնի այսու , զի ոչ հետևին երևակայութեան , այլ միայն ներգործութեան բնական որպիսութեանց : Իսկ շարժմունք երկրորդ առաջինք՝ են մեղք , զի են անկարգ ներգործութիւնք ի սեռէ բարոյականին , և այսու է այսու , զի այսպիսի շարժմունքն են զպայծառութեան , որք նմանաձին ի յայս սկիզբս ուրուեալ կամացն : Իսկ կամքն է սիրգբն բարոյական նոց , ոմն ասի յեօթնեւորդ դիրս բարոյականութեան , զի անդ սեռ բարուց նախաստանի , ուր ուրուելն կամաց գոյանի , և այս է ի զպայծառութեան :

Արդ՝ թէպէտ վասն սոցա՛ պատճառաց՝ մեղքն է՝ ի զպայծառութեանէ , սակայն այս ոչ լինի մահու , չամ , այլ միայն ներելի . զի կամքն ոչ ունի զկատարեալ ուրուելի ի վերայ առաջին շարժմանցն , որք են զպայծառութեանէ , որպէս ունի յայնս , որք հրամանք բանականին յառաջանան , քանզ ունի ի նոսին զանկատար ուրուելի , որպէս ի յայնս զործոցն՝ որք ոչ յառաջանան հրամանաւ բանին , այլ սակայն կամքն կարէր զարժմանս զպայծառութեան այնոցիկ արգելուլ , վասն են մեղք ներելիք :

Այսորոյ սակ օգտաւորնոյ թէ մեղքն այնպէս կամաւոր՝ մինչ զի թէ չկարէր կամաւոր ոչ էր մեղք :

Եւ արդ առաջին շարժմունքն ևս այն վերաբերին առ զպայծառութիւն , զի այնպիսի շարժմանց սկիզբն , և ենթակայն է զպայծառութենէն : Իսկ առաջին շարժմունքս այսոքիկ լոան նախասահմանելոցս , սակայն մեղք ներելիք վասն երից պատճառաց : Նախ զի շարժին առ անարժանս : Երկրորդ՝ զի են կերպիւ լինն կամաւորք ոչ լոան ինքեանց , այլ որպէս ասացաք , զի ոչ խոտանեն ի կամաց , կամ նա և վասն նախընթացի

ընդ-

ընթացման ։ Երրորդ՝ ըստ հանդուրժման հեշտութեանն ։ Զի հանդուրժելով հոգին ընդ առեղծուածոյս խառնուրդ , և վտանգաւանաց ։ որպէս յորժամ միաձուլի ընդ ծնդ. 3.21. այլ , լինի բարեգոյն և լուսաւորի ։ Եւ դիտելի է՝ զի մարդն դիւրաւարժագոյն է՝ ի չարն քան ի բարին , զի խոս. բազմաց պատճառաց ։ Նախ զի առ խնամատարութեան , 9.15. մարդին ասպնականալ ծանրագոյնանի դնոցին քարշք յով գնա առ չարն ։ և ոչ ուղղի առ բարին ։

Երկրորդ՝ զի առ օգտակարս , առատ գոլ զգաստութիւն չարն քան զնուազոյր բարին ։

Երրորդ՝ զի բնականաբար դիւրինք լծանել քան եջանել և մինն առատ գալոյ քարշք ի վայր՝ քան բազմաք ի վեր ։ Չորրորդ՝ զի որ գործք ի չարն ներկայ է , պարտիցեն , հեշտութիւն ։ իսկ վախճան առաքինութեանն որ ընդ ստուգիւ առ բարին բաւական է ։

Քանզի հեշտալին բնթանալ զգայութիւն , կամ երևա կայութիւն , իբր թէ ի տարիւ՝ չարժ է գոնականան ։ Հինգերորդ՝ զի բազում պարագայք պահանջին առ բարին՝ քան առ չարն ։ Վեցերորդ՝ զի հակամարտութիւն առ սիրելիսն մեր , այսինքն , առ ոչինչն ։ Եօթներորդ՝ զի զանկութիւն որ չարժ զմեզ առ չարն՝ միշտ ներքս ի մեզ ։ իսկ փառքն զոր խնդրեսիք ի արտաքոյ մեր ։

Ութերորդ՝ զի զօրութիւք հոգւոյն են առնողականք , Ա. առ ի սիրել զժամանակաւորս , այլ կրողականք , և ոմսե. նուիրեալականք՝ առ այնս՝ որք են շնորհաց և փառաց ։ 13. 4 Ասոյ առաւարս ։ յօհան. Որ ինձ արդեամբ նախճամանիկ . 13.1. այն ի շնորհացն պարգևիւ . Քանզի ինք ոք որ պակի , արտաքոյ չէ պարգևի ։

Զի ոչ կարէն ունել առաքինութիւնքն լաւ կերպի առացման , այլ լաւ կերպի ընդունելութեան , ուստի զչարն կարեմք առնել մեօք . իսկ զբարին՝ ոչ կարեմք առնել առանց օգնականութեան շնորհացն ։

ՀԱՂՈՒԱԾ ՏԱՒԱԼ ՀԵՂՈՒԹԵՆ, ԵՒ ՀԱՒԱՆՈՒԹԵՆ Ի ՄԵՂՑ:

ԳԼ. ԺԱ.

Ա

ՄԵՆ Ի ԽՈՐՀՐԴԱԿԱՆ ՀԵՂՈՒԹԵԱՆ Է՝ ՄԵՂՔ ՄՆԱՆՈՒԶԱՆ. ՍԱԿԱՅՆ ՈՐ ԱՍԱ ՅԱՄԵՆ ՄՆԱՆՈՒՆ, ԵԹԷ ՈՉ ՅՈՐԺԱՄ ԼԻՆԻ ՀԱՒԱՆՈՒԹԵՐ. ՔԱՆԶԻ ՈՉ ԽՈՒԳԱԿԱՆ ԼԻՆԻՆ ԱՆՔ՝ ՅՈՐՄԱՆ ԺԱՄԱՆԱԿԻՑ, ԱՅԼ ՀԱՒԱՆՈՒԹԵՐ: ԱՅԼ ԴԻՏԵԼԻ Է՝ ԶՔ ՀԵՂՈՒԹԵՆ ՈՐ Է ԱՅՍ ՔԱՆ ԴԺՎԱՆԱՒՆ ՆԵՐԵԼԻՆ Է. ԻՍԿ ԵԹԷ ՅԱՒԱՂԱՀԱՍ ՀԵՂՈՒԹԵՆ ՄԻՆՉԵ Ի ՀԱՒԱՆՈՒԹԻՒՆ ՀԵՂԱՒ ՆԱՀԱՆԻՆ, ԱՅԼ ՈՉ Ի ԳՈՐԾՆ. ԳԱՅՍՊԻՍԻ ՀԱՒԱՆՈՒԹԻՒՆ ԱՊԱՐՈՒՆ ԹՈՒԼԵԼ Ի ՄԻՋ ՄՆԱՑԱԾ ՀԱՒԱՏՔԻՆ, ՄԱՆԱՒԱՆԴ Ի ՄԱՐՄՆԱԿԱՆ ՄԵՂՔ: ԱՍԱԿԱՅՆ ՎԱՒԱՇՈՒԹԻՒՆ ՀԱՒԱՏՈՒՄ ԱՅՍ Է՝ ԿՐԿԻՆ, ԶԻ ՆՈՒՆ Է ՅԱՆԴԻՊՈՂ ՈՉ ՎԱՆՈՒՆ ԽՈՒՌԵՑԵԼԻՆ ԸՆԹՐՈՒԹԻՒՆ, ԱՅԼ ՄԻԱՅՆ Ի ՅԱՒԱՏԱՑՄԱՆ ՄԿՐԹՈՒԹԻՒՆ ՄԱՐՄՆՈՅ, ՈՐՊԷՍ ՅԱՒԱՏԱՑԱՒ ՅԱՓՈՒՐԹԵԼՈՅ ՁԳԱՅԱՑ ԿԱՆՈՒԹԵԱՆ Ի ՅԱՒԱՐՏԻՆ ՇՈՒԹԻՒՆ: ԱՅՍ ԱՅՍՈՒԱՆԵՒ ՀԱՒԱՆՈՒՄՆ ԿՈՂ ՅԱՆԴԱՊԻՆ ԿՈՐԾՈՒՄՆ, ԵՒ ԶՄԵՂՔ ՆԵՐԵԼ Է ԻՍ ՄԱՆԱՒ Ի ՀԵՂՈՒԹԵՆ ՀԱՓՇՄԱՆՑ ՄԱՐՄՆՈՅ, ՈՐ Է Ի ՀՐԵՇՏԱԿԵՆ ԲԱՆԱԿԱՆԻՆ, ԵՒ ԱՅՍ ՔԱՆ ՄՆԱՑԱ ՀԱՒԱՏՔԻՆ, ՈՐՊԷՍ ԵՒ ԱԱՏԱՑԱ ԻՍԿ:

ԻՍԿ ԵԹԷ ԲԱՆԱԿԱՆՈՒԹԻՆ ՀԱՒԱՏՔԻ ԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆ ՀԱՆԴԷՊ, ՈՐ ԼԻՆԻ ԱՃԱՊԻՆ ԴԱՌՆՈՒԹԻՒՆ ԱՅՍՈՒ ՀԵՂԱՒԸ, ԱՅՍԻՆՔՆ, ԱՒՐ ՈՐ ԵՆ ԱՐԴԵՒԱՒ ՀԱՃԱՊԻՆ ՕՐԻՆՕՔ, ԽՈՐՀԵԼԻ Է, ՅԱՅԺՄԱՒ ԱՍԱ ԴԱՌ ՄԵՂՔՆ Ի ՎԵՐԻՆ ՄԱՍՆ ԲԱՆԱԿԱՆԻՆ: ԱՅԼ ԵՒ ԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆ ԼԻՆԻՆ ՄԱՐԴԿԱՅԻՆ ԿԱՄ ԲՆԱԿԱՆ ԴԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, ԱՅՍԻՆՔՆ, ԿԵՐԱՊԻՒՆ ԱՅՍ ԱՒՐ ՈՐ ԵՆ ԱՆՔՐ ՔԱՆ ՎԱՀՁԻՆ ԱՌԱՔԻՆԵԼԻՆ, ԽՈՐՀԵԼԻ Է, ՅԱՅԺՄԱՒ ՄԵՂՔՆ ԱՍԱ ԴԱՌ Ի ՄՈՐԻՆ ՄԱՍՆ ԲԱՆԱԿԱՆԻՆ: ԱՅՆ ԵՒ ԵԹԷ ՄԱՏԱՉԻՆ ՀԱՒԱՏՈՒՄՆ ՅԱՒԱՂԱՀԱՍ ԼԱ ԱՆՔՐ, ԱՅՍԻՆՔՆ, ՅՈՐԺԱՄ Ի ՄԻՍ ԴԻՆ ԿԱՏԱՐԵԼ ՂԱՐԾՆ, ՅԱՅԺՄԱՒ ԿԱՄՔՆ ՀԱՄԱՔԱՒ ԼԻՆԻ ՓԱՓԱՆԱԿ ԴԱՐԾՈՅՆ. ՆԱ ԵՒ ԹԷՊԵՒ ԱՂԱՍԻ ԿԱՐՈՂԱՑԻՆ ԱՒ Ի ԿԱՏԱՐԵԼ ՂԱՐԾՆ: ԻՍԿ ԵԹԷ ԼՔՈՒԻՆ ՀԱՒԱՏԱՑԱՒԱՆ, ՀԱՒԱՏՈՒՄՆ, ԵՒ ԴԱՐԾՆ Ի ՅԱՅՍ ՈՐ ԱՐԴԵՒԱՒ ՅԱԾՈՒՑԻՆ ՕՐԻՆՈՆ. ՅԱՅԺՄԱՒ ՄՆԱՑԱ ՄԵՂՔՆ Է ԿԱՏԱՐԵԼԱՒ: Ի ՎԵՐԱՏԱՑԵԼՈՅՆ ՀԱՄԱՀԱՒԱՔԵԱՒ ՁԱՆԱՊԱՏՈՒԹԻՒՆ ՉԻ ՀԵՂՈՒԹԵՆԻՆ ԿՐԿԻՆ Է, ԱՅՍԻՆՔՆ ԲՆԱԿԱՆ, ԵՒ ԿԱՄԱՒՈՐ ԲԱՆԱԿԱՆ: ԱՒՐ Ի ՍԱՐՈՒ ԲՆԱԿԱՆ ՀԵՂՈՒԹԵՆ, ՈՒՐ ՎԱՐՈՒ Է ԵՒ

և ոչ մեղադրելի ։ Իսկ համաձայնական և երբ
կամի , ոչ ոմն է ի տեղեօքն և ոմն ի տեղեաձա-
հելոյն ի որ ի տեղեօքն բարի է . քան զարմանալ զաղ.
որ ասէ՝ յիշեցի զքեզ և հեշտացայ ։ Իսկ որ է ի 76.3.
տեղեաձաձ նա և աա է կրկնակի , քանզի ոմն է վա
ղի , և այս բարի է , և ասո առեալ լինի հեշտութիւն
վան զրծող բանականին , և ոչ վան կրից , զորմէ
ասէ զաղմոս , հեշտացուցեր զիս Տէր յարարած քո։ զաղ.
Եւ ոմն է ընդդէմ ոչ , և այս նմանապէս է կրկին , 91.5.
ոչ ոմն ոչ է ընդդէմ ոչ , այլ այսր քան զնոսա , և այս
է մեղք ներելի . իսկ ոմն է ընդդէմ ոչ պարզաբար ,
որով եղծի հրաման ոչ , և այս է մահու չափ ։

Յաղագս ներելի մեղաց ։ ԳԼ. ԽԲ.

Ա

Երելի մեղքն է՝ յանցանք փոքրագունի . քանզի ի մանկունն դեռ միտութեան , նախ յառնեն ներելիք , և ապա մահու չափքն ։ Այլ ներելի մեղքն է՝ ոչ ասէ օգտանիս , որ զմարդն մինչև յաւիտենական պարտաւորութեի մահուն ոչ ծանրացուցանէ . այլ պարտաւորէ զսա ժոյն , թէպէտ և դիւրաւ հանդիպի թողութեի ։ Եւ ներելի մեղքն՝ միտ է՝ ի կամացն՝ որ շարժէ ի յայն , կամ թողս ասոյ կամ ոչ արգելու ։ Այլ մեղք ինն ասի ներելի , երեք կերպիւ ։ Կամ ի սեռէն ոչ բան դատապարտելի ։ Երկրորդ հանդիպմամբ՝ զոր այնմ մատ. որ ապաշխարելի ի մահու չափին լինի ներելի ։ 12.36. Երրորդ՝ ի պատճառէն , որպէս յորժամ լինին ի ապաշխարել , կամ ի ոչ խոստանալ . զի թէպէտ երբեմն լինին մահու հասի . սակայն ասին ներելիք , կամ մատ. Թողութիւք , հանեմատելով առ մեղքն այն , որ լինի 12.32. առոյգ ապաշխարելոյ , որ ի անթողի ։ Եւ այսպէս ձգմրիտ եղեալ ոչ իցէ ինն ի տեղւոջ իւրմէ մահացու , այլ է պատնէին . վասն զի այնպիսին թէ և եղանիցի ի ապաշխարել . և՝ մահացու ։ Եւ դիտելի է՝ զի ներելի մեղքն ոչ երբեք կարէ լինել մահու չափ , այսինքն , եթէ իմասցի նոյնն ըստ գոյացութեն , որ յառաջագոյն էր ներելի . և այս ոչ ըստ ներդործութեան , և ոչ ըստ արատոյն ։ Որոյ պատճառն է , զի ոչինչ իր կարէ փոխել զտեսակ իւր ։ Իսկ ներելի , և մահու

չափ մեղքն են զանազան տեսակք մեղաց : Սակայն ներդործութեան որ ըստ ինքեանս ի սեռէ ներելոյն, դարձ լինել մահուաւոյ , չորիւք եղանակօք :

Կամ՝ ի խղճել մտաց , զի որ ինչ լինի ընդդէմ խղճի մտաց՝ չինէ առ դեհեանն , նա և թէ լինի ընդդէմ սխալեալ խղճմտանացն . որպ պատճառն է. զի երկու ինչ գոն ի մեղքն , այսինքն , յետս գործումն իւր , և շրջումն առ ստեղծուածս . առաջինն է՝ իբր գուեաս կան , և երկրորդն՝ իբր զնիւթական : Արդ՝ թէպէտ զլուծն ի չերկրի առնուլ ի վեր՝ երևի թեթեւ , կամ անպանազան , սակայն թէ յայնմանէ ուրկի ի մոթ՝ առնել ընդդէմ իւ , ենթադառնալ լինի մեղք մահու չափ . և քանզի անփոխոխելի բարին , և այսպէս լինի յետս դարձումն ի չատեղծողէն : Երկրորդ ի հաճելոյն . զի ասէ օգոստինոս՝ ոչ ինչ մեղք լինի այնքան ներելի , որ ոչ լինիցի մահու չափ՝ եթէ հաճեսցի : Երրորդ ի պատրաստութէ՝ զի չամաչ սահեցմամբ առ ներելիս պատրաստի մարդն առ մահուանն . և քան այսմ չմնացեալ լինի առացեալն ի գրիգորէ՝ որ ասէ՝ խորշելացար ի մեծամեծ վիրաց , զիարդ լերի մի՛ դուցէ խորասոյզ լինիցիս ահագով :

Եւ զայս ասէ , զի բազում անգամ ի փորձս մեղաց , չատանգամս որ ի մեծամեծս , որպէս սահաճ ինչ կայնէ առնել երբեմն զնուր մեծ . վասն որոյ ասէ սիմակ՝ որ հեզգանայ փորձուն, առ սահաճ սահաճ հասեսցի :

Զորրորդ ի չատանգամսոյն . զի երբեմն չատնէ ներելն , և թէ ոչ արգելոյ , կարէ չատանգամալ մինչև ի մահուանն : Ոչ թէ նոյն ներելին լինի բատգոյացութէն մահուաւի , այլ զի ի նմանէ լինիցի պատճառաբար մահուաւի չատանգամացն :

Եւ այս չատկ չատանգին չարժմանն , որք թեթեւալ լինին ընդ ներելին . այլ չարժամ հեչտանալոյն զոյնայ այնքան , մինչ զի մասնիցի առ հաճանութիւն . այլ եթէ ի մահուաւի : Այլ արդ՝ զանազանութէն ի մէջ ներելի մեղաց և մահու չարիոյ . զի ներելին է ջանկութէն կամ փափկութէն ի ստեղծուածս այսքան զգէ . կամ ի ներքոյ այ : Իսկ մահու չարին՝ ի վերքան դեռ , կամ հաճասար այ : Քանզի ուղիղ կարգէ , զի անփոխոխելի բարին նախադասեցի քան զիս փոխելին , և հանգուսն , քան զոչնչականն . և կամքն այ քան զներս . և քանականն զգէ պատճառութէն իսկ չորժամ կարդս այս թեթեւի , մեղքն ներդործի :

Ա՞ղէթ արդեօք կարէ՞ ոք կեայ կամ լինիլ ի կեանս յայս առանց ներելի մեղաց . ասելի է , եթէ խոստովանեցուք զերծոր կենաց մերոյն , որ արդէն ժամանեալ իցէ ի չափ հասեալ սրտի , ոչ կարէ լինիլ առանց նեղելի մեղաց , եթէ ոչ յաւուրն իմն ընդհարձակ , որպէս ասէ օգուտիանոս զերանելի կուսին մարիամու ։ Իսկ եթէ խոստովանիմք զմանէ ինչ ներելոյ ժամանակս կիս , ըստ այսմ կարէ լինիլ ոք առանց ներելի մեղաց ։ Եւ սա յայտ է այսպիսի օրինակաւ , զի նահապարտն կարէ խնդալ զիւրաքանչիւր ծերպան նահինճոտեալ մի մոցել ի ներքս ջուր , այլ ոչ կարէ զամ հանապազամայն խնդալ , մինչ դի ընդ ոչ ուրեք մուտն ջուր ։ Ապաւէն ակն կարէ՞ն և կատարեալ ո՛չ առնէ զի ներելի մեղքն ոչ պատահեսցի , այլ առնէ զի մի յանեսցի ։ Որպէս հնոց հրոյն ոչ արգելուս զկաճիլ ջրոյն դնել յինքեան , այլ առնէ զի եդեալն դիւրաւ ծախեսցի ։ Քանզի կատարեալ սէրն՝ իսկոյն բռնակիզէ զմարդն , զի ցաւով և ապաշնորհութեամբ չնչեսցէ զներելի մեղսն , զոր ոչ առնէ անկատար սէրն . ուստի ի յանկատարսն ժողովին քաղուածք ներելիք , որով եղանի մեծադոյն պատրաստութիւն առ ի կործանումն ։

Քաղաք ներգործութեանք ներելի մեղացն ։

Գլ. ԽԴ.

Երգործութիւն ներելի մեղացն՝ քաղմագիմ է ։ Առաջին զի առնէ պարտական պատժոյ , այլ ոչ բացորոշաբար , և ո՛չ յատկաբար՝ առնէ պարտական յաշխատնական պատժոյն , կամ քահանային ; կամ ներկայիս վճռաբերին , այլ ումեմն ի նոցանէ ։ Քանզի ըստ առենէն ներկայիս եկեղեցւոյ դիւրաւ առնէ մարդն զվճռաբերն , այլ ըստ առենի քահանային , ծանւորագոյնս պատժեացն , այլ ըստ առենի դժոխոցն և ծանւորագոյնս վասն ներելի մեղացն , այսինքն , յաշխատնականալսէ , եթէ մահուամբ և ներելի մեղօք մեռանիցէ ։ Եւ օրինակ այսմ ունիմք , ի չարի մի գիւղ , որ այժ ի տեղի մի , մի դէնար , և ի միւսն երկու , և ի միւսն եօթն ։ Սակայն տուհաւ պատիժն ի դժոխն՝

վասն ներելի մեղացն, համեմատաբար է փոքրագոյն քան պատճառն անդ վասն մահուշափ մեղացն:
Որասի ասի թէ պատիճն տուեալ ի դժոխս վասն մահուշափ մեղացն է որպէս մարմին, և տուեալ վասն ներելոյն ի նմին տեղւոջ է որպէս մահերելոյն: Իսկ տուեալ վասն ներելոյն ի քահանայն է ոչ պիտի: Այլ տուեալ վասն ներելոյն ի ներկայումս է որպէս կին: Որասի ոչ ջրհեղեանս այսոքիկ ե՛ն անհասեալ մասք, այսպէս և ի մէջ նախասացեալ պատճառացն է մեծ իմն զանազանութիւն: Երկրորդ ևս զգուշանալի է ոչ ներելի մեղքն աղտեղացուցանել զհոգին, զոր սակաւ օրինակի որպէս երբեմն սև անաղ կամ աղտեղանալ նկարեալ ինչ պատկեր, այնպէս՝ մինչ զն ոչ կարէ տեսանիլ: Եւ երբեմն՝ այնպէս մեծանայ, մինչ զն կարէ իսկ երևիլ, այլ ոչ լիապէս զանազանիլ. և վասն այսորիկ յաղագս այսպիսի զանազանութեան, ասէ գրիգոր, ներելին նահացուցանել, այլ մահս չպին իսկապէս զանցանէ: Այո՛ վս աղտեղութեամն այսմ՝ թէ ի փրկելիսն մեղքն ներելի ջնջեացն ի ներկայումս վարձանացն չնորհէին, և այս լոյս մեղացն և ոչ լոյս պատժոյն. զն այն ջնջեացն ի քահանայն: Այլ վախճանական չնորհն ջնջէ զվնաս ներելիս ի յանկատումն հոգւոյն ի մարմնոյն, զորութեամբ կատարման կենացդ իւրոց, թէ և ցիցք ուղղեալ առ յայն չարժումն զղջման, և լոյս պատճառեալ լինի բանին օգտաւետիսն որ ասէ թէ ի քահանայն կարէ լինել արձակումն ի պատժոյն, այլ ոչ ի մեղացն. և այս ասացեալ եղև ի հնոյն. այլ այժմ հասարակաբար ասացեալ լինի թէ ներելի մեղքն նա և ասոյ տուրեալ լինի ի բազմաց, նա և լոյս մեղացն, և մաքրեցի ի քահանայն վասն բանին Տ՚ն՝ որ ասէ՝ զոր ինչ ասիցես թէ ոչ թողցի ասու, և ոչ ի հանդերձելումն, զորս ունիմք զրիգոր թէ ներելիք թողանին ի հանդերձելումն, որ եթէ խնայել միայն լոյս պատժոյն յայնժամ ոչ ինչ լինի այնպիսի ներելիք ի քանի՞ նա և մահուշափքն, որք թողեալք են ասու լոյս մեղացն, մաքրին անդ լոյս պատժոյն: Երրորդ զն նոհալ ցուցանել զերանդ սիրոյն. որպէս ջուր արկեալ ի հուր. թէպէտ ոչ չքնուցանէ, սակայն մեղմացուցանէ զերանդն: Չորրորդ զն զղջութեն հոգւոյն կաթեցուցանել, ի կոտոր բարիս, որպէս յորժամ զնի քեռն ի վերայ ճիոյն, ոչ այնպէս պատրաստ ի բեր թալն:

թան ։ Հինգերորդ՝ զի յանցուցանէ՝ ի փառացն ։
զի մարդն որ պարտէր և կարէր առ ժամանն չեռ
մահուան թուիլ յերկինս, բռնադատեալ լինի ել ներ-
րելոյն առ ժամանակին մնալ ի քաւարանն ։
Օհ ո՛չ երբէք տեսանելոյ յոյսիքեր երեսն այ, մինչև
դասուցանէ սպասօքն ևս զնորոգագոյն նաքարակիսեր մաս
նէրելն մեղայ ։ Քանզի պարտ էր քաքաքնիւթ ումեք ։ 5.26.
այնուհետև սէր լինել նոսա քան զմոռանելն յարքայուքեն , յայտ
որպէս էր ի յանմեղանելն միրուելեան աճապարին ։ 14.3.
Վեցերորդ՝ զի պակասեցուցանէ զբարիս երկեցին
փառացն ։ ո՛չ զայնս որք արդէն իսկ պարտին ։ և որք
արդէն են մերերեալք վասն արդեանցն , այլ զայնս՝
որք պարտէին մերձ եղեն ո՛չ էին յեալ ներելոքն ։ զի
յայնմ ժամանակի յորում գործին ներելոքն , կարէր
լինել բարի ինչ ։ որոյ վասն յետ գործելոյ ներե-
լեացն , պիտոյ է մեզ զգուշս ունելու զարձուցանել ի
հասուցումն այսպիսի պարտուցեալոյ պարտեաք յաե-
լոյ ի շնորհս յանխուսնական վարձուն ։
Եօթներորդ՝ ներգործուելոքն է՝ զի ներելոքն լինին
պատճառք բազում անգամ մահուանի մեղացն ։ և
այս չորիքք եղանակօք ։ որպէս ասացեալ եղև ։ Ինա-
խատեսել ձառդ՝ ուր սար է մեղքն որ քան ինք-
եան է՝ ներելն , կարէ մահուանի լինել չորիքք եղա-
նակօք ։ Կամ զայս ինչ գիտելի է զգուշութիք , զի
որպէս առի թողուելի մահուանի մեղայ պահանջի
գաղարումն ի գործոյ մեղացն , դնելով ի մոռ յայնմ
հետե՛ ի բաց կալ ի մեղայ , այսպէս և ներելի մեղքն՝
չէ լինի թողեալ , եթէ ոչ գործով , և դնելով ի մոռ՝
յայնմ հետե՛ ի բաց կալ յայնմանէ ։

Յաղագս եօթն գլխաւոր մոռութեց առ հասարակ ։

ԳԼ. ԺԴ.

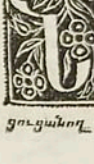

Երգործական մահուանի մեղայ , մի է
սիրելն . երկեակ արմատն . եւեակ
ստուգեն , և եօթնեակ գլխեն ։
Ասէ՝ մի սիրելն ասեմք զպարտուցելն.
զոր այնմ որ ասէ սիրաք , սիրելն առ Եկէս.
մեղայ՝ հպարտուցելն է ։ Իսկ երկեակ 10.13.
արմատն է երկիւղն չարաչար խոնարհե-
ցուցանող . և սէրն չարաչար բորբոքող ։

Քանզի ամ երկիւղ ունի զսկիզբն ի սիրոյ ։ զի ոչ ոք երկնչի ի կորուսանել զինն, եթէ ոչ զի սիրեացէ ոչ-
նել զայն ։ իսկ եռակի անուանդ մեղաց, են երեքն որք
Յօհան. ա. են յաշխարհի, այսինքն, ցանկութիւն մարմնոյ, ցան-
ա։ ։ կութիւն աչաց, ամբարտաւանութիւն աստի կենաց ։
Այլ եօթնակերպ գլուխն է ամբարտաւանութիւն,
նախանձ, բարկութիւն, ծուլութիւն, ագահութիւն, որ
կրամոլութիւն, բղջախոտութիւն ։ Ի միջ որոց երկուքն
են հոգևորք, և հինգքն մարմնաւորք ։ Իսկ բամա-
կանութիւն եօթեանցս այսոցիկ կարէ իմանիլ ըստ այսմ
օրինակի, կամքն մեր անկարգանայ՝ կամ զի ցանկայ
ոչ ցանկալեացդ, յոչ կամ հրաժարի յոչ հրաժարելոցն
Արդ եթէ ըստ առաջին կերպին, կամ ի նեղութ, և
ըստ այսմ է ամբարտաւանութիւն ։ Եւ կամ ի սուտս, և
ըստ այսմ է ագահութիւն ։ և կամ ի սուրս, և
ըստ այսմ է հեշտասէր ։ Եւ հեշտասէրն այն՝ կամ է ի
պահպանութեանն անհասուն, և ըստ այսմ է որկրամո-
լութիւն ։ որ անկարգաբար յօժարի ի կերակուրն ։
կամ է առ ի պահպանութեանն տեսակին, և ըստ այսմ
առեալ լինի մեղք բղջախոտութեանն, որ անկարգաբար
յօժարի ի շաղաշարիլ ։ Իսկ եթէ անկարգանայ կամքն
զի հրաժարի յոչ հրաժարելեացդ, և այս կարէ լինել
եռակի ։ Զի կամ հրաժարի յոչ հրաժարելեացդ ըստ
թիւրութեան բանականին, և ըստ այսմ է նախանձ.
և կամ ըստ թիւրութեանն ցասմանականին, և ըստ այսմ
է բարկութիւն ։ և կամ ըստ թիւրութեանն ցանկականին,
և ըստ այսմ է ծուլութիւն ։ Եւ յայսցանէ յայտ-
ւան զի չորս են ցանկալիքն, և երեք զգալութիւք հրա-
ժարականք ։ ըստ որոց թիւրութեանց է հրաժարումն
և փախուստ ։ Նմին իւրն եօթեն միայն են գլխաւորք
մեղք ։ Արդ՝ մեղքս այսոքիւ երբեմն յայտնապէս
ցուցանեն զինքեանս՝ յորժամ լինին ուղղակի ։ իսկ եր-
բեմն կերպարանաւ բարեաց պատրանակեալ խաբեն ։
Ոլսոյն ասէ Տպարտութիւնն, մի այսորիկ ածիմ իշխել
զի կարացից օգուտ լինել ։ Իարկութիւնն ասէ՝ ոչ
սպառ տանել չարեացն, զի մի՝ սովորեսցին ի լինել ։
Նախանձն ասէ՝ նմին իւրն ոչ կամիմ այլոց զբարիսն զի
մի՝ հպարտասցին ։ Ծուլութիւնն ասէ՝ յաղագս այնո-
րիկ լինայեմ զիս յաշխատութիւնն՝ զի մի յանդիմանեսցայց յանխոհեմութիւնէն ։ Ագահութիւնն ասէ՝ ես այն
ժողովելք են ինձ, զի մի՝ լիցի գողութիւն, կամ
յափշտակութիւն ։ Որկրամոլութիւնն ասէ՝ նմին իւրն
անու-

անուանեալի է զմարմինն խորհրդոյ , և հրամայեաց · զի լիցի զոյաձոյր ՚ի ծառայութիւն այ ։ Իշխանութիւն առ՝ առաջանալ մի պարտ կիւռ բան ճառելոցն մարմնոյ , և չկարող ուժգնալի առա՜ խարել ։ Եօթնեքնին մարքերիս պարբկի համա՜ տին եօթն գազանաց ։ Հպարտութիւն առիծու ։ Նախանձն չան ։ Բարկութիւն գայլոյ ։ Ծուլութիւն իշոյ ։ Ագահութիւն աղուոյ ։ Որկրամոլութիւն արջոյ։ Եւ բղջախոտութիւն խոզոյ ։ Սոյն այլ եղանակի հա՜ մեմատին , եօթն մարքերութք՝ եօթեանց հիմանդու՜ թեց ։ Հպարտութիւն այսուհանդերձ ։ Նախանձն գո՜ թեութեաբ ։ Բարկութիւն խելագարութեան ։ Ծուլութիւն քնածութեաբ ։ Ագահութիւն չկշռողութեաբ ։ Որկրամոլութիւն կերգաւոյ ։ Իսկ բղջախոտութիւնն չկրթման ։ Այդ եօթն մարքերքս այսոքիկ բժշկին չարչարանաքն Քի ։ Քանզի խոնարհութիւն գլխոյն , բժշկի զկոյտութիւն ։ Աղօթիւք վասն եղբարցն՝ զբարկութիւն ։ Բացումն կողին զնախանձ ։ Բաժանումն խաչին զծուլութիւն ։ Ձանդրել զհոգին զօր՝ զմարմինն խաչին՝ զնոյն պարկեշտութիւն , զհան՜ դերձն խաչահանուացն՝ բժշկին զագահութիւն ։ Արբուն լեղւոյն՝ զորկրամոլութիւն ։ Հարուածք գա՜ նին և բևեռքն՝ զբղջախոտութիւն ։

յօհան. 19. 30. ղուկ. 23. 34. յօհ. 19. 34. 29.

Յաղագս հպարտութեան։ Գլ. ԺԵ.

Ձեմ սակայն ես զեօթեանց մոլութեաց յատ՜ կապես . և նախ ՚ի հպարտութենէ , որ է մայր և դիւոյ ամ մոլութեաց ։

Այդ՝ հպարտութիւն բան օդատնեսիմ է՝ յօժարութիւն թիւր բարձրաչտութեան ։ Եւ նոյնն իսկ ասէ , թէ հպարտութիւնն նախանձի ընդ ամենեսեան , այսինքն ընդ վերնագոյնն , զի դերագանցէն քան զնա ։ Ընդ ստորնագոյնն , զի մի հաւասարեսցին նմա . ընդ հաւասարսն , զի հաւասարի նոցին ։ Հպարտութիւնն ասի սկիզբն ամ մեղաց՝ վասն երկոց պատճառաց։ Նախ վասն պատճառին , որ դասալի յամ մեղս . քան՜ զի յամ մեղս դասալի խոտումն այ ։ որ է պատճառ մե՜ ղաց ։ Իսկ խոտումն այս է՝ յետս դարձումն ՚ի ստեղ՜ ծողէն որ ՚ի յամ մեղս է , ուր նախասկզբան լինի փո՜

փոխելի բարին քան զանխոտոխելին . և սա առանց
սիրոյ՝ այլ առաքինութիւնք ոչինչ են , այսպէս և
առանց հպատրութեան՝ այլք մոռութիւնք ոչինչ են :
Ի քաց հան զնպատրութիւնն . և ունեցցես զերծոր .
յակ. 4. 6. ղի ամ ամբարտաւանից դահաւակ կայ, և ասց զնորա
նոսայ : Քանզի ապաստող ձևն ոչ ընդունայ,
այլ խորհրդոյ : Երկրորդ՝ ղի էր նախկին ի մեղս ,
Եսայ. վասն զի սեռեալս այս մեղանչեալ ասասցայ ի երկինս
14. 13. ըստ այնմ, եդից զաթոռն իմ յամեայս և երեց նման բար-
Դնդ. ձրելոյն: Եւ առաջին մարդն ի բնութեան ըստ այնմ եղև-
3. 5. ջիք որպէս զաճ : Երրորդ՝ զի ի նմանէ ծնանին այլք
մոռութիւնք միջնորդութեք , կամ անմիջաբար , որպէս
վերնադրոյնդ ասացեալ եղև ի ևօթնեներորդ ձառն՝ որ
յաղագս նեղոդծոմութեն մերոյ : Ընդ զանազանութեի
է՝ ի մէջ հպատրութեն , և անպատրութեն . զի թէ
ոչ ի երկրոռեանն է յատուկ յօժարութի դեղացան
ցուեցեան , սակայն հպատրեն՝ երեմի ինքեան մեծ՝ ի
ներքս այլ անպատուն ցանկայ երեմի արտաքոյ գո-
վութ, բերանով այլոց : Կամ և այլք մեղք սպեն ար-
մատք , և սիզբունք , և կամ պատճառք այլոց մե-
ղաց , այլ զանազան նկատմամբ : Քանզի հպատրու-
թիւն ասի պատճառ ամ մեղաց, վասն զերոյ եդեալ երից
պատճառացն : Կամ և ցանկութիւնն ասի պատճառ ամ
մեղաց , որպէս ասէ օգոստինոս , և այս վասն հե-
տեւութեն ստեղծոմածոյս , որ անկարգաբար քարշէ
զնոսդին, և յետս դարձուցանէ ի ծայրագոյն բարեաց:
Քանզի ցանկութիւն է՝ թիւր կամք , որով չարժի բա-
նական հոգին առ հեշտասի ստեղծոմածս :
1. տիմ. Ապ և ա արծաթասիրութիւնն ասի արմատ ամ չարեաց ,
6. 10. որոց ոմանք վատհաչելով թիւրեցան ի հաւատոց , ոչ
և ասէ առաքեալն , և այս վասն այն պատճառի , ոչ
և ցանկութի , քանզի նաև արծաթ սիրութիւն է՝ ան-
կարգ սէր առ ստեղծոմածս : Կամ և բղջախոհութիւն
ըստ կոստանտի է՝ արմատ ամ մեղաց . զի մարմնա-
կան հեշտութիւնքն են մեղ ընականք. վասն այսորիկ
յայտնիսիս է՝ մի դիւրաւաթ և դժոխարար իմն ընդ-
դիմանամք : Եւ անպատութեն են դատերք ևօթնե-
ըստ դրիգորի : Ա առ ոչինչ է անհնազանդութիւն , զի
անպատութեն ոչ իմիք կամի երեմի ստորնադոյն , որ
և լիներ իսկ թէ առներ զպատուհրանն :
Երկրորդ է՝ բանակութի , որ կամի յաղթել աղաղա-
կաւ , և այնու երև իլ : Երրորդ է՝ պարծանն որով

որ

զբ թեռնէ զբարիս իւր , զի երեւեսցի գովելի ։
Չորրորդ կեղծաւորութիւն , որով խնդրէ զբ երեւիլ մարդկան պատարագ ։ Հինգերորդ կարկամութիւն՝ զի չարգոյժոց իւրոց , կամ բանից , լինի չառաջով , զի չի երեւեսցի սխալեալ ։ Վեցերորդ ։ տարաճայնութիւնք ընդդէմ ամ ասացուածոց հակառակի , և առնու զներքին կոյսն , վասն սնարհաւատութեան ։
Եօթներորդ նորահնարութիւն , որով զբ յանդգնի առնել՝ կամ գտանել զնոր ինչ՝ զի գովեսցի ։ Այլ ջրս են տեսակք հպարտութեանն , բան գրիգորի ։
Նախկինն է՝ յորժամ մարդն կարծէ յինքենէ առնել զբարին՝ զոր ոնի ։ Երկրորդ՝ զի թէպէտ հաւատայ տուեալ ի վերուստ՝ սակայն համարի առեալ զայն , բան իւրում արժանաւորութենէն ։ Երրորդ՝ յորժամ պարծի զինքենէ , ունել զոր չ ունի ։ Չորրորդ յորժամ քամահելով զայլս՝ կամ յատկապէս ինքն երեւիլ Աստ առաջին և երրորդ տեսակսն առնէ մարդն անիրաւութիւն՝ այ ՝ի յինքն , այսինքն , զի առաջինն , նէ մարդ զինքն՝ բոլոր պատճառ՝ բոլորն բարւոյն իւրոյ ։ Իսկ ՝ի յերկրորդն՝ զնէ զինքն նախկինսան պատճառ ։ Իսկ ՝ի յերրորդն առնէ մարդն անիրաւութիւն այ , ՝ի յլսելն ։ Իսկ ՝ի չորրորդն՝ առնէ մարդն անիրաւութիւն այ , յայնմիկ զոր չ ունի ։ Իսկ սատճառք հպարտութեանն են երկուտասանք բան բեռնատուն , այսինքն , հետաքրքրութիւն , թեթեւամտութիւն , անսպատշաճ ուրախութիւն պարծումն , երամարհութիւն , սմբարհատճառութիւն , յանդգնութիւն ։ Ջատագովութիւն մեղաց , կեղծաւորեալ խոստովանութիւն , ապրատմբութիւն , ազատութիւն , և մեղանչելոյ սովորութիւն ։ Այլ թէ սոցա առեալ լինի բան այսմ օրինակի ։ մարդն հպարտութիւն առնէ անիրաւութիւն այ և ընկերին , այ որոյ պարտի գոլ վայրագոյն ։ մարդոյ որոյ պարտի գոլ հնազանդ ։ Ձեւսին երկուքն բացայայտին յատկապէս , բան այնմ որ լինի անիրաւութիւն այ՝ անդնդմիջապար ։ Եւ այլք սատճառքն՝ բացայտին ըստ այնմ որ լինի անիրաւութիւն մարդոյ , կամ այ միջնորդութիւք մարդոյն , և այս կրկնակի , զի առաջին վեց սատճառքն բացայտին բան անիրաւութեան ընկերին , որոյ պարտի լինիլ հնազանդ , և այլք չորքն , բան անիրաւութեան , որ լինին վերնադոյն մարդոյ , որպէս առաջնորդն ։ Այլ կոչին սոքա սատճառք , զի լինին յառաջանալ ՝ի գործարարութեան

սա մեծագոյնն . քանզի առաջինն է չար . երկրորդն, չարագոյն, և այսպէս եղանելով ի վեր . գոյնի , զի ինչի յետինն առնելին չարագոյն : Ըստ և անդ բառնութեի որ լինի համահաւասարին է՝ փոքրագոյն : Եւ այն որ լինի վերնագունին է՝ մեծագոյն , իսկ այն որ ընդդէմ այ , և մեծագոյն : Վա՞ որպ և քան այսմ եղանակի կարգին ասուիձանեաբ այսորիկ :

Ասէ՝ հպարտութիւն զբաղում չարիս առնէ , նախ իւրացուցանէ՝ որ ինչէ այ , այսինքն , զիաուս . այ ասէ եսայ՝ ես զիաուս իմ այլում ոչ տաց :

եսայ. ԿԲ.Ը. Քանզի ի բաքի գործս մեր զորս առնեմք՝ են երկու ինչ , այսինքն , պատիւ , և օգտաւիարութիւն : Այլ զառաջինն պահէ ասծ ինքեան , և վերկրորդն տայ մեզ : Ուստի պարտիմք Թողուլ այ զբաժինս իւր , եթէ ոչ կամիմք կորուսանել ի մէջոյն :

Երկրորդ՝ մարմնոյն ընդ արս կառուածս : Քանզի հպարտութեի է՝ իւրեւ զարուարան բաբելոնի, որ մինչև յերկինս . այսինքն , մինչև յարս երկնաւորս կամէր հասանիլ : Դարձեալ այ ասէ օգոստինոս հպարտութեին զարանակալ լինի և բարի գործոյն զի կորիցեն : Քանզի հպարտութեին է անհարտնչելի , որպէս գղեակ չինեալ՝ ի բարձրանդակ տեղւոջ :

յակ.գ.ե. Երրորդ՝ մերկացուցանէ զմարդն ի շնորհացն այ . վ.
որոյ ասէ յակոբոս , Տ՚ ամբարտաւանից հակառակ
ա.թագ. կայ՝ ապ զնորհս խանարհագ : Որ և օրինակեցաւ
ե.ե.ե. իսկ յերկրորդ թագաւորութեցդ , ուր ասի՝ լերինք
գեբուղայ մի ինչ ի վերայ ձերս ցոր ուսուն բնակս
նաբալ՝ սապատուն ոչ է ընդունակ , այլ խորափորն :
Չորրորդ՝ զրկէ զմարդն յայ , զի ասէ օգոստինոս ,
սամարտաւանութեի ի բաց բառնայ յինէն զանձ , նա
խանձն զընկերն . և բարկութիւնն , զիս ինքն :

Եկկ. Ամբարտաւանութիւնն է՝ առնելի այ , քան այնմ որ
ի.ե.ե. սակ սիրաք իւ. երեք են զորս առէ Տ՚ զաղքատս
հպարտն և այլն : Դարձեալ՝ մարմնի ընդ այ , զի
զդրօսակ թշնամւոյ նորա , այսինքն , սատանայի կարգե յիւրումն ամրոցի . և ընկենու զդրօշակն քի ,
մատ. այսինքն , զնասն զոր պարտէ մարդն բառնալ միտ
ժ.ե.գ. ընդ ինքեան , քան այնմ որ ասէ՝ որ կամի գալ զինի
յօբ.ա.ի. իմ , բարձցէ զխաչ իւր : Դարձեալ առնէ զմարդն
ի.ե. նման սատանային . քանզի ինքն սատանայ է՝ թագաւոր
յօհան. ի վերայ որդւոց ամբարտաւանութեի : Ըստ որպէս
ա.յ.ի.ե. ասաց Տ՚ն՝ զս սիրոյն , այսու ծանիցեն եթէ իմ
աշա-

այլահերոք լիցէք, եթէ սիրիցէք զիմեանս. այսպէս և առաւելս կարէ ասել յայսմհետէ ծանիցեն, եթէ իմ աշակերտք լիցէք, եթէ հպատակասիրէք։
Դարձեալ՝ զուգանէ զմարդն յիմար, զի զարդարէ զաղախինն և ի թողու ներսի զտիկինն։ Դարձեալ՝ զի զմեծն վաճառէ ընդ փոքու, այսինքն։ ընդ գովել եթէ մարդկայնոյ։ Դարձեալ՝ կարծէ կարել ելանել անդ ուր սատանայ կայզի անդ՝ ոչ կարաց ձեռն առնել բարեաւանութեաբ հանդերձ։ Դարձեալ՝ գահավիժէ զմարդն, զի հեզալի երեսացն ի բարձունս դիւրաբեր անկանին. և որք բարձրացուցանեն զինքեանս ընդ խոնարհ դրամբն զարկուցեալ վնասանն զդլուխն։

Յաղագս նախանձու. Գլ. ԽԶ

Նախանձն որպէս ասէ օգոստինոս՝ ատելութեի բարեբաստութեէ սկիզբ։ Կամ բան դամասկացւոյն. նախանձն՝ ի տրտմութեիւն, զայլոց բարեաց։
Արդ՝ նախանձն բան առաւելագոյնութեէ լաթին լեզուի՝ ասի յոչ տեսանելոյն, զի ոչ կարէ տեսանել զբարիս այլոց։
Ասասի անհաճութեի բարւոյ օրէ նախանձ, կարէ նշանակիլ տեսութեաբ ներքնայնով, և արտաքնայնոյն, ոմն ասէ սեհեբա, յորմի փախչելիք մտաբ, հանդիր տեսանելոյք զարժմունս նորին աչաբ։
Նախանձն ունի զդատարս հինդ, քան գրիգորի Նախկինն է ատելութեի, որէ կամիլ ոչաբ զբարի և ոչ զբարի։ Երկրորդն է ցնծութեի ի չանպատեհութիւն ընկերին։ Երրորդն է՝ տեսանելի ի չայողմտութիւն ընկերին։ Չորրորդն է՝ չընկնիլն, որէ գաղտ բամբասանաբն։ Հինգերորդ է բամբասանաբն որ ինի յայտնապէս. քանզի ցանկայ լամազոն երևիլ քան զայն զոր բամբասէ։ Արդ՝ նախանձն զբաղումս չկրէ առնել։ Չի կարանայ ի լուսոյն, զի զբարին ընկերին ոչ կամի տեսանել, որպ նմանի գերեզմանաբեր, և ջրհիկանի. զի ասէ՝ օգոստինոս, բժիտ ալացն ասելի է լոյսն, որ առողջացնէ սիրելի։ Միւսանի ի կեցոյց, ուստի ասէ գրիգոր, հացն վկեանս ուժգնագոյ զրացուցանէ, իսկ զտղայոյն ապականէ։

Ասասի

Ասաւ նախանձաւոն՝ հանդիսասէր տասանգլոյ ընդ
մանբ , որոյ և բարի կիրակուրն իսկ ջնասէ ։
Է՛ ընդդէմ այ . դի այնքան բարի է ած , որպէս ասէ
օգոստինոս , մինչ դի ի չարեացն դարձուս առաքե
րէ . այլ ընդդէմ այսմ , նախանձաւոն այնքան չար է
մինչ դի ի բարւոյն արտաքերէ զնոյն ։
Դարձեալ ածայնն բարեութիւնն հաղորդէ զամ բա
րիս իւր՝ այլոց . իսկ նախանձաւոն ոչ ։ Դարձեալ
սոմա. յ. այ հանդոյ է բարին մարդոյ , և անհաղոյ չարն . այլ
23. նախանձաւորն սոցա ներհակ. զբարին ընդհատց , և
զբնութեան , թիւրեցն ։ Ասաւ՝ որպէս ամ ինչ սբ
է սրտոյ , այսպէս ամ ինչ՝ անսբ է նախանձաւորին։
Եւ որպէս բարեացն չարիքն գործակից լինին ի բա
րիս , նոյնպէս նախանձաւոյ՝ բարիքն գործակից
լինին ի չարն ։ Վա՜ որոյ պարսիկաբս դարձուցանեն
զսահմն ի սրինձ . զակունս ի կաւ . զգօրեանն ի
յարդ . զբիւրին ի ջրաբ . զհնդն ի լերդ . զօրն ի գե
ղեր . զուրախութիւնն ի տրտմութիւն . զվարդն ի
հուշ , զպատասխանն ի յաղբ. զանուշ դէղն ի մահե
եսայ. ե. թոյնս ։ Անիծանեք զանիսխին եասին . քանզի ասէ ,
20. վա՜յ որ ասէ զչարն բարի, և զբարին չար ։
Յիմարեցուցանէ , դի կամի նախանձաւոն փորել ընդ
բեան գի անն իւր , որպէս զի այլոյ՝ նա և մինն
փորեսցի . այսպէս առնի նախանձաւոն և առաքայ .
ոմն զի այնու որ նախանձի ընդ այլոյ առաքել ջնասէ
ինքեան ։ Դարձեալ չարչարէ զառաջնոն իւր , զի ասէ
աեներբայ ։ Օ՛չ թէ նախանձաւորն ունիցէին զաս և
դանանձայսմ քաղաքս , զի չարչարիցեն ի յաջողմանց
ամենեցունց։ Դարձեալ խորհանելոյ թէ խաբէ զնե
մատ. 26. կերն ։ Ասաւ նախանձաւոն հանդիսասէր չան , որ ըզ-
49. ղբարիսն յերեսս , և խածանէ ի ծածուկ ։
Նա և յուդայի՝ որ հանբուրեալ մատնեաց զՔ՚ս ։
Դարձեալ՝ ան հաւատս մարդոյ՝ որ ջնասեաց այնմիկ՝
որ ոչ երբեք նեղեաց զնա ։

Ճաղատս բարկութեան։ ԳԼ. ԺԷ.

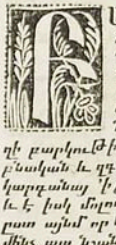

Արկութիւնն է՝ որ ասէ օգուտսինոս, տեսչութիւն վերաժխտութիւն։ Իսկ բան քաջ սիդոնոսի, բարկութիւն՝ դիպուածական շարժումն հոգւոյ առ ի պատիժ։

Աստքիկ են սահմանք բարկութեան մոլեգնելի, ոչ բարկութեան, որ է քաջի նախանձախնդրութիւն։ Եւ դիտելի է՝ զի բարկութիւն ունի զերկիւղ դոլ, այսինքն, զդոլ բնական և զդոլ բարոյական։ Ազդ ըստ այնմ որ ասի, կարգանայ ի բարեբոյն, ունի զբարոյական դոլն, որով և է իսկ մոլութիւն։ Քանզի բարկութիւն ոչէ մեղք՝ ըստ այնմ որ է կիրք, այլ մանաւանդ՝ պատիժ։ բայց միեւ այս նշանակէ զներգործութիւն ինն, որով անկարգ կացուցանէ զմարդն, որ քան առ ած, և որ քան առ ընկերն ի մեղք։ Քանզի կամ ինքեանք առնուլ զվրէժ, որ ոչ վերաբերի առ նա, այլ առ ած, կամ առ դատաւորն, կացուցեալ ի ներքոյ նմ։

Ա

Այլ է՝ ասէ՛ն պատրաստական է զբ, թողուլ զարաբեալ անիրաւութեան թշնամւոյն, որ խնդրէ զներողութիւն։ Աստի է՝ թէ ի յայսպիսեալ անիրաւութենէն, երեք իրք տովրք են եղանել։ Առաջին է՝ որ է ի յայսորժամին Երկրորդ նման օրին՝ որ ի դործնի Երրորդ վէճն, որ ընդդէմ առնելին զանիրաւութին։ Արդ զառաջինն իւրաքանչիւրք պատրաստ առ ժամայն թողուլ, նա և թէ ոչ աղաչեցեալ լիցի։

Բ

Չերկրորդն պատրաստորի թողուլ այնմ՝ որ խնդրէ զներողութիւն անկեղծ սրտիւ, և քննելի պատրաստ առնել զիսոստովանն ըստ իւրում կարողութեան։

Չերրորդն ոչէ պատրաստական թողուլ։ Իսկ եթէ կայ միջին դիտել՝ արդեօք այն ընդդէմ որոյ եղեալ է յանիրաւութենէն, պարտի խնդրել զներելութիւն։ Աստի է՝ թէ կրկին է պարտքն, առաջին է՝ տարաձոլութիւն, առանց որոյ ոչ դոյ վերկութիւն։

Երկրորդն է՝ կատարելութիւն։ Ըստ առաջին կէրպի պարտուցեալ ոչէ պատրաստական որ խնդրել զներողութիւն, կամ զբաւարեխամութիւն։ Իսկ ըստ երկրորդին ասէ ոսկեբերան, թէ պարտի խնդրել զներողութիւն, զի առնուցու զկրեաց

կրեաց զանիրաւութիւնն, և զմիւսն՝ վասն ոչ յառա-
Մատ. ջադոյն աղաչեաց : Տէ՛ր դնէ, ներիս ասէ, ձեզ
ի. 22. զգաչս պատուհասիս բարկութեան, ընդ ասելն. ամ-
նայն բարկանայ եղբայր իւրում, պատասխանի տայ
դատաստանի : Եւ ոչ ասէ մորս, պատասխանի տայ
ատենի : Եւ ոչ ասէ հօրեղբարս, պատասխանի տայ
հեան հրոյ : Այլ յայսպիսի գիտելի է՝ զի ոչ աճեաց
ատենին ճշդեցան, ամենայն և կայրէ վճռոյն :
Ոչ ասէ պայծառ բարկութիւնն առանց ձայնի, ամենայնի
դատաստանի. և բարկութիւնն հանդերձ ձայնիւ,
ատենի. իսկ բարկութիւնն հանդերձ նախատանօք,
դեհենեան հրոյ : Այլ ըստ օգտութեան, [յ]յաւելին
է՝ բարկութիւն միայն : Իւրերորդն՝ բարկութիւն, և
խօսք : Իսկ [յ]իւրերորդն բարկութիւն, և յայտնութիւն
նախատանաց : Եւ չորեքօրդ ասէ՝ թէ դատաստանն է՝
քննութիւն վճռոյն. ատենն՝ ամարտուհի վճռոյն.
իսկ հուր դեհենեայն է՝ [յ]ի գործ ածել զվճիռն :
Եւ գիտելի է՝ զի հաւատացեալ չար՝ վհատանալ չարի
Ա.Թագ. է՝ տալոյ հատուցանել չար, փոխանակ չարի
ի. 27. Այլ հաւատացեալ չար՝ փոխանակ բարւոյ է՝ թիւրու-
թեամբ, ոչ արար յոչինչ՝ մատնելով զՏէր ն :
Այլ հաւատացեալ բարւոյ՝ փոխանակ չարի է՝ կատա-
Մատ. րելութեամբ, որպէս արար սուէիանոս՝ աղօթելով [յ]ի
26. 49. վերայ [յ]ՀԻսայեան : Իսկ հատուցանել բարւոյ՝ փոխա-
Գործ. նակ բարւոյ է՝ ուղղութեամբ, ոչ արար սրտուիշ պա-
7. 59. տուհասելով զմեռցեալն : Իսկ դատաւորք բարկութեամբ
Եսայ. 6. դրիչքն են վեցք : Առաջինն է՝ կռնչել, տակ կամք
10. համարձակ խնդրելոյ զվրէժ [յ]ինքեանց վասն նրեալ
անիրաւութեանն : Երկրորդ է՝ ուռուցումն մտացն, և
այսք կամք խնդրելոյ զվրէժս պատճառաւ փախչելոյ
[յ]յատոհէն՝ զի մի՛ գուցէ խօսակցելի ընդ նմա, վասն
կործեցեալ [յ]ինամութեանն : Երրորդն է՝ նախա-
տինքն և այս է կամք խնդրելոյ զվրէժս արհամար-
հանօք չարեաց : Չորրորդն է՝ ապաղն, որ է կամք
վրէժխնդրութեամբ, բարձրացուցանելով զձայնն՝ նա-
խատանօք հանդերձ, հասեալ մինչև յականջս այլոց :
Հինգերորդ է՝ գոչաւանդ՝ որ է կամք վրէժխն-
դրութեամբ, նզովեալ ընդ նզովելն, ցուցեալ արտաքուստ :
Վեցերորդ է՝ հայհոյութեամբ, տակ կամք խնդրելոյ
զվրէժս, տալոյ նախատինս ոչ, և մարդկան, և սր-
բոց : Այլ [յ]բարկութեանն յառաջ գան բազում չա-
րիք :

գիրք ։ Քանզի ամբոխք զօնհասնու ոչխոյն սրբոյ ։
Արդեւ ասէ դրիգորը , յորժամ բարկութիւնն բախէ
դիմաց ամբոխք զօնհասու ոչխոյն սրբոյ ։ Ասան զի ոմն
ի խաղաղութեան եղեալ է տէրն այ , այսպէս ի տա-
ճաձայնութեան եղեալ է տառապեալն ։ 73.23.
Նա եւ այսպիսիքս են այրիքը տանն այ , որպէս ասէ
սաղմս , այրեցին ի տուր ղաբռութիւնքս յերկրի ։ սաղ
Ասսոի այսպիսիքս են նման վիշապին , որ արտաչնէ 73.7.
գնար ի բերանոյ իւրմէ ։ Դարձեալ որ ինչ այ է
իւրացուցանէ ինքեան , այսինքն , զնիւթխնդրու-
թիւն , լսա այնմ որ ասէ , իմէ վիճաբանութիւնդ , օրինն.
եւ ես հատուցից։ Այնպիսին զինչն առնէ դատաւորն 32.35.
եւ կամ զի ած լինիցի նմա դատիճ , ոմն ասէ օգոստ.
նոս՝ թէ չարն ասէ յաղթեա իւր , Տէր , սպան զայր
թշնամին իմ ։ Պատասխանի տէրն , զոհդ ի ձեռնջ
սպանից , զի երկոքեանդ եւս եք չար , եւ զոր ինչ
ամաչէք դոք առնել կամիք զի ես արարից ։
Այլ եւ այսպիսիս կամի լինել վճռող , եւ դատաւոր , ի
նոյն վիճէ ։ Դարձեալ յիմար ցուցանէ զինքն առ ի
յանցուցանել զառն ի սխրտ իւր , առ ի տառապել
զգեստ թշնամւոյն իւրոյ ։ Այլ թէ իմաստութիւ
առնէր նախ առնոյր վիճաժ յինքենէ , այսինքն , նա
խանձայոյզ բարկութիւն ընդդէմ մոլեկան բարկու-
թեն իւրոյ ։ Դարձեալ զնաքրոտական խարտոցն փո-
խէ ի ժանկ թիւրութեն ։ քանզի նեղութիւնքն որք
պարտին ջնջել զնոցա , անհամբերութեամբն ,
առաւել առտեղացուն զնա ։ եւ հրահարտոյն նոցա
փոխէ զանկին ի պղինձ ։ Եւ թափիրէն զղօրեանն առնէ
յարդ։ Ասսոի սպասեցի այնպիսին խոտաղոյն պատ-
ժոյ ։ Քանզի թէ Տէրն նախատեսոյ է զոմանս սակ մատ.
լով , մերկ էին և ոչ զգեստ գիր , զինչ ասէ յով 23.43.
այնոցիկ , որք ոչ միայն զմերկն ոչ զգեցուցանեն , այլ
եւ զգեստաւորեսան մերկացուցանեն ։ Դարձեալ
յարուցանի ընդդէմ ինքեան զգաւոբարամ աշխարհն ,
զնարնոյ , եւ զատանայի ։ Այլ իմաստութեն տան-
դարտեցուցանեն զիրքդրդոյն կռիւն , վասն մեծա-
դունելոյն որք սպասեն ։ Դարձեալ՝ առնէ չար փո-
խարէնս , զի բարձողին նմա զբաժին բարեհամ
բանութեե իւրոյ , տայ գինւոյիք անմեղութե ։
Արդ հնարք բարկութե են ։ Ասէ յոբէն . զի ասէ
յաստուած , յորժամ պատասցի փայտն , զինւոյն տուին առակ.
քանզի ոմն ի բանականէ երկուց կարծրադոյն մար- 26.20.
մնոց ,

առակ. ԺԳ. 18. մեղ, եւ յանի հուր, այսպէս ի դառնագոյն խօսից բանսարկուացն եւ յանի բարկութիւն ։ Երկիւղած կաց կուղ պատասխանին խորտակէ զբարկութիւն, և բան խիստ՝ գարձուցանէ զբարկութիւն, որպէս թէ ոք բմբռնէ զգան ցեղոյ։ Երկիւղ մտածումն տէրունական չարչարանացն, զի ասէ գրիգոր, եթէ ոք զարչարանս Տն ածիցէ դմտաւ, ոչ ինչ լեզի այնքան խաղագոյն որում ոչ համբերեցայն հանգարտ մնոք ։ Եւ այս նշանակեցաւ ի վիրաւորեալն, որ ի գիրս թագ. ԻԱ. 8. որք հայելով ի ձորաքարճ օձն բժշկեին։ Ձորքարդ՝ մտածումն յաէխտնական վարձուցն, զի ասէ գրիգոր, թէ մտածումն վարձուց՝ թեթեւացուցանէ զուժգնութիւն ձայնացոյց։

Յաղագս ծուլութեան ։ ԳԼ. ԽԸ.

Ոլութիւն է՝ խեղաթիւր անխումն՝ երկաքանչիւրոյ մարդոյն, ի դողել վարժմանէ առաքինութեանց ։ Եւ համ այսպէս՝ ծուլութիւնն է՝ անսպառատանութեան ի յատուկ զօրութիւնս իւր, և կարի ինն տրտմութիւ զգժարութեէ կատարելոյ զայսոցիկ իրանն այ ։ Արդ՝ կրկին է անուն մոլութեան այս, այսինքն, ծուլութիւն, և տրտմութիւն · որոյ պատճառն է, զի ի մեղաս այս է՝ յետս գարձումն ի հոգևոր բարւոյն, որ համարեալ լինի ծանր իմն, ոմն է պահելն, և հանելն, և սոյնպիսիսք, և վասն այնմ պատճառ՝ ասի տրտմութիւն ։

Նա և անդրադարձումն առ ստեղծողն, այսինքն, առ հանդիսատն, որ կարծեցեալ լինի հեշտալի, և բան այսմ՝ կոչի ծուլութիւն ։ Արդ յայսմ յատացելոցս զի մոլութիւնս այս, քան այնմ որ անուանի տրտմութիւն, հակակայի հոգևոր ուրախութեան, որ է ի գործս հոգւոյս ։ Իսկ քան այնմ որ ասի ծուլութիւն, ներքինագի տրտութեան, որ կայանայ ի ձեռնարկութեան գժարարաւնից, և ի տանել անյաղողութեց ։

Ա. Արդ՝ ծուլութիւնն բառորում տուեալ անի ի լեզուս, ասի թերհաւատութիւն զի այնու հոգին ունի պատասխանութիւ՝ առ յայմ հոգևոր գժարարին բարիս ։ Իսկ ծուլութիւնն բան գրիգորի՝ ունի զատեր վեց։ Առաջինն է՝ չարութիւն, որ է բան օգտասիրասէր կամքն նիւ-

Նիւթեղէն չարիս այլեա՛ , քանզի յորժամ որ առնի անիրաւութիւն մեռանի՝ յայնժամ բարկանայ , և յետոյ ասէ : Երկրորդ յուսահատութիւն , զի անապատանաւթեան վարձուցն , յորմէ դարձեալ ծնանի սրտմտութիւն : Երրորդն է՝ երկչոտութիւն՝ որ ծնանի ՚ի յանապատաւորնաւթէ յառաջ եկեալն ՚ի մոռանալոյն , այրուելութեանն իբրև , կամ ՚ի դժոխարին գործոց : Չորրորդ է ոխն , որ է հետեւեալ առելութեան : Քանզի ոչ ՚ի սիրոյն , յառաջ գան գործք բարիք յորոց է հաստատութիւն սիրոյն , այսպէս ՚ի բարկութենէն ծնուլքն , և ՚ի ծնուլքէն հետեւեալ առելութիւն : Հինգ երորդ՝ է տապանութիւն առ պատճառանան , այսինքն , առ հանդարտութիւն իւն , զոր որով ոչ կարէ տեղի մարդն առ ՚ի խոտորումն պատճառացն ոչ : Վեցերորդ՝ տատանութիւն մտաց առ անպատրաստն , և այս երբեմն է մանաւանդ , և ունի զտասդ նիւթ , և քան զայս յարմարի առ մոլութեանց . և երբեմն է ընդհանրական և ոչ բացատրեալ , և այս է յուսոյ տատանութիւն ծնուլքեանն : Քանզի որ է տալեալ տրտմութիւն՝ ոչ ունելով յինքեան ՚ի յորում հեշտասցի , տատանի յանձն խնդրելով զնէրսուելի : Եւրդ՝ ՚ի ծնուլքէն դէպս բազում չարիք . քանզի հեղգանայ ՚ի պատուիրանս Տ՚ն՝ որ ասէ՝ քրտամբ երեսաց քոց կերիցես՝ բանս Տ՚ն՝ որ ասէ՝ Անձանի յանէծս ըստ օրինացի թզենւոյն զոր անէծ Տ՚ր՝ վասն ունելոյն տերև միայն : Լինի տարաձայն յայլոց առեղծուածոցս ոմն յայտ՝ յանդանձ մարմնոյ , այսինքն , ՚ի յարեգանն և ՚ի ծուլութեն , որք օրատրիւքն , և կատարեն զընծայս իւրեանց :

Կան և յայտ է ՚ի մարմնոյ անկեանս , ոմն են տունկքն և բոյսք . որք թէպէտ մերկանան ՚ի ձմերայնի , սա կայն պահեն զզօրութիւն , և յիւրում ժամանակի դառնան ՚ի տարեգլուխ իւրեանց : Կայնն՝ զուգանի և ՚ի զգայականն , զոր այնմ՝ որ ասէ յառակին . երթ առ մի՛ինէն ոմի ծոյլ : Զարձեալ կորնչանան զգայ առ ժամանան ժամանակն . քանզի ոչ ինչ պատճառանայ դոյն ՚ի կեանս յայս՝ քան զժամանակն . քանզի մերք մի ժամանակ կարէ ոք գտանել զնէրսուելի մեռոց , զնորին և զնման : Այլ սակայն զոր բեռնաւորութ, ոչ ինչ անարդաւորն հանարեալ լինի քան զժամանանան . զի ասէն դատարկակուց . եկայք անդուս ցուք զժամանակ : Հեղգանայ ՚ի տուկեւոր վաստակն .

ղի

Ծննդ. 3.19.

մատ. 21.19.

առակ. 6.6.

խնամ. 2.6.

ղն որ ասասն ոչ առնէ զվճռաւականանելն , յեւսոյ
առակ. զոչ ինչ չահեսցի ։ Ոասոյ ասէ յառաքեալն , մե գրոյ
20.2. ոչ կամեցաւ Տէրդն հերկել յեւսոյ մերանայել , և ո՞
ոք ասցէ նմա ։ Հաւաքեա յինէն զդրդռմնաւս մերոց
առակ. լինից , որպէս ասէ յառաքեալն , անդր ընդ անդրանա
14.30. ծուլին , և ահա ամ՛ի նէր փղջք ։ Դարձեալ՝ ապաշա
նի հանգուցեալ Ջուրն , և երկաթեն քարշէ զժանի ,
և զենդն խողն Թոյլ առնեալ լինի պարարել ՚ի հան
գստեան ։ Յարդարէ տեղի սառանայի , զի այր զա
տարկեսցէ փետրոյից բարձէ սառանայի ։ և ՚ի
պղոյս եղևալ մտանէն բազմութիւնք ձանձրոյ , որք
փախչին յեռանդէ ։ Ի բացեալ դուռն ամենից փոր
ձութեց ։ Քանզի գրեալ է ՚ի վարս հարանց , թէ
զդրծուածսդ աբեղոյն բանի մի դև , իսկ զառաջ
կահսդն անթիւ ։ Չի է Տոյն՝ որպէս զբաջք
առանց պարարի՝ և սդ ընդհակ նեսի ։ Դարձեալ՝
թերի զարդն , զի կամի հնձել , և ոչ սերմանել ,
որպէս կասոն՝ որ յօժարութիւն կամի ուսել դհան
այլ ոչ կամի բնաւ մերձենալ ՚ի Ջուրն ։
Ալ արդ բան սենեքայ՝ տարակոյս է՝ թէ որպէս և
յորում աեղւոջ սպասէ քեզ մանն , վասն յոյն ասրից
և միշտ դու սպասեա նմա ։ Դարձեալ Ծուլութիւն
ոչ փախուցանէ զորինարդ գործ , զի մանէ է գող , և
օրասորէ բառնայ զքարմի , այսինքն , զմի օր , ուասի
համ. ասէ մաշէոս , եթէ գիտէր ասնուտրն , և այլն ։
24.43. Դարձեալ՝ առնէ զինքն ընդհակառակ սիտոից , զի ասէ
բեհեսպատս , ամ՛ փորձութեց աղբէր է՝ դատաղ
կռնեն ։ Վա՜ զի նահ առիթ բղջախոհութեն , որպէս
2.Թագ. ասէ ։ Թեսպատրութեսդ , և երկա ՚ի ժամսնացին
11.1. յայնմիկ ներսա Թագաւորք սովորէին դեալ ՚ի մարտս ,
և առաքեաց զամէն զոյսդաբ , և զինքն նստաւ յԵ՛մ ,
և երեկոյին մնէ զնայոյ ննոես զբերաբէ , և այլն ։
գործ. Դարձեալ՝ ՚ի պատճառս առասպելեաց , որպէս ասէ
17.21. ՚ի գործան , եթէ աքենացիք ոչ յայլ ինչ պատա
1.տիմ. պէին , բայց միայն նորադոյն բանից ։ Դարձեալ է
3.13. պատճառս հետաքրքրութեն , ոմն ասի առ տիմոթէոս ,
չջնին տանէ ՚ի տուն ։ Դարձեալ՝ ցուցանէ զինքն
յիմար՝ զի լռեալ զձայն որոտման և ոչ զարհուրի ,
արդ որոտաց Քո ՚ի քարտղեին խրոտ՝ և ՚ի վերայ
յհան. խաղին ։ Նաև որոտաղոց յաՀոր գտատասանի ։
12. 44. Դարձեալ յիմարէ , որ ոչ կամի մաքրել զաղտս յա
մատ.7.5 լուց խրոց , բան զնամ կեղեւաւոր տան նախ զբերան
Դար-

Դարձեալ՝ հեղգանայ ժամանել Յիսուսիմն · քանզի
ոչ կարէ հասանիլ Յիսուսեանն որ այսօր շարժէ միայն
զմի ոտն, և զնոսին միով ամի ոտս դիտեսն ·
Ապաքէն և այն, որ միայն շարժէ վերացականն, և ոչ
դանդաղականն, ոչ երբեք հասցէ ի վախճան իւր ·
և այն՝ զի պարտ քայլել քաղճեաքոյ ախորժակայն ·

Յաղագս ագահութեան · ԳԼ. ԽԹ·

Ագահութիւն, որպէս ասէ Թէոփիլոս Է՛
անկարգ սէր ունելոյ · Դարձեալ՝ ըստ
բնաւնատոսի, ագահութիւն է իւրա-
քանչիւր իրի անյագ, և անհամաոյ
տենչումն · Եւ քան առաքելոյն, ագա- Եփես.
հութիւն ասի կռապաշտութիւն, զի ագահն ե·ե·
մտաւորանաւ տենչէ ձառնոյն, զոր ինչ
պարտի տենչել աղին, պղծութիւն, դիշաւոյ պղծոյ, և
զանգիտութիւն, զի զայսոսիկ ագահքն ասեն արժանի ոյն ·
Եւ Իւայս ինչ յանդիմանեալ լինին յառաքելոյն, զի
անպարագրելի իրի ասեն զսիրն իւրեանց, այսինքն,
արժանի ոյն, որ և լինի հանճարեալ յերկրիւղ զոր բնա-
թեան կարգեաց տարերագոյն · Ասասի ասէ սիրաք,
Թէ քան զագահն ոչ ինչ է եղեռնագոյն, և այս վասն Էկղես·
Էորից պատճառաց · Նախ զի իբր Թէ ամ էարիք, ժ·ժ·
վս ագահութեան գործեալ լինին, ոչ գործութիւն,
այլանութիւն, երկրպագանութիւն, և այլոյիսիք ·

Երկրորդ՝ զի ընդդէմ բնական օրինաց, ոչի ասէ ղուկ.
ղուկաս, զոր ինչ կամիք Թէ արասցեն ձեզ մարդիկք, ե·յ·ե·
արարէք և դուք · Երրորդ՝ ընդդէմ գրաւորական
օրինաց, և աւետարանին, ըստ այնմ որ ասէ, եղէք
բուք գԹածք · Չորրորդ՝ ընդդէմ ընդհանրական ղուկ.
օրինաց, զի ամ իր, որ է յամ իրդուքեան բառ· ե·յ·ե·
դասի տալ զինքն · իսկ ագահն, իբրև զդերիս սահի
զդգոն, զի մի կարասցեն հաղորդել զինքեանս ալ
լամ · Երբ Թէ ոչ՝ ոչ ուրուք արժանի ժողովել
զգանձս · Գիտելի է՝ Թէ գանձել զինի կամք ագա-
հութեն, առանց դիտաւորութեն սիրտոյից ինքեան,
կամ այլոց · գանձելն բուռ այսմ եղանակի է՝ արգե-
լեալ յանձնելոցն · իսկ բուռ այլոց եղանակի գանձել
զինի Թախտաղութեա · և այս ևս հարկի սիրտոյից, և
բուռ այսմ՝ արժան է աշխարհականաց գանձել վասն

ա[ղիտոյից որդւոց մնանելոցդ, կամ դառերաց, որք են
1. Կոր. զգաստացելոք արանց, այլ ոչ առ ի փարձամացուցս
12. 14. նել, այլ բան կերպի խրատ տրտիառութեան:
Եւս և ի գանձել զինն առ ի պէտս հասարակաց օգ-
տութեան, այսինքն, առ ի պահպանութիւն թագաւո-
րութեան. կամ առ ի ընդարձակացուցանելոյ զպաշ-
տօնն այ, և բան այսմ կարին գանձել թագաւորք:
Իսկ յատկաբար ևկեղեցական անձանց ոչ երբեք է
օրէն գանձել. և ոչ ժողովել զգենարս դիտաւո-
րութիւք պահելոց, բայց միայն քաշխելոց:
Չի ասէ առաքեալս, եկեղեցի ունի զտուիր ոչ զի
պահեսցէ, այլ զի բաշխեսցէ: Արդ յատացելոց
յայտ է զի կրկին կերպիւ լինի սէր արձակեցն, և կամ
ժամանակաւոր գործոցն, այսինքն, նիւթումանբ տոյ-
կատորութեան, կամ նկատմամբ աէրկրութեան:
Ա Ընդդէմ առաւնոյն արդելու Տ՚ր զեղծուցիչ հոգն:
մատ. Եւ ընդդէմ երկրորդին արդելու զամբարիշտ:
6. 15. Աբդ՚ ի յատացութիւն հետեւիլն բազմաբ տարիք:
Եսայ զի անիծանի ի Տ՚ն է՝ Չի ասէ օգտասիրա-
անիծեալ մատաղարան ժողատ, որպ առաւ ի Տ՚ն
Երկրորդ զի ազատն միշտ կատարեալ. զի ասէ չէ
բանիմոմ ազատին այնպէս պակասի զոր ունի, որ բան
զոր ոչ ունի: Երրորդ զի է յիմար վաճառականն, զի
մատ. զարգացութիւնն, եւս զԱ՚ն, վաճառէ ընդ ասելոս
26. 15. դէնարաց. և բան այսմ վաճառաւորն է ազատն
բան զնոցա, որ ընդ երեսուն դէնարի վաճառեաց
զնա. իսկ սա երեսին և ընդ մոյ դէնարի:
Չորրորդ մարդ զմարմինն զի ՚ի ժողովելն առատա-
լինի աշխատութիւք, ժառանգէ երիվարիս, և կորու-
ղան ցաւոք: Ուստի նորա վատասին, և բարեկիր
յոհան. այլք մտանեն ի վատասին նորա, այսինքն, գողք,
4. 38. կամ յափշտակողք, կամ չար որդիք: Արդ նմանին
ազատիդ որք վան որպարոյ զնանձ արտարարելն զա-
զիս իւրեանց: Հինգերորդ հեղծուցանէ զմիտս՝ զի
ասէ օգտասիրես, փափուխ ի նաւաբեկութիւք, և դիրիս
արկանես կատարի: Ուստի անդրադարձ զանկեամ
ազատիդն ընկէց ի ծով, առեալ ընկղմելոյ զբեզ,
զի մի ընկղմեսցես զնս: Վեցերորդ ազատ զազատս
եփես. 5. նէ զի ասէ եղիցի: որդիքն խոպանել ժառանգեն ի
13. գործ կանոյ, և սղիւսոյ: Եօթներորդ կուրացու-
տոբ. 2. ցանէ, որպէս յայտ է ի տոբիթ, որ կուրացաւ ի
18. յաղբոյ ծիծառանց: Ութներորդ պատառել զսիրան,

ուստի

ուսոյն ՀՃԺամէնէքեան՝ հանձնասին փշոց։ Խնձորդ՝ է՛ անյագ , ուսոյ նմանի ծակոտեալ քրմի , և գժոխոց, որք ոչ երբեք ասեն՝ չա։ Եւ ծոլոս՝ յոր ամ գեաց մանուկն , այլ սակայն՝ ոչ երբեք արասցուք։

Կամ ջգործի , որ որքան առանել ընկե , այնքան առանել ծարաւի ։ Ալ և ասոյն գորասն՝ որ ոչ հանդչանի ուսել ի գողոց ։ Լեմ ոչ այնքան որ չամ ասիքն բառնայ երկնելով , մի գուցէ պակասիցեն նմա ։ Թակ գասերք ագահոտեմէ են եօթն քան զերկոսն ։ Ընաձին է՝ խոտասուսոտեմէքեան , և այս լինի զանգատնելոյն զղեմէք ։ և զոս կոչէ իրեղորոս տանգրդանելոյն զղեմէք ։ Երկրորդ՝ բառնամէ , և այս լինի վնասելոյ ոսկեր յայտնապես , զոսն արարչելոց չարեաց և զայս կոչէ իգիզորոս յոչխարանոմէքեան ։

Երրորդ անհանգստասեմէք , և այն է զանկամէք չահիցն Չորրորդ՝ ասէրգասեմէք , որ բազում անգամ լինի ի գնելն և ի վաճառելն ։ Հինգերորդ՝ պատրաստէք , որ լինի գաղտ խաբեպական բանիւք ։ Վեցերորդ՝ է զանձանամէք , և այս է կատարեալ խաբէն՝ ներքոյ գոլով այնմ՝ որ խաբէ ։ Եօթն երորդ՝ մանամէք , և այս է խաբէութեան , պարտեալ՝ ի բացեայ գոլով այնմ՝ որ խաբէ ։

ղուկ. ՅՀ.14. առակ. ՅՈ.16. ժող. ՀՀ.7.

Յաղագս որկրամոլութեան։ ԳԼ. Ի·

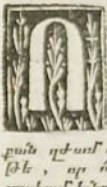

Որկրամոլութիւն է , որ ասէ օգտաւետ , անվարդ ցանկութիւն կերակրոյ ։

Եւ կամ այսպէս , որկրամոլութիւնն է կանոն ուսուն , ոչ հանանել կոպտոյ բնութեան ։ Արդ՝ հինգ հոգևական մեղանչ է որ ի յորկրամոլութենէ , զոր գրիգորի ։ Նախ՝ յորժամ յառաջ քան զժամ ուտելոյն ։ և այս լինի ևս անհամբերութենէ , որ ոչ սպասէ դիպող ժամուն ։ Երկրորդ՝ յորժամ խնդրէ որ զաղիւս և զիարմիկ կերակուր , զորոյ ասէ յովհաննէս , ի առաքինութենէն զարկեալ նալ ի հաճելի կերակրոյ ։ Ընդ որմ այսպէս խորհուրդս ՀՃԺամուն , որ հանապազ խրախճանացոյց զնա ի ամենայորոյս ։ Երրորդ՝ յորժամ անցանէ որ զասին առէլ ուսուցին ։ Ալ դիտելի է՝ զի այն որ միոյն է բաւական , միւսոյն է աւելորդ ։

ղուկ. ԺՅ.19.

Ա

Ոսոխ չարին՝ ոչ կայանայ ի բանականութեան կերակրոյն, այլ ի յորդիսութեան կերոցն : Քանզի ոմանք զզացս խրտնանգ ապականեն , աճեցորդ ուտելովն և այս պնդիւք , եթէ ոչ զերկուս միանգ դներար՝ տալ քեզ միոյ երկրնականի դեմարի : Զայրագդ՝ յորժամ ոք յոյժ ջերմ, և փութով ուտիցէ , զի ո՛չ կիր առնուլն կերակրոյն , այլ քանութեանն է մեղեկան : Հինգերորդ՝ յորժամ ոք բաղմօք ջանիւք պատրաստ դներարուն իւր , ուստի առ բեռնաւորս՝ ոչ հաճեցուցանէ , այլ քաղցն զարհուրանդ զյաճախութիւն ուտելոյն : Այսոսիկ յամենեսեան՝ պարտ առնուլ ոչ զոր ինչ հեշտութենէ , այլ զոր ինչ պահանջէ հարկաւորութիւնն : Զա և պատահի երբեմն լինել մեղք ի պակասութենէ կերակրոյն , այլ և յաճախութենէն : Եւ գտաբերք որկրամոլութեանն են հինգք , քան զրկեցոյն : Առաջինն է՝ խեղկատակութիւն, քանզի որ կատաղութենին չարժէ ի բանս ածուցիս :

Երկրորդ է՝ շատախօսութիւն , որպէս է բամբասանք, անարգանք , և այլք ընդունայնք բանք : Երրորդ է՝ անցարմար ուրախութիւն , որ զանկարգ չարժմանս ցուցանէ՝ ընդ եմին և զդժոխութիւն մոացն :

Չորրորդ է՝ պղծութիւն , որ սովոր է յառաջ գալ ի յորկրամոլութենէ , որպէս և ի գայթեցուածս , և դարշելի ծիւռումն և կամ վախճառութիւն : Հինգերորդ է՝ բծախնդութիւն մոացն , այսինքն, կործանումն բանականին : Եւ որկրամոլութիւնն զերկուս իր սպառնական է , այսինքն , զդեղարատութիւն , և զարբեցութիւն , և յատկապէս

Ծննդ. 3.21. խօսելով , սակաւակերութեանն դհակառակ չհնարատութեան , և սակաս ընկալն արբեցութեանն : Այլ արդ՝

Ծննդ. 25.32. որովհետև մոլութիւնն միասին բաղում կերպիւ :

ելաւ. Քանզի հանի՝ ի գրախտէն , որպէս յայտէ՝ ի յառաջին

8.31. Ծննդոց բարին կորուսանել՝ յայտ է՝ ի լեռնէ , որ

առակ. վասն ապականելոյն զանդրանկութենին վաճառեաց :

26.21. Պատրաստեէ տուն սատանայի , քան այնմ որ ասացին

Ծննդ. առաքեա զմեզ ի խորան : Զինչ դնդասայն ընդդէմ

19.31. ինքեան , ուստի ասէ յատկին , որ անդանեէ զնա

մարկ. 6. ոայ իւր փարիսեցւոց , գոգէ ապատամբեալ :

27. Ի՝ներքս անէ զբազխոհութիւն , յայտէ ի ղուկա

Ա Ղ Ն Ա ս ապականելն , յայտ է ի հերոդէս , որ ի խրտնիլ

ելկէս. Ձնոնին եսրան գլուխանանէս : Ի՝ներքս անէ գմահ

37.34. մարմնոյն , ոչ ասէ սիրաք՝ վասն չհայտութեան

Ծննդ. բազումք կորեան և ի Ծննդոցն յորում առաջ ուսի-

2.17. ցես

ցեա՛ մանուկ մեռանելոյս ։ Այժէ ինձեա, եւ զմահ մե- ա.տիմ.
ռանն, քան առաքելոյն որ ասէ, դիրկ այլեին, կենդ ե.ճ.
անայն մեռեալէ ։ Ինձեա այժէ եւ զմահ գնչենեայն ղուկ.
ոմի ասէ զուկաս մեծատանն Թաղեցւոյ. Լուծ ծախս ։ ժ.ճ.
Բայց այդ՝ հնարք ընդդէմ օրկրամտութեանն են չորք ։ մատ.
Առաջին է առնուլ յաձախ զհոգեւոր կերակուրն, ոմի ե.ճ.
ասէ մանկեա, ուր միայն հայցիւ կենցղ մարդ ։
Երկրորդ է մտածումն, Թէ որպէս լինելոց է մարմին
մեր. զի ասէ Ներքինեայն զբեւեռաւ խառնէ մարդ զամ,
որ խորհի զինքն մահկանացու ։ Երրորդ խոհակա- ղուկ.
նաբեռնեան ընթերցուցն, որպէս ասէ ղուկաս Թէ ժ.ճ.
այր ոմն արար ընթերց ։ Չորրորդ է՝ Ի միտ առնել ղուկ. ե.
զքաղցն Քի, եւ սրբոց խրոց, ոմի ասէ յովհան, ժ.
Աշեա՛ զաղքատութիւն իմ։

Յաղագս բղջախոտութեան։ Գլ. ԻԱ.

Ղջախոտութիւն է մտաց եւ մարմնոյ վա-
վաշտա չարաչարութիւն, յառաջ եկեալ ի
պիղծ տուփմանէ ։ Թարձեալ բղջախո-
հութեանէ ցանկութիւն վաճառոյ կանաց.
եւ աստ խնդրեալ լինի զանկութիւնն, որ
լինի հաճանութեամբ բանականին, զի այս-
պիսի յօժարութեամն է մեղք մահու ասի.
ասի եւ մահուամբ մեղք, յորժամ բանականութիւնն ոչ
արգելու զայսպիսի յօժարութիւնն, եւ այն զի կարէ
արգելուլ ։ Այլ արդ զանազանութիւնք բղջախոտու-
թեան են ութ ։ Առաջին է ազատն ընդ ազատի, որ
է պարզ պատճառութիւն ։ Երկրորդ է՝ բռնութիւն, որ
լինի կրկին կերպիւ. այսինքն, կամ զինի բանմոյ
հետեւելով, և կամ ընդ յոյսին բաղ ննջելով։
Երրորդ է՝ նմանութիւնն, որով ազգանին դուգակցա-
կան անկողինն ։ Չորրորդ է՝ կապարդութիւն, որով
ազգանի կուսական ամբողջութիւն ։ Հինգերորդ՝
սրբազործութիւն, որով ազգանի ազգախոտութիւն ի
նոմիրեալն այ, որպէս լինի ի կրօնաւորս և ի կղե-
րիկոս՝ կացեալ ի սէր կարգս, և ի յայնոսիկ զրբ
ռխտեցին զողջախոտութիւն ։ Վեցերորդ է՝ ազգա-
պղծութիւն, որով կապ արենակցութեան, կամ խնա-
մութեան, և կամ հղեւոր ազգակցութեան՝ ազգանի ։
Եօթներորդ է՝ մեղքն որ ընդդէմ բնութեան, կամ

սօգումնականն , որով բնական սովորութիւն զուգմանն , թէ արբ : Ակն դիտելի է զի ինչ ընդդէմ բնութեան տեսանին , և է ինչ ընդդէմ բնութեան տեսին : Առաջին կերպիւն ամ մեղք մահուացու է ընդդէմ բնութիւն տեսանի , զի ի բանական տեսողութեան տոգ մանիւ տգոյնականն ընդդէմ ամ մեղաց : Այլ թա երկրորդի կերպին սօգումնականն է ընդդէմ բնութեան սեռի , զի ոչ միայն ի մարդն այլ և յանասունս հա մաձայնին զանազան սեռք ի շաղաշարիւն , այսինքն , արուն ընդ էգն , և թէ լինի այլ կերպիւ , սակ ընդ դէմ բնութեան սեռին : Լինելոցդ է վաւաշոտ շա պաշրութիւն զուգակցաց , որ լինի առեալ բազում եղանակաւ : Քանզի զուգակցական անասունքն լինին , ոմն է արժան , ոմն է տկար և ոմն է անձաւրականն : Ոմ արժանն լինի երեք կերպիւ . առաջինն յորժամ լինիցի պատճառաւ զանակի ծնանելոյ առ ի պաշտօն այ : Երկրորդ է պատճառաւ հատուցանելոյ զպարտսն : Երրորդ պատճառաւ խորհելոյ ի պատճառել , ոչ որ յինքն , այլ որ ի զուգակիցն : Առաջին է՝ ճանաչաշունքն , երկրորդն արդարու թեան : Երրորդն զգուշութեան . և յայսոսիկ ոչ ոմն ասի մեղք : Իսկ տկարն է յորժամ լինի պատճա ռաւ հեշտութեան , և այս զանազանի , զի թէ սեր հեշտութէն այն՝ լինիցի նախասպարիւ քան զսէրն այ , է՛ մեղք մահուացու , և թէ ոչ՝ ներելի : Այլ սանձարձականն է , որ լինի միայն ի վաւաշոտ տութեանցն արտաքսելով զկոպաւաւ բանականին , և զհամեստութեան . և այս լինի հինգ կերպիւ . Նախ՝ պատճառաւ յաչեզուգանելոյ զվաւաշոտական ցանկութիւնն՝ բազական փաղաքշութիւք : Երկրորդ՝ յորժամ լինի ընդդէմ սովորական կերպին : Երրորդ՝ յորժամ լինի անպատշաճ ժամանակի : Չորրորդ՝ յորժամ լինի ի չարչարելեալ տեղւոյ : Հինգերորդ՝ յորժամ մոանիցէ առ յղին , որ մերձ է ի ծնունդն , և կամ յորժամ լինի ի կանանց օրիսի : Իսկ դատաւորք բազմահոգութենէն են ոմ՝ ըստ գրելո րն : Առաջին է՝ կուրութիւն մտաց , զի ըստ օգտսին նոսի՝ ի գործ բազմահոգութեան՝ կամին բոլոր բանա կանութիւն : Երկրորդ՝ ոչ մտածումն , այսինքն , վրացան մահուան , և դժոխոցն : Երրորդ անհատա տուութիւ , այսինքն , առ ի խորհիլ երբեմն պայ ինչ , և երբեմն զայն , և ցանկալ մերթ այսմիկ , և մերթ այն միկ :

մկ ։ Զորրորդ՝ սէր ընթեան , այսինքն , որով ոք
ցանկայ երկար կենդանանել , առ ի կատարել զնե՛ղ
տաժանութիւն իւր ։ Հինգերորդ՝ դատաւճռութիւն ,
որով ոք անձաւձաւիորէն ընկճանայ առ ի մեռանելն ,
մանաւանդ զանձն վտանգիլ մտնու , վասն առնելոյ
զերկնաւորութիւնն ։ Վեցերորդ՝ առել զնա՛ զի ան
յետս քարշ ընկնի ի նոցանե , և պատճառ ընծայի , որք
հետևին հեշտութեան մարմնոյն , առ որս քարշել
բղեամտութիւն ։ Եօթներորդ՝ բաղձանք առնի նե՛
նայս , այսինքն , ցանկութիւն ընդդէմ · փարթամանալոյ ,
առողջանալ , ուժգնանալ , և այսպիսեաց , որով
բղեամտն ժամանի ի վաղճան իւր ։ Ընթերորդ է
յուսահատութիւն հանդերձելոյ աշխարհի , որ է անա
պաստնութիւն մտաց կամ թողութեան , և այս է կա
տարեալ դատաստանն բղեամտութեան ։ Իսպ բղեամտու
թիւն ընդամէնն բազում կերպիւ , քանզի անարգել ոչ
զի պղծեալ պատճառն ոչ ։ Հաճոյ դիւաց , որպէս ասէ
յօբ , բերանովին ընդդէմ ի դիմաց տեսին ։ յօբ· 40·
16.

Վ նասակար յոյսն ենթակայն իւրոյ , զի ասէ առա 1· կոր·
քեան , որ պատնի չիւր մարմնին մեռանել ։ 6.18.

Չընկերն գայթակղեցուցանէ , որպէս ասէ յովսէ՛ ովսե·
ղեէքն յորդայնի դիւանոցին , և վարսն տարածեալ ի 5.1.
վերայ լերինն Թաբոր ։ Դատապարտէ զնոքին իւր , 2.Թագ·
որպէս ասացաւ զաՀէլ՝ ոչ հեռացըն սուր ի տանէ 12.10.
քումմէ , և զայս ասաց վասն մեղայն , որ ընդ բեր· Ծննդ·
սաքեէ ։ Կամաճեցուցանէ զինքն ենթե անարգագունդն 3.17.
Ն , այսինքն , մարմինդ , և զգայուեցէ , ուստի ասի ովսե·
ի ծննդոյ , զի լսեար ձայնի կնոջ քոյ , անկծեալ լիցի 4.11.
երկիր ի գործս քոյ ։ Ձխնայեցուցանէ զմիտս , զի յօբ· 31·
ասէ յովսէ՛ , գինի և կին խափանիչ զմիտս ։ 1.
Իսպ հնարք ընդդէմ բղեամտութեան են՝ փախչել Եկկէս·
ի պատճառէն , զի ասէ յօբ՝ եղի ուխտ ընդ յակս իմ, 13·1.
ոչ տայել ի կոյս ։ Եւ սիրաքն ասէ , որ մերձենայ ի Եկկէս·
ձիւթ՝ տուռեցայցի ։ Եւ նոյնն ասէ՝ որ չօշափէ 26·10.
զինա , ոչ ելե բմբռնէ զկարիճ ։ Դարձեալ՝ ի միտ Եկկէս·
աՀել զօր մահուն , որպէս ասէ սիրաքն , որդեակ , 7·40.
յիշեա զնմանէն քո , և մի՛ մեղանչիցես յաՀտնեան ։
Դարձեալ՝ ոչ վատահանալ յանձն , զի գամբի որ սր
բազոյն էր անկամ , և սաղոմոն որ դիտուն էր , և
սամփսոն որ զօրագոյն էր ։ Դարձեալ միշտ զետղել
զինքն , զի ասէ ՉերսնիմՀա , միշտ գործեա զբարի
ինչ , զի գոցե զբեզ սատանայ զբաղեալ ։

Դար-

մարկ. 9.28. Դարձեալ՝ Ձնշել զմարմինն՝ զի ասէ Տէրն, այս աղգ՝ ոչ ելիցէ եթէ ոչ պաշտօք և աղօթիւք:
յովհ. 3.15. Դարձեալ՝ կալ ընդդէմ սկզբան վարձուհութեանցն, որ ասէ՝ Ի ծննդոց. Նա սպաւեսցէ քումմ գլխոյ:

Յաղագս օրհնեանց մոլութեացս այսոցիկ, թէ երբ իցեն մահուլսիք, և երբ ներելիք:

ԳԼ. ԻԲ.

Ա

Մենայն վերոյասացեալ մոլութիք՝ թէ պէս միշտ են մեղք, բայց ոչ միշտ մահու չափք, վասն այսորիկ տեսանելի է՝ թէ յորժամ իւրաքանչիւրն է մահուչ, և յորժամ ներելիք: Այդ սնոտիռութեանն ըստ սեռին է՝ ներելիք. զի սեռ գործոյն առեալ լինի յատակիչ: Իսկ ընդունայնութեանն, և սնոտիին ըստ ինքեան ոչ է յատակիչ մահուչսի մեղացն, այլ ներելութեան: Ասեն վասն զի սնոտի դժուարութիւնն է յատակիչ այսմ մեղաց, յայտէ՝ թէ ոչ միշտ է մահուչ: Ապ սնոտիռութեանն լինի մահուչ՝ կրկին կերպիւ, այսինքն, պատճառաւ վախճանին, վասն որոյ և դժուարութեանն իսկ՝ ցանկացեալ լինի. քանզի այնպիսի է գործն, որպիսի է այն, որոյ վասն քաղձացեալ լինի: Նա և պատճառաւ գործոյն՝ իւրոյ ինդրի դժուարութեան: Ապ վասն առաջնոյն ասելի է՝ թէ ոմ քառասնի վախճանի ցանկացեալ լինի դժուարութեան: Նախ վասն խորհելոյ ի լաւ վաստակաւորութիւնն, և այսպէս դժուարիցէ սատուկ: Երկրորդ՝ ոմ հոգևոր ինչ օգուտ, պէս գործեաց զինքն այդ, և չկամելոյ ընկերին, և այլ՝ ոմ զի փառքն այդ, և չկամելոյ ընկերին, և այսպէս գործեաց զին

ոչ երբեմն խնդրել զաղաւթին վասն անաչառ դատ-
ծոյն, և երբեմն՝ վասն դործոց, անդանդաղ յինքեան,
իակ երբեմն, վասն գալստեան դատին։
Ասէ՝ թէ ըստ առաջին կերպին, ըստ այնմ է այնպէ-
սի մեղք ոչ է անաչառ դատին այն, եթէ մահու-
չասի, և եթէ ներելի ։ Իսկ ըստ երկրորդ կերպին,
ըստ այսմ է՝ մեղք ներելի, ոչ ունել զխրախճանու-
թիւն, կամ դհանդերձս սպառնականաց հանդերձ ու-
նայն կիրառմամբ զպատիժս ի գալստեան ։
Բայց թէ այսպիսեաք եղիցին կարդեալ առ ի լինել Բ
պատձառ մահուանի մեղաց, ոչ յորժամ կին զար-
գարեցեն զինքն պատճառական զպգուեաք առ ի յօրսակ
դոհութիւս, կամ եթէ դործն այն է անարժան ձեռ առ-
նելոյն վերնադասելն, ոչ են զարդք ամանք՝ ոչք Գ
յորժամ լինին են ընդդէմ հրամանաց եկեղեցւոյ,
այսպիսեաք, են մահուանիք ։ Ալ թէ ըստ երկրոր-
դին կերպին, այսինքն, թէ դողութիւն խնդրի վասն
գործոյ առաքինութեանն, այս դանդաղի կրկին կեր-
պիւ, կամ՝ թէ բաղձան գողութեան առանձին գործոյ առա-
քինութեանն, իբրու ներանելոյ, որպէս դիպի ՀԷ-
դեան, կամ ի չգալոցելոյն, և չայնժամ է ներելի ։
Կամ գողութիւնն է վաստնան նախապատրաստ յառա-
ջիկայ գործոյ առաքինութեանն, և գործողին, այն-
պէս մինչ ոչ անդին կացուցեալ իցէ զվերջին վախ-
ճան, և այս է մահուանի, քանզի չայնժամ յարի ՚ի
նա, ոչ առ վերջին վախճան ։ Եւ դիտելի է ոչ մե-
ծագոյն մեղք է անաչառել վասն չոգևորացեալ բարեաց,
քան զի ժամանակաւորաց, զի սակաւ ունին զղաս-
ձան անաչառութիւն, և սակաւ երևելին արտաքուստ
քան զժամանակաւորս ։
Ա՛ոչ նախանձն ըստ իւրում սեռին է՝ մեղք մահու-
ւոյ, քանզի նախանձն է ցաւ վասն այլոյ բա-
րեաց, որպէս վերադրեցաք ասացաք, զի այսորիկ 1 Կորն.
բուն, որպէս վերադրեցաք ասացաք, զի սերին ոչ նախանձի, 13։4։
ուղղակի ներհականայ սիրոյն, զի սիրոյ ոչինչ է
այլ խնդալ ընդ ձշմարտութիւնն, և սիրոյ ոչինչ է
ներհակ, եթէ ոչ մահուանի մեղքն ։ Բայց սակայն,
այն որ ըստ սեռին իւրում է մահուանի կարէ լինել
ներելի, ըստ այնմ որ կայանայ ՚ի յառաջին շարժուած,
և կամ քարշի արտաքոյ բանին իւրոյ ։ Ասէ՝ ցաւն Գ
վասն այլոյ բարւոյ կարէ լինել քառակի, զի կամ է
նախկին առաջին շարժուած, այսինքն, յառաջ եկեալ
՚ի բնութենէն, որպէս ոմանք բնականաբար են նա-
խան-

խանճոտը, և այս ամենևին ոչ մեղք, զի ոչ ընդ
իշխանութեանց մերոյ : Կամ ի երկրորդ առանձին շար-
ժումն, այսինքն, յորժամ յօժարութենին առանց կատա-
րելոյ բնորոշութեանց, այնպիսի կրկնք անտանալ . և զոյս
ամաւ ի ներքուստ : Կամ ի կամաւոր ներգործու-
թենի, հանդերձ բնորոշութեանց և այնպէս ի մահաբեր
կամ քարշի դիտաւորութենէ, արտաքոյ բանին Բերոյ,
ուր յորժամ ցաւի ոք այլոց բարեաց յառնէ ի բարի
գործառնէ, որպէս յորժամ ցաւի ոք վասն ժամանա-
կաւոր բարեաց միայն, զի տեսանէ զայն լինել ուրեք
հոգւոյ նոր . և կամ ինչս հասարակաց օգտութենէ, և
այսպիսի ցաւ ի բարի, զի մեծագոյն բարին, և
առաւել տեսչական : Եւ ծանիցէ զի ցաւով բարւոյն,
իմացեալ լինի խնդութեան զպարիսն, որ ի նմանէ պատ-
ճառեցեալ լինի :

Բ արկութենէն ըստ Բերում սեռին ի մեղք մահու-
ան, զի ըստ բաժանարարին և հոգեւորականքն
կութենէն ի չարժումն դրդռեալ հոգւոյ առ ի
պատժել զպրկաւորն : Իսկ այնպիսի չարժումն ներ-
հականացս սերոյն որ ոչ գրգռեալ, և ոչ խորհրդ զարն,
որպէս յայտնի առ կողնեցեալս : Ապ բարկութենի կամ
ասեն զբարկութեան նախանձաւորութենէ, որ ի զար-
ման ի մտութենէ, և այս ոչ ի մեղք, այլ կատարե-
լութենէ . նա և կարէ ոք ըստ այսմ կերպի բարկանալ
ինքեան, ոմն ի վերայ տարտնին, բարկանաք և մի
մեղանչէք, ասէ մեկնիչն, զինչ ի մարդ զղջացեալ,
եթէ ոչ բարկացեալ ինքեան : Եւ կամ ասէ զղծու-
թեան սերոյն առ ընկերն, որով մարդն ոչ ցաւի
զարէ ընկերին : և ոչ խնդայ ընդ բարին, թէպէտ և
ոչ ցաւիցէ ընդ բարին, և ոչ խնդասցէ ընդ չարն,
այլ է նմա անդամազան . և ըստ այսմ ոչ ի մահաբեր,
այլ է անկատարութեան սերոյ : Կամ ասէ զնեղութեան
կան անհամբերութենէն՝ առանց յօժարութենէ վրէժխն-
դրութեան, և այսպիսի չարժումն ի մեղք ներելի .
զի ունի անկատար դպան բարւոյն, որպէս յայտ է ի
նահատակացեալ սահմանին : Կամ ասէ զանհամբերու-
թենի հանդերձ յօժարութենէ վրէժխնդրութեան, և
այս պատճէն երեք կերպիւ : Քանզի այսպիսի բար-
կութիւն երբեմն է ի բնութենէ՝ ի տեսանէ մանկանն,
ի յորս ըստ փիլիսոփային միտս խառնեալ բնութիւն
վասն որոյ և միտ են ամբոխեալք . և ըստ այսմ ոչ է
մեղք, վասն զի է բնական սիրոյ : Եւ երբեմն է ի

յօժա-

յօժարութիւն առանց ընտրութեան, և յայնժամ է՝ ներելի, որպէս ՝ի յայլ առաքինի շարժմունսն ։ Երբեմն ՝ի բնական կամացն, և յայնժամ է՝ մանկահասակ ։

Այլ ծուլութիւն՝ քան իւրաքանչիւր սեռին է՝ ներելի, զի քան օգտասիրասոյ ծուլութիւն է՝ ձանձրանն՝ ներելի քան բազում ։ Իսկ այս ոչ հակասի սերոյն, այլ առ՝ զգայասոյթի եռանդել սիրոյն ՝ի յորում կայանայ ամ՝ ներելի ։ Այդ՝ ձանձրութիւնս այն կամ է շարժումն բնական, և այնպէս ոչ է մեղք ։ և կամ է շարժումն տրամադելոյ յօժարութեանն, վասն հոգևոր աշխատութեան գործոյն, և քան այսմ է՝ ներելի ։ Թէ՝ սիւռ յօժարութիւնն այն է՝ ընտրողական, քանզի հանապազ նոյնն ՝ի ներելին ոչ է այլ ինչ, քան թէ՝ ներելի ։ Քանզի ծուլութիւնն որպէս ասացաք, քան սեռին իւրոյ է՝ ներելի, այլ թէ՝ ձանձրութիւնն վերաձեսցի, ՝ի զանգատութիւն այնոցիկ որք են ՝ի տարաւորութենէ սիրելութեան, որպէս անգանել զղջասիրութեան այ, և կամ առանց բանաւոր պատճառի զղջասիրութեան եկեղեցւոյ, յայնժամ է մահու՝ չափ ։ Իսկ եթէ ձանձրութիւնն այն է՝ վասն զանգատնելոյ զբարին ։ և վասն դժուարութեան ձեռնարկելոյ ՝ի բարին՝ ապա է՝ յուսահատութեան, յայնժամ մեղայ ՝ի մեղս, որ ընդդէմ յոգւոյն սրբոյ ։ Եթէ ձանձրութեի՝ այնքան ազնուագիւնել ածցե ՝ի ձանձրութեն կենաց, և մեռանել զձեռն ՝ի յինքն, յայնժամ նմանեսցի յուդայի, որ էարկ խեղդ- մեռաւ անձին իւրոյ ։ 27.5.

Այլ աչսութենէն քան Թուխասի է անկարգ սէր ունելոյն, և այս լինի՝ կամ ցանկանալով, կամ առանալով, և կամ պահելով ։ Թէ քան առաջնոյ կերպին, և այս պատճառի հինդ եղանակաւ ։

Առաջին՝ յորժամ ցանկայ այլոյ իրի կատարեալ յօժարութեբ, որ յառաջանայր ՝ի գործն, եթէ ունելոյ ոչ արտրութեի ։ և այսպիսեալս է մահու՝ չափ ։ Երկրորդ՝ յորժամ ցանկայ անպատշաճից անկատար կամաց, ոչ թէ անարժան ոք ցանայ հասանել ՝ի յաստուծան, և յեկեղեցական ինչ ճշմարիտ, և քան այսմ ևս է մահու՝ չափ ։ Երրորդ՝ թէ ցանկացեալ ոմայ իրաց, կամ անպատշաճից, հանդերձ թէական կամաց, այսինքն, եթէ կարասցէ ունել առանց մեղանչելոյ ընդդէմ այ, և թերց ջնասու ընկերին, յայնժամ ոչ է մեղք, և կամ է մեղք ներելի, եթէ զայնպիսի թէականութենի ունե-

ունելոյ ներդործաբար կամ ունակաբար ։ Զորորդ
լեալ պարզաբար գանկայ ունել զաւելորդն , և այս
այնպիսի բաղձանաւք , որ հեղձուցանէ զմիտս ի հոգս
ծուլեալ ընթեան , և ի մտածութենէն ածպնող և լսող
այամ է մեղք մահուաւոյ ։ Հինգերորդ՝ եթէ աւե-
լորդ սիրով յարի ի ժամանակաւորս , ասկայն այդ
քան զերն ոչ , և այս է ներելի ։ Իսկ եթէ այս
հոգեբինն կայանայ ի սուանալն , այս հանդիպելի երեք
կերպիւ ։ զի կամ սուանայ անկրտամութեամբ լսող որոյ
և կարասցէ , և այն է՝ մահուաւոյ ։ Եւ կամ սուանայ
զերս այնպիսի գործով , կամ արհեաւոյ , կամ զոր
ծառրութեամբ , որ լսող ընդեանն է մեղք մահուաւոյ ,
Նաև թէ լինէր առանց չահից , այնժամ է՝ մահու-
ւոյ ։ կամ սուանայ զայնպիսին անարժան գործով ,
որ է ներելի , որպէս յորժամ շարայօդէ զբ զանա
ծարրանան առ ի չահել զինչ , ասկայն պահելով
դնամեսութենէն և այս է ներելի , մի եթէ զբ վասն
հեշտութեան ցոփութեան՝ բոլորովին տայցէ զինչն
այնպէսանցն , այնժամ լինի մահուաւոյ ։
Աւդ ասեմ վասն հեշտութեան ։ զի եթէ զբ ոմն
ուտելոյ պիտոյից , և առ ի պահպանութիւն բնական
կենացն առնիցէ զայն , և այն վասն ոչ գիտելոյն
զահեղական ինչ արհեաս , ոչ համարիմ զնա ի թեղ-
գութապարտելոյն ։ Իսկ ագահելն է որ կայանայ ի
պահելն , այս լինի հինգ եղանակաւ ։ Կամ զի կամ
պահէ գիտելով զայնս , զոր պարտական է անդրէն
հատուցանել , ունելով ի մտի զոչ հատուցանելն , և
լսող այամ է մահուաւոյ ։ Երկրորդ՝ զի կամ պահէ
զայնս , զոր վերաբերին ի հարկաւոր սէտս իւր , և
իւրայնոց ։ և կամ լսող այամ զոր վայելէր պատուոյն
իւրոյ , և իւրայնոց , և այս ոչ է մեղք ։ Երրորդ՝ զի
կամ պահէ զաննչորդս , նկատմամբ երկոցունց , որ-
դեն վերոյ սացելոց , և այս ի ժամանակի վերջին
հարկաւորութեն ուրեք , և լսող այամ է՝ մահուաւոյ ։
Չորրորդ՝ զի կամ պահէ զաննչորդս նաև այլոր քան
զվերջին հարկաւորութեն՝ վասն անկատ սպահոնելն ,
և լսող այամ է մահուաւոյ ։ Եւ մեծ ազդն նոյն այամ
ագահութեանն է յորժամ Թողու զբ երկին առանձ
փոխ , և նեղելոյ առ ինքեան , քան օգտակարագոյս
քաշելոյ այլոց ։ Հինգերորդ՝ զի կամ պահէ զաննչ-
լորդ ինն , վասն անկատ սերոյ ժամանակաւորացս ,
եղանակաւ որով պահելն ի միջոյն առատաբաշ-

խոս-

խուեալ, սակայն պահելով զանգողութիւն առաքինութեանն, և քան զայժմ՝ ՚ի ներքուստ ի դիտելի՝ զի ախտասիրութիւնն քան իւրում մեռանի՝ մեղք մահուան՝ զի առաքեան հաճութեամբ կուսապաշտութեան։ եփես. ե. ե.

ոչ զի իցէ ՚ի տեսակի այնմ մեղաց, վասնզի ոչ ունի զգործ նր. այլ զի առնէ ինչ նման կուսապաշտութեանն, այսինքն, ծառայելով, մանաւանդ առ ղծուածոյն, քան առ ղեղծողին։

Եւ որկրամոլութիւն՝ քան իւրում մեռանի՝ մեղք ներելի, զի յօժարութիւն ուտելոյն քան իւրում բանի, ոչ անկանի ՚ի ներքոյ տէրութիւնն կամացն։ Որ որկրամոլութիւնն՝ անկարգ ցանկութիւն ուտելոյ, որ կարէ լինել հինդ եղանակաւ։ Կամ եթէ իցէ անդ միայն յօժարութիւն կերակրոյն, և այս բնաւ ոչ է մեղք, նա և ոչ հեշտութիւն որ հետևի ՚ի կերակրոյն, քան այնմ որ կարդի ընդդէմ պահպանութեան որ ներհակի ինքեան. քանզի այսոքիկ են պարզաբար բնականք, ՚ի տրամ ոչ է վարձ, և ոչ մեղադրութիւն։ Երկրորդ՝ եթէ հարկաւորութիւն յօժարութեանն միանշորեան յօժարութիւն հեշտութեանն ՚ի կերակուրն, և այնժամ՝ է մեղք ներելի։ Երրորդ՝ եթէ իցէ անդ առուղանութիւն պատրաստութեան՝ որ յորժամ ոք լուծանէ զպահս եղեղեցւոյ՝ առանց հարկի ինչ։ Եւ կամ՝ որ յորժամ կրօնաւորն ուտէ զմիս, և այն եթէ իցէ ՚ի կարգին իւրում արգելեալ հրամանաւ, և քան այսմ՝ է մեղք մահուամբ։ Չորրորդ՝ եթէ յօժարութեն ուտելոյն՝ լինի մեծամ ցանկութիւն, որ յորժամ կարի լինի և վերջնական ցանկութիւն՝ յենոցա ՚ի հեշտութեն կերակրոյն, և քան այսմ՝ է մեղք մահուամբ։ Հինգերորդ՝ եթէ ածիցէ ՚ի յայնպիսի տկարութիւն, որպէս զի զբոլոր կեանս մարդկան արասցէ կարգիլ յայսպիսի հեշտութենն, և այսմ՝ մեղք մահու չէ. իսկ արբեցութիւնն ՚ի յառաքելոյն համարեալ լինի ՚ի մէջ մահուամբ մեղաց, սակայն երբեմն է նա, որ չէ, յորժամ առանձին քան զայնոսիկ ընծայեցի ոք, բայց քան կարծեալ բաւական չափոյն։ Իսկ յորժամ ելանէ ոք արտաքոյ կարգելեալ չափոյն, քան քանի բարեկիցս կարգեցելոյ առ ի բացորոշել, և այս յայնպիսի չափոյ, որով յետաշրջի տրտիսութիւնն մուսոյն սանձարձակութեամբ, և յորժամ առնիցէ զայս նախամեծար քան զնա, յայնժամ մեղանչէ մահուամբ։ Դարձեալ՝ եթէ ոք արբեցիցէ զայլս, այսինքն, այն ոչ

սէր յորդորելով առ ընդունելն, մինչ զի ունիցի ի մսի յեղաշրջել զորպիսութեանն մուսոյ նորա, և զայս առնիցէ ի միասս նորին, մեղանէ մահուամբ : Չի առաւել յարիւտակէ ի նմանէ, քան թէ յարիւտակիցէր զժամանակաւոր ինչ, զի բառնայ ի նմանէ զգործ բանականին :

Եւ զի բազմահոգութեան ըստ ևբրում սեռ ինն է՝ մեղք մահուամբ, զի է ընդդէմ հրամանացն այն, որ ասէ. ելից ելից ի՝ մի՛ շահ : Այլ ցանկութեի բազմախոհութեան՝ զանազանի յեղանակս ևօթն : Առաջինն է յորժամ ցանկութիւնն կայանայ ի միտսին շարժառիթ միայն, և ըստ այսմ է՝ մեղք ներելի :

ելից 20, 14.

Երկրորդ՝ յորժամ հետևի հաճութեի հեղտութեանն ևթէսիս ոչ ի գործն և ըստ այսմ է մահուամբ :

Երրորդ՝ յորժամ հաճանի ի գործն, նա և ըստ այսմ է՝ մահուամբ : Չորրորդ՝ յորժամ ցանկութի ոչ միայն պահեալ լինի ի սիրտն, այլ և անանի տեառնիքէ, և այսպիսիս ևս է մահուամբ : Ոմանք ասէ մատթէոս. ոչ. որ տայի ի կին, այսինքն, թէ այնպիսի մտօք, և դիտառութեամբ տայիցէ ի կին, զի ցանկանացէ նմա. զի ասէ օգոստինոս՝ անդէն իսկ հաճանի հեղտախտութեան : Եւ իրաւի ասէ առ ի ցանկանալոյ նմա, զի թէ տեսանիցէ ոք զինն ումն, որպէս զգեղեցիկ ինչ իր, և ոչ յատաղանայցէ անդր քան զայն յայնժամ ի լինելոյ մեղք ինչ, և կամ լինէր մեղք հեռաբերութեան : Հինգերորդ՝ խեղկատակութեի առնել ընդ կնոջ, և կամ խօսիլ ընդ նմա ընտելական խօսս վավաշտանաւք պատճառաւ, և այս ես մահուամբ :

ևբեր. 5.4.

Վեցերորդ՝ եղանակն կոչի յատաքոյն դարշութեի, ուր ասէ մեկնիչն, յորս լինին հաճոյքք, և չօշափմունք նա և այս ես մահուամբ, և այնքան ծանրագոյն է քան զվերնագոյնն, որ քան այսպիսեօքս առաւել բորբոքել ցանկութիւնն, վասն կարի ինն տեղ գոլոյն առ հուրն : Եւ դիտելի է՝ զի ձեռն հատուցանել ի կինն առանց դիտառութեան, ո՛չ է մեղք. նմանապէս և ձեռն հատուցանել հանդերձ դիտառութեամբ վասն հարկի լինչ ոչ է մեղք : Այլ հատուցանել զձեռն վաճառս ցանկութեամբ, կամ հաճոյանալով որ ոչ վճարելոյ առնաւ է մեղք մահուամբ : Եօթներորդ եղանակն է յորժամ ցանկութիւն յատաքոյն ի դործն, և այս յայտնագոյն է մահուամբ : Եւ ծանիցի զի դատաստանին է ոչ մեք առաջին շարժմանն անդրականին, և

և ծնողականին . քանզի առաջին չարժուն ծնողա-
կանին է՝ միշտ մեղք , եթէ ոչ խորհրդով սպակին
լինիցի անմեղադրելի : Այլ առաջին չարժուն մերն
դականին՝ ոչ միշտ , այլ ցանկական զօրութիւնն ոչ է
այնքան տալականեալ՝ ինձնականն , ոյր՝ ի ծնող ա-
կանն : Զայսմանէ խնդրեաւ ի նահատակեալ Ճառն , ի վերք
ուր ասէ՝ զուեաակաց զղջալոհութիւն : 21.

Յաղագս մեղայ , որ ընդդէմ ոգւոյն սրբոյ ։

ԳԼ. ԻԳ.

Եպէտ ամ մեղք հաւասարապէս է ընդ-
դէմ այ , երիցն՝ և միոյն . սակայն յատ-
կաբար ոմն ասի ընդդէմ հօր . ոմն ընդ-
դէմ որդւոյ , և ոմն ընդդէմ ոգւոյն սր-
բոյ : Քանզի մեղանչին ընդդէմ հօր՝ է-
յտիւամ մեղանչէ օք անկատութիւ . ընդ-
դէմ որդւոյ , ուխտատրեաբք . ընդդէմ
ոգւոյն սրբոյ՝ առոյգ չարութիւք , այսինքն , յոյժ ամ
կամքն գիտէ , և կարէ ընդդէմ կալ նմին . սա- Ա
կայն ևս չարութեան միայն ընտրէ զայն :

Արդ՝ մեղքն որ ընդդէմ ոգւոյն սրբոյ՝ մանաւանդ
եւանէ՝ ի չար կամաց անձնիշխանականին , և ուղղակի
մարդկին ընդդէմ շնորհացն ոգւոյն սրբոյ . վասն որոյ
և ոչ ունի զոյութեան անմեղադրութիւնէ , այլ որ քան զ
յիւրն կողմանէ՝ է՝ ուղղապէս մարդկոդական ընդդէմ
դէպոյն և հնարին , որով լինի թողութեի մեղացն :
Նա և մեղքն որ է ընդդէմ ոգւոյն սրբոյ՝ է՝ անթող-
ի , ասու՝ և՝ ի հանդերձեալումն . ոչ դի ոչ կարէ հան-
դիպել , այլ դի ուր ուրեմն լինի թողեալ , և կամ
հաղիւ չայամ աշխարհի թողանի՝ որ քան առ մեղքն ,
կամ՝ ի հանդերձեալումն որքան առ սպասիճն :
Թարգեալ՝ ասի անթողի , դի ոչ լինի ընդերձեալ , երբ)
եթէ թողեալ իցէ . ոյր մերկանգիկ ասի անհոյր , յ.
դի ոչ լինի ընդերձեալ զօրէ նորա : Թարգեալ՝
ներհայանայ տղերն թողուցէ , այսինքն , ոգւոյն
սրբոյ : Թարգեալ՝ ասի անկարելի մարդոյն , դի
հաղիւ կարէ զատարտուել դինքն առ ընորհն , զորմէ
դի այն քան ծանրութի մեղացն : Եւ դիտելի է՝ դի
անունս այս անթողի , ասի երեքկին , այսինքն , բա-
ցառաբար , դի ոչ լինի կերպիւ կարէ թողանիլ . և զատ

այսմ կերպի մեղք դիմաց, և զաստապարտելոց է անթողութ։ Դարձեալ ապրաստաբար, ղի ոչ ունի զարմարութեի յինքենէ, ոչ զի պատճանաձորիցի թողանել, թէպէտ ի յարմարութեի բարութեան այ կարիցէ թողանիլ ամ մեղք. և այսու եղանակաւ, ամ մեղք մահացուք են անթողութք։ Դարձեալ ասի ներհակութիւն, լսա այնմ որ ունի ներհակ տրամադրութիւն առ ի թողանիլ. և լսա այսմ եղանակի մեղքն որ ընդդէմ ոգւոյն սրբոյ է անթողութ, ղի ներհականայ շնորհին որ թողու զմեղն. և այս յոտահատութեի, կամ յանդգնութեի, և կամ այլոք տեսակք այսմ մեղաց։ Քանզի վիզն տեսակք մեղացն որ ընդդէմ ոգւոյն սրբոյ, այսինքն, յուսահատութեի, յանդգնութեի, մարտնչումն որ ընդդէմ ճանաչել ճշմարտութեի. նախանձ ընդդէմ երբայրական սիրոյն. խստասրտութի. և անողորմութի մինչև իսպառ։ Թէև աոցս կարէ լինի այսպէս։ Չի երեք են ի թողութենն, այսինքն, թողոյն, և այն, որում թողեալ լինի. և պատրաստութի առ ի թողուն ի յայն՝ որում թողեալ լինի։ Արդ՝ ի թողոյն երկոս են, այսինքն, ողորմութի, և արդարութի։ Ընդդէմ առաջնոյն է յուսահատութեին ընդդէմ երկրորդին է յանդգնութեին։ Նա և ի յայն՝ յորում թողեալ լինի, երկու ինչ պահանջին, այսինքն, ցաւ վասն գործեցեալոյն, և յառաջադրութի վասն ոչ գործելոյ։ Ընդդէմ առաջնոյն է խստասրտութեին, և ընդդէմ երկրորդին է անողորմութեին մինչև իսպառ։ Դարձեալ պատրաստութեին առ ի թողութի, ի յայն որում թողեալ լինի, պարտի լինել երկին, այսինքն, ճանաչումն ճշմարտին և սէր բարւոյն։ Ընդդէմ առաջնոյն է մարտն ընդդէմ ճանաչել ճշմարտութեն։ և ընդդէմ երկրորդին է նախանձն ընդդէմ երբայրական շնորհաց։ Իսկ վասն անպղծութեանն մինչև իսպառ գիտելի է, զի թէ ասացէ զարաճայութի մեղաց մինչ ի վախճան, լսա այսմ, յամ մեղաւն որ է մի ի մեծ վախճանական անպղծուի, լսա այնմ որ է մի ի մեծ ասաց մեղացն՝ որ ընդդէմ ոգւոյն սրբոյ, ոչ ասաւ ապաւեալ լինի. և լսա այսմ, ասի մտադրութիւն ոչ պղծանալոյ։

Յաղագս թմրոյ մեղացն ։ ԳԼ. ԻԴ.

ՄԵՂՔ սրտին են այսոքիկ՝ խորհուրդ , մեղք
հեշտութիւն , հանդուիժ , ցանկութիւնն սրտի ,
չարին , թիւրեալ կամք , անհամառութիւն , անջերմեռանդութիւն , յանդգնութիւն , յուսահատութիւն , և անդիտութիւն . երիվար չարաչար խոնարհեցուցիչ , և սէր չարաչար բորբոքիչ , կարծիք , նախանձ . բարկութիւն տեսչութիւն . երիվար Ա
ժառանգական , ցնծութիւն ի յանապաղութիւն ընկերին , խռովումն աղբատոյ՝ կամ մեզամոլոյց . անտիրամտութիւն , մարմնաւոր աղէս ծնողաց , անպատշաճ ուրախութիւն . աշխարհական տրտմութիւն . անհամբերութիւն , ապահոգութիւն , ամբարտաւանութիւն , աղճատութիւն , խոտոտրտուն չարի . ձանձրանալ բարեաց . ծուլութիւն , անհաստատութիւն , դողմանալ ընդ յաղագս իարելին , յաւ ինչ առնելոյն դանդաղ չարութիւն . կեղծաւորութիւն . սէր հաճոյանալոյ . երիվար անհամբերանալոց , առնել ինչ բարի դրդոյն . սէր ինչ ընկերաց , ինքնահաճութիւն , սենեչասութիւն տրտունջ . անտիրամտութիւն ի բնական բարեաց , կամ ի բարեբախտականացն . և կամ ինչ չնորհականացն . առնել ինչ աղբատ բարեկամացն . խոտորումն խրատուց , և անողորմութիւն ։

ՄԵՂՔ բերանոյն են այսոքիկ . յաճախ երդումն . մեղք
առ երդմունս են . հայհոյութիւն , անպատուհաս յիշել բերանոյ
զանուն Տն , մարտնիլ ընդդէմ Հոգւոյն Տն . Բ
ուտուցանել զայլս ի սուտ , և ի յանդգնութիւն . որոնք ինչ ընդդէմ են . անպատկառաբար ասել զաղօթս . բամբասել , շողոքորթել . տրտմասօսութիւնք . նախատինք . անէծք . վատահամբաւութիւն , գժտութիւն . սպառնալիք . մարմնոյնումն ընդդէմ Հանապազեալ Հոգւոյն . և ընդդէմ հղեալ յարանի սիրոյն . սերմանումն տարաձայնութեան . մատնելութիւն . տրտունջ վկայութեան , չար խրատատուութիւն , հակառակութիւն հնազանդութեան . կատակերգութիւն . յետոյընկել զդրդեալ բանիսն , դնել զվինաբանական առեան ի կեկեղեցի . գրգռել զայլ ի բարկութիւն , յանդիմանել զայլ ի յայտնի զոյս և ինքն զնոյն առնել . դատարկաբանութիւն , շատախօսութիւն , յիմարախօսութիւն , արտաբերել զբանս

ծաղրականաս , կամ՝ աւելորդս , կամ՝ հետաքրքիրս . պարծումն . ձեռնամաքառութեի . ջատագովսի մեղաց, աղաղակ , ծաղր . կարկաչումն . խեղկատակութիւնն . կամաւորութեի . երգել զերգս անշարժականս . Իւերջս ածային՝ առաւել քանակ պատճառել զձայնն քան զվերինոնգութիւնն աղմնկելն , որոնցմէ , առասպելաբանել լինել չատաղով Իյանկիրառ վճիռս . դառնալ զարս :

Գ

Մեղք գործոյն

ԱՅԼ մեղք գործոյն են այսոքիկ . որկրամոլութի . արբեցութիւնն , բղջախոհութի , սեղանակատուութիւնն . սիմոնականութիւնն . վհատել ընկենցութիւնն , կախարդութիւնն , ոչ պահել զաւուրս տանդիսական ուրեից . արբաւպղծութի . անարժանապէս հաղորդել , ուխտազանցութի . հաւատոյ ապրատուն , և կարգաթերութի . ցոփութիւնն Իյանէն զձայնն աղօթիս . գայթակղեցուցանել , կամ չար օրինակ տալովանձնէ զընկերն . մեռանել զմարդն Իյինէս , կամ Իյանձն , կամ Իյհամբաւն . գողանալ . յափշտակութի . վաշխառուութի , խաբէութի . խաղ . վաճառել զարգասրուն պահանջել զձարս , և զբաժն անկրանալսել զարս . տալ պարտեալ սուտակասպասից , և կամաւկերդուցանց . խնայել ինքեան զձարհաւորն , առնուլ զաւելորդն . Իվեր քան զկարողութիւնն Իւրձեռնարկել Իյիր ինչ . առլորութի մեղանչելոյն . անգթել զառնալ Իմեղս . կեղծաւորութի . ձեռնամուխ լինել Իգործս առ որ չէ բանական , և կամառանց մեղաց ոչ կարի առնել . կաքաւել Իպարս , զնորաձևութիւնս դառնել . ապստամբել Իմեծս դունեն . նեղել զնորադոյնս . մեղանչել լսելեօք , տեսանելեօք , ձեռնասայութեօք , տռտռանելեօք , շշահելեօք , ձեռնասայութի , համբուրի , ընծայիւք , անմաքութիւնք , պատգամաւորութի , պատրանօք , թղթակրութի . զձանրացուցանող պարագայսն՝ ոչ խորել , ոչք են այսոքիկ , այսինքն , տեղին , ժամանակն , եղանակն , լինել , անձն , յամենն , գիտութիւնն , տիրանալ : Չ

Մեղք զանցառութեան

ԱՅլ մեղք զանցառութեան , են այսոքիկ . ոչ խորհիլ զայ , ոչ երկնչիլ յայ . ոչ սիրել զնա , և ոչ գոհանալ զնովիս որ քան պարտ է , ոչ նախասպատրաստել զինքն

առ ՚ի յընդունիլ ընծորս . ոչ ածել ՚ի գործ պառեալ
ընծրն , և ոչ պահել զնա . ամօթին աղքամաբն՝ ո՛չ
դառնալ առնա . ոչ կամ իւր՝ ոչ համաձևացուցանել
կամացն այլ . ոչ դնել միտս՝ երդեալ աղօթից . զան-
ցառնել զաղօթիւքն զոր պարտական է ասել . հեղ
գանալ ՚ի յայնա որուա պարտական է ուխտիւ , կամ
հրամանաւ , կամ գործաւորութիւ . հեղգանալ ՚ի
հաղորդիլ , և ՚ի խոստովանիլ , գձնեալ միանգամ ՚ի
տարւոջ . զծնօղն ոչ պատուել . զինքն ոչ ճանաչել՝
և յանդիմանել . զխիղճ մտացն անփոյթ առնել .
փախչիլ ՚ի յեկեղեցւոյ , և ՚ի քարոզութիւն . փութա-
լեցեալ ո՛չ ընդդիմանալ , զեղեալ ապաշխարանքն զանց
առնել,կամ՝հեղգութիւ կատարել և յապաղել՝ զոր պար-
տի առժամայն առնել . բարւոյ ընկերին ուրախակից
ոչ լինիլ . ընդ չարն նորա ոչ ցաւակից . կրեալ անի-
րաւութեանցն ոչ առնել զնոցուքին . դհամառ ըն-
կերին ոչ պահել . զերախտիսն նոր ոչ յիշել . դյան-
ցառոս ոչ յանդիմանել, զկռիւս ոչ խաղաղացուցանել .
զագէտսն ոչ ուսուցանել , զնեղեալս ոչ միխիթարել .
խրատուց ոչ հաւանիլ ։

Կատարեցաւ գիրք երրորդ . որ յաղագս
առաքինութեանց մեղաց ։

Յանգ գլխոց երրորդի դրդոյն, որ յաղագս մարդեղութեանն է։

ա. Նախ՝ յաղագս Աստուածութեան մարմնացելոյն Քրիստոսի։
բ. Յաղագս հրեշտակական ազգին։
գ. Յաղագս պատուական նախնոյ կուսին։
դ. Յաղագս սրբութեան կուսին։
ե. Յաղագս տէրունական յայտնութեանն։
զ. Յաղագս պատճառաց մարդեղութեանն։
է. Յաղագս կերպի մարմնանալոյն։
ը. Յաղագս միաւորութեան աստուածային բնութեանն։
թ. Յաղագս օգտութեանն, որ ի մարդեղութենէն։
ժ. Յաղագս զարմանալի ծննդեանն Քրիստոսի։
ժա. Յաղագս ծննդեանն Տեառն։
ժբ. Յաղագս Աստուածածնին։
ժգ. Յաղագս մկրտութեանն Տեառն։
ժդ. Յաղագս լուսաւորեալ յիսուսեան քահանայութեան։
ժե. Յաղագս լուսաւորեալ իմաստութեանն։
ժզ. Յաղագս արդարոց։
ժէ. Յաղագս կամացն։
ժը. Յաղագս պահաստութեան ողոյ և առ։
ժթ. Յաղագս չարչարանացն։
ի. Յաղագս ներդործութեան չարչարանացն։
իա. Յաղագս խաչին։
իբ. Յաղագս իջանելոյն ի դժոխս։
իգ. Յաղագս յարութեանն։
իդ. Յաղագս հանգստեան մանն։
իե. Յաղագս նստելոյն ընդ աջմէ հօր յերկինս։

ՏՐԻՄՈՒՄՆ

Ընծաբանականի Աշխարհաբերութեան,

ԳԻՐՔ ՉՈՐՐՈՐԴ։

Յաղագս մարդեղութեանն Քրիստոսի։

Յաղագս Ներմարմնութեանն Քրիստոսի։ Գլուխ Առաջին։

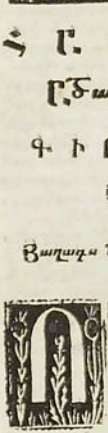

Որպէս ասէ սիրելին Աստուծոյ Պաւղոս առաքեալ, յորժամ ժամանեցաք ի լրութիւն ժամանակաց, յղեաց Աստուած զՈրդի իւր ի սուրբ կուսէն Մարիամայ, ընդունել զանձինս մեր ի գերութենէ մեղաց։ Եւ զայս ոչ ինքնին ասէ, այլ զամենայն մարգարէսն ի միասին ասացեալ զայս ունին։ Եսայի ասէ, Ահա կոյսն յղասցի եւ ծնցի որդի, եւ կոչեսցի անուն նորա Էմմանուէլ, որ է մեկնեալ, Մեզ հանդերձ Աստուած։ Եւ Երեմիա ասէ, Ահա օրհասք գան, եւ կատարեսցին զոր խոստացայ տանն Իսրայելի եւ տանն Յուդայի։ Յաւուրսն յայնոսիկ եւ ժամանակին յայնմիկ ածից ծիլ արդար Դաւթի, եւ առնիցէ դատաստան եւ արդարութիւն ի վերայ երկրի։ Եւ Դանիէլ ասէ, Ահա տեսանեմ զչորս հողմս երկնից, որ հարկանեն զծով, եւ ելանեն չորք գազանք մեծամեծք ի ծովէ։ Եւ Եզեկիէլ ասէ, Ահա տեսանեմ զդուռն արեւելեան, որ փակեալ էր, եւ ասէ ցիս Տէր, Դուռն այս փակեալ եղիցի, եւ ոչ բացցի, եւ ոչ ոք մտցէ ընդ նա, եւ ոչ ելցէ ընդ նա, այլ միայն Տէր Աստուած Իսրայելի։ Եւ Յովնան ասէ, Ահա տեսանեմ զձուկն մեծ, որ կլանէ զիս։ Եւ Միքիա ասէ, Ահա տեսանեմ զլեառն Տեառն, որ ելանէ ի վերայ ամենայն լերանց։ Եւ Ամբակում ասէ, Ահա տեսանեմ զՏէր ի մէջ երկուց կենդանեաց։ Եւ Սոփոնիա ասէ, Ահա տեսանեմ զՏէր ի մէջ ամպոյ։ Եւ Անգէոս ասէ, Ահա տեսանեմ զՏէր ի մէջ հրեշտակաց։ Եւ Զաքարիա ասէ, Ահա տեսանեմ զՏէր ի մէջ մարդկան։ Եւ Մաղաքիա ասէ, Ահա տեսանեմ զՏէր ի մէջ ոգեաց։ Եւ Դաւիթ ասէ, Ահա տեսանեմ զՏէր ի մէջ աստուածոց։ Եւ Սողոմոն ասէ, Ահա տեսանեմ զՏէր ի մէջ սրբոց։ Եւ Եսայի ասէ, Ահա տեսանեմ զՏէր ի մէջ սրբոց իւրոց։ Եւ Յոբ ասէ, Ահա տեսանեմ զՏէր ի մէջ հրեշտակա

ՀԱՂԱԳԱ ՀՐԵՇՏԱԿԱՆԱՆ ՈՂՋՈՒՆԻՆ : ԳԼ. Բ.

Ա

Որաբեղամ դաբրիել . ի կարդէ հեծեա կապուտաց առ երանուհի կոյսն Մարիամ որ ղալատիա երևեցաւ մարմնաւոր տեսլեամբ . Թէպէտ խօսեր ընդ նմա հոգևոր զրուցաբանութիւն : Ջի առ այն պիսի պատճառական խորհուրդն պարտէր լինիլ պատգամաւորը հրեշտակն մի երից պատճառաց : Նախ՝ վասն աղգականութենէ կուսանն առ հրեշտակական բնութիւնն : Երկրորդ՝ վասն կապի մարդկային կարօտութեան , ղի ոմն անտանի օձիվն եկն առ Հայ , այսպէս եկն առ ած , հրեշտակիվն առ կոյս : Ջի բան այսմ ներհակաբար գիտեն պատասխանիցեր հիմանդութենէն . Նորոգութիւն գործման . Հետն ինաւսուն : Երրորդ՝ ղի ոմն չնորհն այն էր նորոգութիւն մարդկային բնութեան , նմանապէս և հրեշտակական կործանման . վասն որոյ հաւասարակ բարերարութեանն երկրքեան բնութիւնն պարտէր հատարակաբար սպասաւորել , այսինքն , հրեշտակքին , և մարդկային : Արդ ողջոյն կուսին բաժանի յերից մասունս : Ջառաջինն ակամ հրեշտակն ասէրով , ողջոյն ի չնորհօք , Տէր ընդ քեզ . օրհնեալ ես դու ի կանայս : Ջերկրորդն յանէլ եղեսաբէն ասէրէն . և օրհնեալէ պտուղ որովայնի քո : Ջերրորդն սահմանեաց եկեղեցի , ասելով , մայր աց մարիամ բարեխաւսեա առ Տէր . ղի անուն մարիամա պատաճեալ լինի : Իսկ ողջոյնս այս՝ է դրուելի վասն չորից պատճառաց : Նախ՝ վասն առաքելին , այսինքն , աց : Երկրորդ՝ վասն պատգամաւորին , ղի ոչ էր արժանի մարդ որ աճեռապանել զաս , այլ հրեշտակն . և ոչ իւրաքանչիւր հրեշտակ , այլ գաբրիէլ :

Երրորդ՝ ի նոսա , որ ընկալաւ զողջոյնն , ղի կոյս էր և ոչ իւրաքանչիւր կոյս , այլ կոյսն մարիամ :

Չորրորդ՝ վասն կերպի ողջունին , որ զուցանէ զանմեղութենէն կուսին ասելով , ողջ լեր : Նա և զուցանէ զընդհրն կենցաղավարութեան նորին ընդ ասելն ի չնորհօք : Այլ և զեղեռանգութենէն յղութեան յորժամ ասէ՝ Տէր ընդ քեզ : Դարձեալ զառանձնական գերադասութենէն , ընդ ասելն օրհնեալ ես դու ի կա-

Գիրք Ղեւտացւոց ՛ ՛ ՛

Ձհայրսն՝ զի խնդրէր, թէ ո՞ր կինիցի ինձ։
Ձհամանումն՝ զի այսոսիանեցայ ։ ահաւասիկ կամ
աղախին Տն ։ Ահդ ծանիցի զի ի ընտրուելեանն
Ծննդ. ու էր վաղվաղուոյ, որպէս գիշեր . և ի Տարցումն ու
յ. ւ. էր երկեպայ, որպէս զղաքարիսա . և ի համանումն ու
ղուկ. էր յաւր, որպէս զառաւ ։ Իսկ ի համանուելեան սա
յ. ւ ը. տասխանիս կուսին են չորք բանք ։ որք ցուցանեն
Ծննդ. զչորեսին առաքինութիւնսն նորա ։ Քանզի ասէ ,
ւ ը. ւշ. ահաւասիկ կամ , որ ցուցանէ զյօժարական հնազան
դութիւնն ։ Աղախին Տն , որ բացայայտէ զնուա
րեալ խոնարհութիւնն ։ Եղիցի ինձ . որ ցուցանէ
զբերբերեալ սէր ։ Ըստ բանի քում , որ նշանակէ
զներշնորհեալ հաճոյսն ։ Եւ ծանիր՝ զի զեօթն բան
յիւրէ գիրք սէ ։ զոր խօսեցաւ սէ կոյսն ։
ղուկ. ւ. Աւաջինն է՝ որ ասաց զի այդ լինիցի ինձ այդ ։
յ ը. Երկրորդ՝ ահաւասիկ կամ աղաչելի ։ Երրորդ՝ յոյս
ղուկ. ծամ եւս ողջոյն եղիսաբեթի ։ Չորրորդ՝ ծնեցաւն
ւ. ը յ. ցե անձն իմ ՏՅ ։ Հինգերորդ՝ որդեակ զինչ գործ
ղուկ. ւ ւ գործեցեր ։ Վեցերորդ՝ զինն ոչ ուանին ։
ղ ը. Եօթներորդ՝ զինն առ ձեզ արարեք ։ Աւաջինն է՝
յօհան. մեծի խոհեմութեան ։ Երկրորդն խորագոյն խոհար
ւ. ը. տութեան ։ Երրորդն՝ քաղցր մարդասիրութեան ։
Չորրորդն ջերմեռանդից աղօթից , և գոհութեան ։
Հինգերորդն՝ մեծագոյն սիրոյն ։ Վեցերորդն՝ ընդ
արձակագոյն գթութեան ։ Եօթներորդ՝ օգտակարա
գոյն ուսանան ։ Եւ տես՝ զի ամ բանքն կուսին կարճ՝
և բայց աղօթական , և գոհացողական բանքն երկար ,
զոր մեք սլսրտիմբ զնոյնն առնել , և մանաւանդ կա
նայք ։

Ցաղագս սրբութեանն կուսին ։ ԳԼ. Դ.

Սրբութիւնն է՝ եռակի , քանզի ոճիէ հա
սարակական , ոչ լինի սէ խորհրդով ։
ոճն յատկական , որ լինի շնորհօք ոգւոյն
սրբոյ , և ոճն ևս յատկական , որ լինի
եզական շնորհօք ։ Աւաջինն՝ ի բաց
մերժէ զվեղս , և տայ զշնորհս . ապայն
ինայ արմատ մեղաց , և դիւրաւահոտելի
ի մեղանչելն , և այնպիսի է՝ ի մկրտութեան ։
Երկրորդն՝ ի բաց մերժէ զվեղս և զդիւրաւահոտելի
մա՛

մահուամբ մեղանչելոյ ։ և այսպիսի էր արքունի[ն] ղեւկ.
յովհաննու մկրտին յարդանդի մօրն , և երկնային ։ ա. ւ.ւ.
Երրորդն բառնայ զսկզբնական մեղսն , և զդիւրա- երեմ.
ահաւորն մեղանչելոյն , թէ ներելի և թէ մահու- ա.ւ.
չառ , և այսպիսի էր ի յերեսանեցեալ կրօնն ։ Եւ դիւ-
տելի է , զի թէպէտ ընծրկք արքունի որ յարդան-
դինէ՝ մեծագոյն բան ինքեան՝ քան զնորդրդական
ընծրկն , սակայն բան ներգործութեամբ ոմանց՝ մեծա-
գոյն է խորհրդականն՝ քան զայս . զի մկրտութիւնն
տալոյ ընկնէ , և բանիւ զգուշն արքայութեան ։ և
ձահաւորէ զմարդն՝ առ այլ խորհուրդ ՝ յորոց զոչ
իմն առնէ արքունի[ն] որ յարդանդի քան ինքեան ։
Սակայն ընծրկք արքունի[ն] , զերազանց
ցէ քան ընծրկս մկրտութեան , այնու՝ զի այնպիսի ար-
քայազգեալն ոչ կարէ մեղանչել մահաբեր , և առ-
ներելիան նոճաղ գիտեցուցանէ զնա արմատն , յա-
յգագս որոց , զնոճաղագոյնս և զանհաւ ներելիս գոր-
ծէ . և այսպիսի ընծրկ էր ի յովհաննէս մկրտին ։ և
վն այսորիկ՝ զի մի ընդդուներն ընծրկն այ ընդդունի՝ ղուկ.
ցի , փաթեաճ՝ ի մարդկային ընկերակցութէ ։ ա.ւ.
Եւ զանձկագոյն ապաշխարութիւն ընկալաւ ի յինքն ,
զի մի կարասցէ աղտեղանալ վարքն նորա , նա և թէ
թէ իւն վատահամբաւութէ ։ Արդ՝ յայտ է , զի ընծրկ
արքունի[ն] որ յարդանդի տոհմեալ լինի , է՝ միշտ
ի միջ խորհրդական ։ և լիահաւատ ընծրկաց հաստատ
տութէ , որ ի վերին դաշտան ։ որ ունի միամտութեամբ
յինքեան զվերջին վախճան ։ Քանզի առ կատարեալ
հաստատութէնա վերադարձն երեք էրք ։

Ահաւասիկ անբաժանելի միամտութէն բանականին ղուկ.
առ ած ։ Երկրորդն՝ բազորովին նոճաձոյ սուորին ա.ւ.ւ.
ղորութեաց հոգւոյն , ի ներքոյ հրամանաց բանականին ։
Երրորդ՝ հանապազորդ և ներգործական
դարձուածն բոլոր մարդոյն առ ած ։ որով մարդն՝
ածային քաղցրութէ՛ն վայելէ , ի բոլոր սրտէ , ի բո-
լոր յանձնէ , և ի յամ զորութէ , միշտ ներգործու-
թէ՛ն դիմէ առ ած ։ և լիւրաքանչիւր յայսոցիկ , ի յոր-
ձառադայթէ ած ։ Եւ արդ՝ զահաւիկն սոցա՝ ունի
այարգելաւ՝ ընծրկն սրբացուցանէ , զի ո՛ր ոք ինչ
հաղորդակից այնմ՝ ոչ կարասցէ մեղանչել մահաբաբ
Չերկրորդն ունէր երանելի կոյսն , նման երի և ոչ
ներելապէս մեղանչեաց , որպէս առ օգոստինոս ։
Իսկ երրորդն ոչ կարէ յարժարել հանապարհի աստ
կե-

կենացս , մանն զի պատճառ է այնմ՝ յորմէ
նէն , որ միայն է՝ ի վերին դասուն է : Ար-
եղէն սրբութիւնը մեր Տէր : Առաջին էր՝ սրբու-
որ յարքայութիւն մեր : Եւ այս ունէր զերիս
թիւնս , այսինքն , զմաքրութիւն սկզբնական մեղաց.
և զհեղումն շնորհաց . և զարմանս մեղաց զայնքան
զարեան , մինչ զի ոչ կարէր անդր ի մեղս լինել , թէ-
պէտ մնայր արմանն բան էութեանն իւրոյ :
Երկրորդ սրբութիւնն էր՝ ի հոմանասրտէ ոգւոյն
սրբոյ , և ի յղութենէ որբևոյն սուրբ , որ ի վերայ երից
նախատապետից ներդործութեանցն , յաւել այլ եւս զեր-
կոտ , այսինքն , զչիզումն ամենևին արմատոյ ցանկու-
թեանն . և զհատատութիւն առ բարին՝ այնպէս՝ մինչ զի
ոչ յատաչին միայն կարէր ոչ մեղանչել , այլ եւ յե-
ռոյ ոչ կարէր մեղանչել : Չերկուսին ներդործութիւն
ղայս հրեշտակին յայտնեաց առեալ . Հոգին սուրբ եկեսցէ
ղակ ի քէզ , բան առաքելոյն : և զորութիւն բարձրելոյն
հովանի լեսցի ի վերայ քո , բան երկրորդին :
Իսկ հատատութիւնս այս ի բարին ոչ եղև բարձումն
անձնիշխան կամացն , այլ նորին լուսոյ շնորհաց :
Դարձեալ ոչին սուրբ եկն ի վերայ նոր , ոչ միայն առ
ի սրբել , այլ և առ ի պատարեքել . որպ զորութիւն
կոյս յղացեալ , կոյս ծնանի , և կոյս մնայ յետ ծննդեանն
Երրորդ սրբութիւն եղեւ՝ ի բնական սրբչոյն. որ ինն
ամիս մնաց յարտանդի նոր . և այս ի վերայ ամենն նա-
հատացելոցն , յաւել եւս զայլս երկուս ներդործու-
թիւնս : Առաջին էր՝ զի ամ պատատատութիւնք սր-
մատոյ ցանկութեան բարձեալ եղէն . քանզի յորժամ
բժշկեալ է ցանն , երբեմն մնայ մնացորդ ինչ բժշկե-
լոյ : Եւ միանն էր՝ բոլորովին նուիրեալ առ ածայ
ինան , մինչ զի էր անկարելի պատճառանօրէն զնա ի
յայտարարութ պաղիլն . զի յայնժամ ոչ միայն մարդ,
այլ և մարմինն ճառագայթեաւ լուսով աստուա-
թեանն . որպէս օրինակի եղեւ Քրիստոս ի լերինն Թա-
ւորի առաջելոցս հաստատեալ . զի արմատ մեղացն ապականե-
ցանձն , և զբնութիւնն : Չանձն՝ զի առնե զնա
դէպ տասած ի չարն , և գործէ ի մեղս :
Իսկ սրբութիւնն , զի ապականե զմարմինն բան այնմ՝
որ է սկիզբն առ այլ մարմին : Արդ՝ երանելի կոյսն՝
ի յատաչին սրբութեն , որ եղև ի յարգանդ մօրն
իւրոյ սրբեցաւ ի սկզբնական մեղացն , բան այնմ՝ որ
արմատ ցանկութեանն նուաղեալ ի յանձն իւր , զի ոչ ինչ
սր-

սրբելի մեռց ի յանձն իւր։ Ապ. ի յերկրորդի սրբութեանն որ եղև, յորժամ ոգին սբ. եկն ի վերայ նոր, մաքրեցաք ի յարմատոյ ցանկութեան՝ զոր այնմ որ արմատն այն նախատ ի բնութիւն, համանմատաբար ի ծառերի զգալոյն, ոչ ներքնորմութիւք բնութեան, այլ ներգործմութիք ոգւոյն սրբոյ։ Քանզի արմատ ցանկութեն էապէս ի բաց բարձաք ի նմանէ. վասն որոյ արուեստի մասն ի նմանէ, ի մարմինն քո, զոր ինչ ունէր յարմատոյ ցանկութեն, ոչ և ոչ մայրն։ Կա և ծառերի ի վերոյ ասացելոցս, նաև ի հետևեալսն. զի երանութի կոյսն ի յատաղին սրբութեն դերբաժանեցեր զամ մկրտաբան։ Եւ երկրորդի սրբութեն դերբաժանեցեր զառաջ, զոր ունէր նախ քան զնեղանդելն։ Իսկ բան երրորդի սրբութեն, այսինքն, բան հաստատութեանն, դերբաժանեցեր դերբշտասան. քան զի նոքա ոչ կարեն ի դատապարտն, կամ յերկնեալ նախան վարձս աճիլ, ոչ և ոչ նուաղիլ. այլ երանելոյն կոյսն կարեր յատաղանալ յարդիւնս, և ոչ նուաղիլ։ Բայց արդ եր չորրորդին սրբութեան մերմէն, իւրոյ ոչ կարաց հանուանալ ոչ սակ սուեղծմամբ։ Նախկինն է՝ մաքրութեն սրբութեանն ի յարդանն։ Քան զի ամ քանական սուեղծմամբ մաքրութեն, կամ է բնական, ոչ ի հրեշտակս, կամ ի գիր սուեղծ ընդհանուր, ոչ էր անմեղութեն առաջին մարդոյն, և կամ ի հանճարական ընդհանուր և երրորդն այն մեծագոյն է քան զայլ երկուսն։

Ասաւ մինչ ի սուտակի ընդհանուր, սրբացումն կուսին էր ևս գերագոյն, յայտ է՝ զի յաղթէ դմաքրութեն ամ սակ սուեղծմամբ։ Երկրորդն է՝ մաքրութեն անմեղութեան ի կեանս այս, որ և յայսմիկ խակ գերբաղեցէ երանելի կոյսն զամ։ զի եկաց առանց ամ մեղաց. և այս պարտ էր լինել մեծի ընդհանուր, որ ոչ միայն զբնութեն կատարէր, այլ և ամբառնայր զնա ի վեր քան զբնութեն ասպանդակ բնութեանս։

Երրորդն է՝ մաքրութեն կուսական ողջախոհութեն, որով գերբաղեցեալ դերհրեշտակս, և զմարդկին։ Դերհրեշտակս՝ զի բան ընդունիմք, որ ինչ ի հրեշտակսն բան տարին բնութեն, զայն պահեաց կոյսն մեր քրիստոս ողջախոհութեան։ Դարձեալ գերբաղեցէ զամ մարդ այսու, զի եր առաջին նախաստեղծեալ ամբողջութեն այսորիկ, բան առաքեալն որ ասէ՝ սար աղ ընդ թաղանդի կուսանաց։ Դարձեալ զայսքան այս 44·15·

և

և զսո այլ եղանակի, այսպէս, այն է կատարեալ, և ճշմարտային մաքրութիւն, որ առանձին կարէ իբր Թէ միւսը ներհակն կրել՝ քան Թէ կարել ապականիլ. և այսպիսի՛ եր կուսութիւն դշխոյին մերոյ, որ ունի զմայրական խնդութիւն, հանդերձ պատուով կուսութեանն. նմին իրի՛ յատուկ քան զինքն ոչ ունէր զնման ինքեան, և ոչ յետոյ։ Չորրորդն է մաքրութիւն սրբութեան՝ ի վերայ եկելոյն ոգւոյն սրբոյ, և մերձ գոլոյն առ Նա այ, որով նմանապէս գերազանց է զամ՝ աուեղծուածս։ Քանզի մինչ մայր այ է այնքան մեծ պատուոյ, որ ոչ կարէ հաղորդիլ սոսկ աուեղծուածոյ, ուստի հարկ է, զի շնորհն որ պատրաստէ առ այս, լինի մեծագոյն քան զամ՝ շնորհս՝ սոսկ աուեղծուածոյ։ Ապա ուրեմն հարկէ՝ զի առանձնական գերապատուութիւնն սրբութեանն մերոյ, լինի գերազանց քան զամ՝ սրբութիւն սոսկ յաուեղծուածոց։

Ջաղաքս տէրունական յղութեան։ ԳԼ. Ե.

զաւկ. 1. 38.

Ակսի յորժամ երանուհի կոյսն Եւս զհամառօտն հրեշտակին առեալ. եղիցի ինձ ըստ բանի քումմ. ոգին սո՛ւրբ եկն ի վերայ նորա, և յաղագաւ զորդին այ։

Արդ՝ երեքեանս այսոքիկ էին համահաւասար ժամանակաւք, և ոչ բնութեամբ, յայնժամ կատարեցան նախագուշակութիւնք օրինականացն, և վարդապետութիւնք սրբոց գրոց. և բաղձանք մարգարէից. վասն որոյ և գաբրիէլն

գաւղ. 4. 4 Քրի ասի լուծեալ ժամանակի։ Եւ եթէ ե՛ր վա՞ղ, քա՞ ոչ յառաջ, և ոչ յետոյ եկն, այս է վասն բաղմաց պատճառաց։ Առաջին է՝ զի զկարգ ընդհանուր տիեզերի ոչ ամբօխեսցէ։ Այլ կարգ ընդհանուր տիեզերի ընթանայ ի յայն, զի իւրաքանչիւր իր լինի ի իւրում ժամանակի. ապա ծրտչափ եւս առաքել այս գերազանցն գործ այ, այսինքն, մարդեղութիւն սրբոյն այ, պարտեր մինչ յիւրում ժամանակի։ Երկրորդ զի մի հաւասար և յայն՝ վասն յապաղման մարդեղութեանն խոստացեալ բանին կարդեցեալ էին։ Քանզի Թէ յամեայ էր գաւթաւան, օրաւորք նոա զեռ լինէին մարդիկք ի հաւատոյ, և գաղջանային։ Նա և ոչ յառաջագոյն պարտեր գալ, զի ոչ էր օգուտ հո-

հոգեւոր դեղոյն՝ առանց բաղձանացն ընդունելոյն ։
Երրորդ՝ զի ծարաւոյն աստիճանի հիւանդութեան
մեզայն անընդմիջաբար հետեւեր բժշկութեանն , որ
ծարաւոյն յոտնութեան հիւանդութեանն՝ հետեւի
աւարտումն , և առողջութիւն ։ Չորրորդ՝ զի մարդն ի
բնական , և ի գրաւորական օրինացն յառաջագոյն
նկուն լինիցի , որպէս ասէ օգոստինոս , եթէ՝ Ք՜
յետ մեղանչելոյն առանց , առժամայն եկեալ էր ,
առաջեալ էր մարդն՝ թէ կարեմ փրկիլ բնական օրի-
նքն . և սէբերդ հասարբեր գրաւոնան Ք՜ ։
Նա և զնոյն ասացեալ էր , եթէ առժամայն յետ
գրաւորականին էր եկեալ , այլ յորժամ գիւտացեալ
է՝ ոչ այնու , և ոչ այսու կարէր փրկիլ ։ այլ միայն
իմանային ի գիտելոյ , յայնժամ եկն Ք՜ ։ քանզի չոյն
ժամ հասեալէր՝ ժամանակ գնալոյ ։ Հինգերորդ՝
զի որպէս զառաջին մարդն՝ արարեալ էր ի վեցերորդ
դեամ աւուր առ ի կատարումն բոլորի աշխարհիս այսմ
և ասճ լինէր մարդ՝ ի վեցերորդումն գարուամ , առ ի
կատարումն բոլոր տուեղծուածոցս ։ Քանզի վեցե-
րորդ ասէքն է՝ պատկանաւոր առ ի հմտութեի խոս-
տովեանն , և ի թողուլեի մեղաց , ի յարդիւնս յահի-
սնեական կենաց , և առ ի փոխոխումն ի թշուառու-
թէս ի երջանկութիւն ։ և այսքիկ յարմարին վեց
գարուն վասն կատարելութեի վեցեակ թուոյն ։
Վեցերորդին է , զի քա ոչ պարտէր գալ ի սկիզբն
ժամանակի , զի մի՛ լինիցէր գալուստ նորա յոչ փու-
թանակի , ոչ ի վախճանի , զի յայնժամ լինէր կարի
անագան ։ այլ վայելէր փրկին ի միջ ժամանակի
հիւանդութեանն և ի միջ ժամանակի գատաստանի՝
մոռծանել ի ներս զժամանակ բժշկութեան ։
Երկոքեորդ՝ զի վայելէր կատարեալ առաքելոյն՝
յայնժամ ցուցանել զինքն , յորժամ լինէր ժամանակ
ընծայելոյ առ բարբոնն , և այս է՝ ի կատարածի
աշխարհին , սակայն յառաջքան զաւարտումն , զի եր
կիւղիւ գատաստանին ընդոստուզելոք , և յուսով
փարձուն քարչեգեալք , և նկատմամբ օրինակի կա-
տարելութեան խրախուսեալք , կարասցուք զօրե-
ղաբար հետեւիլ զնի առաքեորդին մերոյ ։
Ութերորդ՝ քանզի վայելէր զի՝ յանգամոյ միմեր-
դին , ոմանք յառաջ ընծային , և ոմանք զնի հե-
տեւէին ։ Բայց սրտ՝ մարդեղութիւնն էլ բազում

սաղ. 103.13
ծննդ. 1.27

օրինակք և մարգարէութիւնք յառաջագոյն, յորոց քա-
ջատեղեակք գոմանս։
Ծննդ.22 Աբրահամ ի՞նչ յերկիւղածս, զի պանդխտեսցի անդ։
գլուխ 2. Եւ վճիռն հաստեալ ի լեռնին առանց ձեռն։
Ծննդ.22. Գետս երանեաց ի տեղւոջէն փարիսեցեան առապանել
10. զդրախտն։
առակ.9 Խմաստութիւն չինեաց իւր տունն։
3 Թես.10 Արար սաղմոսն ինքեան աթոռ մեծ փղոսկրեայ։
Երեմ.31 Եւ երեսիա, ասէ՝ նոր ինչ արասցէ Տէր ի վերայ եր-
22. կրի՞ն շուրջ պատեսցէ զայր։
յովհան.1. Յովհան ընկերեալ ի ծով, և դադարեցաւ ծովն։
յովել.2. Եւ յովել լինէ ասէ յամենայն բղխեսցեն լերինք
18. գաղցրութիւն։
Երեք.6. Եւ ի յերդան ելի՞ ի պարտէզ իմ, զի տեսից ղպը-
1. տուղ։
գլուխ.6. Գեղմն գեդէոնի լցեալ ցօղով։
Երկր.16. Յանանայն պահիւր ի սահմանն ռակի։
Լեւտց.17 Եւ գամասցան ածարանի որ ծաղկեցաւ։
Ելս.11. Եւ ծաղիկ յարմատոյն յեսեայ։
Ծննդ.8. Արձակի աղաւնին ի տապանէն Նոյի։
Երկր.15. Արկանի փայտն ի ջուրն մուռայ։
Ծննդ.1. Դրախտն ունկեալ լինի։
Երկր.2. Յամենեւ դնի ի տապանին պրոռճեայ։
Ծննդ.17 Խթայել զգեցեալ յոսկեփող, զծաղկեայ պատուա-
3 ճանն։
ասող.18. Յարիւռ եհար զիսոպանն իւր։
Լեւտց.13 Երկու արք բերին ընդաւալ զողկոյլ յեղկերնէ աճե-
24. տեաց։
Ծննդ.39 Արկանի յոսկերսի ի գուբն։
Եսայ. Եւ Եսայի ասէ՝ քաղաք զօրութեանն մերս սիօն, փրկիչն
26.2. մեր դնիցէ ի նմա պարիսպ, և պատռէսյր։
Եսայ.16. Եւ գարձեալ ասէ՝ առաքեսն Տէր զգառն զտիրող
1. երկրի։
Եսայ.45. Եւ գարձեալ՝ բղխեսցէ երկինն ի վերուստ։
Եսայ. Եւ գարձեալ երկայ Տէր ի վերայ թեթեւ ամպոյ։
19.1. Եկեսցէ յեգիպտոսէ։
սաղ.84. Եւ սաղմոսն ասէ՝ տղմոսնեցին և ձկնարուսեցին պատա-
11. հեցին։
սաղ.48. Եւ գարձեալ՝ ի միասին ըն միտամ՝ մեծատունն և
3. տնանկն. ծնունդք երկրի։
Եկէս.32 Եւ սիրաք ասէ՝ անդն շահիչքայ, ի զարդ ամէնից։
Եսայ.41 Եւ Եսայի, ես եմ առաջին և վերջին։

Իբրեւ եմայ՝ մինչեւնաեւ սիրասկ սիրեցի զքեզ, ելե.31
ձայն քաղչէին զքեզ ողորմութիւն: 3,
Աջեան գանիել՝ ի գուբն առիւծուց: դան.14.
Երեւեցաւ ի տնոց հոյն չորրորդ նման որդւոյն աց: դան.3.
Յառեալեր եջ ի ժամացոյցն ընդ տուն աստիճանն: եսայ.38
Սրեւնին վառեալ էր՝ եւ ոչ այրէր: ելից 3.
Եւ էզեկիել՝ զարեգաքն ծաճկեմ առնալ: էզեկ.32
Եւ սիրաք՝ վինչ լուսաւորացոյն քան զարեգաքն, եւ ելիքեւ
այն նուաղեսցի: 17.10
Եւ սաղմս՝ ի ծագաց երկնից են ելք նորա: սաղ.18

Յաղագս պատճառաց՝ մարդեղութեան Քրի.

ԳԼ. Զ:

Րդ մարմնացեալ բանիրն՝ եղեւ նորոգութի մարդկային ազգին, ոչ եթէ այլ ինն եղանակաւ ոչ կարելր վրիպել, այլ ի ոչ այլ ինչ եզանակ էր այնպիսի յարմար նորոգողին նորոգելի երկին, եւ նորոգութեան:

Քանզի յարմար էր կերպս այս նորոգոցին՝ ի գուցցէ զկարողութիւն իւր • զմիամտութիւն, եւ զբարութիւնն: Արդ զինչ կարողագոյն քան զմիամտութեն զտարակացեալ ծայրն, այսինքն, զստեղծողն, եւ զստեղծուածն: Սէր էր կարողութիւն, ի միամտութիւնէ անճան տարերացն • մեծագոյն ի միամտութիւնէ նոցին ընդ ստեղծեալ հոգւոյն, եւ եւս մեծագոյն ի միամտութիւն սոցա ընդ անստեղծ հոգւոյն, ուր եւ է իակ կարի ինն անճանութիւն: Եւ զինչ իմաստ նագոյն քան թէ առ ի կատարումն բոլորի հոխերերի լինիցէր միամտութիւն առաջնոյն եւ վերջնոյն, այս է, քանիսն այ, որ է սկիզբն ամենեցուն, եւ մարդկային բնութեաս, որ ի վերոգեալ գործս արարութիւնէ, եղեւ վերջին քան զամ ստեղծուածս: Այլ եւ զինչ բարեկառուցագոյն քան թէ ստեղծողն գոյից կամեցաւ հաղորդել զինքն ստեղծեալ իրողութեցս • եւ բարեկամութիւն այս, էր մեծ՝ ի հաղորդակցութիւնէ ինքեան ընդամ իրս, ի յորս է, եւ թէ, ներկայութիւն եւ կարողութիւն • էր մեծագոյն, զի հաղորդեաց զինքն բանեաց ի ձեռն շնորհաց • էր մեծագոյնեղ զի հաղոր-

դեսաց զինքն մարդոյն միաձուլեալ, ի միութեան անձին։

Նա և կերպս այս էր պատշաճաւորագունեալ՝ ի կողմանէ նորոգելի իրին, զի մարդն մեղօք անկաւ ի հիւանդութենի, ի տգիտութենի, և ի չարութենի, վասն որոյ եղև անպատուական առ ի հեռուիլ ածային առաքինութեան, և առ ի ձանձրանալ զձշմարտութենին, և առ ի սիրել զբարին։ Ա Ո՞րպէս ասէ եղև մարդ, որով և զարար զինքն մարդոյն հեռուելի, ձանձրանալ, և սիրել։

Ա

Նա և եղև եղանակս այս ամենևին պատկանաւոր ի փրկութենի մեր. զի ոչ ի կերպարանս ծառայի, նա խոհեղաց զիրկութենին ծառայի։ Էնև այլ պատճառք, թէ էր վասն պատշաճ էր մարդանալն այդ։ Առաջինէ՝ զի առնեղածոյն եբաւաջ ի մինչ զնա. ուստի յարմար էր զի նորոգօղն անդրնեն գործուեցաներ ի մէկ գնա։ Երկրորդ զի խոնարհութենին վայելէր այդ, այլ ոչ կարէր խոնարհիլ մինչև ի չարչարանս ածային բնութենե՛ն, առանց ելնոյ էր զի խոնարհիցէր միւս այլ բնութենէ։ Երրորդ զի լցուսցէ զմարգարէութենի եսայեայ. որ ասէ Ես որ խօսէի ահաւասիկ հասի։ Ես զամբարտաւանն. երեւեայի ի վաճառանն, և ոչ առեցէ. եթէ յանիցէ, հանիցեր նմա, զի գալով եկիցէ։ Չորրորդ զի ուսուցցէ յաղեհիլ զչարն, մանաւանդ արդարութենէ, քան կորուսանելէ։ Հինգերորդ զի խորհրդոյն յանապատացնելոյ. զի մի՛ ածն մարմնանալ ոչ կարաց, կամ ո՛չ դիտաց, կամ ոչ կամեցաւ, երեւի դոյ ի նա անկարութենի, կամ անգիտութենի, և կամ նախանձ, որ է կարելիոն անպատշաճ։ Վեցերորդ զի այնքան լինելի խոնարհելի ի փրկիչն, որ քան եղև հպատակութենի՝ ի առնեղածոյն. և զի այն քան եղև ամբարտաւանութենի, մինչ զի մարդն կամէր լինել ածն, նմին իրի պատուս էր լինել այնքան խոնարհութենի, մինչ զի ածն լինէր մարդ։ Եօթներորդ զի զարթուսցէ զմեր, և կանչեսցէ դոյս։ Ութներորդ զի տայցէ մեզ օրինակ հետեւելոյ առաքինութենէդ, իբրեւ զի, և ի մարդկային կերպարանս։ Իսկ թէպէտ գործք երրորդութեան են անբաժանելիք՝ այնպէս ։ մինչ զի զոր ինչ ներգործէ մի անձն՝ ներգործէ և միւսն, սակայն միայն որդին եառ զմարմին, և ոչ հայր, և ոչ հոգի սէ, զոր օրինակ, երկուքն զհետցուցանիցեն զերրորդն ինչ

եսայ. 52.6. ասիրակ. 2.3.

ինքեանց, որոց կարէ ասել, Թէ զոր ինչ առնէ միևն, առնէ և միւսն, սակայն միևն միայն զգեաստէորին։
Նոյնպես ասելի է Թէ գործ մարգեղութեան՝ մերձ վերջաւորի հօր, ոչ անդ՝ ուր ասէ, իբրև եկն ժամն գաղ. 4.
համանաիլ, առաքեաց ած զորդին, որ եղեւ ի կնո- 4.
ջէ ։ Երբեմն վերաւորի որդւոյն ոչ անդ, ուր ասէ. յօհ. 16.
եմ ի հօրէ, և եկի յաշխարհ, և երբեմն առաքիչն 28.
ողջոյն արքայ. քան այնմ որ ասի ի գանանաքեացն.
յղացայ ի յիւդայի արքայ ։ Այլ այսքիկ ևս այն ասին,
զի գործ ներքինմնութեան էր մեծի կարողութեան,
խնամատութեան, և բարութեան. որք վերաւորին երից
անձանց ։ Այլ և արդ բազումք են պատճառք, Թէ
էր ևս որդին մարմնացեալ, և ոչ հայր, և ոգին սէր ։
Նախ զի նոյնով խնամատութէ, որում զարհարիս արա-
րեալ էր լինէր և նորոգութեի ։ Երկրորդ զի այն
որէր որդի ի յաճախութեան, լինէր որդի և ի մարգ-
կութէ ։ Երրորդ զի մի, նոյնն լիցի հայր և որ-
դի, եթէ հայր ծնանիցիւր ի կուսէն ։
Չորրորդ զի պատշաճ որագոյն առաքեալ լինէր գաղ. 8.
այն որ յայլմէ քան այն որ ի յոմանէ ։ Հինգերորդ, 17.
ևան հատատուածութեան ժառանգութեան խոստացե-
լոյն մեզ, զի մի գուցէ առասցէ մարդն ցհայր՝ Տէր,
գոս ունիս զորդի, որում վերաբերի ժառանգութէն
այն, զոր մեզ խոստացար. ևս այսորիկ էին որդի՝ զի
հատատուածեցէ ի մեզ զժառանգութէն ոգւոյն, առելով,
ես ոմեսեմ ձեզ, որպէս և հայր իմ ինձեաց ինձ։ գաղ. 4.
Վեցերորդ զի երկեսցի սէր հօր առ մեզ, ոչ ասէ 22.29.
յօհան՝ այնպէս սիրեաց ած զաշխարհ, մինչ զմիա- յօհ. 3.
ծին իւր ետու ։ Եօթներորդ զի ցուցանիցէ Թէ հայր 16.
ած ոչինչ ունի, զոր ոչ կամիցի տալ մեզ, և այն,
զի զորդին միածին իւր իցէ առեալ, ։ որպէս ասէ
առաքեալն, որ իւր որդին ոչ խնայեաց, զի արդ հռոմ. 8.
ոչ նուազ հանդերձ զնմ ինչ շնորհիցէ ։ 32.
Ութերորդ զի որպէս որդին այ եղեւ մարդ, այս-
պէս մարդն լինէր որդի այ. բան առաքեալն. առա- գաղ. 4.
քեաց ած զորդի իւր, զի մեք զորդեգրութէի ընդ
կալցուք ։ Իններորդ զի լինիցի պատճառ փրկութէ,
ու եղեւ պատճառ գլորման, զի մարդն ցանկացաւ
գիտութէանն այ, որ է յատուկ որդւոյն այ, և ան-
կաւ. նոյնպես նովին գիտութեամբն պարտեր կան
գինել իակ ։ Տասներորդ պատշաճ էր զի պատկերն այ
պատկերաւն նորոգեսցի ։ Մեհատասներորդ՝ զի որ-

պէս զան մնայ՝ միմեորգութեանն առաքելոյն բնութեան արուաքերէն, այսինքն, ձայնէն, նուիրեալ յաստեղական բանին առմամբ բնութեամս մերոյ։

Ի. տիմ. Բ. ի. Երկրաստանեորդ՝ զի միմինն անձանց պարտ էր լինել միմնորդ այ, և մարդկան։ Երեքստանեորդ՝ զի իմաստութեան հօր պարտէր նորոգել զինքն, Ծննդ. Գ. ե. զոր ինքնայն էրեն զաճս ձանձալէ։ Չորեքստանեորդ՝ զի ամենավայելչապէս զուգաձոյն խոնարհութեանն առաք. Ժ. գ. ընդ իմաստութեանն, որպէս ասէ առաքեալ. ուր է խոնարհութեան, անդ է իմաստութեան, ուստի և առաւել որդեգրեալ այ վայելէր մարմնանալ։

Հնդհետասանեորդ՝ զի նախաձաղարարքն ոչ այլ ինչ են, եթէ ոչ իմաստութեան այ, որ վերաբերի առ որդին։ Ուստի զի իւրաքանչիւր նոսիաձաղարարքն են պատճառք իւրաքանչիւրոյ իրի նախաձաղարարեցելոյ, նմին իրի յայժամ ամ ինչ կատարեալ և լրեալ երանի՝ յորժամ ամբն զառնան ի սկիզբն իւրեանց, որ եղև իսկ մարդեղութիւնն քո։

Վեցտասանեորդ՝ եթէ հայր էր մարմնացեալ, յայնժամ ոչ ոք անձն լեալէր առանց սկզբան։

Եօթն և տասնեորդ՝ զի պիտոյ էր մարմնացեալ անձին իւրեան զբահանայ բարեխօսել առ հայրն զնութեան մերոյ, զոր առեալ իսկ էր. իսկ առաքել պարտէր որդւոյ աղաչել զհայր, քան հօր զորիլ։

Ութն և տասնեորդ՝ զի թէ ոչինչ էր մարմնացեալ, յայնժամ լինէին երկու որդիք։

Ինն և տասնեորդ՝ զի ոչ ուժք վայելէր զարձանել զմարդն առ ածային ձանաչութիւն, քան թէ բանին, որով և հայր իսկ յայտնէ զնա, որ միաձոյ լերի ընդ մարմնոյ, որպէս բանն ընդ ձայնի։

Բ Քսանեորդ՝ զի ոչ ուժք վայելէր յանէիս գարձանել զմարդն առ ածային որդեգրութիւն, քան թէ բնական որդւոյն։

Յաղագս կերպի մարմնանալոյն : ԳԼ. Ե.

Հասարակ նորոգութիւն ամէնից վայելէր լի-
նել համբնթացութիւն երից, լիութեանցին
քահանայապետութեանցն, սրբոյնքն,
յուծեալսն, ի հրեշտակականն, և ի
մարդկայնոյն. ուստի ի խորհուրդ մար-
դեղութեան, եղեւ համբնթացութիւն ամե-
նաւոր հրեշտակին, և յղացեալ կուսին,
և բանին այ առաջին զմարմին : իակ արդ ընդ առա-
քին բանին այ յաշխարհս, ոչ լինի փոփոխումն տեղո-
կան. այլ առնէ մարդկային բնութեամբ. զի առաքին
նորա է լինել, ուր նախ էր. բայց այլ կերպիւ գալ
անդ, քան ել էր յառաջագոյն. և այլութիւնս այս ոչ
է ի կողմանէ նորին որ է, մնայ իւրմէ անփոփոխելի. մատ. 1. 6
այլ ի կողմանէ այնորիկ, նորոմ է, զի միաւորի ընդ Ա
մարմնոյ մերոյ. ուստի փոփոխումն ոչ լինի ի կողմա-
նէ որդւոյն, այլ ի կողմանէ առեցելոյն :
Դարձեալ ի տեսական փոփոխումն սահանջի ոչ լի-
նել անդ այնմ, ուր յառաջագոյն էր. որ ոչ է ի յայ-
ռաքումն որդւոյն այ. զի յետ մարմնանալոյն էր ի
հայր, այլ և միշտ : Ասէ՛ քո էաս զբնութիւնս մեր յօհ. 10.
հինգ երանեան : Նախ զորմութիւն, քան առաքե- 38.
լոյն. որ ասէ՝ քան իւրեամ զորմութիւն միրկեաց զմեզ ասիս. 3. 5
երիորդ՝ օգտակարագոյն, այսինքն, վասն մերոյ
միրկութեան. քան զամէնի, որ ասէ՝ որ այսոր զիր- սաղ. 73.
կութիւն, ի մէջ երիրկն : Երրորդ՝ նմանութիւն. զի 12.
էաս զբարին բնութեան անարդելով զայր մեռացն.
քան եսայեայ՝ որ ասէ՝ լաղ և մեղս ներեցիք, զի կա- եսայ. 7.
րասցէ անարդել զբարին : 13.
Չորրորդ՝ զօրագործ, զի այնպէս էաս զբնութիւնս,
մնալ զի ոչ երբեք եդ զնա ի բաց. քանզի չէս մա-
հանան էր միաւորեալ աճումնին ընդ մարմնոյն ի
դերեզմանի, և ընդ հոգւոյն ի դժոխս :
Հինգերորդ՝ զարմանալագործ. զի ի մարդեղութեն յայտ. 1. 8
Քի, միաւորեցաւ վերնագոյնն ընդ ստորնագունեին, յօհ. 1.
այսինքն, աճմն, և հոգի : Դարձեալ բանին մարմին 14.
եղեւ հինգ երանեամբ. նախ քան ձշմարտութեան
մարգոյն, զի ձշմարտապէս մարմնացաւ, ոչ ասէ
եսայի՝ ձշմարտապէս զգեցաւ մեր երբարձ : եսայ.

Եբրայեցւոցն առանց մարմնոյ, զի Թարգ ներդրծու-
մատ. թեան մարմնական, բան այնմ որ ասէ մատեան, որ
ի.20. ի նմանէ ծնեալ է՝ լինչպէս սրբոյն է : Երրորդ՝ ի
վեր քան զմարմինն . զի ոչ բան մերոյս սրբանա-
րութեան, բան առաքելոյն որ ասէ՝ ոչ բան գործոց
եփես.3.9 արդարութեան, զոր արաք մեք : Չորրորդ՝ վասն մար-
մնոյ . զի մի փրկելոյ զմարմինն . և այս որ բան առ
հաստատութիւն գործադրաբար . թէպէտ բան ընթեան
եր բանական առ ի փրկութիւն ոմանցն, բան այնմ որ
մատ. ասէ մատթէոս , կոչեսցի անուն նորա Յս՝ զի նա
ի.21. փրկեսցէ զժողովուրդ : Հինգերորդ՝ ընդդէմ մար-
յով.15. մնոյ . զի առ ի մեծագոյն գատաստանի անհաս-
21. տիցին , բան այնմ , որ ասէ՝ իմ եթէ չէր եկեալ և
խօսեցեալ : Եւ գիտեմք է՝ զի գործ առաքեալ բնութեան
մերոյ ոչ հոգեհատորութեի , այլ մարմնատորութեի կո-
չի . թէպէտ սովորութեի է իրին , ի պատուհասանու-
թէ անուանիլ . իսկ այս է , ըստ բարձրագոյն պատճառաց
նոսին՝ զի յայնմագոյն լինիցի անուանումն :
Երրորդ՝ զի խորագոյն երևեսցի մարդասիրութիւն
ողորմութեան : Երրորդ՝ զի առաւել ծանօթ է մեզ ման
մարմնոյն , քան հոգւոյն : Չորրորդ՝ զի հաչիւեցի
մեծագոյն խանարհութեին . փոխանակ՝ զի առաւել
տարակայելոյ է յոյ մարմինն քան հոգին :
Հինգերորդ՝ զի մարմինն համասեռի ի ծնողաց , բայց
հոգին սանեչանի յոյ :

Յաղագս միաւորութեանն առեալ բնութեանն : Գլ. Ը.

Պարս ի յաճախութենէ է մի էութենէ, երեք
անձնաւորութեի , այսպէս և ներհակա-
բար ի քէն , մի է անձնաւորութեին , և
երեք էութեի , այս է ճշմարտութեին , հոգւոյն
և մարմնոյն , որ է յաւիտենական . նոր .
և հին . զի ճշմարտութեին է յաւիտենական ,
հոգւոյն նոր , զի ընդ առնուլն առեղծա-
կան մարմնոյն տին , զի է յատաջ եկեալ յագտնոյ :
Եւ քան բան ճշմարտին բնութենէն է ծնեալ . իսկ բան
հոգւոյն է՝ առեղծեալ . և բան մարմնոյն է՝ եղեալ :
Արդ երեքին միաւորութեի եղև ի քէն , այսինքն ,
ճշմարտեին ընդ հոգւոյն , և անդրադարձապես , և
ճշ-

ածութեանն ընդ մարմնոյն , և հակադարձեալ և հոգւոյն ընդ մարմնոյն , և անդրադարձեալ ։

Առաջին երկու միաձուլութիւքն միացին միմեանս ։ և երրորդն անդաւոտեցաւ ի մահէն ։ Ապաւորեին միաձուլութիւն ածութեն ընդ մարդկային բնութեանն , ոչ է ի միութեի բնութեի , այլ անձին և ոչ ասեմ անձին մարդկայնոյ , այլ ածոյնոյ , այսինքն , ոչ առեղծլոյն , այլ առաջին . և ոչ իւրաքանչիւր անձին ածոյնոյ , այլ բաւին ։ Քանզի անվարթի է յն ածոյին բնութիւնն համայնածոյ ընդ այլսւմ , որպէս ասեն ի կատարումն երրորդին ։ կամ ինքն անդրանկացեալ ի յայլ ։ և կամ այլք ի նա , վասն ամենակատար պարզութեի , և միութեի նորին ։ Ա՛ն այսորիկ ածութենին և մարդկութենին ոչ միաձորին ի միութիւն բնութեան , այլ անձին ։ և այսպէս իմացեալ լինի ասացեալն ի յանձնառէ ի հաւաքումն հաւատոյն , որ ասէ քանզի ոմք բանական հոգւով և մարմնով մի մարդ է , այսպէս ած և մարդ մի քրիստոս է ։ Քանզի անդ դիմի նմանութիւն , քան միութեի անձին , և ոչ բնութենական . զի մարմին , և հոգի սաւթերին ի մարդն ըստ էութեան , ոչ այն կացուցանեն զմի անձն ։ Նոյնպէս ի մէջ ածութեի , և մարդկութեանն քրիստոսի , և սակայն է մի անձն։ և զի ածային բնութիւնն յոլիւղ ելեմակայոջ կարէ ելեմակացանել . բայց միայն յատուկ հիմնատաս զիան իւրեանին երթի , միաձորութիւն այն ոչ կարէ լինել ի յանձն մարդոյն , այլ այ . և մեկ ած ի միում անձանցն իւրոց պարզ զիւքն ելեմակայ մարդկային բնութեանն . ուստի մի միայն է անդ անձնառնութի , և անձնական միութի , այսինքն , ի կողմանէ առողին ։

Քանզի առ ի գոլ անձին , երեք պահանջի զանազանութի , այսինքն , եղակաւութէ , և բնական անհաղորդակցութէ , և գերազանցութեան կամ պատուոյ ։ Ա՛ն առաջնոյն ոչ ինչ ընդհանրական է անձն . վասն երկրորդին ։ հոգին ոչ է անձն . ա՛ն երրորդին Ա՛ն բան այնմ որ մարդ՝ ոչ է անձն ։ Յայսցանէ յայտ է՝ Ա
թէ որն է ձմարիտ , կամ սուտ՝ ի չորից նախադասութեացս այսոցիկ ։ Առաջին է , անձն էառ զանձն ։ երկրորդն բնութիւն էառ զանձն ։ Երրորդ բնութիւնն էառ զբնութի ։ Չորրորդ՝ անձն էառ զբնութի ։ Արդ առաջին երկուքն ամենևին սուտ են ։ Եւ երրորդն բան միոյ կէսքի է ձշմարիտ , և բան միւսոյ է սուտ ։ Քանզի թէ առեալ քնի ըստ այնմ՝

որ բնութիւնն երից անձանց է հաւասարակ, է՛ սուտ: Իսկ ըստ այմ որ բնութիւն առեալ լինի յիւրաքանչիւր ոքէ, է՛ ճշմարիտ: Զորրորդն ամենևին է ճշմարիտ: Ապ՛ ասէ՝ իւրմնացուածն այսորիկ ծանո՛ր, զի երեք են Հիւսնութիւնք վասն մարմնացոյն քո: Աւա՛ղ ինձ ասէր՝ թէ որպէս էաւ դանաձն մարդոյ: Երկրորդն ասէր՝ թէ էաւ զմարդկային բնութիւնս: Երրորդն ասէր՝ թէ էաւ զմարդն երբեք դէանդելւոջ: Ապ՛ ասացին կարծելքն՝ ոչ է ընդունելի, քանզի դնէ՝ իբր զերկու անձն, որ է սուտ: Երկրորդն է՛ հաւասարակ, և հանդերձ, քանզի դնէ՝ թէ քո՛, է՛ մի միայն, թէպէտ և իւրեւ ինչ, ըստ այմ որ մարդ: Դարձեալ դնէ՝ թէ առօղի ոչ է առեցեալ: Դարձեալ՝ մարդն այն է ած, և հակառակաբէալ: Դարձեալ՝ թէ ամ յատկութիւն բանին այ՝ ասի այմ՝ մարդոյն, և անդրադարձեալ: Երրորդ կարծելքն արհամարհի իբր զհերիսիկոսականն: զի դնէ՝ ոչ զալ երկու բնութիւն ի մի անձն քրիստոս. և թէ կրկին զոյացութիւնք, այսինքն, մարդկային բնութիւն, և ածային բնութիւն, ոչ վերաբերին առ անձ նահրոմութիւն բանին այ, այլ թէ արտաքոյ ունին զինքեանս առնոյ: Ապա ուրեմն ասէ՛ք. թէ այնքան միահրոմութիւն է անդ, զի որ ինչ ասի զաստուծոյն այ, ասի և զորհնոյ մարդոյն և անդրադարձապէս. բայց յայնցանէ, ոչ յորս բացատրի միահրոմութիւն, և կամ արտաքնական բացատրութիւն: Քանզի ոչ է լինելի բան ինչ ի յոր ներթափանի ընդդէմ անբաժանութիւն, ոչ միահրոմութիւն, մարմնանալն, առնելն, առնանիլն, ի յորս ներթափանի նկատումն միահրոմութեան միոյ բնութեան առ միւսն, յայնժամ ոչ է ուղիղ վերադառնալ կանոնն:

Նմանապէս ոչ է ուղիղ, երբ նմին բառոյ ներթափանի զի բացատրութիւն ուրումն, որոյ հակակայն յարմարի միւսոյն. որպէս հակակայքս այսորիկ սիսանիլ, երդանիլ, և սուղձանիլ, և սղնախիլք, որք ոչ յարմարին բանին, այլ հակակայք սոցա: Եւ գիտելի է՛ զի յատկապէս խօսելով՝ բաղադրութիւնն է՛ մարմնոյս: Շաղկապումն հոգւոյ, և մարմնոյ: Եւ միահրոմութիւնն է՛ մարդկային բնութեանն առ ածային բնութիւնն. թէպէտ մինն դնի երբեմն ի տեղի միւսոյն: Այլ և հինգք են որպիսութիւք առաջին մարդոյն, և յիւրաքանչիւրոցն էաւ քո՛: Առաջին որպիսութիւնն էր՝ անմեղութիւն, զոր և էաւ քո՛ լիապէս: Երկրորդն է՛ ընդհատիլ յորմէ էաւ քո՛ զղումն ընդ հայ:

հաց ։ Երրորդն էր մեղայ ուսոյ էառ զնեռնա-
բեն պատճէն ։ Չորրորդ է՝ ապաշխարութեէ , յոր-
մէ ընկալաւ զաջակցանս ցաւոց , և տրտմութէ ։
Հինգերորդն փառաց . յորմէ ընկալաւ զնախատա-
նսպնութէն ։ Սաբմէն քի բան գամաղտացոյն կազ-
մեալ եղև ի յարենէ երանուհւոյ կուսին , և ոչ ի
մարդ ։ Քանզի բան փիլիսոփայից՝ ճշմարիտ մերն է՝
միայն պատրաստեալ զնիւթեն . այլ տալ զկատարեալն
զորութիւնն , որ ներդործաւոր տեսականացուցանէ
զնիւթն է՝ հօրն , և ոչ մերն ։ Եւ արդ՝ ի փառաւո-
րեալ կոյսն է ճշմարիտ մայր քի , պարտուէր՝ զի նա
տայր զնիւթն որ բան բնութեան լինէր յատարն նիւթ
մարդկային մարմնոյն , սակայն ոչ ապականեալ կու-
սական ամբողջութիւնն ։ Իսկ այսպիսի նիւթ՝ ոչ է
մեռ . զի որպէս ասէ փիլիսոփայն , զի որ ներդոր-
ծութէ է մասն , ոչ է նիւթ ծնդեան , մինչ ոչ կոչ
կատարուածէ բոլոր ։ Իսկ մեռն է ներդործութէ մասն ,
ուստի ոչ է նիւթ ծնդեան ։ Կամ ոչ կուսական՝
կամ իդեական սերմն եղև նիւթ մարմնոյն քի , զի
այն ինչ ոչ վայելէր մաքրութեան կուսին ։ Նա և ոչ
բան փիլիսոփային տարակարծ է առ ծնողն . զի
կանացք ոմանք յղական թարգ սերմանն իւրեանց ։
Ազաւաւնին էր նիւթ մարմնոյն քի , արիւն սմենա-
մաքուր կուսին , ոչ և ի մեղ իսկ նիւթ ծնդեանն
է՝ արիւնն բան փիլիսոփային ։ Իսկ այն զոր ասէ
առաքեալն առ հռոմայեցիսն . որ եղև նա ի սերմա-
նէ դաւթեի , իմանալի է ծագականաբար , և ոչ նիւթա-
կանաբար ։ Իսկ կազմողական զորութիւնն ի էթեր-
նոյն կոչի ոչ էր ի մարմնական հօրէ , այլ ի զորու-
թէ ոգւոյն սրբոյ ։

Հռոմ. ա. 3.

Յաղագս օգտութէ , որ ի մարդեղութենէն քի ։

ԳԼ. ԺԹ.

Որուսաք մեղաք՝ զյաւորակ դերազանցու-
թիւն , դանեզուէի մտաց , և զոյ սի-
րելութիւնն ։ Իսկ զայսոսիկ պիտոյ էր
վերսին ստանալ բարերարութէ փրկ-
չին ։ Քանզի զգերազանցութէին ոչ կա-
րացաք ստանալ վերսին , եթէ ոչ ի
ձեռն ամենաէրազանց Որդւոյդ՝ զէ

թէ՝ ի ձեռն սոսկ առեղծուածոյ ներոգելոյ էաք ,
յայնժամ պարտ էր մեզ ծառայել այնմիկ :
Իսկ զանմեղութիւնն ոչ կարէաք վերադարձուցանել , եթէ
յօհան. ոչ՝ ի ձեռն անմնաբաձականն վճարողին , այսինքն ,
10. 9. որ մեռեալ ձեզ , և մարդ : Ա՛ր զի կարելի էր անմեռ-
փիլիպ. նութեան հատուցանել . և մարդ՝ ի յազգէն ագահից , որ
2.7. պարտաւորեալ էր . քանզի պատուհասաբար նա հա-
տուցանէ , որ կարէ՝ և պարտի . այլ ոչ կարէ եթէ
ոչ՝ ձեզ . և ոչ պարտի , եթէ ոչ՝ մարդն : Այլեւս՝
և ոչ սիրելութիւն կարէր վերադարձուել , եթէ ոչ՝ ի
ձեռն ամենապարտաւոր միջնորդի , այսինքն , որ երկու-
դեանց կողմանցն լինէր կերպարանակից , և սիրելի :
Իսկ այս պատճառի՝ ինչ , որ էր նման այ՛ ձեռնին
բնութեանն , և նման մարդոյ՝ մարդկութեանն :
յօհ. 13. 6 Աստ՝ ունի ձեզ՝ ի մարմնական՝ որպէս Տէր առ ծառայս ,
ղուկ. 14. զի խրատեսցէ զնոսա . և որպէս վարդապետ առ
26. աշակերտսն , զի ուսուցանիցէ զնոսա . որպէս բժիշկ
առ հիւանդսն , զի առողջասցուցէ զնոսա :
Առաքինի եղոյց ձեզ զհալածողութիւնն իւր . երկրորդ-
դիւն՝ զինամատութիւն իւր . երրորդիւն՝ զերանելի
իւր : Զօրս պատուհասի մարդեղութեան՝ ունի բնական
տուս, առեալ . մանաւանդ երկիրկոյս , խնդասցին
եղկ. 16 քաղցեալքն . ի յայգեսն երկնից ընծայեցան ողկոյզն ,
4. խնդասցին ծառայքն . իւրն հետաս՝ խնդասցին խո-
երբ. 20 թաղեալքն . վերծ առանց ձեռին տաւսի՝ ի լեռնէն ,
13. երկիցէն հեղդեղեալքն : Սարդոյն զրի՝ յարմարին
երբ. 1. 2 բազումք ներդործութիւնք , և մեզ կարի իմն փր-
գաւս. 2. կանիք . վասն որոյ և համեմատի իսկ զանազան ,
4 5. բնական , և արհեստական իրողութեանց :
եբեր. Քանզի ինքն Քա՛ , ասի գլուխ մեր , վասն հոգւոյս
1. 22. զգալութեանն , և շարժմանն , զոր ազատ՝ ի յանդամս
1. տիմ. իւր : Ասի և միջնորդ , զի հաղորդի յատկութեանց՝
2. 5. մարդկային բնութեան , և աստային . վասն այսորիկ
1. կոր. զպրծադրաբար կարասցէ լինել միջնորդ՝ ի մէջ այ
3. 11. հօր՝ և մեր : Ասի և հիմն՝ վասն հաստատոյն , որով
ես. 10. ի մեզ լուսաւորէ զիմոս : Հուսն , վասն սիրոյն ,
9. որով կատարէ զնոսա : Հովիւ՝ քան այնմ՝ որ միաձո-
եբեր. նութեամբ առ եկեղեցին՝ հաղորդակցութեամբ սքի խոր-
5. 26. հրդոյն : Պատարագ զի տասողդ զպարտս ակնկա-
եբր. 5. կանաց մեղաց , նա և ներդործականաց :
1. 7. 3 Քահանայ՝ զի ինքն աղաչէ վինքն , և ինքն լսէ ին-
քեան . ինքն ծառայ , որ աղաչէ վինքն Տէր . և ինքն
այ՝

ամբ՝ լսի ինքեան մարդոյ ։ Ճանապարհ, ուսոյ օրի-
նակ դուրսն ։ Ճշմարտութիւն ուսոյ հաստուցման
խաստացեալ կենացն՝ և փառացն ։ Կեանք զի ինա,
և նոքա կեանք ։ Դարձեալ բեռնաթոռս թոռնէ
զբոյս օգտութիւնս զայսոցան Տն՝ ասելով, են
բժիշկն առ հիւանդս. փրկիչն առ վաշխատեալս.
Ճանապարհն առ մոլորեալս. կեանքն առ մեռեալս։
Տակաւին են և այլք բազումք օգտութիւնք ի մարդ
դեղութենէն Քի ։ Ա՛ եղև մարդ, զի մարդն լինի
զի ամ ։ Տէր եղև ծառայ, զի ծառայն լինիցի Տէր ։
Ա՛ յերկնից էջ՝ յերկիրս, զի մարդն յերկրէ երա-
նիցէ յերկինս ։ Ա՛ եղև որդի մարդոյ, զի մարդն
լինիցի որդի ամ ։ Ընտանեաց եղև մահկանացու, զի
մահկանացուքս լինիցին անմահք ։ Մեծատունն ամ-
նայնի եղև աղքատ, զի պատճառսն մարմնամաւոյ-
ցէ ։ Կսեմացաւ լոյսն, զի զնով լուսաւորեսցէ ։ Ա
Քաղցեաւ հացն՝ զի զմեզ յագեցուսցէ ։
Ծարաւեցաւ աղբիւրն՝ զի զմեզ արբուսցէ ։
Երկմտեցաւ ուրախութիւնն զի զմեզ ուրախացուսցէ ։
Երկիւղ հանդերձակութիւնն զի զմեզ քաջացուսցէ ։
Ա՛ստուածեցաւ ի ճանապարհի, զի զմեզ երկնաբնա-
կս արասցէ ։

Յաղագս զարմանալեաց, որ ի մարմնաւորութենէն ։

ԳԼ. Ի.

Երազանքէր մարմնաւորութիւնն Քի՝ քան զներս յոլովիւն, բազում իրաք. որով յայտ ե՛ լիցէ անդ բնութիւնն կո-
րոյց վերածեալս իւր ։ Չի անդ գոյանի բազում ինչ՝ ի կողմանէ մերն, ի կողմանէ զաստակին, նաև ի կողմանէ երկնին, որք ոչ են բան ճանապարհի բնութեանն, այլ բան կարողութեան անբաժանելոյ, որ միայն ամ ։

Որդ զարմանալիք եղեն ի մարդն զորմէ պատմէ բեռնարտս, քանզի էր պղտաբերութիւն, աւանդ սաստկանութեան ողջախոհութենէն. յղացեալ առանց ծանրութեան. ծնեալ առանց երկանց ։
Անդ տարաժ յինքեան, ասողն զարեգակն. ուսուն զլուսինն. առուն զաղբիւրն. գուսարն զհայրն. ասող-

առեղծուածն զսուրբ ծնօղն : Ասեմ թէ եղե՛ մայր հօրն և դուստր զաւակին Յորոյ : Նա և էր յետնագոյն քան զզաւակին . փոքրագոյն քան զպարտականէ՛ցեալն : Եղե՛ մայր , և կոյս , որ ընդ այ ունէր հաճասոյ զորդին : Յանիծից օրինացն ելբծաւ , ուր անիծեալք էին կուսանք , և ամուսնացեալք . կուսանքն զի՛ ոչ ծնան . ամուսնացեալքն , զի զաւակ ծնանէին : Այլ յերկոցունցն ևս զերծաւ երանուհի կոյսն , զի կոյս ծնաւ , և զցաւս ոչ զգաց :

Եւ օրասիոս ասէ՝ դիպելին ոչ բնկանէ շառաւիղ արեգականն , և զանբողոքելիսն կուսին մեռա և եղ ածուքին՝ ոչ խախտեաց :

Այլ և՛ զաւակն էին զարմանալիք . զի խոյսն էր անդ , բաժանումն արեան , Յանէգրանայն , ձևանայն , հոգեւորին , և ածանայն : Եւ թէ այսոքիկ ոչ եղեն զնմի միանգամ , յայտ է՛ ի սբ գրոց :

Գրիւմ: Ղ՛ի սակ երեսիս , կին շրջոյ պատեսցէ զայր :
Ես.22. Եւ այս եղե՛ ներդործութեամբ սրբոյ ոգւոյն , որոյ յանկարծօրէն է ներգործելն : Արդ Թէպէտ անդամունք մարմնոյն Քրի՛ ի յղացմանն , էին լի և կատարեալ , մինչև առ՝ ի յերկրպագումն հոգւոյն . սակայն զանգամանութիւն նոցին լուս օգոստինոսի , էր այնքան փոքրիկ : և անօգս , մինչ զի տաղիկ կարէր ենթանիլ մարդկային տեսութեան . քանզի այնքան փոքրագոյն էր մարմինն այն՝ քան զայլ յղացեալս յարժամ տեսանելոյն , որ քան ի քառասուն և վեց աւուրս կարէր յայտանալ ոմի :

Ոմանք զբանիս ընկալեալ էին էր , որ ի յայնքան փոքրագոյն մարմնոյն ընկալեալ եղե՛ հոգին . արդ այս եղե՛ , զի յղացաւն Քրի՛ քան ժամանակի մնալոյն յարգանդի , ոչ լինիցի աննման մեղոյս յղութեան :

Դարձեալ՝ ի սիրոյն յղութեան , գիտաց զնա՛ . նա և քան զնա՛ որ մարդ : Եւ էր հոգի նորին ի կատարեալ զմայլման , ուստի քան զայ՛ ոչ էր միայն ձանաչարտորդ , այլ և բնձուող : Դարձեալ էր սբ յայ՛ մեզաց , և զի ամենայն չնորհք , և առաքինութի՛ : Ուներ զնայր ի յերկինս՝ և զնայր ի յերկրի . բայց ունդ հայր առանց մօր , և առ մայր առանց հօր : Դարձեալ մարդեղութեանէն եղե՛ Տէրն ծառայ . յաւիտենականն , ժամանակաւոր . անչափն փոքրիկ . վերհագոյնն առորկագոյն . անպարագրելին տես-

տեղական ։ պարզն՝ բաղադրեալ ։ Ասէ օգոստինոս՝ անառնասանելին տեսանի ։ անշօշափելին՝ շօշափի ։ անմահն՝ զենանի ։ Դարձեալ ասէ օգոստինոս ։ ո՛վ երբեք կարիցէ մոռասոց լինել ։ եթէ ձեռամբ կնոջ բարձեալ լինի ։ բարձօղն աշխարհի ։ հացն հրեշտակաց կերակրէ ։ զօրութիւնն երկնից ոտիրանայ ։ կենացն ամենեցուն մեռանի ։ Ա՛ս և այս իսկ գիտելի է ։ զի որպէս երրորդութիւն անճանչն է՝ ի միութիւն էութեան ։ նոյնպէս և ի քո՛ է երրորդութիւն էութեանց՝ ի միութի՛ն անձին ։ Ըստ որպէս ի յաճախութեան զանազան անճառութեանն ոչ զանազանի բնութիւն ։ այսպէս և ի քո՛ զանազան բնութեանն ոչ զանազանի անձն ։

Ա՛ս և մարդեղութիւնն Քո՛ էր զարմանալի ։ և ըստ կէսրեալն ։ և քանզի երեք եղանակք յառաջ գային մարդոյն կանխահաս լեալք ելին ։ այսինքն ասահմանն ոչ յառնէ ։ և ոչ ի կնոջէ ։ որպէս ադամայն ։ Ծնն.2.7

Երկրորդ՝ ի յառնէ առանց կնոջ ։ որպէս եւայ ։ Ծնն.4.1

Երրորդ՝ ի յառնէ և ի կնոջէ ։ որպէս որ այժմ Ա
բնականապէս ծնանին ։ Իսկ առ ի կատարումն ընդ
հանրին վայելէր ածել ի ներքս և զերրորդ եղա
նակն ։ այսինքն ՝ զի ընդ մարդ ի կնոջէ ՝ թարց ղուկ.
առն ՝ զօրութեամբ վերադոյն ներգործողին ։ 1.34.

Ապաւորեամն ՝ ի յղութեան որդւոյն ՝ համարին
թագան ի միասին բնաճարեալ զօրութիւնն ՝ հե
ղեալ ՝ և անստեղծ ։ Արդ բնաճարեալ զօրութի՛ն Բ
պատրաստեաց ընդ ՝ հեղեալն ՝ մաքրեաց ՝ և
ձգտաճարեաց առ ի միութիւն բանին ։ (ասեմ ձգ
տաճարեաց իբրու այնպիսի ձգտաճարութի՛ւ ՝ որ կա
րէ յարմարիլ բնութե) և անստեղծ զօրութի՛ն յան
կարծելի կատարեաց ՝ զոր բնութիւնն ոչ կարաց
եթէ ոչ մի ղընի միոյ ։

Յաղագս Ծննդեան Տ՚ Գ։ Ամ։

Ասացին քէ , ի եռակի , այսինքն , ամ
այն , մարդկային , և ընտրական ։
Առաջինն է ի հօրէ ։ Երկրորդն՝ ի մա
րիէ ։ Երրորդն՝ ի միում ։ Ի հօրէ Ծնա
նի յաւիտենականապէս ։ Ի մօրէ ժա
մանակաւորապէս ։ Ի միում հոգևորա
պէս ։ Եւ երեքին Ծնունդքս այսքիւկ
առեալ լինին ըստ երից գոյացութեանցն որ ի Քս ։
այսինքն , աստուածին , մարմնին , և հոգին ։
Քանզի ի հօրէ միւռ Ծնանի ամ
գամ Ծնեալ մարմնով ։ Եւ ի միում Ծնանի հոգևորա
պէս՝ բաղում անգամ ։ Ըստ ամենայն Ծննդեանն՝ քս
ունի զիայր առանց մօր ։ ըստ մարդկայնոյն՝ ունի
զմայր՝ առանց հօր ։ իսկ ըստ այնմ որ Ծնանի ի միում
ընդ օրօք ունի զիայր և զմայր , ըստ այնմ որ ասէ , որ
առնէ զնաս հօր իմոյ , նա՛ւ իմ եղբայր , և քոյր և
մայր ։ Չկերեսին Ծնունդս զայս՝ յիշէ եկեղեցին՝
յամենայն Ծննդեանն քի ։ զառաջինն , այսինքն , զամ
այնն պատարագէն որ առնի ի մէջ գիւղերի ։ զի
Ծնունդս այս է՝ ջուծկեալ ի մէնջ ։ ըստ եսայեայ ,
զԾնունդ նորա ո պատմեսցէ ։ Չկերկրորդն , այս
ինքն , զմարդկայինն պատարագէն , զոր առնի ընդ
ծառեալ առաքեալսն ։ զի մարդկային Ծնունդն մասամբ
իմն էր ծածկեալ , և մասամբ իմն էր յայտնեալ ։
Ծածուկ՝ ըստ եղանակին , վասնզի Ծնաւ՛ի կուսէն ։
և յայտնի , ըստ եղելութեանն ։ Իսկ զերրորդն , այս
ինքն , զհոգևորականն , պատարագանէն զոր առնի
ի տուէ ։ զի ընտրական Ծնունդն է՝ յայտնի , ի յոր
քն , յոգեծեալ լինի բազմաւոք ։ Ծնանի բարի գոր
ծով ։ մնանի յաւազանացուլն ։ ըստ եսայեայ որ ասէ
՝ի երեկիւղէ քումմէ յոգեծալ երկնեցաք , և Ծնաք ։
Արդ վասն ածային Ծննդեանն արդէն իսկ ասացեալ
է ի գիրս առաջին ։ այլ ասա Ճառելի է յայտնա
մարդկայնոյն ։ Զասոի գիտելի է , զի ըստ բանի առա
քելոյն՝ որ ասէ քանզի երևեցաւ շնորհքն այ ։ փրկ
չին մերոյ՝ամ՛ մարդկան , և այլն ։ Ծնունդն քի էր
շնորհալից , փառաւոր , առատ , և պտղալի ։

Ա Շնորհալի , այսինքն , տուեալ ձրի , և ոչ ըստ մերոյ
այ-

արժանաւորութեամբ ։ Եւ զայս ցուցանէ առեղծուած քան-
զի երեւեցաւ ընդ ոչ ոք ։ Զառաջ՝ զի էր փրկիչն մե-
րոյ ։ Ասաւ՝ զի՝ ամ՝ մարդկան ։ Զորայն՝ զի խոյս
տէ զմեզ ։ Եւ զսոսին այս ծննդեանն քո է կրկին ,
այսինքն , ըստ ներկայիս , և հանդերձելոյն ։
Կամ ըստ ներկայիս՝ է երկեակի պատուոյ ։ առաջինն
է՝ խոտորելն ի չարէն ։ անդ ուր ասէ՝ զի ուրացուք
զամբարշտութիւնն , և զայս ըստ չարին , որ ընդդէմ
հաճութեան ։ և զաշխարհական ցանկութիւնն՝ ըստ չա-
րին , որ է ընդդէմ բարի գործոցն ։ Երկրորդ
պատուոյն է գործել զբարին , անդ ուր ասէ՝ զգաս-
տութիւնն , արդարութիւնն , և աճապարութիւնն ։
Չդաստութիւնն , ըստ այնմ որ առ մեզ ։ արդարութիւն ,
ըստ այնմ որ առ ընկերն ։ աճապարութիւնն՝ ըստ այնմ
որ առ աստ ։ Դարձեալ ըստ հանդերձելոյն ևս՝ կր-
կնեն պատուոյն ։ Առաջինն է յառաջ , ըստ այնմ որ՝ ի
փառս հոգւոյն , անդ ուր ասէ՝ երանելի յուսոյն ։
Երկրորդն՝ խնդութիւնն , ըստ այնմ որ՝ ի փառս
մարմնոյ ։ անդ՝ ուր ասէ՝ ի գալստեան փառաց մե-
ծին այ ։ Ասէ աւետ՝ թէ՝ ի ծննդեանն քո , երեւե-
ցաւ բաղդատիւ , և մարդասիրութիւն փրկչին ։ յերեք-
կին թագաւորէն , այսինքն , ի Հոգոյ Տօր՝ ի յորում էր
ծածկեալ ։ ի սուրբերէն օրինացն , ի յորում էր օրի-
նակեալ ։ ի յարդանդէ մօրն , ի յորում էր կազմեալ ։
Քանզի ինքն իսկ գաւն էքաց զինքը ինքեաւ գրոյն ։ յայտ. 5. 5
Այլ և ծնունդն քո՝ էր օգտակարագոյն , հաճոյ ,
և բերկրալի ։ Ասէ զինչ օգտակարագոյն՝ քան զքո
կուսէն մարդոյ , ըստ այնմ որ ասէ՝ կոչեցեալ զանուն
նորա Քս , զի նա փրկեացէ զժողովուրդ իւր ։ ասա. մատ.
գասպէս ի զարհուրմանէ երկիւղին , ի յուժգնութենէ 1. 21.
հիւանդութենէ , ի յարգելմանէ բանտին , ի դերութենէ
թշնամանացն ։ Եւ զինչ հանճարագոյն՝ քան զկուսական
ծնունդն , ուր՝ կոյս է ծնօղն , ած է որ ծնանի ,
հոգին սբ է , որ ներգործէ զծնունդն ։
Կամ և զինչ զմարգասիրագոյն քան զծնունդն այ , և մար-
դոյ ։ Քանզի խնդացին , որք յառաջեցին՝ որպէս
աբրահամ , որ ցանկացաւ տեսանել զօր Տն ։ յօհ. 8. 56
Կամ և որք եկին զկնի , որոց ասէ առաքեալն խնդա- փիլի. 4. 4
ցեք միշտ ի Տր ։ Այլ և որք էին ներկայք , որպէս ղուկ.
հրեշտակքն՝ որք երգէին ։ Տուիքն որք տեսանէին ։ 2. 13.
յովհաննէս՝ որ զայր յարգանդէ մօրն ։ սիմէօն՝ որ՝ ի ղուկ. 1.
գերկոս ընկալաւ ։ այլ և մանուաննդ՝ փառաւորեալ 41. 47.
կոյսն՝

կոյսն որ Ծնանի զնա, որպէս ինքն իսկ ասէ՝ զնեցայց հոգի իմ յաճ վիրկիմ: Երանուհի կոյսն Ծնունդեամբն եբեր մեզ զփրկուն, որ սերմանեցաւ ի կոյսսն Աբեամ, բառնալ ի Ծննդենէն . ժողովեցաւ ընդ սրտիկն ի խանձարուրս . մանեցաւ ի տուն , ի գրնեցուցանել որ
յօհ.19.1 ի տաճարն . ճաղեցաւ նախ քան զնաչելն . քառնեցաւ
մատ.27. իբրև հոսել ամբաստանութեանն առաւ վկայիցն :
13. Աղաչեաց ի վերայ խաչին . մատնեցաւ յարութեանն .
յօհ.6.52 ուտեցեալ եղէ , հանապազորդ ճաշակմամբ հաղորդութեանն , և երկնային զնայմանն :
եսայ.45 8. Ասեմ երանելի կոյսն է երկին , որ զգոհեաց յերկիր ըզՔն . Նոյնպէս և ամպ , որ անձրևեաց զնա . նա է
1. կոր. երկիր , որ բուսոյց զփրկին : Ի Ծննդեան Ցն՝ է՛ր
15.47. երանուհի կոյսն երկիր յորմէ կազմ՝ կերպարանեցաւ
ածր.3.4. նորն ադամ՝ : Երկիր յորմէ բուսաւ ճշմարտութիւն .
12. երկիր յորմէ գերբան զերկիր պտուղն ծագեցաւ .
եսայ.42. երկիր բարի յոր անկաւ սերմն . երկիր որ բղխեբ
ղուկ.8.8 զկաճէն , և զմէղրն . երկիր բուսուցանող զպատարի
ծառոց. խառոյց . երկիր յորմէ էլանէր աղբիւր ուռգանել
13.28. զամ՝ եբեսս երկրի :
Ծննդ.2.
8ՈՅ

Յաղագս Թլփատութեան Ցն: Գլ. ԺԲ.

Ա՛ռ քո զթլփատութիւն , զսան բազմոց պատճառաց : Նախ զի զօրինեաց զոր էառ այլոց , ինքն կատարեսցէ : Երկրորդ՝ զի ցուցցէ զնատարութիւն իւր՝ դնելով զինքն ի ներքոյ խորհրդանացն առ յորս ոչ էր պարտական . քանզի ինքն էր Ցն
Ծննդ.17 օրինադ : Երրորդ՝ զի զարիւն իւր վա
11. ւեր՝ ոչ միայն ի յայրական տիսն , այլ և յերեսին
կանան հեղցէ : Չորրորդ՝ զի ցուցանիցէ զնեղ հո
գևոտարիս գոլ թլփատելի : Հինգերորդ՝ զի յամենի
պատաց զեղերեւիկական ոգը ասացին զնմանէ ոչ ունել
զշճմարտիսն մարմին , այլ առաչօք : Վեցերորդ՝ զի զի
տացէ հրեիցն պատճառ գայթակղութեան , ոչ առնը
լոյն զթլփատութիւն : Եօթներորդ՝ զի հաստատեսցէ
զհին օրէնսն , որ պարտէր պահել մինչև ի նա :
Չի օրինականքն լսատ օգտութենոսի , էին կենդանիք՝
նախ քան զարշաւանս Ցն , այլ յետ չարչարանաց
Ցն՝ մեռեալք . այլ յետ որոյ յայտնեցաւ շշմարտու-
թիւն

թի առեւտրականին յաչխարհի , յայնժամ Թաղեցեալ։ Ա
Արդ՝ Թլփատի քո , ոչ միայն օրինական Թլփատու-
թիւն , այլ և հոգեւորականն ։ Ըստ կարեմք բա-
ցատրել զԹլփատութիւն Ցն քառակի ։ Նախ՝ Թլփա-
տեաց ինա հայրն՝ ի ծնունդն՝ աղքատութիւնե սրոյն ։
Երկրորդ՝ Թլփատեցին ինա իւրքն յամուրն ուխե-
րոդի , սրով օրինացն ։ Երրորդ Թլփատեաց ինքն
զինքն ի յամ հեանս իւր , սրով խոնարհութիւնե ։
Չորրորդ Թլփատեցին ինա չար հրեայքն ի չարչա-
րանս սրով խաչին , և այս՝ զհեռոգոքն սլիտատոսի ։
Դարձեալ՝ Թլփատի քո և այժմ ի լիւբան չորեքկին։
Նախ՝ բամբասողք որք ի բաց քառնան զարբեհանս,
և զբարի համբաւան ։ Երկրորդ՝ խոչտակողք, որք
խոչտակեն զժամանակաւոր բարիս ։ Երրորդ՝ հե-
բեսիկոսք , որք քառնան զհոգիս ։
Չորրորդ՝ բռնաւորքն , որք քառնան զմարմինս ։
Այլ և հոգեւոր Թլփատութիւն մեր՝ ե կրկին ։
Առաջին Թլփատութի , է՝ մտաց ի ներկայումս , ի
մեղաց ։ Երկրորդն է՝ մարմնոյն ի հանդերձեալն ի
պատժոյն ։ Առաջինն՝ նշանակեցաւ հանդիսի Թլփա-
տութե , որ յերկոտասն եղեւ ։ և այս ե եռակի , այս-
ինքն , սկսողացն , որք Թլփատին ի մոլեցեց իւրեանց՝
սրով արդարութե ։ Եւ յառաջողացն , որք Թլփատին
յաեվրդաց՝ սրով ողբումն ե ։ Կատարելոցն՝ որք
Թլփատին ի տարիաւորացն՝ սրով կատարեալ սիրոյն ։
Երկրորդն՝ նշանակեցաւ Թլփատութեամբն յերկիրն
աեւտեաց , եղեալ ի գաղթադաղ , զի յուշերդրուե
յարուե , վասնզի քի Թլփատեալ լիցուք ի յամ Թշա-
ռութեց ։ Յորմէ յայտ է՝ Թէ առաքել զօրեղագոյն
է հոգեւոր Թլփատութի ի մեր , քան զնմանեաւորսն
հրեից , զի Թլփատութի նոցա Թէպէտ քառնայր
զկղբեական մեղսն , սակայն ոչ բանայր զդուռն ար- Բ
քայութե . այլ մեր՝ զերկոսինն առնէ ։
Արդ՝ երկու ինչ դիտելի է՝ զԹլփատութեն զՔ .
նախ՝ զնոտարութեն քի , ի Թլփատութեն ։
Երկրորդ՝ զդերազանցուն նորին՝ ի յանճառադրու-
թե ։ Քանզի կոչեցաւ ասէ՝ անուն նորին Յս ։
Իսկ արժանաւորութեի անճառնս այսորիկ բազմապա- ղուկ.
սին է . Քանզի է յաչխարհիդ օրինեալ , որպէս ասէ 2.21.
բեռնաւորս ։ Ի հնոցն կանխաւ օրինակեալ , այսինքն,
ի յեսու ։ Ի մարգարէիցն ցանկացեալ՝ ըստ եսայեայ եսայ.
որ ասէ՝ անուն քո ի բազմանս հոգւոց ։ 26.8.

Ի սրբոց հարցն մարգարէացեալ . քանզի ասէ բեռ
նարտոս՝ քաջքո անուն Յն , մարգարէացեալ էր
բերանովքն սաղմոսին : Յայ անուանեալ . որպէս ասէ
փիլիպ. առաքեալն , Նորին եւ անուն : Ի հրեշտակին
2·9. կանխաւ աւետարանեալ . ըստ զօրութեան , որ ասէ ,
ղուկ. կոչեցեալ անուն նր Յն : Ի երբանուհի կուսէն քա
1·31. րոզեալ , ոչ ասէ՝ հզօր և սքանչ անուն նր :
ղուկ. Նաեւ ի յառաքելոցն մեծացուցեալ զի ասէ ի գործն
1·49. գնացին առաքեալքն խնդալով յերեսաց աւետն ,
գործ. զի վասն անուան Տն , արժանի եղեն դանդ
3·41. ի մարմրտացն վկայեալ , զի վս անուանս այս չար
սաղ. 113 չարեցան : Ի խոստովանողացն գովեալ ըստ սաղմո
1. սին որ ասէ , գովիցեք մանկունք զՏր , և գարձեալ
յարեւելից մինչև ի մտուս արեւու , գովեալ է անուն
նր : Ի սքեղ կոչանացն նախասպես ճաշակեալ . ուստի
երդ. 3·2 ասէ , Լյերդան , իւղ թափեալ է անուն քո :
Եւ բեռնարտոս ասէ Յն , է՝ մեղր ի բերանս , քնար
ի լսելիս , զաւրազնեցի ի սիրտս : Յամ սրբոց բար
սաղ. ձայեալ . ըստ սաղմոսին , որ ասէ՝ մեծ արարք զՏր
33·4· և բարձր արարքք զանուն նորա : Եւ պետրոս , ի
գործս ասէ՝ ոչ ոք է այլ անուն ի ներքոյ երկնից ,
գործ. որով պարտ իցէ կեալ : Իսանուն այս , Յիսուս՝ են
4·12· գերք վեց , որք կարեն լինել սկզբունք աւետեաց
այսոցիկ , Յարուցեալ արձանի տրամեգելոյն . Իրաւունք
սրբոց . Սրբութի երանելեաց . Լուղութի մեղրե
լոյս . Հոտանուշ խնդրոյգին զերկութի . Սան
դուխտ եւանողացն ի երկինս : Վարձեալ անուն
այս Յն , յարմարի քի , երեք կերպիւ :
եսայ. 12· Նախ՝ ի կողմանէ բնութե , զի որ ըստ ածային բնու
2.12.6.22 թեանն էր փրկիչ իշխանութե , և ըստ մարդկայն
43·3· բնութեն լինիցեր փրկիչ ապաւաշարութե , նա և
յատկացուցանիցեր ինքեան զանուն փրկին ,
Երկրորդ՝ ի կողմանէ պատշաճութեն . քանզի
վայելէր իակ , զի ըստ իրին ունիցի զանուն ,
տիտ.3· Լատի զի փրկեացէ՝ ի մեղաց , ի սատանայէ , ի դժո
5· խոց , իրաւի ունէացի այնպիսի անուն , որ պատկան
այնմ բարերարութե : Երրորդ՝ ի կողմանէ մեծ
զօրեղութե , զի քն իւրովք չարչարանօք փրկեաց
զմեզ :

Յաղագս մկրտութիւն Քրիստոսի։ Գլուխ ԺԳ։

Մկրտութիւն Տ֊ն՝ բազայայոյն խոնար֊ հնազանդութեան նորա, և օծումն մեր ։ Իսկ խոնարհութեի՛ նորա՝ ցուցանի չորիւք ։ Նախ զի եկն Յն՝ այսրինքն ։ առաջի մկրտութե՛ն, և ոչ կարօտանայ մկրտութեան ։ Երկրորդ՝ զի Հոգին սուրբ ոտանաւորեցաւ ։ եդ զինքն ի ներքոյ խոնարհ տարերց ջրոյն ։ Երրորդ՝ զի եկն առ մարդ, այսինքն, առ յորդանէս, այսինքն, ելից ի ծառայն ։ Թագաւորն առ ապաստարան ։ արեգակն՝ առ արուսեակն։ Չորրորդ՝ զի եկն մկրտիլ ի նմանէ, այսինքն, աղբիւրն յառաջն, լուծիլն ի կաթիլ ի ջրոյն, արարողն մկրտութե՛ն ի ապաստարեն իսկ օծումի՛ մեր զուգական ղերիւք՝ հայոյս որք եղեն ի մկրտութեան ի՛ն։ Նախ զի ինքն մկրտիլն՝ էր վարդապետի ի ջրոյ անտի ։ որով նշանակի հեղուա՛ծ շնորհացդ ի մեզ ։ քանզի մարդն մկրտութե՛ն ազատեալ ի մեղայ ելանէ հարոյ յաւազանէն։

Երկրորդ՝ բացաւ երկին, որ նշանակի լեռ որ մեռանի յետ մկրտութեանն առ ժամայն Թողի յարքայութիւնն ։ Երրորդ՝ ՀՉ ոչին սբ մարմնաւոր տեսլեամբ, իբրև գաղանի ։ որով ցուցանի՝ լեռ մկրտութիւնն առնէ զմարդն տառապ ոչ֊ինչ սրբոյ։

Չորրորդ՝ եղև ձայն հօր, դա՛ն որպէ իմ սիրելի, որով ցուցանի զի մկրտութե՛ն՝ Յորդւոյ բարկութե՛ն, ևնի որդի շնորհացդ ։ Դարձեալ՝ ի մկրտութե՛ն քն՝ նշանակին դայոցականք մկրտութե՛ս մերոյ, այսինքն, մկրտոյն ։ մկրտեցեան ։ նիւթն ։ ևս ։ ոտանաւորութիւն ։ Մկրտոյն յովհաննէս ։ որով նշանակի սրբութիւն սպասաւորին ։ Եւ մկրտեցեալն էր Քն ։ որ սրբեաց զմկրտութի՛ն մեր ։ զի շշափմամբ ամենայն մարդոյ մարմնոյն իւրոյ՝ եւս ջուրցն զթորուի վերըստին ծննդեան ։ Կնքե՛ն էր ջուրն առաքել յարմար, և հաստատագոյն քան զայլ տեղեղուկ նիւթ առ ի մկրտութիւնս մեր ։ Իսկ տեսանի նշանակի վկայութե՛ն սբ երրորդութեան ։ Չի եղև անդ հայր ձայնիւն, որդի՛ մարմնով ։ և ոգին սբ աղաւնոյ կերպ տեսլեամբն ։ Իսկ հիւսուածքն հեռուն

ձևոյն. զի ձայն ըստ փիլիսոփային, է՝ նշանական անձանց ախտից: Արդ ձայնիւ հօր, որ լսեալ եղև ի մկրտութեանն Քրի, նշանակին հինգ գերազանցութիւնք, և պատուի Տէր մերոյ Յի Քրի: Քանզի յորժամ ասէ, գա է. գումն քո ըստ էական շնորհութեան, զի ամ միայն ունի զնշմարիտ գոյն: Զի ամ գոյ ի տեսականէ է, իսկ ամ է՝ առաջին տեսակ առանց նուազութեան, որպէս ասէ պօղոս: Իսկ յորժամ ասի որ կող.1.15 զի գումն քո ըստ յարմարութեան հայրականի նմանութեան: Քանզի մի այսորիկ ասի որպէս, զի լինի իբրև զնայլ, ուստի ի լսողին՝ որպէս տեսուքաբանի, լինի որպէս ինա. մի որպ որպէսն ասի պատկեր հօր՝ առաւել քան զոգին սբ, վասն պատճառացն որ ճառեցաք ի գլուխ.6 գիւս առաջին: Այլ յորժամ ասի, իմ, գումն ըստ անձնաւորեան գոյացութեանն որ ընդ հօր. քանզի ասէ իմ, այսինքն, համագոյակից ինձ:

Բայց յորժամ ասի, սիրեցի, գումն քո, ըստ բարեյօհ. 3. կամութեանէ հայրական սիրոյն. ըստ այնմ յօհաննու ՝ի՝ 3.5. հայր սիրէ զորդի. և այլն: Այլ յորժամ ասէ՝ ընդ որ համձեցայ, գումն ըստ յատկական տաճմանէն:

Այլ ծանիր, զի տաճմանիւնն է՝ տանուցեալ կամք, ուստի ասի ի յատնիան համատաճեցայ, այսինքն, ոգեւով սրբով տնկեցայ ի յորդի, ըստ առեալ մարմնոյն:

Յաղագս լուսաւորութեան ընծայիցն Քրի: Գլ. Ի.Դ.

Եւս այսորիկ քննելի է զլուսաւորն ընծայից մարմնացելոյ բանին. քանզի եր ըստ մարդկութեանն ի ընծաւք ի կամ. ի խնամոութիւնք ի յիմացականն. և այլ. դեմամբ ի գործսն: Վասն առաջնոյն ստուգապէս հաւատալի է, քանզի ի քնի յղութիւնէ եր լուսաւոր ընծայից, ըստ ընծայից առանձնական անձին, և ըստ ընծայից գիտոյն, և ըստ ընծայից միաւորութեանն. և այսքիկք երեքին ընծայք են նոյն ըստ էութեան, բայց տարբերին ըստ գործոյն: Արդ ընծայք առանձնական անձին, է ընծայք ունական, զոր ունէր քո լուսաւոր և կատարեալ ի թագր հաւատոյ և յուսոյ; զոր ոչ ունէր. այլ ոչն, որ հնտուէ նոցա ի վերին գաւ-

զանձանն ։ զի հաճասցին հետևիլ Քանաչուհւոյն, և յուսոյ՝
ըմբռնումն ։ Իսկ ըստ այմ, որ վերոյ ասացեալ չնորհքն
առանձնական անձին առաւելութ ի քէ, միևչ զի
ազդէ ի յանդգնութ խորհրդական մարմնոյն ի բոլոր
ղղգալն, և զհոգևորական շարժուձի ըստ ազգերա-
կան լինելոցն ամենայն չնորհից բնակելոյն ի նմա, ասի յով. ։ ։ ։
չնորհք գլխոյ ։ Եւ գիտելի է զի քէ ըստ երկաքան-
չիւրոյ բնութեանն ասի գլուխ ակնհղեցւոց . քանզի ոչ
միայն ըստ այնմ որ ած , այլ և ըստ այնմ որ մարդ,
ազդէ ղգալն , և զարժուձն ոգւոյն , և չնորհաց, ի
յամենեսեան որք յարին առ նա ։ կամ ուղիղ հաւա-
տով , և կամ հաճատով խորհրդոյն ։ Այլ արդ ըստ
այնմ որ ած , ազդէ ղայսպիսի չնորհս իշխանաբար ։
Իսկ ըստ այնմ որ մարդ , ազդէ զնա կիրսլիւ արժա-
նաւորութեան արդեանցն ։ և զի ի չէն արդեանն՝
ոչ միայն ըստ պատշաճի , այլ և ըստ համարժանաւո-
րութեն հեղոս անդամոցն իւրոց զնորհս ։
Եւ զայս ունէաց վասն միաւորութեան ընդ բանին ։
Քանզի ի յաւուրս յոյս հաւաքեա , զի քո ըստ այնմ որ
մարդ՝ ասի գլուխ ակնհղեցւոց , վասն երից պատճա-
ռաց ։ Նախ վասն ազդողութե չնորհացն , որպէս և
ասացաւ իսկ ։ Երկրորդ՝ վասն համակերպութեան եփես.
բնութեանն, զոր ունի գլուխն առ անդամս. զի թէ ։ ։ ։
պէտ քո գերազանցէ՛ քան զանդամս իւր ըստ ամբոյնի
բնութեան , ասկայն է համաւոեակ նոցա ըստ մարդ-
կային բնութեանն ։ Երրորդ ասի գլուխ նմանութիւն,
զի որպէս անշարժոտ մարմնին ձի կայանայ ի յամենա-
մաքուր անդամոցն , այսպէս խորհրդական մարմնին
նորա՝ ի մաքուր հաճատացելոց ։ Քանզի ի լուսեղէն յով. ։ ։ ։
նորա՝ առնուն ամենք զբարերարութիւն չնորհաց , և
ոգւոյ , որք մասին առ նա , կամ ուղիղ հաւատով ,
կամ խորհրդով հաճատոյն ։ Դարձեալ ըստ այնմ ,
որ նոյն չնորհ առանձնական անձին ճաշակութեաց
դմարդկային բնութիւնն ձի առ միաւորութիւն քա- Ա
նին , զի լինիցի արժանի միաւորել ընդ աչքան ած-
այնի բարձրութեանն , կրկի չնորհ միաւորութեան ,
որով ինքն ձի եր արժանի , ոչ միայն երկնակութե
փառացն , այլ և ած ական երկրպագութե ։
Եւ գիտելի է , զի չնորհ միաւորութեան ասի , վասն
զի միաւորութիւն մարդկային բնութեան ընդ ածա-
նոյն , ոչ է ըստ արդեանց , այլ ոտնձգել ձգի մարդ-
կութեանն ձի ։ Իսկ միաւորութե չնորհս այս կա-

րէ իմանալով կրկնակին։ Եթէ ըստ այնմ, որ ընդհանուր ամենայնի ճանաչողութեան վարդապետին բնութիւն առ ի միաւորիլ ընդ բանին, և ըստ այսմ է՛ նոյն ընդ վերոյ ասացեալ ընդհանուր առնութեան անձին, և գիտացն։ Երկրորդ կերպարէ իմացեալ լինի ընդհանուր միաւորութեանն վասն նոյն ինքն միաւորութեան, և ըստ այսմ զանազանի ընդհանուր միաւորութեան ի յանձնական ընդհանուն, և ի ընդհանուն գիտացն, ոյք զանազանի միաւորութենէն ի յանձնական ընդհանուն։ Վասն այսորիկ

յոհան. ասէ յոհան, ոչ ևթէ չափով տայ ածէ զհոգին, որ ուղիղ զկերպին մեկնութեան. նախ այսպէս՝ ոչ ևթէ չափով տայ, այսինքն, ի բոլորովին է տեառնէ, և ոչ մասնաւորաբար, ի զոր ինչ կարաց ածէ տալ նմա ի յոգւոյն սրբոյ, եւ։ Երկրորդ՝ այսպէս՝ ոչ չափով տայ է՛ ի վեր քան զամ հասեալսդ, նկատեսցուք ասելոյ մարգիկ։ Իսկ զայնմանէ որ ասէ՝ ի ընդ ևս ճշմարտութեան. գիտելի է՝ ի բազում կերպիւ զանազանի լուսեղէնն։ Աւասիկ՝ բանականութեան, որ գոյանի յիւրաքանչիւր մարդ արուսր։

յոհ. ա. 14.

դորճ. ա. ա.

Երկրորդ՝ առաւութեան, որ եղև յառաքեալն. ոյք ասէ՝ գործոյն, լցան ամենեքեան սրբով։ Եւ ի սոսկական նոսա, որ ասէ, սուրբ անուանս այր ի ընդհանուր։

դորճ. ե. 3.

Երրորդն է ընդհանրութեան, որ ոչ եկեղեցւոյ, որոյ ոչ ինչ պարզև պակասի։ Չորրորդն գերազանցութեան, որ եղև յերանելւոյն կոյսն, որ գերազանցեր ընդ ընդհանուր։ քան զամ սքօ, ըստ այնմ որ ասէ սիրաք, ի յիս է՝ ամ ընդհ կենաց, և ճշմարտութեան։

սիրաք. ա. 2. 5.

ղուկ. ա. 28.

և զուկաս ասէ՝ ողջոյն ի ընդհանուր։ Ինչ ևթէ որ ասէ՝ ի վեր քան զառաւաւղեղութիւն, որ էր ի քէ, ըստ այնմ որ ասէ՝ ի ընդհանուր և ճշմարտութեան։ Ապ ի վասն անմեղութեանն քրիստոսի գիտելի է՝ զի էր անհրաժեշտ չամ մեղաց, ըստ ունակութեան, ըստ կարողութեան, և ըստ ներդործութեան. քանզի ոչ մեղանչեաց, և ոչ կայցաց մեղանչել. և ոչ ի ծնողաց քարշեաց զսկզբնական մեղս, ոչ ի հօրէ, զի ոչ ունէր զայր մայրական. ոչ ի մօրէ, զի բոլորովին մաքրեալ զնա ոգին սրբ՝ ի յաբմաւոյ մեղացն։

յոհ. ա. 14.

Յաղագս լուսնեայն խմաստութեն. Գլ. ԺԵ.

ԼՍ՝ի քո՛, ամ լուսնի խմաստութե՛, ո՛չ միայն ըստ ձանաչման, այլ և ըստ եղա՛նակացն և ըստ զանազանութեան ձա՛նաչելոյն, որք են հինգ. Նախ է՝ ձանաչումն մյանչեձառութեան՝ ի կողմանէ ձեռնութեան, և ըստ այսմ երեսնակի՝ ձանաչէ զնա՛մ հանդիպամանցն, այսինքն, զանհունս և զձեռնաձորոն քանի՛ առ ձե՛ ամ անհուն՝ է հունաւոր. Չի ձե՛ տեսանէ զբազմութիւն միով, այս է, ինքեանք, ուստի ո՛չ զանացանի անդ զոր տեսա՛նէ, և որով տեսանէ՝ զի զինքն տեսանէ ինքեանք, և յինքեան տեսանէ զնա՛մ. ո՛չ միայն զոր արար, այլ և զոր կարէ առնել, որք են անհունք: Երկրորդ է՝ ձանաչումն զբազմական՝ ի կողմանէ մարմնոյն. և երեսնակս այս է ձանաչումն փորձիս, որով կա՛ն ո՛չ գիտաց զնա՛մ հանճարամբն. զի զբազմերիցն ո՛չ է ընդունակ իրաց, եթէ ո՛չ ներկայ գոլով յաստղեդէզին: Երրորդ երեսնակն է՝ հոգևորական, ի կողմանէ միտացն. և այս երկու եռակի, այսինքն, բնութեամբ, ընդ՝ ձնորհօք, և փառաւք: Ըստ՝ բնութեամն է՝ երրորդ երեսնակ ձանաչելոյ, որով կէ՛ր ձանաչեաց քո՛ զնա՛մ, որ վերաբերի առ՝ ի կացուցիչն ընդհանուր աշխարհիս, և առնել զերազանցապէս քան զադամ, նախ քան պձդանչելն: Չորրորդ է՝ ընդ՝ ձնորհօք, և ըստ այսմ երեսնակի՝ ձանաչեաց քո՛ զնա՛մ ընչ, որք վերաբերին առ՝ ի փրկութի՛ մարդկային ազգի, առնել զերազանցագոյն քան զնոցա մարգարէից, և հրեշտակաց: Քանզի ո՛չ միայն ունէր քո՛ զգիտութի՛ն ընդաբոյս ունակութի՛ն, որպէս ադամ, և հրեշտակք. այլ և հե՛ղեալ ունակութի՛ն՝ ի վեր քան զնա՛մ սքա զլուսաձոր բերալ ընդ՝ ձնորհօք: Այլ ո՛չ ունէր զձանաչումն ոտացանան ունակութի՛ն՝ որ ո՛չ էր ի՛ նմա, վասն անհատութե՛ն իւրոյ: Հինգերորդ է՝ փառաւք, և ըստ այսմ երեսնակի ձանաչեաց քո՛ զնա՛մ, զձնորհսն ներդործական ձանաչմամբ, իսկ զանհունսն ո՛չ, բայց միայն ունակական ձանաչմամբ, կամ գերազանցական:

Քանզի հոգին Քի՛, փառաւք տեսութեանն ըմբռնէր, որ քան կարէր ըմբռնել հունաւոր բնութի՛ն միաձո՛

ղուկ. 2.52. եբրայ. 5.8.

Ա

Բ

բեալ ընդ անշնոյն : Վասն որոյ գիտելի է , զի իսո-
ղութիւնքն կարելիք են լինելոյ երկոցին ի յարեհատն ,
այսինքն , ի յարեհատառուին , և կամ յայլմէ տեառնո-
ղէ զարեհատն : Եւ այսու երկոքումբքը կերպիւս ճա-
նաչեաց քո զիրս , այսինքն առաջին կերպիւնն ճշմարիտ
բնութիւն , և երկրորդ կերպիւնն փառաց տեսուն :
Արդ՝ յայտ են ի նախասացեալսդ հինգք տարբերու-
թիւք ճանաչման , որք են ի քո , քանզի առաջին կերպ-
իւնն ոչնչէր զճանաչումն որպէս ասէ : Երկրորդ
կերպիւնն որպէս մարդ : Երրորդ կերպիւնն որպէս
ճանապարհորդ : Չորրորդիւնն ոչ լուսաւորեցեալ :
Հինգերորդիւնն ոչ ըմբռնող : Նա և ասի քո յայ-
տուն երկաբանիւրոյ բնութեանն , զի տուն ասելոյն
լուսաւորի ի ներքս գիտելին , և տուն մարդկութեանն
ուսուցանէ արուաքնուստ ոչեանս մեր . և այս եռակի ,
այսինքն , աքանչելեօք , քարոզութիւք , և օրինակօք :
Որոց առաջինն է կարողութիւնք . երկրորդն իմաստու-
թիւն . և երրորդն բարութեան : Եւ ծանիր՝ զի գի-
տութիւնն Քրի մարդոյն է՝ ամենասքիւ ի մէջ ամ
տուեղեալ գիտութեանց , զի ոչ ունի զիտանելոյ ինչ
յիւրոյ ներհակէն , ներգործութիւք , կամ զօրութիւք :
Ամենաւանդ զի ոչ կարէ անգիտանալ զիմն , վասն
միաւորութեան ընդ բանին . բայց սակայն զի տոգիւն
քո էր տուեղեցեալ , գիտութիւն նորա ոչ էր այնպէս
ամենասքիւ , ոչ այն . Թէպէտ գիտէ զամ՝ զորս
գիտէ ՚ՁՃ : Այլ զի ասէ զարգանալոյ ՅՆ հասեալ ,
և իմաստութեամբ , առաջի այ , և մարդկան , ոչ է
խնդալի թէ չիցէ զարգանալոյ . զի ի սկզբան
յոգութեն էր այ և իմաստութիւք . այլ առաւել ի
յայտ , որք յառաջանային ուսմամբ և օրինակաւ նո-
ցին , և այն առաջի ՃՆ , այսինքն , ի փառս այ . և
մարդկան , այսինքն , ի յօգուտ մարդկան :
Դարձեալ՝ զարգանալոյ ՅՆ նա և ինքնեան փորձա-
կան , և զգայական ճանաչմամբ , զի ըստ առաքելոյն
ուսամ զնաւազանդութի :

Գ
ղուկ.բ.
52.

Եբր.ե.8

Յաղագս արժանաւորութեան Քրի։ Գլ։ Ի.Զ.

Ամենագամայն քո էր Ճանապարհորդ, և ըմբռնող՝ ի սկզբանէ յղանել էութ, ոչ յանէմ հետէ սկսաւ արդիւնաւորիլ և զնացիլ։ Այլ արդ արժանաւորեցար, քան այնմ որ Ճանապարհորդ, ոչ քան այնմ որ ըմբռնող։ Իսկ կատարելութիւնդ, և լրութիւն արժանաւորութեանն քեզ ցուցանի՝ յերեքին էրս։ Նախ՝ ի կողմանէ այնմ՝ որ արժանաւորիւր. որ ոչ միայն մարդ էր, այլ և Աստ։ Երկրորդ քան ժամանակին, զի ի սկզբանէ յղութեամբ էութ արժանաւորեցաւ ընկալմանէ ի ժամ մահուանն։ Երրորդ քան այնմ, որով արժանաւորիւրն իսկ, զի արժանաւորիւր ունակութեամբ անհնակատար սիրոյն, և կրթութեամբ անճառատար առաքինութեան։

Չորրորդ քան այնմ՝ որոց արժանաւորիւր. զի ոչ միայն ինքեան, այլ և մեզ։ Քանզի ամ դործովք իւրովք, որք յառաջ գային յանձինչնան կամացն, արդիւնաւորեցաւ ինքեան յաճախնական կենաց, զոր և ունէր իսկ. նա և մեզ զոր ունելոցք եմք։

Հինգերորդ՝ ի կողմանէ չահեցեալ իրին։ վասն մեր, քանզի չահեցաւ մեզ զթողութիւն մեղաց՝ զնորհս, և զփառս, նա և զպատմուճան մարմնոյ, և զբացումն դրանն արքայութեան։ Օլ նախ քան զմարմնանալն քո, ունէր սաստկագործեան քարշողական, և զճեռն մղողական. վասն զի քարշէր ուժգնակի ի մեղս. և մղէր առանց ընդդիմանալոյ ումեք ի լիմբեան առ ի սպանանիւ։ Այլ քո Թուլացոյց զառաջին ճեռն՝ արժանաւորութեամբ արդեանց իւրոց, և զերկրորդն՝ ամենևին եհատ։ Որդ ի յարժանաւորութեն արդեանցն քո, են արմատացեալ ամ արժանաւորութիւք մեր, եթէ փոխարինականք պատուոց, և եթէ արժանաւորականք յաճախնական կենացն. քանզի ոչ ի բաւ կութենէն այ արժանիք եմք զերծանիլ. և ոչ անշփութեան վարձուն արժանաւորիլք հասանիլ որ է ամ, եթէ ոչ արժանաւորութեամբ մարդոյն քո։

Վեցերորդ՝ քան այնմ զոր չահէր ինքեան, զի թէ պէտ ոչ չահէր զփառաւորութիւն հոգւոյն, զոր արդէն իսկ ունէր. սակայն խոնարհութեամբ չարչարանացն

նացին չահեցաւ ինքեան զխումանակի յարութիւն, զիառաքելութիւն անհաս իւրոյ, և զպատիւ զա-
տաբրական իշխանութեան. որպէս ասէ առաքեալն
փիլ.ւ.ո քո լեալ հնազանդ մահուամբ, և մահու խաչի։
Եւ զինի ասէ՝ վասն որոյ ած զնա առաւել բարձ-
րացոյց՝ ըստ առաջնոյն. և շնորհեաց նմա անուն,
ըստ երկրորդին. զի յանուն Յի քո ամ ծունր կրկ-
նեսցի՝ ըստ երրորդին։ Եօթնեերորդ՝ ըստ կերպին
որով չահեր, քանզի ասի արդիւնաճորիլ զբ եռա-
կի, այսինքն, 'իյոչ պարտեացն առնել պարտական.
և կամ 'ի պարտուցն առաւել պարտական. և կամ
'ի պարտուցն ըստ միոյ կ'երպել, առնել պարտական
ըստ այլոյ կերպի։ Արդ՝ առաջին, և երկրորդ կեր-
պիէն քո չահեցաւ մեզ, և ոչ ինքեան. զի ոչ կա-
րէր առնել ինքեան 'իյոչ պարտականէ պարտական,
կամ 'ի պարտուցն առաւել պարտական. զի 'ի սկզբա-
նէ էր սբ, և ոչ կարէր յառաջանալ 'ի սրբութիւն։
Իսկ երրորդ կերպիէն՝ չահեցաւ ինքեան. զի բարի
գործացն որ պատուէր նմա ման ընդհատ միաբոր-
թեան, արար ինքեան պարտական այլով եղանա-
կաւ, այսինքն, ժրժանաճորութիւբ բարի գործոյն,
քանզի չահեցաւ ինքեան զյաճախութեան կեանն,
զոր արդէն իսկ ունէր, ամայն մեզ ունելոյ էր։

Յաղագս կամացն քո, Գլ. ԺԷ.

Ա
ՂԼՈ.ւ.17 Քո, կրկին էին կամք, այսինքն, տուող
ծեալ, և անտուեղծ։ Արդ՝ 'իյանտուեղծ կամացն ասացեալ եղև 'ի գիրսն առաջին։ Իսկ տուեղծեալ կամքն քան կրկին է, այսինքն, բանին, և զգայա-
կանութեան։ Եւ կամք բանին դար-
ձեալ է կրկին, այսինքն, բանին ըստ
այնմ որ բանական է. և բանին ըստ այնմ որ բնութի-
է։ Արդ կամք բանին ըստ այմ որ բանական է՝
համաձայնացոյց զինքն 'իյանտեղծ կամացն։
այլ կամաւ բանին, ըստ այնմ որ բնութիւն, և կա-
մաւ զգայութեանն կամեցաւ ինչ յատուկ, զոր ոչ
ղուկ.22. կամեցաւ կամաւ բանին ըստ որում բանական, այս-
42. ինքեան, զոյ ծառանիլն. և ըստ այսմ կամաց այսոքիկ,
մատ.26. ոչ էին ներելոյ ի բերեալ, թէ եկեալ կամեցեալքն
ՀՅ. էին

ին ներհակք · զի ըստ կամաց մարմնոյն հրաժարե-
գան ի չարչարանացն · այլ ըստ ածային կամացն զոր
ինչ պատուհաս էր կամեցան · և ըստ կամաց բանին
իրառապես հատանեցան · և այսպէս իւրաքանչիւր կամքն,
պահեցաց զիւրն , այսինքն , ածային կամքն զարգա-
նուեին , և բանի կամքն պղնազանդեին . իսկ
մարմնոյ կամքն ղընուեին . այսինքն , ղհրաժա-
նուին ի չարչարանաց ։ Ասասլ յայտ է՝ զի կամքն ինչ
է՝ անարժան բանականին, որ ոչ է անարժան զգայա-
կանին · որպէս էր ի քէն կամիլն ոչ մեռանիլ ։
Ալ Թէպէտ կամք ոչ մեռանելոյն էր զգայականա- մատ.
բար ի զգայականէն , սակայն և էր առիթ օրէն ի 26.39.
բանականէն · քան զի քո յորժամ կամեցաւ , էած
յերևակայութիւն՝ զարհուրելի մահն այն , և յայն
ժամ բնականապէս հրաժարեցաւ ի նմանէ ։
Իսկ կամեցաւ զայս առնել ի յոսասնն մեր , և ըստ
այսմ բանականն բարեխօսէր վասն զգայականին՝ ասե-
լով , հայր՝ եթէ հնար իցէ անցցէ բաժակս ։
Քան զի ինդրուածն այն էր զգայականութեան ,
նաև բանականին · այլ զգայականին էր՝ ի բերև բաղ-
ձոցողի . և բանականին իբրև մաղթողի · և զայս
կամեցաւ քո , առ ի յերեքեսին ուսուցն մեր ։
Առաջին է՝ զի դիտասցուք թէ են ինչ , որոց կամին
ըստ զգայականութեան ոչ են մեղք , թէպէտ իցեն
ներհակք ածային կամացն ։ Երկրորդն է՝ զի մար-
տիրոսքն քան , ոչ յոսասնատեսցին ընդ զարհուրիլն
ի մահուանէ · քանզի և քո զարհուրեցաւ ի մա-
հուանէ ։ Երրորդ է, զի ուսցուք խոհեմաբար խնդ-
րել , այսինքն , եղեմատրել դհամս մեր ածային
կամացն , և այս յայտ է՝ յիւաէերէտ եթէականէն ,
որ ասէ՝ եթէ հնարիցէ · և դադաճալ · ոտկայն ոչ
ոչ ես կամիմ , այլ ոչ դու ։

Յաղագս պահասութեանն ղոր է առ Քրիստոս: ԳԼՒ ԺԸ.

Ասմո. 4.2
26.38.

Զ միայն է առ Քրիստոս զմարդկային բնութիւն, այլ և զպահասութիւնս՝ որք չուրջ զբնութիւնս, այսինքն, զայնս որ նմա վերաբերին առնուլ. ուստի ասեն ոմանք՝ թէ չարաչարանքն են կրթականք կատարեալ առաքինութեանն, և վկայականք մարդկային բնութեանն, ասեն այսպիսիկ ճշմարտապէս, և ոչ առաւօք կրեաց զկիրսն, զհոգևորսն նա և զմարմնաւորս, որք ներատեն առ հասարակ բնութիւնս մեր, ոմն զբաղձն, և զծարաւն, և զպահասիլ կերակրոյն. զտրտմութիւն, և զերկիւղ, ընդ պատահիլն վհատութեանչ, և զտագնապիս, ոմն ի չերմութիւն, և ցուրտն, վաստակին, և այլն: Այլ ոչ գոյ մարմնական պահասութիւնս եառ, ոմն են հիւանդութիւնքն բազմադիմիք. և ոչ գոյ հոգևորականն, որ է մեղքն, տգիտութիւնն, և ապուռամբութիւն մարմնոյն առ հոգին: Դարձեալ զի ոչ ոք անմեղ պատրաստ է յանկամ համբերել տանջանաց. քանզի զիներ այս ընդդէմ կարգի ածային արդարութեանն: Նմին իրի՝ Քրիստոս այնպէս կամաւորապէս կրեաց զկիրսն, մինչ զի յանկամ կրել ոչ կարէր. զի չարչարանքն իւր՝ ոչ էր ընդդէմ կարգի ածային կամացն. և ոչ ընդդէմ կարգի կամաց բանականութեան. Թէպէտ զիներ ընդդէմ կամաց զգայութեանն և մարմնոյն: Նա և ասեմք, թէ քրիստոս տապէս՝ երկեաւ. ճշմարտապէս՝ ցաւեցաւ, և ճշմարտապէս տրտմեցաւ, քանզի այնմ որ այսոքիկ նշանակեն զարտաքինսն, և ոչ քան զայնմ նշանակեն զկիրսն:

Ասդ՝ զանազանին արտաքինքն ի կիրսն, զի յայնժամ ահաւորագանն ասի արտաքինք, յորժամ հոգին անյագ ահաւնայ, մինչ զի զաւա մեռց ոչ ամբոխել. եակ կիրք ասի, յորժամ ի անյագս ուժգնին, մինչ զի ամբոխել զաւա մեռցն, և արտուղեցուցանել ի յուզումն, և յանձային խոհմանէն, և յայնժամ՝ բանն ճեապ և կրէ: Ըստ տարբերին երկոքեանցս այսոքիկ ոմն տրամադրութեանն, և անհակումն:

Յաղագս չարչարանացն Քրիստոսի ։ ԳԼ. ԽԹ.

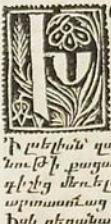

Օանելով ի վերայ չարչարանացն Քրիստոսի, դատ-
վեցաք ի դործն՝ զանգաղեցեալ համբե-
րութիւնն . Լիեղանակի զգալմանալի
խոնարհութեան . ի պատճառանն զանգաղ-
մանի սէրն ։

Ա Ո՞ր գործոյն ծանիր , զի քո կրեաց ի
չորեքեւելեան զխոստումէ բևեռացն ։
Ի լսելիսն զանճի նախատանացն ։ Ի ձաղկելիսն զդա-
նումէն քաղաքին ։ Ի տոտուկելիսն զպարշտոտութեէ
գիւղից մեռելոց, որք ի գողգոթայ ։ Ի յաչսն զբղխանա-
պատաձաց ։ Ի սիրտն վերին, և զորսոմանէ ։
Իսկ զերանակէ չարչարանաց առուգայիսն հաւատալի է,
զի քո չարչարեցաւ չարչարանաքդ ընդհանրականաք ։ զի
քան ամենայն անդամոց մարմնոյն չարչարեցաւ . քան
եասայեաց որ ասէ, տեսաք մեք զնա , և ոչ դոյր նորա եսայ. 53
տեսիլ , և ոչ գեղեցկութեէն ։ այլ գեղեցկութեէն նորա 2.
անարդեալ՝ քան զամ որդւոց մարդկան։ Դարձեալ՝ ողբ. 1.
չարչարեցաւ յոյժ դառնալիս քան ողջոյն ։ ո՛վ դուք 12.
ամենեքեան անցանողք ճանապարհաց , հայեցարուք և տե-
սէք , եթէ իցէն երկնք ցաւք , քան ցաւոց , որք ի
վերայ իմ հասին ։ Ոչք չարչարանքն քի եր յոյժ
մեծ , վասն սասկութեանն , վասն գեղեցկայարմար
բարեխառնութեան կրտղին , վասն անմեղութեան
կրտղին , և վասն գերազանց պատուոյ նորին ։
Քանզի պատճառ որ եթէ անապրելոյն , առաւել
ցաւի , և մանաւանդ ի մէջ խրոցն ։
Դարձեալ ծանիր երկու չարչարանքն քի՝ վասն վեհա-
գոյն առաքինութեանցն որք ի նմանս . զի այր անարգ
և մեղ , ոչ պարտի ցաւիլ վասն մահտաան իւրոյ , զի
յայնժամ գազարի մոլութիւն գործոց նորա . որ ընդ-
դէմն է գառաքինեացն ։ Դարձեալ՝ չարչարանքն նորա
էր անարգալիր , ըստ եսայեայ որ ասէ՝ տեսիլ նորա եսայ. 53
անարդ և նուազ ։ Իսկ անարգութիւս այս՝ մուածեալ 2.
լինի ի տանջանսն խաչին , որ էր տանջանք չա- յօհ. 19.
գագործոց . և ի յընկերակցութենէ չարագործացն , 18.
որպիսեաց , ամազանգն ընդ որս համարեցաւ ։ ղուկ. 23
Ոչք վասն պատճառի սիրոյն նկատելի է , զի բժշկիչ 32.
քն , հաւարակ չարչարանաքն ընդհանրական ասա-
կա-

կանութիւնն. և զառնադային չարչարանացն՝ զվախճանութիւնն. և անարգալիր չարչարանացն՝ զանդգնութիւնն տպարտութեանն։

Իսկ ի սպառնալ չարչարանացն՝ խնդալ լինի վերհանել սէրն, որով ազատեաց զմեզ ի գժոխոցն, տալով զիմաստութիւն. որով՝ և զանչարտն նորոգեաց, աճապարեալով զնորն. որով զերկինս երաց, տալով զնորս և զվաստ։ Եւ երեքեանքն այսքիկ՝ նշանակին ի վերնագիրս խաչին. քանզի վասն առաքինոյն աստ Յն. վասն երկրորդին՝ նաղորեցի, վասն երրորդին՝ թաչառոյ հրեից։ Այլ և քո վերջիցս եղեալ զարիւնս իւր, հնդիցս կենդանի, և մեռանիցեմ մեռեալ, այսինքն, ի թլփատութեանն. ի յաղօթեն. ի ձաղին. ի սպանիլն փշոք. ի բևեռին ի խաչին. և ի խոցումն կողին. որ երևեալ ամենայն Ղևան։ Առաքեալքն ուսանիմք ի բաց ընկենուլ զմեզս. երկրորդին՝ առնել ի մոռ զնեղութեան վասն փրկութեանն մերոյ։ Երրորդին՝ առաքինութիւն զարգարել զհոգիս մեր։ Զորորդին՝ ծնանել և հաստատել զմարմինս մեր։ Հինգերորդին զանգամս մեր բևեռել ի պատուիրանս այ։ Վեցերորդին՝ սիրով նոր խոցել զսրտիս։ Եւ զի վերջապէս չարչարանքս այսքիկ ոչ հասանեին ի քո, մինչև ի ճաճանչն բնութեան, այլ ի մարդկայինն. վասն որոյ ի մահն քի անվնասեցան հոգին ի մարմնոյն, ճանալով միաւորութեանն ընդ հոգւոյն, նա և ընդ մարմնոյն։

Այլ և գիտելի է զի թէ քո ոչ էր չարչարեալ, սակայն պատեր ծերութիւն. և այս միաժելով զոր ոչ ոք ոչ ոք ոչ ոք

Յաղագս ներդործութեանց չարչարանացն Քրիստոսի։
Գլ. Ի.

Երդործութիւն չարչարանացն Քրիստոսի՝ զոր
բազմադիմի· ոմն յայտ է՝ ի լուսաւորութենէ ։
Թուլացուցանէ , անաւր առնէ ·
ուսուցանէ իսկ , և պատռէ ։
յորդորէ զմիտ , և բորբոքէ ·
նորոգէ իսկ , և խաղաղէ ։
սպառազինէ , և բժշկէ ·
կենդանարծէ , առաջնորդէ ։
քաղցր առնէ յայ՝ և հոմանի ·
և ի մեղաց դարձուցանէ ։
միանէ՝ բանայ· լուսաւորէ ·
և վերջապէս իսկ՝ զարդարէ ։

Ասի թուլացուցանել զզօրութիւնս դիմաց՝ ըստ յորում յօբ. 40·
որ ասէ՝ իբր թէ կարելիս ըմբռնելոցս ղնձիսական ։ 28·
Անաւր հաւն զդժոխս՝ ըստ եսայեայ , որ ասէ կոչեաց եսայ. 8.1
զանուն նորա արագ արագ , անաւր հարկանեսցիս ։
Ուսուցանէ մեզ զվարս , բարի օրինակօք՝ ըստ պետ· 1 պետ·
րոսի որ ասէ՝ քո՛ չարչարեցաւ վասն մեր , և մեզ 2.21·
եթող զօրինակ ։ Ուստի՛ քո՛ է՝ իբրև զդէր եդեալ
ի դրան ս խաչին · յորմէ ուսանիմք զինաւորութեան ,
զնուաստութիւն , և զսէր ։ Արդ ուսիր յատկապէս
թէ որպէս կայր յատենի դատաստի · ուստի ասէ
բեռնարատս՝ եկաց ՚ի առաջի դատաւորին խոնարհ
գլխով · պայծառ դիմօք · սահաւ խօսիւք · մեղմ
դիմօք , վայրանկեալ աչօք · պատրաստ ՚ի նահատակու-
թեամ՝ ՚ի հարկանումն ։
Պատռէ զհեւեւօղս իւր , ըստ այնմ որ ասէ եսթեր, եսթ.6.
զոյնպէս պատռեցոյ՝ զոր կամի թագաւորն փառա- 11·
ղոթել ։
Յորդորէ ՚ի հոգևոր պատերազմ , ըստ այնմ որ ասէ՝ 1· մակ.
մակաբայեցւոց՝ ցուցանելին փղիցն զարիւն ։ 6.34·
Բորբոքէ առ ի սիրել , ոյք ասէ բեռնարատս՝ ՚ի վեր
քան զամ , ո՛վ բարի Յս՛ , առնէ զքեզ ինձ սիրելի ։
բաժանէն զոր արբեր , որ նորոգէ զկերկութիւն մեր ։
Նորոգէ զանկումն հրեշտակաց , քանզի ինքն քո՛ է՝
ըմ՛ անկեան , որ առնէ զերկուսեանն մի ։
Առնէ խաղաղութիւն , ՚ի մէջ այ , և մարդոյ , ՚ի մէջ
հրեշ-

սիրաք. 44·17· Հրեշտակաց, և մարդոյ. ի մէջ մարդոյ և մարդոյ. բաս այնմ՝ որ ասէ սիրաք, ի ժամանակի բարկութեանն, եղև քաւութիւն։

Սպառազինեալ ընդդէմ մարմնոյ, աշխարհի, և սատանայի. ուստի նշանակեցաւ վահանաձև յեսայեայ, որ ընդդէմ գայեայ։

յեսայ. 8 18. Բժշկել զվէրս մոաց, ոմն ասէ Թէոդոս Հայեցեալք Թէոդոս. յօճն սրտին բժշկեին։

21·9. Կենդանացուցանէ. այսինքն, հոգևորապէս. քան առաքելոյն, որ ասէ մինչ էաք մեռեալք՝ կենդանացոյց զմեզ, և օգուտիւնս ասէ՝ մեռաւ միանգն, զի մի մեռցեմք միայն։

եփես. 2·5· Եվագ. 14 16· Ըստ ծով կենցաղոյս, ոմն օրինակեցաւ ի դատապարտն մեծիսի։

Եվագ. 15 25· Քաղցրացուցանէ՝ ոմն օրինակեցաւ ի փայտն, որ արկաւ ի ջուրն միոյ։

Երդ. 2·13 Եսայ. 53·5· Հոմանաւորէ, քան այնմ որ ասէ՝ յերդումն, ընդ հոմանեաւս նորա նստայ՝ զոր սիրեցի։

Դարձուցանէ ի մեզաղ. քան եսայեայ. և նորա վիրսքն բժշկեցաք։

Եսայ. 22·22. Բանայ զերկինն քան եսայեայ՝ որ ասէ՝ տայ զվիրանս դաւթի, այսինքն, զնաւն ի վերայ ուսոյ նորա։

տօնբ. 11· 13· Լուսաւորէ քանզի խաչն է իբրև զաշտանակ խորհրդին. և տօքիմ լուսաւորեցաւ լերեամբ ձիանն։

Զարդարեաւ՝ ուստի սատ երանելին կոյսն ամենայն արիւն նր զարդարեաց զՏնօտս իմ։ Զարձեալ՝ քո հարսնութեանդ իւրովք յաղթեաց զսատանայ, զոր և նշանակաց. զդժոխս՝ զոր կողոպտեաց. զմահ՝ զոր սպառնացս. զանիարհ զոր խոտեաց. զպարսպանս զորյանձն էառ. զերկինն՝ զոր եբաց։ Զարձեալ՝ հարսնութեանդ քո բանեաւ զեօթն մուտիւնս գրեաւորս. զամբարտաւանութիւնն, խոնարհեցուցանելով զդէմն։

(Թնդեա՛ եր գրեալ ի վերայ տաճտակին. տաճ գաւառիդ տրէից։) Ընտրեաւնն տարածմանէ բազմայն, որ նշանակեր զերկրորդ անուն սիրոյն։

Չափաւորութիւնն բարեմասնութեանն, քանզի ասէ քեռնաւորոս։ Ոչարր ոչ քրիստոնեայ, թէ որ քան պարտիս սիրել զՔՒ՝, որ ետս մեղ զմարմին իւր ի կեր բանալ, և զարիւն իւր ըմպել. զնորին ի գին, զնոր կողին ի լուացուն, զնանդերձն խաչողաց։ զմարմինն աշակերտաց, և զմարգն յօհաննու.

Ջեռնութիւնն գեմծալով ի չարչարանս։

Ջբար.

Զբարկութիւնն կամուղ արտասանանան։
Զորկրամտութիւնն ընդելով զբացանն, և ղեղջն։
Զբղձանոցութիւնն խոցմամբ կողն ։ Դարձեալ
ի փրկութիւն մեր , էր զարմանալի ընդոհ։
Նախ ի կողմանէ չարժման , զի սերն այ սեռեալ
թէ ոչ մեզ , և ոչ բարեկամք , և ոչ գնով կարեսք
փրկել զմեզ , ման այսորիկ արար զինքն եղբայր մեր,
առնլով զբնութիւնս մեր ։ և եւս դին հեղով զարիւն
իւր վասն մեր , ոսոխ ասէ սարնա , փրկեա զիս , և սաղ.24.
ողորմեա , զի միայնակ եմ ես , այսինքն , ոչ ունելով 10.
զբարեկամս։ և աղքատ այսինքն , ոչ ունելով զդինս։
Երրորդ ի կողմանէ փրկութեն , քանզի այն որ կա-
րէր ազատել զմեզ ի չնչասութէ , արար զայն մանա-
նանգ ողորմութէ ։ զի բնեսեացէ զմեզ ի սէր իւր ։
և զի հաճանեցուսէ զարդարութեան այ ։
Երրորդ ի կողմանէ փրկեղչայն որ նեղեալ լինէր
ի ծառայութէ մեղայն , և այգևելով ի բանսի ։
Այլ ընդդէմ առաջնոյն մեծ լմն էր զի որդին լինէր
ծառայ , զի ծառայն լինի աղատ ։ Ընդդէմ երրորդ-
դին մեծ լմն էր , զի Տէրն էջ ի բանսս ծառային , եղից.3.8
զի ծառայն ելանիցէ յարքայութեանն վերին ։ Ա
Չորրորդ , ի կողմանէ սպդարութէն , զի ոչ արդա-
րութէն լմն իրաւ համարէր , զի անմէն սպառնացայր՝
փոխանակ պարտաւորին ։ Հինգերորդ ի կողմանէ
ածային գերազանցութէ , զի զարմանալի լմն էր , զի
անդլինն լինէր զին անարդ առեղծուածոյն ։
Վեցերորդ ի կողմանէ տանելու գնոցն ։ Քանզի եթէ 1. կոր.
զմեզ գնեալ իցեր մեզ , տանելին պարտականք էաք 6.20.
ընդհանալութէ . այլ արդ գնեաց զմեզ հոգւով .
մարմնով և կենօք իւրովք , զի գոչ լինչ ի մերոցս
խնայեացուք ի նմանէ ։ Այլ արդ ի տարտարան Տէն՝
ծանիր զանձն քաղցրութեան Աստուծոյ է խոնարհութեան
զնոյն առ ի համբոյր ի նման հաւատոյն մերոյ ։
Երկրորդ է տարածուն բաղկացն առ ի գիրկս ար-
կանել , ի նման ընդունելոյ ի գնոցն զարձեալն ի
մեղայ ։ Երրորդ է բացուն կողին , ի նման ամե-
նատուր գնոյ փրկութէ մերոյ ։ Չորրորդ է ելումն Յօհ. 19.
արեան , և ջրոյն , ի լուացուն մեր ։ Հինգերորդ է 34.
պնդուն բնեսեացն ոսկի , և ձեռացն , առ ի մնանել
նամոյ յիշատակ ունելոյ զմեզ ի գիսս իւր , զոր Եսայ.49
եսայեայ , որ ասէ թէ կարիցէ կին մոռանալ զերկ- 15.
նայս իւր . այլ ես ոչ մոռացայց զքեզ . և այլ տե-

ի ձեռս իմ գրեցի զքեզ։ Վկայեցորդ է՝ մերկացումն մարմնոյն ի նման խոստովանութեան մերոյ, որ պարտի լինել մերկապատանոց։ Երկնեղորդ է՝ բարձումն խաչին, առ ի նման մեզ հետեւելոյ նմին։ Ողեւորդ է՝ թաղիլն ի գերեզման պատկանի ի նման փառաւորութեանն մերոյ։

Իսկ ի նեղութիւնն չարչարանացն ասէ օգուտս ինոմահամաբ փրկչին մերոյ՝ կոչեցեալք եղաք ի խաղաղութիւն առ լոյս. ի մահառնէ՝ ի կեանս, յապականութենէ՝ յանապականութիւն. ի յաջորդանաց՝ ի հայրենական գահառն. ի սդոյ առ խնդութիւն. ի յերկրէ, առ յարքայութիւն։ Վարձեալ ասէ՝ զի քո՞ եր քահանայ, ի ձեռն որոյ վերստին հաղորդեաք։ Եր տաճար, յորմ հաղորդեաք։ Եր միշտորդ հրեայնացդ, եւ հեթանոսաց ժողովրդոցս, եւ ըստ այսմ եւս ասի մեմ անկեան։ Դարձեալ հրեշտակաց եւ մարդկան, եւ ըստ այսմ ասի խաղաղարար։ Երկնից եւ երկրի մարդկան, եւ ըստ այսմ անռնաւոր փրկիչ։ Եւ բեռնաւորոս ասէ՝ զինչ ինչ պարտեր առնել, եւ ոչ արար։

սաղ. 117.22. կողմ. 1. 20. երեմ. 50.34.

Երկայ զկապեալն, լուսաւորեաց զկոյրն. գարձոյց զմոլորեալն. եւ հաղորդեցոյց զպարտաւորն։

Դարձեալ օգուտսինոս ասէ՝ սկսա վասն ամբարշտին՝ ձաղկ գթութիւնն. վասն յիմարին ճաղը լեսի խնամոութենին, վասն տգոյն՝ բացասացեալ լեսի ճշմարտութենին. վասն անօրինին գաստատարարի արդարութենին. վասն անողորմին տանջի ողորմութենին, վասն թշուառականին՝ ի բաց մերժի երջանկութենին. քացցասաւ եւ լեղեաւ արբենայ քաղցրութենին. վասն մեռելոյն մեռանի կեանքն։

Վա՞ մերոց հիւանդութեանց քո էաւ զդեղն։ Քանզի բժշկեայ զմեզ. անառնաղուեցաք՝ յորժամ պահեաց զքառասուն տիւ, եւ զքառասուն գիշեր։ Քրտամբք, յորժամ եղեն քրտունքն նր իբրեւ զկաթիան արեան յերկիր հեղեալ։ Երկակ հատանելով, յորժամ բեւեռաքն, եւ գեղարդեամբն խոցեցաւ։ Լմնեւեաւ, յորժամ ձայնակեաց զքաջասիան ընկ լեռնին։

Սպեղանեաւ, յորժամ երեսք նորա ծածկեցան։ Յօշարակաւ, եւ մանուռաւ, յորժամ զնարմին։ եւ զպլուին եւս աշակերտացն յետ ընծրեաց։

Յաղագս խաչին քի։ ԳԼ. ԻԱ.

Խաչն քի ծանիր զայս՝ զի էր չարչարանք, որով ոչ ինչ մեծագոյն, քան այնմ որ ասէ՝ ո՛վ դուք ամենեքին անցանողք ճանա- պարհի, տեսեք եթէ գոյ ցաւ, նման ցաւոյ իմոյ . որով ոչ ինչ մեծագոյն առեմ, վասն զի չարչարեցաւ արդարն՝ ի չանարգարոյ. վասն անարգարոյ. ինք անարգարոյ, վասն անիրաւ արդարոյ, և անիրաւ դատաւորաց, և անիրաւ ատենջանաց։ ղՂԱ. 1. 12.

Ա

Իր նախատինքն, որով ոչ ինչ անարդագոյն, քան այնմ որ ասէ իմաստուքեւ ք. անարդագոյն մահուամբ դա- տապարտեսցուք զնա ։ Եր գին՝ քան զոր ոչ ինչ գնաւոր ագոյն . վասն զի ոչ գիտացիւն եղեւ մեղք , նոյնպէս և փայտիւն վերանորոգումն ։ 1.պետր. 3.18. իմա. 2. 20. իմա. 14. 7.

Էր խորհուրդ՝ , որով ոչ ինչ խորագոյն , յորմէ ասէ առաքեալն առ եփեսացիս զի կարասջիք բմբռնել ընդ ամենայն սրբովք եթէ որչի՞ է լայնութի՞ն և խորութի՞ն , զոր մեկ նէ օգտասիրեաց, զնաչէն քի ։ Նաև էր օրինակ՝ որով ոչ ինչ կատարեալագոյն՝ քան սիմոթոսի որ ասէ՝ քո չարչարեցաւ և ձեզ եհծող զօրինակ ։ Դարձեալ՝ յաղն համեմատի բազմաց իրաց ։ եփես.3. 18. 1.պետր. 2.21.

Քանզի նահ բանալի երկնից ։ եսա.22

Լծակ տապանակին ։ ելից.25

Կաս ծովու ։ եսա.60

Ճառ դանիէլի ։ դան.4.

Բմբռնէնի պտղոյն ։ գաղատրակ սաղոմոնի ։ երգ.7.7

Յուսոյ յանօքաց , որով էանց ընդ յորդանան ։ Ծնն.32.

Հայելի հեւռեւման ։ իմա.7.

Սանդալաք ելանելոյ ։ Ծնն.28.

Կարճ , որով բմբռնի լեւիաթան ։ Յոբ.40.

Հնձան , որով ճմլի արիւնն քի ։ եսա.63

Քնար՝ որով գնէ սաղոմոն սանճարաբ ։ 1.թա.19

Ձոյլ յոր օձն պղնձի կախի ։ Թուղ.21

Ճաշու՝ որով ճանաւտ հաւատացելոյն գրոշմի ։ էզեկ.9.

Աղանակ՝ որով խորանն լուսաւորի ։ ելից.35

Ծայտ՝ որով չուրն մխաւ քաղցրանայ ։ ելից.15

Գաւազան մովսէսի , որ ծովն դիւմէից կլանէ ։ ելից.7.

Իւ աւանդնորդէ ժողովրդեանն ընդ ծովն կարմիր ։ ելից.14

Սուր՝ որով գողիաթ գլխատի ։ 1.թա.17

Թուոց. ՚Ընդանակ որ հաւաքեաւ զժողովուրդ այդ , ի հոգևոր
ւ.ւ. պատերազմն :
Ելք.28 Ահա, որ ուսուցանէ զաղաւհերսան քեզ :
Եսա.6. Երթիւաղ՝ որ պատուհաս զրկելոյս :
յեսու.8 Ահաւն յետոյ , որ մարտեաւ ընդդէմ գայեայ :
օրին.31 Գիր՝ ունելով յինքեան զնորհաւրդս խորհուս :
Ելից.29 Սեղան՝ ուր մատուցաս յոյժ ընդունելի պատարագ :
Դիտելիե՝ զի քո ի խաչն խօսեցաւ զանս եօթն:
զաւքր.23 Նախ՝ հայր Թող սոցա զմեզ :
34.43. Երկրորդ՝ այսօր ընդիս կցես ի դրախտին :
յօհ. 19. Երրորդ՝ կին՝ ահա որդի քո :
26.28. Չորրորդ՝ ծարաւի եմ:
մատ.27 Հինգերորդ՝ Ելի Ելի լամմասաբաքթանի :
զաւքր.27 Վեցերորդ՝ ի ձեռս քո յանձնաւմեմ զհոգի իմ:
յօհ.19. Եօթներորդ՝ ամ ինչ կատարեալ է :
մատ.18 Ահաւնով բանիս , ուսանիմք Թողուլ զանօրէնութիւն
35. զարարեալս ընդդէմ մեր :
զաւքր.17 Երկրորդիւն , լսել աղաչողաց :
Ելից.20 Երրորդիւն պատուել զՆոյան :
մատ.5. Չորրորդիւն՝ ցանկալ փրկութեան մերոյ :
սաղ. Հինգերորդիւն՝ աղաղակել առ ՚Ած ի ժամանակս
106.6. նեղութեան :
սաղ.54. Վեցերորդիւն՝ զամ հոգս մեր ընկենուլ առ ՚Ած :
մատ. Եօթներորդիւն՝ կատարել զկնի մեր պատշաճաւոր
28.8. ժամանակաւ :

Դարձեալ՝ չորք Թիւք խաչին նշանակեն զչորս առաքինութիւնս , ՚ի որս պարտի մատաղել նեբքին մարդս մեր : Քանզի վերին մասն նշանակէ զսէրն . նեբքինն զնուռնարտնեքի . ահեակն զհամբերութիւն . ոտն զհնազանդութիւն : Դարձեալ՝ ի չորեսին Թիւս խաչին նշանակին չորք բարութիւք նորա , քանզի մասն վերին նշանակէ զբացուսն դրանն երկնից . ներքինն՝ զաւբումն գժոխոց . ոտն զբաշխուսն ՚Հորդաց . ահեակն զհողոքմէի մեղաց : Դարձեալ՝ չորք փայտք են ի խաչն , ոմ ասէ վարդապետն՝ ի պատմութիւն , պատուանդանն՝ Նոաէ . բունն կիպարի . խտորնանն արմանէի . իսկ տախտակ վերնադրին ձիթենի : Որդ՝ նոաէ նշանակէ զբարձրութիւն խոհման . կիպարին զանուշահոտ բարեհամբաւութիւն . արմանէինն զպտուղ արդարութիւն . իսկ ձիթենին զհաղորդութիւն օրհնութեան :

Յա-

Յաղագս իջանելոյն Քրի՛ ի դժոխս ։ ԳԼ. ԻԲ.

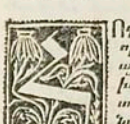

Որպէս Քրիստոս յետ մահուանն էջ ի դժոխս, որ կոչի լնութիւն, առ ի յայտառութիւն այնոցիկ, որք գոլով անգամք քրիստոնեայք, փոխեցան յայսմ կենցաղոյս ։ Քանզի սա առանձին որով հետեւ ձգեաց զհետեւն ի նա, յորում ոչ ունէր իրաւունք ինչ. իրաւի կորոյց ընչանուանութիւն իւր, որ ի վերայ այրոց ։ Է՛ և այլ պատճառ՝ թէ վասն էր քրիստոս էջ ի դժոխս. զի այնքան լիցի իջմանն փրկչին, որքան էր անկումն փրկելոցն ։ Քանզի առաջին մարդն այնպէս եդեալ էր ի կրկնս անձնիշխանութեան, մինչ զի կարէր ելանել ի կեանս, կամ իջանել ի մահն՝ ըստ կամաց իւրոց ։ Այլ ներգործելով մեղացն՝ ծանրացաւ մի ըմբռնի կշռոյն, և էջ ի դժոխս ստորն, և միւս թեւն էր ի ծառս երկնից ։

Այլ արդ՝ ոչ կարէր բարձրանալ ստորաքարշեալ թեւն, եթէ ոչ իջանիցէր բարձրացեալն ։ Վասն որոյ էջ տէր ի դժոխս զի զդերեալ մարդն բարձրացուցանիցէ մինչև յերկինս ։ Երկրորդ՝ թէ վասն էր զի էջ Քրիստոս ի դժոխս՝ է՛ զի որպէս ի կենդանութեան էր լոյս աշխարհի մարմնական ներկայութեամբ, այսպէս՝ ի մեռելութեն լինէր լոյս դժոխոց, փառաւոր յաճութեն ։ Զորրորդ՝ զի զնոյն կատարեսցէ քրիստոս ներգործութեամբ, որ բանական անձինս էր շահեալ չարչարանաւքն իւրովք ։ Արդ՝ զերկու իրս շահեցաւ մեզ Քրիստոս չարչարանաւքն իւրովք, այսինքն, զմոխրացեալն վասն մեղաց, և զբացուածն զդրախտէն երկնից. նախ իրն զերկրնաւանս զոյութիւն ներգործեալ ընդ իջանելն ի դժոխս. քանզի փոխարինաւն լուծան կապանք դերելոցն, և բացուաւք դրանն երկնից, եղեւ լուսաւորութիւն բանին, նու և լոյս արուաքին լուսոյն ։ Արդ այսմհետէ քրիստոս, որք էին ընդունայն արդեամբ իւրոց, որպէս էին սքն տարքն, որք ոչ վասն անձնական պարտաւորութեց, այլ միայն վասն պարտաւորութեան քնութեան բանաւորելոցն մինչև ։ Իսկ դատապարտեալքն ոչ են ընդունակ այսմ արդեամբ, և ոչ մանկունքն, որք ի լինելոնն, զի ոչ էին ի մարմնոյն Քրիստոսէ ։ կամ խորհրդով

հաւատոյն : Նա և առելի է՝ թէ հոգին Քրիստոս երբեքոր
ևս մահամարին իբրև՝ էր ընդ սէր Տարցն ի լիմ-
ոյն : Ընդ էր և ահագոյն , որում ասաց Տէրն ,
այսոր ընդ իս իցես ի դրախտին : Քանզի անհամբ
դրախտին նշանակի գնալումն անձկալին . քանզի յետ
կատարման չարչարանացն ինքն անհագոյն , և այլք որք
էին ի լիմբսն՝ տեսին զնա էուսէբ : Այլ թէ կամիս
ցիս գիտել՝ թէ յո՞ր դժոխոք էր քո , ծանիր , զի
անուն դժոխոյն երկին կոչիւ առեալ լինի , այս-
ինքն , վանն պատժոց , և ոչ տեղոյ պատժոց :
Բայ առաքեալ կերպին , զնաք միշտ ունին զդժոխս
ընդ ինքեանս : Իսկ բան այնմ որ առեալ լինի դժոխք
ոչ տեղոյ պատժոյն , զանազանին չորեքկին դժոխք :
Առաջին է դժոխք դատապարտելոցն , ուր է տան-
ջանք զգայութիւ , և զրկման , և խաւար արտաքին ,
և ներքին , որ է դրկումն ի ներհոգի , սա միայն ունի
զոքք : Երկրորդ է՝ ի վեր քան զայս՝ տեղի մանկանցն
ուր է պատիժ զրկման , և ոչ զգայութիւ . և է անդ
խաւար արտաքին , և ներքին , զի զրկին ի ներհոգի :
Երրորդ է՝ ի վերոյ քան զայս , որ է քաւարանն ,
ուր է պատիժ զգայութիւ , և զրկման՝ ժամանակա-
ւոր . և է անդ խաւար արտաքին , այլ ոչ ներքին ,
քանզի ունին զներհոգի , որ է լոյս ներքին . զի տե-
սանեն զինքեանս գոլ փրկիչս : Արդ չորրորդ տե-
ղին , որ բարձրագոյն քան զայս է լիմբսն , որ է
տեղի սբ Տարցն . ուր էր պատիժ զրկման , և ոչ
զգայութիւն : Եւ էր անդ խաւար արտաքին , և
ոչ ներքին որ է պակասութիւն ներհոգի , զի էին
ի ներհոգի սբ : Տեղիս այս էջ Քո , և զիշխն ազա-
տեաց անտի . և այսպէս եհաս զդժոխսն , զի զնա
մի եթող , և զնա մի եբարձ . իսկ զնոսն բան այնմ
որ առ ընտրեալսն առնելին առեբեաց , բան յով.
սեայ որ ասէ՝ ո՛վ մահ , եղէց մահ քո , և զդժոխք ,
խածից զքեզ : Նա և տեղիս այս էր դուռ աբրահա-
մու . զի առ էր աբրահամ . այլ այժմ հրեղէն երկինն
առի դուռ աբրահամու , զի այժմ անդ է աբրահամ :
Արդ յոչ ունի նախասացելոցս տեղեացս , գոն անդք
առ միասն , եթէ ոչ էրերորդէն առ էրրորդն , այս-
ինքն , ի քաւարանէն ի լիմբսս սբ Տարցն :
Եւ բան այսմ յայտ է յասացելոցս , թէ վասն էր եր-
գն եկեղեցի ազատեաց զհոգիս հաճատացելոց ննջե-
ցելոց , ի ձեռաց դժոխոց , և ի խորոց գբոյ :

Զի

Բ

ովսէ. ԺԳ. ԺԴ.

Չի անդ առեալ լինի դժոխք վասն քառասնին, ոչ և այլ ուր առեալ լինի վասն լինելոյն, յորժամ ասի դՓ՚ն է, ինքեալ ի դժոխս, և առեալ գնաց։

Ի վերոյ ասացելոցդ հասանեցեմ, զի քո մեռաւ ըստ մարմնոյն, ևՓ՚ի դժոխս ըստ հոգւոյն. և յարուցաւ ըստ երկոցունցն։ Կա և առեալ է թե քո երեքօրեայ մահուամբն, եր բոլորն ի դերեզմանի, այլ ոչ բոլոր մին։ և բոլորն եր ի դժոխս, այլ ոչ բոլորովին։ զի բոլորն ասե զանձն, իսկ բոլորովինն զդոյացութիւն, և զբնութիւնն։ Չի բոլորն ասե զանձն, որ է յոգւոյ ևզ մարմնոյ, այլ բոլորովինն որ ասե զբնութիւնն, եթէ իմացեալ լինի վասն ածային բնութեան, եր ի դերեզմանի, և ի դժոխս բոլորովին։

Իսկ եթէ ըստ մարդկայնոյ բնութեանն, ըստ այսմ բոլորովին ոչ եր ի դժոխս, այլ միայն ըստ հոգւոյն։ և բոլորովին ոչ եր ի դերեզմանի, այլ միայն ըստ մարմնոյն։ Նմանապէս առեալ է՝ թէ մինչ միաբանութեամ հոգւոյն և մարմնոյն առնե զմարդն։ քո ի կենաց օրեայ մահուանն ոչ եր մարդ։ քանզի հոգին եր անջատեալ ի մարմնոյն. թէպէտ հոգին, և մարմին միաբանեալ էին ընդ բանին։ Գ

Յաղագս յարութեան Քրիստոսի։ Գլ. Խգ.

Ա յարեաւ ի մեռելոց յաւուր երրորդի՝ վերստին առնուով զմարմինն իւր, ո՛չ այնպիսի զոր յառաջն ուներ, այլ անչարչարելի, և անմահ։ Քանզի մարմինն քի որ ծաղկեցաւ ի Նազովրեթ, և ի Նազովրեթ առեալ ի մահուան, վերստին ծաղկեցաւ փառաւոր յարութեանն։

Յայնժամ՝ նորոգեցաւ մանկութիւնն քոյ, որպէս սաղ-
պարծիւն։ Յայնժամ՝ առիւծն յարոյց զիորիւնն իւր։ 102·5.
Յայնժամ՝ փիւնիկ հաւն վերստին կենդանացաւ։ Ծննդ.
Յայնժամ՝ ըստ երեմիայի՝ բրաւն ինոյն կաւոյ 49·9.
խորտակեալ անօթոյ արար զայլ անօթ, որպէս հա- երեմ.
ճոյ կամեցաւ յաչս իւր։ Յայնժամ՝ յօնան եղ անձնա- 18·6.
ւի փորոյ կիտին։ Յայնժամ՝ պատեցաւ աշտանակն յօն·2·6
ոսկւով։ Յայնժամ՝ կանգնեցաւ, անկեալ խորանն ելից·37
դաւթի։ Յայնժամ՝ վերստին Ճառագայթեաց արե- ամոս.
գակն, որ էր ընդ մառախլաւն։ Յայնժամ՝ կեն- 9·11.
դանացաւ հասն ցորենոյ, որ անկեալ յերկիր մեռաւ։ 1.մակ.12

գաւա. 16.3. Յայնժամ՝ եղիցի՛ւն վերատին էառ զերկիւղ իւր ։ Յայնժամ՝ սասիրան եբարձ զդուռնն սեմաքն տանդ. ծննդ. զերկ ։ Յայնժամ՝ յոմէ՛ի հանեալ ի բանտէ, և փոքրեալ զերն ։ կացուցանի Տ՛ր եղիսաբահ ։
սաղ.29 12. Յայնժամ՝ զերծեալ բազմեն զդեցուցանի ուրախասլ ի՛ն ։ Աստ Տ՛ր՝ն հաստատեաց զպարտութիւն իւր զոլ
մատ. 28.6. Ձնմարիտ վկայութ՛ն հրեշտակաց՝ որք ոչ երբեք առնեն, որպէս ասէ մատթէոս, պատասխանի ետ հրեշտակն՝ և ասէ՝ չէ աստ՝ քանզի յարեաւ ։ Դարձեալ՝ աստուածեայ թ՛ղթոյն, որոց վկայութիւն էր զօրհղագործն,
մատ. 28,11. զոր այնմ որ ասէ թէ ահա տմանք ի զօրականացն, և այլն ։ Կամ և աստուածեայ ղպարտութիւնն իւր գոլ
զսղ.24. 43. Ձնմարիտ, և ոչ կախարդական արհեստիւ եղեալ, ուտելոյնի ։ Այլ և աստուածեայ զպարտութիւն իւր ոչ վնասել
զսղ.24. 39. նիլ առաջք ։ մարմնոյն չօշափմանէն ։
յօհ. 20. 27. Դարձեալ՝ աստուածեայ ի նոյնաւմ մարմնոջ, որով և չարչարեցաւն խակ ։ և այս ցուցմամբ վերոյ ։
Դարձեալ՝ աստուածեայ լեալ ի փառաւորեալ մարմնոջ, և զայս մնանելոյնի ի ներքս դրաջն փակելովք ։
Դարձեալ՝ աստուածեայ երևելով բազում անգամ։
Քանզի հինգ անգամ երևեցաւ ՝ի նոյնօրմանեւոր յորում յարեաւ ։ Նախ՝ մարիամայ մադդաղենացւոյն, ՝ոգ
Ա յօհ. 20. 14. ասէ յօհան, կին դու՝ զի լաս ։ Երկրորդ՝ կանանցն իւղաբերից ։ որպէս ասէ մատթէոս ։
մատ. 28. 9. Երրորդ՝ պետրոսի ։ որպէս ասէ ղուկաս ։
զսղ.24. 34.15. Չորրորդ՝ երկոցունց յեմմաուս ։ ՝ի նմին աւուր, ոգ ասէ ղուկաս ։ Հինգերորդ՝ աշակերտացն ղդաջն փակ
յօհ.20. 19. կելովք ։ յորժամ ետհաս չէր ընդ նոսա ։ որպէս ասէ յօհան ։ Դարձեալ՝ ի յարութենէն մինչև ՝ի համբարձումն՝ այլ ևս երևեցաւ հինգ անգամ ։
յօհ. 20. 26. Նախ՝ թովմայ, որ ընդ այնոյ ։ Երկրորդ՝ առ ծովեզերսն ոտնելոցեայ ։ Երրորդ՝ յորժամ ելեր ընդ աշա
յօհ.21,1 կերտսն յերուսաղէմ, ոգ ասէ ղուկաս ՝ի վերջն ։
զսղ.24. 41. Չորրորդ՝ ի գալիլեայ ։ Հինգերորդ՝ ի լեառն ձիթենեաց ։ յորժամ համբառնաւ յերինն որպէս ասէ
մատ.28. 17. ղուկաս ։ Աստ յարեաւ քո, վասն բազմաց պատճառաց ։ Նախ՝ զի լցուսցէ զգիրս ։ զի յորժամ ասաց
զսղ.24. 50. Տ՛ր՝ն ահաւասիկ ես առաքեմ ի ձերս յերուսաղէմ, յայնմհետ ՝ի նոյն ևս յերեր անեւոր յարեաւ ։ Երրորդ՝ զի յորժ
զսղ.18. 32. բեացէ գնոյն ի տունս յարութ՛ն։ քանզի անվայել լուծէ նոյնի ճառային, յորժամ Տ՛ր՝ն յառնիցէ առաջի նորա ։

Եր.

Երրորդ՝ զի հաստատեսցէ զբոլն հանդերձեալ յա- Հռոմ.
յտութիւնէ , որպէս զի զամենեցուն իբրեւ զկարողութիւն 6.4.
յուգանիցեմք · զի կենդանացուսցանիցէ զմեռեալս , որ է 1.Թես.
գործ բնութեան , այլ ամենայնի կարողութեան : 4.13.

Քանզի ոչ է անդրէն դարձումն , ի սկսեալ առ-
նելոյն զին : Չորրորդ՝ զի յորդորեսցէ զմեզ առ-
ի խոտոր զերկրաւորս՝ վասն հասանելոյ երկնայնոց
փառաց ։ Խակ Թէ՝ բան ո՞րեւէ եղանակի յարեաւ քո, 1. Կոր.
առնի՝ Թէ յարեաւ քո փութանակի , այս է յեր- 15.4.
րորդեալ առաւ : Քանզի որպէս գրօքն փակեցուիք յօհ. 20.
եմուտ առ աշակերտսն , և ոչ ամբողջ պահելովին 19.
զկուսութիւն մարն՝ էլ ծննդեամբ ի յորովայնին · այս ղուկ.
պէս՝ ընդ յառնելն նոցա , ոչ վնաս , ընդ որով եդեալ 2.7.
էր , և ոչ պահպանութեան զինուորաց կարաց արգե-
լու : Դարձեալ յարեաւ ամբողջապէս , զի մարմնով Ի
եւ հոգւով : Դարձեալ բառիս ընկերօքն զի բառիսն Հռոմ.
մարմինք ննջեցեալոց սրբոց յարեան : Դարձեալ յաւել- 27. 32.
ութեամբ պէս , քան յարուցեալք ի Հռոմ.
մեռելոց · այսու հետեւ ոչ մեռանիմ : 6.9.

Համառօտ պարտ է մեզ յառնել հոգեւորապէս , ոչ Փիլիպ.
քան այնց եղանակաց յարիցուք յանուն դատաստա 3.21.
նին մարմնաւորապէս : Իսկ յարութիւնն քան է
պատճառ և օրինակ՝ հոգեւոր յարութեն մերոյ · արդ՝
սակայն պատճառ չարժողական , և այս երկայնի · զի է
պատճառ չարժողական համեմատեալ առ մեզ , քան
զի յորժամ՝ ի միում ածելիք զվառս յարութեանն քան ,
չարժիմք յառնել ի նորոգութիւն կենաց : Դարձեալ՝
է պատճառ չարժողական , քանզի յորժամ՝ ի միում
ածելիք զառաւաքաշխութիւն այ հոր , որ յարոյց և փա-
ռաւորեաց զորդին իւր , յուսամք Թէ վասն սիրոյ
նորա , յարուցցէ և փառաւորեացէ զերկրաւս նորա ։
Չորրորդական՝ այլ յորժամ Թաղաւորն առնի զինուոր
զորդին իւր , ըմ սիրոյ նորա առնի նա և զայլս բա-
զումս զինուորս ընդ նմա ։ Կա և է՛ր օրինակ յարու- Հռոմ.
թիւնն քո , հոգեւոր յարութեան մերոյ , զի որպէս 6.4.
քո յարեաւ՝ ի նորոգութիւն կենաց , այսպէս և մեք
ի նորոգութիւն կենաց գնացցուք : Դարձեալ՝ որպէս
օր ուրբաթու մահուանն քո , և օր շաբաթու հանգս
տեան նորին , յառաջացաւ քան զօր յարութեն նորա ,
այսպէս և մեռելոյն մերոյ , և հանդիստ
յաւիտենական խոստանայի պարտի յառաջանալ փառա
ւոր յարութեան մերոյ : Եւ ծանիցէ՝ զի ոտ կրկին է
մահ ,

մահ, այսինքն, հոգւոյն մեղաց, եւ մարմնոյն՝ անքաւմամբ հոգւոյն Աստուծոյ, այսպէս՝ եւ կրկին է յարութիւն, այսինքն, հոգւոյն վերստին հաստատութիւն. եւ մարմնոյն փառաց: Եւ ոմն մահ հոգւոյն պատճառեաց զմահ մարմնոյն, որպէս յայտ է ի ծննդոցն, այնպէս եւ յարութիւն հոգւոյն՝ պատճառեսցէ զվերստին հաստատութիւն մարմնոյն: Զարձեալ դիտելի՝ զի ոմանք յառնեն առաջ, որպէս սամուէլ. որ թէպէտ երեւեցաւ սաւուղի, սակայն ոչ էր ճշմարտապէս յարուցեալ՝ որպէս ոմանք ասեն: Իմանք յառնեն անկատար, ոչ զի զարուն որ դարձեալ մեռանելոց էր: Եւ ոմանք կատարեալ, որպէս Քրիստոս, մնալով միշտ կենդանի: Արդ առաջին յարութիւնն նշանակի զդարձ եւ զադաշխարութեան կեղծաւորաց: Երկրորդն զդարձ վերստին գլուխ գլոց: Երրորդն՝ զդարձ յարութեան գլուխ գլոց:

ծննդ. 3·19.
1.թագ. 27·12.
յօհ. 11. 44.
ղուկ. 24.6.

Յաղագս համբարձմանն Քրիստոսի: Գլ. Իդ.

Ասաղանութիւն՝ ի վեր փոխման, թռչման, եւ համբարձման. զի համբարձաւ ձառնի վերաբերի առ քր. եւ փոխուածն, առ երանուտի կոյսն. իսկ թռչումն առ այլս սբս: Որով պատճառ է, քանզի համբարձումն լինի յաստուածութենէ համբարձելոյն. այլ փոխումն՝ զորութենէ քո փոխողին, ի յորս որդին յատկապէս սպասաւորեցաւ: Իսկ թռչումն լինի սպասաւորութենէ հրեշտակաց: Դարձեալ այլ պանաղանութենի. զի տեղի ի տեղի չելոյն է որոշեալ գաս. այլ տեղի փոխման երանուհոյ կուսին է դեր ի վերոյ քան զամ գաս հրեշտակաց: Իսկ տեղի համբարձմանն Քրիստոսի, է անդր քան զտեղի տիրամօրն: Այլ ասան համբարձմանն Քրիստոսի, ոչ թէ իբրս տեսանելի է, որք են պարագայք համբարձմանն: Ասացին է զի տեսանելով աշակերտացն վերացեալ, այսինքն, զի յորդորեցեալ զդանկութենի դնալոյ առնա: Երկրորդ՝ զի ոմանք կասկ զնա յաւգնացա. հաւանեսցեն ոմանցն նշանակի Թէ ի մահկանացու մարմնոյ այս՝ ոչ կարեմք ի բարձանա տեսանել զՔ՝ Երրորդ՝ զի համբարձեալ ձեռօք վերստին գալոց է երկինս: Արդ ամբառնալոյ զձեռս վասն երկնից

յօհ. 14·2

գոր. 1·9

ղուկ. 14·50.

կուց պատճառաց : Նախ՝ զի զնւրան ընծայեցէք հօրն. երկրորդ՝ զի զնշանաին տարեալքդ զորացեալ բազ-
կանն : Զորրորդ օրինեաց զնոսա առ՝ ի զինել ընդ-
դէմ Թշնամեացն , և ամենեցունցն երկնային բա-
րեաւն : Հինգերորդ՝ զի տանեաց զանաքանեալ՝ , որ վերաբերի առ զոհարձանն ձայնս փրկելոյն ընդ-
նեա , որք յառաջադոյն պատճառալի ձայնիւ աղաղա-
կէին ի դիմելոյ առելով , եկիր՝ տեսցուք , որպէս
ապաւէնաբ՝ ի խաչարի : Վեցերորդ՝ զի համբարձաւ
ձայնիւ փառաց . և այս վերաբերի առ քարոզութիւնս
առաքելոցն , որ յայնժամ յանձնեցան նոցա , ընդ-
առաքելոցն , որ յայնժամ յանձնեցան նոցա , ընդ-
առել Տ . երիցագ յաշխարհ ամենայն քարոզելոցիք ,
քանզի յայնմ հետէ՝ էլ քարբառ նոցա ընդ ամենայն
երկիր : Եօթներորդ՝ զի ելեալ՝ ի բարձունս , գե-
րեալ զգերութիւն , այսինքն , զդեւսն , որք կային ի
դժոխս , զորս ամենայնիվին ետուն ընդ ինքեան :
Ութներորդ՝ զի ետ պարգեաս մարդկան . զի ամենայն
պարգեաք ի վերուստ են յոր հաւատան՝ քէն , որոց
զատկին երկուսն ունիմք ի գործոց ա . ղերբորդն՝
և զղերբորդն՝ ի վախճանի աւետարանին ղուկասու :
Իսկ զինացեալ չորսն՝ ունիմք ի սաղմոսն :

Աստ՝ հաւատալ քէ՝ յերկինս . որպէս բարի հնա-
զանդ կատարելով զնետազանդութիւնն՝ որ քան առ
հայր . ոչ զբարի միջնորդ , այրեալ զնաւաղոց-
թիւն , որ քան առ մարդիկ . և ոչ զբաժանութիւնն
ընդդէմ թշնամեացն : Զարձեալ հաւատալ քէ՝ ,
զնան բազում պատճառի : Նախ առ՝ ի հանդիպ՝ ի
վաստակոցն , զորս աշխատեցաւ զնան չէ . առ՝ ի սուբ-
ռաէորութիւն մեր : Երկրորդ՝ առ՝ ի բարեխոսել մեզ
սիրելեաց , յաղագս որոց օգտակարաբար աշխատե-
ցաւ : Վ զան որոց ասէ բեռնաւորոս՝ զի մարդ ունիս
բարւոք մեւոս առ նմ՝ , ուր և ունիս զորգեն միջ-
նորդ , և զմարն բարեխոս . որդին ցուցանէ հօրն՝
զկողն , և զնացուածն . և մարն ցուցանէ որդւոյն՝
զկողն , և զնացուածն . և մարն ցուցանէ որդւոյն՝
զկողն , և զնաւոց

յոհ. 14. 3. յոհաննու՝ որ ասէ՝ երթամ և պատրաստեմ ձեզ տեղի , հիմնադիրդ՝ զի տայցէ համարձակութիւն յուսալոյ ի նոյն , և զի մուծցէ զմեզ ի մտրիմասէր առաջնորդ յաբեղենական ժառանգութենէ : Վեհագիրդ՝ զի զոգին սքանչացոյցէ մեզ՝ բան յոհաննու որ ասէ , եթէ ես ոչ երթայցեմ , մխիթարիչն ոչ եկեսցէ : Երկնագիրդ՝ զի զանմտութիւն մերբարչեսցէ զնոսի իւր , բան այնմ որ ասէ յերգսն , ձգեա զիս զնովի քո : Լեռնագիրդ՝ զի ցուցցէ մեզ զճանապարհ երթից . և զան այսորիկ առ ի ցուցա նել զայս՝ ելան պաշտօնեայն՝ արտաքոյ քաղաքին ի բեթանիա . զի արտաքս հանելով , այնու ցուցանէ՝ ոչ ունել զքաղաք , որ առաւել մեծացոյ իրէ : Եւ զի նախ ի բեթանիա եհան , որ Երկրագործութեան տուն հնազանդութեան . որ նշանակի Թէ գործով հնազանդութեամբ , անցանելոց են ընդ յերկնայինն : Եւ այս եհան զնոսա ի լեառն ձիթենեաց , զի լերանքն իմաստի վերացումն մտաց ի խոկումն ածային . իսկ ձիթենեացն , որ ունի զպարարտութիւն , բացայայտի օծումն Ջերմանալ և ողորմած սրտին , և յետ այսորիկ ոչ ունայ այլ ինչ , եթէ ոչ վերացումն հոգւոյ ի յերկինս : Աղօթ բարձրացաւ քո , երեքիցն , այսինքն , ի յերկրիցն զարդեաքը բարի վարուց . և ի վերոյ յերկրի , կախմամբ ի խաչն . ի վերոյ երկնից զոհարձանս իւր համբարձմանն : Համբարձումն քի եղև զարմանալի հրեշտակաց , բան եսայեայ , որ ասէ՝ ով այս եսայ. 63.1. որ գիմեալ գայ : Զարհուրելի գիհայ , որպես օրինաւեցաւ ի գիլս Թաւաւորութենէդ , ուր ասէին 1.Թագ. 4.8. այլազգիքն յորժամ առաքեցին զորդիքն իսրայէլի , ընդ բերել տապանակին Տն ի սեղեակ ի բանակն , զի նուաճ ունիցին զօրհնութիւն այ ի պատերազմին . վասն մեզ , զի ասքը եկին ի բանակս նոցա , ոչ եղև այնպէս մի ուրախանալ , որպես երկին և երանգն : Փրկական մարդկան , ոչ յայտ է ի վերոյ ասացեալ բազմութեամբ պատգոյ համբարձմանն քի : գոր. 1.9 Դարձեալ՝ համբարձաւ քո բազում կերպիւ . այս առ. 46.6 ինքն , յայնասկսա՝ զի մինչ գեռ հայեին նոքա՝ վերացաւ : Ծննդ. Կատարեաց՝ զի համբարձեալ ձեռօք վերաց նայր : 32.10. խնդութիւք , զի զոհարձանէն համբառնայր : Ապրելաբար՝ զի երկրօրեակք բանակօք համբառնայր անդրեն , այսինքն , հրեշտակօք , և մարդկամբք : Աւ հրեշտակք ոչ եին անդ յաղագս հայելոյ ձեռն օծման

օժանդակութեանց , այլ ի սպասաւորութիւն մեծապատիւ
արժանաւորութեանց ։ Իսկ մարդիքն էին այնոքիկ ,
զորս ապառեաց ի դժոխոյն , և որք յետ յարութեան
մինչև ի համբարձումն մեռան ի Քրիստոս ընտրելոցն ,
և ոչ կարօտանային մարթութեան քահանայիւն ։

Ընտրակալութիւք , այլ օրինեաց գնասս ։ Իսկ ՔՒ ոչ զուկ·
առժամայն յետ յարութեն համարձակ յերկինս , վասն 24·50·
երից պատճառաց ։ Կամ՝ այլ յարութիւն քի հաստա-
տեացի բարձեալ կերպիւ , որպէս ասէ՝ ի գործս ։ ի
բազում արուեստս ։ Երկրորդ՝ այլ տայցէ օրինակ գոր·1·3
համբերութեան մերոյ , որով հանդարտ միտք պատրաստ
սպասել վարձուց ։ ոմն մշակի ոչ իակոյն յետ սերմա-
նելոյն հնձէ , այլ համբերէ մինչև ի հասանել պտղոյն ։
Երրորդ՝ վասն մխիթարութեան աշակերտացն , քանզի գոր·1·3
մեկնիչք (ի վերայ գործոց քանիսն որ ասէ՝ զաւուրս
քառասուն ։) ասէ՝ որպէս քառասուն ժամս էին մա-
հուանն քի , նոյնպէս և ՔՒ օր ելոյ առ աշակերտս
յետ յարութեանն , առ ի ցուցանել ՔՒ ճշմարիտ ու-
րախութիւնն գերազանց է քան զնորին սուգ-
մութիւնն ։ Եւ գիտելի՝ զի պատշաճ քի իմա-
նելն յերկնից միայն բան ճշմարիտ բնութիւն , զի այ
անդ ասի գալ , ուր երևի յատուկ ներգործութիւն
առնել ։ այլ հանբառնալ , յառկայութիւն յարմարի նմա Բ
բան մարդկային բնութեանն , զի բան այնմ միայն վրանէ
զուգի , և ոչ ճշմարիտ բնութիւն ։

Յաղագս նստելոյն քի՝ ընդ աջմէ հօր ։

ԳԼՒ ԻԸ

Ամբարձեալ քՒ յերկինս , նստի ընդ աջ-
մէ հօր ամենակարողի ։ Աջ՝ երկու ինչ մարկ·
իմացեալ լինի ասումն ։ Առաքինեն հա- 16·19·
հասարութիւն ճշմարտութեան , առ որ նստի քՒ
բան ճշմարտութեան ։ Իշխանութիւն յաջմանն է՝
յետ աքելոյն ասի , այնպէս ունելոյ քա-
հանայապետ՝ որ նստաւ ընդ աջմէ մե- եբր·8·1
ծութեան աթոռոյն յերկինս ։ Երկրորդ՝ իմանի աջումն
հաստատուն բարի փառացոյն , յորս նստի քՒ բան մարդ-
կութեան ։ զի պարգեւեցաւ նմա յայ , որ ինչ կարէր
նմա պարգեւել ։ Եւ ի գիտի՝ զի սկիզբն յղութեան ըն-
կալաւ քրիստոս ի հոգին իւր զբարիս շնորհացդ , և
փա-

փառաց. սակայն նոյն բարեբարի յայտնեցան ի տամբարձմանն, պատուհասիւք տեղեաւն և պատուհասիւ նստելոյն ընդ աջմէ հօր: Իսկ ձեզ յայտնեալ, ասէ առաքեալն, զվերինն խնդրեցէք, ուր նստի քրիստոս ընդ աջմէ այ, ուր ասէ մեծին, թէ վերինն ուր քրիստոս նստի, են իմաստիցն բարեբարի ընտրեալք, և փառաց: Ապաւրեմն ասեմք, թէ համբարձումն քրիստոսի եղեւ ըստ տեղւոյն, և ըստ պատուհասին: Ըստ տեղւոյն՝ եղ ի վեր քան զամէն երկինս, այսինքն, ի պատուհասական տեղւոյ տիեզերս երկնից. և կամ ի յամենեսին բարձրագոյն մասն նորին. վասն զի ամենապատուհասական մասն քրիստոսի ամենապատուհասական տեղի իմն: Ընդ սակայն՝ ոչ է ասելի թէ մարմինն քրիստոսի կապեալ լինի յայնմ տեղւոջ. այլ զի տեղին այն ի տուեալ նմա ըստ պատուհասին: Իսկ ըստ այնմ՝ որ համբարձումն ձեզ եղեւ առ պատիւ, ըստ այսմ նստի ընդ աջմէ հօր, սակայն ոչ ըստ տեղւոյն, զի ոչ յարմարի հօր այլ ըստ կրկին դերպատճառելոցն, որպէս ասացեալ է. զի աջոյն լմնացեալ լինի կամ հաճասարութեան մեծութեան, որ պատանի քրիստոսի ըստ ածութեան, և կամ կատարեալ լինի վարձուն, որ յարմարի նմա ըստ մարդկութեան: Կամ ոչ է զանգանելի, զի հաճասարն ձեզ նստեալ ընդ աջմէ հօր. իսկ ստեփանոս տեսեալ զնա կանգնեալ. զորմէ ասելէ, թէ յորժամ ասի քրիստոս եղ ի յերկինս, և նստաւ ընդ յայմ այ, ասելոյն՝ նստաւ, նշանակի թէ քրիստոս աշխատութեաց ասուի կենացս, թէպատուերս, և հանգչի: Ասելոյն՝ ընդ յայմ՝ նշանակէ թէ քրիստոս որ քան էր ի կեանս յայս, էր ի ձախմէ անանցորդութեան, ըստ աղտմարին, որ ասէ յարչաբեցայ, և խոնարհ եղէ յոյժ. և զարձեալ վաստակեցայ, կամ եմ ես ի մանկութենէն իմմէ: Ասելոյն այ, նշանակէ թէ յետ արհամարհանացն, իրաւի սպարտի հետևիլ փառքն. ըստ այնմ որ ասէ. որ խոնարհեցուցանէ զանձն, բարձրասցի: Իսկ ստեփանոս կայով ի մէջ նեղութեց, ուներ զՏէրն պատերազմակից, և ընդունայ ինքեան, նմին իրի եւտես զնա կանգնեալ, իբրև զօրանական ի նեղութեն.

Կատարեցաւ գիրք ըստրորդ. որ յաղագս մարդեղութեան Քրիստոսի:

Յանկ

սաղ. 37.7. սաղ. 87. 16. զսուկ. 14.11. գործ. 7 55.

Ա

Յանկ գլխոց հինգերորդի դպրոյն, որ յաղագս սրբաւարութեանն ընդհոյց։

ա. Նախ՝ յաղագս թէ ղի արդ՝ հոգին բանական, լինի արժանի յամենակալն երանութիւն։

բ. Յաղագս սկզբան ընդհատից, և առաքինութեց։

գ. Յաղագս զանազանութեանն ընդհատից։

դ. Յաղագս ներքոյ ածութեանն ընդհատից։

ե. Յաղագս թէ ղինչ է առաքինութիւն։

զ. Յաղագս կատարելութեան առաքինութեանն։

է. Յաղագս հաւասարութեան առաքինութեանն։

ը. Յաղագս կապակցութեան առաքինութեանց.

թ. Յաղագս գովելութեան առաքինութեանց։

ժ. Յաղագս ներքոյածութեանն առաքինութեանց։

ժա. Յաղագս արդեանց առաքինութեանց։

ժբ. Յաղագս նախասպառ բաստութեան առ չնորհն։

ժգ. Յաղագս թէ յորոց պատճառի արդիւնքն։

ժդ. Յաղագս վախճանի գործոցն։

ժե. Յաղագս թէ ղինչ իցէ վարձ արդիւնաց որ գործոցն։

ժզ. Յաղագս բաժանման առաքինութեանց։

ժէ. Յաղագս զանազան նութեան ածայնի առաքինութեանց, և կարծիսալանաց։

ժը. Յաղագս ածայնի առաքինութեանց առ հասարակ։

ժթ. Յաղագս հաւատոյ։

ի. Յաղագս ներքոյածութեան հաւատոյն։

ια. Յաղագս աստիճանց հաւատոյն։

իբ. Յաղագս յուսոյ։

իգ. Յաղագս սիրոյ։

իդ. Յաղագս զանազանութեց սիրոյն։

իե. Յաղագս ներքոյածութեց սիրոյն։

իզ. Յաղագս թէ որոց իցուց Տաճեմաոր սէրն։

իէ. Յաղագս դէրաւանցութեան սիրոյն։

իը. Յաղագս նշանաց սիրոյն։

իթ. Յաղագս աստիճանց սիրոյն.

լ. Յաղագս կարգի սիրոյն.

լա. Յաղագս սիրոյ ընկերին։

լբ. Յաղագս սիրոյ թշնամեացն։

լգ. Յաղագս կարօտնեալ լսոյն առաքինութեց առ հասարակ։

լդ. Յաղագս խոհեմութ։

լե. Յաղագս ողջախոհութեան։

ԸՂ. Յաղագս արիութեան :
ԸՃ. Յաղագս արդարութեան :
ՂՂ. Յաղագս եօթն պարգեւաց ոգւոյն սրբոյ :
ՂԹ. Յաղագս պարգեւի երկիւղին առ հասարակ :
ՃՈ. Յաղագս պարգեւի ծառայական երկիւղին :
ՃԱ. Յաղագս սկզբնական երկիւղին :
ՃԲ. Յաղագս որդիական երկիւղին :
ՃԳ. Յաղագս պարգեւի դժուարութեան :
ՃԴ. Յաղագս պարգեւի դիւրութեան :
ՃԵ. Յաղագս պարգեւի խորհրդոյն :
ՃԶ. Յաղագս պարգեւի խնամատարութեան , և հանճարոյ :
ՃԷ. Յաղագս երանութեանց առ հասարակ :
ՃԸ. Յաղագս առաջնոյ երանութեան :
ՃԹ. Յաղագս երկրորդի երանութեան :
Ը. Յաղագս երրորդի երանութեան :
ՄԱ. Յաղագս չորրորդի երանութեան :
ՄԲ. Յաղագս հինգերորդի երանութեան :
ՄԳ. Յաղագս վեցերորդի երանութեան :
ՄԴ. Յաղագս եօթներորդի երանութեան :
ՄԵ. Յաղագս ութերորդի երանութեան :
ՄԶ. Յաղագս իններորդ , և տասներորդի երանութեան :
ՄԷ. Յաղագս խրատուց հաւատարմաբար :
Ը. Յաղագս աւետարանական խրատուցն յաւակատիս ;

ՏՐՒՑՈՒՄՆ
Ընծաբանականի Աշխարհաւթեե,
ԳԻՐՔ ՀԻՆԳԵՐՈՐԴ։

Յաղագս սրբարարութեե Հնորհաց։

Յաղագս երից վերջին տոհմին բանական՝ լոյս արժանի յամենեականի երանութեե։
Գլուխ Առաջին։

ՈՐ օրինակ, ասե ոչ լինանէ յերկինից բառն Եւաբեան իւրոյ որէ անսխալելի, այլ աղտմանբն հեղեալ ինանանէ. այսպէս և ոչ բանական տոհմն բարձրանայ ի վերայ ինքեան տեղական կալեաձոյ, այլ ասծակերպ ասնականութեե։

Ասատ հարկ է բանական տոհմոյն՝ եթէ ապարան լինիլ արժանի յամենեականի երանութեե, ի լինելոյ մանանկից և տոհմոյ աղտման ասծայնոյ բարութեան, այսինքն, հնորհաց՝ և առաքինութեե, զորոց հանդերձեալ եմք ձառել այժմիկ։

Յաղագս ակղեան առաքինութեան, և ընդհատից: ԳԼ. Բ.

Ոդ բարին ընդհատից՝ ոչ ոք կարէ գալ ինքեամբ. զի այս ոչ է լաւ ընթացից բնութեի, այլ լաւ ներադրման առաքաբարեաց ածայնոյ: Քանզի որպէս առեղծուածն վասն իւրոյ պատուհասին կարօտանայ ակղեանն իւրոյ՝ զի մեապէ ի գոլն բնութեի իւրոյ, այսպէս նոյն սիրէն վասն իւրոյ բարութեան ոչ դադարի հեղուլ ի բանական առեղծուածն զկիանս հոգւոցս, զի բարեկամացէ ի գոլն ընդհատից. զոր ոչ կարէ ունել առանց առաքարեաց պարգեւողին այլ: Սակայն ոչ անմեղադրելի է մարդն եթէ ոչ ընդունիցի զհանգոյարար ընդհատն այլ, զի ձրի տուեալ ընդհատն միշտ պատրաստ է առ ի զարթուցանել և ի շարժել դանձնիչ, եան կամքն որոյ է հաւանիլն այնպիսի զարթուցման, և խրատուս. և այս է առնել մարդոյն որ ինչ է ինքն կողմանէ. յետ որոյ կարիցէ ունել զհանգոյարար ընդհատն: Ա՛ւ զի այս է պատրաստել զինքն առ ընդհատն. քանզի թէպէտ ընդհատն լինի ընկալեալ ներադրծական պարգեւաբն այլ. սակայն ոչ առանց հաւանութեան անձ նիեան կամաց մարդոյն. զի որպէս ասէ օգոստինոս, որ առեղծ զքեզ առանց քեզ, ոչ արդարացուցանէ զքեզ առանց քեզ: Արդ հանգոյարար ընդհատն է յերից, սակայն այլև այլ կերպիւ. Քանզի է յոյն, իբր ի ներադրծողէ. ի բրիական ընդհատէն իբր ի յոյդորող, և ի խրատողէ զանձնիշխանականն. իսկ յանձնիշխանականէն իբր ի հաւանողէ:

Քանզի թէպէտ անձնիշխանութիւն ոչ կարէ ներադրծել ի մարդն զընդհատ, սակայն առանց նորա նախապատրաստել զինքն, և ձեռնհասել. զորբրինակ, ոչբ կարէ լուսաւորել զաչսն, սակայն կարէ բանալ զաչս ուհանան՝ յետ որոյ մանէ արեգակն, և լուսաւորէ: Իսկ զոր ինչ սեամ զանձնիշխանականէ հաւանողէ, իմացեալ լինի ի բարեխաւսէն. զի ի տէրեան բանական է միայն հաւատս ծնողաց, և խորհուրդ եկեղեցւոյ. և այսուհետև ջի, և առնէ զնոսա անմեղադրելի անկարութեի իւրեանց: Դարձեալ գիտելի է, զի

յոհ. ւ. ւ.

զի նախատարատուժեի , կամ ՀանդարտուԹիւն առ
նուին երեքիին է , պատիւն , ներքնդանան ։ տեսա
կան ։ և ներհետան ։ Որոց առաքինի է յոյն ։ երկ
րորդն՝ ի գրի առեալ ընորհէն ։ և երրորդն՝ ի
սիրտ ։ Վասին հոգին ունի բան բնութեան զկարո
զութիւն , և զներգործուն ձանաչելոյ , և սիրելոյ զնոյն։
այլ ոչ ունի զձանապարհն ՀԹեմարտելոյ , և զկարգ սի
րոյն , եթէ ոչ ի շնորհագ ։ Այլ արդ՝ երկբ են որք
յորդորեն զմեզ ի գործս բարիս , պատիւքն , օրէն
բնութիւն , որ գրեալ է ի սիրտս մարդոյն , առ յորմէ
ԹԷ զոր ինչ կամիք ԹԷ արասցեն ձեզ մարդիք՝ արա
րեք և դուք ։ Կ՚ասէ որ առ դոյնս գալ հեշտալիք
օգտակարք և հաճոյագ ։ Շնորհն , որ առէ ԹԷ
պարտ է ծառայել ոչ , վասն զի զերազոյն բարի ։ և
օժանդակել ընկերին , զի արդի ոչ և պատկեր ոչ ,
և ընկերակից երանելի է ։ Այլ շնորհն ոչ միոյ տա
լով պնդողիկ , որք զինքնանս ոչ պատրաստեն առ
շնորհն ։ և այս յայտ է բազում օրինակօք ։ քանզի ԹԷ
որ ոչ տարածէ զձեռն իւր առ բաշխողն ոչ առնու ։
պայման ասէ ի կոմանել իւր տայ ամենեցուն առա
տապէս ։ այլ որ ոչ պատրաստէ զինքն , ոչ տարածէ
զձեռն նմին իւրն և ոչ առնու ։ Նմանապէս որ միակ
զաչս ընդդէմ լուսոյն ։ ԹէպԷտ ասէ զարձեալն իւր
ծագէ ի վերայ չարացն և բարեաց , և այլն ։
Եւս և գոհալ որ զաղքեր՝ ԹէԷ զներքին կողմն ամա
նոյն դնէ ընդդէմ Ջրոյն զոչ ինչ ընդունի ։ զի ասէ
օգտասիրաս ԹէԷ ասա ասասցէ ընդ զոմ
առեղծուածս բան ետուս ընդունակ ԹէԷ նոցին ։
Դարձեալ որ զասէն իւր պատէ փրայ , զի մի մոգ
ի ներքս սրերգին ։ իսկ ԱՀ միշտ կայ ի գուսան և
բանիսն ։ Դարձեալ՝ որ յաչառնին իւրմէ ոչ խոյէ ի
քաց զորմն , պատուղն ոչ ասէ ։ Դարձեալ որ զխայտն
տանէ ի տրոյն , չիշանէ հատն ։ Դարձեալ , որ հեղ
գանայ բանալ զբերան իւր ընդդէմ կեսարոյն՝
իրաւի ի տուղս մեռանի ։ Դարձեալ՝ որ ի ժամանա
կի պատեհագոմի ի բաց դնէ զգինի իրաւի ընթանի ,
և վիրաւորի ։ Դարձեալ՝ որ ի ժամանակս այնկո
ծուելԹէ , ոչ չարժէ զձեռս նամին իրաւի ընկղմի ։
Դարձեալ խոհեմացեալն , ի ժամանակս հիւանդութԹէ ,
որ կայ ընդդէմ խրատու բժշկին , ոչ հանդիպի
առողջանԹէ ։ Դարձեալ՝ շնորհն բոլոր առ մեղ յոյն ,
որպէս չառաքեցն յարեւգակնէ ։ որպէս բոյսն չար

մասին ։ որպէս մեղքն՝ ի ծովինին ։ որպէս առուն , յաղբերէն ։ որպէս պատուիրն՝ յարհեստաւորէն , քան նախառաջադարարին որ ի նեղբս , և քան շինո՛ ծոյն արուեստիդ ։

Յաղագս ղանազանութեան Տեառնոյ ։ ԳԼ Գ։

Տէրն ասի երեքին ։ նախ սեռականա՛ բար ։ և քան զամ Տէրն է ասծոյն օդնականութեի ձրի տուեալ ստեղծո՛ ծոյ , և անտարբերաբար առ իւրաքան՛ չիւր գործ ։ առանց որոյ զինչ կարեմ առնել , նա և ոչ միայ իսկ ի գոլ ։

Երկրորդ՝ տեսականաբար ։ և այսպիսի Տէրն՝ ասի ձրի տուեալ , այսինքն , պարգեւն որով նախատաւորեալ զինքն մարդն առ ի ընդունել զպարգեւս սքանչ սրբոյ ։ քանզի այամ Տէրն է զարձուցանել զանձնիշխանութեին ի չարին , և յոր՛ գոլ ի բարին ։ առանց որոյ ոչ որ կարէ բանակա՛ նաբար առնել զբ ինչ ի յիւրում կողմանէ առ ի պատրաս՛ տել զինքն ի փրկութի ։ Երրորդ յատկապէս , այս՛ ինքն , տուեալ պարգեւք յատուածոյ առ ի յար՛ դիանարիլ ։ և Տէրն այս կոչի հաճոյապարտառանց առեալ ոչ որ կարէ արդիանարիլ ։ և ոչ զարգանալ ի բարին ։ և ոչ ժամանել ի փառս ։ Այս երեքին Տէրն գտանի ի բանս առաքելոյն որ ասէ՝ Տէրոջմէ՛ ան եմ , զինչ և իցեմ ։ ահա առաջինն ։ Եւ Տէրն նորա որ ի յիս ընդունայն չեղեն ։ ահա երկ՛ րորդն ։ Եւ Տէրն նորա միշտ միայ ի յիս ։ ահա եր՛ րորդն ։ Բայ ի նախատաւորելոյն ասի Տէրն , տուօղն Տէրնոջ , այսինքն , ած ։ Դարձեալ Տէրն , որ է նշան Տէրնոջ , որպէս մարգարէութի , և կարողու՛ թիւն սքանչելագործութե ։ Իսկ հաճոյապար Տէրն՝ բաժանի ի ներգործոյն , և ի գործոյնէն ։

Աստ՝ ներգործող Տէրն ասի նախաճանաչող , և աղաւոր ։ զի ի բաց մերժէ զմեզ ։ Այլ գործակից Տէրն ասի հետևող ։ կատարող ։ և օգնական ։ զի օգնէ անձնիշխանութե , և լինի գործակից ի յար՛ դիանարիլն ։ Իսկ բարին զանազանի բաղմապատ՛ կաբար ։ Քանզի է բարի քան զեռելէ ։ և այս է ած ։ քան այնմ , զոր բարի , բայց միայն ած ։

Ե բա՛

սաղ. 43.6. եբր.1.3

յով 15.5 1. կոր. 15.10.

Ա

սաղ.58. 11.

մատ. 10.18.

ի բարի, և լսոտ հաղորդակցութիւնէ . և այն բաժանի
ի բարին ընտրեալ, և ի բարին բնութեան ։
Լսատի ասէ օգուտինոս՝ «Ոչ ինչ որ է, բան այնմ որ
է՝ բարի է . որպէս ասի ի ծնեալդ, եւտես ած զայն,
և այս բարի են յոյժ ։ Դարձեալ է բարի բան սե- Ցնդ.
ռին որ է բարի բան յառաջդէպ լինի , այլ է ողորմու- 1.31.
թիւն ։ Քանզի է անդ դարձն ի պատշաճաւոր նիւթին,
ուր է պակասիցի անդ տեսակ դեղացութենէ ։
Դարձեալ է բարի բան պարագային . և այս է յոր-
ժամ բարին բան սեռին՝ զգեստաւորի պատկանաւոր
պարագայիւք , այլ է տալ զողորմութիւն կարօտելոյն ի
դէպ ժամանակի , և վասն ցաւակցելոյն , և այլոց
այսպիսեաց ։ Դարձեալ ի բարի բան առաքինութենէ,
և այս է յորժամ առագրի կատարելութենէ գործոց ի
կողմանէ գործողին , որ է ի ձեռն ունելութեան
մտաց՝ բարւոք կարգաւորելոյ ։ Դարձեալ է բա-
րի վարձաւորելի՝ որպէս , յորժամ առագրի գործոյն
պատկանաւոր վարձանն ։ այս է , բարի դիտաւորու-
թիւն , ի վերայ բնական շարժման ։ Դարձեալ է բա-
րի ընդ ընտրեալ , որ է նա ինքն ունելութիւն , որ առնէ
զանձս այլ ։ Դարձեալ է բարի վառագ՝ որ է բարին
յաւիտենականի հատուցման ։

Յաղագս ներգործութեանէ ընտրեալ ։ Գլ. Դ.

Ներգործութիւն ընտրեալն է՝ զարթուցա-
նել զանձինշանականն առ բարին , և
բժշկել զնա՝ փոխելով զախտաւորականն ,
և զօրացուցանել զնա ածելով ի գործ ։
Դարձեալ՝ ընտրեն հաւատացուցանէ զնէ ղուկ.
ընդ մարդոյն . ազատէ ի մեղաց . և 15.20.
զաւետիսեանն տանջանս փոխէ ի ժա-
մանակաւորն ։ Դարձեալ՝ ընտրեն զգործս մեր առնէ Ա
վարձաւորելիս . և զկորուսեցեալ բարիսն մեզոջ՝ անդ-
րէն գարձուցանէ , և զբոմն անասնոյ փոխէ ի ղուկ.
պատուս արքունիս ։ Դարձեալ՝ հոգին ընդօրօք լինի 10.34.
հարան Քրի . գուսար յաւիտենականի արքային , և
տաճար ոգւոյն սրբոյ ։ Դարձեալ՝ ընտրեն մարդ- 1.կոր.
ընդին , լուսաւորէ , և կատարէ ։ Դարձեալ՝ ընտրեն 6.19
բարձրացուցանէ զմիտս , և նմանեցուցանէ այ , և
հոգևոր մխիթարութիւն կերակրէ ։ Եւ գիտելի է՝

դի թէպէտ հաճոյական առաքինութիւն է համանգամայն ի հոգին հանդերձ ընտրեալ, սակայն՝ ոչ ունի այնպէս վաղվաղակի ներգործութիւն իւր, ոյր ընտրեալ: Քանզի ներգործութիւն ընտրելի՝ առնել հաճոյ այ, և արժանաւոր յաւիտենական կենաց. և ներգործութիւնս այս առաջանայ ի ողորմելոյ յետ մկրտութեանն: Այլ ներգործութիւն առաքինութեանն ի պատուաբերել ի գործել զգործս վայելուչս. և ներգործութիւնս այս ոչ լսելոյ է ի մանկանէն յետ մկրտութեան. իսկ այս ոչ է վասն պակասութեան առաքինութեան, այլ վասն անկարութեան բնութեան գործողին. քանզի մանուկն ոչ է յարմար առ կատարեալ գործս:

Ոստր գիտելի՝ ոչ երեքին է կատարութիւն:

Առաջինն է ընտրեալ, և պատճառ է զհաճոյանալն: Երկրորդն է առաքինութեան, և պատճառ է զգործս բարիս: Երրորդն է գործոյ առաքինութեան, և պատճառ է զվարձս: Առաջին կատարումն կատարէ զհոգին: Երկրորդն զգործս հոգւոյն: Երրորդն զգործս նոցին:

Յաղագս թէ զինչ իցէ առաքինութիւն: ԳԼ. Ե.

ՅԺամ ճանաչել է զառաքինութեանդ. և նախ թէ զինչ իցէ առաքինութիւն:

Առք առաքինութիւնն ոչ ասէ օգտս մինոյ, է բարի զրակութեի մնայց, որով բարւոք կեցեալ լինի. զոր ոչք չարաչար առնու ի կիր, զոր միայն ած ներդործէ ի մարդն. և ահաճանս այս՝ տուեալ լինի նմաստամբ առ ներգործօղն, և մերինի այս սէս. զրակութի դնի անդ ի տեղի սեռի. և բարի ասի, առ ի զանազանութի չար զրակութեց հոգւոյն: Կա և ասի բարի՝ զի տուեալ լինի յայ (որ բան ինքեան է բարի). զի բնակի ի բարիս, և առնէ բարի, զանօղս իւր, և ածէ ի բարի վախճան:

Իսկ մնայց՝ ասի, առ ի զանազանութի զրակութեանց մարմնոյ: Որով բարւոք կեցեալ լինի՝ ասի առ ի տարբերութի զրակութեանց, որով ընդդուշիս համակեալ լինի, ոյր գիտութիւնն. իմաստութիւնն. և

Ա հանճարն: Չոր ոչք չարաչար կարէ առնուլ ի կիր՝ դնի,

դնի , առ ի զանազանութիւն որակութեանց , զորս չա-
րաչար և բարեպէս կարեմք առնուլ ի կիր ։
Զոր միայն ասէ ներդործէ ի մարդն դնի , առ ի զա-
նազանութիւն կարողականաց առաքինութեաց , որ սուս
նալով լինի կարելի ։ Դարձեալ ըստ օգտակարնոսն ,
առաքինութիւնն է ունակութիւն միոց , բարեբար կայ-
գաւորեալ · սահմանս այս տուեալ լինի , նկատմամբ
առ ելեւմտական յորում է · և իմացեալ լինի ունակու-
թիւն միոց բարեբար կարգաւորեալ , առ ի նմանութիւն
ծագաւորութեան · որ յայնժամ բարեբար կարգաւորի , ղուկ.
յորժամ ուղղապէս խորհեցեալ լինի , բարեպէս հրա- 11·17
մայել , և արդարապէս հնազանդին ։ Արդ՝ նմանապէս
բարեբար կարգաւորի միաբն , եթէ բանականն ուղղա-
պէս խրատէ · եթէ կամքն ուղղապէս հնազանդէ · և
եթէ զգայութիւնն պատշաճաւոր կերպիւ հնազան-
դի ։ Դարձեալ փիլիսոփայն ասէ՝ առաքինութիւնն է
կամաւոր ունակութիւն , կայացեալ ի միջն ի մերս
կոմսանէ , սահմանեալ բանականաւն ըստ այնմ զոր
իմաստունն սահմանեսցէ · իսկ սահմանս այս տուեալ
լինի նկատմամբ առ գործն , չուրջ զորուէ ։
Դարձեալ Թուղնոս ասէ՝ առաքինութիւնն է կարգաւո-
րութիւն կատարեալ իրին առ ևս բարեբարն ։ Եւ
սահմանս այս տուեալ լինի նկատմամբ առ վաճառանն ։
Դարձեալ Իղիդորոս ասէ՝ առաքինութիւնն է ունա-
կութիւն հոգւոյ , վայելչութիւն բնութեան · բան կենաց ·
մաքրութիւն վարուց · պաշտօն աստուածեան · պատու-
մարդոյ · արժանաւորութիւն յաւիտենական երանու-
թեան ։ Սահմանս այս տուեալ լինի նկատմամբ առ ներ-
գործութիւնն ։ Իսկ ըստ ստուգաբանութեանն՝ ի լաթինա-
առաքինութիւնն ասի վերգրուս · իբր թէ՝ ուժ՝ ի
ներքուստ · և ուժս այս կայանայ ի ձեռնարկելն առ
գործսն իս · և ի տանելն անպաղողութեանց · և ի
պարկեշտանալն ի հաձելեացս ։ Դարձեալ ասի վեր-
գուան իբր զպարարացեալ ղորութիւն ։ Դարձեալ ասի
վերգուան՝ իբր թէ որպիսութիւն պատուոյ մարդոյն։

Յաղագս կատարելութեան առաքինութեան։ Գլ. Զ.

Հռոմ. 12.1. առակ. 30.8.

Եւ զի առաքինութիւնն կայանայ ի միջի, տեսանելի է թէ յորիսի միջոցի կայանայ։ Ասելի է, թէ ըստ փիլիսոփային կայանայ ի չէրիս, այսինքն, ի չատնելն, ի չմտնելն, և ի տանելն։ Ի չատնելոյ լմացեալ լինի միջին, ի միջ այնց, որք ի վեր, կամ ի վայր քան զնա։ Եւ զայս ասեմ, զի ոմանք ասեն, թէ ոչ է միջին առաքինութիւնն, այլ ամենայնիւ ծայրք։ Եւ ասեն, թէ ոչ է առաքինութիւն ի միջի ասել, այլ ի ծայրս։ Եւ ասեն, թէ ոչ է առաքինութիւն ի միջի ասել, այլ ի ծայրս։ Եւ ասեն, թէ ոչ է առաքինութիւն ի միջի ասել, այլ ի ծայրս։

Օրին. 5. 32. 1. Կոր. 13.4. Ղուկ. 14.33. Յով. 10. 11. Ա 2. Կոր. 5. 8.

Եւ զի առաքինութեանն պատրաստ է իւրաքանչիւրոք։ Իսկ վերջնոյն ոչ ոք։ Այլ երից միջակացն, պատրաստք են ոմանք՝ առնուլ զնչ, այսինքն, ի չատնել, և ի պահել։ Եւ այլն։ Առաքինութիւնն՝ համեմատի բաղմից իրաց, այսինքն, ոմանց ըստ այնմ որ ասեմ սիրաք, ոմանց փոքրի ի բազս։ Գանձի ըստ մատթէոսի, նման է արքայութիւն երկնից գանձի ծածկեալ։ Եւ կեղեւոյ։ Ականց ըստ այնմ որ ասեմ սիրաք, որպէս անօթ ոսկւոյ գարգարեալ ամենայն պատուականօք։ Զինուոյ ըստ այնմ որ ասեմ թագաւորաց։ որպէս անկան զինուորք ի պատերազմի, և կորեան զէնք պատերազմականք։ Ծառոյ ըստ այնմ մատթէոսի, ամ ծառ բարի, պտուղ բարի առնէ։ Զայնմանէ ասէ օգոստինոս՝ ծառ խնամատութեան, անկի երիւղէ։ ոտոգանի ընդեղ։ արմատանայ հաստատով։ բուսանի ջերմեռանդ սիրով։ ածի բաղձանօք։ ղօրանայ սի-

ափով. կանանչանայ յուսով ոստս արձակիլ շրջհասյե-
ցուն քէ. ծաղկի խրատով. պտղաբերի վարդապե-
տութէ աւաքինութեանց. հասանի համբերութէ. ժո-
ղովի մահճակաւ։ Դարձեալ՝ նմանի ծաղկոյ, ըստ երդ. 2.7
այնմ՝ որ ասէ՝ ելեր պան, հաստատեցիք զիս ծաղկաք։
Աղբերց՝ ըստ այնմ՝ աղբիւր պարտիզաց, և ջրհոր երդ. 4.
ջրոյ կենդանւոյ։ Շնաղոյ՝ ըստ առակաց որ ասէ, 15.
Շանասարիւ նորա՝ շանասպարհ գեղեցիկ։ յառակ.
Հանդերձի՝ ըստ սաղմոսողին որ ասէ, ի հանդերձս 3.17.
ոսկեհուռս։ Աստեղաց՝ ըստ այնմ՝ որ ասէ բազուկք, սաղ.
աստեղք եւուռս զքոյս։ Խնկոյ՝ ըստ երդոյն որ ասէ՝ 44.10.
ոհմէ սա՝ որ ելանէ իբրև սաեղն խնկոյ ծխոց։ բար. 3.
Կերակրոյ՝ ըստ յօհաննու որ ասէ, իմ կերակուր՝ այն 34.
է՝ զի արարիչ զկամն այնմ՝ որ առաքեաց զիս։ երդ. 3.6
Թէևոյ՝ ըստ սաղմոսին որ ասէ, ո՛ տայր ինձ զթէևս յօհ. 4.34
ոչ աղաւնոյ։ Երեք են բարի յատկութիւք առաքի- սաղ. 54.
նութեան, այսինքն, բազմաբժութիւն փորձութեց, 7.
բազմութիւն գործոցն. և հեզսրտութի՝ ի բարին։
Առաքինի՝ հաստատուն զառաքինութիւնն ի յարմարին։
Երկիրդն՝ զարդարեալ իբր ծաղկոք։ Երկրորդն՝ հեշ-
տացուցեալ իբր համով պտղոցն։ Նմանապէս ասելի
է՝ թէ՝ ի կատարումն առաքինութեց հասնիցեն աքին
չորեքեանս այսոքիկ, այսինքն, որոմադրութի՝ նա-
խասպառաւող. ունակութի՝ կերպարանող, ներ-
գործութի՝ փորձող և կրթող. և վարժ պսակող։

Յաղագս հաճասարութեան առաքինութեց։
Գլ. Ե.

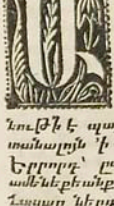

Սէնայն առաքինութիւք ի նոյնում մար-
դոյ համահաճասարք են. թէպէտ ի
միմեանց զանազանիք են ի ձեռն յատկաց
գերազանցութեց. իսկ հաճասարութիւնս
այս՝ կայանայ ի բաղդատ իրս։
Քանիք են առաքինութիւք հաճասարք։
Նախ՝ ըստ էութեան, զի ամ առաքի-
նութէ պարզ։ Երկիրորդ՝ ըստ հաճասար արմա-
տանալոյն ի տոհմն ի կոմպանեի ինքեանց։
Երրորդ՝ ըստ վերածելոյն առ նոյն վախճան, զի
ամենեքեանք վասն այ գործին։ Չորրորդ՝ ըստ հա-
ղասար ներքնոցն գործութեան, զի հաճասարապէս առնեն
ար-

արժանի յաւիտենական կենաց : Հինգերորդ՝ ըստ հաճասար դիւրութեան առ գործս իւրս , որ քան է ինոսին , եթէ ոչ ունիցին զարգելումն ինչ :

Արդ՝ որպէս առաքինութիւնք են հաճասարք ըստ վերոյ ասացեալ եղանակացդ . այսպէս են անհաճասարք , ըստ այլոց եղանակաց : Նաեւ ըստ կիրառանըլոյն , զի առաքինութիւնքն են որպէս զէնք . այլ ոմն զինուորն ոչ դիւրէ հաճասարապէս պատերազմիլ ամ զինուք զորս ունի , այլ քանզ պատերազմն այնու , որով սազորեալ է միւնո . այսպէս և զառաքինութեանց :

Երկրորդ՝ ըստ մեծապատուութեան . զի ըստ այմ՝ 1. կոր. աւելի է մեծագոյն քան զամ առաքինութիւն , և իւրա- 13.13. քանչիւր առաքինութիւն կարէ լինել մեծագոյն քան զմիւսն ըստ դերադասելութեան իմիք . զոր ունի ըստ իմիք ներգործութեան : Երրորդ՝ ըստ եւնութեանն՝ զի մի առաքինութիւն ջերմագոյն լինի գործելոյ քան զմիւսն : Նաև դիտելի է՝ զի նոյն առաքինութիւն , ոչ է միշտ հաճասար ընդ ինքեան , զի աճին առաքինութիւնքն բազում կերպիւ : Առաջին՝ ըստ ասասկոլեանն : Երկրորդ՝ ըստ արմատոյն : Երրորդ՝ ըստ կարողութեան առաքինութեան : Չորրորդ՝ ըստ մեծագոյն բացայայտութեան ճանչնոյ նմանութեանէ :

Հինգերորդ՝ ըստ երկարադոյն յարատեւութեանէ : Դարձեալ դիտելի է , զի ընդ աճիլ միոյ առաքինութեան , աճին և ամենեքեանքն , որոյ օրինակն յայտ է ի քնարն . ի յոյժ եթէ պարտուղ դող պատկանաւորդաշնակաւորութեանն հնչմանց , տարկէ՝ զի յորժամ միլարն սինդի , սինդեսցին և այլք ամենեքեանք , զի միինդի տարաձայնութեան ի լերգահնչէն :

Ա Իսկ եթէ վասն էր փայլել ոք՝ ընդ կիրառնուլն զմի- յակ. 1.17 առաքինութեի քան զմիւսն . քաղուք են պատճառք : Նախ՝ զի այնպէս հանդէպ է այ , որ է ուռոյղ առաքինութեանց : Երկրորդ՝ բնութեի խառնուածոյն , որ առաւել հանձայնի ընդ միոյ առաքինութեան , քան ընդ միւսոյն : Երրորդ՝ ըստ սովորութեան , զի առաւել կրթեաց զինքն ի գործ միոյ առաքինութե՝ քան միւսոյն : Չորրորդ՝ զի ասկա ունի պատերազմ ի մոլութենէն որ ի ընդդէմ այնմ առաքինութե : Հինգերորդ՝ զի ունի զմեծագոյն ծանօթութի ընդ գործոյ միոյ առաքինութեան , քան միւսոյն : Քանզի իւրաքանչիւր առաքինութիւն , ունի գյա տուկ պատճառս իւր : Վեցերորդ՝ դժուարութիւն

որ

որպիսութեան բարուցն՝ զի մինչ ոմն ծորապէս գառ-
նայ ի մեղաց, ընկերսիւս ունելի զհամասար, կամ զմե-
ծագոյն սէր քան զինեան՝ որ էր երկար ժամանակ ի
սէրն . սակայն ոչ այնպէս պատրաստ ի գործել
զերկրին որպէս զնա . և այս վասն մեացորդաց մե-
ղացն՝ որք դեռևս կան ի նմա : Դարձեալ գիտելի
է զի մեծութիւն գիտութեան , որպէս պատասխա-
նել մեծութեամբ առաքինութեան . և այս վասն բազում
պատճառաց : Նախ՝ ըստ օրինակին Քրի , յորմէ ասէ յօհ. ։ 14
յօհան , լի՛ շնորհօք , և ճշմարտութե՛ . և զուկաս՝ զո- ղուկ.
րաւոր բանիւ , և գործով . և ի գործս առաքելոց 24.19.
ասի՝ սիամ Յա՛ առնել , և ուսուցանել : գործ.
Երկրորդ՝ ըստ օրինակի հրեշտակաց , որք ոչ չափ 1.1.
առաւել ճանաչեն , այնքան առաւել սիրեն :
Երրորդ՝ ըստ օրինակի սրբոցն , ոմն ասէ մատթէոս, մատ. ։
որ արագիչ և ուսուցանէ նա մեծ կոչեսցի : 19.
Չորրորդ՝ ըստ բնական օրինակի , զի ի խարեբայն՝
յոյն , և ի ջերմեռնին չափակիցն : Հինգերորդ՝ պատ- ղուկ.
ճառաւ պարտուցն՝ ըստ զուկասու որ ասէ որում 12.48.
շատ տուաւ , շատ ինդրեսցի . և որում բազում ,
առաւել ևս պահանջեսցի : Վեցերորդ՝ պատճառաւ
մեծագոյն պատուոյն՝ ըստ զուկասու , ծառայ որ դի- ղուկ. 12
տիցի զնաւա Տ՚ն՝ և ոչ պատրաստեսցի ըստ կամաց 47.
նորա , արբցի զան բազում :

Յաղագս կատարելութեան առաքինութեանց.
ԳԼ. Ը.

Առաքինութիքն՝ կատարելագոյ են և շա-
րակարգելագոյ առ միանգամն այնպէս մինչ
զի որ ունի զմինն , ունէսցի և զամենե- Ա
սեան . և այս յայտ է բազում պատճա-
ռաւ : Նախ՝ ի յառաւաջնութենէ յակ. ։ 5.
առաղին՝ որ ոչ տայ զմինն առանց հռոմ.
միասին : Երկրորդ՝ զի ոչ մի անդամն 12.4.
կատարեալ միասին . այսպէս մի առաքինութիւն միա-
նայն : Երրորդ՝ զի ոչ ի քաջարն , եթէ մի աղին պա-
կաս լիցէ , ոչ լինի դաշնակաւոր հնչումն այսպէս և ոչ
լինի իհոգին կատարեալ ծառայական ներդաշնակա-
ւորութիւն , եթէ ոչ ինչեն ի միասին ամ առաքինու-
թիւք : Չորրորդ՝ զի ընդդեմ իւրաքանչիւր մոլութեց
են

են առաքինութիւնքն ինչ, ասասի պարտի ունել զնմ առաքինութեին, որով յաղթեսցին ամ մոլութիքը: Քանզի ոմ աշխարհական պիտոյն, ոչ է կատարեալ
յակ.2.10 պիտոյ, եթէ ոչ զամ ունիցի զքնին, այսպէս և ոչ պիտոյն Քի, եւթէ ոչ ունիցի զամ առաքինութիս: Հինգերորդ՝ զի ոմ արեգակին, և մոլորականքն են միոր յիւրեանց պարունակին. այսպէս և առաքինութիքն պարտին լինել ի զօրութիս հոգւոյն:
Վեցերորդ՝ զի հոգին է անօթ ասկեղէն, զարդարեալ ամ ականբ պատուականօք, այսինքն, առաքինութիք:
Եօթներորդ՝ զի հոգին է պարտէզ պատուական, յորում ոչ պակասի զարդ ինչ ծառոյց, կամ ծառոց:
Ութերորդ՝ զի հոգին է ոմ զկղզակ, յորմէ ոչ պակասի առողջարար ինչ դեղ, կամ սպեղանի:
Արդ՝ այսքիկ որք զկատարեալ թեանց առաքինութեիդ ասացեալք եղեն, պարտին իմանիլ վասն համեմատական առաքինութեանց. որք ասենեքեանք ըստ ուղղութեան են կատարելեալք, ոմ և են իսկ հատասարք ըստ վարձատրելի դրժոցն: Եւ թէպէտ ամ առաքինութիքն են նմանք, սակայն ոմանք ասին մարք առաքինութեանց. ոչ զի ուղղութեի առաքինութեի ծնանի զառաքինութի, այլ շարժումն ծնանի զշարժումն, ոմ ասէ բեռնատուոս. ընդերձումն, ծնանի զձնանս չումն. ձմեռումն զսէր. սէրն զյաճախումն. յաճախումն զընտանութեի. ընտանութեին զհամարձակութի. համարձակութեին՝ զդէրբառ ունելն. և ըստ այսմ եղանակի չորք ասին մարք առաքինութեանց, այս ինքն, հատուոն ծննդեանէ. զի ի շարժմանէ հատ-
տ. կոր. ման ծնանին շարժմունք այլոց առաքինութեանց:
ձ.13. Աբեր աննդեամբ: խոհականութեին կառավարեբ:
զղակ. խոնարհականութեին պահպանութեբ: Իսկ մոլութիքն ոչ
16.8. են կապակցեալք ընդմիմեանս, ոմ առաքինութիքն. որպ պատճառէ. զի մոլութիքն են ի մեղ ըստ դրժոց մեբոց, որք ոչ են նմանք: Իսկ ածային առաքինութիքն ոչ են ի մեզ ստանալով, այլ ետմամբ: Եւ և այլ պատճառ, զի մոլութիքն են հակակաց մի մեանց, ոմ ուբլոութին, և շնայլութին, որ ոչ է ըստ այսմ ի յառաքինութիս:

Յաղագս դասալքեանց առաքինութեանց :

ԳԼ. ԹՒ.

Առաքինութիւնն է դասելի : Նախ՝ ըստ առարողական պատճառին՝ որ է ասէ . քանզի ասէ օգտասիրաս՝ միայն ասէ նեղ- դործել ի մարդն զառաքինութիւն։ Երկրորդ՝ ըստ նիւթական պատճառին, նորում է . զի ոչ՝ եթէ ոչ նեղասիրայ ի բարիս : Այլ ոչ ևս այնպէս զբարեաց բնականացդ , և բանաստեղծացդ , զի զայսպիսիս տեղայ ասէ ի վերայ արդարոյ և մեռանողաց : Երրորդ՝ ըստ տեսական պատճառին . զի է դեղեցկութիւն հոգւոյ՝ ըստ սաղմոսին ասէ փառք դասեր թագաւորի՝ ի նեղ- քաւս : Չորրորդ՝ ըստ կատարուածական պատճառին. ասէ օգտասիրաս . վարձ առաքինութեան է՝ նոյն ինքն ասէ որ ետ դնա : Այլ և առաքինութիւնն է բա- րի բաղում կերպիւք : Կամ՝ ըստ ինքեան . զի պարզ ասէ օգտասիրաս՝ առաքինութիւնն է բարի որակութիւնացդ : Քանզի ոմն բարի է անդն որ ի մէջ քաղաք- քին , այսպէս առաքինութիւն , որ է ներքս ի հոգին : Երրորդ՝ ըստ դործակցութեանն առ այլ բարիս . ըստ այնմ որ ասէ երջանիկդ . բարեդործն է ընտրօքն հաս- տատել զսիրտս , քան կերակրոք : Երրորդ՝ ըստ գոր- ծոյն զի բարի առնէ զդործս մարդոյն , և վարձաւո- րէլն . քանզի ոչ ինչ դործն վարձաւորէլի , եթէ ոչ յառաքեալսն յառաքինութիւն : Ա՞ր զի ասէ գրիչդ , ոչ ինչ ունի գաղտուածի ոսոն բարի դործոյն , եթէ ոչ ինքացէ ի յարմանս սիրոյն : Չորրորդ ըստ փոխ- անն . զի ի գալուստն , առնէ գառն . և զնաւարն դար- ձուցանէ ի լոյս . քանզի զարս մեղացն՝ փոխէ ի բա- րիս ընտրեցդ . և դարձն պատուոյն ի բարին փառաց, որ նշանակեցաւ փոփոխելով զնոսին ի դինի :

Հինգերորդ՝ ըստ զանազանութեանն , զի առաքինութիւն զանազանին որպիսիքն այ , ի յորդւոյն առաւանայի . ըստ յօդմանու՝ յայսմիկ ծանիցեն եթէ իմ աշակերտք էք, եթէ սիրիցէք զմիմեանս : Վեցերորդ՝ ըստ օրինակի. զի առ սէր ջան եդեալ պարարիւն ի յառաքինութեան: Ուստ դուն ի յաթել՝ անմեղութիւն . ի յաջորդսիմ հնազանդութեան . ի յօսէփ՝ ողջախոհութեան . ի մեռն հզ-

Ա

սաղ. 44.14.

եբր. 13.9.

Բ

յօհ.2.9.

յօհ. 13. 35.
ծնն.4.4
ծնն. 12.
թագ.3.2

ա.Թագ. 6.21. Հեզութեանի. ՚ի դատաստանի՝ խոնարհութիւն, և այսպէս ՚ի յայլս: Նա և գովելի է առաքինութիւնն վասն բազմայ պատճառաց, այսինքն, զի է մեծապատիւ. զի ունէր ՄԱՏ. 11.29. ուսուցիչ զՔրիստոս. քան այնմ՝ ուսարուք յինէն, զի հեզ եմ: Դարձեալ՝ զի է մեծի բարձրութեան. ուստի ասէ Թուլիոս. առաքինութիւնն միայ է որ ՚ի բարձունս սկսեալ է զարմանալ իւր: Դարձեալ՝ զի է մեծի գոհացաղձանութեան. քան աղմռին որ ասէ՝ զի՞ բարի, կամ ՍԱՂ.ԿՅՀ 1. զի՞ վայելուչ: Դարձեալ է մեծի հաւատացման. զի ասէ աղմռս, ՚ի պահելն նորա հատուցումն բազում: ՍԱՂ. 18.12. Դարձեալ՝ զի է մեծի օգտութեան. զի ասէ պօետիսն՝ ոչ երբեք առանց պատճառի են մարդիկ ՚ի չարն, և ոչ առանց վարձուց առաքինութիւնն: Դարձեալ՝ զի է մեծի անդոդութեան. զի ասէ Թուլիոս՝ այս է վերջին իմաստութիւն. զի զամ բոլոր արասցես զերծանել ՚ի քէն Հայոյ գովելի է քան առաքինութեան, քան զքան գիտութեան. և այս յայտ է բազում կերպիւ: Նաև օրինակ սրբոցն. զի այսպէս արարին նոքա: Երկրորդ բանիւ հեղինակութեան. քան առաքեալն որ ասէ՝ ՚ի ՄԱՏ. 4.20. ՚ի բանս արքայութեանն այ, այլ ՚ի յառաքինութեան: Երրորդ պատճառ ներգործութեան. զի առաքինութեանն արտաքոյ զմեզս. իսկ գիտութիւնն ոչ: Չորրորդ պատճառ. սկզբան. զի առաքինութիւնն հեղեալ լինի յայ. և գիտութիւն առագեալ լինի Քանիցս: Հինգերորդ պատճառ. վախճանին. զի գործքն ՚ի վախճան առաքինութեան, և ոչ գիտութիւն: Վեցերորդ պատճառ. յառաջադէմութեան. զի յառաջ եդեալն առաքինութեանն, ՚ի բարին. և գիտութիւն ՅՕՀ. 8. 47. ընդհակառակն: Էօթներորդ պատճառ. նիւթոյն. զի առաքինութիւն ունի ՚ի նիւթս բարիս, իսկ գիտութիւն, նա և ՚ի չարս: Ութներորդ պատճառ. անդոդութեան. զի անդոդապոյն է լինել բարի, քան թէ գոլ գիտուն միայ: Իններորդ պատճառ. համեստութեան. քանզի մեծագոյն փառք է հետևիլ Քն, քան արիստոտելի: Տասներորդ պատճառ. խորհելոյն ՚ի չարն. զի եթէ ՏՆՆԴ. 3.6. նախ ինձ ոչ երբեք էին դէեռս ՚ի փայտն կենաց, ապ ՚ի փայտն գիտութեան, ո՛չ էին հանդիպելոք այնքան չարեաց ընդ անձն, և որդիք իւրեանց:

Յաղագս ներդործութեանց առաքինութեանց ։
ԳԼ. Ա.

Նդուխին առաքինութեան, դերասանաց է քան զինդուխին աշխարհիս բազմօք իրօք ։ Նախ՝ տանջանալոյդ է. ըստ այնմ որ ասէ յաւակաց · անհուր մարքն՝ առակ. է իբր ի հանապազ խրախուչեան · այլ յանդուխին կեղծաւորին, այսինքն, աշ- յոբ.20.8 խարհն, իբրև զկնի մի · ոչ ասէ յօբ։ Երկիրդ՝ մաքրութիք խոշի մնաց · ոչ արբադոյն է՝ հանդիլ ի ծաղկոցս, քան ի տղմային տեղիս ։

Երրորդ՝ արժանաւորութիք, զի ասէ մեծինն ի վերայ դաւանաւորաց. բարձրութիւն մնասցն է՝ ի յարժանաւոյ իրաց · իսկ յանդուխին աշխարհիս, ի յանարժանութեան։ Ղ.8.7 Ոչ ըստ օգտակարութիք, ըստ այնմ որ ասէ յանա- առակ. 14.13. տեսչեան ուրեմն վասն առաքինութեանց · քան զոր ոչինչ օգտակարագոյն մարդկան ի կեանս ։

Այլ ներհակաբար զինդուխիք աշխարհիս, ասէ առա- կաց · կատարած յանդուխեանց է սուրն ։

Հինգերորդ՝ աղաւորութիք՝ ըստ առաքելոյն՝ որ ասէ, ի դաղ.5. յաղաւորութիքի կոչեցեալք եմք · և դարձեալ ասէ՝ ուր 13. ոգի Տն, անդ է ազատութիւն ։ Իսկ մերձաւորն կապեալ Ա է · ըստ առակաց, որ ասէ՝ առակամբ մերոց իրաց՝ առակ. 5.22. իւրաքանչիւրոք քարշի ։ Վ եցերորդ՝ ճշմարիտ ներկայ- ութիքն ։ զի ասէ օգտասիրս՝ Թէ այնպիսի բարի է ճշ · մինչ զի ոչ ումեք որ Թողու զնա լեզի բարի, այլ ճանապր զներսանն ի չարս ։

Դարձեալ առաքինութիւն դործէ զղարմանալիս՝ բաղ- մապատիկաբար ,այսինքն, յերկինս՝ զոր բառնադառնէ · ըստ այնմ որ ասէ արքայութիւն երկնից բառնադառնի՝ մատ. 11.12. և բռնաւք յափշտակեն զնա ։ Յերկրի, զի պահէ զմարդն զի մի տաղտկացի հրոյ գանկութեան, և մի խոցոտեսցի փշովք ագահութեան · և մի ընկղմեսցի ջրով հեշտասիրութեան · և մի աղտեղացի տղմով բղձախտութեան ։ Ի սէրս մարդոյն, զի զնոցդ տեսցէ բժշկիչ · դաղտեղացեալն սրբէ · զվերաւքն կենդա- նացուցանէ · զկուրացեալն լուսաւորէ ։

Ի դժոխս , զի դժոխային տուրն ոչ կարէ ձեռնհաս զա-

զաւաքինին, որ և ոչ նեւիթական հուսոյ զաւանութ-
թոս գաղանն :

Դարձեալ՝ առաքինութիւնն լուսաւորէ զբանականսն ա-
առ Ճանաչումն Ճշմարտին . զյանկականն՝ յորդորէ՝ ի ի
սէր բարւոյն. զցասմականն զղոյացուցանէ առ ի գար-
շել ի չարէն :

Դարձեալ՝ առաքինութիւնն նմանեցուցանէ զմարդն ն
այ , այսինքն , հօր զորութիւ ուժեղութեան . որպ
ւոյ՝ Ճառագայթիւ Ճշմարտութեան . իսկ ոգւոյն
սրբոյ՝ ներմուծանդութիւ սիրոյն : Ընդ կերպարա
նակից հրեշտակաց . զի ասէ բեռնարատս՝ ի մարմնի
անմարմնաբար կեալ հրեշտակաց բնութեան է, և
ոչ մարդկան :

Դարձեալ՝ ուրախացուցանէ զմիտս . զարդարէ .
բարձրացուցանէ . պատռհաս բժշկէ . կենդանացու-
ցանէ . կերակրէ . փարթամացուցանէ , և սքանչ :

Դարձեալ՝ առաքինութիւն , զանցեալ չարն՝ ի բաց
մերժէ . ընդ ներկայն պատեհագործ . ի հանդերձե-
լոյն զգուշացուցանէ :

Դարձեալ՝ առաքինութիւնն զմիտսն բարեկիս կալ-
գաշորէ . առնէ զմարդն սիրելի այ . բերէ զպտուղ
արդեանց , և վարձուց . զժամանակատոս խոհեմա-
բար մատակարարէ . զգործս որք են անզանազանք բան
ինքեան՝ առնէ բարիս :

Որք՝ որպէս այնք որք առացան բացայայտեն մեզ
զհոգեւորական ներգործութիւնս առաքինութեանց .
նմանապէս են յատկականք ներգործութիւնք ոմանք ,
իւրաքանչիւրոց առաքինութեանց : Որպէս խոնար-
հութեան է՝ հնազանդեցուցանել այ . ապաշխարու-
թեան՝ դարձուցանել . արդարութեան՝ առաջնոր-
դել . հնազանդութեան՝ ձանապարհորդակից լինել .
համբերութեան՝ ընդաճել . յարատևութեան՝ ներքս
աճել . մաքրութեան՝ տամաղգել . և սիրոյն՝ ի
միաւորել :

Յաղագս արդեանց առաքինութեանց։ ԳԼ. ԺԱ.

Արդիւնքն է գործունէութեան բարի գործոյն առ ի ընդունիլ զայն, զոր ոչ ունի. և կամ առ ի ռնել եւս արգասաւէս՝ զոր ինչ ունի ։ Ասասի արդեամբքն որ ոչ իւրն՝ ընկի իւր . և նոյն իւրն առնել իւր ։ Որպէս Թագաւորն որ տայ ձի ղնեռորի որոյ գեռևս ոչ արժանաւորեցաւ, այլ ընդ բարւոք կիր առնուլ ձիոյն արժանի արդէն իսկ տոհեալ ձիոյն։ Արդ՝ առ ի յիմանալ զնախասացեալսն՝ գիտելի է . զի երեքիւին զանազանին արդիւնքն , այսինքն , ի պատշաճաւորն . ի յարժանաւորն . և ի հանարժանն ։ Պատշաճաւոր արդիւնն է՝ որով պատրաստի ենթականի առ ի ընդունել զնորին, քան քանի ճաշակին արդարութեան. և այս կոչի պատրաստութիւն նիւթոյ , այսինքն , յորժամ առնի ոք զի իւրն կողմանէ ։ Իսկ արժանաւոր արդիւնն է՝ յարմարութիւն ներգործողին առ ի հասուցանել զայն, որում արժանաւորն ։ Իսկ հանարժանն այնքան ոչ ինչ ունի ի մէջ արդեանց և վարձուց ոչ հաճասար քանակութիւն , այլ չափակցութիւն . քանզի առ ճշ ոչ գոյ արդարութիւն փոխարինական , վասն զի ոչ ումեք պարտի ինչ , այլ բաշխողական ։

Արդ՝ փոխարինական արդարութիւնն կոչի արդարութիւն վաճառի , որում տուեալ լինի մի հաւ՝ մոյ դնեայի , կամ մի կանգուն կտաւ՝ ընդ երկուց դահեկաց ։ Իսկ բաշխողական արդարութիւն է ասիցէն՝ որում բաշխին պարգեւք ըստ չափակցութեան արդեանց . և այս է առ ճշ ։ Ասասի առաքեալն, իբրաքանչիւրոքոր առջի զվարձս ըստ վաստակոց իւրոց։ Ասպա տեսանէ թէ ոչոք է արժանի առաքնոյ ճշմարտին արժանաւոր արդեամբ , կամ հանարժանաւոր , այլ միայն պատշաճաւոր արդեամբն ։

Նշմարէս՝ որ կայ ի սէրն , ոչ կարէ արժանացուցանել

1.Կոր. 3.8.

ղեւկ
1.16.

պայծառ առաջնոյ շնորհին համարժանաւոր արդեամբն, այլ արժանաւոր և պատշաճաւոր արդեամբն։ Այլ կարէ կացեալն ի շնորհն, արժանաւորիլ աճման շնորհին, բայ համարժանաւորին, և բայ պայմ և բայ արժանաւորին, և բայ պատշաճաւորին. որպէս պարթիկ ի վէր անդր բացայայտեցան։ Այլ նախատապետ երիցեան եղանակք արդիւնաւորելոյ են հաւատացեալ. ուստի լեհ այլք ոմանք պատնէջին, վերաբերելոյին առ երիցեանն։

Ա Այլ յորժամ ասի՝ լեհ երանելւոյն կոյսն արժանաւորելոյ զանձինս կրել յինքեան զՔ՚ն, խնդալի է համեմատութիւն, պարկեշտն, լեհ նա առանձին արժանաւորութեան տանել քան զայլ ոք, և կամ պարտի խնդալ՝ վասն համարժանաւոր արդեան։ Դարձեալ ասին զարքն արժանաւորիլ ժամանակաւորացն, զի ոչ ինչ բան ի առանց հատուցման. որպէս ուրեմն չար՝ առանց պատժոյ։ Այլ այս ասի անյաւտակապէս. զի արարեալ գործքն կոտրին ի մահտարի մեղս, ոչ են ուղղապէս բարիք, վասն զի ոչ են տեսականութեանցելոյ սիրով, ապացն զի են այնպիսի գործքն բարի ինչ։ Տէր ընդունի զայս իբրև զբարի ինչ, և ապա ինչ փոխանակ այնց։ Դարձեալ՝ մեղաւորք երբեմն արժանաւորին շնորհաց՝ պատահմամբ ինչ, զի աղքատքն երբեմն խնդրատածով արժանապատճառին շնորհաց

Բ զբարերարս իբրեւց՝ որոց աղաչանացն եղիւ պատճառ՝ ողորմածին։ Դարձեալ՝ անյաւտապէս առեալ լինի արժանաւորութիւնն այն, ուր ասի՝ բարերարսն անցանք, որ արժանաւորեցաւ ունել զայնպիսի փրկիչ։ Քանզի անդ եդեալ լինի արժանաւորումն փոխանակ պահանջելոյն։

Յաղագս նախապատրաստութեան առ շնորհն։
ԳԼ. ԺԲ.

Ա Իպէտ՝ ոչոք արժանաւորի առաջնոյ շնորհին, որպէս և ասացաք իսկ, սակայն կարէ միւզաւորն պատրաստել զինքեան առ շնորհն, առնելով որ ինչ է յիւրն կողմանէ. զի ոչ ոմանք այսպէս սեացս ուրացեալ լինի շնորհ։ Իսկ այս ոչ է արժանաւոր արդեանն, կամ

կամ հանաւժ անառոր , այլ ըստ պատշաճաւորին ։
Եւ պատշաճաւորութիւնս այն եւս առաւել է՝ ի
կողմանէ այ տուողին ընծային , քան ի կողմանէ մար-
դոյն պատրաստողին զինքն առ ընծան ։ զի ի պատ-
րաստութեան առ ընծային , և ի հեղուման ընծայից ,
ոմն զինքն հոգին ըստ կերպի նուիրեայ ։ իսկ Ա՛-
րիսլէս առաքին չարժօղ , և ներգործօղ ։
Դարձեալ՝ է և այլ պատճառ զի պատշաճաւորու-
թիւնս այս է առաւել քան , քան ի մարդոյն , զի
հանդուրժութիւնն այն որ ի կողմանէ մարդոյն , միայն
ապ տեղի ածայով ողորմութեան ։ զի պահելով զար-
դարութիւնն , կարիցէ ումեք տալ զընծան ։ զի լի-
նէր ընդդէմ ածային արդարութեան , եթէ այնպիս-
ոյն տուեալ լինէր ընծայ , ի յորում լինէր ներհակն
ընծայից , այսինքն , կամք մեղանչելոյ ։
Արդ՝ բաւական հանդուրժութիւն առ ընծային է , զի
արասցէ մարդն որ ինչ միւսն կողմանէ ։
Իսկ առնելն որ ինչէ միւսն կողմանէ , երեք լինի
պարտական , այսինքն , զի մարդն թողցէ ղգործս
մեղաց , և զնոսա մեղանչելոյն ։ և զանասցէ ի բարին
ըստ իւրում կարողութեան ։ Եւ ծանելիք՝ զի ամ այ-
ժանաւորութի , կամ անարժանաւորութիւն առաս
ցեալ լինի ի կեանս այսր Դարձեալ ոչ բարի առնելն
այլ բարեպէս առնելն է գովելի ։ քանզի ոչ բայիւք ,
այլ մանբայիւք արժանաւորիմք ։ Ասաի առաքե-
ղոս ։

Մանբաւք բայիւ են իշխանք ։
ուր դուն արդիանաւոր կեանք ։

Յաղագս ԼԹ յորոց պատճառի արդիւնքն ։

ԳԼՒԽ ԺԳ ։

Արդիւնաւոր գործք են ամենեքին ի ընդ-
հատ , և ամենեքին ի յանձինս անա-
նէն , ԼԹ եպէս նախ ի ընծայից
զի ընծան հաճոյասի առ անձինս նա-
նան , ոչ հեղեալն առ ձին ։
Ի զրպես հեղեալն ուղղ զերկիզարն ,
այսպես ընծան ուղղ զանձինս նա-
նան ի վարժուն առաքինութեց ։ քանզի մեծ կա-
րեկ առնել զայր , այլ ոչ զբարի ։

Ա Ա
Ա Ա
Ա Ա

Արդ՝ երեք են որք գործեն առ գործունէութեի սր֊
դիւնաւորիւդ : Առաջինն է գիտաւորեալն գործոյն ,
որ յայտ է ի մարմնոյոութեան : Երկրորդն է յօժա֊
2.Կոր.9.7 րութիւն կամացն . ըստ առաքելոյն որ ասէ՝ զուարա֊
ղեւտ.27. ջանալոյս սէրէ Տ՛ : Երրորդն է ախտութեի սիրոյն ,
23. քանզի նա է կշռօղ սրբուե , որով գնահ ինչ կշռեին
1. Կոր. ի տաճարին : Դարձեալ առ ի լինել գործոյն սր֊
13.2. դիւնաւոր , երբս իրս պահանջի : Առաջինն զի գործն
գալ. 5.2 այն լինի ի սէրն , զի գործք որք լինին պատաոր սի֊
րոյ՝ մեռեալք են , որպէս վկայէ ածուխն :
Երկրորդ՝ զի լինիցի ի սիրոյ . զի բաղումք գործք լի֊
նին ի սէրն , այլ ոչ են արդիւնաւորք , վասն զի ոչ
լինին ի սիրոյ , այսինքն , զի ոչ վերածին առ պատակ֊
ռանոր վաստակ : Երրորդ՝ զի նոյն գործն իցէ վե֊
րաբերեալ առ բարին . և այս վասն այսորիկ ասէ՝ զի
չար գործքն ոչ կարեն լինիլ բարի դիտաւորութե , ա֊
սացս թէ ոչ հետևեալ զի նոյն գործքն լիներ արդիւնա֊
ւոր , և ոչ արդիւնաւոր , ոչ կարի իմն անհանդիպ
է : Դարձեալ՝ ի յարդիւնաւոր գործն . երբս իրս
նկատեալ լինի ի կողմանէ մարդոյն , այսինքն , եթե ա֊
կայ՝ որ է հոգին , և անձնի֊նամութիւնն , նա և զի֊
տաւորութի , կամ վաստակ : Երիցս այսոցիկ այս֊
տասիանեն երեք , ի կողմանէ այ , այսինքն , նոյնն
առաքինութե , և սէրն : Քանզի նոյնն առնէ զնո֊
թեամբն հաճոյ այ , և առաքինութե՝ ձանձնի֊նամութիւն
զանձնի֊նամականն . իսկ սէրն ուղղէորէ զդիտաւո֊
րութիւնն առ պատկանաւոր վաստակն : Արդ՝ ասէ
բ օգտութիւնս , թէ արդիւնն կայանայ առ անձնի֊նա֊
նութե առ ի֊թօրեն . զայս ասէ՝ զի անձնի֊նամութիւն
նեգործէ ի յարդիւնաւոր գործն , այլ ոչ է բաւա֊
կան : Եթէ առ առաքինութե տեսակաբար . զայս ասէ ,
զի յառաքինութե՝ յառաջ գայ շարժումն իբր ի տե֊
սակէ , և ելանէ ի զօրութե : Իսկ առ շարժումն
առաքինութեան՝ կականաբար . զայս ասէ , զի շար֊
ժումն կականաբար է արդիւն : Այլ առ ընորհն կա֊
յանայ գործապրաբար . զայս ասէ՝ զի առանց ընորհի
յօհ.15.4 ոչինչ շարժումն է արդիւնաւոր : Բայց առ գործն
գործիքականապես . զի արտաքին գործն է իբր զգոր֊
ծիական պատճառ արդեանց : Ապաւրեմն գիտելի է
հաստատապաբար . զի ոչ արժանաւորիւք առանց ընոր֊
հաց , ոչ կրնիք լուռ այնմ որ կիւրք . և ոչ բնական
շարժմանիքը . զի ասէ ծիլիսոսիայն , թէ բնութե՝ ոչ

չար եմք , և ոչ բարի ։ Նա և ոչ յայտնայ • զի ասէ օգուտիւնոս , ոչ ոք յանհաւատս բարեպէս առնէ , թէ և բարի իցէ զոր առնէ ։ Այլ և ոչ կարեալ անձն ներշանաւմբէ • քանզի որոք ոչ ունին վկիրառութիւն բանականին , և անձնիշխանութեան , ոչ գոյ ինեա գործ արդիւնաւոր , կամ անարդիւնաւոր , որպէս են երեխայքն • քնեալքն • մոռացեալքն , և անբան անասունքն ։

Յաղագս վախճանի գործոց ։ ԳԼ. ԺԴ.

Անդր՝ ամ արդիւնաւորութիւն , կամ անարդիւնաւորութիւն , նկատեալ լինի բուն վախճանի գործոցն • վասն այնորիկ ծանիր զնոսին որ յառաջս այսմ իրէ ։

Առաջինն է՝ զի վախճանէն ասի գործն կամ չար , կամ բարի ։ Երկրորդ՝ չար գործն ոչ կարէ լինել բարի ի վախճանէն ։ Երրորդ՝ մի դիտաւորութիւն տեսանելոցդ զազազան ներգործութիւնս • որպէս՝ թէ ոք կամիցի տալ զգահենան մի վասն այ , այնպէս՝ մինչ զի օրըս տայցէ դենար մի • և երբեմն մոռանայցէ վերաբերել առ այ զտրամն դենարին այնորիկ , սակայն արդիւնաւոր է խոստումն և տալն՝ վասն առաջնոյ դիտաւորութեանն ։ Չորրորդ՝ վախճան ենթէ վախճանի կարէ լինել արդիւնաւոր , զոր օրինակ՝ թէ ոք երթայ ի վաճառանոցն զի գնեսցէ զդեղ , և վասն այն գնէ , զի բժշկեսցէ ի հիւանդութենէ , և վասն այն գնայցէ բժշկիլ , զի լաւագոյն ծառայեսցէ այ ։ Արդ ի վեր՝ ինն վախճանիս այս ամ յառաջընթացքն են բարիք ։ քանզի բան վերջնոյ վախճանի , բնաւք կանք նախընթացք , դասին զոր բարիք , կամ չարք , երբ առաջինն ներգործութիւնքն են անգանազանք ։

Հինգերորդ՝ զանազան վախճանք ոչ են գնելիք , որոց մինն ոչ վերաբերի առ միւսն ։ ի զորօրինակ՝ թէ ոք կամիցի պատնիլ զի առողջասցի , և կամի առողջանալ , զի ծառայեսցէ այ ։ Արդ յետին վախճանս ոչ տեւ ասահարի զկամն պատնէլոյն , այլ և առաւել կարճէն այն ապերազուշանէ զայս • զի մի թերի կարճ՝ թերի զբաղումս կամս ։ Եւ գիտելի է՝ զի մարմնաւոր ինչ գործ , կարէ վերածիլ առ ժամանակաւոր վախճան ։

Ան. բայց միայն զի յետոյ վերաբերեսցի առ նա. Ա
իակ հոգևոր գործն՝ որպէս, քարոզութեանն, ոչ կարէ
վերաբերիլ առ ժամանակաւոր վախճան, թէ և նոյն
ժամանակաւորն՝ վերաբերի առ նա. Եւ այս է զոր
1. կոր. ասէ օգտասիրս, սպառիմք ուստէր՝ զի անէուտաս
9.16. նեսցուք, այլ ոչ անէուտանիլ զի կերիցուք.
իակ թէ ի գործս հոգւոյ վախճան դնիցի ասէ, և վեր
ջին վախճան ժամանակաւորս, ամենևին թիւր է.
Այլ այդ՝ արժան է դնել վերկու վախճան, այսինքն,
դժամանակաւորն, և ոչ ժամանակաւոր. այլ հանապազ
յամենական եղիցի վերջին վախճան.

Յաղագս թէ զինչ վարձ արդիւնաւորիցէ ի ձեռն բարի գործոց. ԳԼ. ԺԵ.

Ասի գործքն են արդիւնաւորքն յերից
կոս, այսինքն, ի յամենական կեանս,
ի յաշխարհս ընդհատից, և ի քաղուքն
պատուոյ. Արդ առաջինն որ է յամե
նական կեանք որ է վարձ գոյացական
ոչ պատահական արտաքոյ գործոյն, որ
է սէր. իակ աշխարհն ընդհատից որ է վարձ
պատահական, պատահանէ սեռի գործոյն, զի մա
նաւանդ գերազանց, և վերկրահելեալ գործովք ար
ժանաւորիցէ աշխարհն ընդհատից, քան այլովք գործովք.
Այլ քաղուքն պատուոյ՝ պատահանէ աւելաւոտա
թեան գործոյն. քանզի գործք որք են առաւել
դժուարինք, են առաւել արդիւնաւորք ի քաղուքն
պատուոյն. Վասն զի ի՛ կանոն ի յաշխարհաքանութեան.
Թէ պատուիճն ի տարտարուհոյ պատուոյ. Արդ՝ ծանիր,
զի թէպէտ բոլոր զօրութեն արժանաւորելոյ կենացն
յաւիտենից, նա և այլոց, կայանայ ի սէրն, սակայն
ոչ բոլոր ներգործութի. քանզի ներգործութի արժա
նաւորելոյն կայանայ առ մեծութի գործոյն. որպէս
յայտ է ի քաղուքեան պատուոյն, որ ոչ միայն կայա
նայ ի սէրն, այլ և ի գժանդակիւր գործս. Եւ օրինակ
յայտ. 3.8 այսմ ունիմք ի Քո՞, որ շահեցուս մեզ զբազումս
գրանն արքայութե, ոչ միայն սիրով, այլ և գերա
զանցութի գործոյն, այսինքն, իւրոց չարչարանաց.
Ա Դարձեալ գիտելի է՝ զի գոյացական վարձուն՝ այն
քան արժանաւորի մարդն միով գործով, որ քան
հա

հաղարաւ՝ ըստ ասելոյն նոյն արմատոյն, եւ ընդ ոչ ամբիծս։ Սակայն այսպիսի գործք են օգուտ ի յայլ բաղում իրս . քանզի զամարտուցանէ զմիտս . հաստատէ զաւանութիւնս. ամէնցուցանէ զարդիւնս պատահական վարձուն . Թողու զներս ըստ պատուոյ մեծացն այնոցիկ , որոց արդէն իսկ թեղեալք են ընծրհքք ըստ պարտաւորութեանն . Թուլացուցանէ զարմատ մեղաց . ի բաց մերժէ զնռւթիւնն . վարժէ զմարդն ի սովորութիւն բարւոյն , եւ ի բաց հեռուէ զիպարձութիւնն աւտանալի ։

Եւ դիտելի է՝ զի առաջնոյ ընծրհին ոչնք մեղաւոր կոչի արժանաւորիւ յատկացեալ . եւ այս վասն բարեմաց պատճառաց ։ Կամ՝ զի այնպիսին ոչ ունի զարժանս արժանաւորելոյ , այսինքն , ղընծրհ ։ Երկրորդ՝ զի անարժանաւորութեամբ . քանզի մեղաւորն ոչ է արժան տալոյն զոր ուստ . ոմն առ օգտութիւնս ։

Երրորդ՝ զի ոչ իմն գործ մարդոյ հաճոյանայ ովր , եթէ ոչ նախ ինքն հաճոյացեալ ։ Ըստ նախասացս ամ հայեցաւ ի հաբէլ , քան ի պատարագս նորին , որպէս ասի. ծննդոց ։ Զորրորդ՝ զի ոմն քահանայ բար պատճառն յատաղձանայ խօսել ներդործութեան , այսպէս եւ ընծրհն յատաղձանայ ամ արժանաւորութեամբ . վասն զի նա է պատճառ արդեանց ։ Չի նա ըստ օգտաւինսոյ՝ կանխէ քան զնոսա մեր , զի կամաշնորք . եւ հետեւի՝ զի ամ ընդունայն ինչ կամաշնորք ։

Դարձեալ՝ ընծրհն որպէս վերադրելի առաջոյ , բարի կիրառմամբ նորին . նա եւ համարժանաւոր արդեամբն՝ արժանաւորի ամբիծ ի ձանաւորելն ասի կենացս . զի աճեցեալ արժանացի կատարել ի վերինն դատաւն ։ Եւ այս ասի յովր . որպէս հեղուին զնորա , աճեցուցանել և կատարել , քան գործակցեալ կամամաց մերոց ։ Քանզի ոմն ածէ աղբերանն սկիզբ հեղոյ զնորա . այսպէս՝ ինքն միայն է սկիզբն աճեցուցանելոյ , քան կերպի հեղողն . իսկ ընծրհն ըստ կերպի արդեան , և արժանաւորութեան . այլ անձնիշխանութիւն ըստ կերպի գործակցութէ ։

Եւ որպէս անձնիշխանականն արժանաւորի ընծրհօք , համարժանական արդեամբ աճման ընծրհոց , ի կեցցուցանել ճանապարհն ատոլ կենացս , այսպէս և համարժանաւոր արդեամբն արժանաւորի լուսոյ նորին ի կացուցանել վերին դատաւն ։ Եւ արդ՝ զի համարժանաւորութէ շահիմք զկեանս յաւիտենական , բա-

ծննդ. 4.4.

Ժող. զուարք են սպառճառք : Ասացինն է՝ զօրեղութեի սպառ-
4.5. դևաց ոգւոյն սրբոյ , որ գործելոյն արդեամն :
Երկրորդ՝ ձշմարտութեի ածական խոստմանն :
մատ. Երրորդն է յիշեցուածն խրատու զոր ընդունի անձնիկ ա-
24.47. խանական , ի յորում և յարաւելեայ իսկ միանալ խոսա :
Չորրորդ՝ գործարութեի որպիսութեան արժանաւո-
րելոյն : Հինգերորդն է՝ արժանաւորութեին քրի-
1.յով. զիանոյ մերոյ , և միջնորդի , որ սպասոյ վարաւորիլ
2.12. ընդ անբաժանելոց խրոց : Վեցերորդն է՝ առատաբաշ
ղուկ. խոստեի այ տաւղոյն , որում ոչ վայելէ հատուցանել
11.11. սակաւ ինչ : Եօթներորդն է՝ սպառնոյն հնազանդողին
յով.12. նմա՝ հաճատարութեաբար : Ութերորդն է՝ պատուակա-
26. նութեի գործոյն որ յառաջ գայ ի սիրոյ . որ այնքան
հանդարձ առաջի գատաւորին , որ քանէ սերն՝ յորմէ
յառաջ գայ այն . և վասն այն ոչ կարէ բաւականա-
պէս ունել զհատուցումն , եթէ ոչ ծայրագոյն բար-
հանն :

Իսկ գործք որք ոչ լինին ի սէրն , թէպէտ ոչ են
օգուտք առ կեանս յաւիտենականս , սակայն են
օգուտք ի յայսս բաղում իրս : Քանզի պատրաստե
զսիրոն առ ի ընդունելութեի ընծայից . և նոճալե-
ցուցանէ զպատուիրն , այսինքն , զայն որում պարտա-
ձորիլ եթէ ոչ լինիցէր գործն այն . այլ ոչ նոճա-
զեցուցանէ զայն , որում արդէն իսկ է պարտական :
Տայ զժամանակաւոր բարիս . զբաղեցուցանէ զմարդն
զի մի լինիցի երբեմն պարապորդ , և այսու լինիցի
ընդ չար գործոց . սովորեցուցանէ ի բարի գործելն .
հեշտացուցանէ զմիտս . հանդարտեցուցանէ զար-
մատ ցանկութեան . և ամենայնիւ զհոտուսն մե-
ղաց : Ձեռ այսորիկ դիտելի է՝ զի ոչ լինէ բարի
լինիցի առանց հատուցման . և ոչ լինէ չար առանց
պատժոյ :

Յաղագս բաժանմանց առաքինութեանց.
ԳԼ. ԻԶ.

Առաքինութիւնքն ըստ մաքրօսիոսի՝ ասին չորք. երբեմն քաղաքականք. երբեմն մաքրագործականք. երբեմն մաքրեալ հոգեւոյն. և երբեմն օրինականք: Արդ՝ զառաջինն ուսուցանեմ յաղօտին ի դիւս առակաց. զերկրորդսն՝ ի ժողովողն. զերրորդսն՝ ի երեքսին. զչորրորդսն ընծեռնումբ իւրեաց: Քանզի քաղաքականք ասին, ըստ այնմ որ արդէն իսկ են ի յաղթութենէ մոլութեց, և նկատեն մասամբ իւիք ի ներքս, և մասամբ իւիք յարտաքս: Մաքրեալ հոգեւոյ ասին, յորմէ՞ ընդ յաղթելն մեզ, և ընդ առանձին առաքինութեց հանգչի՝ ոգւոյ ուրեմն յառնելով առաջին չարժմանց:

Օրինականքն ասին՝ որք կայանան ի միտս ճշմարիտ. քանզի նախադատարկութիւնք առաքինութեցն՝ են ի յիւրմէ. և նա՛և ճշմարիտ օրինակ առնեցուն: Իսկ արիստոտէլ՝ բաժանէ զառաքինութեիսն ի յիմացականս, և ի սովորականս: Ցիմացականսն՝ բաժանէ ի էյնմոռոտութեն. ի յիւմացութեն, և ի խոհեմութեն ոգւոյ. և այսոքիկ երեքեանս կարգաւորէն զմեզ առ ճշմարիտ. քանզի իմաստութեն կարգաւորէ զմտորժմանն. իմացութեն զնիւացութեն. իսկ խոհեմութեն զերկաքանչիւրսն:

Քանզի խոհեմութեի ոգւոյ՝ կառավարէ զնոսիմանս. և զմտորժմանս: Իսկ զսովորական առաքինութեիսն՝ բաժանէ ի հաճոատութեի, և ի յառատաձեռնութեի: Այսոքիկ երկոքեանս՝ չարաչարդէն զմեզ առ մարդիկ, զի հաճոատութիւնն կարգաւորէ զմարդն որ քան առ նեւս ինքն. իսկ առատաձեռնութիւնն, որ քան առ ընկերսն: Դարձեալ՝ վարդապետն առաքինութիւնն բաժանի՝ ի բարոյական, ի տնտեսական, և ի քաղաքական: Որոց առաջինն ուսուցանէ զբարս, ըստ որում առ ինքն միայն. երկրորդն կարգաւորէ զընտանեան. երրորդն կարգաւորէ զքաղաքս՝, և զգործառնութեիս: Շուրջ զառաքինութեքք զայն ինչ գիտելի է

զի

ալ թէպէտ մի՛ հաճոյարար ընդ հոգւոյն. սակայն
եօթն են առաքինութիւնք որովք կառավարին կեանք
մարդկան, այսինքն, երեք աստուածք. և չորք կարդ-
նալականքն: Եւ թէպէտ առաքինութիւնս այսոքիկ
են հաճոյականք ի ձեռն տեսակաւորութեան հոգւոյն
իւ, սակայն կարեն լինել անտեսակ ի ձեռն մեղաց,
և դարձեալ տեսակաւորիլ սպասաւորութեամբ ընդ
գոյն հոգւոյդ, որ է սիրոյն, վախճան, և տեսակ
ունակութեանց առաքինութեանն: Այլ ենթ կանոնագ այ-
սոցիկ ոչ պարտական սէրն, որոյ կարէ լինել անտե-
սակ՝ որպէս այլք առաքինութիւնք. վասն որ նա է տե-
սակ առաքինութեանց: Քանզի յորժամ ունակութիւնք
այլոց առաքինութեանց կալեալ լինին առանց հոգւոյն և
սիրոյն, ի յորս կայանան կեանք առաքինութեանց,
յայնժամ են անտեսակք. այլ ընդ դալ հոգւոյդ ի վե-
րայ, տեսակաւորին զեղեցկեան, և լինին ընդա-
նեղիք սոցա: Ուստի անտեսակ առաքինութիւնքն են պայ
ղագոյնս ի խառնարի. որպէս ղնիժեալ ածուխ, որպէս
զբարեցեալ ասուս. և որպէս զթեալ մեռեալս. որպէս
սակի մեծացեալ և որպէս զանազան փոխեալ ի բարենո-
խակ տեսակաւորեալ առաքինութեանն են որպէս գոյնք
երևելոյք ի լոյս՝ և հաճոյ ածոյ հայելոյ. և որպէս
բարբոքեալ կայծակունք. և սոյն ոսոք կանանչագեալք.
և որպէս թևք կենդանեաց և զօրեղք. որպէս սակի
փայլեցեալք. և որպէս սեռնք պատռեալսնք զար-
դարեալ զանազան սակիւղս: Այլ արդ՝ զանազանու-
թիւն ի մէջ առաքինութեանց, հրամանաց, պարգևաց,
պտղոց, և երանութեանց: Ոչ առաքինութիւնքն կարգա-
ւորեն զզօրութիւնս. հրամանքն հայեն ի գործս պար-
գևքն յառնելոյն գործոյ վճռապրելութիւն. պտուղքն՝
ոտն ընդնայնութիւն սրտի, և կամ՝ ճաշակելիացն
ղհոգևոր հաճն: Իսկ երանութիւնքն համարձակեն
առաքինութեանց վաստն, կամ՝ ըստ յուսոյ որպէս ի
ձանձապարհն ասոյ կենաց, և կամ ըստ իրին, որպէս
ի վերին գանառին: Ե՛ և այլ զանազանութիւն. զի
առաքինութիւնք գործելոք բարեպէս. պարգևքն
զնորապէս. երանութիւնքն կատարելապէս. և պտղոքն
զմայելիք յոյժ:

Յաղագս պսակադրութեանց ածային առաքինութեաց, և կարօտնականաց։ ԳԼ. ԽԷ.

Պսակադրութիւն ածային առաքինութեանցդ, և կարօտնականացն է այս. զի ածային առաքինութիւնքն կարգեն առ վախճան. այլ կարօտնականքն առ այնս, որք են առ վախճան։ Է՝ և այլ քանզաքանութիւն. զի վախճան, և յատուկ ածային առաքինութեաց է ածն. իսկ կարգաւորութիւնն վախճան է ածն, այլ ոչ յատկապէս յատուկ։ Դարձեալ՝ ածային առաքինութիւնքն յարժեն ի գործս՝ ըստ բանից առեղծելոց յածային իմաստից. իսկ կարօտնականքն յիրաւանց բնականաց։ Դարձեալ՝ ածային առաքինութիւնքն նախ առն՝ ի ներքին գործս, իսկ կարօտնականքն՝ ի յարտաքս։ Դարձեալ՝ ածային առաքինութիւնքն կատեալ լինին հեղհեղանբ. իսկ կարօտնականքն՝ ոստոստանբ։ Դարձեալ՝ ածայինքն՝ ոչ կարեն ունել առանց պարգեւաց, այլ կարօտնականքն՝ կարեն ունել առանց պարգեւաց։ Դարձեալ՝ ածայինքն՝ են ընդհանրականք ներգործութենից որք առ ածն. իսկ կարօտնականքն՝ գործոց որ առ ընկերն։ Դարձեալ՝ յածայնոյ է այսպէս. զի առաքինութիւնքն ծնանին զներգործութենից իսկ ի կարօտնականն՝ անդրադարձեալ, զի անդ ներգործութիւնքն ծնանին զառաքինութիւն, զոր որում ասէ փիլիսոփայն՝ թէ որպիսիք են ներգործութիք, նոյնպիսիք են և առաքինութիք։

Ա

Յաղագս ածային առաքինութեանց առ հասարակ։ ԳԼ. ԽԸ.

Որպէս զոր վերուն ասացաք ի յոյր կարգանդ պատուիր երկրորդութեանդ. ուղղեալ լինի երիք առաքինութիքդ ածայնովք։ Ուստի ոմք պատուիր առեղծողին կայանդ ի յերկրորդութեանդ անձանդ՝ և ի միութեանդ էութեան. պատիւ և պատուիր վերատին առեղծման կայանդ ի յերկրորդութեանդ

ՅՆՆԳ. 1.26.

զութիւն ունակութեանց, և ի միութեն Հոգւոյն։ Արդ՝ այսոքիւք երիւք ունակութիւքն առաքինութեացս վերածին հոգին ի ծայրագոյն երկրորդութիւն, ըստ երից յատկացելոց երից անձանցն, այնպէս՝ մինչ ղի Հաւատն ուղղէ ի ծայրագոյն ճշմարիտն հաճատասցուի, և հաճատեցուին. և յոյսն՝ ի ծայրագոյն բարձրն յեն լուիլ և ապաւեցուիլ։ Իսկ սէրն ի ծայրագոյն բարին բաղձալոյն և սիրելոյն։ Այլ և արդ՝ ածական առաքինութիւնքն զանազանին ի միմեանց բազում կերպիւ։ Կախ՝ ըստ յատուկ գործոցն. քանզի հաճատն ասէ հաճատիլ այ. և յոյսն ապաստան լինել յայծ. իսկ սէրն սիրել զայծ։ Երկրորդ՝ տարբերին ի կողմանէ են թակային. քանզի հաճատն է ի բանականն. յոյսն ի ցասմականն և սէրն ի ցանկականն. սակայն յոյսն և սէրն, են ի կամքն. այլ վասն հանմնամութեան գործոց նոցա ընդ գործոց ցասմականին, և ցանկականին ասին գոլ ի նոսա։ Երրորդ՝ զանազանին ի կողմանէ յատաջեդելոյն. քանզի հաճատն է առ ճշմարիտն. յոյսն առ բարձրն. և սէրն առ բարին։ Զորրորդ՝ ի կողմանէ ներգործութեանց. քանզի հաճատն ի ներկայս հետեւի այ. յոյսն մինչև յերկինս ընկերական. իսկ սէրն մշտնջենաբար գերիս արկանէ։ Հինգերորդ՝ ի կողմանէ ճանաչման, զի հաճատն ածէ ճանաչեալ լինել ոչ զհմտութեամբ, յոյսն ապատեալ լինել ոչ զամբոխութեամբ. և սէրն սրբեցեալ լինել որպէս զբարութեամբ։

Ա

} Յաղագս հաճատոյ։ Գլ. Ի.Թ.

եբր. ԺԱ. Ա.

Ճհաճատն՝ ըստ առաքելոյն է գոյացութիւն յուսացեալ իրաց՝ և յանդիմանութիւն որոց ոչն երևին։ Ի սահմանս այս գոյացութիւն եդեալ լինի ի տեղի հիմանն՝ որ կայանայ ի ներքոյ հոգևոր շինուածոյ որ է հոգին, և փառքն։

Քանզի հաճատն իակ առնէ զյուսացեալսն կերպիւ ինչ կայանալ ի մէջ հոգւոյ. և յետոյ արասցէ զայն կայանալ փառաւք։ Եւ կամ վասն այսորիկ ասի թէ հաճատն է հիմն հոգւոյ, և փառաց, զի նա է առաջին ունակութիւն առաքինութեանց։ Առաջին ասեմ, ոչ ժամանակաւ, այլ բնութիւ։

Յու-

Յուսացեալոց իրաց ասի . զի հաւատն հաւանութե՛ն առնէ ՚ի մեղ կայանալ զյուսացեալ իրսն ։
Յանդիմանութե՛ն ասի՝ զի առարկի մեռացն . վասն զի հաւատն խոնարհեցուցանի զիմացականն առ ՚ի հաւատալ զայնս՝ որք ոչն երեւին . վասն որոյ հաւատն՝ առաւել ասի առարկութե՛ն , քան եղակացութե՛ն . զի հաւատն հաստատ զոչ երեւելին դոյ . և ինքն ՚ի հաստատութ ։ Ոչք ոչն երեւի՛ն՝ ասի . զի հաւատն իւրով յուսով , և սպասաւութե՛ն յոյսին զայնս , որք ոչն երեւին . եթէ զերկայն . եթէ զանցեալն . և եթէ զապառնին ։ Չանգեաձն՝ զի բան առաքելոյն հաւատով իմանամք կազմեալ զաշխարհս ։ Եւ զերկոսայ , զի ասէ օգտութիւնս . տացուք ինչ այնմ՝ կարել , և մեղ ոչ իմանալ ։ Իսկ զասացեալսն՝ զի հաւատով հաւատամք զյարութի՛ն մեռելոց , և զօրինակիսս ։
Արդ՝ հաւատն ասի բաղում կերպիւ ։
Ասի՝ հաւատն ունակութե՛ն տեսականութեալ սիրով յաւաքիչ մեռոց առ ՚ի հաւատալ . յորմէ ասի ՚ի գործ ծոցն՝ թէ հաւատն սրբէ զմիտս մարդկան ։
Երկրորդ՝ որակութե՛ն անուանակ , յորմէ ասէ յայնոսիկ , հաւատք առանց գործոց մեռեալ է ։
Երրորդն է՝ շարժումն հաւատոյ . յորմէ ասէ օգտութիւնս՝ հաւատն է հաւատալ զայս ոչ տեսանելս ։
Չորրորդ՝ հաւատն է դիւրութե՛ն հաւատալոյ, ոմն ասէ մտածե՛ս . ոչ գոն այնպիսի հաւատս ՚ի գործս ։
Հինգերորդ՝ հաւատն է ջերմեռանդութե՛ն հաւատոյ . յորմէ ասաց Տէրն՝ ոմ կին դու , մեծ են հաւատք քոյ : Վեցերորդ՝ հաւատն է ապրհաման հաւատոյ , զորմէ ասէ աշխատա . այս է հաշատ ուղղափառ . զի հաւատացեալք , և դամբանիցիմք : Քանզի ոմ յայսց գիտութե՛ն , ոմանք են նախընթացք , որպէս՝ եղեա՛ դիւթե՛ք . և ոմանք հետեւեալք , որպէս՝ եղեսա՛ դուե՛ք . և ոմանք իբր միմեանք , ոմ , նախադասութե՛ք որք հաւատն . այսպէս և ՚ի վարդապետութե՛ն հաւատոյ , ոմանք են բան կերպի եղեալք՝ որպէս այնք՝ որք են յիրաւանց բնականաց . և ոմանք նախընթացք առաքեալն հաւատոյ , այսինքն , զի սբ գիւք է շարադրեցեալ և մեկնեցեալ՝ ներշնչմամբ սգոյն սրբոյ . և թէ չնորհք են զոր ինչ Տէրն խոսի ՚ի գիրս սբս , սրբովք իւրովք ։
Ոմանք են բան կերպի եղծակացութե՛ց . որպէս այնք՝ որք վերաբերին առ բարս , որպէս , ո՛չ է պատնեշելի-

եբր.11, 3.
մատ.16 9.
1.կոր. 15.22.
1.թես. 4.13.
գործ. 15.9.
յակ.2. 20.
մատ.8. 10.
մատ. 15.28.

պատճառին է մաշուցեալ մեղք, և սոսկալիքն : Ոմանք են զոր կերպիւ նախադատաստիցեղ որպէս են ասել. Ձանք հաւատոյ : Այս և ծանիր՝ զի հաւատն է իբր զմէկ, ՚ի մէջ թեռնելոցն, և գիտութիւն . զի թեռնելոցն, կամ կարծիքն՝ հակամտել առ մի կողմն հակառակութեան զանգիտելով ՚ի մէս կողմանէ, և թարց ձանաչման պատճառին : Այլ հաւատն հակառակ ՚ի մի կողմն հակառակութեան , առանց զանգիտելոյ ՚ի մէսոյն , և ճշդոյ ձանաչելոյ պատճառին : Իսկ գիտութիւն հակառակ ՚ի մի կողմն հակառակութեան, ճշդոյ զանգիտելոյ ՚ի մէսոյ կողմանէ հանդերձ ձանաչմամբ պատճառին, և հարկաւոր միջոցք, պայմանք, առարկութեամբ : Այսոյն գիտութիւնն հարկաւորապէս . և քան այսչափ՝ թէ հաւատն հաղորդի ընդ երկոցունցն, պայմանք , ընդ կարծեաց , և ընդ գիտութիւն : Այդ առ ի կատարելութիւն հաւատոյն վերաբերին հօգին իրք : Կամ զի ընկերք յեղեալ ՚ի յառաջին ձշմարտութիւնն , ոչ հաւատն մտախ , որ ուրացաւ

էքր.11. զինքն լինել որպէս դասեր փարաւոնի. առաքել ընտ
24. րեաց չարչարիլ ընդ ժողովրդեանն ՚ի, քան ունել
եբր.2.11 ժամանակաւոր ուրախութիւն մեղացն :
զաղ. Երկրորդ՝ զի լցի սեռականութեամբ, ոչ մա
7.47. րիամբ. մտգդաղեցուցեալն զոր փրկեաց հաւատն, և
որում թողան մեղք բազումք, զի յոյժ սիրեաց :
Երրորդ՝ զի լինիցի ՚ի ջերմեռանդ, ոչ կնոյն այն որում
մատ.15. և ասաց Քր, ոչ կին դու մեծ են հաւատք քոյ :
28. Ա Չորրորդ՝ զի լինիցի հաստատեալ բարի գործովք, ոչ
գործ. կոանդիլեսին : Հինգերորդ՝ զի լինիցի հաստատեալ
10.2. արիութիւն . որպես հաւատն առեւանոսի, և լօրէն
գոր.6.5 յիսուս , և այլոց մարտիրոսաց , որք հաստատեալ զօրա
եբր.11. գան ՚ի պատերազմի : Վեցերորդ՝ զի լիցի զարգարեալ
34. հնազանդութիւն , որպէս հաստատն աբրահամու :
Ցակ.12. Եօթներորդ՝ զի լիցի նահաձեալ խոնարհութիւն , որ
4. պէս հաստատն երանելոյն կոսմոս , որ ասաց՝ աճառա
զաղ. սիկ կամ ազախիւ Ցն : Եւ ծանիր՝ զի հաստատն առա
1.18. ձեալ յնմա ՚ի միայնութիւն սէր գրոց , քան ՚ի յառաջ
յօհ.6.45 կութիւն բանականին . զի ասէ դերիւդ՝ հաստատն այն
Բ ոչ ունի զնաւթ, որով մարդկային բանն տայ հմտութիւն
բանականացեալ : Քանզի թեպետ հաստատն տաւտ
տ բնական առարկութիւն , սակայն ոչ այնպիսեաք .
նա և ոչ զգալի ներհմտութիւն պարտի ոք հաստատ
ընդդէմ հաստատին , որպէս յայտ ՚ի տեղեացական
մարդ

մարմնոյն . ուր սեռականքիցն , ձաշակելիքեն , հոտոտե-
լիքեն , և շօշափելիքեն , ասեն զայն գոլ հաց՝ և դինի .
այլ հաճատն ասէ՝ գոլ մարմին և արիւն Ջն մերոյ
Յն ՔՒ ։ Ուստի ասէ օգուտիմաս . զոր ինչ իմա-
նամք , պարտիմք տալ բանականին . և զորինչ հաւա-
տամք , պարտիմք տալ վկայութիւնն սրբոյ գրոյ . և
զորինչ կարծեմք , պարտիմք տալ սխալմանն ։
Այդ գիտելի է՝ զի կրկին է Ճանաչումն որ զայ , այս-
ինքն , բնական , և պատահական . Նա և բնական Ճա-
նաչումն է երկեակի ։ Մինն յառաջքան զնեղանչելն ,
որով մարդն Ճանաչէր զնոճ ի տեղիոճաճս յայտնա-
պէս . և միւսն յետ մեղանչելոյն , և այս է հայելեաւ ,
և ի չամանդաղս ։ Իսկ պատահականն է եռակի ։
Առաջինն է՝ առաջեալ բնական առարկութիւն , զոր
ունէին նախատունք . և այն ասի դիտութիւն ։
Երկրորդն է՝ որ ունէցեալ լինի վկայութիւնն սրբ գրոց ,
և աքանչելեօք . և Ճանաչումն այս ասի անտեսակ հա-
ւատ ։ Երրորդն է որ կատեալ լինի հեղմամբ հաճոյա-
բար ընդհատց . և այս ասի տեսակատրեալ հաւատ .
և այսպիսի Ճանչմամբս հաւանի հոգին առաջին Ճշ-
մարտութիւնն վասն նորին իսկ , և ի մեր քան զամ ։
Ուստի ընդ դալն սուրին կորնչին ամ պատահականք
Ճանաչումունք գոնեայ քան ներգործութիւնն ։
Քանզի յորժամ այլք Ճանաչմունք դան ի հոգին ,
յայնժամ հաճատն լրիւն զարթուփոյն՝ խափանի
դշարժուն ամենեցուն ։ Գարձեալ քանզի հաւատն
է զոչ երևելեաց , և գժամարին է հաւատալ գայդ-
նեաց . նմին լրի՝ երկու ինչ հարկաւոր է առնել՝ զի
հաստատուածս հաւատացի ։ Առաջինն է լուսաւո-
րութիւն Ճշմարտութիւնն , որ բարձրացուցանէ զհոգին ։
Երկրորդն է՝ ուղղելութիւն սուբ գրոց որ հաստատէ ,
և ներկրէնէ զհոգին . որոց առաջինն է հաւատով .
երկրորդն սբ գրոյն արտակացուցեալ ի տգէտն սր-
բոյ ։ Լսատութեն վկայութիւն սբ գրոյ է առաջին
հինն հաւատոյ . և հաւատն հաւանի սբ գրոյ վկայ- Բր. ւ. 3
ութեանն ։ Իսկ երկրորդեանն է՝ ինչ , վասն որոյ ասի եր-
ճառաւորի , և բան . զի զմիտս լուսաւորէ հաւա-
տով , և զճշմարտութիւնն ցուցանէ վարդապետութեամբ ։
Նա և այս ինչ գիտելի է , զի մի միայն է հաճատն , ի յօհ. ւ.
յանցեալն , ի ներկայս , և յապառնին ։ Թէպէտ առա- 43·
ւելի յատուկ և բացայայտեալ ինչ յայնոսիկ օրք հե-
ւեալ քան ի յայնս օրք յառաջեալն քան զհա-
լոտս

լուսաւ նորա · որպէս և նոր կոսկեայ եւ յատուկ գոյն քան զինն ։ Քանզի զոր ինչ մեք հաստատեալ եղեալ, հնացոյցն հաստատեցին լինելոց · բայց ի յատուկ Աստուածն որք տակաւին ճաճան կատարելիք · ոմն է յայսմ ժեռելոց, և վերջին գաստատանն, հաստուցանն արդարոց, և պատիճ ամբարշտաց ։

Յաղագս ներդործութեան հաւատոյ ։
ԳԼ. Ի.

ղուկ. 7. 50.

Ա գործ. 15.9. երբ. 11. 33. մատ. 15.28. հռոմ. 11.20. երբ. 11. 24.

Ասաւն զբազում բարութիւն առնէ մարդոյն, պատճառ ։ Փրկէ, ուստի առագաստ մազդատելեալ ոյն · հաւատոք քո կեցոյցին զքեզ ։ Մաքրէ զմիտս, ուստի ասի ի գործոց, հաւատովք մաքրել զսիրտս ։ Մարմնոյն ընդդէմ աշխարհի · ոմն ասի առ երբայեցիսն զքեզ հաճատովք պարտեցին զիա գաւորութիւս ։ Ահաւոր զոր ինչ խնդրէ, բան այնմ՝ ոմ կիւն դուս մեծ են հաւատոք քո · եղիցի քեզ ըստ և կամիդ ։ Տայ գարամնայութեի, որպէս ասէ առաքեալն · իսկ դուս հաւատով կեաս ։ Յոտն զծամանակաւորս, որպէս ասէ երբայեցոց · հաճատով մեծս երբեք եղև մեծ, ուրացաս զինքն լե նիլ որպէս դասերն փարաւոնի ։

հռոմ. 4. 3. յով. 20. 20. 1. կոր. 3.12.

Ոգեւորացուցանէ՝ բան առաքելոյն · հաւատոյ աբրա համ յայն, և համարեցաւ նմա յարդարութի ։ Եբանելի առնէ, բան այնմ, երանի որք ոչ տեսա նեն, և հաւատացեն ։ Ալ արդ՝ ի վերայ հիմանն հաւատոյն, ոմանք չինեն ոսկի խոկման, զի որ խոկայ առանց հաւատոյ, երբ թէ ջանայ տեսանել զարեգակն ի թարց ատոյ ։ Ոմանք զարդամի քարոզութէ, զի որ քարոզէ առանց հաւատոյ, ոչ խօսի զբան հաւատարիմ որ ըստ այ ։ Ոմանք զսիանս պատճառականն բարի գործոց, զի որ գործէ զբարիս առանց հաւատոյ, նման է այնմ որ առնէ զշինուած ի վերայ աւազոյ ։ Դարձեալ ոմանք չինեն զիայս, այսինքն, զբարբառել սկր ժամանակաւորաց ։ Ոմանք լռուս, այսինքն, զժուս մարմնական հեշտութեց ։ Այլք եղէգ, այսինքն, զդատ

տար

ասելաբանութիւն, և զոհակ գործս։ Արդ՝ այսքիկ
փրկին սրբեալքը հիմանն հաստատ, ասեմայն այնպէս Բ
իբր թէ հրով քաւարանին, զի այրեսցի ինեւանէն,
որոց յարմարեսցի այնմ հիմանն։ Դարձեալ հաստատ
ունի զներգործութիւն ոմանս էապահս, և նախ ինա-
կանս, որպէս է՝ առնելն որգիս սկ, և սրբանալ որս
կինացն յաճախանել, և նմանս սկ, և մաքրել զհոգին յհմ. ւ. ւ
յաղջամղէ մեղաց, և անհաստատել։ և ներգոր-
ծութիւքս այսքիկ են յոյժ։ Ունի և զայս ներգործու-
թիւս կամաւորականս, և երկրորդականս. որպէս ի
հաստատն, և ուղղելն զգործս սկղց առաքինութեանց,
և հրամայել ամենեցունց քան իւրոյ եղանակի։
Իւ ներգործութիւնքս այսքիկ են ի յանձնէ չհանա- Գ
կանէն։

Յաղագս առաքինանաց հաստատի։ ԳԼ. ԻՆ.

Թէ նկատեսցի առաքեալքն որք այսպիսին
զհաստատութիւն հաստատ. յայնժամ են եր-
կուսանն առաքինանք, քան թէ ոչ երբ
առանն առաքելոյն։ Իսկ եթէ ոչ ասէ
զնոսա առ այնս որք են իբրև արժանագ
հաստատեալ, յայնժամ են ընդհատա-
նան առաքինանքն. որով եօթն վերաբե-
րին առ ոճոութիւնն։ և եօթն առ մարդեղութիւնն Քրի-
և այսքիկ նշանակեցան ի յեօթն առաքեալսն, և ի յեօթն
այսանանս ասիս, որոց միջն չորեքն որբին մարգոյ ·
սրպէս յայտ է ի տեսչին առաքին գլխին։ յայտ. ւ.
Արդ՝ եօթն առաքինանք հաստատ որք վերաբերին առ ւց.
ածութիւնն, են այսքիկ · առաքինին է՝ մի գոլ ածն, որ
նշանակի անդ՝ հաստատաքն ի մի յածն ։
Երկրորդ՝ զնայր գոլ ածն · անդ՝ ուր ասէ՝ հայր առ-
նալար ։ Երրորդն զրկին գոլ ածն · անդ՝ ուր ասէ,
և ի Յա քն որգին միածին ։ Չորրորդն զոգին սբ
գոլ ածն · անդ՝ ուր ասէ, հաստատ զոգին սբ ։ և
այսպէս յայտ է եթէ չորեքին առաքինանքս են զմա-
թէ ածային էութեանն, և զերորդութեէ անձնաւո-
րութեց ։ Հինգերորդն է՝ հաստատ զառեղծուած
իւրոց ամենից գոլ յոյ · անդ՝ ուր ասէ՝ զառեղծուած
երկին, և երկրի ։ Վեցերորդն է՝ հաստատ զնո-
ղանէն մեղաց այնց՝ որք են յեկեղեցւոջ, այնու, որ Ե
ասէ՝

ասէ, և ի կամ ուղիւք սը եկեղեցի՝ հաղորդութիւն սրբոց, թողութի՛ մեղաց : Եւ ինքներդն է՝ հաւատոյ դաւանի՛ մեռելոց . անդ՝ ուր ասէ , յարութի՛ւն մարմնոց . և բարեաց հատուցումն (ընդ որով պարու- նակի և պատժումն չարեաց) անդ՝ ուր ասէ, ի դա- տաստան յաւիտենական : Եւ այս երեք վերինքս ասոյ Ա
Ճանաչ վերագրելի առ ածոլութի՛ն . զի ածային զբ- րութիւն ինի ստեղծածն , և թողութի՛ մեղաց՝ որ կենդանութի՛ն հոգւոց . և յարութի՛ն մարմնոց , նա և հոգւոյն , և մարմնոյն փառաւորութի՛ն :

Իսկ այլք եօթերկին ասոյ Ճանաչեն՝ որք վերաբերին առ մարդեղութի՛ն Քի , են այսոքիկ :

Աւազանն է հաւատալ յղացեալ զոր զերգնն սը ի յոգւոյն սրբոյ անդ՝ ուր ասէ , որ յղացաւ ի յոգւոյն սրբոյ : Երկրորդն է՝ զորդին սը ծնեալ զա.կ.ւ. ի Կոյսէն , անդ՝ ուր ասէ , ծնեալ ի Մարիամայ կու- ղ.ս.ղ. սէն : Երրորդն զորդին սը չարչարեալ ի ձեռս մեր մեռեալ ի խա- չին . անդ՝ ուր ասէ , տառապեալ ի ներքոյ պոն- տացւոյ պիղատոսի . խաչեցեալ , մեռեալ , և թաղեալ . յօհ. 19. ցեալ : Չորրորդն է՝ զորդին սը իջեալ ի դժոխս ըստ 20. հոգւոյ . անդ՝ ուր ասէ , եղ ի դժոխս :

Հինգերորդն է՝ զորդին սը յարուցեալ . անդ՝ ուր եբր.ա.կ.9 մարկ. ասէ , յերրորդ աւուր յարեաւ : Վեցերորդն է՝ զնոյնն ղ.ա.ղ. 16.19. ելեալ առ ի հաւատապատիւն հօր . անդ՝ ուր ասէ , մատ. 16 նստաւ ընդ աջմէ հօր : Եօթերորդն է՝ որ գայցէ սը 27 և 25 դատել զքարիս , և զչարս . անդ՝ ուր ասէ , գայցէ 31. զկենդանիս , և զմեռեալս : Այդ չորեքտասան ա- տոհմանքս սյսոքիկ ժողովին ի հաւատոյն զոր սը տարին առաքեալքն : Յաւազանին և զերկրորդն , որք վերաբերին առ ածոլութի՛ն , ասաք պէտս :

Ծնեալ երդումն է՝ Չարչարեալ բարեխօսեմ : Ծնեալ եւ մեռեալ սիմն : Ծ.մ.եալ երդումն է՝ Եմ : Ծ.մ.եալ մատաղիս : Ծ.մ.եալ եօթերկին ասոյ Ճանաչեն՝ զաւազանն ասոյ մարդեղութի՛ն Քի . եւ յարեալ զաւազանն է՝ Ծ.մ.եալ երդումն է՝ Ամէն : Ծ.մ.եալ երկրորդն եւ զերկրորդն յոհաննէս : Ծ.մ.եալ երրորդն է՝ Ծ.մ.եալ եօթերկին ասոյ Ճանաչեն : Ծ.մ.եալ վեցերորդն յակոբոս առաքեալ : Ծ.մ.եալ եօթերորդն փիլիպպոս : Բայց արդ երեք են հաւատքս ասոյ : Աւազանին է՝ առաքելոցն : Երկրորդն է՝ ժողովոյն նիկիոյ : Երրորդն է՝ աթանասի :

Աւազանին է՝ առ ուսումն հաւատոյ : Երկրորդն առ ի մեկնութի՛ն հաւատոյ : Երրորդն առ ի ջատագո-

վու-

վասն է հաւատոյ : Էր ժամանիկ զի այլ է հաւատալ ինձ . հաւատալ ի յինէ՝ և հաւատալ ասի :
Քանզի հաճատալ ինձ , է՝ հաւատալ զոր ինա . և հաւատալ ի յինէ , է՝ հաճատալ և սիրել զնա , և ընդհաճատալն երկեալ առնա . և միաժորիլ ընդ անդամն նր : Իսկ հաւատալ ասի , է՝ հաւատալ բանից նր :

Յաղագս յուսոյ · Գլ. ԻԲ.

Որպէս է ասացեալ ամենալաւութեն հանդերձեալ երանութեն , յաւատացեալ ի շնորհացն ասի , և ի յուսոյն արդեանցն : Ի սահմանս այսմ ոչ առեալ քեզ ասացուցանել զսահման ասացութեն , ի յորում ինաս պէս և ի հարկիդ քեզ հաճատացն միոյ կողման . այլ ասացութեն կարծեաց , որով հաճատեալ քեզ մի կողմն , զի երեւի ասարկութեն հաճատոյիդ , ասացն ոչ ամենեւին , այլ զանգիտալ ընդ հանդերձ : Իսկ նախնեացն պատճառս այնմ ասին կալեալ է՝ շնորհն այ , և ոչ արգիւնք մեր . զի գործք մեր ոչ են արգիւնաւոր՝ եթէ ոչ ածացին շնորհիւն : Ասաց յուսալ մեր ինչ առանց արդեանց , ոչ ի յոյս , այլ առ գիտութ , այլ յանդգնութ : Ի նախասացեալ սահմանս սահմանի շարժումն յուսոյ . և ոչ առաքինութիւն : Իսկ առաքինութիւն յուսոյն սահմանի այպէս . յոյսն է վստահութիւն մտաց , յոգեկալ յաւատութեն այ , ունելոյ զկենաս յաւիտենական բարի արդեամբք : Իսկ ի մէջ հաւատոյն և յուսոյն է այպիսի զանազանութիւն :
Չի հաւատն է վասն անցելոյն , և հանդերձելոյն . իսկ յոյսն վասն հանդերձելոյ միայն :
Դարձեալ՝ հաւատն զբարեաց , և զարհեաց . իսկ յոյսն զբարեաց միայն : Հաւատն է զբարեաց ընթերանալ և այլոց . իսկ յոյսն զբարեաց ընթերանն միայն :
Սակայն հաճատացեալն ի յոյս . զի հաւատն և յոյսն , զոչ երեւելեացն են : Ընդ ասացութեի յուսոյն ճշմարիտ յերից , այսինքն , ի յաճախէն աւուրեն , և ի յղութեն արդեանցն , և ի նախասահմանեի յաւիտենականացն : Էր ժամանիկ զի յոյսն որ է հանապատ հոգւոյդ ասի կինաց , է՝ հանդերձ ասացութեամբ կարծեացն , ոչ ասացաս իսկ : Իսկ յոյսն այնոցիկ ոչք

ի քահանայն , և որք հին ի խմբսն , էր հանդերձ
սուրգութիւք գիտութեան , և ոչ կարծեաք , ոմն այնոյ
որք են ի Ճանապարհի կենաց . ուստի յոյն նոցին
արատղի կերպիւ ինն ի յատկացուս ասացեալ յա-
գ.որձ. սյն : Իսկ յոյն որ էր ի սահմանեաւ յորժամ եռեա
7.55. վերկինս բացեալ . և որ էին ի պօղոս յորժամ ասաց
2. տիմ. գիտեմ յո հաւատացեալ եմ . և որ էին ի յակոբ ,
1.12. յաւուրս քան զնոյնն էին , էին հանդերձ սուրգութիւք
ծննդ. սեռութեանն . սակայն կարի ինն սկսարագոյն քան
3.15. զայն որ ի յերկինս : Ուստի յոյն առեալ բան այս
օրինակի է՝ սակաւին անյաւորապես ասացեալ :
Յայտնեալ յայտ է զի ի վերին գահաւանն , ոչ գոյ յոյ
վարձուց . զի անդ է երանութիւն , որ է սուացմամ
ամի բարեաց . բոլորն համանմանացն , և կատարեալ :
Ուստի անդ՝ ունիմք ապառնի յոր յուսացեալ լինի .
Եբրեպեան սրբոցն դեռևս հանդերձեալք յաւուրն
մարմնոյն բան իրին , սակայն է ներկայ բան Ճանաչ-
մանն : Արդ՝ յոյն այնպէս նկատէ զապագայն , զի
զրկէ որ քան ի ներկայսն իրին , այնքան և՝ ա-
նուանն բան որում որ յոյն յատկացուցս առեալ լինի :
Գործեալ կրկին է յոյն , այսինքն , օժանդակութիւն ,
և յաւուրս իշխանութիւն : Ջառաջինն դնելի է ի սէր .
զերկրորդն միայն ի յոյժ .
սաղ.30. Եւ այս է երեքկին , այսինքն , Թողութիւն բան սաղմո-
2. սին . ի քեզ Տէր յուսացայ , մի՛ ամաչեցից :
սաղ. Շնորհագ , ոմն սաղմս . իակ որք յուսան ի Տէր ,
31.7. ողորմութիւն Տն շուրջ եղիցի զնոքօք :
առակ. Ջաւաց . որպէս ասէ յաւետան՝ որ յուսայ յոյժ , փր-
28.25. կեսցի :
Իակ ներդործութիւն յուսոյ է բարմապատիկ :
սաղ. Կամ՝ զի ազատ ի նեղութիւն բան սաղմոսին՝ ի քեզ
21.5. յուսացան հարքն մեր , և ազգ : Որպէս և յայտ իակ է
գաղ.3. ի շուան , և ի գանիել :
23.
2. մակ. Երկրորդ՝ զօրացուցանէ , ոմն յայտ է ի մակաբայեց-
7.41. ւոյն զկնդիկն , որ ունէր զեօթն որդիս , զորս եառե
կորուսեալ ի միում աւուր . բարի ոգւով տանէր այնմ ,
վասն յուսոյն զոր ունէր առ ած :
եսայ. Երրորդ՝ ամբառնայ զինաս , ոմն ասէ եսայիաս՝ որք
40.31. յուսան ի տէր , փոխեսցեն զզօրութիւնս . առնուցուն
զթեւս իբրև զարծուի :
սաղ. Չորրորդ՝ փրկէ , բան սաղմոսին . որ փրկէս զյոյ-
16.7. սացեալս ի քեզ :

Հինգ-

Հինգերորդ՝ ասյ զԺամանակաբան ոմն ասէ զաղման՝ ասէ։ 144
ազգ ամենեցուն ի քէզ յուսան ։ 15։
Ալ յոյն նման է բազմոյ իրաց, այսինքն, տալաւար, 1.(6 եա։
ար , ոմն ասէ (ճեռագրեալ ինչ ոչ առեք զաղաւարա 5։8։
յուսոյ փրկուիցէ ։
խաբեալ յոյսի ասէ երբայեցւոց , զնաւսյն զոր ինչ ելք 6։
զնարիսս ունիմք ։ 17։
Դէզոյ՝ բան աղգմանէն՝ որ ասէ , ի Տէր յուսացայ ղն ասղ։
ի՛ էզոյ հիմանդ ։ 25։1։
Ալեան յոյսի ասէ առակաց , այն յոյս հաճելի այն առակ։
կայ ելի առատ լոյն ։ 17։8։
Այսինքն առ ոմն ասէ երբայեցւոց , ունիմք զքզ. երբ։ 6։
բանարարդն սիրելի առու ելի , որք ապաւինեցաք առ ի 18։
ունել զառաջելոյ յոյսն մեր ։
Բանարեաց ղն ի վերայ ասղմանին յուսոյ ի Տէր և
արա , և այլն ։ Աստ մեկնիչն յուսով ճոռանի առ ի
տեսանել զայն որ հաստատեալ լինի ։
Կամ և կենդանի վկայութիւն բան այնմ որ ասէ , խմաստու- խմաս։ 1։4
լեան ել, (ելէպէտ առաջի մարդկան ասունչեցան, ասկայն
յոյս ձոցա լինէ անմահութեան ։

Յաղագս սիրոյ ։ Գլ. Իգ.

Էրն բան առաքելոյն ասհմանէ զպատկս ։ 1։ տիմ
սէրն է վախճան պատուիրանաց՝ ի 1։5։
սուրբ սրտէ , և ի բարի խղճէ մտաց ,
և յանկեղծասոր հաճատոց ։
Եւ առեալ քնէ ասա վախճանն, ի տե-
ղի լուսոյ. ղն սէրն է լուսոյ , և կատա-
րումն ամ պատուիրանաց ։ Զայս և կարէ-
ասել վախճանն կատար ամ պատուիրանաց . ղն ամ
գործք որք են ի պատուիրանն , դինեն ի սէրն . ղն
ևս բան զնա ունեցողն ։ Ի սուրբ սրտէ ասէ՝ այս-
ինքն , ի մաքուր խնդականէն . և ասա առեալ լինի
խնդականն վասն գործոյ խնդալոյ , ի ձեռն որոյ
պատճառի յարժ ումն սիրոյն ։ Ըի որքան որ առանել
խնդաց զաճ , առանել սիրէ՝ ելճէ ոչ ունիցի զայլ
ինչ արգելուած . և բան այսմ նախադրելոցն այս ։ ի,
ցուցանէ զառնդական պատճառս ։ Եւ ղն ասէ ի բա-
րի խղճէ մտաց , այսինքն , ի յուսոյ . ղն որ ունի
զբարի խղճմ մտաց յուսոյ անշոգաբար ։

Եւ յանկերդ հաստատ՝ ասէ՝ այսինքն, ոչ վերերևոյթ և դիպերեալ, այլ հաստատուն ի մէջ նեղութեան։ Իսկ տիրապետէր ի դիրս սեռական կենաց, եկեղեցի զսէրն այսպէս. սէրն է ուղիղ կամք, ի յիմն երկրաւոր ներկայիցս յետս դարձեալ. ամենևին միաձուլեալ ընդ այ անհատապէս. հրաշեալ հրով ոգւոյն սրբոյ յորմէ է, և առ որ բորբոքեալ վերանդի. տարածեալ ամենայն հոգիս ի սէր Աստուծոյ, և անմոռաց յաղագսն նորին։ ան պատառ յիմ մոլութեան. բարձրացեալ ի վերս քան զամենայն մարմնաւոր սիրեցեալ լինի. քան զամենայն ախորժակս՝ և լաւագոյն, ածային խոհմանն տենչացեալ, յանմիջական անցաղթ. վերհատոյն ամ դործոց բարեաց, վերհանելն բարուց. վանմանն երկնաւոր հրամանաց. մահ մեռանց. կեանք առաքինութեանց. զօրութիւն պատեհապատեհաց. պատկ յաղթութեան. սաստանինութիւն սք մուռց. պատճառ բարի արդեանց. վարձ կատարելոց. առաւել օրոց սիրք երբեք հաճոյացան այ, որով ոչք կարաց անհաճոյանալ այ. պտղաբերութիւն ի զգացեալսն. բերկրալի ի յաւասգեալսն. զգաստ ուսոյ ի յարատեւեալսն. յաղթող ի մարտիրոսին. գործունեայ յիմ հաստատեալսն. որով կեայ սակաւն գործ բարի։ Դարձեալ սէրն ըստ ներգործութեան, սահմանի քառակի։

Կամ՝ այսպէս, սէրն է սիրելութիւն, որով սիրի ած ի ինքեան, և ընկերն ած այ, և ի յիմն։

Երկրորդ՝ այսպէս. սէրն է կեանք, որ միաձուլ զսիրօղն ընդ սիրեցեալն։

Երրորդ՝ այսպէս. քան օգտասիրութիւն՝ սէրն է առաքինութիւն, որով ցանկալի սեռանել զած, և զմնալով ի նմա։

Չորրորդ՝ այսպէս՝ սէրն է առաքինութիւն, որով ախորժակ մերոյ հոգւոյ է ամենևին ուղիղ։ Առաջինն ի սահմանացս այսոցիկ, տուեալ լինի նկատմամբ առ ած. երկրորդն՝ նկատմամբ առ աստուածն նորին. երրորդն՝ նկատմամբ առ վերջին վախճանն։ Չորրորդն՝ նկատմամբ սիրեցելոյն, առ սիրեցեալն։

Յաղագս զանազանութեանց սիրոյն ։ ԳԼ. ԻԴ.

Դասիլ է սէրն, այսինքն, հաճոյական, բնական. և մոլեկան ։ Այլ հաճոյական սէրն է զովելի · զի առաքինութեի է, և ունի վախճան նախնական՝ զանհրաժեշտելի բարին ։ Այս բաժանի ի սիրելութեի, և ի քաղցանս ։ Ըստ սիրելութեի՝ սիրէ ոք զնա՛ր պարզաբար, ոչ հայելով յօգտութեի անձին իւրոյ, այլ ի բարութեի սիրելոյն · բան այսմ եղանակի՝ մարդն առաքինի սիրէ զնա՛ր քան զինքն ։ Ըստ քաղցանացն՝ սիրէ ոք զնա՛ր, զի անկ ունի նմա հաճոյութիւն իւրոյ ։

Իսկ բնական սէրն ոչ գոյանի է ոչ պարտաւորի · և ունի վախճան զանձս, և զօգուտն իւր ։ Վախճանակէս և սա բաժանի ի սիրելութեի, և ի քանկութեի ։ Ըստ սիրելութեանն՝ սիրէ ոք զինքն, և զնա՛ւտութեան մեր, և զապահպանութեան մեր · և առաւել զոյնս օրք յոյժ են հարկաւորք որպէս ի պէտսն, փոխանակ որոյ գնեմք զբոլոր մարմինս · և այս է տեսութիւն մեր և անասնոց ։ Իսկ ըստ քանկութեանն՝ սիրեմք զնա՛ զի առաւելագունէ մեզ զանձս կարեաց մերոց · քանզի այսու սիրով ոչ սիրի իրն վասն ինքեան, այլ վասն կիրառման իւրոյ ։ Ըստ որում եղանակի առաւել սիրէ մարդն զինքն բնական սիրով քան զնա՛ ։ Այլ մոլեկան սէրն է պատահական, զի ե մեղք. և ունի վախճան զհամբերելի, կամ զինչուէ ի ստեղծուածն ։ Նա և սէրս այս բաժանի ի սիրելութեի, և ի քանկութեի ։ Ըստ սիրելութեանն՝ սիրեմք զստեղծուածն կամ զերկուութեի ստեղծուածոյն վասն ինքեան · Թէպէտ զգալոյս ինչ անտեսս առ մեզ ոչ ունիցիմք · իսկ ըստ քանկութեանն՝ սիրեմք զհամերկութեի ստեղծուածոյն վասն մեր ։ Դայլեալ յոգեկանէ է սէրն, այսինքն, բնական շարժ զինքեանք · կենդանի առ ծնօղս · զեարթ առ ընկերս · այգար առ բարեկամս · բանաւոր առ նշանական · և սէր առ ած ։ Դայլեալ եւս ի սէրն · բնական, բարեյաջան, և չնորհական · բնական սէրն է՝ առ ինքն բարոյականն է՝ առ ընկերն, և չնորհականն առ ած ։

Դարձեալ է՝ տարբերութեի ի մէջ սիրոյն բնականի,

բարոյական՝ եւ Հոգեւոր անուն : Զի բնական սէրն , որ
ի լաւին ասի , առաւ . է յատկաբար բնութեան . եւ
առաքեալն միայնոյն սրտիւ . զի հանդուգն
զրաւմամբ յերամ սիրեցելոյն՝ Հոգեւոր սէրն ,
որ ի լաւին ասի , տիլէքցիօ , է սէր ընկերին . եւ
առաքեալն կարօղ երկուց , զի ընկերական զսիրոյն
ընդ սիրեցելոյն ի սէր . որպէս զի փոխաբերաբար
սիրեսցին զիմեանս : Իսկ Հոգեւոր սէրն է սէր
առ Աստ . սա բացորոշէ զբաւեկան , եւ որպանզատէ
գեր բազմալի քան զամ . ուստի ի լաւինս ասի , քա-
րիտաս , որ առաքեալն , իբրու՝ ըղձալի միութիւն ,
կամ իբրու՝ առնօղ ըղձալի առ Աստ : Ի՛ եւ այլ տար-
բերութիւն ի մէջ նախառաջելոցս . զի բնական սիրով ,
սիրեմք զնա վասն ինքեան . եւ բարոյական սիրով
սիրեմք ի սէր քան զամ վասն իւրոյ բարերարութե-
ան զի բարոյական սէրն որ ի լաւինս ասի սի-
լէքցիօ , առաքեալն եւս ընդարձակ զանազանեալ . իսկ
Հոգեւոր սէրն գրկէ զերկաքանչիւրն , այսինքն ,
զայն որ ի վեր քան զամ , եւ զվասն ինքեանն :
Դարձեալ սիրելն զնա , յայսմիկ տարբերի ի բարոյ-
ական սիրոյ ընկերին . զի սիրելն զնա է կամել նմա
զբարին զոր ունի , այսինքն , զնինին ամենաարժող ,
եւ ծայրագոյն բարի , եւ տոկունքիք : Դարձեալ սի-
րելն զնա է կամիլ պահել զաւտարիրանս նորա դի-
տաւորութիւն զմայելոյ ինձեան Դարձեալ սիրել զնա
է կամիլն տուանալն զնա , եւ առաքեալ վկայել ի նմա-
նէ : Դարձեալ սիրելն զնա է նախասիրել առնել
մատ.22 յնմա զվասն նորա կանոյց մերոց : Իսկ սիրելն զըն-
19. կերն , է կամիլ նմա զծայրագոյն բարին , ոչ թատ
մարկ.12 էուսեբեանն , այլ լաւ Հոգեւոր : Դարձեալ սիրել
31. զընկերն է կամիլ , եւ ոչ կամիլ ինոյն ի բարին :
Դարձեալ սիրել զընկերն է կամիլ նմա միայն բարի
ղուկ. յաջողմունս : Դարձեալ սիրել զընկերն , է կամիլ
10.28. նմա զայն , զոր ինքեան կամի : Դարձեալ զանազա-
նեմք է ի մէջ սիրոյն այ , եւ ընկերին . զի զնա սի-
րեմք ի յինքն , եւ վասն ինքեան . այլ զընկերն ի յնա՛ ,
եւ վասն այ : Արդ յորժամ առեմք զոր կրկին սէր ,
այսինքն այ , եւ ընկերին . կրկնապատկութիւն այս
ոչ իմացեալ լինի վասն ունակութեանց , այլ վասն
ներգործականէ . զի միով ունակութիւն սիրոյ , սիրեմ
զնա , եւ ընկերն :

Սէրն

Սէրն՝ երբեմն ասէ զունակութիւն , լսատ առաքելոյն . հռօմ.
սէրն այ սիրեալ ՚ի սիրտս մեր ։ 1.5.

Երբեմն նշանակէ զարժանութիւն, լսատ այնմ որ ասէ երդ.
երգոցն , կարգեաց յիս զսէրն ։ 2.4

Երբեմն զնշան սիրոյն , լսատ այնմ որ ասէ՝ մեծագոյն յօհ. 15.
սէր ոչք ունիցի , զսիրելն , զնշան սիրոյ մեծի ։ 13.

Երբեմն զերկրորդ անձն երկրորդութիւն . լսատ այնմ 1. յօհ.
որ ասէ , ՚ած սէր է , և լսատ այսմ առեալ լինի անձ. 4.16.
նակարգիս ։

Եւ երբեմն առնանի էականագիս . և լսատ այսմ քոլ
լոր երկրորդութիւնն ասի սէր ։

Երբեմն առնանի վասն եռանդեան սիրոյն, լսատ այնմ; ղուկ.7.
թողեալ լինին նմա մեղք նոր բազում , զի յոյժ սէր 47.
եաց ։

Յաղագս ներգործութեանց սիրոյն ։ Գլ. Իե.

Երն արտաքոյ զմեզս . լսատ այնմ՝ թող
եալ լինին նմա մեղք նոր , զի յոյժ սէր ղուկ.7.
եաց ։ 47.

Ծորենն պահէ . լսատ առաքելոյն՝ որ սի հռօմ.
րէ , զորենն կատարէ ։ 13.8.

Ծած միաւորէ ընդ մարդոյն , լսատ յօ 1. յօհ.
հաննու , որ մնայ ՚ի սէրն , բնակեալ ՚ի 4.16.
ծած, և ած ՚ի նմա բնակի ։ 1. կոր.

Ծիսոս զարդարէ առաքինութիւբ , լսատ առաքելոյն . 13.4.
սէրն երկայնամիտ է, քաղցրանայ ։

Ած ՚ի կատարեալ լսատ այնմ , եւս զերազանցագոյնն Ա
Հանապարհ ցուցանեմ ձեզ ։ 1. կոր.

Շնորհէ զիաւս, լսատ այնմ , եթէ ոք սիրեսցէ զիս , 12.3 1.
զպատուիրանս իմ պահեսցէ . ես և հայրս իմ առնեմ յօհ. 14
եկեսցուք , և օթևանս առ նմա արասցուք ։ 23.

Առնէ արժանաւոր սիրոյն այ . լսատ այնմ , եթէ ոք
սիրէ զիս . սիրեսցէ ՚ի հօրէ իմմէ ։

Այլ սիրէ սէրն ՚ի սիրտս մեր՝ յորժամ տարածէն առ յօհ. 14.
ընդէրն ։ Արտահոսէ՝ բարեզուարճ և գործոյ ողոր 23.
մութեան . հեղի ՚ի ներքս լուսաւորութիւբ շնորհացն .
վերահասեալ լինի՝ գործոյ կատարելութեան , և գոր
ծոյք որ ՚ի վերս քան զհրամայեալն ։ Այս և սիրով եկեն
ած առ մարդիկս մարդեղութիւբ . և ՚ի մարդիկ բազմա
մասն շնորհացս ։ Սիրով ընծայանաւ մարդիկս առ աած

'ի ձեռն քարի գործոց, և հասանին առ նա մարդք։
Երդ.2.3 Դարձեալ՝ սիրոյն է խոսելն, զի Թաքանչելի լինի միտքն 'ի ներքսագոյնս սրտին. որպէս ասէ յերգսն.
Երդ.5.8 Խոցոտեալ սիրով եմ ես։ Դարձեալ՝ նորա է հեգնանքս ցուցանելն, և զայս գանկոծութիւնս սիրելոյն. որպէս և ասէ յերգսն, պատմեցէք սիրելոյն, զի խանգաղած սիրով եմ ես։ Եւ նորա է արբեցուցանել, զի այնպէս դիմի առ սիրեցեալն, մինչ զի զինքն՝ և զամ ինչ մոռանայ բաց 'ի նմանէ. քան զայն որ ասէ յերգսն արբեք սիրելիք, և արբեցարուք։
Երդ.5.1 Դարձեալ՝ նորա է հարկն, զի այնպէս լուծանել զսիրոյն յիշատակն քաղցրութիւնն. մինչ զի բազմացօղն ընդ բազմալոյն զարմանալի սիրելութիւնք միաբերին ոմն ասէ յերգսն, ուրեմն իմ հարկաւոր, յորժամ խաւեցան
Երդ.5.6 սիրելին։ Դարձեալ՝ սէրն ունի զղօրութիւն տարածման 'ի բարեգործութիւնն. միաւորական 'ի սէր ընկերին. ներքինական 'ի բարեգործութիւնն։
Դարձեալ այսպէս ցուցանի այս. զի ունի զուժ տարածական, որպէս յայտ է 'ի տառէդումն իւրոցն. միաւորական, որպէս յայտ է 'ի մարմնանալն Քն. ներքինական, որպէս յայտ է 'ի փառաւոր յարութենէն մարմնոյ,

Յաղագս Ճէ որդի Իրայ Տաճեռամի սէրն։

ԳԼ. Ի.

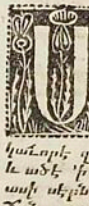

Ուերն է սիրելն բարեաց, զի յոյ է. միշ բարեաց, զի քան այլ է. և վախճան բարեաց, զի վասն այլ է։ Ասի սէրն սիրելն բարի գործոց. զի չարժէ առանց, քան գլխիգորի որ ասէ, սէրն գործէ զՍՏեծաՏեծ Ճէ է. և Ճէ գաւազարի 'ի գործելոյն՝ 'ոչ սէր։ Ասի և միշ զի սեռաց կառուց գործոս։ Ասի և վախճան, զի ուղղէ զգործս և ածէ 'ի պատշաճաւոր վախճան։ Եւ Ճէ՝ 'ոչ թէս ասի սէրն վախճան. գիտելն է, զի երեքկին է վախճան, այսինքն, սպառական. կատարեալական. և վախճանական։ Քան առաջին կերպին սէրն է վախճան մերոց, զի սպառէ զնոսս։ Քան երկրորդին
Տուտ. 3.10 սէրն է վախճան պատուիրանաց, զի կատարէ զնոսս։ Քան երրորդին սէրն է կեանք յաւիտենական, զի [illegible]

ինքն ՚ի ձեզ է վախճան վաստակոց մերոց· այլ յաւիտե-
նական կեանքն ասի վախճան, որով հանդչի ոք · եթէ
՚ի ձէ է եղէ՝ նորա՛մ հանդուցեալ լինի ։ Դարձեալ՝
սէրն ասի տեսակ առաքինութեան՝ բառս՛ի կերպիւ ։ Ա
Նախ՝ ի շարժէ զմա՛ս առաքինութիւնն առ արտաքին
գործսն, որով կատարին առաքինութիւնքն, և արժա-
նաբարին ածել ՚ի փառս ։ Երկրորդ՝ ի մա՛ս առաքի-
նութիւնք շարժին առ վախճանն սիրոյն, այսինքն, առ
բարին ։ Չի սէրն ունի զբարին ՚ի տեղի վախճանի,
և յատկեցելոց · իսկ այլք առաքինութիւնքն՝ ունին
զբարին ոչ ՚ի տեղի յատկեցելոյ, այլ ՚ի տեղի վախ-
ճանի միայն · և առաքինութեանց վախճանն այն բա-
ցայայտ գնտաբերելոցն ՚ի Երրորդ՝ ի սէրն ածէ
ցուցանի զնչոտութի՝ առաքինութեանց, և բառնայ
զնանդաստութի՝, և թեթևացուցանէ զբեռինն՝ ու ցան-
կութեն նորին ։ Չորրորդ՝ ի կատարէ զնոցին, ոչ
՚ի գոլ բնութեն, այլ ՚ի գոլ հաճոյական, և արդիւնա-
կան ։

Դարձեալ՝ նմանի սէրն բաղում իրաց, այսինքն, ոսկ[ի] յնաս. 3.6.
ւոյ զոր փորձէ բոլ նեղութեց ։ երեմ.6.
Աւազաւոտ՝ ոյոմ՝ հետևի օր յանէրնակատութե ։ Ծննդ.
Նմանի տապանի՝ յորում՝ որ ոք ոչ դատաստեցաւ՝ կորչ. 7.23.
նու ։ մատ.7.
Ջրաղաց՝ որ վերընձիւղէ զոլտուղս բարիս ։ աղդ.54.
Լծէզ՝ որ յերկինս բարձրացուցանի ։ Յայտ.
Կարապաձիւղոյ՝ որ զնոցին միաւորէ ընդ այ՝, և ընդ 12.14.
ընկերին ։
Բանակաց՝ որ բանակ վերկինս ։ Յայտ.3.
Գառնի՝ որ զարգարէ զմիտս ։ Եզեկ.45
Գնեցոյ՝ որ աղբէ զչարժումն և զզգայն · զի սէրն տայ եփես.
զջերութե՝ արդիւնական այլոց առաքինութեանց · և 1.22.
աղբէ զչարժումն առ գործս վարձատրելիս՝ մինչ
լուսաբորել զմիտն որքան առ ած ։
Դարձեալ՝ նմանի առընչեան՝ որ լուսաբորել զմիտս ։ Ծննդ. 1
Փղոսկրեից՝ յորմէ կազմի աթոռ այ ։ 3.Թագ.10
Աստանդ՝ որ քարշէ առ ած ։ ելից.19
Հաստատութե՝ որ անշրջելոյ զնոր հեղուտութեանց, Ծննդ.1
՚ի ջուրց յաւիտենականութե ։ 7.
Աղբեր՝ որ ոռոգանէ զմիտս ։ Ծննդ.2
Ական՝ որ պահանձէ զնոցին ։ առակ.17
Քաղցեալն արոյն՝ որ պահէ զդրախտն ։ Ծննդ.3
Հերյ՝ որ բորբոքէ զախորժակս ։ ղեւկ.12

Լծոյ՝

մատ.11 Լծոյ՝ որ քաղցրալիս բառնի։
եկկլ.39 Կարմրացեալ վարդի՝ որ բուրիւ զանուշահոտութեանն։
էսթ.16 Մանասէի՝ որ ինձանէ յերկինից։
եսայ. Ազամանդ որ զերկնից հնոյացոյց զոր քարշէ, տարաձա-
11.1. նէ առ ատամս առաքինութեանց, զի այնպէս սնանիցին,
և պահեսցին ի բարին։
յայտ.1. Ճառագայթեալ արեգական։
մատ.13 Գանձի ծածկելոյ։
ծվնհ. Կապանաց՝ որ կապէ զամ սատանայ սիրելոյ առ սի-
11.4. րեցեալն։
երգ.5. Գինւոյ՝ որ արբուցանէ։
մատ.22 Հանդերձի՝ որ ծածկէ զամ զաղտութեի մերոց։
առաք.27 Օծանելեաց՝ որ բժշկէ զվէրս մահաբերս։

Յաղագս գերազանցութեան սիրոյն։ ԳԼ. ԻԷ.

մատ.12. Ոչին՝ գերազանցէ զայլովք առաքինու-
31. թիւք բազմօք իրօք։ Եւ կամ՝ ըստ ածա-
1.յօհ. կերպութեանն, ըստ յօհաննու որ ասէ. սի-
4.10. րեցուք զնա, զի նախ նա սիրեաց։
Երկրորդ՝ ըստ յատուկ պատճառին, զի
առ հնարաւոր, սէրն է դէպ ոչ ամ առա-
քինութեանց։ Երրորդ՝ ըստ պատճառա-
նութեանն, զի է ոսկի օտիերական։ Չորրորդ՝ ըստ գե-
ղեցկութեանն։ զի է առաջն լուսաբեր՝ և գեղեցկու-
թի հոգւոյ։ Քանզի որպէս գեղեցկութի արտաքին
մարդոյն՝ է՝ ի վայելուչ կարգաւորութեանն անդամոցն, և
ի պայծառութեանն դէմնոյն, այսպէս և՝ գեղեցկութի
հոգւոյն՝ է՝ ի վայելուչ կարգաւորութեանն գործոցն, և
ի պայծառ ունակութեանն։ քանզի զայս առնէ սէրն ի
հոգին, որոյ գործքն է կարգաւորել, և ունակու-
երգ.2.4 թեին պայծառացեալ։ Հինգերորդ՝ ըստ տանելոյ
աշխատութեանց, զի ասէ օգուտինոս, գամ ծանուցա և
զմեծամեծս՝ սէրն առնէ տեսեալս։ Վեցերորդ՝ ըստ
եբր.8.6 ուժգնութեանն։ ըստ այնմ որ ասէ յերգեան, հզոր է սէրն
քան զմահ։ Եօթներորդ՝ ըստ օգուտութեան։ ըստ այնմ
որ ասէ օգուտինոս՝ կալչիր զսէրն, և արա զինչ և կա-
ամ.7.6 մեսցիս։ Ութերորդ՝ ըստ հեշտութեանն, զի սէրն ըստ
4. դործոյ իւրոյ հեշտացուցանէ զմեղ ի լաճ, ոչ միայն
ի վերին դասուցն, այլ և ի ճանապարհի աստ կե-
նացս։

Յաղագս նշանաց սիրոյն ։ Գլ. ԻԸ.

Եւ այս սիրոյ են այսոքիկ ։
Չի սիրելին յօժարութիւբ լսէ սիրելւոյն։ ա.
Յօժարութիւբ խօսի ընդ նմանէ ։ բ.
Հաղուագ անգամ ի միտ ածէ զնմանէ ։ գ.
Ընդունի ձանձրութիւբ ծառայէ նմա ։ դ.
Չմարմին խոր , և զնկէ զնէ ի վերոյ ե.
նորա ։ զ.
Չդուշանայ ի վիրաւորելոյ զնա ։ է.
Եւ թէ վիրաւորեալ լինի , հաշտուեցուցանէ զնա ։ ը.
Մեղանչի ընդ յաղողութիւն նորա ։ թ.
Լինի ցաւալից նմա ի ժամանակի նեղութեբ ։ ժ.
Մեղայ ընդ մերձ դոյն նորա։ և ցաւի ընդ հեռանալն։ ժա.
Սիրէ և ատէ, զոր ինչ և նա ։ ժբ.
Ջանայ հաճոյանալ նմա ։ և երկնչի անհաճոյ լինել ։ ժգ.
Քարշէ զայլս ի սիրելութեբ նորա ։ ժդ.
Չգայրանայ առ նմանէ ի նմանէ ուշ օտարացուցանէ ։ ժե.
Հաճանի խրատուց նմ ։ ժզ.
Մեղբ ի նմանէ համարձակ յուսով ։ ժէ.
Իակ թէ ոչ գիտասցէ որ թէ ունի զսէր , ծանիցի՝ ա.կոր.
զի ամենք դիւեն զինքեանս ոչ ունել զսէր , որպէս 13.7.
որք են ի գործս մահաբեր մեղաց , և կամ ունին ի
մոլ պնդանէն ։ Ոմանք են յերկբայ ունել զսէր ։
զի ունին զվայ բարի վասն երկոցունց կողմանց , ոչ,
այնքիկ որք սկսանին առնել որ ինչ է յիւրեանց կող-
մանէ ։ Ոմանք համարին զինքեանս ունել զսէր , ոչ
որք զբազում գործս բարիս արարին , և ի վաղուց
ինն հետ պահեցին ի մեղաց զանձինս , սակայն տա-
կաւին կրեն զարժանս փորձութեբց և երեւակայա-
ցուցանեն զազգասիս ։ Ոմանք փորձին դիւեն ունել Ը
զսէր յինքեանս , ոչ որք ձգտակեն զնծային քաղցրու-
թեբ ։ ի յորս արմատ մեղացն իբր թէ չիկայ իակ է ։
և միշտ առնեն զբարիս , և կամ բազձան նմին ։
Ոմանք ասացեն ունել յինքեանս զսէր , ոչ , որոց
յայտնեաց ած , որպիսի էր ալօղա ։ որոյ ած ասաց ։ 2. կոր.
շատ է քեզ շնորհն իմ։ 12.6.

Յաղագս աստուածանայ սիրոյն. Գլ. ԻԹ.

Ա

ՐԴ՝ աստուածանք սիրոյն են այսոքիկ։ Ազաւինն ի յորժամ սիրեմ զիս վասն իմ, սիրս այս ոչ է բարի։ Երկրորդ՝ յորժամ սիրեմ զնա վասն իմ, այս է վարձկանական. և յայնժամ եղիցի բարի՝ եթէ նախնական վախճանին լիցի նա։

Երրորդ՝ յորժամ սիրեմ զնա վասն ինքեան, դի բարի է. և սիրս այս է յորժ բարի, զի պատճառ սէր միայն մի առնէ, այսինքն, աջողիլ հոգւոյ յնա։ Չորրորդ՝ յորժամ սիրեմ զնա վասն այ, և այս է ևս լաւագոյն. զի ի յայսպիսի սէրն ոչ ինդրէ մարդ զնա, այլ զայն միայն։ Այլ ի վեր քան զայս սիրէ զնա. քանզի մինչ նա է նախնին սիրելոցն, նմին իրի է և ծայրագոյն բարի. և յայնմանէ որ է ծայրագոյն բարի, է և ծայրագոյն երանելի։ և արդ ոչ է ծայրագոյն երանելի, է և ծայրագոյն երանացուցիչ, նմին իրի և գերագոյն զմայելի, և բան այսմ, պատճառ գերազանցապէս յերեսս ի նա սիրոյ. և ի նմին իրի ընդհանրապէս հանգչիլ։ Երիք են որք հասարակ բար լինին սիրելոցք, այսինքն, օգտակարն հեշտալի, և հաճոյն։ Վասն առաքինոյն սիրելի է նեղութենն, զի է օգտակար։ Վասն երկրորդին սիրելի է առաքինութիւնն, զի է հաճոյ։ Վասն երրորդին սիրելի է մանաւանդ ասել՝ զի է հեշտալի։

Այլ և վասն այսոցիկ ամենեցուն սիրելի է աճ, զի սիրելին զնա է՝ օգտակար, հեշտալի, և հաճոյ։

Եւ աստուածանք սիրոյն, բան այնմ որ բառնայ զնեղ են այսոքիկ։

Նախ՝ բառնայ սէրն զմեղս մահտուչս, ոչ բան սնահաւատ, այլ բան ներքնոյ հաւատոյն. քանզի ապատ ի մահտուչ մեղաց՝ այլ ոչ ի կարողութենէ անկանելոյն ի յայն։

Երկրորդ ներսիս, սէրն բառնայ զմահտուչ մեղս բան ներքնոյ հաւատոյն. և բան ուշակոտութեան. իսկ զնեղութիւն՝ ոչ լիմն կերսիս, այլ յայտ է ի սրբացուցեալս ոմանս։

Երրորդ կերսիս, բառնայ սէրն զմահտուչ մեղս եր-

երկրաշարժ կեցաւ. և զներելին բան ներդործելոցն
այլ ոչ բան ուսանելոցն։ այսպիսի էր սէրն Յիսուսի
նուէրն կայր, նախ քան զղջալն մարդոյն։
Զորրորդ կերպիւ, բառնայ սէրն զերկուսեանն եր-
կաքանչիւր կերպիւ, այլ ոչ զերկուսեանն։ և այս-
պիսի էր սէրն Յիսուսի կայն Յղջալեացն Քրի,
և յետոյ. զի յայնժամ բարձաւ Յինանէ սահմանն
արտաս մեղանչելոյն։
Հինգերորդ՝ բառնայ սէրն զերկուսեան երկաքանչիւր
կերպիւ. և այն գիտի Յիսուս Յ
վերին դասուն։ Ասէ կատարեալ է սէրն, յորժամ
է ունակութեամբ մեծ. ներքին շարժմունք ուրախ. ար-
տաքին գործովքն ժիր. արմատունք հաստատեալ,
չշարժանդրութեամբ հոգեմ. և բաղդութեամբ միթիթասա-
կան։ Այլ և սիրելի է ածմ, բոլորով սրտիւ, այսինքն,
անմոռաց խնդամբ. բոլոր անձամբ, այսինքն, ան-
ներդիտ կամաւ. բոլոր մտօք, այսինքն, անմոռաց
յիշմամբ։

Յաղագս կարգի սիրոյն. Գլ. Ե.

Ասէ սիրոյն՝ բան օգտաւետագոյն է սիրել
նախ զայն որ է Յ վերոյ քան զնոյն,
այսինքն, զաստ. և ապա զմերձ. կեցոյց
որ է մերձ առ մեզ, այսինքն, զընկերն
և ապա որինչ է աւտրէ մեզ, այսինքն,
զմնացեալս մեր. և Յինոյն աստիճանի
պատուի պատուականիւ մարմին ընկերին.
զի և երկրեքեան ունին զբան աստրին բարեաց նկատ-
մանէ առ հոգիս մեր։ Բան ամբրոսիոսի՝ նախ սիրե-
լի է ածմ, ապա ծնողքն. կեցոյց որդիքն, ապա ըն-
տանիքն, և վերջապէս Յիշատակն. այլ զոյս խնամեան
անձինք յաղագս բարի առնելոյն նոցա։ Բայց ոմն սի-
րեցեալ լինի առաւել քան զմիւսն բազում կերպիւք.
նախ մեծագոյն յօժարութեամբ. և բան այսմ՝ Յ վերջոյն
զամ սիրելի է ածմ. այլ Յ մէջ մարդկան, առաւել
սիրելիք են ծնողքն. կեցոյց որդիքն. ապա ազգա-
կանքն, բան աստիճանն ազգակցութեամբ։
Երկրորդ մեծագոյն ախորժմամբ բան այսմ առաւել
սիրելիք են որդիքն քան զծնողս այլ հաշասար ազգա-
կանքն նախ պարտ է օգնել առաւել կարօտելոյն։

Երրորդ՝ առ մեծագոյն Հոգին. Եւ քան զամ՝ առա-
ջել սիրելիք են՝ որք առաջել պատրաստեն զինքեանս
առ Հոգին : Չորրորդ՝ առ մեծագոյն փառս . Եւ քան
զամ՝ առաջել սիրելիք են՝ որք առաջել հաղորդին
բարւոյ Հոգւոյդ : Կա եւ դիտելի է՝ զի նոյն է կարգ
սիրոյ բնութեանն, եւ Հոգւոյդ . բայց յայնմանէ, որ մարդն
բնական սիրով առաջել զինքն սիրէ քան զնա , այլ
Հոգեական սիրով առաջել զնա սիրէ քան զինքն :
Դարձեալ դիտելի է՝ զի նոյն կարգ սիրոյն որ ի
Հանապարհին ասի կենացս , Հոգւոյն . Եւ ի սիրոյն զամա-
ռին , որպէս ասէ օգոստինոս . եւ փառն զի փառքն կա-
տարէ զքնութիւնն , նմին իրի՝ որ ինչ ոչ է անվատա-
թութեան բնութիւն , ոչնացի՝ ի փառս :

Յաղագս սրբոյ ընկերին : Գլ. ԼԱ.

Հռոմ. ԱՂՕԻՆ մարդկինք սիրել զմիմեանս , զի են
ժա.ժ. անդամք միոյ խորհրդական մարմնոյն
ա.կոր. քրի . և զի միով ոգւով սրբով կենա-
ժբ.ի. նաման հոգեւորապէս , և միասիրին . և
ես.ա. զի ունին զմի հաճոյս . և զի ունին զմի
ա.ե. միաւորեցեալ . և զի ունին զմի հայր , և
մատ. զՏէր . Եւ զի դիմին առ մի արքայութիւն :
ե.ղ. Աւդ՝ զսէր ընկերին ուսուցանեն բնական իրաւունքն,
մատ. ըստ այնմ որ ասէ մատթէոս . զոր ինչ կամիք թէ
ժբ.ի. արասցեն ձեզ մարդիկ արարիք և դուք նոցա :
Կա և դրաւորական իրաւունքն , որ ասէ . սիրեսցես
զՏէր Աստ քո . և զընկեր քո իբրև զանձն քո :
Այլ և օրինակ ստեղծուածոց , զի նմանին իւնդայ ընկ-
նմանին . և ոմն նման սիրէ զնմանին իւր :
Բայց արդ լաւագոյնն է սիրել քան սիրել , յաղագս
ըմբիդ պատճառաց : Կայն՝ զի զոր ինչ սիրեմք , գի-
տեմք . այլ թէ սիրիմք, ոչ դիտեմք , այլ համարիմք:
Երկրորդ՝ զի երբ սիրեմք , է յատուկ առաքինութեանն
մերոյ , այլ մինչ սիրիմք է՝ առաքինութեանն այլում:
Երրորդ՝ զի յոյժ սիրեմք , պարտական առնեմք
զոյս . այլ թէ սիրիմք , պարտական լինիմք այլոց :
Չորրորդ՝ զի յոյժ սիրեմք , չահիմք մեզ . այլ յոյ-
ժամ սիրիմք , այլք չահին ինքեանց :
Դարձեալ սիրով ընկերին լինիմք նմանօդք քի. ըստ
յօհ. ժե. այնմ որ ասէ յօհան . այս է պատուէր իմ , զի սիրես-
ժե. ջիք

ջիք զմիաւանս , որպէս և ես զձեզ սիրեցի ։ Եւ և
աշակերտս քՀ. քան այնմ որ ասէ յայսմիկ ծանիք յօհ. 13.
դեն եթէ իմ աշակերտք էք, եթէ սիրիցիք զմիաւանս։ 35.
Ալ և տեսանիցուք այ . քան այնմ որ ասէ՝ որ սիրէ ։.յօհ.
զեղբայր իւր , մնայ յայծ , և տեսանէ զանձ ։ 3.16.
Դարձեալ՝ եղբայրական ընկերակցութենէ օգուտս
ցանս յարուցանելոյ , որպէս ասէ Հոգւոյնըն . վասն
միոյն՝ եթէ անկանիցի , ո՛վ իցէ որ յարուցանիցէ ։ Հոմ. 4,
Եւ զանն միմիաբանութեան . զի ասէ առաքեալն զինչ բա- 10.
րի , կամ զինչ վայելուչ ։ Ալ և զանն ունեցելոյն օրէնս սաղ.
նակ , զի ասէ աներեւսն . միշտ առաջի աչաց քոց պարզ 132.2.
տես զնել զոք՝ որոյ օրինակաւն յառաջացիս . զի ոչ Ա
կարես ուղղել զնէ իւրն , եթէ ոչ քանիսիսն , և սիրոյ եկեղես.
առ , ի փոքր կացես՝ ազի հոգւ ։ 11.34.

Յաղագս սիրոյ Թէշնամեաց։ ԳԼ. ԼԲ.

Ան սիրոյ Թէշնամեաց ծանիր , զի այլ է Ա
եր յօժարութիւն , և այլ ներդործութիւն։
ւեր յօժարութեան է՝ կրկին , զի այլ է
անձնատարութիւն , և այլ է բարեար-
ութիւն ։ Ընդ՝ սիրոյն անձնատարու-
եան՝ պարտական եմք սիրել զԹշնա-
միսն , զի ոչ պարտիմք նոցա կամել
զայս [illegible] զի քան այնմ՝ որ է օգուտս
նոցին , և կամ հատարակաց ։ Իսկ յօժարութիւն սիրոյ
բարեարութեանն է երկեակ , այսինքն , նախնեա-
կան , և երկրորդական ։ Նախնական է կամել Թշնա-
միոյ զիմոգևոր բարիս . որպէս է ներհն , և փառքն ։
Եւ քան այսմ եղանակի պարտաւանդիմք յօժարութիւն
սիրել զԹշնամիս ։ Իսկ երկրորդականն է կամել Թշնա-
միոյն զժամանակաւոր բարիս ։ և քան այսմ կերպի ,
ոչ միշտ պարտաւանդիմք սիրել զԹշնամիս , զի ոչ միշտ
օգուտ է նոցա ունել զժամանակաւոր բարիս ։
Եւ նոյն կերպիւ զանազանելի է զներդործութիւն սի-
րոյ , որ նմանապէս է կրկին , այսինքն , անձնատար-
րութիւն և բարեարութիւն ։ Քան առաջին կերպին պա-
տահանք եմք ոչ առնել նոցա զայր՝ եթէ ոչ եթէ ևս
տահանք եմք ոչ առնել նոցա զայր՝ եթէ ոչ եթէ ևս
բարեաց նոցին . և կամ զանն հատարակաց օգուտսն ։
Իսկ քան երկրորդին զանազանելի է սէր բարեար-

Մատ. 5. 44. թութեանէ, զի թէ բարեբարութիւն է հոգեւոր, և հար կառոյ առ՝ ի փրկութիւն, յայնժամ պարտաւանդիմք թշնամեացն առնել զայն. որպէս է՝ աղօթել վասն նոցա, ոչ առանձնական՝ այլ հասարակաբար, այսինքն, զի ոչ արտաքսեսցուք զնոսա ի հասարակաց աղօթից: Իսկ երբէք է բարեբարութիւն ժամանակաւոր, այսինքն ոչ ելեալ է բարեբարութեան ժամանակաւորն: Եթէ ոչ՝ ի հարկաւոր ժամանակս: Սակայն՝ ծանիր՝ զի կարելիս ունէ զկիրկին թշնամիս, այսինքն, անձին մերոյ, կամ եկեղեցւոյ:

Հռոմ. 12. 14. Արդ՝ առնել բարի թշնամւոյ անձին մերոյ՝ կատարելութեանէ՝ մի թէ պատճառաւ իմն, բարեբարութիւն այն լինիցի՝ ի միասս նորին, կամ այլոց՝ զի յայնժամ բառնալ՝ ի նմանէ զբարեբարութիւնէ օգուտ: Իսկ բառնալ զբարեբարութիւն՝ ի թշնամւոյն եկեղեցւոյ՝ է օգուտ, և կատարելագոյն, մի թէ դոյ յայս, զի վասն բարեբարութեան հաշտեսցի ընդ եկեղեցւոյ:

Ի՞նախասացելոցս յայտ է, զի կամիլ զժամանակաւոր բարիս թշնամեացն եկեղեցւոյ անկատարութեանէ է. մի թէ պատահմամբ, այսինքն, յորժամ կարծեն դատեալ այնու. այլ թշնամեացն անձին կամիլ զժամանակաւոր բարիս, կատարելութիւն է, եթէ ոչ՝ պատահմամբ, այսինքն, յորժամ կարծիցի նոցա կամ

ղԵւս. 19. 17. մատ. 5. 44. այլոց, վնասակար լինիլ: Դարձեալ դիտելի է՝ զի թէպէտ սիրել զիրերսին, առաւել պատահական է որ, սակայն սիրել զթշնամիս է արդիւնաւոր՝ ի թողութիւն պատժոյն. նաև օգուտ է յայսս բաղում իրս:

Ասէ՝ զի առաւել մատչի առ կատարելութիւն. Քանզի մեծագոյն առաքինութեանէ է, զի է առաւել շնորհական: Երկրորդ՝ զի շարժումն սիրոյն որով սիրեմք զթշնամին, է առաւել արդիւնաւոր առ՝ ի թողութիւն պատժոյն. և այս վասն զժժարութեանն թէպէտ շարժումն սիրոյ որով սիրեմք զիրերսին իցէ առաւել արդիւնաւոր յաչիսն նախանձոյ կենացն, բանիւ նևրեցոյ և աստուածութեան: Ի բնական սէրն առնէ եռանդագոյն զշարժումն սիրոյն, ոյր պատրաստութիւն նևրեցոյ՝ լինի ձեռնտու սեռականին:

Բ Երրորդ՝ զի սիրել զթշնամին է յայտնագոյն նշան սիրոյ, զի է ընդդէմ շարժման բնութեան. ուստի զի կարի իմն զժարին է՝ եթէ ոչ մերձ իցէ շնորհն որով յաղթեսցի բնութիւն: Դարձեալ ծանիր, զի այն, որում հեղեալ է անիրաւութիւն ինչ, ոչ է պարտական՝ ի տարկէ խնդրել զհատուցութիւն, այլ թէ առ նիւթ՝

Նիւթ՝ ընու զպարտս կատարելութեան . ուստի ասէ
ոսկեբերանն, զի այնպիսին պարտի խնդրել զհաստու-
թիւն , զի հասցէ կրկին փառաց ։ Սինն՝ զի կրեաց
զչնաւն . և միւսն՝ զի յառաջագոյն աղաչեաց ։

Յաղագս կարօտնականաց առաքինութեց հատարակաբար ։ ԳԼ. ԼԳ.

Ա

ՐԴ՝ կարօտնական առաքինութիքն ուղղի հոգին ի զօրութիւն իւր ։ Քանզի խոհեմութիւնն ուղղէ զբանականն . արիութիւնն զցասմնականն . ողջախոհութիւնն՝ զցանկականն ։ Իսկ արդարութիւնն ուղղէ զամ զօրութիւնս , զսա որում բնութիւն արդարութիւն պարտեանէ , ոչ միայն զարդարութիւն յատկական , որ է ի փոխարինականս , կամ ի տրամաբաշխականս , այլ նա և զօրինականն որ է ամ առաքինութիւն , զսա որում ներ-դոյծութիւն նորին պատկանի առ պարտաւոր հնազան-դութիւն հրամանաց ։ Քանզի ինքն արդարութիւնն ընդհանրական պարտնակէ զամ առաքինութիս որք կարդեն զմարդն առ ընկերն . ոմն է՝ ուղղութիւն , և առաւաբաշխութիւնն . և որք կարդեն առ ինքն , ոմն է ապաշխարութիւն , և անձնդութիւն . և որք կարդեն առ աս , ոմն է աճպարտութիւն . դիմութիւն . և հնա-զանդութիւն ։ Ամին իրի առ արդարութիւն շղմարտ կէ զամ զօրութէ . զի ոչ միայն է առանձնական զօ-րութի , կամ առաքինութէ , այլ և հասարակական պարտանակիչ ուղղութէ բոլորի հոգւոյն , ուստի ասի ուղղութէ կանոն ։ Դարձեալ կարօտնական առա-քինութիքբ լինի մարդն խելամուտ ի դործս իւր , և զինի ընդդէմ մոլութեց ։ Առաջինն՝ լինի կրկնակի . քանզի լինի մարդն խելամուտ ըստ այնմ որ առ ինքն՝ խոհեմութիքբ . և ըստ այնմ որ առ ընկերն՝ արդարու-թիքբ ։ Կա և երկրորդն՝ լինի երկակի . զի մարդն սպա-ռազինի ի յաջողմանն ողջախոհութիքբ , և պարկեշ-տութիքբ . և յանազդոյութիւն՝ արիութիքբ ։ Դարձեալ ասէ օգոստինոս . Թէ խոհեմութիւնն է ի յրնտրելին . արիութէն ի տանելիս . ողջախոհու-թէն ի կիրառելիս . և արդարութէն ի բաշխելիս ։ Դարձեալ ասէ օգոստինոս . Թէ խոհեմութէն է

առ ի ղեչանալ ի դատաստանականութենէ . արդարութիւնն առ ի յօդնել թշնամանացն . արութիւնն առ ի տանել նեղութենէ . և ողջախոհութիւնն առ ի սանձահարել ի թիւր հեշտութեանց :

Դարձեալ՝ ասէ օգտութիւնս ի յերեսաժանութիւնս իւր . թէ խոհեմութեն յաջորդէ տեսութիւնն . արիութէ՝ հաստատութիւն լինիան . ողջախոհութեան չափ սիրոյն . արդարութեանն պատշաճաւորս կարգաւորութիւն առ ածն , և առ ընկերն : Ընդ՝ տրեքեան առաքինութիւնս այսոքիկ կոչին կատարեալքանչ , այս ինքն , ծղնականք ըստ որպէս գրեալ ի ծղնեաց , այսպէս և ի սուտ ուղղն և չղջի կեանք մարդոյն : Կոչին և բաղաքականք , ըստ կարգեն զմարդն ի վարս քաղաքականս : Աստն և մարդկայինք , ըստ մարդկային ջանիւ ստացեալ լինին . թէպէտ և երբեմն հեղինակս յաստուածս : Կոչին և սոփորականք ըստ ոչ ի միոյ գործոյ , այլ ի սոփորութէ ծեանին , և կամ ըստ մարդկոյին հանճարոյն առաւել կրեն զինեն ի յայսոսիկ , որպէս և սրբոց չերմեռանգութեն առաւել վարժեն զինեն ի յաճախսին առաքինութեն : Եւ ծանիր , զի խոհեմութեանն է գիտել՝ թէ ինչ կարելոց . ողջախոհութեն է ոչ յանդգնիլ յոյս , զորս ոչ կարիցէ : Արդարութեանն է կամիլ ի հանգոյս , որ իցէ հաճաստ . Արիութեանն է ոչ կամիլ առնել , քան զոր կարիցէ : Եւ զիտելի է , զի առաքինութիւնս այսոքիկ ունին զանազան աստիճանս կատարելութէ իւրեանց ըստ որում՝ այլ կերպիւ առանան սկսեալքն , այլ կերպ սիրէ յառաջադեալքն , և այլ կերպիւ կատարեալքն : Քանզի առաքինութիւնս այսոքիկ երբեմն ասին բաղաքականք , ըստ որում ուղեն զնեանս մարդոյն առ արտաքին գործս , և մարտնչին ընդդէմ մոլութեանց և կերպիւս այս՝ են սկսանողաց : Երբեմն ասին մաքրականք , ըստ այնմ որ զգիչէն իսկ են ի յաղթութէ մոլութեանց , և կայանան ի կոտնակ իւն՝ ի նեղբս , և ի կոտնակ իւն արտաքս . և կերպիւս այս՝ են յառաջադեալսն : Երբեմն ասին մաքրեալ հոգւոյ , ըստ այնմ որ նոքօք արդէն իսկ հանդչիցէ մարդ ընդ յաղթել մոլութէ , այնպէս մինչ զի ոչ ուրեմն յառնեն առաջին շարժմունք մոլութեանց , և ըստ այսմ՝ վերաբերին առ կատարեալս : Երբեմն ասին և նախադաստակականք . ըստ որում են ի յիմաստին միտս . քանզի որպէս ասէ ե օրինակ ամենայն իրողութեանց , այս-

այսպէս և նախադասականքը առաքինութեանց, կայանան ի նմին։

Յաղագս խոհեմութեան։ Գլ. Լը.

ՈՀեմութիւն բան այնմ որ քաղաքական առաքինութեի, որպէս ասէ մեծն Յովհաննէս, և որ բան կանոնի բանականին խորհի ուղղել զնմ, զոր ինչ առնէ. և ոչինչ բան զուղիսն կամիլ, կամ առնել։

Այլ խոհեմութիւն բան այնմ որ մեքենական առաքինութեի, է՝ որպէս ասէ նոյնն պաշարիչս, և զնմ որ ինչ են յաշխարհի խառնել ածայնով խոհմամբ, և զնմ ձանձրացմն հոգւոյն, միայն ուղղել յածայինս։ Իսկ խոհեմութիւնն բան զրամ է առաքինութեի մեքենայ հոգւոյ, է՝ միայն զածայինն ձանձրել. և այնպէս հայիլ յայնմ իբրու ոչ գոյզ այլ ինչ։ Քայց խոհեմութիւնն բան այնմ որ առաքինութեի նախադասականն, է՝ նոյն ինքն միտն ածային, որոյ առնոյն ինչ է մերկասրտանոց, և բաց։ Ասէ մաստոնք խոհեմութեան, բան թուլասի, են հանճարեղութեի. նախատեսութեի. և յիշողութեի։ Հանճարեղութիւնն է որով հոգին նկատէ զայնս որք են։ Իսկ նախատեսութեին է՝ առաքինութեի, որով սեռանի ինչ լինելոց, նախ քան զլինելն։ Այլ յիշողականութիւնն է՝ որով վերստին յիշեալք լինին ուղեացն։ Եւծանիր, զի կրկին է ենթադասութեի բանականին, այսինքն, ընդարձական, և վերադասողական։ Ասէ՝ ընդարձական ենթադասութիւնն է՝ որով գասէ բանականն զոր ինչ գոլ առնէ ի, կամ ոչ առնելի. և առ այսմիսի ենթադասութեի է գիտութի, և ոչ առաքինութիւն։

Իսկ վերադասողն ենթադասութիւնն է, որով բանականն տրամայէ զոր ինչ լինել, կամ ոչ լինել. և առ այս է առաքինութիւն։ Ըստ ի յայսմանէ ենթադասութեանն, գիտութիւնն ունի զինքն առ գործս բարիս որպէս խրատատուս։ Յերկրորդ ենթադասութեն՝ առաքինութեն ունի զինքն իբր ղեկավարող։

Գործեալ՝ խոհեմութեանն է ուղղել զայս առաքինութիւնս ի գործս իրս, բան ամ մասանց բարեացս կանի իմաստասիրութեան, որք են բարոյական. ան-

իմաս. 7.17։

տեսական, և քաղաքական. որոց առաջինն՝ ուսուցանէ զնա ըստ ինքեան: Երկրորդն կարգաւորէ զնոսանեան: Երրորդն՝ կառավարէ զքաղաքս, և զնոսա զհարստութիւնս: Դարձեալ՝ ծովերը, զնեռավիզ խոհեմութիւնն: Առաջինն է սրտին. և այս է առ ի կարգադրել զներկայս, և ի միտ ածել զանցեալսն, և նախատես լինել ապագայիցն. ըստ այնմ որ ասէ յերկրորդում օրինացն, օրհ ՀԵ խնամային զներքոյիսդ և ի միտ առնուին, այսինքն, զանցեալն, և լինելին նախատեսաբար վերջնոցն, այսինքն, ապագայից: Երկրորդն է բերանոյն. և այս չարաճարութիւնք բանիդ, ըստ այնմ որ ասի յառակաց, որ հանդարտ է լռութեամբ իւրով ի խոհեմագոյն: Եւ սաղմոսն ասէ՝ դիր Տ՚ր պահապան բերանոյ: Երրորդն է գործոցն. և այս որպէս ասէ Թագաւոր, կայսեայ ի փախուստս չարին, և ի յաղթութիւնն բարւոյն. յորմէ ասէ սաղմոսն խոտորեա ի չարէն, և արա զբարի:

Եւ ծանիցէ, զի այլ է խոհեմութիւնն աշխարհային, այլ մարդկային. և այլ ածական: Առաջինն է՝ առ ի տալ նայ զժամանակաւորն: Երկրորդն՝ ի յօգուտս մարդոյն: Եւ երրորդն՝ ի յաճախին պաշտամունսն:

Ոմք՝ գործ խոհեմութեանն է՝ ուղղել զներքնոյս, զթիւնս այլոց առաքինութեանց: Ըստ այսմ ասէ բեռնաւորս. խոհեմութիւնն՝ ոչ միայն է առաքինութիւն, այլ և կառավար առաքինութեանց: Դարձեալ՝ գործ նր է՝ ոչ կամիլ խաբել, և ոչ խաբիլ, ոմն ասէ սենեքա: Դարձեալ՝ համարել զիրս ըստ ճշմարտութեան. և զի ասէ սենեքայ՝ յայնժամ բանականն ուղղասլիս կեցցես, եթէ զնաճախին նախկնագոյն համարեսցիս. եթէ զարժանաւորութիւն իրացն՝ ոչ ըստ կարծեցեալ բաղմաց, այլ ի բնութէ նոցին կացուցանիցես. եթէ զանձնեցեալսն ի քեզ՝ ի փառս ոչ, և ի չնութիւն ընկերին մատակարարիցես. ըստ այնմ որ ասէ զուկասոհ ՀՀ համառարիմ ծառայ և խնայտուն:

Դարձեալ գործ նորա է փախչիլ ի փոփոխառութենէ. ուստի ասէ սենեքայ. գիտացիր զքեզ, զի յոմանս պարտիս յարամնալ, վասն զի սխալ. և զոմանս ոչ սխալիլ:

Յաղագս ողջախոհութեան։ ԳԼ. ԼԵ.

Ողջախոհութիւն որպէս ասէ մաքրօսիոս, լսոյ այնմ որ քաղաքական առաքինութիւն է ոչինչ ցանկալ ղընձանէսայց, ի յոչինչ իր անցանել ղօրինաց չահաւորութենէ, այլ ընդ լծով բանականութեան նուաճել ղցանկութիւն։ Ողջախոհութիւն լսոյ այնմ որ մաքրոսական առաքինութիւն է, ի՝ ծո- ղոչ գոյ, որ ինչ ի սէտս մարմնոյն պահանջի, որ քան տեւէ բնութիւնն։ Ողջախոհութիւն լսոյ այնմ որ առաքինութիւն մաքրեալ հոգւոյ է վերիրաւոր ազատութիւն՝ ոչ միայն անձաւարել, այլ աներևիս մոռանալ։ Ողջախոհութիւն լսոյ այնմ որ նախագա- դաթարական առաքինութիւն, է գայճուժ ի մն էրկնքէն յաէրսնեական դիտառորութէ։ Այլ մասունք ողջա- խոհութեանն լսոյ Թուլիոսի, են երեք, այսինքն, ժուժկալութիւն. անոխակալութիւն. և հանեստութիւն։ Ընդ՝ ժուժկալութիւն լսոյ նոյնոյ Թուլիոսի, է՝ առա- քինութիւն, որով առ ցանկութիւն ուղղի կառավարութէ խրատուցն։ Անոխակալութիւն է՝ որով չարժուծի ոգւոյ յինքսաբար ամբոխելոյ ի յաւոխութիւն ումեք՝ ղընդա- Թուլիէ, և դիմութէ իմն՝ արդելեալ լինի։ Հանեստութիւնն է առաքինութիւն, որով պարիւրա ամենիսանութիւն է, սասանոյ ինքեան զնաղելի, և դէմս տասո պատկառանս։ Իսկ տեսակք ողջախոհութէ են երեք։ Ձգաստութի. ժուժկալութի. և հանեստութի։ Ա- ռաջինն կայանայ առ ձնշանելիսն, ի յորում դաս- տութիւն դնէ զնաղ, և զսուի։ Երկրորդն կայանայ առ շշարժելիսն, լսոյ ծննդական ցօրութէ, ի յորում դնէ զերդանակ, ժուժկալութիւնն։ Քանզի ունի մարդն զսասակ ի ին յօժարութի առ ի պահել զինքն ի գոլն անհասին անդադանաձէ. և ի դոյն տեսակին ծննդա- կանն է։ Իսկ յօժարութիքս այսորիկ զգին դհաս- տութէ, և ժուժկալութէ։ Երրորդն կայանայ ի յասելիս, և ի յասնելիս։ Իսկ առնելին որպէս ասա առեալ լինի, վերաբերի առ երիս զգայութիս, այս- ինքն, ի տեսանելիսն, ի լսելիսն, և ի հոտոտելիսն, և ի յաստակ նիւթս նոցա։ Նաև վերաբերի առնելիս այս առ շշարժելիս, ոչ առայն որ է ծննդական, այլ

առ. այլ զշաբաթն ելս. որպ գործքն են ձեռք՝ առ՝ի
տարկանել, կամ՝ առ՝ի ընդունել. և ոտք՝ առ՝ի գնալ
՝ի յամենայնս յայսոսիկ գնեզ զեղանակ՝ հանգստութեան.
Իսկ պատճառ սրբազնութեան է՝ ի յայս՝ զի զարդարեսցի
տիրոջին. զի ոչ՝ի բնութենս տեսանի է վայելչագոյն
քան զնիւթն, նոյնպէս և՝ի բարս առանել գովեալ
լինի եղանակն քան նոյն ինքն գործն: Վասն որոյ
սրբազնութեանն հանդստոյ պատգամն, որ է միջին
մեղրարանացն, և վայելչագոյն՝ ի մէջ նոցա:
Դարձեալ՝ զարդարեսցի հաճոյ, զի զմիջն ընդունելոյն
երանելոցն: Ասասի՝ թէ ոչ բայիւ սրբազանաձոյ
բնութեանցն, այլ՝ մանաւանդ, պատճէն, ոչ այնու ինչ ինչ
առնելոք, այլ այնու՝ զոր ինչ բարեպէս առնելոք:
Եւ այս յայտ է՝ ի յայրին այն՝ որ մասոյդ ներկուս լը-
մայս, և առանել գովեցաւ քան զպատուին, որք զմեծ-
մեծ պարգեւս ասլին՝ ի գանձանակն: Սանձահարել
զնոցեղեան յօժարութեանն, ոմն՝ ի վերոյ իակ ասացաւ:
Ասասի հանճարոյն սանձի և զեղի՝ նա և խաղաղութեն,
որ զաւետեաց ժանկոյն բառնայ յերկրածոյն:
Կերպարանութիւ զպատճս, քան որում խրատուն առաքեալն,
ասելով. բանաւոր լինի պաշտօնն ձեր:
Պահեմ զմիջն, ոմն ասէ բերեալսոյս. բնբռնեաւ զմիջս,
եթէ ոչ կամիս կորուսանել զեղանակին: Վա՜ միջոյս
այս՝ ասէ ոմն պղտեռիկոս, ընդ միջն անցուդարձն երթ
թիցես: Եւ Տէր՝ն կամեցաւ մեղ ունել զմիջս այս,
յորժամ՝ արար զնաց՝ ոչ՝ի գլխոյն, կամ՝ ի յոտիցն
այլ՝ ի կողէն. և արար զմարդն մասամբ իմն մարմնա-
ւոր, և մասամբ իմն հոգեւոր, զի սրբանասպատուհա-
թիւ բնութեանն լինիցեր՝ ի ներքոյ հրեշտակական
բնութեան, և՝ ի վերոյ մարդկական տեղծուածոց:
Կամանեցուցանէ՝ քի՝ որ եկաց՝ ի միջ աշակերտաց.
նոտաւ՝ ի միջ վարդապետաց՝ կախեցաւ՝ ի միջ երկուց
աւազակաց. եդաւ՝ ի մտաց՝ ի միջ երկուց կենդա-
նեաց. տեսաւ՝ ի յօհաննու տեսին՝ զոլեալ՝ ի միջ ոս-
կեղէն աշտանակաց: Պահել զբնութի, զի բնութիւնն
հեղուսնեալ՝ ի միջն, և ապականի եղելոքս: Ասասի ասէ
փիլիսոփայն. գերազանցութիւ զդպրացն՝ ապականե-
զոգւոյսն ի: Կերպարիր յաստեղական խորհուրդս:
Ասասի ողջախոհութեանն նմանի ծառոյն կենաց՝ որ էր
՝ի միջ դրախտին:

Յաղագս արհուեստից: Գլ. ԼՉՈ.

ՊՐհուեստիւն՝ բան մարթասիրաց, բան այնմ որ քաղաքական առաքինութիւն, է՝ ամբառնալ զոգին ի վերոյ քան զերկիրս վանդին. և յորմէ իրէ երթեալ եթէ ոչ ի զաղտութեց. զբարեաբար տանել անցաւորութեանց, և կամ չպղտմանց:

Եւ մարթասիրական արհուեստն է՝ ոչ պարտիլ ընդ հեռանալ հոգւոյն ի մարմնոյ, և ոչ սարսիլ ի նեղութեց բնութեան: Իսկ արհուեստ մարթասիրաց հոգւոյն է՝ անդրառնալ զկիրս, ոչ զանգիտել. ոչ դիտել բարկանալ, և ոչ խիթ անհամաստանալ: Այլ արհուեստ նախատապատիրականի է՝ դալ անխոտորելի, ոչ միշտ նոյն է, և ոչ երբեք տա բաժանումն: Բայց մասունք արհուեստիւն են չորք, բան ճոխութեան, այսինքն, մեծադործութեի. ապաստանութեի. հանդերձութեի. և յարամոյութեի:

Արդ՝ մեծադործութիւն բան ճոխութեան է՝ մեծամեծաց և վեհադոյն իրողութեանց խորհուրդ, և դործածութեան, հանդերձ ընդարձակ միտքս ուղեցոյն: Ապաստանութիւն է՝ առաքինութիւն, որով հոգին չի մեծամեծ, և ի հանգստ իրս սաստդ յուսով կարի լինն հաստատի չիներեան: Համբերութիւն է կամաւոր և մխիթարեալ տևողութեի մեծամեծ և դժուարչին իրաց, պատճառաւ հանդստութեի և օդտութեի:

Յարամոյութիւնն է՝ հաստատ և միանձնաւոր յարատևութեի, բարեպէս քննեալ ի բանականութենէ:

Այլ բազումք են նեղադործութիւք արհուեստ:

Առաջինն է՝ սի յաղթէ ճշմարտացն. որպէս ասէ մանկաբարեացդ. յուզա այր զրկել արար զանձինս իւր, և մահ ի ճիւնս: Երկրորդ՝ պահ մարդոյն զբարիս իւր չրդիս. և պէս ասէ զոհական. յորժամ հզոր վաստակ պահէ զուսկ. զուսն իւր: Երրորդ՝ զի վարձահատուցանէ, բան աչխ որ ասէ յաւակաց. ձեռք զրկեցայ պատրաստակ տեն զանձանձս: Չորրորդ՝ յաչխատակ զարքայութեիւն, բան մատթէոսի. արքայութիւնն երկնից բռնաւոր: Հինգերորդ՝ զի զարդարէ բան առակաց, որ ասէ զրկեցոն և գեղեցկեաւ, հանդերձ նորա: Վեցերորդ՝ զի ի վախճանի առնէ անհոգս, որպէս ասէ

Ա

1. մակ. 5.3. զուկ. 11.21. առակ. 10.4. մատթ. 11.12. առակ. 31.20.

առակ. ասէ յառակաց . առիւծ հյզրեհղադոյն գազանաց՝ ո՛չ
30.30. զարհուրի ընդ պատահիլն ուրուք :
առակ. Եօթնեքրորդ՝ զի այն ունի հաստուցման , ըստ առա-
31.10. կաց , որ ասէ՝ կին զօրաւոր ո՞ գտանիցէ , ի հե՛
ռաւոյանէ և ի ծագաց եղերայ վաճառ նորա :
Արիւնթիւն կայանայ ի հինգ իրս , այսինքն , ի ձեռ-
սաղ.30. նարկութիւն բարեգործութեանց , որպէս ասէ սաղմոս. քա-
25. ջալերացարուք , և զօրացին սիրտք ձեր :
եբր. Ի խոստովանել երկրաւորաց , ըստ այնմ՝ որ ասէ յեբերայ
11.24. եղեաց . մեծաց ուրացաք զինքն լինել որդի փարաւե-
եբր.8.6 նի : Ի համարեւթիւն նեղութեանց՝ որպէս ասէ
յեբրայն , զօրաւորք է իբրև զհնգ սերն :
2. տիմ. Ի դիմամարտութիւնն փորձութեանց , ըստ առաքե-
2.5. լին որ ասէ , ոչոք պսակի , եթէ ոչ ըստ օրինի մար-
յօբ.7. 1 տիրի : Ի չարչարանս մտանէց , ոյզ ասէ յօբ՝ պինա-
րութիւն է կեանք մարդոյ ի վերայ երկրի :
Բազում են որք օգնեն արիութեանն : Առաջինն է՝
2. մակ. յօրդորութեն խոհեմից . ուստի ասէ վասն յուդայի մա-
8.16. կաբեան . թէ սպառազինեաց զընկերս իւր՝ ոչ վա-
2. մակ. տանաւ և նիզակաւ , այլ բարեգործն բանիւ :
6.27. Երիտասարդն է օրինակ զօրաւորացն . որպէս ընթեր-
ցեալ լինի վասն եղիազարու , որ ընտրեաց զօրեղա-
պէս մեռանիլ վասն տալոյ նմա օրինացն Թեղուզ զօրի-
նակ զօրութեան և ուժոյ զնէտ եկեալսն :
գաղ.3. Երրորդ՝ կրթութիւն ի պատերազմունս , ուստի
1.2. ասէ ի գիրս գաղատացոց , թէ Տէր ոչ ընկեաց վաղ
վաղակի զձեռնամխս որդւոց իսրայելի , այլ եթող զո-
մանս զի նոքօք ուսցին զկրթութիւնս պատերազմաց :
2. հաց. Զորրորդն է՝ յոյս հաստուցման , որպէս ասէ երկրորդ
15.7. մեռցորդաց . զօրացին ձեռք ձեր , և ո՛չ լքցին .
զի լինելոյն վարձք գործոց ձերոց :
Հինգերորդ՝ տկարութիւն թշնամեաց՝ յորմէ ասէ
դրիգոր , տկար է թշնամին , և ոչ կարէ յաղթել ,
եթէ ոչ զնամեցօղն : Վեցերորդն է օժանդակութիւն
աղօթից , որպէս յայտ է յեղից . զի յորժամ ամբառ-
ելից. 17 նայր Մովսէս զձեռս յաղթէին որդիքն իսրայելի , այլ
11. թէ թուլանայր յաղթէր ամաղէկ : Եօթնեքորդն է՝
դատ. սպառազինութեանն հոգևոր զինուց՝ ուստի սամխոն յաղ-
13.16. թեաց զայլազգեան ձեօտիւ իշոյն , այսինքն , բարե-
խառնութ և պարզմտութ : Ութերորդն է զիշատակ
սերունական հարցաբանացն Քրի , որ նշանակեցաւ ի
ե.թագ. գաւիթ , որ եղ ընդդէմ դողիաթու ցլով , և պար-
17.40. սիւռ :

սէր ։ Քննեցորդ է հոգևոր կերակուր • յորմէ ասէ սաղ.
սաղմոս , տաց հաստատուն զբերս մարդոյ • և երրորդ 103.15.
թագաւորաց • գնաց եղիա զորութեամբ կերակրոյն 3.Թագ.
այնորիկ մինչև ի լեառն աստ ։ Ասասի սերտոյս ար- 19.8.
բեալ ընդհօք ոչխոյն սրբոյ , զորագահ և ասէ պարտ
է առանձին հաղանդիլ աստ , քան մարդկան • սակայն 5.29.
նոյն ինքն յառաջքան զորհնեալսն զորութիւն , ասաց ոչ մատ. 14
դիւռեմ զայն զայն ։ 21.

Յաղագս արդարութեան։ Գլ. Լէ.

Ա

Աղաքական արդարութիւն քան մաքրասլիս-
սի է՝ պահել իւրաքանչիւր ումեք որ
ինչ իւրն է ։ Սաքրոզականն արդարու-
թեանն է քան նոյնոյ , պահել զգործ
իւրաքանչիւրոյ առաքինութեան , ո՛ և
իցէ առաքէդելոյ , առ մի ձանապարհ ,
այսինքն , արդարութեան ։
Արդարութեան մաքրեալ հոգւոյ է՝ ընդ վերին
մտոյց ընկերակցիլ մինչ ալ պահեսցէ ընդ նմա զդաչն
մշտնջենաւոր , նմանելով նմին ։ Արդարութեան
նախագաղափարականին է՝ մշտնջենաւոր , և յաւի-
տենական օրինօք , ոչ կարիլ ի հնաղանդութենէ գոր-
ծոյն իւրոյ ։
Սաստիք արդարութ , քան Թուխտոն , են վեց ,
այսինքն , կրօնաւորութի • գթութի • շնորհք • վերժ-
խնդրութի • պահպանութի • և ձշմարտութի ։
Կրօնաւորութին քան Թուխտոն , է առաքինութիւն ,
որ վերին բնութեն , այս է ձմայնոյն , զպաշտօն , և օրին.
գառնձէական իմն սպասաւորութի , մատուցանէ ։ 6.6.
Գթութին է՝ որով արեներկայացն սպասաւորութի քա- մատ. 4,
րեկամութ , և ամէպ պարտն արարեալ լինի ։ 23.
Շնորհն է՝ ի յոր պարտնային յիշատակ բարեկա-
մութ , և սպասաւորութեան պղտւոյ , և կամք անդ-
րէն տառուցման ։ Վերժխնդրութիւնն է առաքի-
նութիւն , որով բռնութիւնն , և անիրաւութիւնն
և ամենայն չնասակար , չարտադրելով և վերժին
դիր լինելով , ի բաց մերժի ։ Պահպանութիւնն է
առաքինութիւն , որով մարդիկք իւրեք արժանաւո-
րութ յառաջացեալք , արժանաւորին պատուոյ իմն ,
և

և պաշտման : Զիմաստութեան է առաքինութիւն ,
որով վոխխելքն այնք՝ որք են , կամ եղեն , կամ լի-
նելոցք են , ասին : Եւ ծանիր , զի արդարքին ոչ
միայն է առաձնական առաքինութիւն , այլ և հաս-
րակական , որպէս ասացաւ է ի վեր անդր . յաղագս
կարեվիսական առաքինութեց հասարակաբար :

Յհաս. 1·15. Բայց արդարութիւնն որպէս ասի ի դիւս իմաստու-
թեան է մշտնջենաւոր , վասն բաղում պատճառաց :
Նախ՝ զի առնէ մշտնջենաւոր զհոգին , հաստատելով
զնա ի պատշաճաւոր տեղոջ , այսինքն , ի նեբրոյ
այ , և ի վերոյ մարմնական ստեղծուածոց :
Երկրորդ՝ զի ծագ ի վերնին գաճաւն բան էութեն ,
և բան կիրառմանն : Իսկ այլք կարեվիսական առա-
քինութիք թերեւս ծագեն ի վերնին գաճաւն բան
էութեան , սակայն ոչ բան ամ կիրառմանն . զի ոմանք
խոհեմին ոչ առձահարեսք զդիպուածս չարժմունս :
խոհեմութիւն ոչ զգալացուցանէ ի դարանակալութեց .
արիութիւնն ոչ ձեռնասուն լինի ի վարկութիւնս :
Արդարութիւն թերբի երեք կերպիւ , այսինքն , սի-
րով անձին , կամ արձաթոյ , երկիւղիւ , և հեղիւ :
Եսայ. 5·23. Սիրով անձին , կամ արձաթոյ . որպես ասէ եսայի ,
վայ որ արդարացուցանէք զանիրաւին վասն կաշա-
Մատ.10 ոյ : Երկիւղիւ , ընդդէմ որոյ ասէ՝ մի երկնչիցիք
28. յայնոցանէ որք սպանանեն զմարմին : Հեղիւ , բան
Մարկ.15 այնմ որ ասէ դիտոյ , զի առ նախանձու մատնե-
10. ցին :
Սահմն քաղաքք են որք չարժին առ ուղղութիւն ար-
դարոյ :
Առաջինն է՝ ուղղոյն մարդկային մարմնոյ . զի ան
վայելուչէ ի յոտսին մարմնում ունել զքիւր ոքի :
Երկրորդ , յօժարութիւն բնական , որպէս ասէ օգոս-
տինոս , արդարութիւնն է ի սիրտ մարդոյն բնական
նաբար :
Երրորդ՝ զի անբան անասունք ուսուցանեն զբազում
ինչ որք վերաբերին առարդարութիւն . որպէս է՝ ան
ճղուտքն , տանձայտուն , և սոխակք :
Եկկես. 4·33. Չորրորդ՝ զիրք պիք , զի ասէ սիրաք , մինչև ի մահ
պատերազմեա վս արդարութ :
Այլ և ներգործուն արդարութ է՝ բաղում , այսինքն ,
Մատ.5.6 ոմանք երանելի . զի ասէ մատթէոս՝ երանի որք քաղ-
ցեալք և ծարաւիք լինին վս արդարութ :

Եւ

Իբ սեռաւոց ասէ . եթէ կրեաք ինչ վասն արդարութե , 1 պետ. 3·14·
երանելիք եք :
Բարձրացուցանէ՝ ոմն ասէ սիրեալ . որ դրծէր զար_ եկեղ. 20·30·
դարուել , բարձրացոյր :
Յանձնարար զյոժարութիւն ցանկալոյն , ըստ եսայ_ եսայ. 11·5·
եայ որ ասէ , եղիցի արդարութիւնն գօտի երկից
մանց նորա :
Գոյացաւոյ տեղի այ , որպէս ասէ սաղմոս , արդա_ սաղ. 88·15·
րութիւնք և իրաւունք , պատրաստութիւն աթոռոյ
քոյ :
Զրկիլ ի յահխոհական մահտնանէ . ըստ այնմ առա_ առակ.
կայ , այլ արդարոյն փրկիլ ի մահտնանէ : 10·2·
Պատիւ ոմն ասէ առաքեալ առ տիմոթէոս , կայ և 2. տիմ.
մեայ ինձ պատկ արդարոյն : 4·8·
Վարձատրէ՝ ըստ սաղմոսին որ ասէ , Տատուսցէ ինձ սաղ. 17
Տէր ըստ արդարութե : 25·
Աղաչութիւնն կայանայ ի հաւատն . ըստ այնմ որ հռոմ.
ասէ առաքեալն՝ հաւատաց աբրահամ յաստ , և համա_ 4·3·
րեցաւ նմա յարդարոյն :
Ի յայտնէ ըստ սաղմոսին . սաղակէցին արդարքն սաղ.
առ Տէր , և Տէր լուաւ : 33·18·
Ի սէ խոհմուհան որպէս ասէ սիրաք . երանելին այր եկեղ.
որ բնակեցաւ յիմաստութեան , և խոհասցի յարդա_ 14·22·
րութեան :
Ի խոնարհութե , ըստ մատթէոսի . այսպէս վայելէ մատ.3·
մեզ լնուլ զամ արդարութի . ուր ասէ մեկնիչն կատա_ 15·
րեալ արդարսն է՝ նուաճել զինչն տիրաքարձութեին :
Ի յուսոյ ըստ առակաց որ ասէ , սերմանողին զար_ առա.11·
դարութիւն , լիցի վարձ : 18·

Յաղագս եօթեանց պարգևաց ոգւոյն սրբոյ հատա_ ճանաբար : Գլ. ԼՀ.

Անդիտ ամ ունակութիւնք տեառնեալք յատուածոտուն կարեն ասել հատարակա_ բար պարգևք այ . սակայն յատկապէս եօթն են պարգևք ոգւոյն սրբոյ , ղորս ետուն եսայի , սկսանելով ի վերնատա_ նէն , մինչև ի տոհմնայինն : Այլ եօթն են պարգևքն , վասն բազ_ մաց պատճառաց : Նախ զի սոքօք արտաքսիցին եօթն մո_ եսայ. 11·2·

մոյն Թիւնք . քանզի երկիւղն՝ պատաքաջ զնշարտու-
Թիւն . զհաւատն՝ զնահանձ . զյուսոյն՝ զբարկու-
թիւն՝ որ է մնեցնուն իմն . զորովն՝ զնուրոյ . խրատն՝
զպահպանի . հանճարն զորկրամոլուն . խնամատուԹիւն՝
զբողջախոհուն :

Երկրորդ ասին եօԹն դոլ պարգեւք , վասն օգնելոյն
բնական զօրուեց : Քանզի ցասմնական կարօտանայ
զօրանալ ի յաջողմանն երկիւղիէ . և յանացորդիս ,
զօրուբ : Յանկական կարօտանայ օգնել ըստ ախորհ
ժակին որ առընկերն , որ լինի զհուբ . և ըստ
ախորժակին որ առ ած , որ լինի ձաշակմամբ խնա-
տուբ : Իսկ բանն կարօտանայ զօրանալ ի տեսաւԹիւն
ճշմարտուբ , որ լինի հանճարով . ի յընտրուԹիւն
ճշմարտին , որ լինի պարգեւօք խրատուն . և ի գործ
ածելն ընտրելոյն , որ լինի պարգեւով գիտուբ :
Քանզի պարգեւսն այս՝ ուղղապէս կենցաղավարիմբ
ի միջ խեղաճիւր աղբին :

Երրորդ ասին եօԹն դոլ պարգեւք՝ վասն կատարե-
լուբ գործնական և տեսական կենացն :
Քանզի տեսական կեանքն պարտի ունել զերիս պար-
գեւս , այսինքն , զերկիւղն՝ առ ի պատկառանս ածին
մեծուբ . զնանճարն՝ առ ի ճանաչումն ճշմարտուբ .
և զիմաստուԹիւն , առ ի ճաշակումն բարուբ :
Իսկ գործնական կեանքն պարտի ունել զգԹուԹիւն՝
առ ի գործել . զարիուԹիւն , այսինքն , զզօրուԹիւն ,
առ ի համբերել . զգիտուԹիւն՝ առ ի յուղղել զԹու-
Թեան , և զնշարտին՝ առ ի յօդուած զօրուբ :
Նա և բաղումք են պարգեւք որք վերաբերին առ խնա-
ցականն . քանզի լոյս ճանաչման յոյժ պիտոյ է առ ի
ուղղել զոտս մեր ի ճանապարհս ուղիղս :
Եւ վասն այն պատճառի լինի լճակցուԹիւն պար-
գեւացն . ուր իբրու Թէ միշտ համագործ մի ուղղո-
զական՝ ընդ միւսոյն , որ վերաբերի առ առնելն ,
կամ կրելն . և գրիգոր ասէ ի մնկնուած էզեկիէլի, Թէ
խնամատուբ եմք հասուն . հանճարոյն՝ նախատես .
խրատուն՝ զգուշ . երկիւղին՝ խոնարհ . արուեբն՝
քաջասիրտ . գիտուբն ընտրող՝ գԹուբն՝ ողորմած.

Յաղագս պարզևի երկիւղին հատարակաբար ։
ԳԼ. ԼԹ.

Երկիւղն ըստ օգուտիննոսի, է փախուստ ի չարէն ։ Ասդ՝ վեց են տեսակք երկիւղին ։ Առաջինն է բնական, որով իւրաքանչիւրք երկնչի բնականապէս ի վնասակարէ բնութեն ։ Երկիւղս այս ոչ է արդիւնաւոր, և ոչ անարդիւնաւոր. զի ոչ անկասի ի ներքոյ անձինքնասանկանին. և ասի բնական, ոչ ըստ անմեղ բնութե կացուցեալ, այլ ըստ կործանեալ. վասն զի երկիւղս այս է տուեալ պատիժ, վասն մեղացդ նախկին ծնողաց. և երկիւղիս այսու երկեաւ Քս բնականաբար՝ մեռանել ։ Երկրորդն է՝ երկիւղ մարդկային, որով կարի մեռանել երեսեալս, կամ մահուամբ, քան թէ սպասնալ ։ Երրորդն է՝ երկիւղ աշխարհական, որով յոյժ երկնչի ոք յընչից իւրոց կորուստիւ. սա ծնանի ի չյաւաճել սիրոյ ժամանակաւորաց, և երբեմն է մահուամբ, և երբեմն ներելի. նոյն կերպիւն որպէս ասացաք զմարդկային երկիւղին ։ 37.

Չորրորդն է՝ երկիւղ ծառայական, որով երկնչի ոք մերանել նախկնաբար վասն գեհենեայն ։ Հինգերորդն է՝ երկիւղ սկզբնական, որով երկնչի ոք ի գեհենեայն, և ի բարկացուցանելոյն զնա ։ Ոտասն այսպիսիս իբր թէ ունի զերկուս այս. զմինն առ ի պատիժ, և զմիւսն առ ինձ, և այս է նախնական դոյն ։ Վեցերորդն է երկիւղ որդեական, որով երկնչի ոք միայն ի բարկացուցանելոյն զնա, զի մի՛ անջատեալ ինձանէ ։ Ասդ՝ թէպէտ նախ ասացեալ երկիւղիցս այսպէս առեալ լինի ։ Երկիւղն՝ ունի է ի չյաւելոյն սիրոյ, և ընդ ոչնչոյն սէր որպէս երկիւղն սկզբնական, և որդեական ։ Ոմն է ի չյաւելոյն սիրոյ, այլ ոչ ընդ ոչնչոյն սիրոյ, որպէս է ծառայականն ։ Ոմն է ընդ ոչնչոյն սիրոյ, այլ ոչ ի չյաւելոյն սիրոյ, ըստ զի ոչ է պարգև, այլ է բնական երկիւղն ։

Ա

Եւ ոմն՝ ոչ է ընդ ոգւոյն սրբոյ , և ոչ ի յոգւոյն սրբոյ , որպէս է մարդկային , և աշխարհական . զոր ոչ ընդոն ոգւոյն սրբոյ համակիրք ընդ ինքեան , և ոչ տեղեալ լինի ոգւով սրբով ։ Ի տանջին և այլ եր-

ա.յօհ. կիւղ պատճառանայ , որ միայն ի մէջ առնեայն եր-
4.18. կիւղից մնացեք ի վերին գաճառն , որպէս ասէ սաղ-
սաղ.18. մոս . երկիւղ Տն մեզ յաշխատեցս յաշխատնիդ ։
9. Լրջ՝ պատճառաբեր է յետս խորշումն ի մոռածմանէ
մեծութեանն այ , առյիւրն յոտոյ նահաստուէ ։
Եկղես. Եւ արդ՝ երկիւղն այ զբազում բարիս գործէ . քան-
ա.27. զի արտաքսէ զվեղս . քան այնմ որ ասէ սիրաքս եր-
կիւղ Տն արտաքսէ զվեղս ։
Եկղես. Ծանոյն զնմանութեանն , ոչ ասէ սիրաքս . երկիւղ Տն
ա.25. արմատ իմաստուէ ։
Եկղես. Ի բաց հերքէ զհեղգութեանն , զի ասէ սիրաքս որ երկն-
34.16. չի յայ , ոչ հեղգանայ ։
Եկղես. Հաստատէ զխոս , որպէս ասէ սիրաքս եթէ ոչ սա-
27.4. հեպեա զբեզ յերկիւղ Տն , վասզատանի կործանեսցի
տունն քո ։
սաղ.33 Փարթամացուցանէ հոգևորապէս՝ քան սաղմոսին որ
10. ասէ՝ ոչինչ է պակասութեանն երկիւղածաց նորա ։
Եկղես. Հաճաքէ զդործս բարիս՝ զի ասէ սիրաքս , որ երկիւղ
15.1. ի Տնէ , սրասցի զբարիս ։
Եկղես. Հեշտացուցանէ զսիրաս , որպէս ասէ սիրաքս , երկիւղ
1.12. Տն հեշտացուցանէ զսիրաս ։
առակ. Երջանկութեաց առնէ՝ զի ասի առակաց . երկիւղ Տն
19.23. յաւելու զաւուրս քաղաքաց ։
առակ. Ոչ ոգանէ զքնարհանութեանն , ոչ ասէ առակին
14.27. երկիւղ Տն աղբիւր կենաց ։
Եկղես. Հաստացանէ յաւետեսականացուցէս որպէս ասէ սի-
1.12. րաքս , որ երկնչէ յայ , բարի լինի նմա ի վախ-
ճանի ։

Յաղագս պարզևի Ծառայական երկիւղին։
Գլ. Խ.

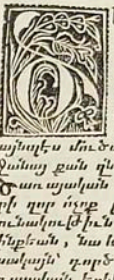

Առ այսոսիկ երկիւղն է պարզև ոգւոյն սրբոյ, սակայն ոչ է ընդ ոգւոյն սրբոյ. որպէս առաքեալն է յարեւականէն, այլ ոչ ընդ արեգական։ Արդ՝ Ծառայական երկիւղն պատրաստ անկն ոգւոյն սրբոյ. մինչ զի զնա մուծանէ ի ներքս, որպէս ասեղն զասխանին. զի ասեղն այնպէս մուծանէ ի ներքս զդերձանն, մինչ զի յառաջանայ քան զնա, այլ ոչ ընդ նմին ճայ։

Ծառայական երկիւղն՝ որպէս ասէ օգոստինոս՝ է բան զի զոր ոչոք բարեպէս առնու ի կիր. զի Թէպէտ ունայնաբէիւն Ծառայական երկիւղն է բարի քան ընդեան, նա և քան որում է պարգև ոգւոյն սրբոյ, սակայն դարձ նորա երբեմն է մեղք. վասն որոյ Ծառայական երկիւղն զերկուս իրս առնէ։ Առաջինն է որ պատրաստէ զմտաւորսն սիրոյն։ Երկրորդն է որ յետս քաշէ ի մեղաց՝ միայն վասն երկիւղի պատժոյն. քան առաջինն բարի է. քան երկրորդն զանազանի։ Ուստի դիւրաւ է զի կիրառումն Ծառայական երկիւղին է երկնակի, այսինքն, յորժամ որ առնու ի կիր զերկիւղն ունայնաբէեան միայն, կամ ի կիրառու զծառայականութիւնն։ Առաջնով կերպիւն կիրառումն նորին է բարի, զի այն է սարսիլ ի յանհնեանան պատժոց, որ է բարի։

Եւ զի այն է ընդ սկզբնական երկիւղին։ Քան երկրորդ երանելին կիրառումն նորին է չար. զի կիրառումն նորա է բռնութիւ խորհրդ ի չարեն, վասն երկիւղի պատժոյն, սակայն սեղծումն չարին է ի կամ նորին. և հետևաբար գործն, եթէ յուսայր միալ անպատիժ, որպէս ասէ օգոստինոս։ Եթէ այսպէս լինի ցեալ լինի առաջեալն ի նմանէ որ ասէ՝ Ծառայական երկիւղն է բարի, սակայն ոչ որ երկնչի Ծառայաբար՝ բարեպէս առնէ. զի առնել զբարին է ի բարութիւ գործեալ իրին. այլ առնել բարեպէս, այսինքն, պրպտնաւորապէս է ի բարութիւ առնողին, որ առնէ զբարութիւ սիրոյն, և շնորհաց։

Յաղագս սկզբնական երկիւղին : ԳԼ. ԽԱ.

Եսայ. 26.18. 1.յօհ. 4.18.

Սկզբնական երկիւղն նմին իրի այսպիսի անուամբ յորջորջի, զի է նախատիպ սկզբանցն ապաշնարհիլ. ուստի ասէ Եսայի Տ՛ր, յերկիւղէ քումմէ յղացաք, և ծնաք զհողի փրկուեճ : Քանզի զնո՛ա են ինեղուկեան վասն մեղաց զորս արարին, այլ նեղուկեանս այս արտաքս սի՛ յորժամ խոհեմ մտացն լիապէս պայծառանայ : Քանզի կատարեալ սիրոյն ասի արտաքսել զսկզբնական երկիւղին՝ բան այնմ որ ունի զնեղուկեան ծառայական երկիւղին, այսինքն, բան որում մէն զաչս առ ազատիճն : Քանզի սկզբնական երկիւղն ունի զերկուս աչս . զմինն առ վառած որէ նմա էական . և զմիւսն առ պատիժն , որէ նմա պատահական . այլ ծառայական երկիւղին է էական : Դարձեալ՝ սկզբնական երկիւղն խորշի ի՛ներելի մեղաց , վասն տանջանաց քաւարանին , որով հատուցանի ընդ կատարելոյն , որ և նա երկնչի ի տանջանաց քաւարանին , բան այնմ որ յապառնեացն ի՛ վառաց , և կամ՝ անվատոհ առ ժամանակ մի : Եւ ծանիր, զի կրկին է սէրն , այսինքն, որդիական որով սիրեմք զնա՛ վասն ինքեան միայն . և վարձականական , որով սիրեմք զնա՛ նախ ինքեան վասն ինքեան , և երկրորդաբար վասն վարձու :

Եւ երկակի սիրոյս այս , պատասխանի կրկին երկիւղն այսինքն , որդիականն և սկզբնականն : Քանզի որդիական երկիւղն պատասխանի տայ որդիական սիրոյն . իսկ սկզբնականն՝ պատասխանի տայ վարձականական սիրոյն :

Յա-

Յաղագս որդիական երկիւղին։ Գլ. խբ.

Որդիական երկիւղն՝ յատկապէս երկիւղ բարեպաշտութեան՝ որ թէ և մեզ պատճէն ոչ անձամբ իւր, սակայն խորհրդ ի մեզ, զի մի վերամոռասցէ զնա. և այսու զանազանի որդիական երկիւղն ի սկզբնականէն. զի սկզբնականն երկնէ անձամբ իւր, զսոյն խոշտ մեզպէն. խակ որդիականն միայն երկիւղ բարեպաշտութեան զնա։ Է և այլ զանազանութիւն. զի սկզբնական երկիւղն է անկատարից, այլ որդիականն կատարեալ։ Երրորդ զանազանութիւն. զի զի իւրքրիւղ պատճառ են երկու, այսինքն, խոհումն, և զգուշութիւն. այլ արդ՝ խոհումն վերաբերի առ սկզբնական երկիւղ. (զի այնպիսի խոհումն է ի խոշտ մտաց մեզպէն, զոր ոչ գիտէ թէ իցէ թողեալ) իսկ զգուշութիւնն վերաբերի առ որդիական երկիւղն. քանզի որպէս կատարեալն զգուշանայ ի մեղաց, զի մի բարկացուցիցէ զնա, այսպէս և տեսուաբար զգուշանայ ի պատճառս. այլ սակայն պատահմամբ։ Այլ և որդիական երկիւղն՝ ասի սբ, և ողջախոհ։ Ա սաղ. ՃՁ.9.

Յաղագս պարզևի ածպաշտութեան, կամ դեռութեան։ Գլ. խգ.

Պարզև ածպաշտութեան կայանայ ի չերիս իւս, այսինքն, ի պաշտօն այ, և ի պատկառանս սբ գրոց, և ի պատիւ ընկերին։ Պարզ պաշտօն այ կայանայ ի դաւանութեան ածպային մեծութեան։ Պատկառանք սբ գրոց, կայանայ ի չայս, զի նմա հաստատապէս հաւատացի, զգուշութիւ պահեցի, և հաւատարմապէս ուսուցից։ Յակ պատիւ ընկերին կայանայ ի պատկառանս մերձաւորին. ի համաձայնութեան հաւատարեցն. և ի յօգնութեան առընդունելոյն։ Ա հմտ. ժ.17. յօհ. ֆ. 39. Ա եփես. 4.21. հռոմ. ԺԲ.10.

Յաղագս պարզևի գիտութեան: Գլ. Խթ.

Ա

ստութեանն պարգևն՝ ունի նման զգործս իւր ընդ խոհեմութեանն, որ է քաղաքական առաքինութեանն: Այլ պատասխանի՝ ի նմանէ բանիւք առնելոյն: Զի խոհեմութիւնն ելանէ ի սկզբանց բնական իրաց. Ելանց. իսկ գիտութեան պարգևն՝ ի սկզբանց հաճաւոյ: Իսկ յատուկ գործ պարգևի գիտութեանն է՝ ուսուցանելն ուղղապէս կենցաղավարիլ՝ ի մէջ խեղաթիւր աղգին:

Արդ՝ երեք իրք խնդրին առ այն. զի բարեպաշտ կեն֊ցաղավարեացի զբ՝ ի մէջ խեղաթիւր աղգին:

Առաջինն է՝ զի ունիցի զառաքինութիւնս, որով սպա֊ռաղինիցի ընդդէմ մարտնչողացն հաճաւոյ իւրոյ:

Երկրորդն է՝ զի խորչիցի ի չարէն: Երրորդն է՝ զի բարեպաշտ և խոհեմաբար զժամանակաւորս մատուս֊ցի բարեացս և խոհեմաբար զժամանակաւորս մատուս֊ կայարեացէ: Դարձեալ պարգևի գիտութեանն է՝ ուղղել զգործս բան կանոնաց բանականին, և բան համաձևութեանն այ: Դարձեալ պարգևալ գիտու֊թեան գիտացեալ լինի, զի մի ինչ երջանկ կերպարա֊նաց բարւոյն թաչիցի չարն: Դարձեալ պարգևիւ գիտութեան կատարեալ զածպաշտութիւն, ևս որոյ և տամն մասին իրեարց: Դարձեալ պարգևալ գի֊տութեան գիտէ մարդն թէ զինչ արդեօք իցէ. որ֊պէս իցէ. և առ ինչ իցէ: Դարձեալ գիտութեան պարգևն է գիտութիւն առնելոյն. և զայն այնորիկ բանիւք գիտութեան կայանայ ի ճանաչմանն բան որոյ ոչ է առաքինութիւն. այլ բանիւ առնելոյ՝ կայանայ ի գործողութեան, բան որոյ է առաքինութիւն:

ս. տիմ. ւ.ւ.

Յաղագս պարգևի խորհրդոյն։ ԳԼ. ԽԵ.

Որհնութիւն առեալ լինի ըստ երից հղանալոց. քան զի երբեմն խորհուրդ ասի ընծայութիւն այնց իրաց՝ որք օծանին վասն Աստուծոյ առ որ դիմիցեն. և այսպիսի խորհուրդս վերաբերի առ խոհեմութիւնն, և կամ՝ նոյն է ընդ խոհեմութեան։

Երբեմն ասի խորհուրդ՝ յորդորումն բարձրագոյն իրաց որոց ոչ եմք պատրաստական, և ըստ այսմ՝ խորհուրդն ասի խրատ. ոյր այն՝ եթէ կամիս կատարեալ լինել, երթ վաճառեա զոր ունիս, և այլն։ Երբեմն ասի խորհուրդ՝ խոհեմութիւնն յոյժ հմտացեալ ի մէջ տեսականաց և գործնականաց պարգեւաց, և ընծայութիւն ոմանց գժոխարին գործոց. եմք Ա լինիցիմք այնմ պատրաստական և թէ ոչ. և ըստ այսմ՝ խորհուրդն ասի պարգև. և այսպէս՝ խորհուրդն և խոհեմութիւնն են նոյն ըստ էութեան, սակայն խորհուրդն յանէանայ ի վերայ խոհեմութեանն միով պատճառաւ՝ ըստ որում նորաւ հրամայել։ մատ. 19 21.

Եւ ծանիցի, զի որպէս առ պարգև դիտութիւն վերաբերի զբաւի անարգել ղարին, և ընծայել ղբարին. այսպէս վերաբերի առ խորհուրդն՝ զգուշանալ ի վտանգից, որք են յաջորդս այս։ Դարձեալ՝ որպէս պարգև դիտութիւն ունի ուղղել զդիտութիւն, և զնծայութիւն, այսպէս պարգև խորհրդոյն ունի ուղղել զղօրութիւն։ Ասէ՝ այսու տարբերին խորհուրդն, և դիտութիւնն. զի խորհրդոյն է առ գժոխարինս և բարձրագոյնս, այլ դիտութիւնն առ բարին, և չարն։ հասց. 7.10.

Յաղագս պարգևաց իմաստութեան, և հանճարոյ։ ԳԼ. ԽԶ.

Իմաստութիւն, և հանճարն զանազանին. զի իմաստութիւնն է ճանաչումն այ բարձրակատէս։ Իսկ հանճարն է ճանաչումն տաճմամասաբար, այսինքն, տամհատուելով զատեղծուածս առ ստեղծօղն։ Դարձեալ՝ և այլ զանազանութիւն, զի

Ա հանձարով ճանալ ուժ յուսահատութիւնէ լսելեացդ ի սէր դիրս. իսկ խնամոտութիւնէ՝ ճանալ ի ձեռն կրճատութեան. Դարձեալ հանձարով ճանաչելոյն զուժ, այլ խնամոտութիւնէ ճարակելոյն զաղագրութեանն նորա: Լուսոյ խնամոտութեանն ըստ սուրբգաբանութեանն որ ի լսելիսն ասի լրբոտ հանով առաքինութեան կաղմելեալ գիտութեան: Դարձեալ որպէս ասէ գրիգոր, հանձարոյն եմք նախատեսք, այլ խնամոտութենէն հատուք:

Յաղագս երանութեանց առ հաստատակ:

ԳԼ. Խ.

Ա ՈՐդ՝ եօթն են երանութիւնքն ըստ գանազանութեանն ասելոցն. թէպէտ լսեն ոմանք ըստ էութեանն, զորս ընդէ փրկիչն ի բանս քարոզութեան որ ի լերինն, այսինքն, աղքատութիւն հոգւոյ. հեղութիւն, սուգ. քաղց արդարութեան. ողորմածութիւն. սրբութիւն սրտի. և խաղաղութիւն: Իսկ թիւն երանութեացս այսոցիկ առեալ լինի ըստ ամբողջութեան կատարելոյն: Քանզի առ ամբողջութիւն կատարելոյն երեք իրք խնդրին, այսինքն, հեղանալ ի չարէն, և յառաքանալ ի բարին. և կատարեալ կայացումն ի լաւագոյնն: Արդ՝ չարն, կամ երանի՝ ի փոփոխանէ հայրապետութեանն, կամ ի հեռի չարութեանն, և կամ ի հիմնոյ ոչնչի ցանկութեանն:

Այլ ընդդէմ երիցս այսոցիկ՝ են երեք երանութիւնքն, այսինքն, աղքատութիւն հոգւոյ՝ ընդդէմ չարի փքացմանն. հեղութիւն՝ ընդդէմ չարի հեռատարածութեանն. սուգ՝ ընդդէմ վաշխոտութեան: Դարձեալ յոս ասացանն ի բարին խնամեալ լինի ըստ ածային նմանութեանն, որ է ըստ երկուց ճանապարհացդ Տն, այսինքն, ողորմութեանն և ճշմարտութեան. որպէս ասէ սաղմոսն, ամ ճանապարհ Տն ողորմութիւն և ճշմարտութիւն են,

սաղ. 24. 10. Եւ ըստ երկուց ճանապարհացս այսոցիկ, առեալ լինին երկու երանութիւնքն, այսինքն, քաղց արդարութեանն, և ախորժութիւն ողորմածութեան:

Իսկ կայացումն ի լաւագոյնն խնամեալ լինի ի չորս կուս, այսինքն, ի սպանանել ճանապհան, և ի հանդարտ ախորժանն. և ըստ այսմ առեալ լինին երկու

յե-

յեսին երանութիքն , այսինքն , սրբութի սրտին առ
ի տեսանել զնա՛ , և խաղաղութիւն մուտ՝ առ կատա
րեալս գնա՛լուսն : Արդ՝ եօթն երանութիքս այս
քիկ պատաբանն ղեօթն գլխաւոր մեղս ին ։
Քանզի՝ աղքատութի հոգւոյն բաղամերժ դհպար
տութիւն . հեզութիւնն զբարկութի . սուգն զնա
խանձ . (զի որ սգայ վասն մեղաց , այլոց ոչ նախանձ
ձի.) քաղց արդարութեան զծուլութիւնն . ողորմա
ծութի՝ զանգթութի . սրբութի սրտին զորիրամտութի ։
(զի սրբեալ սրտին ոչ ծառայէ որովայնին բան օրի
նակի անբան անասնոց ։) և խաղաղութիւն պատաքե
ղրղզախտութի . քանզի ընդ Աստուածդնէն , ան
համանման ամբ մարմնաւորք : Եւ որպէս ի թշուառա
պատճառաց է կարգ արհեստական , զի նախ դնին ար
ժանաւորագոյնքն . այսպէս և յերանութիւնան , է
կարգ բնական . զի արժանաւորագոյնքն ի վերջ
դնին ։

Յաղագս առաջնոյ երանութեան : Գլ. Խ.

Արդ՝ աղքատութի հոգւոյն սաեալ լինի
սատ , վասն հրաժարելոյն ի սիրոյ աշ
խարհի , այսինքն , ի սիրոյ մարմնական
հեշտութեց , ի փարթամութեց , և ի
յատուկ գերազանցութեց : Քանզի զի
բեսեանս զայսոսիկ պատճառանաւք սեր աշ
խարհիս . ուստի ասէ մեկնիչն ի վերայ
դրելսատս . աղքատք են որք ոչ խնդրեն զհեշտա
սութիս : Եւ ի վերայ մատթեոսի՝ ասէ գրիգոր ,
աղքատք հոգւով են խոնարհքն , որք երկնչին յայ . 2.Կորնթ.
և միւս մեկնիչն ասէ . աղքատք հոգւով են , որք ոչ 6.10։
ունին , և զամ ունին ։

Յաղագս երկրորդի երանութեան։ Գլ. Խթ.

Եղէ որպէս ասէ արիստոտէլ. որ ոչ կրէ՝ և ոչ քարկի։ Իսկ հեզութիւնն է նոյն ընդ հեզաբարոյութեան, որպէս յայտ է ի մեկնչէն՝ որ ի վերոյ մատենէսոյն. ուր ասէ՝ թէ հեզաբարոյ է, որ ոչ զդայ զդառնութեանն ոչչ։ Յորմէ յայտ է՝ թէ հեզաբարոյութիւն է մաքրեալ հոգւոյն. և կարէ ասիլ թէ հեզաբարոյութիւնն է տեսակ արիութեան միջնորդութեանն համեմատութեան. սակայն տարբերին հեզաբարոյութիւնն, և համեմատութիւն. քանզի համեմատութիւն է՝ տեսանի նեղութեց մարմնականաց. իսկ հեզաբարոյութիւն է՝ տեսանի նախատանաց։

Յաղագս երրորդի երանութեան։ Գլ. Ծ.

Ուրդն է՝ որդալ վասն մեղացն և առնել զնա այնպէս՝ մինչ զի յարիցոք ի յերեզմանէ զնա։ Արդ սրդալն զարձն զի փախիցուք ի նմանէ, քան զնամ որ յետս դարձուցանէ ի սիրեցելոյն, է՝ միայն սիրոյն։ Իսկ սրդալն վասն յատուկ ինչ է՝ ի սրբաքանչելոյ առաքինութեանէ, զի խրատանելոյ առաքինութիւնն, սրդալ վասն ներսհային իւրոյ։

Յաղագս չորրորդի երանութեան։ Գլ. ԾԱ.

Աղց արդարութեանէ՝ աստիկ տեսնումք արդարութեանէ, կամ ծայրագոյն բարձրն Արդ՝ քաղց արդարութեան է առաքեալ երանութիւն, քան քաղց այլոց կարտիղնալական առաքինութեանց. զի արդարութիւնք անընդհատիւքարար միաձորիմք ընդայ, որ ոչ լինի այլոյք կարտինալականաց առաքինութեանք։ Քանզի արդարութիւնն ըստ այնմ որ ասաս առեալ լինի, պարունակէ զնաւատս, զոյս, և զսէր, որք անընդհատիւքարար միաձորեն զնեղ ընդայ։

Յա-

Յաղագս հինգերորդի երանութեան: ԳԼ. ԾԲ.

Ողորմութիւնն է՝ որով երկրաւորքս շահին երկնաւորքն: Ի գործ ողորմութիւն են չորեքտասանք, այսինքն, եօթն մարմնաւորք. և եօթն հոգևորք: Ընդ՝ մարմնաւորականքն են [այսոքիկ, կերակրել զքաղցեալս: Արբուցանել զծարաւեալս: Ձգեւտաւորել զմերկս: Ժողովել զօտարս: Փրկել զդերեալս: Այց առնել հիւանդաց: Եւ թաղել զմեռեալս: Ձառաջին վերնոյ յայցնէ, ունիմք յաւետարանէն. և զեօթներորդն՝ ի տօրինեայ: Իսկ գործ հոգևոր ողորմածութիւն են այսոքիկ, այսինքն. Թողուլ յանցաւորին: Ձանդիմանել զմեղուցեալն: Ուսուցանել զոգեւտուն: Խրատուել զերկմիտս: Սխրճ արել զտրտմեալն: Աղօթել վասն փրկութեան ընկերին: Եւ համբերել անվրաւուեղ ընդդէմ ինքեան: Եւ վերջինս [այս վասն այն ասի գործ ողորմութէ, զի կարող, և խոնարհ պատասխանին՝ խորտակէ զբարկութիւն. և այս սէր իցէ է, այսինքն, հանդարտեցուցանել զբարկութիւնն բարկացողին:

Յաղագս վեցերորդի երանութեան: ԳԼ. ԾԳ.

Բրբութիւն սրտին է՝ որով պայծառանայ և մաքրի սիրտն՝ առ ի տեսանել զԱստ, և առ ի սիրել յոյժ ջերմապէս: Ընդ՝ առեալ լինի ասս սրբութիւն սրտին, ոչ վասն առաքինութեան, այլ վասն որպիսութեան իմն, որ է մաքրեալ հոգւոյն:

Յաղագս եօթնեւրորդի երանութեանն։ Գլ. ԾԴ.

Ա

Ողորմութիւնն է՝ կայացումն առաքինութեան, յորմէ է հեշտասիրութիւն հաճառանգ հաճառանգութեան մարմնոյ. աշխարհի, և սատանայի. և թէպէտ իցէ այլ ինչ ան զօր է։ Քանզի յայտ է ով խաղաղութիւն է յոյժ մաքրագործեալն հոգւոյ։

Արդ՝ խաղաղարարքն ասին որդիք այ առաւել քան զայլսն. զի թէպէտ ողորմութիւն առաւել նմանեցուցանէ զմարդն այ քան արուարքն զորդին, սակայն քան ներքինն, առաւել նմանեցուցանէ խաղաղութիւնն։

Յաղագս ութերորդի երանութեան։ Գլ. ԾԵ.

Ութերորդ երանութիւնն է, զորմէ ասի երանի որք հալածիցին վասն արդարութեան։ Առաքինութիւս այս, այսինքն, հաստ բերել հալածանաց վասն արդարութեան, է կապակցեալ ընդ խաղաղութեան. քանզի մինչ խաղաղարարն է առանց հաճառանգ մարմնոյ, աշխարհի, և սատանայի, չայտ է զի լցեալ սրտիաւս ի յայնմ ժամ, և զերծուածքին մտնու։ Ուստի տանին մտնու վասն քրն, է նոյն առնման ընդ խաղաղութեան. զի այսորիկ առեմ, թէ ութեն են երանութիւք քան զութեն, այլ եօթեն միայն՝ քան զանազանութեան ասոյ ճանայ. զի ի վեր քան զխաղաղութիւն ոչ է այլ առաքինութիւն։ Ձի ասէ օգոստինոս՝ թէ խաղաղութիւն է վերջին և կատարումն ամ առաքինութեց։ Իսկ ութերորդ երանութիւնն ասի դառնալ առ գլուխն կրկին կերպիւ։

Ա

Կամ՝ զի նոյն վարձ խոստացեալ լինի, որպէս և առաջնոյ երանութեանն, այսինքն, արքայութիւն երկնից։ Երկրորդ՝ զի փորձէ գայլս ամս, ի վերջոյն միանգ ցառաջինն թէ ճշմարիտք իցեն արդեօք։ Ուստի ասէ գրիգոր, թէ որպիսի իցէ ևրաքան վերջ ծածկեալ յինքեան, փորձեն զնա կրեալ նախատինքն։ Իսկ ասացելոցս հաճաքի թէ ութերորդիք կար-

կարիներական առաքինութեանց , նախակեաբար պա-
տրաստեն ի վարժուն գործնական կենաց . իսկ ո-
նակութիւնք պարգեւացն պատրաստեն ի վարժուն
տեսական կենաց . այլ ունակութիւնք երանութեանցն ,
պատրաստեն առ ի կատարելութիւն երկոցունցն ։

Յաղագս հոգեւոր զգայութեանց ։ Գլ. ծԶ։

Ա

Զեռն հոգեւոր զգայութեանց , իմանայ
հոգին զհոգեւորսն զորս ի գերեզկութեանէ
փեսային իւրոյ ձահէ իմանալ ։
Քանզի ըստ այնմ որ ձառագայթէ լոյս
գերագոյն քաղցրանուագ երգն ։
Ըստ այնմ որ բան մարմնացեալ , ձառա-
կէ զձայրագոյն քաղցրութիւնն ։

Ըստ այնմ որ իմաստութիւն , որ պարզանակէ զէր- 1. կոր.
հուեան , այսինքն , զբան և ձառագայթ , հոտոտէ 13.4.
զվերհագոյն անուշահոտութիւն ։ Ըստ այնմ որ բան իմաս-
փչօղ ի միրան , շօշափէ զգերագոյն փափկութիւն ։ 13.3.
Ըստ այնմ որ բան մարմնացեալ և բնակեալ ի մեզ երգ.1.2
մարմնապէս , և ըստ տուէլոյն զինքն մեզ շօշափելի , յօհ.20.7
և տանջուրելի , ընդունէ զամենաերջանիկ աբէն ։ գալ.2.4
Այսք՝ յաւացեալոցս յայտ է զի հոգեւոր զգայութիւնքն 39.
են մուտ ուրայանք իմացմունք զՇնչմարտութենէ , որ է
խոսկալի . և խոկումն այս ակաման ի զգայութենէ , և
հասանի առ երեւակայութիւնն . և անտի առ բանա-
կանն ։ և ի բանականէն առ իմացումն , և յիմացմա-
նէն առ հանճարն . և ի հանճարէն առ իմաստուե- 1. կոր.
թիւն , կամ առ գերազանական ճանաչումն . որ 12.31.
ակաման ի կեանս այս , և կատարի ի փառս ։

Յաղագս պտղոց հոգւոյն ։ Գլ. ծԷ.

Բկոտասան պտուղք հոգւոյն , ոչ սակս
նոր ունակութիւնք . այլ որպիսութիւնք
մխիթարութեց , որովք մխիթարին հո-
գիք արգարոց . և մխիթարութիւնս այսո-
քիկ հետեւին ի կատարեալ գործոց ։
Եւ արդ՝ պտուղ հոգւոյն՝ են այսոքիկ . Ա
աբէր . խնդութիւն . խաղաղութիւն . համ գալ.5.
բերութիւն . երկայնամտութիւն , բարութիւն . հե 22.
ղու-

ղութեի. քաղցրութեի. հաճառ. համառաւութեի. ժուժ կալութեի և ողջախոհութեի:

Յաղագս պաշտման, և պատուոյ: ԳԼ. ԺԸ.

Ա

ծային պաշտօնն է պատուական, և ծառայութեի. մատուցեալ այ. ուստի թէ մատուցի. ստեղծուածոյ ինչ պատուին որ պարտի այ, է կատարաշատութեի: Իսկ պաշտօնն այ պարտնական զինք էրս, այսինքն, զհաճառ. զհամառութեի. զնուէրս, զպատուական, և զաղօթս: Առաջին երկուքն են արտին. և միւս երկուքն են գործոյն. և վերջինն բերանոյն: Այլ պատուին պարտի ստեղծուածոյ ըստ այնմ որ պատուեր այ: Ըստ պատուին է յարգութիւն, որ պարտի արբոյ. ոմք երանեն զոմն կոսին, և այլոց: Եւ գիտելի է՝ զի ըստ այնմ որ երանելն կոյսն է անձն սբ, պարտի նմա պատուին այլ ըստ այնմ որ է մայր այ, պարտի նմա վերնադոյն պատուին: Ընդ՝ եթէ անձն որում պարտի պատուի, է կացուցեալ ի յառաջնորդութեի, պարտի նմա պատուական անքն որ կապանայ ի հնազանդութեի տրամանաց, և ի հատուցումն պատուոյ: Իսկ եթէ է անձն պարտի պարտի նմա միայն պատուական՝ որ կապանայ ի հատուցումն պատուոյ: Այլ վերնադոյն պատուին՝ պարտի գերազանց ստեղծուածոյ, ոմք մարմնոյն քի նմանեցեալ ըստ ինքեան, (քանզի ըստ այնմ որ է միագեալ ընդ քանին՝ պարտի նմա ամենայն պաշտօն) նա և երանելն կոսին, և փեսային յորմէ կախեցաւ քա, պարտի վերնադոյն պատուի: Եւ գիտելի է՝ զի ձշմարտի փեսայի խաչին յորմէ կախեցաւ քա, եթէ ոչ էցէ ձևացեալ իբր զնաչ, պարտի վերնադոյն պատուի, զի է գործիք փրկութեի մերոյ. իսկ եթէ իբր զնաչ, պարտի նմա ամենայն պաշտօն, զի ը նշան խաչեցելոյն. բայց այլ խաչիցն՝ ըստ որում են փայտք, կամ այլ նիւթ ինչ կազմեալ, ոչ ինչ պատուի պարտի նոցա, այլ ըստ այնմ որք են նշան խաչեցելոյն քի, պարտին ամենայն պաշտօն: Իսկ պատուիրակ պարտին նոցն երկրպագութեի, որ ինչ պարտի այնոցիկ, որոց են պատուիրեք: Ասի՝ ոչ երկրպագեմք խաչին, կամ պատուիրաց, ըստ որում են կազմեալք, և կամ նկարեալ իրք, այլ ըստ այնմ որք են նշանք, կամ պատուիրեք այնոցիկ, զորս պատուիրեմք:

Գ

Դ

Յա-

Յաղագս պատուհիրանաց հատարակաբար։

ԳԼ. ԾԹ.

Պատուհիրանն է հրաման՝ առնելոյ ինչ, կամ ոչ առնելոյ ։ Իսկ ի պատուհիրանացն ոմանք են ստորասականք, որպէս այն պատուեա զՏայր քո, և զմայր. և ոմանք բացասականք, ոչ այն մի՛ չնայր։ Այլ ստորասական պատուհիրանքն նէ զաչդոյն առեալք, ասին հրամանք. իսկ բացասականն ասին արգելմունք ։ Ստորասական պատուհիրանքն առնեն պարտական միշտ, և ոչ առ միշտ. բայց բացասականքն միշտ, և առ միշտ։

Ա

Որ՝ ստանջանեալ պատուհիրանքն կարեն խնամել, կամ իբր ստէպ, և կամ իբր ներածնեալ ։

Ստ առաջնոյ կերպին, միայն վերաբերին առ խրոխտ լական ժողովուրդն. իսկ ըստ երիվորդին՝ առնեն պարտական զանձնեուեան. զի զոր ինչ պարտաւնի ստանջանեան որոշապէս, ընդոյնն պարտաւնի և բնական օրէնքն անորոշապէս, որ է գրեալ ի սիրտ իւրա քանչիւր ումեք ։ Քանզի բնական պատուհիրանս այ որ ասէ, զոր ինչ քեզ ոչ կամիս լինել, այլեա՛մ՛ պարտացեա, պարտաւնի զՏրամանս գայտասիլ՝ որ ասէ. մի՛ սպանաներ. մի՛ գողանար. մի՛ չնար, և զայլս բացասականս, զոյս տասնբանեանսն շարադրէ տէր շակի ։ Իսկ պատուհիրանս այս օրինի բնութեան, այս ինքն, զոր ինչ կամիս թէ լինելոյ քեզ, առնելոցս այ լոց, նէ՛ ըստ պարտաւնակի զպատուհիրանս զայտասիլ՝ պա տուեա զՏայր քո և զմայր. և զայլս ստորասականս ։

Ապ՝ պատուհիրանք ոմանք առանձինն Տրամայատնա սէս, այսինքն, ստորասականքն. իսկ ոմանք ցուցա նանասէս, այսինքն, բացասականքն. և սոյ ասեն այ նորին՝ զի դժուարագոյն է առնել զբարին, քան խո տորել ի չարէն ։ Քանզի բաղումք զպարագայք պա տնին առ ի առնել զբարին ։ Իսկ ի պատուհիրանս ոմանս՝ արգելանին գործն, ունակութիւն, և ախոր ժանն. որպէս յայտ է յայտնիկ, որ ասէ, մի՛ չնար. մի՛ գանկար կնոջ ընկերի քում, զի յօժարութիւնն և կարի լինի անկարգ առացս ։ Ինդանայն միայն արգելա նի գործն, այլ ոչ մինչ առի՛ մի՛ սպանաներ. և զայս առեմ

Ա

եվից. 20.2. հաւտ. 2.15. ոտբ. 4. 16. պտխ. 6.31. մատ.7. 12. եվից. 20.13. ծնդ. 2 21.

սահմանս միայն բաս կերպի անանդերձն , և ոչ բաս զնմարտի խնացման . քանզի բաս զնմարտի խնացմանն՝ ամ բացասական պատուիրանքն արգելուն զսիրան , և դձեռն :

Եւ գիտեմք՝ զի բազում կերպիւ լինիմք պարտաւորք առ բարին , այսինքն , բաս բնական օրինաց , որպես է սիրելն զնած ի վերջոյն գնամ . և ոչ ումեք առնել զոր ինչ մեզ լինիլ ոչ կամիմք :

ասաք. 4. 16.

Բաս աստուածային պատուիրանաց՝ որպես էր ադամ պարտական աստուածային պատուիրանաց ինքեան տրեալոց .

Ծննդ. 2.16.

Նոյնպես և հրեայքն տաճեալ հրամանաց Նոցին :

գնաս. 18.26.

Բաս ուխտին՝ զի բաս օգաստնոյն , ուխտն է կամ մունդ , այլ հաստուցանէին հարկաւորութեան . որպես

ասաք. 7 22.

կրօնաւորքն պարտականք են ուխտի կանոնաց իւրեանց : Ուստի կ'ըսուանան այնք որք են խրատաք , լինին հրամանք , թէպէտ յառաջ քան զուխտելն ոչ էին պարտականք :

Բաս հրամանաց սրբոց հարցն , ոչ պահել զպահս , զվիճակս սրբոց , և այլք նմանք :

Բաս պատուիրանաց առաքնորդաց , բաս այնմ որ

եբր. 13 17.

առ , յանձն մեսիալ նասան դպիրքն : Դալաճեալ որ ձեզ լսէ , ինձ լսէ :

մատ. 23 2.

Բաս սովորութեան , քանզի պարտական է ամ որ կ'ելլ

ելկլես. 2.7.

բաս սովորութեան գաւառին իւրոց , եթէ ոչ լցէ բնդդէմ՝ ճշմարիտ օրինաց , և բարի վարուց :

1 , պետ. 2.20.

Բաս խոշմ մտաց զի բաս օգաստնոյն , որ ինչ լինի բնդդէմ խոշմ մտաց , չնիչ առ դէհեանն :

Բայց թէ պատուիրանաց առեալ լինի այսպէս . զի ամենեք կարդան զնշ զ առ ճշ , և ամենք առ բնկերն . և զայս կանեցաւ ճշ դուցանել յորժամ գրեաց զնաս

եզնի. 3 2.15.

յերկուս տախտակս : Ի յառաջին տախտակին էին երեք հրամանք որք վերաբերին առ ճշ . որոց առաջինն վերաբերի առ Տայր , զի է զճշմարտութենէ երկրպագութեան : Եւ երկրորդն է առ որդին ՅՍ , զի է զճշմարտութենէ երկնային . Եւ երրորդ առ սրբին սբ , զի զհոգևոր պարտականէ . Իսկ յերկրորդի տախտակին էին հօթն հրամանք , որք վերաբերին առ ընկերն . որոց առաջինն է զրարեաց որք են առ ընծայելոք . ոչ այն պատուհաս զնայր քո : Իսկ այլք վեցքն վասն զգուշանալոյ ի չարէն , որք կարեն լինել սրտիւ , բերանով , և գործով : Ոչ գործով զնասեմք ընկերին եթէ կերպիւ , կամ ի յաւուրն անձն , կամ ի զուգակ-

ցեալ

ցեալ անձն , և կամ՝ ի յլեր նորին . վասն որոյ և առեալ լինին երեք հրամանք առաքինեն ի՛ մէ սպանա- ելից
նել . երկրորդն մի՛ շնար . երրորդն մի՛ գողանար ։ 20.13.
Իսկ բերանով ջնասելք զընկերն . և ընդդէմ այսմ է այն որ ասէ . մի՛ ասիցես ընդդէմ ընկերի քոյ զսուտ վկայութիւն ։ Այլ սրտիւ ջնասելք ընկերին ցրկնակի . երեքեին նկատմամբ առ բանսեղծն լրին . և զայսոսիկ ասէ , մի՛ ցանկար կնոջ ընկերի քոյ ։ Եւ երբեմն նկատմամբ առ անբան իրս . վասն որոյ ասէ՝ մի՛ ցանկանայցես ընկից այլոց ։

Յաղագս առաքինոյ հրամանին ։ ԳԼ. Կ

Ոաքինն հրամանն ունի զերիս մասունս ։ Առաքինեն է՛ մի՛ ունելոցս զնոս օտարս առաքի իմ ։ ուր արգելեալ լինիմք երկր- պառանել հոգւոյս առեղծուածոյ , այս- ինքն , հրեշտակի ։ Երկրորդն է՛ մի՛ առնիցես կուռս ձեռագործս , այս է՛ զպատկերս ձուլածոս , որք ոչ են յայտ- նիչք բնական իմն իրողութեանց ։ Երրորդն է՛ և ոչ զամ նամանութի , այսինքն , զպատկեր բնական իրի . և յարե՛ ինոյն որ է յերկինս ի՛ վեր , ոմն արեգական , և լուսնոյ . և յերկիր ի՛ խոնարհ , որպէս մարդոյ . եղեն . և սոյնպիսեաց ։ Եւ մի՛ այնոցիկ որք են ի՛ ջուրս ի՛ ներքոյ երկրի , այսինքն , ձկանց ։
Եւ մի՛ երկրպագանիցես նոցա , այսինքն , արտաքին գործով . և մի՛ պաշտեսցես , այսինքն , ներքին սիրոյ- ժաքօք ։ Զայս է յայտնապէ՛ զի ոչ են յանդիմանելիք Ա
քրիստոնեայք որք առնեն զպատկերս . քանզի ո՛չ առ- նեն վասն երկրպագանելոյ և պաշտելոյ զնոսա զայ ինքեան . այլ զայնմ որոյ յանուն նկարեալ պատ- կերին ։ Իսկ առաջին մասն հրամանիս այս՝ որ ասէ՝ մի՛ ունիցիս ածս օտարս , զոյացանէ զիրէնայս , և զնաւա- բասիս , լինել կռապարիչս ։ զի զարս սատանայա- զեալս , և զօտարս պաշտեն իբրև զածսդինս, այսինքն, հրեայք զնեռն . և հաւարացիքն զերբեանց մոլորե Բ
ցուցին ։ Ընդդէմ երկրորդի մասին , այսինքն , մի՛ առնիցես քեզ դրօշակս , առնեն հերետիկոսքն որք ոչ հաշատան զայ , եթէ ոչ զոր ինչ երկակայութի, Գ
և կարծիք իւրեանց կերպաշարեն ,

Ընդ-

Ընդդէմ երրորդիս՝ առնեն չար քրիստոնեայքն . զի հպարտութ՝ պատուել զնմանութեի այնոցիկ , որք են յեր- կինս՝ ի վեր . վասն զի սիրել յինել նախագահ՝ ի մէջ այլոց : Ագահն պատուել զնմանութեի այնոցիկ , որք են յերկրի , այսինքն , զարծաթ , և զփարթամութե՝ , փիլիպ. 3.19. Հեշտասէրքն՝ պատուեն զնմանութեի այնոցիկ , որք են ի Ջուրս , այսինքն , զձկամիկութե՝ :

Յաղագս երկրորդի տրամանին : ԳԼ. ԿԱ.

Երկրորդ տրամանն է՝ մի՛ առնուցուս զա- նուն այ քոյ ընդունայն : Ասա արդե- լեալ լինի երդումն , որ լինի առանց պատճառի , և ստերդմութե՝ն :

Չի երկաքանչիւրն , այսինքն , որ երդ- նու վասն ոչընչի . և որ սուտ երդնու, առնու զանունն այ ընդունայն՝ի առա- ջին առանց պատճառի անհնազանդ զծայրագոյն Հնշմար- տութե՝ն . և երկրորդն՝ զանհանելեացն արհամարհե: Այլ երեք կերպիւ մեղանչէ որ ընդդէմ տրամանիս այս , կամ երդնելով ընդդէմ դիտութե՝ն իւրոյ , կամ երդնելով զանպատշաճն . և կամ առնելով ընդդէմ երդմանն : Եւ դիտել է՝ զի երդմունքն զորս առնէ Ա ոք դիտութե՝ , և տան ցոյցք հայհոյութե՝ն , ոչ երբ ոք երդնու ՚ի յայտս , և ՚ի գլուխն այ , և նմանք սոցին. և կամ որք տան ցոյցք անպատկառութե՝ն , որպէս թէ ոք երդնու ՚ի խոցռածան քրի , այսպիսիքս են մեղք մահու՝ասիք , կամ ծանուցք , նա և թէ՝ ճշմարիտք իցեն վասն որոյ երդնուն: Եւ տրամանս այս՝ ոչ միայն իմա- ցեալ լինի ըստ նախասացեալ բանին որ ըստ Ճառին , այլ և ըստ բառից յայտնի իմացմանն : Քանզի անունն այ առեալ լինի ընդունայն բազում կերպիւ , այսինքն, սրտիւ . բերանով . և գործով : Սրտիւ՝ որպէս չարք, որք միայն անհաւատք առանց իրին՝ ասեն քրիստոնեայք, որք թէպէտ ընկալեալք իցեն զնորհացդ միրուռե , սակայն զիր խորհրդոյն , այսինքն , զնորհն՝ ոչ ունին , Բերանով , այսինքն , չար երդմամբ . ուխտագանցու- թի՝ , քաւողութի՝ ՝ որ լինի ընդունայն դիտատորութի՝ . և անվերմեռանդ աղօթիւք, զորմէ ասի , ժողովուրդս եթայ. ա9.13. այս՝ շրթամբքն պատուէ զնա և սիրտք իւրեանց հեռա- մատ. 25.8. ցեալք են յինէն : Գործով՝ ըստ այնմ՝ որ կերծա- Հորքն

Հորքն առնուն զանունն այ ըստ վերբերեալ արուա-
քին գործոց , և ոչ սրբեալք սրտի ։ Ոչ ասի այնպէս
սիքն առնուն զանունն այ ընդունայն , զի առին մատ. 6.2
զվարձս իւրեանց ։

Յաղագս երրորդի հրամանին ։ ԳԼ։ ԿԲ.

Երրորդ հրամանն է՝ յիշեա զի զօր շաբա-
թուն սբ արասցես , ոչ ապացես ՚ի
նմա զամ գործս ։ Ի հրամանս այս է եզից.
իմն բարոյական՝ ոչ պարտսիլն առ ած, 20.10.
աղօթելով , պաշտելով զնա , և խոհա- Ա
լով զնմանէ . և է իմն խորհրդական, որպէս
առնչանումն պահպանութեան եօթն
երորդի ամսուն , որ օրինակէր գաղտարան մեղաց.
և բան այլաբանութեան , զհանդիստ մարմնոյն ՚ի
գերեզմանին. այլ հոգևորապէս զյաւիտենական հան-
դիստն : Ասէ՝ հրամանս այս , երիւք եղանակօք առեալ
լինի ։ Նախ հասարակաբար , զի գաղտաբեսցուք ՚ի մո- յայտ.
լութեանց ։ Երկրորդ յատկապէս , զի գաղտաբեսցուք 14.13.
՚ի մարմնական գործոց , որք խափանեն զպարապումն
յածողին ։ Երրորդ՝ և յատկապէս՝ որ լինի յարս
տեսականս , որք որոչեն զինքեանս յամ աշխարհական
գործոց , զի բովրովին պարապեսցին այ ։
Ասէ առաջին պարապումն է՝ հարկահարութեան ։
Երկրորդն է՝ պատշաճմտութեան ։ Երրորդն կատա-
րելութեան ։ Ասէ ըստ այնմ որ շաբաթն ասի հան- յայտ.1.
դիստ , կամ պարապումն յածողինն , օր կիրակէին 10.
կարէ ասել օր շաբաթու . Նա և ամ՝ օր՝ որ սահմանեալ
գիտել ՚ի պատիճ այ , ՚ի յորս պարտ է գաղարիլ ՚ի Բ
ծառայական գործոց , այսինքն , ՚ի մեղաց , և ՚ի գոր-
ծոց՝ որք առնեն զնաւախտումն ածողին պարապմանց։
Լաւ ծառայական գործք՝ սահմանեալ յեկեղեցւոյ , են
ամ արձակտական գործք , այսինքն , հողագործու-
թիւն . վաճառականութիւն . դատաստան առեան. և այլք
նմանք ։

Յաղագս լորդորդի հրամանին. ԳԼ. ԿԴ.

Ելից. 20. 1 2.

Որդորդն է՝ պատուհաս զՏայր քո, և զմայր: Արդ՝ հրամանիս այս յաւէտ եւալ լինի խոստումն, այսինքն, զի երկայնաօրեայ լինիցիս ՚ի վերայ երկրի. քան զի վայել է, զի պահպանող կենաց այլոց՝ արժանասցի պահպանութեան կենաց իւրոց: Արդ՝ ասի Տայր ՚ի յայսմ հրամանի մանաւանդ այն՝ որ եւ ակնկալ ծնանելոցն՝ քան զոլոյ բնութեան, որպէս է՝ մարդեանաւոր Տայրն. և կամ որ եւ

4. Թագ. 6. 21.

ակնկալ սպասաւորութեան վերտին ծնանեան քան զոլոյ ընծայից, ոմն է՝ տոգևոր Տայրն: Աւետեալ լինին Տայրն՝ և քան այլոց եղանակի, ոչ քան յատուկ բանին, այլ քան հասարակ՝ փոխանակ ծերոյ, որ ասի Տայր՝ քան սիրոյն. և կամ՝ վասն թագաւորի, որ ասի Տայր՝ քան պատուհասնութեան: Իսկ պատիւն իմն՝ ցեալ լինի ասա՝ քան կրկին կերպի, այսինքն, վասն տալոյ զմարմնական սէրս՝ և վասն առնելոյ զպատ

Ա

կառանս, և զհնազանդութիւն: Այլ հնազանդութիւն զանազանի՝ քան զանազանութեան հարանցն. զի տոգևոր հօրն, այսինքն, առաքինորդի՝ պարտիմք հնազանդել ՚ի տոգևոր Իրս: Աշխարհական հօրն, այսինքն, թագաւորի, ՚ի ժամանակաւոր հասարակի իրի: Իսկ մարմնաւոր հօրն՝ ՚ի տնօրինութեան իրաց որ վասն ընտանեացս:

Յաղագս հինգերորդի հրամանին: ԳԼ. ԿԴ.

Ելից. 20. 13. Ա Մատ. 5. 22.

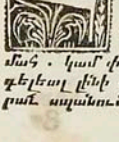

Ինգերորդն է՝ մի՛ սպանաներ. ատ որոշակի արգելեալ լինի մարդասպանութիւն. այլ անօրոգակի՝ եամ չարժուսն բարկութեանէ ընդդէմ ընկերին. թէ իդէ այն սրտին միայն, որպէս բարկութիւն. թէ բերանով՝ որպէս նախատինքն. թէ գործով՝ որպէս հարկանումն որով առ ՚ի մահ. կամ վնասուսն հերոյ և մորուց: Նա և արդեալ լինի ատ՝ եամ անիրաւ սպանութեի. իսկ անիրաւ սպանումն լինի երիւք եղանակօք:

Մինն

Մինն ի կողմանէ պատճառին . ոյր այն որ սպանանի առանց մեղաց ։ Երկրորդ ի կողմանէ կարգին , ոյր յորժամ սպանանէ այն , որ ոչ է սպասաւոր օրինացս ։ Երրորդ ի կողմանէ պարսին՝ որպէս , յորժամ սպանանէ սպասաւոր օրինացս , ոչ սերով արգարութեան , այլ ցանկութեամբ վրէժխնդրութեան ։ Այլ և բաժանի մարդասպանութիւնն կրկնակի . ի ձեռնարկան՝ որ ասի հոգևոր ։ և ի համարեալն՝ որ ասի հոգևոր ։

Այլ հոգևոր մարդասպանութիւնն լինի կրկին կերպիւ ։ Մինն զանգամանելով , որպէս՝ յորժամ տեսանէ ոմն զայլ ոք ի վերջին հարկաւորութեան՝ և ոչ օգնէ նմա , եաւ սպանանել ցնա՝ քան համարեալ եղեալ նակին ։ Եւ միւսն՝ առնելոյն , այսինքն , երբեմն որ տիրէ , այս է առելով . քան այնմ որ ասէ յօհան , ամ՝ որ առէ զեղբայր իւր՝ մարդասպան է ։ երբեմն բերեալով , այսինքն , բամբասելով , զի այն որ բամբասէալն լինի , սպանանի ի միտս այնմ , որ լսէ զբամբասանս , ի որում յառաջադոյն էր կենդանի բարի համբաւ ոմն ։ Երբեմն գործով , որպէս՝ չար օրինակ տացեալ լինիլ պատճառ գլորման ուրեք . և այնուհետև ասի՝ սպանանել զնա քան համարեալ եղեալսին ։

1. յօհ. 3. 15.

մատ. 18. 6.

Բ

Յաղագս վեցերորդին հրամանին ։ ԳԼ. ԿԵ.

Վեցերորդն է՝ մի՛ շնար . ի հրամանս այս՝ արգելեալն ամենայն անօրէն չարաչարութիւն , որպէս ասէ օգոստինոս , և ամենայն ապօրինաւոր գործ՝ այնց անդամոց ։ Ցայսմանէ խնդրեա ի գլխոց երեք , ի ճառս բղխահոգութեան . և ի միա ճառն՝ որ զինի նորին ։

ելից. 20. 14.

Ա գլուխ. 21. և 22

Յաղագս եօթնեորդւոյ հրամանին. Գլ. կզ.

Եօթնեորդ հրամանն է՝ մի՛ դողանար. աստ լաւ օգտանիսի՝ արդեանի՝ ամ կիրառումն օտար իրի, տգտնեօթեան պատճառաւ. Ապ արդ՝ կիրառումն իրաց օտարաց, կարե՛ լինել օրինաւոր երեք կերպիւ. Կամ՝ յորժամ լինի ո՛չ ի յապահովեէ, այլ ի հնազանդութէ. որպէս նարարին որդիքն խորայելի յափշտակելով զանօթս եգիպտացւոց. Երկրորդ՝ յորժամ լինի ի զգուշութէ, որպէս՝ թէ ոք գողանայցէ զսուր մոլեգնելոյն, ղի մի՛ ինքեան, կամ այլոց վնասեսցէ. Երրորդ՝ յորժամ լինի ի հարկէ՝ որպէս թէ ոք քաղցեալ մինչև ի մահ, գողանայցէ զնաց. զի ի հարկաւոր ժամանակի, ամ ինչ է հասարակաց.

Յաղագս ութեորդւոյ հրամանին. Գլ. կէ.

Ութերորդ հրամանն է՝ մի՛ խօսեսցիս ընդդէմ ընկերի քո զառւտ վկայութիւն. աստանօր զրպելեալ լինի ամենայն սուտ, թիւն, որպէս ասէ օգտատիսոս, որ բաժանի երիւք տարբերութիւք. Քանզի է՝ սուտ վնասակար, որ ինասէ. և է՝ սուտ օգտակար, որ օգտէ. և է՝ որ յաղագս կատակի, որ հեշտացուցանէ. Կա և պարտականի՝ ի հրամանս այս՝ լռել զձշմարտութիւնն ի հարկաւոր ժամանակս. սակայն պատճառն՝ և դէպ ժամանակն առնել լռել զձշմարտութիւն դոլ սատկանաւոր.

Յաղագս լինելոցդէն, և տասներորդին հրամանին ։

ԳԼ. ԿԸ.

Ընդ երորդ , և տասներորդ հրամանն է՝ մի՛ ցանկասցես տան ընկերոջ քոյ . և մի՛ ցանկասցես կնոջ նորա . ոչ ծառայի նորա , ոչ աղախնոյ նորա . ոչ եզին , և ոչ իշոյ նորա . և ոչ ամենայն , որ ինչ նորա իցէ ։ Ապա երկոտասներեակ լինին ասացեալքն , ցանկութեանց մարմնոյն՝ ի կին ընկերին . և ցանկութիւն աշաց՝ ի քսիրս այլոց ։ Քանզի առ երկոսեանս այսոսիկ , կարի լինն ձիրք ասպանեալ բնութիւն . առ միոյն վասն պահպանելոյ թեանն խրոյ՝ ի գոլ անհատին . և առ միւսն՝ առ՝ի պահպանելի ինքեան՝ ի գոլ տեսակին ։

Ա

Յայսմ վայրի՛ ոչ արգելեալք լինին յօժարութիւնքն այնք, որք ոչ են ընդ մերով իշխանութիւնք , որք են ի քսիրս կանութեանց արմատոյ , այսինքն , յոգւոյն , կամ՝ի հեղուտութեանց զգայութեանց . զի անկարելի է թէ ցանկութիւք այնոքիկ ոչ իցեն՝ ի մեզ , այլ արգելի յօժարութիւնն այն՝ որ է՝ ի հաճանութեանց բանականին ։ Եւ թէպէտ հրամանս այս տուեալ լինի ընդդէմ երկուց ցանկութեանցդ միայն , սակայն խնդրեալ լինի անդ արգելեալ եամ ցանկութիւն չար կամաց ։

Յաղագս խրատուոյ հաւատարակաբար ։ ԳԼ. ԿԹ.

Տասն՝ քան այնմ որ բաժանի՛ ընդդէմ հրամանիւն է՝ յիշեցուցն լանդգոյն բանս , որ ոմ՝ ոչ եմք պարտական ։ Ապա խրատքն՝ ի բաղում իրս տարբերին՝ ի հրամանացդ ։ Նախ՝ զի առ հրամանեան եմք պարտականս՝ եակ առ խրատուն ոչ . զի պահել ղհրամանս է՝ հարկաւորութեան . իսկ զխրատուն՝ կամաց ։ Դարձեալ՝ հին օրէնն՝ տայ ղհրամանսն , այլ աւետարանականն՝ յամենայնի՝ ի վերայ և զխրատուն ։ Դարձեալ՝ խրատուն վերաբերի առ կատարեալսն . իսկ հրամանն՝ առ այնս որք են կատարելիք . այլ ի՛ այլ տանի առանձնատարան.

Ա

Ելից. ԻՀ. 17 ։

Ելից. ԻՀ. 2 ։ յօհ. 2 ։ 10 ։

Ելից. ԼԴ. 27 ։ մարկ. 10. 34 ։

մատ. ԻԲ. 12. մատ. ԻԵ. 5. ԻԹ. Բ

սաղ. 75 12.

ելից. 18.25. ղևտ. 10.10. օրին. 4.2 մատ. 5. 40. յես. 6.21 4.24 մար. 10.11. 1. կոր. 10.6. 2. կոր. 3.7. յես. 1.17 հռոմ. 3.13.

բայց արդեօք՝ առ Թիւբան ։ Դարձեալ՝ տրամանքն որոչեն զմեղ ի յոչ արժանիցն, այլ խրատուն ի յարժանսն ելից ։ Դարձեալ՝ տրամանօք խոստովմամբ ի մեզայ ։ Եւ խրատովք՝ ի պատճառէ մեզայն ։ Դարձեալ՝ տրամանօք փախչիմք ի պատժոյն, այլ խրատիւք հաճեցեալ զվարձս ։ Դարձեալ՝ պահեալ խրատուն՝ ունի զվարձս, և ոչ պահեալն՝ ոչ ունի, և ոչ ածէ զտանջանս ։ Դարձեալ՝ առ տրամանս տարիովք բան պարտուց ։ իսկ առ խրատս՝ ոչ, եթէ ոչ ի յոյժ խոտելոյն ։ Դարձեալ՝ խրատն ուխտիւ դառնայ տրամանն. որպէս ասէ օգոստինոս, քանզի ուխտելն է կամացն. այլ կատարելն է տարիաւորութեան ։

Դարձեալ՝ լաւագոյն է ի փոքրսդոյն խոստմունս լինել ջերմեռանդ, քան ի մեծագոյն խոստմունս լինել անջերմեռանդ ։ Ասասի լաւագոյն է զսակ տրամանն պահել ջերմեռանդութեամբ, քան առնել զինքն պարտական խրատուց, և հեղգանալ ի յայս ։

Եւ ծանիր, զի մեսիական օրէնքն էին դատաստանք խորհրդակք. և բարեպաշտութիւն ։ Այլ աստուածային օրէնքն, բարեխառնեալ զդատաստանսն՝ բառնալով զնոսն ընդ ինչ. դատարկացուցանել զնորոգեալսն ընդ որում բառնայ զօրինացն և տայ զշնորհսն. կատարել զբարեպաշտութիւն ։ Մանաւանդ յաձելով, քանզի յաձելոյ ի նոսա զերիս իրս, այսինքն, զնոսա ամենայն ուսանել ։ զնոսա ուսումն վարձուց, և զգաստութեան խրատուց ։

Եւ ասան այնորիկ ասի մեսիական օրինացն տարբերել ի յաստուածայնականն. զի այն է օրինական, և այս՝ ճշմարտութեան. այն պատժոյն, և այս՝ շնորհացն. այն դրաւորական, և այս հոգևորական. այն տպանանող, և այս կեցուցանող. այն երկիւղի, և այս՝ սիրոյ. այն՝ ծառայութեան, և այս՝ աղատութեան. այն բեռնի, և այս՝ պատուոյ ։

Յաղագս առաւտրանական խրատուցն յատկապէս։

Գլ. Ե.

Բառք՝ զորս յանձն կ՚ի վերայ տրամա-
նեաց են այսոքիկ։

Ան նայ ի տրաժարումն յատուկ ըն-
վոյ ։ Ասասի առ ղուկաս որ ոչ
տրաժարեցի յամ ընվոյ՝ ոչ կարէ իմ ղուկ.14
աշակերտ լինիլ ։ Եւ մատթէոս առ , 33.
որ թողու զտուն , կամ զաղբարս կամ զքոյր կամ զհայր կամ զմայր կամ զկին կամ զորդիս կամ զագարակս վասն անուան իմոյ՝ մատ. 19.29.
յաւիտենական առնիցէ։ Եւ պաւղոս առ Ջերեմիայեն՝
աբեղայ որ ոնկղի զանձայն մի , ոչ արժէ զրանայն ։

Ա ղերդուն է՝ հնազանդութիւն ։ ասասի առ Ջէրն՝
յաճախոն մօսխի նասան գալիքըն , և այլն ։
Եւ մատթէոս առ , եթէ որ գայ զնկնի իմ , մատ.
ուրացցի զանձն , և այլն ։ Այլ գիտելի է՝ զի կրկին է 16.24.
հնազանդութիւն , այսինքն , կատարեալ , որ առնէ զամի
ինչ որ տրամայի նմա , որք ոչ վնասին ընդդէմ այ ,
կամ կանոնաց ինչ զոր ուխտեալ իցէ , և որոյ ոչ կա-
րէ առաջորդն տալ տրանան ։ Ի հնազանդութենէս
այսմանէ առ բեռնատուս , կատարեալ հնազանդու-
թիւն զօրենս ոչ գիտէ ։ եղերօք՝ ոչ անճկայաց ։ ոչ
պարտականի նեղութիւն ուխտին ։ Աւասյս ոչոք պար- 1. կոր.
տական է պարտաք հարկաւորութեան , այլ միայն կա- 12.31.
տարելութեան , որով պարտիմք միշտ նախանձաժան
լինիլ լաւագոյն ընորհացն ։ Եւ այլ է հնազանդութիւն
անկատար ։ սակայն բաւական առ փրկութիւն , որով
ոք հնազանդի միայն ի յայնս զորս խոստացեալ է պա-
հել , և կամ ի յայնս ոչք անորոշապէս պարտանին ի
յայնոսիկ , որպէս այնք՝ առանց որոց ուխտք կրօնա-
ւորութեան ոչ պահին ։ որպիսի է՝ յանձն առնուլ
զգործաւորութիւն ։ Եւ այլք այնպիսիք ։ Եւ այսպիսի
հնազանդութիւն է հարկաւոր՝ կամ յորժամ ասէ երա-
նելոյն պենեդիքտոսի կանոնքն ։ եթէ առաջորդն
տրամայեսցէ անկարելի ինչ պարտ է փորձել եթէ
կարէ արդեօք առնել ։ խոսի անդ զկատարեալ հնա-
զանդութենէն ։ զոր մինչ պահէ առորդրեալն ի յայնս
առ որս ոչ պարտաւորի ըստ տրամանի առաջորդին
է խրատու , և մեծի կատարելութեան ։ և ոչ հար-

Ա

կահորութեան . այլ թէ պահեսցէ զայն առանց տրաւմայելոյ , միայն սուկ ասէլովն է՝ մեծագոյն կատարելութեան :

Մատ. 19 12.

Ե րդորդն է՝ ողջախոհութիւնն . յորմէ ասէ Տէրն , եւ ներքինիք որք յորովայնէ եղեն ներքինիք . եւ են որք զանձինս իւրեանց արարին ներքինիս , եւ այլն : Եւ առասյս վերաբերի այն՝ զոր ասէ Մատթէոս . լաւարար լի ասացաւ յառաջնոցն՝ մի՛ չնայր .

Մատ. 5. 28.

այլ ես ասեմ , ամ որ հայի՛ ի կին առ՛ի ցանկանալոյ նմա , եւ այլն : Յուցանի ասու՝ թէ ոչ միայն գաւառապարտելի է հաճախումն՝ ի գործ չնութեան , այլ եւ հաճախումն՝ ի հեշտութեան : Եւ գիտելի է , զի ցանկալն՝ ի յանկարծ շարժմանէ , է՛ ներքին . այլ ցանկալն ընդորութեամբ առ՛ի կատարումն է՛ մահուան :

Ղկ. 20. 34.

Բ

Նախասացեալ երեք խրատքն են գոյացականքն ամ կատարեալ կրօնաւորութեան , զի զոսանօթս խրատուց հեռացուցանէն՝ ի չարէն՝ ոչ միայն ըստ մեղաց , այլ եւ ըստ պատճառին : Զի ամ չար՝ ծնանի՝ ի յերերկիւղի արմատոյ , այսինքն , ի ցանկութենէ մարմնոյ . ի ցանկութենէ աչաց . ի հպարտութենէ կենաց : Իսկ մերոյ ասացեալ երեքեան խրատքս հեռացուցանէն զմեզ՝ ի յերերկիւղն արմատոյս յայսցանէ :

1. Յօհ. 2. 16.

Գ

Զ որրորդ խրատն է՝ զսիրոյ Քրիստոսեայ , ոյզ ասէ Մատթէոս՝ սիրեցէք զթշնամիս ձեր : Եւ այս ըստ սիրոյ ախորժակին է հրամանն . այլ ըստ յատկին սիրոյ ներգործութեան է՛ խրատս . զի կամիլ Քրիստոսի զնորին եւ զխաւս , հարկ է . այլ ցուցանել նմա զնշանս բարեկամութեան , է՛ կատարելութենէ , եւ խրատս . ուստի առաս ոչ անհնարութեանք են սպառնալիքք : Այլ՝ ուրանալ մարդոյ զնշան բարեկամութեան յորժամ խնդրէ զձողութեան , եւ կամ յորժամ տարկն պահանջէ , վերաժխտութիւն է , եւ կամ յորժամ ոք որ Քրիստոսի համարեալէր , եւ խառնէ զինքն՝ ի բարեկամութեան , եւ եթէ վատահասցի՝ որոյ կեղծաւորութեան , եւ կամ կատարածոք առնիցէ զայն , յայնժամ սիրելի է , եւ սպարտէ համարիլ զնա ընդ բարեկամս : Այլ թէ ոք կամաւ խառնիցէ զինքն՝ ի բարեկամութեան Քրիստոսին , այս կատարելութենէ է : Ուստի՝ այն որ կրեալիցէ զինաւն , եթէ խնդրէ զհաշտութեան եւ զբարեկամութեան , ոչ է՝ ի տարհաւորութենէ վերկութեան , այլ է կատարելութենէ եւ խրատուն , որով անկասկած լինի մեծի վարձուց :

Ղկ. 17. 3.

Հին-

Հինգերորդն է՝ հեղուԹիւնն , յորմէ ասէ Մատ-
Թէոս , եԹէ ոք ածիցէ ապառակ յայ ծնօտս քո , մատ. 5.
դարձո՛ նմա և զմիւսն : Ապ՛ա այս խնդրեալ լի- 39.
նի , ըստ այնմ օրինակի , եԹէ լինիցիս պատրաստ
ասելոյ համբերուԹեամբ միայոյ ապառակին . և այս է
խրատս համբերուԹեան , ՚ի կորնչանէ չկասուս մարմնոյն :
Կա՛ս առաջս վերաբերի համբերուԹիւնն , որ ՚ի կող- Մատ. 5.
մանէ յարձակուԹենէ ընդդէմ . որպէս այն որ ասէ՝ 40.
եԹէ ոք կամիցի վիճել ընդ քեզ ՚ի դատաստանի , և Ղուկ.
հանել ՚ի քէն զբաճկոն քո . Թող նմա և զշապիկս : 6. 29.
Եւ ծանէր, զի կրկին կերպիւ պատահի խնդրել զԱրն
առաջի հաՀաւատիմի դատաւորի , այսինքն , վիճաբա-
նուԹիւ և պատրանաւք , կամ սիրով : Ապ՛աջինն, ոչ ո-
մեք է արժան . իսկ երկրորդն արժան է ոմանց և
անպատուիրեց . այլ կատարելոց ոչ : Ապատ ոչ անդրէն
խնդրելն է՝ խրատ ոմանց . այլ կատարելոցն՝ Դ
Թոյլ տալ ՚ի բէն զբաճկոն քո . իսկ այնոցիկ որք հրաժարեցան ՚ի յատուկ ընՀից՝
ոչ է արժան խնդրել զիրան իբրև զիար , այլ իբր
ժողովոյն . ոչ վասն ինքեանց՝ այլ վասն բարւոյ Հաս-
տատին :

Վեցերորդն է՝ ողորմուԹիւնն , և բաշխել զինչս . Ղուկ. 6
որպէս այն , ամ՛ որ խնդրէ ՚ի քէնէ, տո՛ր . և 30.
այն՝ եԹէ կամիս կատարեալ լինել՝ երԹ՛ վա- Մատ.
ճառեա զոր ինչ ունիս , և այլն : Եւ ծանէր , զի տալ 19.21.
զաՀւոյրդն ՚ի ժամանակս վերջին ՀարկաւորուԹէ , է՛ Ղուկ.
Հարկաւոր . այլ տալ զայն՝ որոյ կարօտանամք , խրա- 11.3.
տուն . ուստի ասէ օգտատիրոջ , չալ է սակաւուց կա- Մատ.
րօտանալ , քան զամենի ինչ ունել : Իսկ զի ասէ Տ՛ր՝ 7.12.
ԹԷ պիտ՛ զոր ինչ կամիք ԹԷ արասցեն ձեզ մարդիք , Ղուկ.
արարէք և դուք . այսպէս խնդանալի է՝ զոր ինչ կա- 6.31.
միք բանականապէս և բան ուղիղ սիրոյն . ուստի եԹէ
խնդրեաք զոր ինչ և ուեւէնաւք զայն ոչ դալ բանա-
Էդ . ոչ կարեաք կամիլ բանաւորապէս զայն տրիլ
մեզ :

Ութներորդ խրատն է՝ զգարուԹեն բանից . ոյր Մատ.
այն՝ որ ասէ , եղիցի ձեր բանն այոն այո . և 5.37.
ոչն՝ ոչ : Ապրդ խնդացմն է , ԹԷ ստոյգառնի՞ն ,
կամ բացասուԹիւնն որ է ՚ի բէնէն՝ նայեն եղիցի ՚ի
սիրան : Ապա խրատս այս՝ վերածի և այն , յոմանս ը- Մատ.
զի ասացաւ յառաջնոյն՝ մի՛ երդնուցուս սուտ. այլ ես 5.33.
ասեմ ձեզ , ամենևին մի՛ երդնուլ : Եւ դիտելի է՝
զի երդնուլն երբեմն վերաբերի առ տկարութիւնն .

Ե
Մատ. 5. 34. և այսպէս թողլ տալոյն։ Իսկ ոչ երդնուլն առ կատարե֊լութիւն խրատուն ։ Այլև արգելլու Տէրն երդնուլ ի սուեղծուածս , այսինքն , զի մի՛ հաճառասցուք զոլ ի նոսա ՅԱծային ազդուելն ինչ ։ Սակայն լինին երդ֊մունք անհետարանաւ և խոտիւ, այսինքն, նուաճ, որում այսպիսիկ են նոքիրեալք ։

Մատ. 18.9. Աշերորդն է՝ վասն խորչելոյ ի պատճառէ մեղայ֊ ուսոյն ասէ , եթէ այն քո գայթակղեցուցիչ զքեզ խլեա զնա ի քէն ։ Քան օգուտ ինամ , ոչ ոք ի յանդամոցն խլել հրամայի քոռ դոյն , այլ պատ֊ճառի մեղայն ։ Քանզի կարէ լինել պատճառ ի տալոյն , և յայնժամ գայթակղեցուցանէ այն ոչեխակ. իսկ միւնչ լինի բարի դիտաւորութիւ , յայնժամ աղ այն ։ Եւ կամ կարէ լինել պատճառ ի չշարժելոյն, և բարի դիտաւորութիւ , և յայնժամ աղ ձեռն գայ֊

Մատ. 6. 23. թակղեցուցանէ ։ Վարձեալ կարէ լինել պատճառ մեղանչելոյ յայլմէ , այսինքն , ի խրատու ուրուք , որ ասի աչք , կամ յօշնականէ , որ ասի ձեռն ։ Եւ աղ խրատու , կամ օգնականն ասի ի հոգևոյս ։ Եւ ոչն֊ այն՝ ասի ի ժամանակատուս, և այսպիսիքս եթէ գայ֊ թակղեցուցանիցեն , ի բաց ընկենելիք են ։ զի պարտ վասլել ի պատճառէ մեղանչելոյն ։

Ղ
Մատ. 6. 1.3. Ներորդ խրատն է՝ ի լուղղութիւնէ դիտաւորութեն, և կամ վախճանին ։ Ասէ ասէ , զդուշ լերուք , մի՛ առնիցէք զարդարութիւն ձեր առաջի մարդ֊

Մատ. 5. 16. կան ։ Եւ այն , ոչ գիտասցէ ձախ քո , զինչ գործէ աջ քո ։ Եւ այն այնպէս լուսաւորեսցէ լոյս ձեր առաջի , և այլն ։ Եւ ծանիր զայսցանէ , զի պատահի կացուցանել զերկուս վախճանս, այսինքն , ժամանա֊ կաւոր , և յաւիտենական , այլ թէ յաւիտենականն է վերջին վախճան բարւոք է ։ իսկ հոգևոր գործն , կամ քարոզութիւն , ոչ կարէ վերածիլ առ ժամանա֊

Հռոմ. 3.8. կաւոր վախճան , նաև թէ ժամանակատուն այն վե֊ րածիլ առ ՅԱ. զի զի ոչէ առնելի զայն զի եկեսցէ բարին ։ Եւ այս է զոր ասէ օգուտ ինամ, ոչ պարտիմք աւետարանել զի կերիցուք ։ այլ ուտել զի աւետա֊

Ա. Կոր. 10.31. Կոր. 3.23 րանեսցուք ։ Սակայն գիտելի է զի պարտիմք գոյս գործս վերածել առ ՅԱ զոյց ունիմք զոտեբութիւն ի յիչխանութեն բանականին ։ ոՂ է ուտել, խորհիլն, և ընտրելն , և նմանք սոցին ։ այլ ոչ պարտիմք վերա֊ ծել առ ՅԱ զգործս զորութեց այնց որք ոչ հնազան֊

զին

պին բանականին, որպէս է, անդամանն. ընդհանին. և այլոցիսիք։

Տանեերորդ խրատն է՝ ի համաձեւութենէ գործոյն առ վարդապետութենն. որպէս անդ՝ ոչ ասէ. մատ. կասէն ղբեւնիա ծանուցա, և զդժուարագիրսն և մատոսաք իբրեւանց ոչ կամին շարժել զնա. զի առնն մատ. և ոչ առնեն։ Կամ և վերաբերի առ այս՝ այն որ ասէ. 7։5. կեղծաւոր, հան նախ զգերանդ յականէ։

Եւ ծանիր, զի քարոզութենէն երբեմն քարոզի հասարակաբար, այսինքն՝ ցայնանէ, որք վերաբերին ի յորդիսութենէ փրկութենէ. իսկ երբեմն քարոզի բան արարչութեան կատարելութեան, որպէս է կրօնաւորութիւնն։ Լուա առաջնոյ կէրպինն պարտական է քարոզողն առնել զոր ինչ ասէ. վասն զի քարոզէ զայն ինչ, որում ամենեքեանք են պարտականք։

Այլ բան երկրորդի կէրպին, ոչ է պարտական, եթէ ոչ և ինքն ուխտեալ լցել զկատարելութենին զայն։

Իսկ եթէ արդեօք չարն մեղանչիցէ ի քարոզելն, զանաղանելէ. զի կայցէ ի հեշտակեաց մեղս, մեղանչէ յորժամ քարոզէ. եթէ արասցէ զայն ի տարհամարհութենէ գործառութեան, և եթէ ի կանաչ խրոց քան զի գայթակղեցուցանէ։ Այլ կայցէ ի մեղս ծածուկս եթէ քարոզէ, և ոչ ջանայ ի ձեռն ասացուածոց խրոց ուղղել զինքն, նա և սա մեղանչէ. զի երեւի թէ խոտ։

Վեցասանեերորդ խրատն է՝ վասն խորշելոյն ի մատ. հոգւացողութենէ՝ որպէս այն որ ասէ, մի՛ հա- 6։25. գայք եթէ զինչ ուտիցէք կամ զինչ ընդիցէք։ Եւ այն մի՛ խորհիցէք վասն վաղուն։ Ասէ գիտելի է՝ զի եռակի է հոգացողութիւնն. առաջինն է գործել, և ի հոգւոյս նախասահմանել. երկրի ասէ առաքեալն, 1. կոր. թէ որ անկինն է՝ հոգայ զնմ, թէ որպէս հաճոյ լի- 7։32. նիցի ած։ Կայնն ասէ, և առ հոմայեղիս, զի առաջ- հոգամ. նորդաց. որ վերահասցուն է՝ հոգացողութենէ։ 12։3.

Երկրորդն է տանելի. և հոգացողութիւս այս է ժա- մանակաւոր իրաց՝ զոր այնմ որ առ մարմինն. որպէս ասէ զուկաս, մարթա, մարթա, դու հոգաս և դաս զուկ. զում եղէք զբաղելոյս։ Երրորդն է պարտաւորի. և 10։41. այս է զաճելորդս գանձելն, զոր այնմ որ առ ուրա- հութենէն. յորմէ ասէ ժողովեն. մեղանչորին եւս ած ժող. զգբաղանս՝ զի յաճելցէ և ժողովեսցէ. և այս ընդու- 2։26. նայութենէ է, այսինքն, հոգւոյ և մարմնոյ։

Աստ՝

Ա՛ռ՛ աւուրն հոգւոցողութիւնն՝ հրամայէ ։
Երկրորդն՝ թողլ տալ ընկն ։
Երրորդն՝ արդելանի ։

Մատ. 18 15. Ի ոխտառանեցորդ խրատուն է՝ եղբայրական յանդիմանութիւնն · ոմ՛ն այն որ ասէ · եթէ մեղ-
գի քեզ եղբայր քո , երթ յանդիմանեա ։
Եւ ծանիցի , զի յանդիմանել զեղբայրն , երբեմն է
խրատու · ոմ՛ն յորժամ յանդիմանի որ վս ներելեացն ։
Երբեմն է հրաման · ոմ՛ն յանդիմանելն վասն մահու
չափուն · և բան երկրորդի եղանակիս այսորիկ վերա-
բերի առ ամենեսեան , և առանձ պարտական միշտ , ոմ՛ն
բան տեղւոյ , և բան ժամանակի , այսինքն , յորժամ
կարէ և արժան է , և հանարի թէ օգտակ է յանդի-
մանութիւն ։ Դարձեալ դիտելի է՝ զի եւանկ է յան-
դիմանութիւն , այսինքն , սիրով , երկիւղ , և ամենայն
Չկարէ եղբայրական յանդիմանութեան այս ուսուցա-
Մատ. 18 նել Տէր յաւետարանն ։ Եաթէ՝ զի գուցեսկ դարձու-
16. ցանել զեղբայրն սիրով յորժամ հրամայէ առանձինն
յանդիմանել , առելով յորժամ դու և նա միայն իցես ։
Եւ թէ այս ոչ օգտեսցէ , գուցեսկ դարձուցանել
զնա երկիւղիւ , առելովն . եթէ ոչ լսիցէ քեզ , առ
ընդ քեզ մի , կամ երկուս ։ և եթէ այս ոչ իցէ օգտու ,
ուսուցանի դարձուցանել զնա ամենիւն , առելովն ,
եթէ և նոցա ոչ լսիցէ , ասասցիր եկեղեցւոյն ։
Եւ եթէ եկեղեցւոյն ոչ լսիցէ , եղիցի քեզ իբրև
գեղեհասնոս , այսինքն , պարտի բանադրիլ , և այսպէս
առնելոցն կարգ եղբայրական յանդիմանութեան , խնա-
ասացեալ կարգ եղբայրական յանդիմանութեան , խնա-
գեալ լինի միայն վս քրեականացն · ոմ՛ն վս այլոց հասա-
րակաց յանցանաց , առաջոր են կրօնաւորքն առաւել
նել զինչեանս՝ յիւրեանց ժողովարանին , առանց իմն
յառաջագոյն խրատելոյ , և յանդիմանութեան ։
Սակայն որ առաւել զայլ ոք , զդուշացի առեալ
զի մի՛ արասցէ զայն առ ի վատահամբաւել , այլ առ
ի յուղել · քանզի թէ ոք գիտութեամբ զնակառաւին
արասցէ , մեղանչէ մահուամբ ։

Կատարեցաւ գիրքդ հինգերորդ · որ յաղագս
սրբոյ պատարագին Տեառնջն ։

Յանկ

Յանկ գլխոց վեցերորդի դրդռին, որ յաղագս ղօրութեան խորհրդոց։

Սոխ՝ յաղագս բժշկական նուիրեալ խորհրդոց։

Ը. Յաղագս սահմանի խորհրդոց։

Թ. Յաղագս խորհրդոց նորոյ օրինի, կամ հնորհացոյ։

Ժ. Յաղագս ներդործութեան խորհրդոց նորոյ օրինի։

Ե. Յաղագս թռուցիկ խորհրդոց։

Ղ. Յաղագս խչհանութեան մանաւանդ արուեստից խորհրդոց։

Է. Յաղագս երիցկայութեանց հաւատոյ գերեզ։

Ը. Յաղագս կացուցմանց խորհրդոց։

Թ. Յաղագս միրուռեան։

Ժ. Յաղագս ուսման հաւատոյ, և հրաժարելոյ ի սատանայէ։

Ժա. Յաղագս գրոշմին։

Ժբ. Յաղագս հաղորդութեան։

Ժգ. Յաղագս մեծապատուութեան հաղորդութեան։

Ժդ. Յաղագս զարմանալեացն որք են ի հաղորդութեան։

Ժե. Յաղագս ներդործութեան հաղորդութեան։

Ժզ. Յաղագս ձաշակողաց պղտորդութեան։

Ժէ. Յաղագս ի բաց կալոյ ի հաղորդութենէ։

Ժը. Յաղագս դէրպատուութեան պատարագին։

Ժթ. Յաղագս հեղգութեան, որք լինին ի պատարագն։

Ի. Յաղագս խորհրդոյ ապաշխարութեան։

Իա. Յաղագս ներդործութեան ապաշխարութեան։

Իբ. Յաղագս մասանց նորին առ հասարակ։

Իդ. Յաղագս ղջմանն։

Իե. Յաղագս խոստովանութեան։

Իե. Յաղագս օրակոչութեան, և ներդործութեան խոստովանութեան։

Իզ. Յաղագս թէ որումն պարտիցէ խոստովանիլ։

Իէ. Յաղագս ծանկելոյ զխոստովանութենէն։

Իը. Յաղագս փոխարէնին։

Իթ. Յաղագս մասանց փոխարինին առ հասարակ։

Ը Յաղագս խրատքան

չեւր մասանց փոխա-
րինելն :
ՃԻ. Յաղագս արդարա-
ցուցման ամբաւչոխին:
ՃԲ. Յաղագս ապաշխա-
րութեան ներելն մե-
ղաց :
ՃԳ. Յաղագս թէ որով
լինի թողութիւն ներե-
լի մեղացն :
ՃԴ. Յաղագս վերջին
օծման :
ՃԵ. Յաղագս խորհրդոյ
կարգին :
ՃԸ. Յաղագս որպիսու-
թեան կարգաւորացն
ՃԶ. Յաղագս խորհրդոյ
պսակին :

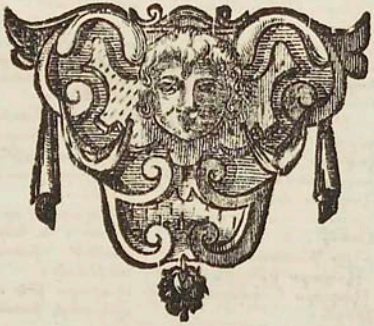

ՏՐԻՔՈՒՄԵ

Բ֊ԻՐԱԲԱՆԱԿԱՆԻ ՀԻՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ։

ԳԻՐՔ ՎԵՑԵՐՈՐԴ

Յաղագս զօրութեան խորհրդոց։

Յաղագս բժշկականութեան խորհրդոց։
Գլուխ Առաջին։

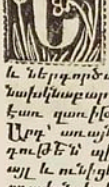

Մինաւոր բժիշկն, և նորոգօղն ազգի մարդկան, այնպէս բժշկեաց զլսօթաղեալն որպէս վարեցեր իսկ խօթացեալն, հիւանդութեանն, և պատճառն հիւանդանալոյն, և բժշկութեանն հիւանդութեանն։ Արդ՝ հիւանդս այս՝ է մարդն իսկ հիւանդութիւնն է սկզբնական մեղքն, և ներգործականն։ Այլ սկիզբն մեղայ՝ թէպէտ նախանձաբար եղև հաւանութեանն բանականին, սակայն ետու զանձն ի մարմնական զգայութեանց։

Արդ՝ առայն զի դէմն պատասխանի տացեմ հիւանդութեանն պիտոյ եղեալ զի ոչ միայն լինիցեր հոգևոր, այլ և ունիցեր ինչ ի զգալեաց նշանացն. զի որպէս զգալիքն եղեն հոգւոյն աւելի գերման, այսպէս և ընդ-

լինելին նմա պատճառաբ յարութեանէ : Վասն այսորիկ դնէ զդէղն ըստ հարսնեացն սէրոց , որ կայանայ ի յեկեղեցական խորհուրդս :

Յաղագս սահմանի խորհրդոց : ԳԼ. Բ.

Սա օգուտինոսի՝ խորհուրդն է անուն սահմանի ընդհանուր տեսանելի կերպ : Արդ՝ սահմանս այս է ընդհանրական , և յարմարի խորհրդոց հնոյն , և նորոյս բանիւ այնք , և այսք , ըստ նմանութեանն են ցուցականք , և ըստ կացուցմանն նշանականք : Իսկ ըստ այնմ՝ որ նոյն սահմանն պատկանի նորոյ օրինաց խորհրդոցս՝ այս ինչ յաւելի է՝ այնպէս՝ զի զնմանութիւն նորին բերցէ , և ինչ պատճառ : Չի ոչ միայն ըստ նմանութեանն ցուցանեն , կամ ըստ կացուցմանն նշանակեն , այլ և ըստ ածային զօրութեան մերձեն ի մեզ , և տան զնորին որով տոգին բժշկի ի հիւանդութենէ մոլութենէ :

Եւ այս է զոր ցուցանէ օգուտինոս ի միւս սահմանն ասելով . խորհուրդն է իւր ինչ ծածկութիւն երևեալ լինել իրաց ածային զօրութեանն ծածկապէս ներգործել զերկութիւն : Կայ և երրորդ սահման օգուտինոսի , որ ասէ , խորհուրդն է նիւթական տարր արտաքուստ ենթադրեալ ասաց . ըստ կացուցմանն՝ նշանական , և ըստ նմանութեան՝ ցուցական . և ըստ սրբարարութեան , անեղութիւն իմն ընծայեալ տուողական :

Ա

Երեք իրք յիշեցեալք լինին առ . որք են զբանէ խորհրդոյն՝ ներգործն և յատկապէս առեալ :

Բ

Առաջինն է՝ բնական նմանութիւն , յորմէ ունի զնմանութեան նշանակելոյ : Երկրորդն է՝ ներգործական կացուցումն , յորմէ ունի զբացայայտեալ կարգաւորութենէ ըստ նկատման նշանակելոյս այսորիկ :

Երրորդն է՝ տոգևոր սրբարարութիւն . յորմէ ունի զգերութեան ներգործելոյ զնշանակեցեալն զայն :

Դարձեալ ասէ օգուտինոս , խորհուրդն է նշան սրբոյ իրաց . իսկ այս ոչ է սահման , այլ առաւել մեկնութեան խորհրդոյ :

Յաղագս խորհրդոց նորոց օրինի, կամ հնորհաց։

Գլ. Գ.

Որ՝ զհորիզոնական օրինի հնորհաց զանկա-
ցոյց քո. իբր զօրհնեալ նորոյս օրի-
նաց յորում կոչեաց առ վարձս, եւս
զդրամանս և կացոյց զնորհնութիւնս։
Քանզի քո բանն հոր, ես գործի ծայ-
րագոյն բարութեի, ծայրագոյն ձեռնար-
կութեի, և զերագոյն զօրութեի. վասն
բարեբեհանն խոստացար վերանորոգ վարձս. վասն
ճշմարտութեան եւս զուղղութիւն հրամանս. ես զո-
րութեանն կացոյց օգնական զնորհնութիւնս. զի խորհր-
դովք նորոգեսցի զօրութիւնն առ ի նմանէ զդրամանս.
և հրամանաւքն ժամանակաւ առ վարձս։

Ապ կացոյց քո զնորհնութիւնս իւր ի բանս, և ի
առերեսս. որպէս ասէ օգոստինոս. քանզի առ-
ն բանն առ առերես, և ի նի խորհուրդ. և ի անդ-
առերես ի տեղի նեռեդ. և ձև բանին ե ի տեղի տե-
ասին. Քանզի վասն այն կացուցեալ եղեն խոր-
հուրդքն ի բանս, և ի առերես, զի ունկնիցեն զքա-
ցայսոսութեի նշանակելոյ, և զզօրութեի մաքրելոյ. ես
զի յորժամ առերես ասաց, և բանն ունկանց՝ մնաս-
ցանեն զնիքեան, որք են երկու զգայութիւք մանա-
նաներ ճանաչողականք, տան զգացողութեի նշանա-
կութեանց։ Իշս ասաս բանքն սրբեն զառաքեան, զի
յուսոյն լինելի մարդկային տեղծման գործունեու-
թեի։ Իսկ ասէ եւ զնորհուրդս քոս զանազան եղա-
նակաց, զամանս նոսս քան զդալատս իւր. որպէս
զգացողութեին, և զբանին։ Ապ զերկուսեանս
զայս հաստատեաց և կատարեաց ի քահանայական
օրինս, յորժամ բարեզեաց զգացողութեի, և զնոյն
ի հաստատեան։ Բայց զայս հինգ խորհուրդս յետ
գալոտեան իւրոյ ասաս. քանզի զդրոշմն կացոյց,
զնեռելոյ զձեռն ի վերայ տղայոցն։ Իսկ զծննդեան յոր-
ժամ առաքեհան զգաւիրեան առ ի բժշկել, սրբ
զդիւանեցեան օծանելին իւղով, ոչ ասէ մարկոս։

Ընդունելով ի յինքն, և ասա տալով
զառեան. ընդ ասէն միգրոցիչ զնոսա յանուն հօր,
և որդւոյ, և սրբոյ։ Ապ զկարգն տալով

Գ
Գ.
մարկ.
10. 13.
մարկ. 6
13.
մատ. 3.
16.

մատ. պիշխանութիւն կապելոյ և արձակելոյ , և օրհնելոյ
28.19. զնորոգութիւդ սեղանոյն : Բայց զպատարագն տամեմա-
յօհ. 20. տեղով պիղծն տառոյ ցորենոյ . և տալով աշակերտացն
23. մերձ ի չարչարանն զնորոգութիւդ մարմնոյ և արեան
մատ. իւրոյ : Նա և կացուցեալ եղեն խորհուրդքն՝ վասն
26.26. բաժանոյ պատճառաց : Նախ՝ վասն խոստովանութեան,
մատ. որով խնդրէ մարդն զերկրպագութիւն ի տառապանեացն
18.18. իւրոց : Երկրորդ՝ վասն ուսման . վասն զի ի ձեռն
յօհ. 12. երևելեացա՝ յոտիշեալն մարդն առ ի ճանաչել զանե-
24. րևելիս : Երրորդ՝ յաղագս կրթութեանէ , որով մեկնի
ղուկ. մարդն ի ճշմարիտ զբաղմանէ և ի դատարկութենէ :
22.19. Չորրորդ՝ վասն յարմարութեան բժշկին առ դերն .
քանզի բժիշկն է ած և մարդ՝ պատշաճ էր զի դերն
ունելիքեր զեր ինչ ածոյին , զայնոքն , զոր երևեցոյծ
ղուկ. ներոյն . և զեր ինչ մարդկային , զայնոքն , զերևե-
4.19. լի տեսակ ներոյն : Հինգերորդ՝ վս պատշաճման
մատ.9. րութեանէ ի կողմանէ հիւանդին . քանզի հիւանդն է
17. մարդ կազմեալ ի հոգւոյ և ի մարմնոյ . իսկ հոգին ի
սաղ.6.3 մարմնոյն՝ ոչ բարեպէս ըմբռնէ զհոգևորսն եթէ ոչ
մարմնական իրօք . վասն որոյ պատշաճ էր տալ զնո-
գևոր դեղն մարմնական իրօք . որպէս պատեալ լինի
դառն դեղն քաղցր խնձուկաւ : Վեցերորդ՝
վասն ամման վարձուն . քանզի յոյժ օգտակար է առ
մարձան , յորժամ տահառույեալ լինի այ ի յայնս՝ ուր
մարդկային բանականութիւնն ոչ կարէ հասանել հրմ
տանուլն : Արդ՝ յայտ է ի նախասացելոցս՝ թէ որ
է ներքնորհական պատճառ խորհրդոցս , քանզի է
ածոյին կազդուրումն . Եւ որ՝ տեսականն , զի է սր
բարութեանէ ներոյն . և որ պատարագականն , զի
է բժշկութիւն մարդկային տկարութենանս . և որ
նիւթական՝ զի է տալոյն արտաքոյս ենթադրեալ
աչաց :

Յաղագս ներդործութեանց խորհրդոց Նորոյ օրինի ։ ԳԼ. Դ.

Երդործութիւն նորոյ օրինացս խորհրդոց՝ է բազմապատիկ ։ Առաջին զի սրբէն ի մեզս ։ Երկրորդ՝ հաստատէն ի քահանայութեան ։ Երրորդ՝ միաւորէն ի խորհրդական մարմինն Քրի ։ Չորրորդ՝ արդարացուցանէն ։ Հինգերորդ՝ նախատաճարաւոն առ հանդերձեալ կեանս ։ Վեցերորդ՝ ուսուցանելով լուսաւորին ։ Եօթներորդ՝ պահէն ի չարէն ։ Եւ այսոքիւ կարգաւ երևին իւրեանց խորհուրդս ։ Զառաջինն ներդործէ միաւորութիւնն ։ Զերկրորդն դրոշն ։ Զերրորդն՝ հաղորդութիւնն ։ Զչորրորդն՝ ապաշխարութիւն ։ Զհինգերորդն վէրքին ծածուն ։ Զվեցերորդն կարգն ։ Զեօթներորդն պահն ։

Խորհուրդքն ասին անօթիք և պատճառք ընդհատ , ոչ զի նոքին պարունակի ընդհատ զոյացաբար՝ և ներգործէ պատճառաբար , քանզի միայն ի հոգին եղեալ լինի , և միայն յոյ հեղանի · այլ՝ զի նոքուն , և նոքոք զնորս բժշկութեան պարտ է պատարարել ի ծայրագոյն բժշկին որ է Քս · Թէպէտ ոչ էին կապեալ զդրամութեան իբր ի խորհուրդս · քանզի նա և այլոքք Ճանապարհօք կարէ տալ զնորս իբր , յորժամ կամի : խորհուրդքն միշտ ունին զնշանակութիւն Ճշմարտութեան , այլ ոչ միշտ զդրմութեան բժշկութեան · և պատկառելիւն ոչէ ի կողմանէ իւրմէ · այլ ի կողմանէ ընդունողին · զի ընդ որս ոչ տուեալ լինի հաստատացի ումեք · և ոչ մարդկան ումեք ընդդէմ աղբերն նորոյ : Ըստ և խորհուրդքն ոչ սրբեն եթէ ոչ պարժանաչէս մերձեցեալն , առանց ամ կեղծաւորութեան : Սակայն երբեմն զօրութիւն ն այ , և խորհրդոյ՝ ի բեկանէլոյն (այսինքն , յանկատար զղջմանէն) , քանի խոստանալ , (այսինքն , կատարեալ զղջացեալ) այնպէս՝ մինչ զի պատուոյ պարժանաւորութեանն , կամ նախապատրաստութեան ի կողմանէ ընդունողին լցեալ լինի ամենայն զօրութիւն որ պարունակի ի խորհուրդս · բայց միայն զի ոչ մատիկի գիտելով զինքն ի մեղս մահու չափս , կամ ունելով ի մտի զնա-

զանչէն : Ասասի գիտելի է՝ զի ամանք առնուն զնոր հուրդ միայն , ոչ կենդանութիւն մերձենալեաւք : Ամանք զերս միայն , որպէս որք զջրմանէ և ջերմանդութիւն հաճատոյ, ընդունին զնորին նախ քան դառն առ խորհուրդն : Ամանք ընդունին զնոր հուրդն և զերն , որպէս արժանապէս մերձենալեաւք Սուրբ խորհրդոյ՝ ասի ի տրելոյն , որ կարէ լինել երեք կերպիւ , կամ առնելոյն միայն զարբանութիւն , կամ նշանակելով միայն զարբանութիւն , և կամ համանգամայն առնելոյն և նշանակելոյն զարբանութիւն :

Ըստ առաջնոյ կերպին բան աւ խորհրդոյն յարմարի նշանակել իրացն ի ձեռն խորհրդոյ , թէ հնոյ և թէ նորոյ օրինացն : Ըստ երկրորդի կերպին յարմարի նշանակ հնոյ օրինացն : Ըստ երրորդի կերպին յարմարի նորոյ օրինացս : Էս օրինակ այսմ ունիմք ի բնութիւնս , զի դէղն ասի բժշկել առնելով միայն . այլ քրոմնաբն՝ զուգանելով միայն . իսկ կրթութիւնն , կամ պատուաստն վերին առնելով և նշանակելով :

Արդ՝ հինդ են որք արդարացուցանեն զհոգիս . այլ զանազան կերպիւ : Քանզի աւ արդարացուցանէ իշխանութիւն . ընծրնն՝ տեսակաբար , արուարբելով զհոգեւոր հիւանդութիւնն . կատարումն պատուիրանացն արդարացուցանէ , որպէս և կատարումն բժշկին առաջնացուցանէ զհիւանդն :

Իսկ խորհուրդքն՝ որպէս դեղական անօթք , որով բաշխի ընծրն : Այլ քահանայն սպասաւորութիւն : Էս զբրինակ սոցին ունիմք , ի բժշկութեն մարմնական հիւանդութեանց : Քանզի աւ բժշկէ զմարմինն իշխանութիւն . դեղն՝ ներգործութիւն . կարգաւորութիւն բժշկին պահպանութիւն . աման դեղոյն , պարունակողքն (ասուր ասի՝ թէ տուփս այս բժշկեաց զիս) իսկ բժիշկն՝ սպասաւորութիւն :

Յաղագս Թուոց խորհրդոց։ Գլ. Ե.

Որհուրդք նորոյ օրինացս՝ են ՚ի հօմէն՝ ըստ հօմեանց զանազանութեանց մարդկանց որք են յերկիրեզրօջ։ Ազաքինն է՝ մտերմութիւն, որպէս ասացաքիւն։ Երիրորդն ասաւ բանիւքն՝ սէր դրոշիւ։ Երրորդն վերատին զօրացելոյ՝ որ է հաղորդութիւն։ Չորրորդն է՝ վերատին կանգնելոյն որ է ապաշխարութիւն։ Հինգերորդն է՝ վերջին՝ որ է վերջին օծումն։ Վեցերորդ՝ ապաստանս հոգւոցն՝ որ է կարգն ՚ի հօմէն երորդն է՝ նոր վիճակն ներս մեծ տաճարին, որպէս է պատկեր։

Որդ՝ խորհուրդքս՝ նշանակեցան ՚ի հօմէն կենդանի որով եկեալ էր գիր հին կտակարանացն, զոր ելոյց գաւազանն որ ունէր զբանարկն գանձի, որ փախէ, և ոչոք բանայ։ Գարձեալ յհօմէն փողոն զոր փողոցին հրեշտակք։ Գարձեալ յհօմէն ասուեղս, զորս ունէր նաման որդւոյ մարդոյ յայոյ ձեռին խաչեալ։

Գարձեալ յհօմէն նշանական, որով յայտնեցոյց Տէրն զժողովուրդս։ Գարձեալ յհօմէն այն որ ՚ի վերայ վիմին, և յհօմէն ՀՀայոց խորանին եդեալ ՚ի վերայ սրասանակաց։ Գարձեալ յհօմէն անգամ չորք գայն զերկրամէ։ և յհօմէն անգամ լուացումն ոչխ մանայ ՚ի յորդանան։ Եհօմէն են խորհուրդք, որք պատրաստեն ՚ի յունել զհօմն առաքինութեան։ Քանզի միւսանգամ ՚ի խորհուրդ հատասոյ։ Դրոշիւ յայտ։ Հաղորդութեանն սէրոյ։ Ապաշխարութեանն, արդարութեան։ Վերջին օծումն յարութեան՝ որ է լրումն արուեստին։ Կարգն խոհեմութեան։ Պատիւ ողջախոհութեան։ Ի՛ և այլ պատճառ Թուոց խորհրդոցն։ զի կարդիւ ընդդէմ երից մեղաց, և չորից պատուհաս։ Հասոյ՝ մերատին կարգի ընդդէմ ապերախտութեան մեղաց։ Ապաշխարութեանն ընդդէմ մահու՝ մեղաց։ Վերջին օծումն՝ ընդդէմ ներելոյ մեղաց։ Կարգն ընդդէմ ապիրատութեան։ Հաղորդութեանն ընդդէմ չարութեան։ Դրոշիւ ընդդէմ անկարութեան։ Պատիւ ընդդէմ դատելոյ, զոր բաւեխոտնէ, և անմեղադրելի առնէ։ Նա և՝ այլ պատճառ Թուոց, զի խորհուրդքն են առաքելական

յայտ. 5.6.
յայտ. 3.
յայտ. 1.16.
մատ. 13.34.
զաք.3.8
Թուոց. 8.2.
յհոան. 6.4.
4.Թագ. 3.14.

հոգևորի հիւանդութեան · բան օրինակի մարմնական դեղոց ։ իսկ մարմնաւոր դեղն է քաղաքի , այսինքն , բժշկական · պահողական · զգուշական · և բուսական ։ Այնուամենայնիւ և խորհուրդքն բժշկեն. քան զի միաւորութիւնն բժշկէ միանգամայն , և բազմորիւք։ Ա իսկ ապաշխարութիւնն՝ առ սակաւ սակաւ բան սրամոժոժն , մինչև միասցէ մարդն պարտական պատուոյ իմոյ։ Վերջին օծումն բժշկէ ի թերեւսաւդն հիւանդութեանց , այսինքն , ի ներբերեալ · որպէս միաւորեցի , և ապաշնարութիւնն , ի մահուանէ մերոյ ։

Աղաւաւրեան այսպէս՝ նախ առաքեալ երեքեան խորհուրդքն են իբրև զբժշկական դեղ · իսկ դրոշմն է դեղ պահողական· հոգևորական առողջութեան · ի յոր տուեալ լինի ոգին սբ առ ի զօրացումն , և առ ի պահպանութիւն ընդհանուր պարգևեցելոյ ի միաւորեցեալ ։ Իսկ պատկն է դեղ զգուշական ի յապառնի կեանքին ։ Կարգն է դեղ լաւագունական , որով առաւելեալոյ ընդոծն ։ Այլ հաղորդութիւնն զայս ամենայն առնէ հանդերձապէս · քանզի բժշկէ զներբեալսն որք են պատճառք մեծագոյն գլխոյն · նա և պահէ ինձա զդեալ ընդոծն . և ածէ զուսանէ . և լաւագոյնս առնէ . և զգուշացուսանէ ի մեղայ ։

Յաղագս իշխանութեան մատակարարութեան խորհրդոց։

ԳԼՒ Չ։

Կողութեի մատակարարելոյ զնորհուրդս կանոնաւորապէս վերաբերի միայն առաջնոյ մարդկան։ Այդ՝ ի յիմ խնամոյ կերի խորհուրդս հարկաւորէ գիտութեան ի մատակարարին , որով դիտեսցէ զնէ առնել զոր կացցէ Քն ի փրկութեի մարդկան . և կամ զոնեայ առնել զոր ինչ առնէ կերպեցի , յորմէ պարտիկն հասարակաբար վերոյ առաքեալ դիտաւորութեի . զի ինչն եկեղեցի՝ որպէս եառ զխորհուրդս ի քն ե . այնպէս անօրինեւ զայն՝ առ ի փրկութեի հաւատացելոյ ։

Դարձեալ՝ ոչ կարէ արժանաւորութեան պահանջել , զի մեծագոյնն մեծագունից , և փոքրագոյնն փոքրագունից յանձնեալք լինիցին . և զի ոմանք նկատեն առաքելագունս պատուոյն՝ որպէս՝ խորհուրդ

պրօպին, և կարգին ։ Նախ իբր՝ սյսորիկ տաճկալը փ֊
նին յեպիսկոպոսաց ։ Իսկ ոմանք նկատեն ՚ի կարիս
հարահաւութեան, որպէս մկրտութին, և սրտին ։
որոց մինն Տեառն, և միսն վերսոին Տեառն ։
Վասն սյսորիկ սպասաւորութի սոցին լինին տուրնա֊
դրին անձամբք. և մանաւանդ մկրտութիւն, ՚ի տար֊
կաւոր ժամանակի ։ Իսկ այլք խորհուրդք են իբրև
նթէ միջինք, այսինքն, հաղորդութին, ապաշխարու֊
թիւն. և վերջին օծումն ։ Եւ սպասաւորութի սոցա
վերաբերի միայն առ քահանայսն որք են իբրև մէջ
եպիսկոպոսաց, և փոքրագոյն անձանց ։
Այդ՝ խորհուրդքն կրեն մասակարարիլ ՚ի տարաց,
և ՚ի բարեաց. ՚ի տաճառաւորից, և յանհաւատից ։ ՚ի Ա
յուղալուացաց, և ՚ի հերետիկոսաց ։ Քանզի նթէ ՚ի
բարեաց միայն կարէին սպասաւորիլ սոքք լինէր
սոցդ վասն ընդունելութեն խորհրդոյն՝ վասն զի սոքք
է սուրբ զաւրութէ սպասաւորին, որպէս իբրոյ ան֊
ձին ։ և այսպէս միայ սպառ էր կրկնել զխորհուրդ֊
և չարութի միոյն վերաւելեան միասին ։
Յաղագս այնորիկ մասակարարութի խորհրդոցն՝ է
յանձնեալ մարդոյն, ոչ վասն սրբութէ որ փոխոխի,
այլ բան իշխանութեան այ որ միշտ միաց բան ինքեան։
Եւ դիտելի է, զի ՚ի խորհուրդսն ոմանք են գոյացա֊
կանք և ոմանք խորհրդականք ։ Այդ՝ բան գոյաց֊
կանաց՝ ոչ է առանել գործ բարւոյ սպասաւորին քան
չարին ։ զի այ ներգործէ անդ որպէս դնելիական, և
մարդն որպէս զսպասաւոր ։ Այլ բան խորհրդակա֊
նաց՝ որպէս են ազօթիքսն առնել օգտակարք են գործք
բարւոյ սպասաւորին, քան չարին ։ իսկ այս է պա֊
տճառանք, և ոչ բան ինքեան, այսինքն, բան ոմանց
պատահականաց ներգործութեց ։ և ոչ բան էութե֊
նականաց ։ Այդ՝ թէպէտ առ հերետիկոսն իցեն
ձեռնադրեալ խորհուրդք, սակայն ոչ են ՚ի յօգուտ ըն֊
դունողացն նթէ ոչ դարձցին ՚ի մաքառութիւն սը֊
եկեղեցւոյն ։ Որպէս ասէ օգոստինոս՝ եկեղեցին հա֊
ւատառեալ դրախտին զուգանէ՝ զի մարդիք արտաքոյ
կարեն առնել զմկրտութի, այլ վերկրկնի ոչ ոնձել ։
քանզի և գեղք յաղբերէ դրախտին առաւաքար բղ֊ Տնտ.ւ.ւ.ւ.
խեցին առ արտաքս մինչև յառուեսառնեայս ։ և յե֊
գիպտոս, սակայն բաւեբաստուի դրախտին ոչ ժա֊
մանէ ընչ Նոյին անդ ։

Յաղագս երից կացութեանց հաւատացելոց. Գլ. Ե.

Որք են կացութիք հաւատացելոց ի ձա կաս զինուորութեան եկեղեցւոյ, այսինքն, ծնեալ հաւատոյ, զօրացեալ հաւատոյ, և բազմացեալ հաւատոյ : Բայ առաջնոյն լինի զանազանութիւն հաւատացելոց ի յանհաւատիցն, սկզբանէ . երկրորդին լինի զօրացումն ի սկզբանէ, և այս խորհրդով դրոշմին : Բայ երրորդին լինի զանազանութիւն եկեղեցականացն յաշխարհականաց, խորհրդով կարգին : Չինի իրի երեքեան խորհուրդքս այսոքիկ անջնջելի տպաւորեն զնիքն, որով զանազանին յայլոց՝ և ոչ բնաւ կարեն կրկնել :

Եւասի նիքը սկզբանէ, է սկսեալն . դրոշմին, յաւարժելոցն . իսկ կարգին կատարելոցն : Կախաւոգեալ երեքիին զանազանութիւնքն լինին առ ի նմանութիւն զանազանութեանց զօրաց : Քանզի բան առաջնոյն բանալ դիւ զօրք հաւատացելոց զանազանին սկզբանէ ևամբ ի զօրաց անհաւատից : Բայ երկրորդին զանազանին զինուորքն ի ժողովրդականացն դրոշմիւն :

Բայ երրորդին զանազանին զօրագլուխքն ի յերկրացեացն , և այս խորհրդով կարգին : Այլ առաջինն է հաւասար ամ քրիստոնէից . երկրորդն է յաւելումնոց . երրորդն և յատկագոյն : Դարձեալ զի նիքն ե՛ն զանազանողական հոգևոր և անջնջելի . վասն այսորիկ ոչ առնեալ լինի ի խորհուրդն օրք սակաւք են կրկնել . օրպէս , ապաքաւութիւն և պսակն. հաղորդութիւն . և վերջին օծումն : Այլ գիտելի է , զի նիքը սկզբանէ են ի հինն ամ նիքոյ . և մի այսոքիկ ոչ ունելոյին զնա ոչ կարեն տպաւորել սկզբ նիքն . յաղագս այսորիկ հարկ է նախ ունել զնա , և ապա այլքն տպաւորացին : Ասասի թէ ոք ոչ մկրեալ ուզեցեալ առնուցու զկարգ սբ , ոչինչ լինի սմենեւին : Եւ թէ նախ նախասահակաւ խորհրդոյս ոչ կրկնին վասն տպաւորելոց կնքոյն օրպէս և ցուցաք իսկ . ապա՛ն և այս հաստատ է սմենից խորհրդոց ոչ կրկնել ի մի միոյ անձին , և միոյ նիւթոյ , և վասն նոյնոյ պատճառի , և այս վա՛ այսորիկ , զի մի՛ լցցի անկարգութիւնք խորհրդոյն : Քանզի յայտնեալ կարէ ոք կարծել թէ նա-

նախաձեռնել խորհուրդքն էին տիպիք և անպարծքը. թէ ոչ ունիք վասն հարկաւորութեան իրիք և վասն այլոց պատճառաց՝ կարէն կրկնել։

Արդ՝ ունիք են զդայարանքէ խորհրդոյն. և ունիք պատշաճաւորութէ։ Վասն պարտիկ եմէ որ զանց առնուն զայնորիւք որք են զդայարանքէ, ունայնք են խորհուրդքն. և պարտին կրկնել։ Իսկ զանցառնել զայնորիւք, որք են զպատշաճաւորութէն ոչ ուներացուցանեն զնորհուրդն, բայց մեղանչեն. ապայն ոչէ պարտ կրկնել։

Յաղագս կազմութեան խորհրդոյ։ Գլ. Ը.

Սկզբանէ կազմեցան խորհուրդք առ ի քահանէութէն մարդկան. և միշտ բնականաբար դիմեալ հիմանդութէ։ Քանզի ի բնականացն օրինաց էին նոքքը. պատարագք. և տաճարդքը։ Իսկ ի դրամարկղեան օրինաց հաստատեցան թէ քահանէութէն. նա և յաւելաւ իսկ քահանէութէ. և բազմացեալ զանազանութէիք նոքիւրանց, տաճարդաց, և պատարագաց։ Այլ ի նոր օրինաց կազմեցան խորհուրդք՝ սահմանագոյնք բան զհինգն, այլ լայնագոյնք բան օգտութէեանն, աղագոյնքն բան զօրութէ, այլ ժամանագատագոյնք բան վերաբարձրութէ, և յայտնագոյնք բան նշանակէնն. ի յորս է համանգամանն լրումն, և խոստանալն ամենից նախասացելոց. որպէս ասէ օգաստինոս. խորհուրդք առաջնոյ ժամանակին էին որպէս զստուերս. միջին ժամանակին որպէս զձէն. կամ զպատկեր. իսկ ի յետին ժամանակին, այսինքն, ընդհանուր, որպէս զմարմին որ պարագրէ ներ ինքեան զձշմարտութէն և զշնորհ, զոր նշանակեաքը ցուցանեն, և նախատեսաբար շարաբերին, և խոստանան։ Արդ յայս են նախասացեալքս՝ որ նմանութէն իրի խորհրդոյն, այսինքն, ընդհանուր զտանելոյ ի նոսէ բնական օրինացն, ասէայն զաղտնաբար իսկ ի նոքիւրանէ, յայտնագոյնս երևի. բայց միտուաքէ՝ կարի իւն յայտնագոյնս պայծառանայ։

Զարձեալ խորհուրդք հին օրինացն՝ անուանցեալ ընդհանուն, վարժէին զհաւատացեալսն, և բնականացուցանէին զնոսիանս։ Իսկ խորհուրդք նորոյ օրինիս շա-

իսաբերեն զայնս՝ զորս հինքն ցուցանէին հեռասէից ։ Ա
Ասեն առաջին խորհուրդքն նախատարատեղին ,
և ածին առ նորս , որպէս Ջանասարդն առ օձեանսն
որպէս նշանն առ նշանակեալն . որպէս օրինակն առ
Ջնմարտութիւնն . և անկատարն առ կատարեալն ։
Է և այլ զանազանութիւն որ է հասարակ ամ խորհր֊
դոց , զի կայանան ի ղգալիս՝ օրք նշանակին զանուն֊
սանելի ընդն ։ Ակն և յատուկ է խորհրդոց նոր
օրինացս զի նաև կայանան ի բանս ։
Դարձեալ խորհուրդք նորոյս օրինաց՝ ներգործեն
զորինչ նշանակեն . այլ զայս ոչ առնէին խորհուրդք
հնոյն օրինացւ Դարձեալ խորհուրդք նոր օրինացս ար֊
դարացուցանեն ըստ ներգործութեանն գործոցին , և ըստ
ներգործութեան գործելոյն . այլ խորհուրդք հնոյ
օրինացն արդարացուցանէին միայն՝ ըստ ներգործու֊
թեան գործողացն . զի ոչ էին յօգուտ գործողացն
եթէ ոչ ըստ չափու սիրոյ և ջերմեռանդութեանն նոցին
հաճութեան ։ Բայց այս ոչ խնայեալ լինի զի ըստ ներ֊
գործութեանն որ ոչ էր առեալ ըստ օրինացն . վասն որոյ և
ոչ լինի թոռեալ ի մէջ օրինակացուցն նա ի տալոցդն
բառնայր զակընեական մեղս և տայր ջնորհս . ըստ
կարծեաց վարդապետացդ ոմանց . զորս ոչ առնէին
օրինական խորհուրդքն ։ Դարձեալ ի յօրէնն՝
թլփատութիւնն որոշէր զժողովրդեան ի յայլոց աղ֊
գաց . այլ այժմ զանազանէ հինէ միտութիւն ։
Դարձեալ օրինական խորհուրդքն՝ ըստ օգտութեան ,
էին կենդանիք նախ քան զարշաւանն Ցն . և խնդրն
յետ չարչարանացն մեռեալք . և յետ որոյ պայծա֊
ռացաւ Ջնմարտութիւն ահեւտապանին , թաղեցան ։
Իսկ միտս խորհրդոցդ՝ մինչև ի կատարած աշխարհի
ծնան միշտ ի զորեղութիւն իւրեանց ։

Յաղագս միտութեան . Գլ. Ի.

Կրօնութիւնն ըստ օգտութեանն , է լա֊
ցումն ի ջուր , որբեալ բանիւ կենաց .
այսինքն , կոմամբ անուան սրբոյ երե֊
րորդութեանն ։ Ասէ՝ միտութիւնն է
դուռն ամ խորհրդոց . քանզի յառաջ
քան զնա ոչ լինի առեալ մկնիեզօղ այլ
խորհուրդ ։ Իսկ զբոյացութենէ միտ֊
տու֊

առաքեանն են հինգ ։ Առաջինն՝ Ճայնական արտա-
յայտուն ձևոյն կացուցեալ ի Տէր ։ որ է այս ։ եա
մերոյ զքեզ յանուն Տօր, և որդւոյ, և սրբ-
բոյ ։ Ձանազ պահպանելոցն է, և կամ առաքեալեան
առաքել ։ առանց յետ և առաջադրելոցն կարգին ։ և
առանց փոխրմանն անհնազանդ ։ զի չորեքեան կերպիւքս
այսոքիւք ասացեալի ձև բանին ։ այսինքն ասելեաւք
ցուցանելով ։ յառելով ։ յետ և յառաջ դնելով ։ և
փոխրմանեալ ։ այսինքն, եթէ դնիցի ի սուրբ հոգ և
որդւոյ և հաւրն սրբոյ ։ յանուն հզօրին, խնամածոյն,
և բարւոյն ։ քանզի յոր լերուանս մերոյ , ոչ այսորիկն
դնել յառնելացեալքն երից անձանց ։ այլ բացայայտ
անուանք անձանց ։ իսկ ի սուրբ հոգ ասէ , մերոյ
սեռ, ոչ է պարտ ասել ընկերիս , կամ ծառայ։
Երկրորդն է՝ լուանալն ասորիւք Ջրոյն որ և իցէ ։
այսինքն , կամ ծովու , կամ աղբեր , կամ գետոյ եթէ
ցուրտ , և եթէ ջերմ ։ լուանալ զերկոսն մասինն , կամ
գոնեայ զպատուական մասն , այսինքն , զգլուխն ։
Երրորդն է՝ զի ընկղմումն այն լինիցի ի միում , և ի
նոյն ժամանակի յորժամ և ձև բանիցն իսկ արտա-
բերի ։ այնպէս՝ զի ոչ մինն ընկղմեսցէ զոմանս , և
միւսն զտուաքերեսցէ զբանն ։ Չորրորդն է՝ դնել
ձեռս ընդ սուրբ կամ յառաջ կամ Հաւատալ ։
իսկ յառաջ դնելոցն է՝ զի այս որ մկրտի
սրբեսցի ։ Իսկ հաւատայն է՝ առնել զորինչ առնէ
եկեղեցի ։ Կամ և պահանջի դնելոցն է՝ այսմ որ
մկրտի ։ եթէ ի չափ հասեալ իցէ ։ զի զրբ բռնութեամբ
մկրտին՝ ոչ ընդունին զնորոգութիւն ։ Հինգերորդն է՝
հաւատալ մկրտելոյն ։ զի ի չափ հասեալն ընդունի յա-
ռաջ հաւատալ ։ իսկ ի տղայսն՝ ի ձեռն այլոց ։ զի
տղայքն մկրտին հաւատով եկեղեցւոյ ։
Ապա մկրտութիւնն լրանայ ինչ ի Ջուրն , և ոչ յայլ
ինչ յեկեղեցի նիւթ ։ քանզի մարգն վասն մեղաց
նախնին ծնողաց անկաս ի սղջումէն ի ստիպո-
ղէն , և ի ցանկութէն ։ իսկ մկրտութէն ազատ յե-
րից յայսցանէ ։ Եւ այս նշանակի ի յատկութեան
Ջրոյն , այսինքն , ի յատկութեանն , ի փայլողութեան։
և ի զրուէն ։ Քանզի Ջուր մկրտութեան ելրոյ
յատկութէն սրբէ ։ փայլողութէն լուանայ։ և
զրուէն զովացուցանէ ։ ի սօճոյ ցանկութեց ։
Դարձեալ մկրտութիւնն լինի ի Ջուրն զի մի ոք
ղքաւորութեն պատճառեսցի , և մի վասն պակա-

սու-

Ա

Բ

Գ

Գ

սուքեանն՝ զղեկացին մարդիկ ՚ի մկրտութենէն՝ եթէ
կինէր յայնկոյս յեղեռնական նիւթ . եւ զի գաւանիցի առ
ամն հասարակ նիւթ մկրտութենէ ։ Այդ՝ երեքին է
մկրտութիւն , այսինքն , ջրոյ , հրոյ , և արեան ։
Մկրտութիւն ջրոյն սպասուէ յամ մեղաց , և ՚ի սատա-
ծոց . և հետս զնորին ասնակցութեամբ . և սոցանէ-
րէ զկնիքն ։ Իսկ մկրտութիւն հրոյն , այսինքն , սուրբ
սրբոյ , Ջնջէ զմեղս , ոչ միայն մանկամ , այլ բազում
անգամ . և ունի զնորին ՚ի կիրառութեան , ՚ի յոր և
կայանայ իսկ արդիւն։ Այլ մկրտութիւն արեան սպասուէ
յամ փորձութեանց , և սաճմանին տայ զնորն . զի
յատուկ է մարտիրոսաց Քրիստոսի խոյրն ,
Յայսցանէ յայտ է թէ , որ է յաւազդն ՚ի մէջ մկր-
տութեան այսոցին . զի ի բաց անտի ՚ի նոցանէ գե-
րազանեզ այսոցին . և գերազանցի ։ Այլ արդ՝ ՚ի մկրտութե-
է ինն խորհուրդ միայն , ոմ՝ յանգամն այսոցանէ . և
ինն որ իւր միայն , ոմ՝ ներքին ընդունն . և է ինն ,
իւր և խորհուրդ՝ ոմ կինքն ։
Բայց ունեն են ՚ի հանդիսութենէ մկրտութեանն , որք
ոչ են գոյացութենէ , այսինքն , ածն , ձէթն . մեռանն .
մանդրենն . սպիտակ հանդերձն . Թուրն . փշտան . և
կնքահայրն ։ Այսք նշանակեն զզորութիւն մկրտութեն ,
և ոչ փոխոխեն զգոյն , այլ զարդարեն ։
Ի չորս տեղիս օծանի երեխայն , այսինքն , ՚ի ճակատն .
զի դիմաւոն յայտնապես գաշանեսցէ ։ Ի գագաթն ,
զի առնելիցն նրբագոյնս խնամոյն ՚ի նմանէ ։
Ի ներկանսն , զի լուծն Քրի քաղցրապես տարցի ։
Ի կուրծսն , զի ջերմեռանդ սրտիւ սերեսցէ զնա ։
Իսկ մկրտութիւն նիւթ սանասպէս կացուցած յորժամ ասաց Տ. ա. 3.
Քս մկրտեցաւ . տեսանեքաւր յորժամ ասաց երեքեան 16.
մկրտեցէք յանուն Տօր և որդւոյ և սուրբ սրբոյ ։ Մատ. 28
Վասնզանապէս յորժամ ասաց նիկոդիմոսի , եթէ որ 19.
ոչ ծնեալ վերուստն ՚ի ջրոյ , և ՚ի յոգւոյ՝ ոչ մտցէ յար- յօհ. 3. 5
քայութիւն ։ Ապարդապէս յորժամ չարչարեցաւ Քս ։
Ներգործութիւն մկրտութենէ բազմապատիկ . քանզի
պատրաստէ առ յայս խորհուրդս զի ներքնագործ
մնասղաց . սրբէ ՚ի մեղաց որ նշանակեցաւ ՚ի ծովն եղից. 14
կարմիր , ուր և ընկղմեցան եգիպտացիքն . կամ որպիսին 29.
իսրայէլ գնացին ընդ ցամաք ։ Այլ գիտեալ է , զի
՚ի մկրտութենէն ջնջի սրատ սկզբնական մեղաց . բայց
արմատ մեղացն ոչ բառնի , այլ թմռանայ ։
Թողութ զղաւոիցն՝ ըստ որում զգեցուցանէին տղային
հանդ

հանդերձք սպիտակք ինչան անմեղութիւն : Լուսաւո-
րի զանասնական առ բարին , ուստի առեալ
քինի մեղկին ի ձեռս տղայիս Աբիմագեանի զգաստ-
նական . ուստի խրատել յաղեհաց գտանելն ի յես
անգանելոյն ընդ ծով կարմիր : Պարգևէ զնորին որ
նշանակեցաւ ազատեանն , որ նաւաւ ի վերայ ջրի ,
յորժամ մկրտեցաւ : Տգտանելի զնիերք , որ նշանակի
ի յատակելոյն ծովու որպէս ասէ տեսիլն :
Հանդարտեցուցանել զարմանս մեղայ զոր նշանակէ
ջրով գրտութիւնն : Պարգևէ զնաւորութենէն եկեղեց-
ւոյ , որպէս թլփատութիւնն երեմիայի . զի թլփատ-
եր սրբեալ յարդանաւ , ասելոյն թլփատեցարուք , զի
միաբանեսցի ընդ ազգին իսրայ : Զգասել ի յարտա-
քին ապաշխարութենէ . զի մկրտութիւնն ոչ խնդրէ
զնեձեծութիւն , և զողբութիւն . իսկ զարտաքինն . քանզի
նեբքինն խնդրի ի յամի հասուցն , այսինքն , զղջմա-
կէ փրկութիւն : Բանեալ զդատաւն երկնից . որ նշանակե-
ցաւ ի մկրտին Քրի , յորժամ բացան նմա երկինք :
Ապ պիտի լեր , զի չարաբանքն Քրի եբաց զդատաւն
ալբայլեցէ , վասն որդեբանաւոր պատճառին , և ընդ-
հանրական փրկութեանն : Իսկ մկրտութիւն քանայ
արտրոական եզական պատճառաւ . քանզի զայս
եզական մարդ առնէ թռչիլ : Ջբերանն բանայ առ
ի գոլեր և զանգնդն առ ի լսել . ուստի դնի թռչ ի
յակաջս , և ի բերանս երեխայից : Առնէ տաճար
Քրի . ուստի ասի մկրտեցոյն . Եւ պիղծ ոտի , և
տեր տեղի ի վերայ եկելոյ ոգւոյն սրբոյ :
Առնէ դռնեցի առաջի սղ . ուստի ի մեռանն խառնէ
պատառն : Սկրտութիւնն Քրի , և յոհանանու համա-
ձայնին ինդիեցն , և ի կերպ ընդունելոյն . այլ զանա-
դանին ի ձևն . զի մկրտութիւնն յոհանանու տեղեալ
լինէր ի յանուն այնմ՝ որ գալոց էր : Դարձեալ զա-
նազանին և ներգործութեբ . զի մկրտութին Քրի կե-
ցուցանէ . և յոհանանուն ոչ : Դարձեալ և վարձա-
նաէն , զի յոհանանուն էր կարգեալ առ մկրտութին
Քրի . քանզի սովորեցուցանէր առասն :

Յաղագս ուսման հաւատոյ, և հրաժարեցուցանելոյ ի սատանայէ: ԳԼ. Ի.

Ասումն հաւատոյ, և հրաժարումն ի սատանայէ, երբեմն զնախասարարատիկ յառաջնան մկրտութեան. զի ի նմին ընդունի զօրհնագոյնս ներգործեացէ: Այլ՝ ուսան երեք պատճառի զպարտ յառաջանալ ուսումն այս. նախ՝ առ ուսումն հասարակ ամենեցուց հաւատոյն առ ի ընդունել զնաւասան. երկրորդ՝ ուսան պատասխանելոյ դաւանութեն հաւատոյն. երրորդ՝ ուսան խոստման պահպանութեան հաւատոյն: Քանզի չարն հասեալն, ունի զպատուկ մեղս և կարէ ինքեանք պատասխանել, նմին երդն խնդրին պատրէլ ի նմանէ: իսկ մանուկն զի ոչ ունի զնեղդրծական մեղս և ոչ ինքեանք կարէ պատասխանել, խնդրին պատրէլ ի նմանէ ծնողքն, որ պատասխանեացէ ի տէրէ նորա, զոսն պահպանութեան հաւատոյ: Իսկ հրաժարումն կազուցանէ, զի իշխանութեն սատանայի ի բաց մերժեացի յերեխայէն:

Քանզի զոսն մեղայ առաքին մկրտչէն, սատանայ զիշխանութեն էառ ի մեզայ մկրտիան. և ի մեզայ այնց զորս ինկրատուն մկրտիկ: Ուսոյ չարհիսաեաղքն, նաև տրտաքն՝ պարտին հրաժարեցուցանել առ ի բաց մերժումն այնպիսի զնաւասար իշխանութեն:

Յաղագս դրոշմին: ԳԼ. ԺԱ.

Դրոշմն է խորհուրդ պատերազմողաց. իսկ զդրոշմքն նոցա դրոշմին են մեզ:

Երկրորդն ի կողմանէ խորհրդոյն ըստ ինքեան, այսինքն, նիւթ խորհրդոյն, և ձևքանին. որ ըստ առաձել հասարակ սովորութեն է այսպէս. նշանեմ զքեզ նշանաւ խաչին, և հաստատեմ զքեզ մեռոնաւ փրկութեն, յանուն հօր և որդւոյ և սուրբ հոգւոյն: Եւ երկրորդն ի կողմանէ սպասաւորին.

րին, այսինքն, եպիսկոպոսական պատիւն, և ուղիղ դասուորութեան։ Իսկ երկու ի կողմանէ ընդունելն, այսինքն, Ճանաչել, ի յորում պարտ լինել մնալն եւ ոչ։ Եւ ի այն որ դրամի, իջեալ մկրտեցեալ։

Ըստ օծումն մեռանին եւ պարտիկ լինի ի յերթիս խորհուրդս։ որոց զանազանութիւնն առեալ լինի ի վախճանէն։ Ի մկրտութեանն՝ լինի ի գաղանէն, առ ի նշանակել զընդունելութեան հաւատոյն, զի գաւազանն է ուղիղ փրկաձոց քահանային։ Իսկ ի դրամն, լինի ի Ճանաչել զնշանակել զհամաձայնութեանն հաստատ, վանեալ առ ի նշանակել զհամաձայնութեանն՝ որով սպրդեալս յայտնէ ի դէպ ելս, և ամենեցուն, որք յայտնապէս յայտնին ի դէպ ելութեանն, կամ ի կամ ընթեալ Ճանապարհն, վասն մերձաւորութեան գործոց ելս ախտականին։ Իսկ ի կարգն լինի օծումն ի ձեռս, առ ի նշանակել զիշխանութեան օրհնելոյ զնոր հոգւոյ Տէրունական մարմնոյն։

Ալ օգտութիւն սակս խորհրդոյ, է բանալոյ։ քանզի հաստատ գտանեալ շնորհն, որ ի մկրտութեան, զան սաղ.67. սակաւն, որ ասէ։ հաստատեա զիս սակս զոր գործեցեր ի մեզ, այսինքն, ի մկրտութենէ։ 29.

Համասարապատ առ հոգեւոր զինուորութեան։ ուստի ոչք դիւրին, օծանին իբր ընդհանրապէս պատրաստ բանողք, զի մի՛ ի թշնամեացն ընկալեսցին։

Եւ զի առ բրիստոնեայք պարտին լինել ի պատերազմին Քրիստոսի, նմին իբր առնեղեան պարտին ընդունել զնորոգութիւնս զայս, զի դիւրագոյն պատրաստեն պատերազմել ընդ աշխարհի մարմնոյ, և սատանայի։

Եւ խրախուսեն առ հաստատուն խոստովանութիւնն անձանն Քրիստոսի, զոր պարտ է դաւանիլ ձշմարիտ ձայն, և ձշմարիտ, մարդ։ Այլ՝ նախ խոստովանիմք զնա ըստ ձայնին բնութեանն հաւատալ հօր, և որդւոյն սրբոյ։ որ նշանակի ի ձեռ բանիցն, ի յոր անհատանի հայր և որդի և սուրբ հոգի։ Երկրորդ՝ խոստովանիմք զնա ըստ մարդկային բնութեանն հանդերձեալ լաւ հարանցդ խաչին, որ գուցանի ի Ճանաչել, խաչառձև նշանաւ մեռանին։ Զարդարեալ զմեզ ներքնոյս և արտաքնոյս հոգեւոր գեղեցկութեաբ։

Երբեմն մաքրութեաբ խղճի մտաց։ և արտաքնոյն անուշահոտ բուրմամբ հանդերձելոյն։ Ըստսի՝ մեռանին կազմեալ լինի ի ձիթոյ, վասն առաջնոյն։ և ի պատանեն, վասն երկրորդին։ Զօրացուցանէ ի գործել զպարիս, և տեսել զարեաց։ քանզի տեսեալ լինին ոգին սբ

աչք առ ի լուսաժպտութիւն : Սպասաւորեսցէ զնոցին եւ զմայրն . զնոցին սպասաւորութիւնն ընդդէմ մարմնոյ երկրաւորութեան . իսկ զմայրին՝ վայելեսցէ խորհուրդն ընդդէմ դիւական արձակմանց : Տայ համարձակութիւն ընդդէմ ահեղոյ , եւ երիվարի՝ ի խոտորամտութեան անճառանն Քրիստոսի : Առաւելն՝ նշանակի ի մեռանելոյն զձայն՝ որ ի տեղի ամենից : Եւ երկրորդն՝ ի լինելոյն պատասխանութիւն : Պահակ յետ պատերազմին . որ նշանակի ի կապն՝ որով շուրջ պատի զլուսն զորութիւնն :

Այլ են ամենք առ զրոյսին որք ոչ են զգալոց խորհրդոյն . այլ իբր ի բաւական զոյն . որք են պատրաստի . զի ծածկի լինիցի տեսողն , եւ առօղն . եւ զի ի ձեռն ուրուք մատուսցի առ եպիսկոպոսն , եւ լինիցի կնքահայր . եւ զի կապ գլխոյն չզմայսառեսցի :

Աչք՝ խորհրդոյս այս լինին հաստատագոյնք կատարեալ քրիստոնէից : Եւ ասեմ կատարեալ՝ զսա առաքեհասն . քանզի մկրտութիւնք եւին կատարեալք , զսա բանական կատարելութեանն : Այլ խորհուրդքն զերազանցեն զմիաբանիքն , եւ զերազանցին : Քանզի հաղորդութիւնն զերազանցէ զսա գոլոյն , մկրտութիւնն զսա ներգործութեանն պատճէ զսա խորհրդոյն , քանզի նշանակէ զմիաւորութիւնն Քրիստոսի եկեղեցւոյ : Դրոշմն զսա սրբանպատուութեան պատասխանոյն , վասն զի ոչ լինի տեսեալ , եթէ ոչ յերկնակատարս : Իսկ սպասաւորութիւնն զսա բազում անգամ թողութեան մեղաց , այսպէս եւ վասն այլոց խորհրդոց :

Յաղագս հաղորդութեան : ԳԼ. ԺԲ.

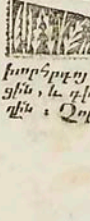

Աղօրդութիւնն է խորհուրդ սիրոյ՝ ձեռնադրեալ եւ մարդկայնոյ . զի ած զսուտ խորհրդով եղոյց մեզ զմեծամեծ նշան սիրոյ՝ եւ նոցունց խորհրդոյ բորբոքեաց յատկաբար առ ինքն՝ զդուն սիրոյ մերոյ :

Աչք՝ չորս են զգայութիւնք սրամ խորհրդոյ : Առաջինն է՝ զի օրհնող սրամ խորհրդոյ լինի քահանայ : Երկրորդն է՝ տեսակ հացին , եւ գինւոյն : Երրորդն է՝ դիտաւորութիւն օրհնողին : Չորրորդն է՝ ձեւ բանիցդ , որ է այս :

Քան-

Քանզի այս է մարմին իմ։ Եւ քանզի այս է բաժակ նոր
այսեան իմոյ Նորոյ և յաւիտենական ուխտի, և այլն։ 22.11.
Իսկ առ ի յիմանալ զայսահիկ լնապէս , ծանիր շուրջ 1. կոր.
զդիտառութիւնն՝ զի այլ է դիտառութիւն , և այլ 11.24.
ուշադրութիւն . զի դիտառութիւնն միշտ է հարկա-
ւոր, կամ հասարակաբար , կամ յատկապէս . որպէս
և առաջագոյ իսկ վասն մերոյ ասացաք։

Իսկ ուշադրութիւնն ոչ է ի դործութիւն , որպէս՝
յորժամ յանկարծակի միաբան առ այլ ինչ ի յասելն դձեա-
կան բանան , որ երբեմն պատահի ի սակաւութիւն , եր-
բեմն ի հեղգութիւն , և յանփոյթութիւն , և յայնժամ է
մեղք ։ Դարձեալ դիտելի է · զի ոչ միայն խնդրի դի-
տառութիւն սպասաւորին , այլ և դիտառութիւն կա-
ցուցանողին զնորհուրդս զայս · ուստի՝ թէ քահանայ
ոք պատաբերէրբ զբանս՝ ի վերայ ամ հացիդ որ ի վա-
ճառանոցին , նա և դիտառութիւն օրհնելոյ՝ ոչ լինէր
անբ փոխանակ դործութեան · և այս ոչ լինէր վնաս. Ա
կասութեան զգրութեան բանիցն · (քանզի քահանային
կարէ միանգամայն՝ այնքան նշխար օրհնել որ բաւա-
կան լինէր ամ աշխարհի , եթէ պահանջիր կարկ եկե-
ղեցւոյ) այլ է վասն պակասութեան դիտառութեանն
այնորիկ , որ կացոյց զնորհուրդս զայս · որոյ դիտա-
ւորութիւնն ոչ էր զի այնպիսի կատարածոք և յիմա-
րութեաբ լինիցէր օրհնութիւն · այլ վնաս օգտութեան կամ
հարկի , ընդհանուր կամ մասնաւոր եկեղեցւոյ ։

Նա և դիտելի է վասն ձևոյ բանից , զի յորժամ ասէ-
քանզի այս է մարմին իմ · շաղկապս այս , քանզի , ոչ
է իւրեաբէ տեսանին · այլ ի բարեպէս դործոցն ինու
Ուստի զանգառնել ոչ է պարտ քանզի այլ ինչ է հար-
կաւոր տեսանին առանց որոյ ոչ կարէ լինել դոյացա-
կան փոխմանն · և այլ ինչ է տեսանի պատշաճաւոր ,
առանց որոյ ոչ է պարտ լինել ։ Ըստ նոյնոյ կերպի
ասելի է և վս տեսանի դինւոյն ։

Նմանապէս դիտելի է զնիւթոյ · զի այլ է նիւթ հար-
կաւոր , և այլ պատշաճաւոր ։ Այլ նիւթ հարկա-
ւոր այսի խորհրդոյս , է՝ հաց դորեկի · զի առանց նո-
ի կարէ լինել · իսկ նիւթ պատշաճաւոր է՝ բաղարջ
հացն · զի թէպէտ խմորումն կարէ լինել , սակայն ոչ
է զարտ առնել վասն երկուց պատճառաց ։

Առաջինն է , զի բաղարջ հացն յարմարի կացուցմանն.
քանզի քիւ զբաղարջ հացն օրհնեաց ի մարմինն իւր ,
և եւս աշակերտաց նուոց ։ Երկրորդ՝ զի այսպիսի ղուկ. 22
հացս 19։

հագս յարմարի նշանակեցեալն. քանզի քո՞ էր առանց
խմորոյ մեզայ։ Նմանապէս առելի է և վասն նիւթոյ
բաժակին. զի այլ է նիւթ հարկաւոր. և այլ պատ-
շաճաւոր։ Նիւթ հարկաւոր բաժակին է գինի որ ի
յորիոյ. զի արիւնն քրիստոսի կարէ լինել յայնչ ժեղ
ղուկ նիւթ քան ի գինին։ Իսկ նիւթ պատշա-
ճաւոր է զի ջուր խառնիցի ընդ գինւոյ. և այս ևս
ղուկ. ելից պճոճաձաւագ։ Առաքինէ՛ն, զի պատկան նիւթ
22.20. պատարագի կազմելոյն. զի քո՞ էս պարիսին իւր այն
պիտեաւ նիւթով։ Երկրորդն է, զի այսպիսի նիւթ
յարմարի և նշանակեցելոյն. զի եկեղեցի որ նշանակի
ջրոյն միաւորի ընդ քրի հաճատով և սիրով։
կոր.21. Երրորդն է, զի ե՛ նշանակ մահուանն քրի, զոր պարտ
26.) է պատմել մեր լսոտ առաքելոյն։ Դարձեալ գի-
տելի է, զի ի քաջայն և ի յաղթոն, ոչ լինի. զի քա-
ջայն ոչ է գինի, այլ երբ. և աղտին ոչ է գինի, այլ
լինելոց է։ Իսկ ի խորհուրդ արեանն այնպէս ասի,
մի ջուր պարտ է խառնել ի գինին, մինչ զի կարիցէ
կանել ի նմանէ. ապա թէ ոչ, արգելի խորհուրդն,
այսինքն, թէ գինին չաղճեալ ի ջրոյն։
Եւ այս նշանակէ զի յորժամ դառնամք առ քո՞, ոչ
նա ի մեզ, այլ մեք ի նա փոխիմք. զի միաւորիմք
ընդ խորհրդական մարմնոյ նո՛ր։ Իսկ թէ մի կամ գի-
նի արկցի ի յարիւնն, վասն անճոխցն է եան, կամ
Բ պատահմամբ լինչ, ոչ պակասի վասն այսորիկ գոլ
արիւն, և ոչ վասն խառնման գինւոյն ընդ արեան,
փոխման, այլ ի բաժանելոյ սեաւ մնայ յետին քնու-
թէ։ Այլ թէ յորով գինի գինի ի մի կամ արիւնն
քի, որպէս երբեմն լինի ի լուացման չայնժամ ոչ
մնայ անդ արիւն քի, զի սեաւ կաթիլ մի գինւոյն
այնորիկ, ի ներքոյ որով է արիւնն քի, կանի ի վե-
րայ հեղեալ բաղում գինւոյն։
Արդ՝ վասն խորհրդոյ հաղորդութեան ծանիր. զի
Գ է ինչ որ է խորհուրդ միայն. ապ սեաւակ հացի և
գինւոյ. և է ինչ անդ իր միայն. ապ խորհրդաւոր
մարմինն քի. և է ինչ անդ իր և խորհուրդ. ապ
ճշմարիտ մարմինն քի, զոր էառ ի կուսէն. քանզի
այն է իր առաքեցոյն, և խորհուրդ երկրորդին։
Արդ՝ ինձ ներքոյ երկաքանչիւրոց սեաւացոյն, այսինքն,
հացի, և գինւոյն, է քո՞ անբաժանելի, այսինքն,
մարմինն հոգւին, և ա՛ծ. և վասն այսորիկ ի յերկա-
քանչիւրն է ամենեքին մի ապրիլ խորհուրդ։

Ցի ի ներքոյ սեռական հայցին է մասինն ՔՀ փոխ-
մանէ , և արիւնն կապակցութէ , տոգին հանգուս-
դութէ , և ածուածին միաւորութէ ։ Քանզի չորս
բնական այսոցիկ , ոչ կարեն բաժանիլ , և ոչ տարտրո-
ղիլ ի միմեանց , նմանապէս սահելի է և վա արեանն ։
Դարձեալ բոլոր ՔՒ այնպէս է ի սեռական հայցին և
դիմեցին , որ և է իակ յիւրաքանչիւր մասն նորին. եթէ
սեռական իցէ ամբողջ , և եթէ բաժանեալ . և վասն
այնորիկ ոչ է անդ ՔՒ որպէս պարագրեալ կամ սե-
զական , և կամ ղեզմի մարմնական ինչ զգայութէ ։
Եւ զօրինակ այսմ ունիմք ի հայելւոջ . որ թէ բա-
ժանեսցի իւրոյով մասունս , իւրաքանչիւր պատկերն ,
որպէս նախ երևեալ ի բոլորն ։ Նոյն օրինակ է և
զբանէն . զի նոյն բոլոր բանն լինի լսելի ի բազմաց .
ուստի թէպէտ բանն է միակ ի յարտաբերութիւն , սակայն
բազում է ի յիւրաքանչիւր լսողն ։ Արդ՝ նշմարն բե-
կեալ յերթս մասունս , վասն բազում պատճառաց ։
Եամ՝ վասն երից ածայնոց անձանձ ի մի էութեան ,
քանզի են երեք մասունք ի նշխարն . բայց միէ քո ։
Երիցորդ՝ վասն երից որպիսութէից եկեղեցւոյ , այս-
ինքն , զհաւատոյդ , յաղթութեան , և քաջասիրտն ոտ-
չնչելոց ։ Երրորդ՝ վասն երից որպիսութէից ՔՀ ,
յորս եղև , այսինքն , մահկանացուութեան , մահուն , և
անմահութէ ։ Չորրորդ՝ վ երից խոստեալ մասանցն
ՔՀ , ի ժամանակի չարչարանացն , այսինքն , ձեռաց ,
ոտից , և կողին ։ Հինգերորդ՝ վասն երից գոյացու-
թեանցն՝ իբր ։ այսինքն , ածուածէ , տոգւոյն , և մարմ-
նոյն ։

Բայց խորհուրդ մարմնոյն ՔՀ՝ յառաջադոյն օրինա- Ֆննդ.
կեցաւ բարեմ՝ ներքին , այսինքն , ի նոճէրս մէջէ- 14.18.
սեդեկին . ի յորում ունիմք զարտաքին սեռական խոր-
հուրդս . և զառաջին ներգործութէնն , այսինքն ,
զհաղորդութէն։ Զի անդ յառաջագոյն օրինակք տոգւոյ
կաղդուրման՝ ի հացն և ի գինին , իսկ ի հաղորդու-
թէնս ե տոգւոյ կաղդուրութէն կենաց յիւրից ։
Դարձեալ՝ ի մանանայն՝ ուր օրինակեալ լինէր ներ- Ելից.
գործութէն չնորհին ։ Դարձեալ՝ ի գառն պասեքա- 16.4.
կան , ուր նշանակեալ լինէր ազատութէն յեգիպտա- Ելից.
կան ծառայութէնն . որպէս և մեր գառն է նշան 12.6.
ազատութէ ի սատանայէ ։ Դարձեալ՝ ի զանազան ղևս.
պատարագսն՝ որպէս յայտ է ի գիրս ղևտացւոց , ի 11.18.
յորս օրինակեալ լինէր մատուցմանն չարչարանացն քո ,

զի եղիւք պատարագ առ ի հաշտութիւն, և զոհ, առ ի
թողութիւն մեղաց. և ամենայնի վասն կատարեալ վճա-
ռ.որ. սու բոլոր մարմնոյն իւրոյ: Դարձեալ՝ ի նոմէէն մա-
13.10. նեայն, որպէս յայտ է ի դրոյն դատաստանացն, ի յոր նա-
նայիւր, թէ նորում և ի վերայ որոյ պարտի մատչել
պատարագն. զի ի հաճոյս քո որ նշանակի վճռելոյ:
1.Թագ. Դարձեալ՝ ի մեղսանահաճ դատաստանն յոմանեաց ոմն,
14.27. ի յոր նշանակեալ լինէր, թէ ով պարտի մատուցա-
նել. զի յոմանեան նշանակէ զբահանայ. իսկ ո-
րևսիան նշանակէ զներքինանդրէմէն մատուցանողին:
Ագէ.2.4 Ամէն օրինակ արեանն քո էր դիմին շուեմարանին
սաղմոսին, յորմէ ասէ յերգսն երգոց զնա արբայ ի
տուն դինւոյ: Դարձեալ՝ ընդ սա առ ի նշանակել զնա-
եղիւկ. ցումն. քան եղիւկիւն որ ասէ, տեսի զի եղանէր
47.1. յաշմէ կողմանէ տաճարին ջուր: Դարձեալ արիւնն
Եբր. 9. առ ի նշանակել զնորկտէմի. որպէս ասէ առաքեալն
22. առ եբրայեցիս. զի առանց արեան ոչ լինէր թողու-

Յաղագս մեծապատուհասութեան խորհրդոյ հաղոր-
դութեան: Գլ. ԻԳ.

Ամէն, և դեռևս անգամ մի խորհր-
դոյ, երևի ի քաղցեմ իրս:
Նախ՝ զի որպէս արդէն խոկ առաջաւ-
յառաջքան զօրէնս, նաև յօրէնս, նոյ-
նակէսպէ եղեւ: Երկրորդ՝ զի և ի մար-
գաբերեցին նախադուշակեցաւ.ուսոյ ասէ
սաղ.77. սաղմոսն՝ զհաց հրեշտակաց կերեալն մար-
21. դեաբ. և զնա զանգեալն վասն ապաքինական մարդաբե-
կան ստուգութեաբ: Երրորդ՝ զի կացուցաւ ի քահե-
յով. 6. րիւնակի, այսինքն, բանիւ, և գործով: Բանիւ, ոմն
յայտ է ի յօհաննու. որ ասէ, ես եմ հացն կենաց:
31. Իսկ գործով որպէս յայտ է ի մատթէոս որ ասէ.
մատ. առեաք կերեաք այս է մարմին իմ: Չորրորդ՝ զի պահե-
26.26. ցաւ յառաքելոց. որպէս յայտ է առ կորնթացիս. ի
1.կոր. ժողովին ձեր իմասին. ոչ է տուն ձեզ ուտել
11.20. հաց ուտելոց, և այլն: Հինգերորդ՝ զի ե հանդիսա-
Ա ցուցեալ ի ծայրագոյն քահանայապետութիւ. որք կար-
գեցին զերդս և զաղօթս և զտեղին, և զժամանակն
զզգեստս, և զզանազան սպասս անօթից որք են առ
վայելչութեաբ այսմ խորհրդոյս: Նա և երևի մեծապա-
տու-

տաճարի այսմ խորհրդոյս, վասն զի՞ կայանայ յերից
դռնացուածեց, այսինքն, յածուածէ, ի հոգւոյ, և ի
մարմնոյ. և ինքն իսկ ածուածքանն՝ գերազանցէ զամ-
նեքումբք. բան սաղմոսին որ ասէ. մեծ է Տէր, և սաղ.
գովեալ յոյժ, և մեծուածեն նր ոչ դոյ չափ։ 47.1.
Գարձեալ հոգի նորա գերազանցէ քան զամ հոգի, Յօհ. 1.
վասն զի լի է ընդհջեք և ճշմարտութեք, այսինքն, կա- 14.
տարեագործեալ ի յաստուածականն, և ի ճանաչողական։
Գարձեալ մարմին նր գերազանցէ զամ մարմնով. որ
առեալ եղեւ ի մաքրեալ մարմնոյ ամենեսեան հնազոյ կոյ-
սին, և միաւորեալ ընդ ածուածեանն։ Ապա ուրեմն՝
են միաւորեալք ի քն այնք որք են պատճառականա- կոր. 2.9
գոյնք էյերկինս, և էյերկրի։

Յաղագս զարմանալեաց որք են ի հաղորդութեն։

ԳԼԽ ԺԴ.

Յլ արդ՝ բազում զարմանալիք են խոր-
հրդոյս այսորիկ։ Ածոյինն է զի անդ-
է մարմինն քի այնչափ քանակութեք,
որպես եր ի խաչին, և այժմ էյերինեա-
սանայն ոչ երանէ արտաքոյ կոպալի հա-
ցի և գինւոյն այնորիկ։ Երկրորդ՝ զի
են անբ պատահմունք առանց դոյացու-
թեն։ Երրորդ՝ զի հացն այնպէս փոխի ի մարմին քի
զի ոչ լինի նմին մարմնոյն քի, նա և ոչ գառնայ
յոչինչ։ Չորրորդ՝ զի մարմինն քի ոչ ածի ի յօրհնելն
զբազում եղիսարն. և ոչ նուազի ի ճաշակելն զնոսա։
Հինգերորդ՝ զի նոյն մարմին Թ՛ռով է ի բազում
տեղիս, այսինքն, ի ներքոյ ամ նշխարաց սրբացելոց։
Վեցերորդ՝ զի յորժամ նշխարն առեալ լինի ի ձեռս
և ուեանի աչքը, մարմինն քի ոչ տեսանի աչքը, և
ոչ շօշափի բան ինքեան, այլ միայն տեսանի շօշափի,
և տեսանի աչքը։ Եօթներորդ՝ զի յորժամ բաժանի
նշխարն, ոչ բաժանի մարմինն։ այլ ի ներքոյ իւրա-
քանչիւր մասնեան է բոլոր քն։ Ութներորդ՝ զի ընդ
պահպանիլ անդ տեսականքն ընդ նմին դադարի անդ և
դոլ մարմին և արիւն քի։ Իննների՝ զի թէպէտ ոչ
է անդ հաց և գինի բան գոյացութեն, սակայն պա-
տահմունքն անդ՝ ունին զնոյն ներգործութեի, որպէս
և յառաջագոյն իսկ, այսինքն, գոյացեցուցանելն, և

զարբուցանեն ։ Եւ զխոնարհն ։ զի այլ յարմարի գոլ ամ ուրեք պարզաբար և յատկապէս ։ իսկ առեղծուա ծոյն՝ յարմարի լինել միայն ՚ի միում տեղւոջ ։

Այլ մարմինն քո է միմեանցին ։ քանզի մինչ իցէ առեղծուած քոյո մարդկութեանն ։ ոչ պարտի համահաս Հասարիչ առեղծուին այնու ։ զի լինելոյ յամ ուրեք իսկ զի ի միասրեալ ընդ ածութեանն ։ պարտի այնու դերազանցել զամ մարմնովք ։ այսինքն ։ զի նոյն ժամայն ։ և համանդամայն կարիցէ լինել ՚ի բազում տեղիս ։ այսինքն ։ ի ներքոյ այսմ խորհրդոյս ։

Դարձեալ ՚ի խորհուրդ հաղորդութեանն է ինչ ըստ բնութեանն ։ այսինքն ։ զի պատասխանքն են անդ ՚ի յերկերեալ տեղւոջ ։ Եւ է ինչ անդ ՚ի վերջոյն զննութեանն ։ զայդ ոչ ՚ի վերջոյն զնմանէ ։ զի անդ են պատասխանքն առանց երեմարոյի ։ Եւ է ինչ անդ ՚ի վերքան զնմանէ ։ քանզի բոլոր Քն է անդ այնպէս որպան և էր ՚ի խաչին ։ սակայն ոչ անչանէ ընդ կապարաւ այնմիկ փոքրիկ տեսակի տալին ։ Բայց յաղագս հրաշալի գոյացական փոխոխման դիտէ ։ զի երեքին է փոխոխումն ։ Այնին պատեհասուկան ։ ոմն յորժամ չինի ապակին ՚ի մոխրոց ։ և միւսն բնական ։ և այս երկեակի ։ այսինքն գոյացական ։ և պատահական ։ Պատահական է յորժամ նոյն երեմն կայն միայ ՚ի ներքոյ զանազան պատասխանից յաղորդոց զմիմեանս ։ իսկ գոյացական է՝ յորժամ նոյն նիւթն ։ միայ ՚ի ներքոյ զանազան տեսակաց գոյացականաց ։ որպէս յայտ է ՚ի փոխոխման տարեբաղն ՚ի միմեանս ։ իսկ երրորդ փոխոխումն է՝ ՚ի վեր քան զբնական՝ ոմ յորժամ ոչ միայ ։ ոչ ներքեն և ոչ երեմարոյն ։ այլ միայն պատասխանքն առանց երեմարոյի ։ և այսինքն փոխոխումն է ՚ի գոյացական փոխոխման հաղորդութեան ։ Գործեալ ծանիր ։ զի ՚ի փոխոխումն երրորդ երեմարոյն ։ կարէ խնամել երեքին գծոհարութեան ։ մինն ՚ի կողմանէ կապարին՝ յորմէ ։ մինն ՚ի կողմանէ կապարին՝ առ որ ։ և միւսն ՚ի կողմանէ տարաբաղութեան կապարացն առ միմեանս ։ Ըստ առանձին կերպին առեղծուածն է զարմանագոյն քան զամ փոխոխմանս ։ զի է անհնարին յոչ եակէն ։ Ըստ երկրորդի եղանակին փոխոխումն հացին ՚ի մարմին Քի է՝ զարմանահրաշագոյն քան զամ փոխոխմանդ ։ զի փոխոխ ՚ի չէնային որ նախ էր ներքոյ օծութեանն ։ Այլ ըստ երրորդի եղանակին ։ մարդեղութեանն Քի եր զարմանագոյն քան զամ փոխոխմանս ։

մունս . զի լինի անդ միաձորութիւն անշուշտ տարակայելոց : Արդ՝ մնասուս դնէ զպատճէնն գրչական փոփոխումն . առաջինն է՝ յոչ էակէն յէական . և այս կոչի ծնելութիւն : Երկրորդն է՝ յէակէն յոչ էական՝ որպէս՝ ապականութիւն : Երրորդն է՝ յէակէն ի էէական . որ այժմ ոչ է՝ այլ լինելոյ . որպէս յառաջաժամուն : Չորրորդն է՝ յէակէն ի էակն որ արդէն իսկ կայ . և այսպիսի է փոփոխումն հաղիւ ի մարմինն Քրի : Փոփոխումն այս ոչ ունի զհանգստութիւն ի բնութիւնս , այլ է երբ ներհակ այլոյնման . քանզի ասա փոխէ մի գոյացութիւնն ի միւս այն , և միան նոյնք պատահմունքն . իսկ ի յայտգալութենէ , է՝ հակադարձն . զի անդ փոփոխին պատահմունքն , և միան գոյացութիւնքն . որպէս յայտ է ի մարմնականս երբ ի սպիտակէն լինի սեամ . և ի հոգևորականս յորժամ ի յորտորոյն լինի ամբարիշտ . կամ ի տգիտէն գիտուն եւ ծանիր , զի նախադիրս այս՝ ի , բազում կերպիւ առեալ լինի . քանզի երբեմն նշանակէ զներգործական պատճառն , որպէս՝ յորժամ ասի Քրս յղացաւ ի յոգւոյն սրբոյ : Երբեմն զնեռական պատճառն , այլ յորժամ ասի՝ Քրս ծնեալ ի կուսէն : Երբեմն ասէ զնոյնութենէ գոյացութեան որպէս յորժամ ասի որդի ծնեալ ի հօրէ : Երբեմն նշանակէ զխոփոխումն գոյացութենէ . որպէս յորժամ ասի մարմինն Քրի լինել ի հացին : Երբեմն զկարգն . այլ յորժամ ասի առեղծուածքն գոլ ի յոլքնել :

Յաղագս ներգործութեան հաղորդութեան :

ԳԼ. ԼԵ.

ԱՐժանապէս Հաւակօղքն մարմնոյն Քրի , հանդիպելի բաղում բարութիւն : Առաջինն է՝ յիշատակութիւնն քի . որպէս ասէ , զայս արարէք առ իմոյ յիշատակի , այսինքն , ի յիշատակ սիրելոյ Քի , ապաստութեան , և տեսլական : Երկրորդն է՝ ներքին կենդանութեան . զի երբեմն զօրութեամբ այսմ խորհրդոյս բևեռանի քրիստոսական : Քանզի որպէս կերևալ փայտն կենաց տալոյ զանազան ոստս դևնան , այսպէս շնորհք հաղորդութեան մաքրիմք , լուսաւորիմք , կատարիմք , կազդուրիմք ,

ՈՂ. 22. 19.

ՃՆՆ. 1. 22

և կենդանանամք : Եւ իրաւի դառնայ կեանքն կերա-
կրով, որով և եղիցուս մանն :
Երրորդն է՝ միաւորութիւն ընդ խորհրդաւոր մարմնոյն
Քրիստոսի . որպէս ասէ օգուտսն ի դիմաց քո , ոչ զոս
փոխեսցես զնա ի քեզ . այլ դու փոխեսցիս ի յինս . և
ոչ իմանի սոսա նոր միաւորութիւն ընդ խորհրդական
մարմնոյն , այլ առնուն նորին . քանզի հաղորդութիւնն
ոչ միաւորէ զանմնանան :
ղաղ.12. 2. Զօրրորդն է՝ հոգևոր յաւելցումն . որպէս ասէ սաղ-
մոս . ի վայրի դալարոյ անդ բնակեցոյց և սոյն :
Քանզի ած՝ ոչ միայն կացոյց զնորսուրդն որ վերըս-
տին ծնանէր զմեզ ի գալ շնորհին , որպէս միւսոյ
թիւնն . կամ որ զծնեալս զօրացուցանէ , այլ դարմա-
այլ և զայն որ զզօրացեալսն սնուցանէր , որպէս հա-
ղորդութիւնն . վասն որոյ երեքեան խորհուրդքս այսոքիկ
սպարգևին ամ հաճատացելոց , որք մասունքն սուրբ հա-
Հաւատոյ :
ղաղ. 22.5. Հինգերորդն է՝ աճումն ջերմեռանդութեանն ըստ սաղ-
մոսին , որ ասէ , օձեր իշխով զդուխս իմ :
Քանզի սնունդն որ առաքեալ լինի մեզ ըստ գոլոյ
շնորհին , ի լերկիս իսկ իմացեալ լինի , այսինքն , ի
սպասաւորութիւն ջերմեռանդութեանն առ ած , և ա-
րսոյն առ ընկերն , և հեզաբարութեանն որ ի ներքս ի մեզ :
Վեցերորդն է՝ հանդարտութիւն արտաքոյ մեզ ,
ղաղ. 22.2. ուստի ասէ սաղմոսն . առ ջուրս հանգստեան սնոյց
զնս : Ըստ որպէս ջուրն զովացուցանէ , այսպէս
և խորհուրդս այս զովացուցանէ ի ջերմեռանդութենէ ցան-
կութեան :
Եօթներորդ՝ պարգևումն շնորհացն . և օրինակ այսմ
ելից. 16.14. ասի յելիցն , թէ ընդ լինելոյ մանանային , ինքներ և
ցօղ ընդ նմին :
Թուոց. 11.9. Ութներորդն է՝ զօրացուցումն առաքինութեաց՝ ըստ
ղաղ. 103.15. սաղմոսին որ ասէ . հաց հաստատէ զսիրտ մարդկան ,
Իններորդ է՝ Թողութիւն մեղաց . զի կերակրութիւն այսո-
րինի միշտ գիւտ կորուսելոյն . նմին իրի յորժամ ասի
ի Տիրամայն աղօթին՝ պարտս մեր հանապազորդ տուր
մեզ այսօր , առաքանայն յարէ ի նոյն Թող մեզ
զպարտս մեր : Իսկ այս իմացեալ լինին վասն ներելո-
եացն , և ոչ վասն մահացուիցն . զի որպէս բնական
կերակուրն է օգուտ կենդանւոյն և ոչ մեռելոյն, նոյն-
պէս և հոգևոր կերակուրն :
Տասներորդ է՝ սպառազինութիւն ընդդէմ սատանայի .
ուստի

ուսի ասէ սաղմոն , պատրաստ սրտիկս զնեղան , սաղ.շդ.
ամէն յանդիման նեղչաց , և այլն ։ 3.

Աստուածաբերդն է վերացուցիչ յուսոյն [ասա աւա- հռով.ի.
քերդն որ ասէ , զինքդ ոչ նուաճ հանդերձ զնմա 32.
ընդհետցեալ մեզ ։

Երկրաստաւանբերդ՝ զարթուցուածն սերոյն. ուսի ասէ
բնաւարտուս , ուսոյր քրիստոնեայ , թէ որքան պարտ-
ինս սիրել զԱ՚ , որ եւս զնմանին իւր վասն քո ՚ի
կերակուր . զարիւն իւր ըմպելի . զկնդին իւր ՚ի զգեա .
և զմահ կողին ՚ի լուացումն ։

Երիքբաստաւանբերդ է դաւանութիւն հաւատոյն. զի ՚ի խոր-
հուրդս այս՝ հաստատեալ միտքն ՚ի վերայն ղբնութիւն ,
զզայութիւն , և զիմացութիւն . ուսի ասէ աւաքեալն
գերեալք զնմ միտս , ՚ի ծառայութիւն քն ։ 2. կոր.
10.5.

Ողբերբաստաւանբերդ է՝ հրեշտակային խրախակցու- սաղ.77
թիւն , զոր սաղմոսն որ ասէ , զձայն հրեշտակաց 25.
կերգան մարդիկք ։

Հնգետասաներորդ է՝ պարգեւումն աւրհնութեանն երկ- յով.6.15
նից . որպէս ասէ յովան . որ ուսուէ զնմանին իմ , և
ընկէ զարիւն իմ , ունի զկեանս յաւիտենական։

Վեցտասաներորդն է՝ զի դնէ զհնազանդութիւն հոգեւոր, լուսա.
որպէս ասի ՚ի գիրս խնամուածէ , զձայն երկնից եւտու- 16.20.
նոցա , ունելով զամենայն հեզութիւնս , և զհնազան
անուշութիւն ։

Եօթնետասաներորդն է՝ լուսաւորութիւն խնդութեան , ոյզ
օրինակեցաւ յառաջին ՚ի աշաւորաց , ուր ասէ , Ճաշա- 1.Թագ.
կեաց յօնաճան ՚ի մեզնէն , և լուսաւորեցան աչք 14.27.
նորա ։

Դարձեալ զնեռգործութիւն հաղորդութիւն , ասէ բեռ-
նաթաւս . մարմինն քի՝ է՝ խօթաձեւելոցն դէղ . և ձա-
նապարհորդացն թռչակ զոհարան զորացուցանէ . զա-
ւուրցն հեզուացուցանէ . զհիւանդութիւնս բժշկէ , զա-
ռողջութիւն պահէ ։ Եւս սոսկաբ լինի մարդն հեզագոյն՝ առ
՚ի յանդիմանութիւն . համբերող , առ ՚ի վատոյին . ջերմ
մտացն՝ առ սէրն . Հաստատագոյն առ դժուարութիւնն .
յօժարագոյն առհնազանդութիւն , և ջերմեռանդագոյն
առ գոհութիւնն ։

Բայց ծանիր ՚ , զի որպէս արժանապէս Ճաշակօղքն
հանդիսին բազում բարեաց , նոյնպէս և անարժանքն
դիպին բազում չարեաց ։ Քանզի ոչ ուրուք դործ
հանճարանայ ՚ի , եթէ ոչ նախ ինքն հանճարացի ։
Վասն զի անարժան հաղորդութիւն թափարթէ զմարդն
մե-

մեղաց՝ սատրաստե զկորուստ . գայթակղեցուցանէ զընկերսն . կուբացուցանէ զմիտս . առաձգէ ի նեբկս մոբձռութեանէ . զայրացուցանէ զաստ . կարձէ զժամանակս կեանս . և կողոպտե ի շնորհաց :

մաղ. 68 23. Եւ զայսցանէ ամենեցունց՝ ասէ սաղմոսն կարդալ . Եղիցի սեղան նց յորդայիք . անա առաջինն :

Եւ ի հատուցումն , անա երկրորդն : Եւ ի գայթակղութենէն . և այս երրորդն : Կուբացոյին աչք նոցա զի մի տեսցեն , անա չորրորդն : Եւ զերկնելոնս նց կռացոյ , ըստ հինգերորդին : Հեղ ի վերայ նց զբարկութենէն , և սատմոռեցի բարկութենէ քո հասցէ , ըստ վեցերորդին : Եղիցին բնակութենէք նց ամենայն , ըստ եօթներորդին : Եւ ի յարկս նց մի ոք լիցէ որ բնակեցէ , ըստ ութերորդին :

Յաղագս Ճաշակողացն զհաղորդութենէն . և վասն կերպի Ճաշակելոյն : Գլ. Ի.Զ.

Որդ՝ չորս կերպիւ լինի Ճաշակումն մարմնոյն քոյ : Քանզի ոմանք առնուն հոգեւորապէս միայն . որպէս՝ որք առնուն զկոր խորհրդոյն , այսինքն , զնորին և ոչ զնորմբութիւն մարմնոյն քոյ . և ի կերպէ Ճաշակմանս այսորիկ , ասէ տէառն , Նոա , հատառաւ , և կերեր , այսինքն , միայոյ Ճշմարիտ հաւատով ընդ խորհրդաւորս մարմնոյն քոյ : Ոմանք առնուն խորհրդապէս միայն . ոմն՝ որք Ճաշակեն մահուաւոյ մեղաց , բանզի ընդ ինքեանս ած ի համբերել էութիւնէ . բայց ոչ շնորհաց : Ոմանք հոգեւորապէս և խորհրդաբար , որպէս որք առնուն զկոր , և զնորմբութիւն . առքս են որք հաղորդին ի շնորհս : Ոմանք ոչ հոգեւորապէս , և ոչ խորհրդաբար . որպէս՝ որք ոչ առնին զկոր . և ոչ զնորմբութիւն : Արդ առաջինքն՝ ոչ Ճաշակելոք Ճաշակեն :

Երկրորդքն Ճաշակելոք , ոչ Ճաշակեն :

Երրորդքն Ճաշակելոք , Ճաշակեն : Չորրորդքն՝ ոչ Ճաշակելոք , ոչ Ճաշակեն : Բայց արդ ընդդեմ հաղորդութենեան մեղանէ որ երեք կերպիւ :

յօհ.6.54 Եաթե՝ յորժամ ոչ հաղորդի ի սահմանեալ ժամանակին . յորմէ ասէ յօհան , եթէ ոչ կերիջիք զմարմին որդւոյ մարդոյն, և արբջիք զարիւն նորա ոչ ունիք զկեանս

յանձին ։ Երկրորդ՝ յորժամ ձառայէ որ ի յիւրում ժամանակի , այլ ոչ արժանապէս . յորմէ ասէ առա- քեալն , որ ուստէ և բռնիւ անարժանաբէ՛ , դառաս- տան անձին իւրում ուսէ ։ Երրորդ՝ յորժամ որ յետ հաղորդելոյն՝ ոչ պահէ զինքն ի միջոց , և այսու ան- կանի յերիս չարիս ։ Նախ՝ զի զքո՛ զոր ընկալաւ, նա խառնաւոք արատաքէ յինքեանէ . զի առաւել նախա- տինեն է արատաքել զինւորն , քան բնաւ ոչ ընդունիլ։ Երկրորդ՝ զի այնպիսին է նման յոգւոյն, որ յետ ընթ- րելոյն զիւ՛ մատնեաց զնա ։ այսպէս և աբեղա- զամ կոչեաց զերզայր իւր ՝ի խրախտելի՛ . և եսայան զնա անդ ։ Երրորդ՝ զի զկարգ հաստատելի յեղա- չքի , մանաւանդ այնմ՝ որ մինչ դասուին է , առնէ զայս- կառնա , և մինչ եկեալ արդէն զնաստատիա . ուստի նման է այնոցիկ որք ատոմբ ձիւնեհաց ելին ընդ առաջ քո՛ . այլ սակաւ մի յետոյ խաչելոյին զնա ։

Իակ լեհ որպէս պարտ է մատչել առ հաղորդութիւնն. Ա կարելիք ուսանիլ ՝ի յոլովից զսակաւ պատեքանան ։

Զանազի ուսուին զնա հրեայքն . գասոյ ընդ միջ . կո- չին՝ յատս . ցոգալ ՝ի ձեռին . եղեգամբ հանդերձ . բաղարջով , և փոխապատս ։ Կառավնոյն՝ նշանակի մար- գութիւն ոգևաստութեան , յորմէ ասէ տղեկան , եղկոյն երկիամանեաք ձեր գօսակութեամբ ։ Երկրորդիւն ասէ՝ ժամն չէ՛ սիրելոյ ուստէ՝ յորմէ ասէ ՝ի յերբա- պահ , գնեցից ես ՝ի գնացս կոչեաց գուսար իշխանին։ Երրորդիւն՝ յիշատակ Տիրոջնական չարչարանաց. ուս- ուի առաց յակօք ՝ի ծննդոց . գալով միով անցեր ընդ այս յորդանան ։ Չորրորդիւն՝ գառնութիւն զղջման. որպէս ասէ սաղմոսն՝ Համբերեցի մեղ հաց արտա- ուսէ զիս արբուզեր , և այլն ։ Հինգերորդիւն՝ յօժա- րութեի բարի կամաց՝ և գործոց . յորմէ ասէ յառա- կաց , տեսեր դայր փոյթ ՝ի գործս իւր , առաքի ՝ի գառ- նապաց կոյսէ ։

Դարձեալ՝ լեհ որպէս պարտին գալ հաղորդելոյքն՝ ցուցանի ՝ի զգեստս քահանայական . զի խնդրին այսո- քիկ յայսմ՝ենէ, ենեթադ առաքելի, ընդորոշութեան . մաք- րութեի ոգևաստութեի . սպանուեան մարմնոյն . քաջու- թի արիութեան . յարատևութեի երկայնամտութեի . և կատարելոյն սիրոյն ։ Առաքինին նշանակի ՝ի խորհ. երկրորդն՝ ՝ի շապիկն . երրորդն՝ ՝ի գօտին. չորրորդն՝ ՝ի բազկաբարձն որ դնի ՝ի բազուկն որպէս զնշան ։ Հինգերորդն՝ կօշարան . վեցերորդն՝ ՝ի ճաշոցան ։

Դար-

Դարձեալ՝ ձեռակի մարմինն քո ծածկեալ պատա-
ճամբք , վասն բազում պատճառաց : Նախ՝ զի վա-
ճուզ բարի սպանց . զի ըստ գրիգորի՝ հաճատն ի-
ոնչի զվարճ , որոյ մարդկային առարկութիւնն առնէ
դհաճատումն : Երկրորդ՝ վասն անարժանութեէ չա-
բաց . ուստի բեթհամիւսացիքն հարան , զի տեսին
ղտգալանակ տեառն : Երրորդ՝ վասն տկարութեան
ամենեցուն . վասն զի ոչ կարեմք հայել ի պայծառու-
թէն փառաւորեալ մարմնոյն քո , ըստ օրինակի մով-
սէս , որոյ յերեսն ոչ կարէին հայել որդիքն իսրայէ-
լի , վասն ձառագայթիցն : Չորրորդ՝ վասն խորհելոյ
ի սպառնամէն դատաստանապետութեէ , եթէ զմարմինն
քո առանմամբք ծաղէաք : Ապ՝ յաղագս երից
պատճառաց ոչ լինի ուրեք աշխարհականաց խորհ-
հուրդս այս ի նեղբոյ կրկին տեսակաց :
Ուսանիմք՝ զի կարէին կարճել՝ թէ բազում քան ոչ ի
ի նեղբոյ երկաքանչիւրոյ տեսակաց : Երկրորդ՝ վասն
վտանգի , զի գիւրաւ կարէ հեղուլ արիւնն քո :
Երրորդ՝ զի ճշմարտութեէն պատասխանեսցէ առաւէ-
րին , զի յօրէնսն՝ ընծայաբերքն ոչ լինէ առնուին ի
գինւոյ զոհից :

ղ.թագ. 6.2. էլից.34 30. 2.կոր. 3.13.

օրին. 12.27.

Յաղագս ի բաց կալոյ ի հաղորդութենէ : ԳԼ. ԺԷ.

Որ՝ ի բաց կան ումանք ի հաղորդութէնէն
վասն յատուկ մեղաց իւրեանց . այլ
առանց մահու‌ճաւի մեղաց , սակայն վասն
պատճառանաց հորհրդոյն , որպէս որք
գիտեն զինքեանս ոչ բաւական սքօ մնօք ,
կամ մարմնով , կամ ոչ ջերմեռանդս . և
այսպիսիքս բարւոք առնեն . բայց միայն
զի արգարասէս , և առանց դայթակղութեէն կարաս-
ցեն ի բաց կալ : Ուստի ուր ոչ պահանջէ հարկն ,
իսրաւ տալի է այնպիսեաց , ի բաց կալ ի հաղորդու-
թէէ մինչև կարասցեն մատչել պատրաստք , ջերմե-
ռանդք , և մեծաւ ղգուշութէ : Սակայն ոչ լինի հարկ
պարտի բռնադատութէ զոք մահու‌ճաւի մեղօք գիտութէ
հաղորդել : Ապ՝ մեղքն առնէ զմարդն անարժան
հաղորդութէն երթէ ևէրպիւ . նախ՝ ուսանիմք յոր-
ժամ ոք մատչի ոչ ղաջացեալ , և ոչ խոստովանեալ
զան-

զանգեալ մեղն ։ Երիւրորդ՝ ներդործութիւն , որպէս յորժամ փոխոխէ զձև խորհրդոյն , և առանց պատրաստից ձեռնարկէ ի նա ։ Երրորդ՝ յատկացրդրութիւն ։ որպես՝ յորժամ զբ ի մոմ ունի զնեղան լինել ։ Դարձեալ՝ ի բաց մերժի զբ ի հաղորդութիւն վասն պատրաստից՝ եռակաբար ։ Կախ՝ ձև պատուոյ պատաքին խորհրդոյն ։ և լուտ այսմ պատաքիկ , զի ներքոյին հոտուն , և մարմնական պղծութիւնն ։

Երիւրորդ՝ վասն պատուոյ պարունակեալ իրին ի նեղքոյ տեսակին , և լուտ այսմ ի բաց մերժէ պատրաստել ենթադաւորութիւն , ոյր ի մանկունն , և ի մոռաթաւոն ։ Երրորդ՝ վասն պատուոյ նշանակեալ իրին՝ որ է միութիւն խորհրդաւոր մարմնոյն , և լուտ այսմ՝ ի բաց մերժէ կալ եկեղեցական արգելման , կամ բանադրութեան ։ Նա և եթէ իցէ անլիսաւաբար տուեալ , արգելուն , և բանադրութիւն այն ։ Եւ լուտ այսմ՝ միայն վասն պատուոյ խորհրդոյն ի բաց մերժին բանդուք ի հաղորդութենէ թէպէտ և իցեն առանց մեղաց Եւ այս մանաւանդ յայտ է ի տղայս , որք սակայն ևս ի նեղ իցեն մերձ ի չափ հասեալ տիս , այսինքն , ի տասն , կամ յերկուտասան ամ , և երկեսցի ի նոսա նշան անմեղութեան , կամ պատրաստ զնոյնս ընդունել զհաղորդութիւն ։ Այլ այս յայտ է ի խելագարան որք ի բաց մերձին թէպէտ ոչ ունին գնեղս ։ սակայն կարեն հաղորդիլ յորժամ երբեմն ունիցին զնեղս ։ Դարձեալ յորժամ որ ունիցի զձեռս աղտոտեալս , թէպէտ այս ևս առանց մեղաց , սակայն միայն վասն պատուոյ խորհրդոյն ոչ պարտի շօշափել զնմանէն քան երեք աղտ մարդկանց ի յօրինեա արգելեալ լինելին ։ Յուսալոյ զդառն , այս ինքն , անեծքսաք , որք նշանակեն զայնոսիկ , որք անպատաւաբար մուտին առ հաղորդութենէն ։ ասասի ընդ հեթեղեալ լինել ի դէրս թագաւորաց , թէ ոմքա հար- 2.Թագ. եալ եղև , զի մերձեցաւ ի տապանակն Ցն ։ 6.7.

Եա և այլազգիքն , զի սոքա նշանակեն պանհատասն , Ծննդ. զորոց ասի ի Ծննդոց , գազան կար եկուլ զորդի իմ ։ 37.33.

Այլ և անաքք՝ որք նշանակեն զնահատչի մեղաւորն. Եսայ. յայսցանէեացս ասէ Եսայի , սրբեցարուք որք բառնաք 52.11. զսուրս Ցն ։ Չերթիցս այսցանէ Ծանիր , զի անարժանաբար Ճաշակէ , որ ոչ Ճաշակէ պատրաստաբար . կամ ոչ Ճաշակէ ուղղափառապես . և կամ Ճաշակէ ունելով զմահացու մեղս գիտութեամբ ։

Դարձեալ գիտելի է, զի պատահին բազում՝ երեսք ոչ հաղորդին ի ժամանակի խրատ։ Նախ՝ զի այնպիսին զրկի ի բաղմաց բարութեանց, զորոց գրեալ է ի վերանաբ յաղագս ներգործութեանց հաղորդութեանն։ Զի եթէ ոտանաւոր վիրեցաւ վասն ընդունելոյն զլաց սեան. զի չարի եւս առաւել որ ընդունիցի զբն։ Երկրորդ՝ զի լինի առնելոցն կացուցման եկեղեցւոյ. քանզի սահմանեաց եկեղեցի, եթէ որ ոչ հաղորդեսցի ի պատրի. ի կենդանութեանն արգելցի ի մեռանելոյ յեկեղեցին, եւ ի մահուանն զրկեսցի յեկեղեցական թաղմանէն։ Երրորդ՝ անկանել յանիծս, ժոլ.4. ըստ այնմ՝ զայ միոյն, եթէ անկանիցի, ո յարուսցէ զնա։ Այլ հրաման միայն է՝ որ զբն ոչ առնի։ ՃՃ. Չորրորդ՝ զի ոչ հատուցանէ փոխարէն Տն, յորմէ առէ օգուտինս. ամեն է ոչ լինել առնչական այնմ, որ սուտ է բանալ առ բաղխողաց։ Հինգերորդ՝ զի կորուսանէ զնուիրս զորութիւն. զի առ որ է առանց մահու չարի մեղայ, է անգամ խորհրդաւոր մարմնոյն քն։ Յակ անգամն պարտի անանիլ հերարով ձշմարիտ մարմնոյն քի, ապա թէ ոչ գօսացի, որպէս և անգամ մարմնոյն որ ոչ առնու զնուիրս մարմնաւոր հերարոյն։

Յաղագս գերազանցութեան պատարագին։

ԳԼ. ԺԸ.

Բազում գերազանցութիւն պատուոյ ունի պատարագն։ Նախ՝ զի պատարագի՝ ի նօթեւեան։ Երկրորդ՝ զի միայն յեկեղեցի, և՝ ի վերայ սբ սեղանոյն։ Մի թէ՝ ի չարիսաւոր ժամանակի լինիցի երբեմն՝ ի նեղքոյ վրանի. կամ՝ ի յայլ տեսա տեղիս։ Երրորդ՝ զի պատրաստ է նմա ընտրութիւն սբ գեհատից։ Հինգերորդ՝ զի միայն լինի՝ ի տաճարեան, և ոչ՝ ի գիշերի. եթէ ոչ՝ ի գիշերի ծննդեան Տն։ Վեցերորդ՝ զի միշտ պարտ է պատարագել վառեալ լուսով, թէպէտ եկեղեցին լինիցի պայծառացեալ լուսով արեգական։ Եօթներորդ՝ զի անդ բարբառին բանք ածականք, հրեշտակայինք, և մարդկայինք։

Ըձայինք յորժամ ընծերցեալ լինի հայր մերն , և աւետարանն ։ Հրեշտակայինք յորժամ ընծերցեալ լինի , փառք ի բարձունս . և սբ սբն ։ Իսկ մարդկայինք որպէս խնդրուածք աղօթիցն ։

Ընծերորդ՝ ըզ հանդիսացեալ լինել երիցս պատուհասկանգնելոցն լերզոք, այսինքն , երբայեցերէն ։ ոյշ աբաւօթ , և ոմանցունց ։ և յուսարէն , որպէս կիրելէյսոն , և օթէօն ։ և լաթիներէն՝ որպէս այլք ամէնք սասպելք ։ քանզի երեքեան լերզովքս այսոքիւք դրեաց պիղատոս զսահմանն , որ ի վերայ խաչին ։ Ինէերորդ՝ ըզ պատարագն բոլ իւրում եղանակին այնքան լի է խորհրդովք , մինչ ըզ որչէս ծոմն ըճիւք ջուրց , արեգական հիւղօք , հասատուածին ասուղօք , և հրեղէն երկինն հրեշտակօք սրբովք ։

Տասներորդ՝ ըզ բահանայքն ի հանդիսի յեկեղեցին՝ ունին զպաղատ սպասաւորս ի ժամանակս պատարագին , այսինքն , սարկաւագ , և կիսասարկաւագ , և դպիր ։ Սկեսասանեերորդ , ըզ կան անդ բաղմութիւնք հրեշտակաց առաջի այնպիսի մեծի Տիրոջեանն ։

Երկոտասաներորդ, ըզ անդ է Տէրն երինի, և երկրի ։ Աղաչողութիւն պատարագին բայցոյանանպէս բացատրի սպասէս ։ Ժամանակն նշանակէ զնստուածն բարի գործոյն։ Իսկ ըզ կրկնեալ լինել, նշանակէ Թէ ի սկսանէին մեր , պարտիմք խոստովել ի չարէն , և առնել զբարին ։ Իսկ Տէր ողորմեայն որ կրկնի լինն անդամ , նշանակէ զկռնումն ողորմութեանն այ որոյ կարօտացեալ են կերպիւ ։ Նախ ըստ Թողութեանն մեզոյ ։ Եւ ըստ այսմ կարօտացեալ ողորմութեանն այ երեքիւք կերպիւք՝ ըզ մեղանչեալք երեք հղանակօք , այսինքն , սրտիւ , բերանով , և գործով ։ և կարօտիմք երից ։ այսինքն , ղշման , խոստովանութեան , և սաղմոսարուեստ ։ Երկրորդ ըստ սաթգեւի ընորհացն որում կարօտացեալք զի սպասաւորեսցէ ի մեզ զանազանութիւնն հաւատոյ , յուսոյ , և սիրոյ ։ Երրորդ ըստ փառաւորութեանն ։ որով խնդրացուք ի վեր քան զմէդ ի յայծ ։ Ներս ի մեզ զմինչ ։ և մերձ ի մեզ՝ ղընկերելոյն։ Իսկ փառք ի բարձունն նշանակէ զնորհակալութիւնն ։ Ողորքն՝ ըզ ընդունելութիւնն խնդրուածոն ։

Ընծերցուածն , և աւետարանն՝ զպաղատանսն սպասդամաց , և նորոյ օրինացն ։ Իսկ մեծ եղիւն և ապերանն նշանակէ զհաստատութիւնն տեսական և գործնական կենաց ։ Սրբասացութիւնն նշանակէ զպատարագ ղջա-

զղջացեալ հոգւոյն ։ Ծածուկն՝ ղօրսկիսութիւն աստ կենաց ։ Իսկ փրկչացիսն՝ ղօրսկիսութիւն վերին դասուն ։ Այլ աբեղն՝ զնծութիւն հրեշտակաց , որք կան անդ ։ Կանոնն՝ զթոխարկիչն անդամոյն ի խորհրդա կան մարմինն քրի ։ Հայր մեր որ յերկինսն՝ զնորոգ ութիւնդ ։ Գառն ով , զաղաւորութիւն ծածկին ողորմութիւնն , իսկ զի երեքին գառն ով , զի աղա տիցուք ի չարեաց, այսինքն, յանցեալոց , ի ներկայից և յապագայից ։ Եւ լսումն հաղորդելոյն , կամ հաղոր դումն , նշանակէ զերերումն բարի գործոց ։

Իսկ ըստ այլոց որք են ի պատարագն ծանիր ըստ այլաբանութիւնէ ։ Ջի սբ սեղանն՝ նշանակէ զնաւն . սկիզն՝ զդերեզմանն . մատղանն՝ զխաչարիչ վէրն . զօրքերայն պատառականն , որով պատեցաւ մարմինն քրի ։ Եւ գիտելի է՝ զի թէպէտ եւս պատարագ հաճառարատիս են բարիք ըստ գործեցեալ գործոցն. վասն զի չամենեսեանն է նոյն քէն ։ բայց սակայն զանազանին ըստ գործոց գործոցին ։ Ասասի լաճա գոյն է լսել զպատարագ բարի քահանային՝ քան չարի. ոչ՝ ի մարմնաւոր սեղանն զնոյն կերպարանն զնաւ շաքոյն ունելոք ի սբ սպասաւորէն քան յանարբեցոյն։

Դարձեալ՝ ծանիր , զի վտանգաւոր է թէ պատա րագեսցէ վատասեան . կամ որ ունի զձեռս գողու ջեալս . կամ որ յանկարծակի զգեստի . կամ խելէն . և կամ որ կարի յոգնեալ իցէ . ուստի այսպիսեացս հրամայելի է՝ ի բաց կալ ի պատարագելոյ ։

Դարձեալ յորժամ որ կրկին անգամ պատարագելոյ իցէ , ոչ պարտի լսինել զրճացուածն սկզբն յառաջին պատարագն . այլ թէ ոչ առ երկրորդ պատարագն ոչ մոռանէր նօքին ։

Յաղագս հեղուածոյ , որք լինին ի պատարագն ։

ԳԼ. ՃԽ.

Թէ վասն անփոյթութեանէ պատահեսցի՝ զի յետ ասելոյն զնանոն ոչ գոանիցի՝ ի սկզբան գինի , և ջուր , առաջանայն պարտ է դնել ջերմուսեանն . և քահանայն կրկնեսցէ զօրհնութիւնն յայնմ տեղւոջէ , որ ասէ , ըստ նմին օրինակի յետ , և այլն ։ Եւ ասիցէ զբովանդակն մինչ

միևնոյն ի վերջին · բայց այնպէս ոչ ամենեւին ղերկու-
անգամ խաչանիքելոյն որ սովոր է լինել ի վերայ հա-
ցին : Եւ կամ կարէ լինել այլ ազգ · որ և լուացուին
կոչէ · զի առաջ զայն նշանար , և սկսանիցի դնտանեան
ի սկզբանէն : Իսկ թէ միայն գինւով , կամ միայն ջրով
լինիցի օրհնութիւնն , միայն գինւովն կատարի խոր-
հուրդն · բայց սակս ջրոյն ոչ : Իսկ թէ յարենէ Տէ-
կաճեացէ ի վերայ գօրբոպային , և կամ փայտին , և
կամ ի վերայ շապկին , և նախորսին , տեղին այն
հասցի , և պահեացի ընդ նշանար սրբոց · բայց յա-
ռաջագոյն ծրճեացեն , որքան կարասցեն , և ապա
լուացուին : Եւ զլուացուս ընկեցցեն : Այլ թէ ի վե-
րայ դետնոյ , կամ քարի , կամ փայտի անկցի , պարտ
է լիզել , սրբել , և քերել զտեղին . և զիարին պահել
ի սէր տեղոջ : Բայց թէ յարիւնն անկցի ձանձ , կամ
պարէ , կամ այնպիսի ինչ որ հաճէ առանց վնաս-
լոյ , և կամ երկիւղն մահու կարկինէ առնուլ · հանցեն
ի սկիզբն և լուացցեն զդուշաբար ի սէր անօճոջ , և
զլուացուսն առնէ քահանայն · բայց զձանձն , և զը-
պարէն պղտեացեն ի վերայ աճապանին որ մերձ առ
սէր սեղանն : Եւ թէ ի մարմնոյն Քրի անկցի ի վերայ
փայտին , կամ ի վերայ այլոց հանգերձիցն , ոչ հատ-
ցեն · այլ լուացցեն զինեաւ , և սպասաւորն ըմպիցէ :
Եւ թէ հիւանդ ոք փախեացէ զՏրամնական մարմինն ,
ժողովեացեն որքան հնար է , և պահեացեն ընդ նշնա-
բաց սրբոց · բայց լուացոյն է՝ թէ ոք առնուցու
զայն եթէ հիւանդն վերստին ոչ կարէ առնուլ :

Յաղագս խորհրդոյ ապաշխարութեան : Գլ. Ի.

Պաշխարութիւնն է բան ամբոխոյ , դանգեալ չարն ողբալ , և զողբալին ոչ
ևս գործել : Դարձեալ գրիչքն ասե՝
ապաշխարութիւնէ գլուացաքոյն դոյ-
ծեցեալ մեղն լալ , և զլալին ոչ դոյ-
ծել : Գիտելի է , զի սահմանք ունին
որովք բան էութեան , որպէս՝ մարդն է
կենդանի բանաւոր , Ոմանք բան պատճառին , որպէս
տիրն է՝ արեգական լուսաւորելն ի վերայ երկրի :
Իսկ սահման ապաշխարութեան առեալ ասա՝ է բան
պատճառին , և ոչ բան էութեանն :

Ասկայն ապաշխարութիւնն տահմանի ըստ կրկին դոր-
ծոյն. մինն նկատմամբ առ անցեալն, այսինքն, ող-
բալ զանցեալ չարիսն. և միւսն նկատմամբ առ ա-
պառնին, այսինքն, զղջալին վերստին ոչ առնել մոռ-
կամ գործով. Արդ առաջին գործն է ըստ ներ-
գործութեան երկրորդն դնելով ի մէջ:
Ապաշխարութիւնն է կրկին. մինն ի ներքս միայն.
և այս է ըստ բնական իրաւանց. և միւսն արտաքոյ
որ ընկէ յականջս խոստովանաւորին. և այս է ըստ ար-
սին իրաւանց: Առաջինն ոչ է յատկապէս խոր-
հուրդ. այլ երկրորդն է խորհուրդ: Քանզի ապաշ-
խարութիւնն ինքեամբ առեալ՝ ոչ ասի յատկապէս
խորհուրդ եկեղեցւոյ մինչ այսպիսիս նա և կարէ լի-
նիլ յաւազ քան զմկրտութիւնն. այլ ապաշխարու-
թիւն եդեալ ի ձեռն ապաստաւորաց եկեղեցւոյ է խոր-
հուրդ: Դարձեալ գիտելի է. զի ողջալ վասն մեղաց
իւրոց՝ ի գործ ապաշխարութեանն որ է առաքինու-
արտաքինութեան. այլ լալ վասն չարեաց այլոց, է այ-
լոց առաքինութեան, այսինքն, ողորմութեան. բայց լալ
վասն բարեաց չահնեական կենաց է գործ երրորդ
մատ. 5.5 դի երանութեան, յորմէ ասի, երանի սգաւորաց:
Իսկ վասն երկրորդին ապաշխարութեան գիտելի է. զի
արտաքին ապաշխարութիւնն ոչ է պիտոյ ընկերցի
հինգնեանցորս. այլ ըստ ներքնոյն դանազանելի է:
Ոչ այլ է ապաշխարութեն ներքնոյին ըստ ուռնակու-
թեան, և այս պարտի ընկել մինգնեանցոր. և այլ է
ըստ ներգործութեանն, և այս ոչ է հարկ գոլ մինգ-
ջենական: Քանզի պարտական է միշտ ներքին ուռնա-
կան ապաշխարութեանն, որով կասեցի թէ ոչ
երբեք էր մեղանչել, և կամի յայնմհետէ այլ ոչ էս
մեղանչել. այլ արտաքին ապաշխարութեանն ոչ է միշտ
Ա պարտական: Դարձեալ այլ է ցահ բանականին, որ
է գործութեն մեզաց, և այլ զգայականին՝ որ է կիրք:
Առաջին ցահն միշտ պարտ է ընկել ի յապաշխարու-
թեն: իսկ երկրորդն ոչ է ի հարկաւորութենէ:
Դարձեալ՝ թէպէտ մարդն ոչ երբեք է ստոյգ վասն
Բ թողութեն մեզաց իւրոց, սակայն վասն պարծիլ ոչ է
հարկ արտաքին ապաշխարութեն ընկել մինգնեանցոր.
զի ոչ պահանջի առ այսպիսիս՝ տուգութեն գիտելոյ.
այլ բաւական է տուգութեն հաւատական կարծեաց.
որպէս յորժամ արար մարդն հաւատասցէ որ ինչ է
յԱւրն կողմանէ. ցահելով, խոստովանելով, առնե-

լով զիմոխարէն, և զգուշանալով ։ Եւ մինչ ՚ի յայմ խորհուրդ նորոյ օրինացս՝ է նիւթ ինչ երևելի տարբեր որ է նման և պատճառ շնորհին, պիտոյ է նա և ՚ի խորհուրդ ապաշխարութեան այնպէս լինել · այլ առեալ լինի սոսա ընդարձակադոյն և զգալի նիւթն, փոխանակ ամ իւրի, եթէ իւրն այն իցէ արտաքին գոյացութիւն, և եթէ մարդկային ներգործութիւն · ուսանի ՚ի յապաշխարութեանն ըստ այնմ որ խորհուրդ, գոն իրք և բանք · Արդ՝ բանքն են ՚ի խոստովանութենն, և ՚ի յարձակմանն · իսկ իրն է մարդկային ներգործութիւն ։ Բայց առ ի իմանալ զայսոսիկ լիապէս՝ ծանիցք, զի որպէս ՚ի մարմնական բժշկութիւնս՝ ոմանք կայսեան միայն ՚ի կիրս հիւանդին, որպէս հատուածն վիրն · իսկ ոմանք ՚ի ներգործութեան նորին · որպէս է՝ կրճատութիւն նորին ։ Նմանապէս և ՚ի խորհուրդս՝ ոմանք կայանան ՚ի կիրս արբեցելոյն, և այ՛լ ՚ի ներգործութենէն, եթէ ոչ պատասխանիմ, որպէս մկրտութիւնն · դրոշմն · հաղորդութիւնն · վերջինս օծումն · և կարգն ։ Իսկ ոմանք կայանան էականապէս ՚ի ներգործութիւնս այնմ որ արբի · որպէս են այլք երկու խորհուրդքն, այսինքն, ապաշխարութիւն, և պսակն ։ Արդ ՚ի յայսմհինգ արք ներգործին առանց մերոյ ներգործութեան, խնդրի արտաքին նիւթ՝ որ նշանակէ զպատճառ և զիր խորհրդոյն. իսկ ՚ի յայլսն ներգործութիւն մեր՝ է փոխանակ զգալի նիւթոց ։ Իսկ յատացելոցս յայտ է · զի ՚ի յապաշխարութենէն, ոմն է խորհուրդ միայն · որպէս արտաքին գործ ապաշխարողին ։ Եւ ոմն՝ իր միայն, որպէս թողութիւն մեղաց · և է՛ ինչ՝ որ է իր և խորհուրդ, որպէս՝ ներքին զղջումն ։

Յաղագս որակութեան ապաշխարութեան ։

ԳԼ. Ի Ա.

Պաշխարութիւնն է բազմադիմի, ոմն է ՀՀմարիտ · ըստ օգոստինոսի, ՀՀմարիտ ապաշխարութիւնն է՝ ոչ առնել զղջալն · և զարարեալն սլալ ։ Ոմն է սուտ ապաշխարութիւն · որպէս ասէ իզիսորոս, քամահող է և ոչ ապաշխարող որ դեռևս առնէ՝ զորմէ ապաշ-

Նաղ. 31 4. խարիւ ։ Դարձեալ՝ ոմն է բռնադատեալ · զորմէ ասէ առաքեա , գարձայ ի քեզ շահատակիդ իմ , ի տարան յիս մուշտը ։ Ոմն է անագան , ի ասէ օգտատիրաս · եթէ յայնժամ զղջանաս , յորժամ մեռանիլդ ոչ կարես , մերդն զբեզ թողն ։ և ոչ դու զմեզ ։

Մատ. 27.3. Ոմն է անօրէն · որպես էր զղջացն յուդայի, որ զբեզ Ջաղեալ գարձոյց զարձաքն ։ Ոմն է յուսահատեալ , որոյ ասի ՝ի գիրս խնամոցեքե ։ առ ներումեքե անձանգ խրեանց յոգւոց հանդիցեն ։ և զղջացեալ առաքեցեն ։ Ոմն է սէր , և արդիւնաւոր յորմէ ասէ բեզ նարտոս , ով բարեբախտ խնարհումեքի ապաշխարողաց · ով բարի յոյս խոստովանողաց , եթէ որպես կայզի ես հուպ անճեպարարոյն · և եթէ որպես գիւրաւ յաղեես զանյաղեելին · Եթէ որպես մուրճով զգայ հուրեքի գառաւորն գարձուցանես ՝ի գեձատգոյն

Երեմ. 6.26. հայր ։ Արդ՝ ապաշխարութիւնն պարտի լինել գառնուասի ասէ երեմիաս · սուտ միաճիկն արա քեզ ։

Կամաւոր · զի ասէ օգտատիրաս · ուրախութիւբ պարտի առնել որ հանդերձեալն է անհամեմատ զոր ինչ առնիկ մահկանացուն վասն յաղագիւղ գնասն ։

Կատարեալ · զի ասէ օգտատիրաս · ոչ էք ապաշխարութիւնե անագան , եթէ իցէ ճշմարիտ ։

Եկեղ. 5.8. Փութով , որպես ասէ սիրաքս մի յամեր գառնալ առ Տէր ։ և ջերծնիմս ասէ , զնաճակին խրեցիլոյ ՝ի ծոմ, առաւել պարտիս իզել զպարանն , քան այժմեալ ։

Չօրաւոր , զի ասէ ջերծնիմս , թէ եկիցե ընկղմանիկ ՝ի վերայ սեծոց գրանց հայր , և թէ ելիցե զսոխիս , որով անուցեալ էր զբեզ ցուցանիցէ Տէր · կոխեսս ատիրքդ զշար · կոխեսս ատիրքդ զնայր ։ և թո ուցեալ հաս առաքոյալ խաչին ։ Յարառնացող · բան այնմ որ ասէ յերբեն լուացի զոտս իմ , զի արդ աղտեղացուցից ։ Ըստուի հոգևոր յարութեի որ է ապաշխարութին, պարտի լինել ընդ միշտ կենդանեցն Քի , և ոչ ընդ պատրոս , որ մեռանելոց էր ։ Դարձեալ՝ խնդոյ պարտ է լինել ապաշխարութիւնն , և ոչ յապարեալ ։ Նաև՝ զի մի զուգե լինիցիմք անպտուղ զի երկար հաս

Եսայ. 5.20. բերէ մեզ ած , բան այնմ որ ասէ եսայիաս · ծեացի զի բերցէ խաղող , և եբեր փուշ ։ Երկրորդ՝ զի կոխիք

Ծննդ. 15.10. առ մեծամեծս · որպես ասէ ծննդոց · ես եղեց վարձք քո մեծ յոյժ ։ Երրորդ՝ զի մի՝ ի յաւիտենական հար

Մատ. 25 10. անեռացն ծեացցուք յարտաքս · որպես յիմար կուսանքն · որք յապաղեցին զնիքեանս պատրաստել ։

Չոր-

Զորրորդ՝ զի մի՛ արդեւեալ լիցուք ի թշնամեաց, որ եղիցո
պես որդիքն Իսրայէլի ի փարաւոնէ, զի մի՛ երանիցեն ՁԽ.12.
յեգիպտոսէ ։ Հինգերորդ՝ զի առ ի թողուլ վնաս
բռնաւորութեամբ և պատժօք ։ ուստի դրդիցիս ասել ,
խոտելի է աչիւրացս , նա և թէ յոգեանայր յաղագս
այլ սրտ՝ զի այնքան անյաղողողութիւ բառնիւ զմիոս ։
և գայեան թշնաւութիւս կրկնապատիկ , զնոյն այլ
ինչ եթէ ոչ աղաղակիւ զի մի՛ սիրիցի ։
Վեցերորդ՝ զի մի՛ խաբեցիցիք փարաքշուելիք ։ որպէս
հանն սուրելով հաւորսին ։ և ձուկն խայծիւն որ ի
կարճն ։ և որպէս արջն մեղրոյն ։ Խօթեներորդ՝ զի
մի՛ մեզ նախաժամանիցէ մահն ուստի ասէ դրիպդ ։
ոչ ինչ սուռագործն քան զմահն ։ և ոչ ինչ անսուռ
գործն քան զօր մահուն ։ Ըվեթերորդ , զի մի սուռո
րութիւ բնբռնիցիմք ։ քանզի ծառ՝ կարի ինն սրսաս
սացեալ , ոչ դիւրաւ խլի , ուստի ասէ երեմիա. մի երեմ.
թէ եղծուիացին փոխիցէ զներիւ իւր ։ 13.23.
Դարձեալ առ ի գործել զգաշնաթութիւն չարժեն
ցոյս ինչ ղորոց ասէ բնռնաթսու կարի ինն ի խա
տուիցս , զոր ոչ կակղացուցանեն բարեթարութիւք ։
ոչ զարհուրեցուցանեն , տանջանք ։ ոչ քարշեն խոտա
մանեքն։ և ոչ խրատեն հայածանքն ։ Իսկ այդեցմունք
ապաշխարութիւ են այսքիւ ։ Ըվաքինն է՝ երկրսուս
թիւն ձեռնարկելոյն ։ այսպիսիքս են որպէս զձի
սուռերախտոցոյ որ երկնչի ի սուռերէ ։
Երկրորդ է՝ ամենի խոստովանելոյն ։ այլ սակայն ըստ
օգուտիսոյ , ամենին է մեծ մասն ապաշխարութիւ ։
Երրորդն է՝ զարհուրուածն փոխարինին ։ Թէպէտ եթէ
թիւ , և սուռ ամանակաց իցէ նեղութիւնն ըստ սուռ
բելոյն ։ Չորրորդն է հեշտութիւ մեղաց ։ և այն զի 2. կոր.
ժամանակաւոր է որ հեշտացուցանէ ։ յաւիտենական 4.17.
է որ տանջէ ։ Հինգերորդն է՝ յոյս երկար կենդանու
թիւն։ և այն զի տասալ առ արիին ծառոյ դիւի ։
Վեցերորդ՝ յուսահատութիւն ընդունելոյ զղջութիւն, ընդ մատ.
դէմ որոյ ասէ և զնկնել ։ յորում պատիւ յոգւոց հանի։ 3.10.
ցի մեղաւորն , կեցցէ ։ Խօթեներորդ՝ երկիւղ վերըս է զկ.
տիս անկանելոյն ի մեղս ։ ընդդէմ որոց ասէ օգոստի. 18.9.
նոս ։ յորժամ անկաս , կանգնեցաց զիս ։ յորժամ կանգ
նեցայ , ըմբռնեցաց զիս ։ և յորժամ պինայի , տարած
զիս ։ Ըվեթերորդ՝ օրինակ մեղանչելոյ ։ այլ յիմար է ,
որ տեսանիցէ զոր անկեալ , և ոչ զգուշանայն ի նոյն
տեղւոջ լինիցի ։ Խնդերորդ՝ սովորութիւն մեղանչելոյն

Թուոց. 22.28. որպէս բազմաւ, որ սովոր էր ի զարմանալիսն. վայ ոչ տոգայր, յորժամ խօսէր էշն ։ Տառնեջորդ է՝ ապաստան լինին յողորմութիւն այ, այսինքն, իբր թէ կարիցէ ընդունել զայն յորժամ զղջանայցէ. այլ այս է մեզանիլ ընդդէմ ոգւոյն սրբոյ. ուստի ասէ գրիչն. պարտիմք գոնեայ ամաչել յողորմութենէն այ, եթէ ոչ կամիմք երկնչիլ յարդարութենէ նորա։

Ա

Յաղագս ներդործութեան ապաշխարութեան։ ԳԼ. ԻԲ.

Պաշխարութիւք արձանի մարդն ի մեղաց, դառնայ անդրէն առ եկեղեցի. հաշտի ընդ քրիստոսիւք վարձամանայ. յորդւոյ սատանայի, լինի որդի այ. բացեալ լինին նմա աբեղայութենն ։ Սակ՝ որ ուրախացուցանէ զերկնեսին. արդարացուցանէ զմարդարիտս. զկորուսեալ բարին անդրէն դարձուցանէ, զկենաս յաւիտենական պարգեւէ. զյաւիտենական պատիժն ի բաց մերժէ։ Դարձեալ ապաշխարութիւնն է երկրորդ տախտակ յետ նահաբեկութեան ; առ որ կարէ ապաւինիլ մեզ. Հարն, որ չարէ ի կեանս այս. յորժամ, և քանիցս անգամ կամիցի ապաչել զապերջարութենէ այդ ։ Ա՛ւ արդ՝ կրկնէ նաւաբեկութիւնն, այսինքն, մեղայ սկզբնականի, և մեղայ ներքոյ մեղայնի. արդ՝ կայ ուսմունն արձանիւք տախտակաւ մկրտութեան, որ եւս զօրութիւն և զպղծուն ի տախտակէ խաչին Քրիստոսի, յորմէ յերկրորդէն ապաստանք տապաչխարութեանն, զոր ամօթոյն անհրամարելութիւնն պատրաստ տեաց մարդոյն. զի վասն ներքոյ ասացեալ մեղացն ոչ կարէ զարձեալ մկրտիլ ։ Այս ծանիցէ զի ի պարտուութենէ մեղացն ազատիմք ընդ որջ. այլ ի հեռուանալոյ մեղացն, ապաշխարութենէ և մաստիք նորին, իսկ ի թշուառութենէ, ազատիմք փառաւք։

Ա

Դարձեալ դիտելի է. թէ մահացուցեալ գործքն դիպեսս կենդանանան. զի թէպէտ Աշխարհս՝ որ ի պակասութենէ առ ունայնութիւնն ոչ գոյ անգրադարձութիւն ի բնական կեանս. սակայն ոչ Աշխարհս ի բարեյաջողական կեանս. քանզի ի պակասութենէն առ կամաւորունակութիւնն է վերստին գարձումն, այսինքն, ի մահուանէ մեղաց՝ առ կեանս ընդ որջ ։

Ղեսու

ըստ սահմանի . թէ որպէս ներքնոցական մեղքն անգանեն ըստ ներքնոցութեանն՝ և ծնան ըստ պարտեաց , այդպէս բարի գործք անդրանցանեն ըստ ներքնոցութեան , և ծնան ըստ արդեանց ։

Արդ՝ ըստ որում ծնան , ասին մեռանիլ ։ կամ կենդանանալ ։ Քանզի բարի գործքն որ չեն միաւորեալք են ի յայսմ աշխարհի՝ ասին կենդանիք . և յորժամ անջատին յայնմանէ , ասին մեռեալք ։ բայց յորժամ վերստին դառնան , ասին կենդանանալ , զի վերադառնան առ որմէ եւս ի սկզբանն բնութիւն , այսինքն , սիրոյ . և զի զօրեն ըստ մեծագործի հնմանութեանն սիրոյն ։

Յաղագս մասանց ապաշխարութեան առ հատարակ ։
ԳԼ. ԻԳ.

Ր եք են ամբողջական մասունք ապաշխարութեան , այսինքն , զղջումն , խոստովանութիւն . և փոխարէնն ։ Չի թէպէտ կատարումն մեղաց՝ կարէ լինիլ ներգործութիւք բազանոյն միայն . կամ սրտին միայն . կամ սրտին , և գործոյն միանգամայն , սակայն առ ի կատարելութիւն ապաշխարութեանն , պահանջի ամբողջանալն երից սոցա . Թէպէտ առ պարզ գոլ ապաշխարութիւք , բազական է զղջիլ ներքնոցութիւք . իսկ առ խոստովանութիւնն , և փոխարէնն դնելով ի մեծ ։ Քանզի ոչ պահանջի յայնս որք ունին յօժարական զգալն զի ամբողջական մասունքն լինելոյն հատանգամայն . այլ այն պահանջի ի բարւոյն , որ ունի դիւացական գոլ ։ Եւ թէ իցեն երեք մասունք ապաշխարութեան , ցուցանի ըստ սակաւ օրինակի ։

Քանզի ապաշխարութիւնն է կամաւոր ինն գատապարտանն , ի յոյժ զղջումն է ինն առ գատապարտանն . ուր հետևի առաջի գատաւորին կամաւոր խոստովանութիւն պարտաւորին ։ և անտուստ հետևի եղեալ փոխարէնն ի գատաւորէն ։ Բայց այսու զանազանի գատն աշխարհական առնելոյն , ի հոգևոր գատաստանէն , զի անդ որ խոստովանի , գատապարտի ։ իսկ առ արձակի ։ Գոյ և այլ պատճառ բանականութեանն մասանց ապաշխարութեան . վասն զի

ամ մեղք լինի սրտիւ, բերանով, և գործով. իրաւ
է ոչ այսքանի բժշկին ներելոյն, այսինքն, զի մե-
ռանայն գարշեսցի սրտիւն ի մեղայ. ամբաստանես
ոչ քանիւ, և պատճառական գործով։ Գարձեալ մե-
ղաք զպատգամսն մարգն ցնծ. գայմ անդեղս ցանկ
ղեկեղեցի, և ճեսոյ զինքն. այլ զղջմանն հայտ
մարգն ընդ այ. խոստովանութիւնք. ընդ եկեղեցւոյ.
և ժողովրդեանն ընդ ինքեան։ Գարձեալ այս երեք
մասունք ապաշխարութեանս են երեքօրեայ Ճանա-
պարհն այն, որով երթեալ լինի յերկիրն աներեւոյթ.
Եմկ. 3. յորմէ առ երեքն երթիցուք զճանապարհ երից առ-
18. ուից։ Գարձեալ երեքին մասունքս այսքիկ. կեն-
մատ. 9. դանացուցանեն բարեպատրաստս զերթս մեռեալն.
25. զորս յարոյց Տէր ի քանզի զղջմանէն յարուցանի աղքին
գաղ. ի սուն. խոստովանութիւնք, երիտասարդն ի գլան. և
7. 18. ժողովրդեանն ղաղարոս ի գերեզմանէն։
յով. 11. 44.

Յաղագս զղջման։ ԳԼ. Ի Գ.

Ղջումն է գաւ, կամաւորապէս առեալ
վասն մեղաց, ունելով ի մտի դիտաւո-
րութիւնն, և զժողովրդեն։ Ասհմանս այս
է վարդապետական. և զնի անդ ցաւն,
ժողովական սեռէ. իսկ կամաւորապէս
առեալ զնի առ ի զանազանութիւն բնա-
կան ցաւոց, որ ոչ է արժանաւոր, վս
զի ոչէ ի սեռէ բարոյականի. այլ կամքն միայն զնի
ի սեռէ բարոյականի։ Վասն մեղացն զնի յաղագս
նվիրեայ ցաւոյն, առ ի զանազանութի ցաւոյ նախան-
ձուն որէ վասն այլոց բարեաց։ Աբդ այսպէս
ասհմանի զղջումն, ըստ այնմ որ է գործ առաքինու-
թեան. այլ ըստ այնմ որէ մասն խորհրդոյ ապաշխա-
րութեանն, որ է յաչէկրել զնին զի բաղդատութեամբ առ
այլս մասունս. և վասն այսորիկ զնի ունելով ի մտի
ժողովրդեանն և զժողովրդեն։ Եւ գիտելի է զի
ասի խոստովանիմ, յորժամ ոչ ասայ տեղի ածային ապա-
ծանին մերձ եղելոյ նմա այլ ընդդիմանայ յանիրացին և
ունելոյն ի մտի զնեղանէլն։ Իսկ բեկիրէ ասի, յոր-
ժամ յեաս գառնայ ի մեղանելոյ կամացն։ Թէպէտ
տահաւին ոչ գառնայ բոլորովին։ Այլ խորտակիլ
ասի յորժամ կամքն կատարելապէս յեաս գառնէ ի

յախորժակաց, և ի գործոց մեղաց ։ Եւ ճանիր՝ ղի
կրկին է ցաւն ի ղղջումն . մինն է կամաց, որ ոչ այլ
ինչ է, եթէ ոչ արհամարհել մեղաց. և միւսն է զգայա-
կանին ։ Ազդ՝ առաջինն է ի լքումէ ղղջման. և ի
ցաւոց այս խնացեալ լինի այն՝ զոր ասէ Երեմիա. սուգ Երեմ.
միանձն արա քեզ . քանզի մարդն՝ լսա բանականին 6.26.
պատի առաւել կամիլ զոչ մեղանչելն երբէք , քան
զապրիլն միածնին Բարոյ ։ Իսկ երկրորդ ցաւն ՛ւ
պահանջի զնարևատրութէ ղղջման , այլ զատարե-
լութէ նորին . զի այսպիսի ցաւս ՛ւ ընդ մերով
իշխանութէ ։ Եւ դիտելի է, դի ղղջումն այնքան կա-
րէ տարածել , մինչ զի ՛ւ միայն մեղքն , այլ և պա-
տիժն եթողցի , և այս կարէ լինել կրկնակի ։
Սիով կերպիւ ՛ի կողմանէ սիրոյն ու , որ պատճառէ
դարձուածութէն մեղաց . զի երբեմն այնքան կարէ բար-
բոքիլ սէրն ներքոյծութէ , մինչ զի հեռանալ ղըղ-
ջումն անտի՝ արժանաւոր եթորութէ ամ պատուհաց .
որպէս ՛ի մադդաղենացին ։ Այսով կերպիւ եղանի ՛ի ղուկ.
կողմանէ զգալի ցաւոց զոր կասկն զարթուցանէ ՛ի 7.41.
ղղջմանն . և զի ցաւն այն է պատիժ լինն , որ կարէ
այնքան ներտարածել՝ մինչ զի բանականացի առ՛ի
ջնջումն մեղաց , և պատժոյն ։ Ազդ՝ զանազանութէն
է ՛ի մէջ բեկման , և խորտակման , որպէս ՛ի մէջ ան-
ուեսակի , և ուեսակաւորի . որպէս ասի զանազանել
և զուեսակաւոր է հաւատոյ ։ Իսկ թէ բեկումն լինելոյ
խորտակումն , զանազանելի է . զի խորտակումն ասի
ընդհանուր ոչ քարշումն , և այս կարէ լինել կրկին կեր-
պիւ ։ Կամ բեկերակցութէ , զի ընդհան ընկերակցի
շարժման որ կայ ՛ի հոգին, և ուեսակաւորէ զնա. թէ-
պէտ և ոչ պատճառէ զնա ։ Երկրորդ կերպիւ, պատ-
ճառաւ , այնպէս՝ մինչ զի շարժումն պատճառեցոյն ՛ի
ընդհանդ ։ Առաջին կերպիւն բեկումն լինի խորտա-
կումն. զի պարզ ներքոյծութէնն այն միտով ՛ի հո-
գին ուեսակաւորի ՛ի վերայ եկելոյ ընդհանդն որպէս
գոյն ՛ի գալ լուսոյն ։ Երկրորդ եղանակաւն անկա-
րելի է զի բեկումն լիցի խորտակումն ։ Եւ թէ խնդ
լեսցի , արդեօք որքան ժամանակս պարտի գտնել
ոք վասն մեղաց, ասելի է , որպէս ասէ օգոստինոս ,
թէ յորժամ արձակէ ած զմարդն ՛ի կատարած մեղաց,
կապէ զնա մշանջենաւոր կապով գարշութէ ։
Այլ մշանջենաւոր գարշութէն մեղացն է կրկին . ոմն
ուանգութէ , աւասր միշտ պարտական է մարդն . նա և
յեւս

յեսո կատարեալ թողութեանէ մեղացն. զորմէ ասէ օգոս տինոս, խօսելով զապաշխարողին, թէ ապաշխարող միշտ ցաւեսցի, և ի ցաւոյն խնդասցէ. և վա՜ ոչ միշտ ցաւելոյն ցաւեսցի: Ի և այլ գաւշումն ներդործութեանէ, և առաջս ոչ է միշտ մարդն պարտական: Եւ ծանիցէ, զի երանեալքն՝ և պատուպարտելքն, և որք ի քաւարանն, ոչ ունին զղջումն յատկապէս. որով պատճառն է. զի ի զղջմանն յատկապէս առեալ՝ են երեքք, այսինքն, ընդոծ. ցաւ. և արդիւնաւորն ներդործութեանէ ապաշխարողին. իսկ յերանեալսն ոչ գոյ ցաւ, և ի գատապարտեալսն՝ ոչ գոյ ընդոծ. և ի յայնս որք են ի քաւարանն ոչ են արդիւնաւորն ներդործութիքը:

Յաղագս խոստովանութեան: ԳԼ. ԻԵ.

Խոստովանութիւնն է՝ որպէս ասէ օգոստինոս, որով թաքուցեալ տիւանութիւնն յայտնի, յուսով թողութեան: Առասիար բանականապէս ենթադրի խորհրդական խոստովանութիւնն, որ է մասն ապաշխարութեան, քան նիւթոյ որ է մեղքն, և քան գործոյն՝ որ է յայտնելն, և քան վախճանին՝ որ է յոյս թողութեան: Իսկ խոստովանութիւնն է երկակի. ամն է մտաւորական, որ լինի այ. և այս է քան բնական իրաւանց. և ամն է ձայնական, որ լինի մարդոյ. և այս ոչ է քան բնական իրաւանց, այլ աւետարանական:

Արդ՝ նախքան զմարմնանալն Քրի, բաւական էր մտաւորական խոստովանութիւնն, զի դեռևս ամ ոչ էր լեալ մարդ. իսկ յետ որոյ եղև մարդ, պարտի լինիլ խոստովանութիւնն մարդոյ՝ փոխանորդին Քրի: Քանզի այնու, որ Քն ապաստաւորացն խորհրդոց եհտ ղնշխանութիւն կապելոյ և արձակելոյ, եղոյց թէ խոստովանութիւնն նոցա ապաստ է լինիլ իւր դատաւորաց: Ապա ուրեմն Քն կացոյց զխոստովանութիւնն լուսեանն, այլ յատաքելոյն յայտնեցաւ, և հռչակեցաւ. որպէս ասէ յակոբոս. խոստովան լերուք միմեանց զմեղս ձեր. Արդ՝ թէպէտ ի զղջումն թողեալ լինի մեղքն, սակայն ձայնական խոստովանութիւնն է հարկաւոր. կամ՝ ներդործութիքն, յորժամ ունի զդիպուկ ժամանակ. և կամ

դնելով ի մտի , յորժամ ոչ կարէ · և այս թարգ ար-
համարհման կրնէ · և հարկաւորութիւն խոստովանու-
թեան այս յետ ձշմարիտ ղղջմանն , ի յայտնի դիպ-
ածոյ ոչ ի վան հարկաւորութեան տնտրին · վասն ղի
մեղքն արդէն իակ թողեալ ի ղղջմանն , այլ վասն
հարկաւորութեան հրամանին ։ Քանզի խոստովանու-
թիւնն , և փոխարէնն հարկաւոր է , ոչ միայն վասն
հաշտուելոյ ի դատաստանին այլ , այլ նա և ի դատա-
տանին եկեղեցւոյ ։ Բայց արդ զղաւրագոյից մեղաց
զոր պարտիմք խոստովանիլ , դիտելի է , զի պարա-
գայք ոմանք քաշուին առ այս սեռս մեղաց , որպէս
ննջելն ընդ առնանդով , և զայս պարտի խոստովանիլ
մարդն ։ Իակ ոմանք են որք ծանրացուցանեն զմեզս
ի նոյն տեսակի · և յայսոսանէ ոմանք են , որք կարի
լիս ծանրացուցանեն , որպէս թէ որ ընդ առնուն
զտուարին , պարտի նմա զմեծ մեռանել ։
Եւ զայսոսիկս պարտ խոստովանիլ · քանզի ոչ է բա-
ւական այնմ որ եառ յօտարէն զձարիւր դահեկան ,
ապա թէ առն զտուար լիս , մինչ այս լինէր ձշմարիտ
թէ և առեալ լցել զմի դենար ։ Եւ ոմանք են , որք ոչ
կարի լիս ծանրացուցանեն , որպէս դիտութիւն , և
ոչնչութիւնք · և զայսոսիկ ոչ պարտական որք խոստո-
վանիլ չի են իբրու ներելիք ։ Եւ ծանիր՝ զի պարտ-
գայքն որք ծանրացուցանեն զնոսին , են հնգետասան ,
այսինքն , կարգն , տեղին , չամբն , պատճառն · գի-
տութիւնն · ժամանակն , սահմ փորձութիւն , ոխտու-
տեսակ մեղացն , աստիճան պատուոյն · թիւնն · տիքն ,
դայեակզութիւնն , սերքն , եղանակն ։
Դարձեալ ծանիր՝ զի թէ մեղք ուրուք լինիցի յայո-
նի քահանային , սակայն պարտի խոստովանիլ զայն ,
զի ոչ է նմա յայտնի , ոչ դատաւորի ։ Իակ թէ հրքան
ժամանակս կարէ որք յայտնել զխոստովանութիւնն ,
երկու են կարծիք քանզի ոմանք ասեն թէ՝ մեղադրն
պարտի խոստովանիլ առ ժամայն , յորժամ ունի զդի-
պող ժամանակ ։ Եւ այլք ասեն թէ՝ վասն զի խոս-
տովանութիւնն է ի տուրսական հրամանայն ոչ առնէ
պարտական , եթէ ոչ ըստ տեղոյն , և ըստ ժամա-
նակին։ և կարծիքս այս են հաստատագոյն ։
Իակ եկեղեցի սահմանեաց , զի խոստովանեցիմարդն՝
դնեցայ մի անգամ ի տարւոջն , և իբրաքանչիւր չա-
փահասակ հաղորդեսցի ի հարկաւորութենէ . սակայն
վասն չորից պատճառաց , պարտական է որ խոստովա-
նիլ

Ա

Ընդ յառաջ քան զսահմանեալ ժամանակս եկեղեցւոյ : Կամ՝ վասն պատճառի խորհրդոցն, այսինքն , յորժամ կամիցէ ոք հաղորդիլ, կամ պատարագել : Երրորդ՝ վասն պատճառի վասնզի. այսինքն, Թէ ինչ երկիւղ մեզ : Երրորդ՝ վասն պատճառի խղճի մտացն , այսինքն , Թէ ներելոցէ ինձ խիղճ մտաց եւթող խոստովանիլ ոմն ժամայն : Չորրորդ՝ վասն կարեւոր Թէ ոչ աւրէ ունիցի ոմնեք զնաստուածայայ յայնմ տարածի, զոր յայժմ ունի, և կամ Թէ ունիցի զինչ յորմէ միայն պատն կարէ տրձակել, և այժմ ունի պատրաստ զնաստուածայայս կացուցեալ ի պահպէն :

Իսկ Թէ խնդրեսցի օրինաւ է խոստովանութիւն այնոքիկ որ ե՛ի մահուանէ մերոց . ասելի է, Թէ խոստովանեալ ե՛ հնար , և է՛ հրաման . բայց այնմ որ է հնար՝ Բ
ոչ է օրինաւ , որ քան է ի մերոց մահացուաց . սակայն ապաւէն ի հրամանեացն : ոմք կերդձանորաբար մերոյ ցեայն, Թէպէտ ընդունի զխորհուրդ , բայց ոչ զկրկ խորհրդոյն : Դարձեալ արդեօք զխոստովանութիւնն կրկնելի է . ասելի է , Թէ զխոստովանեալսն միանգամ բաւի հաւատալ ոչ է պարտ կրկնել , եթէ ոչ վասն չորից պատճառաց . որոց երկուքն են ի կողմանէ խոստովանողիս երկուքն ի կողմանէ խոստովանողիս : Ընդ առաջինն է՛ եթէ խոստովանեալսն ոչ ունիցի զբանալի իշխանութիւնն , ի մերոյ այնպիսւոյ արձակելոյ : Երկրորդ եթէ ոչ ունիցի զբանալի զիտութիւնն , այսինքն , որ ոչ գիտիցէ ընտրել ի մէջ գործութիւն , և ոչ գործութիւն : Երրորդ է՝ եթէ խոստովանողն կիսատեաց զխոստովանութիւնն , քանզի պիտոյ զբոլորն խոստովանիլ միամ , զոր ինչ ունիցի Գ
ի մտի : Իսկ եթէ ոմանք մերոց մոռանեցեալք եղեն , վասն այսորիկ ոչ համարելի զխոստովանութիւնն կիսատեալ : Չորրորդ՝ Թէ խոստով կամ անհոգ պարտ , և մոռացաւ զիսխոսելն . քանզի Թէ գիտէ. և կամիցի կատարել ոչ է հարկ կրկնել զխոստովանութիւնն : Իսկ Թէ ոք անկանիցի ի մերոյ , յետոյ խոստովանեցաւ բարի հաւատով , ընդդէմ Թէ՝ արդեօք պարտի կրկնել զնախնին պարտեալ խոստովանութիւնն ոմանք ասեն այո , այլ հաստատագոյն կարծիք է , Թէ ոչ է պարտական կրկնել յատկապէս , այլ ընդհանրապէս : Եւ ծանիցի՝ զի խոստովանութիւնն պարտ բեալ պատգամաւորօք , կամ նամակաւ , Թէպէտ և բաւի գոլ և արդիւնաւոր , սակայն լաւ այնմ որ է՛

մասն

ման խորհրդոյս՝ ոչ կարէ լինել այսպէս ։ վի խոր-
հուրդն ունի զբացայայտեալ իմն նիւթ , այնինչն
զձայնական խաւսուածոյն ի ղղայեցոյն , որում խնդիր
մուտ մարդոյն սովոր է յայտնել , ուստի առանց դար-
կի իմն ոչ է պարտ խոսուիանիլ բան այլ կէսլալ ։ բայ
ի տարիարուածն , կարէ ընանիլ պայասուիլեան
տանդէս գործոյ ։

Յաղագս որակութեան , և գործոյ խոսուանութեան։

ԳԼ. ԻԶ.

Որակութիւ խոսուանութեանն է , վի լի-
նիցի պարզ . խոնարհ . մաքուր . հաս-
տատուն . ճշմարիտ . յամառն . սերեալ .
պարանոց . խոհեմ . կամաւոր . ամեն-
քան , ամբողջ . ի ծածուկ . արուսաս-
հաւլեր . փութով . արի . և ամբաստա-
նող ինքեան . և լինիցի պատրաստ առ ի
հնազանդիլ ։ Ընդ՝ խոսուանութիւնն է օգուտ ի բա-
զում իրս ։ Քանզի ազատէ ի մահտանէ . զի որպէս
որ խոսուանի ի վիճաբանական առեն՝ դատապարտի ,
այնպէս՝ ի հոգևոր առենի ազատի ։ Շատ յայտնէ
մարդն . զի ասէ օգուտինոս . եթէ ոչ կամիցիմ
խոսուանիլ , ոչ կարեմ ծածկել զիս ի քէն՝ այլ զքեզ
յինէն ։ Չլիբս մուսն բժշկէ . ուստի ասէ Չերսնի-
մոս ։ խոցոտած ոչ խնդրեալ , յամր բժշկի ։
Չարքաւութիւն բանաւ . զի ասէ օգուտինոս . հալ բան
հանիրաւ , մեղայ , որ բանաւ զուտն արքայութեան ։ ղուկ.
բան օրինաւոյ ազատութեան անազատին ։ 23.43.
Ծածկել զանգս ուստի ասէ օգուտինոս ։ եթէ մարդն
բանաւ զանգս , ասէ ծածկէ ։ Չողոքմածութիւն այ կակ-
ղացուցանէ . զի ի վերայ սաղմոսին որ ասէ զանգս իմ սաղ.
գուցիւ զքեզ Տ՚ . ասէ մեկնիչն , եթէ մարդն ձանաչ 31.5.
չէ՝ ասէ Թողու ։ Չհոգին գոհացաւցանէ , որպէս սաղ.41.
ասէ սաղմոս . ի ձայն ցնծութեան խոսուանան եղէց ։.
քեզ Տ՚ ։ Չբարեխօսս բազմացուցանէ . քանզի քահան եբր. 7.
նայք աղօթեն վասն խրիստոնեից խոսուանութեացն ։ 27.
Չխիղճ մուսն սրբէ . զի ասէ օգուտինոս . խոսուա-
վանելով լինի մարդն ի սուբեղէն գեղեցիկ ։
Չգաշն սատանայի քակէ . որպէս յորժամ ոք յայտնէ
զձածուկս ուրուք ։ Չմարդն ընդ այ միաւորէ . զի
ասէ

ասէ օգուտունս առ ած . վինչ մերձաւորագոյն քեզ քան զքրիստ խոստովանողին . և կէանաք որէ բան հաւատոյ : Ուղղէ ի ճանապարհս փրկութեե . զի ասի յառաջագոյ . որ թագուցանէ զմեղս իւր , ոչ յաջողի զեացի նմա : Ցնդի զմեղս . որպէս ասէ ածուճա . առ զի թէ պատմէցից ինձէն զմեղս . և այլն : Ընտ զպահս փոխարինին . զի ասէ մեկնիչն ի մէրայ մատենէ . հրամայիլք խոստովանիլ զմեղս մեր զի զամենին կրեացուք փոխանակ պատուհասին : Ցգուշանայ ի չարէն . բան օրինակի փոխեալ առաջմնոց , որք պատաքս լինին , զի մի և այլք ապականեսցին :

Յաղագս թէ որում պարտ է խոստովանիլ :

ԳԼ. ԻԷ.

Ոչ հանրական կարգիր , զի խոստովանութիւնն պարտ լինի քահանայի , ուղղել զբանալիս . որք են գիտութիւն ճանէրոյ և ընտրելոյ , և իշխանութիւն կապելոյ և արձակելոյ : Այլ գիտելի է՝ զի որպէս մկրտութիւնն է խորհուրդ հարկաւորութեե , նոյնպէս և սպասխաչութիւնն : Ոչասի որպէս մկրտութիւնն ունի զկրկին սպասաւորս . մին , որոյ յարմարի մկրտելն բան գորճաւորեե , որպէս՝ քահանային . և միսն որոյ յանձնեալ լինի անտեսութիւն մկրտութեե պատճառաւ հարկաւորութեե . այսպէս , և սպասաւորն խոստովանութեան է կրկին . մին է՝ որոյ լինի խոստովանութիւնն բան գործաւորութեան՝ որպէս է քահանային :

Ա Իսկ միսն է՝ որ միայն լսելոյն զխոստովանութիւնն կալ ընդ պատիժ քահանային ի հարկաւոր ժամանակի , որպէս է աշխարհական : Սակայն ոմանք ասեն թէ՝ յորժամ ոչ իցէ քահանայ , ոչէ պարտ խոստովանիլ աշխարհականին այլ միայն այ : Եւ արդ՝ թէպէտ ամ քահանայ ունիցի զբանալիսն , սակայն ոչ ամենեքեան կարեն կապել և արձակել . որպէս են բանադրեցեալքն արգելեալքն , և գաւառապարտեալ հերետիկոսքն : Եւ այս ոչէ վասն պակասութեե կարգին , այլ զի ոչ ունին զնիւթ , այս է զշնաղանդեալս , որք քաւնին ընդոծանէ յորժամ բանադրին :

Բայց սակայն այսպիսիքն կարեն մերուել ի այս եւ խորհուրդ հարիաւորութեան , եւ թէ պատարագեցին , կատարի խորհուրդն · ի այս գոյացաբար յայլ կարգին · իսկ կապել եւ արձակելն յարենայ կարդին պատահորէն ։ Կամ եւ ասելի է թէ ոչ ոք կարէ արձակել զխոստովանօղն , եթէ ոչ յատուկ քահանայն իւր · այլ յատուկ քահանայն ասի քան վեց եղեալս կի ։ Կամ՝ ինքն տովիճն եկեղեցւոյ . երկրորդ փոխանորդ նորին · երրորդ՝ որոց շնորհաբանեալ իցէ շնորհեալ , որպէս են կարգ քարոզողաց , եւ մասնաւորաց · չորրորդ՝ որոյ տացցէ հրաման յատուկ քահանայն · սակայն ոչէ պարտ տալ , եթէ ոչ իցէ քահանայն խոհեմ, հասուտ , եւ ծանօթ · հինգերորդ՝ վանն հարիւրապետութեան · զի յորժամ մերձ իցէ ուրուք վտանգ մահու , իւրաքանչիւրոք քահանայ կարէ արձակել զնա ։ Եւ օտար ձանապարհորդք , եւ ուխտաւորք կարեն արձակիլ յայնց որոց են մերձ ։ Վեցերորդ՝ վանն պատասխանութեան քահանայի խրոյ · այս է, թէ իցէ տրեպտ · կամ յայտնօղ խոստովանութեան · կամ սակաւ իցէ զխոստովանօղն ինքեան քարշել առ մեղս ։ Քանզի յայնժամ եթէ ոչ գտանիցէ զայնքան քահանայ որ ունիցի զնշխանութիւն , եղիցի նմա յատուկ քահանայ , ոչ ո՞ւ իցէ , այլ խոհեմ ոք , որ իցէ ծանօթ , լաւ կարդին , եւ լաւ անձին ։

Յաղագս ծանկելոյ զխոստովանութիւնն ։

Գլ. ԻԲ.

Որ ինչ լինին ի խորհուրդս արտաքոյ՝ են նշանք իրացն որք լինին ի ներքոյ. եւ զի խոստովանութիւնն , որով հնազանդի ոք քահանային ի՝ նշան ներքինն , որով հնազանդի ոք այ ։ Իսկ զմեղս այնպիսւոյն ծանկի ասե , որ սուորդրէ զինքն այ ի ձեռն ապաշխարութեան · վասն այսորիկ, պարտ է ի հարիաւորութեան խորհրդոյն՝ զի եւ քահանայն ծանկեսցէ զխոստովանութիւնն ։ Են եւ այլ օգուտք այսմ ծանկութեանս · զի այսու մարդիկք առաւել քարշին ի խոստովանութիւն , եւ պարզագոյն խոստովանին զմեղս իւրեանց ։ Կամ՝ քահանայն ոչ միայն պարտի ծանկել զմեղսն զոր լսեաւ ի խոստովա-

վանութեանն. այլ և զայն ասի, որով կարեւ յայտնել մեզ առաքին, կամ մեղքն. այլ կարեւ խոստովանութիւն առնել ի ոք ինչ քահանային գիտելոյ խոստովանութեանն որպես պատ. լինիցի այնմ գիտակ որպէս մարդ. և զայս առնէ, յորժամ տայ նմա հրաման առելոյ. և ըստ այսմ ոչ լինի յայտնիչ խոստովանութեան:

Իսկ թէ ինդրեսցի. արդեօք զայն զոր գիտէ քահանայն ի ձեռն խոստովանութեան, և թէ գիտիցէ և այլ կերպիւ, կարիցէ՞ յայտնել. ի վերայ այսորիկ զանազանք են կարծիք. այլ այս է ճշմարտագոյն, զի քահանայն թէ գիտէր զնոքա զայն ճշմարտապէս, թէ յատաջ քան զխոստովանութիւնն, և թէ յետոյ, ոչ է պարտական ծածկել, ըստ այնմ որ գիտէ երբեմն զմարգ. սակայն զգուշացեալ ի գայթակղութենէ: Եւ ծանիր. զի կերպ ասելոյս՝ ասեմ քեզ զայս խոստովանութեանն, ոչ փակել ի նեղելոյ կնքոյ խոստովանութեան. զի ոչ պահի անդ ձեւ խոստովանութեանն, կամ կարգ.

Յաղագս փոխարինին: ԳԼ. ԽԹ.

Պարտ ի պատուերազմունս՝ յետ առնելոյն զնաշխատութիւն, ոչ առժամայն թողուլ զնին պարտք այարեալ վաստակն. այլ յետ թողուլեն մեղացն զղջմամբ և խոստովանութեանն, ունայ փոխարինական պարտք պատժոյն: Արդ դնէ զինն խոստովանողացն ի վերայ խոստովանողաց, առ ի հինն փոխարինին. որպէս՝ ի բաց կալն անդրէն ի մեղացն. և անդրէն հաստացանել զթղթականն:

Եւ դնէ ինչ առ ի յօգուտութեանն փոխարինին. որպէս է՝ ի բաց կալն յինկերակցութենէ տարաց: Եւ հրամայէ ինչ, առ գոյացութեանն փոխարինին. որպէս է հակինն. պահելն. առնելն զողորմութեանն, և այլ ինչ պատժական գործ: Եւ դնէ զոմանս առ ի կատարելութեանն, և անհոգութեանն փոխարինին. որպէս են գերազանցական բարեգործութեանքն: Արդ փոխարինն պարտի պատասխանել մեղացն ի չերբիս իրս. ըստ Թուոյն, որպէս ասէ սաղմս. լուացի զամ գիշեր զմահիճս իմ: Ըստ կշռոյն. ոսոսի ասէ օգուտիւոս, չափարութեամբ պարտ է առնել, որ հանգերձեալն է անհամահաւասար

զոր

զոր ինչ առնէ մահկանացուն վասն յապաղելոյն զմահ։ Ըստ չափոյն ։ ուստի ասէ գրիգոր՝ այնքան ժամանեսցէ սպասել մինչ պատրիճն ի յապաշնարհութենեան որ քան տեղասցէ եկող ի մեղս ։ Եւ երեքեանս այսոքիկ ինդբին ի յապաշնարհութենէ ըստ պատուհասմանբութենեան, և ոչ ըստ հարկահարութենէ ։

Յաղագս մասանց փոխաբերին առ հասարակ ։

Գլ. Ի։

Մխաբինականքն են ունինք նախնականքն մասունք, պատիժքն, պահքն ։ աղօթքն, ողորմութիւնն ։ իսկ ունինք երկրորդականքն որք և վերածին առ պատուիրն ։ որպէս է՝ հոգին, երեսցոյն ի յուխտ, և դանել զինքն ։ Որք ասեմք, Թէ ամ գործք որք կրօնասիրեն զնախնին, վերածին առ պահքն ։ և ամ հոգևորք առ յաղօթքն ։ և ամ գործ գթութեան, առ ողորմութիւնն ։

Իսկ բաւականութեան նախնական մասանցն առեալ լինի ի կողմանէ կատարին յորմէ է շարժումն փոխարինին ։ զի պահքն յետս նահանջիմք ի ցանկութենէ մարմնոյ ։ ողորմութիւն, ի զանկութենէ աչաց ։ աղօթքն ի յամբարտաւանութենէ ասուի կենաց ։ Եւ այլ կերպ ևս առեալ լինի բաւականութիւն այս՝ ի կողմանէ կոպարին՝ առ որ լինի վճարումն ։ զի պահքն կարգաւորի ժարդն ի չինքն ։ ողորմութիւն առ ընկերն ։ և աղօթիւքն առ ած ։ Ըստ երրորդի եղանակի առեալ լինի բաւականութիւն այս, ի կողմանէ նեղութեան, յորմէ լինի փոխարէնն ։ Չի ողորմութիւն լինի փոխարէնն ի բարեաց ապատաքին գոյից ։ պահքն ի բարեաց մարմնոյ ։ աղօթիւքն ի բարեաց մտաց ։

Ըստ չորրորդի եղանակին առեալ լինի բաւականութիւն ի կողմանէ կերպոյ փոխարինելոց ։ Քանզի լինի փոխարէնն ըստ երից եղանակաց, պատիժն, կամ պատժելով ։ կամ տալով զիրիանս ։ կամ ազատելով ։ Չառաքինն առնելոյ պահելոյ ։ զերկրորդն ողորմութեամբ տալով ։ զերրորդն աղօթելով ։ Ըստ հինգերորդ պին առեալ լինի բաւականութիւն այս՝ ի կողմանէ ներգործութեան ։ Քանզի փոխարինանն հանդիպելիք երից մեծամեծաց բարեաց, պատիժն, ընդունելու-

թեան ընդդէմ. Թողութիւն պատճառ. և մաքրութիւն մեացորդաց մեղաց: Առաւաւտնեան երեւի դոլ օգուտ աղօթիցն, վասն բազմութիւն բարեխաւսացն. առ երկրորդն պահքն. և առ երրորդն աղօթքն:

Յաղագս իւրաքանչիւր մասանց փոխարինին: ԳԼ. ԼԱ.

Ա

Րկին կերպիւ առևտուր լինի ողորմութիւն, կամ դիտաւորութիւն ընդդ զգետս կարեւոց ընկերին, և ըստ այսմ է գործ ողորմածեան. և կամ դիտաւորութիւն առնելոյ զիմաստին, վասն պարտուց վերաւորելոյն զնա, և ըստ այսմէ գործ արդարութեան: Ոչսոյն ըստ առաջնոյ կերպին, յատկապէս վերաբերի առ արդիւնաւոր կեանս. և ըստ երկրորդին վերաբերի առ ի թողութիւն մեղացն. զի այսպէս արարեալ ողորմութիւնն, է յատկապէս փոխարինական: Ալ վասն պահոցն դիտելիէ, զի երկու լինի գոն ի մարմինն. մինն է բնութիւն, որ պարտի պահել. և միւսն մտածութիւն, որ պարտի ձնդիլ: Ալ պահքն որ պահէ զբնութիւնն, և ձնդէ զմտածութիւնն, ըստ այսմ կերպի բարի է, և փոխարինական. բայց ըստ այլումն կերպի ոչ: Նաև աղօթքն կրկին կերպիւ պարտի լինիլ. կամ ի ընդունելութեան խնդրելոյ բարեացն, և ըստ այսմ է մասն, կամ գործ՝ խոհման. և կամ վասն փրկելոյ ի չարէն, և ըստ այսմէ յատկապէս մասն փոխարինին:

Յաղագս արդարացուցման ամբարշտին: ԳԼ. ԼԲ.

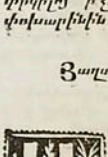

Րդարանալն ամբարշտին՝ է չարժուժ յանարդարութիւնէ առ արդարութիւնն: Արդ՝ ի յարդարանալն ամբարշտին չորք իրք խնդրին, պատիժքն, չարժուժն անձն, ներհնանականի. զղջումն. հեղումն ընծայից. և Թողութիւն մեղաց: Որոց առաջին երկուքն՝ են ի կողմանէ ընդունողին և

և միւս երկուքն են ի կողմանէ առնողին ։ Արդ՝ վե-
րոյ ասացեալ չորեքեանն են կամնդառանդն ժամա-
նակաւ , այլ ոչ բնութիւ ։ Իսկ նախընթերութիւնն և
վերջաւորութիւնն , որ ի բան կարգի բնութիւ , կեր-
պիւ իմն վերացեալ առ կարգ պատճառին , և պատ-
ճառելոյն ։ Իսկ ի մէջ այսոցիկ երեւի գոլ այս կարգ
պատճառելութիւ ։ Քանզի պատճառաւքն չարժումն
անձին չհամաւասարին է նախընթացն քան զայլ երե-
սեանն , զի առ այսոցիսի փոփոխմունս խնդրի հաւա-
նութիւ կամացն ։ Իսկ կամքն և անձինչհամաութիւնն,
առեալ զինին ասու մասն նոյնոյ իրի ։ Նաև չարժումն
այս՝ կոչի չարժումն անձինչ համաւանի ։
Իսկ չարժումն այս՝ որ ի ձեռն անձինչհամային հաւա-
նի այ որպէս առաջեալ չարժոյ , կոչի չարժումն հա-
ճատոյ , զի ունի զինն ճշմարտին , և զինն ախորժման
որպէս հաւատոն ։ Այս սակս , թէ չարժումն անձ-
նինչհամային , և կամ չարժումն հաւատոյն ի չյա՞ծ ,
պատճառաբար է նախինն քան զչարժումն ։ Արդ՝ որ
զղեալ ի մեղաց ։ զի որպէս ի ժուռնեք մեղացն նախ
ինն է՝ դարձումն առ աստեղծածս , քան չետս դար-
ձումն ի աստեղծոզէն , փոխանակ որ դարձումն պատ-
ճառ զչետս դարձումն ։ այսպէս և ի չեղծումն մե-
ղաց նախինն է դառնալն առ ած անձինչհամային
կամաք , քան զչետ դառնալն ի աստեղծածոց , զ որ զա-
լոյն ի մեղաց ։ Քանզի որ է առաջին ի չարամանիլն,
է վերջին ի թարեալ ։ Արդ՝ երկուքեան չարժ-
մունքս այսոցիկ , այսինքն , անձինչհամային , և
ղչմանն են նախինքն՝ քան զչեղծումն շնորհաց ։ զի են
նախապատրաստական պատճառք որոյք շնորհն սուր-
գէս ։ Չի թէպէտ ած առանց ամ՝ նախապատրաս-
տութիւ կարէ զայս արագացուցանել զամբարիշտն , սա-
կայն խնդրի նախապատրաստութիւն ի մէջս կող-
մանէ ։ զի որպէս խնդրի նախապատրաստութիւն ի
կողմանէ ներհոգւոյ ի բնական փոփոխմունս առ ի լրնդու-
նել զտեսակ , այդպէս և ի փոփոխմունս կամաւո-
րսկանս ։ և այս ոչ ի յանկարծութիւ առնողին , այլ
ընդունողին ։ Եւ և այլ պատճառ , զի ի յարագացու-
ցանել ամբարշտին ։ զինն ներքինումն միոյ տեսակի ,
և արտաքսումն ներհակին ։ Նմին իրի՝ խնդրին նախ
սասացեալ երկրքեանքն , այսինքն , չարժումն անձինչ-
համայնին , որ պատրաստ առ ի լրնդունելութիւն
շնորհացն ։ և զղջումն , այսինքն , հեռացումն ի մե-

քանզի , որ պատրաստ առ ի յարատեան մեղաց ։
Իսկ ընդդէն նախ հեղեալ լինի քան զի ազատեալ ի մեղաց · զի ի ձեռն ընդհատից ծողմանի մեղքն · որպէս ի ներքինն ծուխ սեռակին՝ քանակաբար նախընդացեալ է սեռացին , որ արտաքոյ ի կողմանէ առաջնոյն քան զայն՝ որ է արտաքոյ ի խոկ ինչ զի աղբիւր արդարոյն հանապազ ընդհատ խոցին , կամ մի դիւրն միոյ · ծանիր զայնոսիկ ի Քանզի արդարոյն կրկին կերպիւ առեալ լինի · որպէս և ծնունդն · միով կերպիւ որպէս զի ասիցի զարժանն առ արդարութեան հանապազ կատարեալ ներին · և բան այսմ յայտնապէս բար · որպէս յորժամ յառաջանայ նախադատաստան ի Քանզի , և տեսանի ընդ նմին անհուն և պարզ ղօրութիւն , որ անհուն միաբան դործէ ։
Երկրորդն է՝ զի լինի ի պարզ ենթակայի , այսինքն , ի միան ։ Երրորդ՝ զի առանն ար արտաքոյ , այսինքն , մեղքն , ոչ միջի յառաջագոյն քան զներքինն ծուխն ընդհատ · այլ ամենևին ըն նմանատ պարզ բոպիսի լինի երկաքանչիւրն ։ Իսկ առայն՝ որ առ օդատնիսս , թէ միջադոյն է այդպարագայիցն դամբարիչն քան առեղծանել դերին , և զերկիր · առ լեռ , թէ միջադոյն է բան իրին այն որ լինի , զի լաճայն է · այլ ոչ բան կերպի առնելոյն ։
Քանզի թէպէտ ի յարդարանն անմարդոյին լինի առեսանելագար ընդդիմամարտիցն , այսինքն , ներքինին առ ներքինն · ճանայն ոչ ընդ ընդդիմամարտիցն առնողական · որով ընդդիմամարտեցեալ ինչ առնողին , այսինքն այ , որոյ զղօրութեանն ոչ ինչ կարէ ընդդիմանալ ։ Ասէ՝ ի յարդարանն ամբարշտին , է՝ ինչ ի կողմանէ այ , և է՝ ինչ ի կողմանէ մեղադործին , և է՝ ինչ ի կողմանէ եկեղեցւոյ ։ Ի կողմանէ այ , են երկու · այսինքն , ողորմութիւն , որով Աստուած զպարտաւորութիւնն , և արդարութիւնն , որ պահանջէ չեմարտիւն իւր · կամ առաւ , կամ ի բաւարարին , և այսոցիկ նշանակին երկոքումբք աչակերտօքն , զորս առաքեաց Տէր յամ տեղիս ուր ինքն երթեալ էր անդ մարմնասէս · իսկ առաւ ընդոչօք և հաղորդապէս ։
Այլ և ի կողմանէ մեղադործին , են երկու · այսինքն ,

յառ, և ասէր. առա՛ս են երկու քար ազօրեանց ։ որով օրինի
փրկի մեղքն. զոր բան օրինացն ոչ է պարտ դատել Ղա.6.
առանցին։ Եաւ՝ ի կողմանէ եկեղեցւոյ են երկու։
Ա՛ստ օրինէ՝ արդիւն ։ և մանաւանդ ՚ի՛ն, որոյ արդիւնքն է անշառ ։ նա և պղոյզ սրբոց, որք պարին զգազուամ չերաւանդ չործս ։ որք ամք են եղեալք ի՚ներքոյ իշխանութե՛ք քանզիզաց · որպէս զի որ ինչ պահանջի մի՚ա՛ անդամոյ եկեղեցւոյն, ըզդի՚ մեա՛ցն ։ Ասեմ՝ եթէ որ ոչէ յանդամոց եկեղեցւոյն · յովհ.15.8
ոչ առցէ ՚ի՛նչ վերս ասացեալ արդիւնն։
Երկրորդն է՝ ներդրումն ՚ի՛ն, զոր տայ եկեղեցի ձեռամբ պատկն, և եպիսկոպոսացն · սակայն զի ներդրումն՚ի՛ն այն՝ ազգացն օգտիցէ, որպէս խոստացեալ լինի, պահանջի իշխանութի՛ն · և պատճառ, այսինքն հաստատակաց օգուտն, ՚ի յոր պարտի նկատել առաջն. նաև պահանջի հաճատ տեսակացեալ, և տնտեսութի՛ն, որով պատգ զգին ՚ի՛նչ վասն որով առաքեալ լինի ներդրումն՚ի՛ն, և երկրաքանչ այսոցիկ խնդրի՚ն ՚ի կողմանէ ընդունողին։

Յաղագս տպաւորութեան ներելի մեղաց ։
ԳԼ. ԼԳ.

Պաշտօնեայ է հնար ; կացուցեալ առ՚ի յարտաքսել զմեղս, որում պարտի զգալ զ պարտիս, որ ՚ի միայն վասն մահու՚ չափ մեղացն ; այլ և վասն ներելոյն պարտի : Զայս է՝ զի տպաւորութի՛ն է հնար՝ ընդդէմ երկդիմութեան · սակայն տպաւորութի՛ն ; ո՛չէ պարտաւոր ներելեացն, այլ վասն մահու՚չափ մեղացն · զի տպաւորութի՛ն է՝ կարգեալ առ՚ի վերսին նորոգութի՛ն սիրելութեան այ, զոր բառնայ մահու՚չափ մեղքն · և թէպէտ տպաւորութի՛ն ո՛չէ պարտաքար վասն ներելեացն, սակայն լինի պատասխանի՛ն · և այս ըստ երից եղանակաց ։ Նախ՝ պատճառաւ երկպառնութեան. որպէս յորժամ կարծեացուք լինել մահու՚չափ ։ Երկրորդ՝ պատճառաւ կացու՚գմանն · որպէս յորժամ պարտական է մարդ խոստովանիլ մի անձամ ՚ի տարօղն, և ոչ ունիցի զմեղս եթէ ոչ զներելիս։ Երրորդ՝ պատճառաւ վտանգի · որպէս յորժամ

հեշտութիւնք ներկուսին այնքան յառաջանայ, մինչ զի
թէ ոչ յեաս դարձցի, քարշեսցէ զնա ի մահուանէ.
Այլ ասեն թողուլեմ ներելի մեղայն զխոսել ի, զի
ասեն երկուց պատճառաց ոչ լինի թողեալ:
Ասացինէ՝ թէ ունի այնպիսին զմեղս մահուանէ.
զի առանց թողուլեմ մահուան մեղայն ոչ լինի թո-
ղուլեմ ներելի մեղայն. Թեպետ ընդդէմ կարէ լի-
նել այսպիսեաք, զի Յոհաննէս մահացուն առանց ներ-
կուելոյն Ասան զի մինչ մահուական մեղքն բառնայ
զսէրն որ Ծածկէ զամ մեղս, յայտէ՝ զի կալցի ի
մեղս մահուական՝ ոչ ոք ներելի թողեալ լինի:
Երկիւղն է յոյժ ամ կամն մեղ բնեալ ի սեր
ներելի մեղայ ուրուք բազորելոցն, զի այն ոչ կա-
րէ Թողանել. Եւ այս զան բառնալ պատճառաց:
Նախ զի ամ մեղք կայցեմեալ Թողուելեան ըստ կրկ-
նին իրաց, այսինքն ըստ մեղայ, և ըստ պատժոյն.
այլ ոչ կարէ լինել Թողուլ Երկիւղին Թարց առա-
նոյն. զի որքան ունի մարդ զմեղս, է պարտական
պատժոյն: Իսկ մեղքն կայանայ Երանելագործելի կա-
մաց. ուստի այնպէս ի խոստովե Տացեալ կամին ոչ
է կարգաւորեալ. ապա Թէ ոչ երկու հակակիռք լի-
նելին ի ներելիսն: Երկիւղ զի ընդ մեալ պատճառին,
ոչ կարէ բառնել պատճառելեացն. այլ անկարգաւո-
րեալ կամին առ իր ինչ է պատճառ ներելի մեղայն.
ուստի ձեռնալ կամացն բնեալ իսայն, ոչ լինի Թո-
ղեալ ներելի մեղքն այն: Կամ զիտելի է, զի մինչ
լելի մեղքն կարէ Թողանել առանց միւսոյն. զի մա-
հուական մեղքն որ առաւել ազդագուցանէ, կարէ
Թողանել առանց ներելոյն: Դարձեալ զի մեղք մա-
հուական այնպէս անդառնալ է ապ, մինչ զի զմեղայսն
առնէ անդառնալ ապ. այլ ներելին Թեպետ անդառնալ
է ապ, վասն զի է անկարգ իմն, ասկայն ոչ զրկէ ի շնոր-
հացն. այլ նուաճեալ բան այնմ որ յառաջագիտե-
Թիւնն ներ առ անդառնալնն լինի արգելեալ. և վասն
այսորիկ մի ներելին, ոչ այսչելոյ զԹողուլեմ միւսոյն
Դարձեալ զի ներելի մեղքն ոչ են կապարկելեալք
ընդ միմեանս, ոչ ի կողմանէ յեաս դառնալոյն զի ոչ
յեաս գարձցանեն ի ծայրագոյն բարւոյն, և ոչ ի
կողմանէ դառնալոյն. Նմին իրի մինն կարէ Թողանիլ
առանց միւսոյն: Այլ ոչ է այնպէս զմահուական մե-
ղացն. ուր մինն ոչ Թողեալ լինի առանց միւսոյն. զի
առնին զկապակցութիւնս առ իրերաս ի կողմանէ յեաս

գառնալոյն։ Չի խրատ՝ անվերջ մահուամբ մեղք չեւս զարձուցանէ յոյ, թէպէտ ոչ ունկնդիր զկատարեցու թիւ ի կողմանէ զարձմանն։ Այլ յասացէ լուսո հաւաքեա՛զ այլ կերպիւ ունկն դնիցեն առիւրս մահուամբ մեղաւ, և այլ կերպիւ մահուապարտ առնել ուրիշին։ Քանզի մահուապարտն այնպէս են առիւրս, մինչ զի միւն ոչ լինի թողեալ առանց միւսոյն։ Այլ մահուապարտն այնպէս են ընդ ներելեաց, մինչ զի մահուապարտ թողեալ լինին առանց ներելոյն։ այլ ոչ ներելին առանց մահուապարտին։ որոյ կրկին է պատճառ։ Առաջինն է՝ զի մահուապարտ և ներելի, ունին զնիւթ ուրիշս ունակութեան և տրամադրութեան։ իսկ բարձմամբ ունակութեան կարէ ձեալ տրամադրութեան։ և ոչ անդրադարձեալ։ Երկրորդ՝ զի մահուապարտ մեղքն հակասին սիրոյն։ իսկ ներելին եռանդեան նորին։ արդ բարձմամբ սիրոյն բառնի եռանդն, այլ ոչ անդրադարձեալ։

Յաղագս թէ որով լինի թողութիւն ներելի մեղացն։

ԳԼՒ. ԼԴ.

Բդ՝ առ ի թողութիւն ներելի մեղացն ոչ պահանջի նոր ունակութիւն սիրոյն։ այլ քաւական է նոր շարժումն։ զի ներելի մեղքն ոչ բառնայ զունակութիւն առաքինութեան, այլ արգելու զդործ նորա։ Կաւ ի լուսեղէն, զի ներելի մեղքն ոչ երբեք թողեալ լինի թարց զղձման։ որոյ պատճառ է, քանզի որքան բեւեռեալ միայ կամքն ի ներելի իմն մեղս, ոչ երբեք թողեալ լինի։ այլ պարտ է յեւս զարձուցանել զնաքն յայնմանէ, զոր նախկ նարար կաւէր։ որ է անհնձոյ լինել նմա զոր կամեցաւ։ և այսպիսի արշաւուն թիւս, ասի ցաւ զղձման։ Այլ ասա զղջումն առեալ լինի ըստ երից եղանակաց, այսինքն, կամ ունակութ, կամ ներգործութեան, և կամ ձգտաւորեն։ Արդ զղջումն ունակութ ոչ է բաւական առ ի թողութիւն ներելի մեղացն։ զի յայնժամ որ ունէր զունակութիւն առաքինութեան, ոչ կարէր ընդունել զներելի մեղս։ և ըստ այսմ ներելի մեղքն ոչ կարէր լինել ընդ ընտրեաց։ Կամ զղջումն որ ներգործութ, ոչ միշտ պահանջի։ զի հետևեր թէ

մեղքն զոր ոք ոչ ունէր ի մտի , ոչ լինէր թուել ։ Եւ ան որոյ պահանջի զղջումն միջակութիւն , այսինքն , զի լինիցի նմա մեղքն անհամեմատ ներելոյ ծանրագոյն քան , կամ անորոշակի : Արդ ասեմ անորոշակի , զի ամ ներելի մեղք ոչ կարեն համարիլ առանձնական . նաեւ իրի բաւական է այն ի զղջումն , մինչ զի թէ ներելի ինչ ի միտ աճիցէ որոշակի , ոչ հանգոյսի նմա : Այլ դիտելի է , քանզի այնքան ջերմեռանդ լինի սրտի շարժումն սիրոյն առ ած , մինչ զի ծանեալ զի զամ մեղս նորա ներելիս , նա եւ առանց ներելոյ ծանոյ մտածելման նոցին . զի յորժամ ոք ջերմեռանդ զղջմամբ վերայ առ ած , անհամոյ է նմա ամ ինչ որ յապաղեցուցանէ յայ . եւ այսպէս թէպէտ որոշակի ոչ ածիցէ ոք ի մտի զներելին մեղսն , սակայն ի շարժումն այնմ զարհուրանակի անորոշակի ուրշաձութեի նեղ բերի մեղացն . կամ միոյն , կամ ամենեցունց ։

Այս եւ գիտելի է , զի ի զղջումն ներելեացն՝ ոչ պահանջ ի դնելն ի մտի ոչ մեղանչել ներելապէս , որպէս ։ ի զղջումն մահացուցի մեղացն : Այլ բաւական է մի անհամոյացի նմա անցեալ մեղքն եւ ապաւեթիւնն , որով ձկտի առ ներելի մեղքն . թէպէտ ի նմանէ ոչ կարիցէ լինել ամենեին սուրբ . սակայն այնպէս՝ զի կամքն ոչ ունասցէ քեւեռեալ ի մի ներելի մեղս , զի այնպիսի մեղքն ոչ լինի թոյլեալ , ոչ ի տասարակ , եւ ոչ ի յատուկ զղջման . որոյ պատճառ է , զի խորհրդին ի մահառւոյ մեղաց է ընդ մերով իշխանութեի . ոչ միայն խրատանութեան , այլ եւ ամենեքեան . իսկ ի նե բերեացն թէպէտ իւրաքանչիւրոցն կարեմք խորհիլ , այլ ոչ յամենեցունցն որ պատահի վասն տկարութեի բնութեանն : Արդ բաղումք են որք բանեան զմեղս ներելիս , որք եւ պարտանային ի յիշելիս . նախ ի յայնմ որք պարգեւեն զերծոյն , որպես են ամ խորհրդոք եկեղեցւոյ : Երկրորդ ի յայնս , որովք բանեին զգեղմանք ջերմեռանդութեի , եւ չնորհեալ , որպէս ե օրհնեալ Յուդն , որ յետոյ ընկրկէ զզղջութեիս Թշնամ ած . եւ եպիսկոպոսական օրհնութեի , եւ այլք որ բանականք : Երրորդ ե կրճատելի խնայարհութեան ի մերս կողմանէ , որպէս ե բանիւս կրճատին սրտ նական աղօթիք . աղօթիւնին , եւ պահքն , եւ այլք այնպիսիքք : Որոյ պատճառն ե , քանզի ներելիքն լծո ղեալ լինին եւանդիւ սիրոյն , որ որոշակի , կամ անո րոշակի , պարտանակ զայս ամն որք բնաւորեալք են

են ըստ [ա]քեաց՝ զարհուրանել զիերամանդութիւն սիրոյն ։ նախ իրիւ՝ այսպիսիքս [թ]ողուն զներս ներել ևս ։ բանզի մինչ ըստ քանակութիւն չիերամանդութիւն քնի քանակութիւն [թ]ողուելոյ ։ այլ ևս ըստ որում ի ձեռն հասանձելոցս՝ ամբագանայիցեա , կամ փոքրագունակիս զարհուրանքի չիերամանդութիւն , որ որշակի , կամ անորոշակի պարունակիւ զղջումն , յորմէ կամ սակաւք ներելիք [թ]ողուին ։ ոչ սակայն միշտ բնաւքն ։

Յաղագս վերջին օձմանն ։ ԳԼ ԼԲ։

Այնորդն այ և մերդկան , ոչ միայն կոչի Յիւ ըստ այնմ որ փրկիչ , այլ և Քիւ , ըստ այնմ որ տեղու՝ [ի]այսր ներսին օձմանն ։ որ [ա]նանակեցաւ ի դամբէն որ [ա]ռիւծոյ օձաւ ։ Նայս՝ ի սոսն հոր [ե]ւրոյ , ի նշան հանդերձելոյ [թ]ագաւորութեն ։ և այս [ա]նանակ զօծումն որ քնէն ի մկր[ա]տութէն ։ Երկրորդ՝ [ի]քերթոն՝ ի վերոյ յատակ ։ և յետս այնորիկ ունէր զբաւամ պատուիրանսն ։ և այս [ա]նանակ զօծումն դրոշմին ։ Երրորդ դարձեալ՝ ի քերթոն ի վերոյ ամ [ի]արտերն ։ և յետս այնորիկ [ե]ամ պատուոյ [ի]սաղաւարթէ , և այս [ա]նանակ պնէրջին օձումն ։ Արդ՝ ի դոյացութէ այսմ [ե]ւրեքդոյս են հինգ ։ Նայս՝ զի օձոյն [ի]ինքեան [ե]րկրորդն է դիտաւորութին պատարանեալ ։

Երկրորդն է՝ նիւթն պատկանեալ , այսինքն , [ի]ւղ հիւանդաց ։ Երորորդն է՝ ձէ բանին , որ է այսպէս՝ եթէ օձմանեա այս և իւր անհնագանդէ տղոյմութէ[ն] ։ [Թ]ողցէ քեզ ած , զոր [ի]նչ մեղաւոն տեսանէ[ն]ցէ , և այլ զայսութէ[ն] ։ և զձէ բանիս այս , պարտի առել օձոյն ։ Հինգերորդն է՝ ոտղի օձմանն , որ է աչքն ականջն , ունն ։ բերանն ։ [Թ]իկնամէջն ։ և ձեռքն ։ Ի խորհուրդս այս՝ ձէ բանիցն է մաղթողական ։ քանզի խորհուրդս այս , պարտի աղօթիւք եկեղեցւոյ և կերպիւ օծանդակութէ օգտել ։ Քանզի տեսեալ [ի]նի առ ի ներգործութէ , այսինքն , ի մաքրութէն [ա]ճագելոց մեղացն ։ որոյ մարդն գործովք [ի]ւրովք , այսինքն , ապաշխարութէ[ն] կարէր հասանել , եթէ ոչ արգելոյր հիւանդութէին ։

Ղեսու. Ճանիր , զի ի խորհուրդ իմ ձեզ բանիցն է
յակ. 5.14 ի յաղօթս միայն որպէս ասաս : Ոչ ասէ յաղօթս. կո-
չեցեալ զերկրացոյս եկեղեցւոյ , և արասցեն պաղօթս
ի վերայ նորա : Իսկ ի խորհուրդս ոմանս , կայանայ
միայն ի յարատաեւութենէն բանիցն . որպէս յայտ է ի
մատ. 28.19. մկրտութենէն : Զի ասէ Տէրն , մկրտեցէք զնոսա յա-
նուն հօր , և որդւոյ , և սրբոյ , ոչ յիշելով անդ՝ զի
պաղօթից : Այլ ի խորհուրդ իմն , ոյր ասէն ոմանք ,
կայանալ ձեռն ի յաղօթս , և ի յարատաեւութենէն բա-
նից , որպէս խորհուրդ ապաշխարութեան :

Քանզի սովորք են խոստովանահարքն , նախ աղօթել
առ Աստուած զարձակումն և զթողութենէն շնորհեցէ քեզ
ամենակալողն և ողորմածն , և յետոյ ասէն , եւս ար-
ձակեմ զքեզ յամ մեղաց քոց . անուանեալ հօր , և որդ-
ւոյ , և սրբոյ , ամէն : Քանզի ի մեղս անաս-
գիս ամ , և եկեղեցի . վասն այսորիկ ըստ առաքելոյն
լինի աղօթք . և բաւ երկրորդիւն արձակումն :

Արդ՝ խորհուրդս այս ոչ լինի տուեալ , եթէ ոչ ի
չահ հաւատացեալ , որք երկիւղ ունիլ զմեղս ներելիս ,
ընդդէմ որոց կացուցեալ է խորհուրդս այս . նա և ոչ
տուեալ լինի այսոց ; եթէ ոչ միայն հրաժարեցաց , որք
լինին ի վտանգի մահու : Քանզի առողջացն ոչ լինի
տուեալ , վասն զի ունին պատրաստ զայլ հնար , այս-
ինքն , զապաշխարութենէն : Կամ և ոչ է պարտ տալ
եթէ ոչ՝ ինձրոցացն , որք չերկարեցանեն ուղղիլ
ի բարձունս : Եւ թէ ոք բազում անգամ հրաժարեա-
նայ մերձ ի մահ , բազում անգամ օծեալ լինի . այլ ի
մի անգամ հրաժարութեանն ոչ պարտի ոք կրկին
օծանիլ . մի թէ նոյն հրաժարութիւնն երկարեցոյր
անդր քան զաարին . և վերջացեալ լիցի այնպէս՝ մինչ
զի ի միում տարւոջ , վասն միոյ հրաժարութենէ ոչ օծա-
նիցի բազում անգամ :

Բայց ներքնորհութենէ խորհրդոյս՝ այսորիկ է բազմա-
պատիկ : Արդ՝ առաջինն է առողջութիւն , և է կրկնա-
կի . մինն՝ նախնական , այսինքն , սաղատութենէ ի հո-
գւոյ հրաժարութենէ , որ պատճառէ ի ներքին մե-
ղացն՝ որովք հոգին տկարանայ առ ի հաւանիլ գոր-
ծոց չնորհից , և փառաց : Եւ միւսն երկրորդական ,
որ է իբր ներքնորհութենէ , և նման առաջնոյ առողջու-
թեանն , այսինքն մարմնաւոր առողջութիւնն , և այս ձ-
մարիտ է , յորժամ մարմնաւոր առողջութենէն օգուտ
առողջութեան հոգւոյն : Քանզի յայնժամ խորհուրդս
այս

այս պատճառէ ղերկոսեանն՝ ի յարժանապէս ընդու-
նոյն ։ Քանզի երբեմն է օգուտ առողջութեի մար-
մնոյն առ ի շահիլ զարդուհնս փառաց ։
Կամ է օգուտ առ ի զարհուրանքել զչերմեռանդու-
թեի . այլ և առ ի փոխանակի անցանել յերկինս ։
Արդ՝ ի խորհուրդս այս՝ որպէս և յայլս են երեք իրք։
Միոն է խորհուրդ միայն. այսինքն պատաքին օծումն։
Միւսն է իր միայն . այսինքն՝ ներգործութեիւն կրկին
առօրեայ է , որպէս ասացաք ։ Իսկ երրորդն է խոր-
հուրդ և իր ։ այսինքն , օծումն իմն հոգևոր ի՝ներքս։
որ է զհաւատոյ և մխիթարութեի մեռոց ։

Յաղագս խորհրդոյ կարգին ։ ԳԼ. Լ.Չ։

Րդ՝ հինգ խորհուրդքն , զորոց Ճառե-
ցաք , վերաբերին առ որպիսութեի ան-
ձին ։ Այլ երկուքս այս՝ զորոց Ճառե-
լոցք եմք , վերաբերին առ հասարակ
որպիսութեի եկեղեցւոյ . ի կարգն վե-
րաբերի առ Ծնունդս հոգևորս . իսկ
պսակն առ Ծնունդս մարմնաւորս։
Արդ՝ յառաջանալ քան զկարգն՝ առաջին հարկ է ումն
հերոց . զի յամ անցս , ՝ի յորպիսութեի՝ ի յորպիսու-
թեի , յարմարաբար մեջադիր պատրաստութեի իմն մե-
ջանան ։ Ուստի ի յանցանելն ի յորպիսութեի՝ աշխար-
հականաց ՝ի յորպիսութեի սպասաւորացն այ , պատշա-
ճաբար դնի ՝ի միջի առաջին հարկ է ումն ։
Կամ է ի յառաջին հարկ է ումն այս՝ Թոռեալ լինել իրինչ
և ի հերոյն ի ձև Թագի , զի առեալ լինի ի սպա-
սաւորութեի այնմիկ , որոյ Ծառայել է Թագաւորել ։
Արդ ի կարգառօրէն , ե կրկին նման զանազանական .
այսինքն , արուաբոյ հարկ է ումն հերոյ , և ի՝ներքոյ
կնիքն ։ Արդ՝ ոչ առ ի դոյ կարգին նախապատահարի
հարկ է ումն , այլ առ ի բարեպէս դոյն . զի հարկ է ումն՝
է պատրաստութեի պատշաճաւորութեի առկարգն և
ոչ հարկաւորութեի ։ Իսկ օգուտ ինոս այսպէս ենԹա-
դրէ զկարգն . կարդն է նման իմն , ՝ի յոր առնեն զ
կարգելոյն հոգևոր իշխանութեի , և գործառու-
թեի . քանզի որպէս ի ընականս եղ ած զկէրնական
մարմնոյս ՝ի կարգառութեի առօրեագունից , այսպէս՝
և ՝ի հոգևոր ազգմանս , զոմանս եղ կերնագոյս , և
զ-

զոմանս վայրագունս ։ զի այնոքիկ ունելիցին զիշխանու-
թիւն ի վերայ այսոցիկ ։ որպէս՝ եկեղեցականք , են վի-
րակացուք ի հոգևորս ։ և իշխանքն՝ կամ աշխարհա-
կան գաւառուքն ի ժամանակաւորս ։

Արդ՝ ի գոյացութենէ այսմ խորհրդոյս են վեցք ։

Առաջինն է՝ իշխանութիւն տուողին զկարգն ։ զի սպաս-
է լինել եպիսկոպոս ։ Երկրորդ՝ նշանն այսոցիկ ,
օծումն ի քահանայս , և ըօշխումն այնոցիկ որք են
ըօշափելիք ։ Երրորդն է ձև բանին ։ Չորրորդն է՝
պատկան սերն ։ զան զի կինն ոչ ընդունի զնիւթ կար-
գին ։ Հինգերորդն է՝ ուղիղ դիտառնութիւն ։
Վեցերորդն է՝ զի կարգառուն իցէ միրուեցեալ զի
միրառութիւնն է դուռն ամ խորհրդոյ ։

Եւ՝ ի խորհուրդս այս է լինել , խորհուրդ միայն ։ որ-
պէս երեքելի նշանն որով ցուցանի ընծեռումն իշխա-
նութեան ։ Եւ է ինչ իր միայն , այսինքն , շնորհն որ
առնեալ լինի աւգնականս ընդունողացն ։

Եւ է ինչ իր և խորհուրդ , որպէս կնիքն ։

Հօծն են կարգք ։ Առաջինն է՝ դասապետութիւնն ։
երկրորդն է՝ ընծեռցողութիւնն ։ երրորդն է՝ երդմնե-
ցողութիւնն ։ չորրորդն է՝ ջահակառուն ։ հինգերորդն
է՝ կիսասարկաւագութիւնն ։ վեցերորդ՝ սարկաւագու-
թիւն ։ հօծիներորդ՝ քահանայութիւն ։ որ է կատարեա-
գոյն իմ կարգաց ։ և վասնայն այլոց ։ իսկ այլքն են
իբրև ղինց սասիանս , որովք երանեն ի յաղթուն
սաղօմանի ։ Արդ գործ դասապետութեան է՝ պահել
զտեղի օրհնութենէ խորհրդոցն յայնցանէ , որք պիղծք
են ։ այսինքն , բանադրեցեալք ։ Գործ ընծեռցողին
է՝ ընծեռնուլ զմարդարբեականս ։ Գործ երդմնե-
ցուցացոյ է՝ արգելուլ զդևս ժի՛ երերել մարմնոց ոչ
միրուեցելոց , այսինքն , երդմնեցեալս ։
Գործ ջահակառուցն է՝ ունել ի ձեռին զվառեալ մո-
մեղէնս՝ որ նշանակէ զլոյս ահեռատեսին ։
Գործ կիսասարկաւագացն է՝ առնուլ զհնձերս ի մա-
տուցանողացն , և մատուցանել գոյն սարկաւագին ։
իսկ ընծեռնուին զառաքելական ընծեռցեածս ո՛չ է
նախնեական գործ նոցին , այլ յայտնի նոցա ։
Գործ սարկաւագացն է՝ պատրաստել զսպաս պա-
տարագի ։ իսկ ընծեռնուլ զահեռատեսին կամ՝ քարո-
զելն է գործ երկրորդական ։ Գործ քահանային է՝
օրհնել զմարմին ։ և զարիւնն ջրի ։ և այս է նախնիկն
գործ նոցին ։ է և այլ հետևողական գործ , այսինքն՝
կա-

կասել և արձակելն . որով պատրաստի խորհրդաւոր
մարմին Քի , ոչ ինձնից յարմար և պատշաճաւոր՝ առ
ի վերընդունել զՅաւիտեան մարմինն Քի ։

Այլ ՝ինչ բաբանեմ ։ կարդ , տպահորի ինձ . այլ թէ
յորժամ լինի , այժմ ասել ի ։ Քանոնի կնիք դնա-
պանին տպահորի , յորժամ տեղեակ լինի նոցա բանի-
ք , և ասի նոցա պատրաստ արարեք , որպէս թէ տա-
լոցիք գնանալոյ ես , վասն իրացն որք փակեցեալ են
ի ներքոյ բանալեացս այսորիկ ։

Ընծեռցոցայն տպահորի կնիքն յորժամ եսիակոպոսն
տայ նմ զդիրքն պատշաճաւոր ձևով բանիցն ։

Երդմնեցուցչացն տպահորի , յորժամ տեղեակ լինի նմ
դիրք երդմնեցողելոյ , հանդերձ ձևական բանիւ ։

Քահանայապետն՝ տպահորի բանիւքն զոր առ՝ եսիա-
կոպոսն , ի տայ նոցա զմանկտին ։ Կիսատարկամա-
գացն տպահորի , յորժամ եպիսկոպոսն հանդերձ
ձևական բանիւք տայ զսկիհն ունայն և զայլս անօծեալն
որք պիտոյք են ի սպասաւորութիւն հաղորդութեան ։

Սարկաւագաց և քահանայից տպահորի կնիքն յորժամ
եպիսկոպոսն տայ ի ձեռն սարկաւագին զաւետարան,
և ի ձեռն քահանային զսկիհն դինեաւ , և զմաղմանին
նշխարաւ , հանդերձ բանիւք սահմանեալ առ այնոսիկ ։

Ճեպհատացեալ կարգս ՝ինչիր է առ քեզ Ջդունապանութի, մատ.
յորժամ եհան ի տաճարէն դպնոց . և զվաճառօղն ։ 21·12.
Ջընծեղեցողութի , յորժամ ի մէջ ծերոցն բացեալ ղուկ. 4·
զդիրս եասայեայ ընծեղեցաւ ։ 17·20. և
Ծեղմնեցուցչին յորժամ ցայսահարսն բժշկեաց ։ 11·14·
Ջյանձնելալուն , յորժամ ասաց , ես եմ լոյս աշ- յօհ. 8·
խարհի ։ 12. և
Ջնկնասարկաւագութիւնն , յորժամ սփածնալ ղինն մատ.
Ջանաւն լռեաց զոտս աշակերտաց ։ 13·4·
Ջսարկաւագութին , յորժամ ի ժամ ընծեղեացին՝ 16·26.
զնարին և զարեան իւր բաշխեաց աշակերտաց իւրոց· ղուկ.
և ցարեցոյց զհաւաքեալսն յորժամ նկնչին ։ 22·46·
Ջքահանայութի , յորժամ մատոյց զինքն պատարագ յօհ. 19·
ի խեղան խաչին . և յորժամ ի յշխժինն զհացն և 13·
զդինին փոխեաց ի մարմին և յարիւն իւր ։ 1· կոր.
11·23·

Յաղագս որպիսութեան կարգաւորացն ։

ԳԼ. ԼԲ.

Ըդ՝ որպիսութեի կարգաւորացն՝ կայ նայ ի յերկուս իրս , այսինքն , ի յառնելն , և ի խորհելն ։ Ընդ նեքին են այսոքիկ , զի լինիցի բարութիւն ողջախոհ հանդերձին հասեալ ։ Ի վերայութիւն և ի յիշմունելին չափաւոր ։ բանականացեալ հնազանդ ուսման ։ հեզ ։ համեստ ։ Ընդ նեալ զնարեցուն հերաց լսոյ եկեղեցականաց , հիւրասէր ։ ուսուցանող ։ յանդիմանիչ մոլեգնելոց ։ սայթք բարի օրինակ վարուքն և համբառնոյն ։ ոչ ամբ չեկեղեցին իբր , և ի թօշակն ։ ունիցի միայն մի եկեղեցի ժողովրդական ։ լինիցի բարւոք վերակացու ընտանեացն ։ իսկ խորհելիք եկեղեցականաց ի հարկաւորութիւն են այսոքիկ , ամ մահուչափ մեղք ։ ոչ կռռասէր ։ ոչ ագահ , ոչ խաղացող ։ ոչ վաճառական , ոչ արուագիր որս աղաղակաւ ։ ոչ լինիցի անժուժ կալ ։ ոչ բնակակից կանանց , ոչ շատակեր կամ որ կորասէր ի յուտելն ։ ոչ դասարկաքան ։ ոչ երթիցէ ի թէատրոնն , և յանհանգստս տեսարանս ։ ոչ ձեռնամուխ լինիցին յաշխարհական իրողութիւնս ։ ոչ դնիցեն ուշ կառավերդողաց , և դատաստաց ։ ոչ մնանիցեն ի դիւնվաճառանոցն ։ Ջժամն ոչ ասասցեն հեղգաբար։ ոչ վաճառեսցեն զարդար դատաստանն ։ զնոր հոգբռն եկեղեցւոյ , ոչ գաշանբ և դնով , այլ ձրի տացեն , ոչ լինիցի բանագրեցեալ , կամ արգելեալ , կամ անկանոնական ։ ոչ կարգաւորաց ։ ոչ սխմնական ի կարգն կամ ի թօշակի ։ և ոչ հանդիսի ապաշխարող ։

Ա յս քան զառնուլն կարգին , պատրաստեսցէ իւրաքանչիւրոք զինքն խոստովանութիւք ։

Ի մահուչափ մեղս ոչ մերձեսցի ։ զառաջին հարթուն ունիցի ։ Ոչ ուրեք տացեն կարդ յառաջ քան զբննութիւնն Ոչ առնուցուն տանուդատական զնիսայ սարկաւագութիւնն ընդ յորից փոքրագոյն կարգացն ։ և ոչ զերկու սբ կարգան տանանգամանն ։ և ոչ ի մի թօռղով զմի կարգն՝ առնուցուն զնիւն ։ և ոչ յօտարէ եպիսկոպոսէ , այլ յիւրմէ ։ և ոչ ընդդէմ արգելման եպիս-

եսիակոլոսին լուրդ . և ոչ առանց տեղւոյ , և թօշա-
կի . և ոչ գողութիւ առնուցու զնարդն ։
Ոչ առաւարաւն ի յոր ձեռնադրի անբողջաբար լսիցէ։
Ըօշափեսցէ զայ, որք չշարեսնիւք են զնչբաքանչիւրս
ի լինդ ունելութիւ կարդին լուրդ ։ Ոչ յառաջ մատոյ-
ցէ, եթէ ոչ ի յիչ ընծայեցեալ, և ունիցի զերաման ։
Ոչ թի առցէ ի նօթոյն . ոչ առնուցուն կարդ , և ոչ
տայցեն , եթէ ոչ ի ժամանակս կացուցեալս եկեղ-
ցեայ ։ Եւ ծանիր , զի բազումք են որք արդելուն
զնարդաւօրն , նա և առանց մեղաց , այլ ոչ առանց
պատճառի ։ Քանզի ոչ է պարտ տալ կարգ անճանօ-
թին , և ոչ երկկանաւորին . և ոչ նորատարին . և ոչ
ի յանօրէն անկողնոյ ծնեցելոյն . ոչ ծառայի . ոչ այմ
որ պարտական է տալոյ զհամարս . և ոչ արատաճա-
րացն ։ Վնասառացելոցս յայտ է կղերկրկոսական պա-
տիժն . զի ոչ տուեալ լինի յիւրաքանչիւր ումեքէ . և
ոչ իւրաքանչիւր ումեք , և ոչ յիւրաքանչիւր ժամս
նակի . և ոչ յիւրաքանչիւր տեղւոջ . և կամ յիւրա-
քանչիւր ժամու , այլ ի ժամ պատարագի ։

Յաղագս խորհրդոյ պսակին ։ ԳԼ. ԼԸ.

Սակն է՝ արդար զուգակցութի , արուի
և իգի , ունելով զանբաժանելի կենցա-
ղավարութիւն ։ Արդ պսակն սկսանի
նշանակութիւբ . Տատառոի՝ տահանու-
թիբ սրտից յայտնեալ ներկայական բա-
նիւն . կատարի մարմնոյն զուգաւորու-
թիբն ։ Եւ գիտելի է , զի կրկին է կա-
տարելութիւն . առաջինն է ի պարզաբար գոյն . երբ
կրօդն՝ ի կատարեալ գոյն . որպէս յայտ է ի մանուկն
էյրէ է կատարելութի , որքան առ գոյն մարդոյն
պարզաբար . այլ ոչ է ինչ կատարելութի բան կա-
տարեալ գոլոյն բան քանակութէ , և բան ներգոր-
ծութէ մարդոյն . բան նմին օրինակի առելի է զլաս-
կէն , իյորում է կրկին կատարելութիւն ։
Ըստ առաջինն է որ առնէ զպսակն , այսինքն՝ տահանու-
սրտից յայտնեալ ներկայական բանիւբ . և առայս ոչ
պահանջի մարմնական միաւորութէ ։ Երկրորդն է՝ որ
կատարէ զնա . և առայս պահանջի մարմնական միա-
հորութիւն ։ Արդ՝ բարին պսակի է եռակի . այսինքն՝
հա-

Ա

համառն · զի ոչ ոք ՚ի կերկրոցունց պղծեացի օտար ան
կողնօք ։ Զամենն որ մնուցանի առ ի արտոծն այ ։
խորհուրդն, զի մի՛ քակտեսցի · զի թէպէտ եւեղէ
ցին կարէ բաժանել վասն արգելման պահին. սակայն
ոչ երբեք պարսի , նա և ոչ կարէ իսկ քանիսի
պահին որ օրինապէս է արարեալ , քան այնմ՝ թէ
զոր ածէ զուգեաց , մարդ ոչ կարէ մեկնել , որքան և
իցէ մեծագունեղ իշխանութիւ · սակայն արձակի պահին
մահուամբ : Այլ դիտելի է , զի կրկին է շաղկապ
պահին. և կրկին է մահն, որ պատասխանէ նոցին։
Քանզի է շաղկապ հոգեւոր , այսինքն , հաւատովք
արմատ · և այս արձակի հոգեւոր մահուամբ , որով մե
ռանին մարդն յաշխարհէ մնասեալքն ի կրօնաւորութիւն։
Եւ է շաղկապ մարմնաւոր , որ լինի խառնմամբ եր
կուց , որ արձակի մարմնաւոր մահուամբ ։
Իսկ պատճառ պահին է քառակի · այսինքն , արարո
ղական , որ է հաւանութիւն արմատ յայտնեալ ներկայա
հան բանիւն : Նիւթական այսինքն օրինաւոր ան
ձինքն : Ձեւական որ է օրհնութիւն , և դնել մատան
եան ՚ի մատն , և այնպիսիք : Իսկ կատարեալն
պատճառն է կրկին , մինն է նախնեական , որպէս է
ծնունդ զաւակին , և խորհուրդ ՚ի օրհնութիւնէ . զի
պահն ոչ միայն է ՚ի պատաւորութիւն ծննդեան , այլ
և է հնար ընդդէմ մեղաց . և է պահ նախնեաւոր է
՚ի պատաւորութիւն ծննդեան : Իսկ մեսն է երկրորդա
կան , և այս է բազմապատիկ . քանզի հաւատացեալքն
ղէշ չամիս . և նոքա սահմանի ժառանգ . երկիցս կա
պէ . զաւձրագրեցեալ նշանակէ , զերբաւնս անդրա
բերէ . զպահիս աճեցուցանէ . և ընդարձակեցու
ցանէ զսերնդութիւն : Արդ՝ զանազանի պահն չորք
կին . առաջինն է՝ մնալնաւոր ՚ի միջ առն և կնոջն։
Երկրորդն բարեպաշտական ՚ի միջ այ և հոգւոյն :
Երրորդ հոգեւոր, ՚ի միջ քրի և եկեղեցւոյ :
Չորրորդ նմանօրէն , ՚ի միջ այ և հոգւոյ՝ ՚ի յաղթող
եկեղեցւոյ միաւորութիւ փառաց : Պարձեալ ծանիր,
զի կարէ ոք մնանել առկինն իւր , մի չորից պատ
ճառաց · այսինքն պատճառաւ պաւանին . պատճառ ան
հաւատացման պատուոյ պատճառաւ խորշելոյն ՚ի յան
ժուժպալութիւ . և քան երից եղանակացս պատճիկ կա
րէ լինիլ առանց մեղաց։ Չորրորդ՝ կարէ լինիլ պատ
ճառաւ յոյնականելոյ զվարպաւորութիւն , և քան զայն
կերպիկ է մեղք՝ կամ մահուշափ, կամ ներելի · քան զրուա
զա

եաս. 13·6·

վանաշատութիւնէ ներքեւի, կամ մատուչաի։ Բայց բա-
զում կերպիւ լինի մեղք ի զուգակցական միաձուռս-
թէ. այսինքն, յորժամ այդն. չարաչար առնու ի կիր
զինն իւր, ժամանակաւ, մասաւ, տեղեաւ, որպիսու-
թէ, և կերպիւ։ Դարձեալ ծանիր, զի թողեցեալ
կինն ևս պատկութէ, հասատատի ընդ առն բաղում
կերպիւ, այսինքն՝ նախ թէ նա իւր լեալ պատճառ
պատկութէն այն. երկրորդ՝ եթէ ոք խոստութէ
ննջել ընդ նմա, և նա կարծիցէ զայն իւր. երրորդ՝
եթէ բռնադատեցեալ նցի. չորրորդ՝ եթէ և այն
իւր ի նոյն մեղս։

Երեքեան զարդք հարսին, ոյք պարտին հոգևորապէս
լինել ի հոգի մարդոյն. այսինքն մատանին ի մատն.
կալ կռնակին ի վերայ կրծոյ. և թագ ի գլուխն։
Առաքինն նշանակէ զպարծոյն, զի գործն է
ի ձեռն։ Երկրորդն նշանակէ զպարզութէն սիրոյն.
զի սէրն է ի սիրան։ Երրորդն զպայծառութէն խոհ-
ման. քանզի ի գլուխն է պայծառութէն խոհականին։
Երանելի կոյն եղիւ խոստեցեալ առն վասն բաղում
պատճառաց։ Կամ՝ զի երանելի կոյն նշանակէ զե-
կեղեցի, խոսեցեալ Քրի, որ նմանապէս կոյս։
Երկրորդ՝ զի յօսեփաս ցուցանի ծնունդն ներին. զի
արամբք եւահիւսեցի ազգաբանութէն։ Երրորդ՝ զի
յօսէփ վինչի վկայ ամենասիրոյն ողջախոհութէ նր։
Չորրորդ՝ զի մի՛ վատասմբաւեսցի ընդ ծնանելն ոչ
ունելով զայր։ Հինգերորդ՝ զի մի՛ երբեւ զանծուժ
դալ դատապարտեսցի. զի էր ի բռնասնայական ցեղէ.
և այսպիսեաքն սրտեղնաչք լինէին, իսկ այլք ջնաղոքն
քարկոծ լինէին։ Վեցերորդ՝ զի կոյսն լինէր սուր-
բագործ։ Եւ կաղդուրեալ սպասաւորութէ՝ յատնէ։
Եօթներորդ՝ զի զծնունդն ջրի թաղեսցէ ի սատա-
նայէ։ Ութերորդ՝ զի մի՛ հրեայքն համարեսցին զբնա-
ղ ունել զբրնաւոր ծնունդ, երեւեսցին իրաւի հա-
լածել զնա։ Իններորդ՝ զի մի՛ երեւեսցի Տէրն դակա-
ւոյ օրինաց, որ գովքեր զպատկին։ Գ.

Եւ ծանիր. զի երկուասանքեան արգելմունք պատկին.
այսինքն, սխալումն. ծաւայութէն. ուխտն. արենակ-
ութէն. մեղք. պղտիաւութէն. բռնութէնկարգն.
կապն. համեստութէն. խնամութէն. և անկարութէն։

Կատարեցաւ դիրք վեցերորդ. որ յաղագ՞
զղուելոցն խորհրդոց։

Յանկ գլխոց եօթներորդի դպրին, որ յաղագս վերջնոյ ժամանակաց։

Ա. Յաղագս կատարածի աշխարհի։
Բ. Յաղագս քաւարանին։
Գ. Յաղագս ժժդակութեան բաւարանին։
Դ. Յաղագս օժանդակութեան կուսիցն եկեղեցւոյ։
Ե. Յաղագս թէ որոյ օժանդակութիւքն օգնեն, և առ յորս։
Զ. Սիրեցեք ներողութիւքն օգնեն ննջեցելոց։
Է. Յաղագս գալստեան Տեառն։
Ը. Յաղագս երեք վարուց Տեառն։
Թ. Յաղագս չորից խաչից Տեառնէ։
Ժ. Յաղագս հետաւորաց Տեառնէ։
ԺԱ. Յաղագս գովեալ՝ և մատուցեալ։
ԺԲ. Յաղագս եղեալի, և ենալ քոյ։
ԺԳ. Յաղագս Յաճելոյ տալածանացն։
ԺԴ. Յաղագս մահուան Տեառն։
ԺԵ. Յաղագս այլման աշխարհի։
ԺԶ. Յաղագս ընդհանուր յարուցեալ։
ԺԷ. Յաղագս վերջին դատաստանի։
ԺԸ. Յաղագս դատաստանի բոցոյն։
ԺԹ. Յաղագս դատելոյ։
Ի. Յաղագս Տորոզամն աշխարհի։
ԻԱ. Յաղագս տանջանաց դժոխոց։
ԻԲ. Յաղագս զանազանութեան տանջանացն։
ԻԳ. Յաղագս երկնային փառաց արքայ։
ԻԴ. Յաղագս բաժանեալ եւայն առ Տաճարակ։
ԻԵ. Յաղագս բաժանեալ հոգւոյն Տաճարակ։
ԻԶ. Յաղագս բաժանեալ հոգւոյն յատկապէս։
ԻԷ. Յաղագս բաժանեալ մարմնոյն Տաճարակ։
ԻԸ. Յաղագս բաժանեալ մարմնոյն յատկապէս։
ԻԹ. Յաղագս օսկերաց փոքրկի սրսկացն Տաճարակաբար։
Լ. Յաղագս օսկերաց փոքրկի սրսկացն յատկապէս։
ԼԱ. Յաղագս թռչելոց գերբնային խնդութեամբն։

ՏՐԻՒՆՈՒՄՆ
Ըստ Բաբանականին Աշխարհաբերէ։

ԳԻՐՔ ԵՕԹՆԵՐՈՐԴ։

Յաղագս վերջնոց ժամանակաց։

Վասն կատարածի աշխարհի։
Գլուխ Առաջին։

Երկին դատաստանի ոմանք են յառաջ ընթացականք. ոմանք են իբր հատուցանողականք. և ոմանք հետևողականք։ Առ յառաջ ընթացականք դատաստանն են երեք, այսինքն, պատիժ քահանային. օժանդակութիւն եկեղեցւոյ. և յայտնութիւն նեռին։ Իսկ համընթացականք դատաստանին են երկիր, այսինքն, այրեցուցանել աշխարհի. և յարութիւն մարմնոց։ Իսկ հետևողականք դատաստանին են երկու, այսինքն, տանջանք դժոխոց. և փառք երկնային։ Զորոց կարգաւ ասել է։

Յաղագս բառարանին, Գլ. Բ.

Ոչ քառարանին է մարմնական. որով միայն հոգիք արդարոց տանջին, որք ի կեանս յայս ոչ կատարեցին զապաշխարութիւնն, և ոչ զբաւական փոխարէնս։ Այլ որք են ի քառարանի, ունին զոյս վերծանելոց. զի գիտեն զինքեանս ոչ գոյ ի գժոխս. սակայն վասն սատակու թե տանջանացն երբեմն զայն ոչ գիտասա ածեն։ Բայց բազումք են պատճառք թե վասն եր պիտոյ է լինել քառարան։ Առաջինն է՝ զի լոսո օգտասիրեսցի երկիր են աղբ մարդկան. ոմանք են յոյժ չարք որոց ոչ է օգուտ օժանդակութիւն ևկեղեցւոյ։ Ոմանք կարի քիչ բարիք՝ և ոչ ունին պէտս ժ կութիւնդ ևկեղեցւոյ։ Իսկ ոմանք ոչ յոյժ չարք, և ոչ յոյժ բարիք, որք ունին զմեղս ներելիս, և ոչ պարտ է տանջիլ ի քառարանի։ Երկրորդ՝ զի որպէս ծայ րագոյն բարութիւնն ոչ թողու զարտութիւն առանց տաւուցման բարւոյ, այսպէս և ծայրագոյն արդարու թիւնն ոչ թողու զարն մնալ առանց պատժոյ։ Երրորդ է, զի ածային լուսոյն է այնպէս պատուա կանութիւնի, մինչ զի միայն աչքն արժէ կարեն տեսա նել զայն. ուստի սկիզբ է իւրաքանչիւր ումեք դա նալ ի սրբութիւնն, զոր ունէր ի միտուածեան. և ապա կազդէ առանձն ածային տեսութենէն։ Չորրորդ՝ զի մեղանէ վիրաւորիչ ածային հանդիսատեսութենէ, և զհասնիչ ևկեղեցւոյ, և ազգապատիչ ածային պատ կերին որ ի մեզ։ Այլ վիրաւորելոյն խնդրէ զայս տիճ. և զհասն զնոսին. և տգիտութիւնն պատ րուսն. վասն այսորիկ տարկէ զի մեղացն պատաս խանեսցէ պատիճ, կամ սատ. կամ յայլ ուրեք։ Հինգերորդ է, զի ներհակքն բժշկին ներհակօք. այլ որպ մեղքն ծնանի ի ցանկութենէ, և ի վատաղ տութենէ. ուստի պարտի ջնջիլ պատժով։ Վեցերորդ է, զի հեզութիւնն ոչ ունէք պարտի լինիլ յօժանութիւն. արդ եթէ ոչ պատժիցիւր այնպիսին ի հանդերձեալսն երևիւր ունէլ օգտութենի ինչ ի հեղ ութենէ, վասն յաղագիոյն զապաշխարութենէ։ Եօթներորդ, զի էրաձունքն է, թէ հոգին որ խո տե

տելով զծայրագոյն բարին՝ նոյնաձեւաց դիմեալ եւնէ առաքինութեան, այսինքն, մեղաց, յետոյ անկղի ի ներքս ոչ առաքինութենէ, այսինքն, պատժոց։ Իսկ յետոյ ոմն հոգիքն բնականապէս իցեն մաքրեցեալք ի հրեշտ, իսկոյն Թռչին ի փառս։ Եւ այս յայտ է բազմ պատճառաւ։ Նախ, զի յետ մաքրութեան ոչ ինչ անմնամութեան ընդ փառաց ճայ ի հոգիս ուսոյն իրաւ է պատ է միաւորել ընդ նմա։ Երկրորդ զի դառն երթից միտ է բացեալ նոցին որք ոչ ունին զայգ լոմն ինչ։ Երրորդ, զի հարկ է ոչ ոք այնորիկ ի յոյս գոյ վերամբարձողական սէր, եւ ոչ ինչ յամեցողական, վերանալ ի փառս։ Չորրորդ զի ամ է յօժարագոյն առ ի ողորմի քան առ ի պատժել։ Իրաւի պատուի զնորբեւան միաձուլել ի փառս, որ զմաքրեցիս եղ ի ներքոյ պատժոյ։ Հինգերորդ, զի ոչ պատժէ ամ կրկին անգամ զոր ընկունում։ ուստի զի սա բաւականապէս կրեալ զնեղութիւնն տրեղծն պատժով. նմին իրի ոչ պատսի վերստին պատժիլ յանպաղիլով ի փառաց։ Վեցերորդ, զի յետ մաքրութեան ոչ պարտի այնուհետեւ մնալ ի բանտարանի. եւ ոչ ի լինելոյն, զի ոչէ ի Թռչոյ տայոյն. եւ ոչ ի գժոխս, զի ոչ ունի զնեղս մահու չափս՝ տալ ուրեմն պատուի լինել ներկինս. զի յետ մահուան ոչ դան այլ օթեւանք հոգւոց։ Եօթներորդ զի զորեղագոյն է սէրն քան զանորեղութիւնն. այլ արդ՝ անօրէնութիւնն առաքանայն ածէ ի տանջանս. սպառութիւն եւ սէրն իսկոյն ածէ ի փառս։ Ալեքերորդ զի ընդ գտադարձ սրդեմանց ծանր մարմինք քարշին ի վայր, եւ թեթեւքն ի վեր, սպասիս հոգիք չարացն ընդ բացահեռանալն ի լծոյ մարմնոյ վան ծանրութեան մեղաց առաքանայն տալ ընկնել ի տեղի տանջանաց. իսկ հոգիք բարեացն եղեն ոչ ունին զարգեւութիւն ինչ մեղաց, կամ պատժոյ, իսկոյն տարեալ լինին ի տեղի փառաց։

Յաղագս դժնդակութեան պատժոյ քահանային.
Գլ. Գ.

Քահանայն կրկին է պատիժ : Մին կ
սակաւութիւն . որպէսզի, որկրմն ածոյն
տեսութիւն : Եւ միւսն է զգայութեան
այսինքն տանջանք տրտմ . և քան երկն
ցուն պատուիրն ընդն տանջանք քահա
յանին՝ մեծագոյն է քան զամ պատիժ
աշխարհի : Եւ այս յայտ է ի պատիժն
զրկման . զի բաղձանքն զրով ետնջուցեալ լինի ծայրա
գոյն բարին՝ յամենից սրբոց յետ ատի կենացս , մե
ծագոյն է քան զտեղումն մեծագոյն ինչ էրն ի կեանս
յայս ժամանակաւորի . մանաւանդ յորժամ հասեալ
լինի ժամանակ ունելոյն . վասն որորիկ դժոխա
գոյն լինի տանիլ կարօտութեան նորին :
Նաև յայտնի է այս ի պատիժ զգայութեն . վասն զի
ցաւն էականապէս ոչ է նոյն ինքն վնասն . այլ զգա
ցումն վնասուն . և այնքան առաւել գաւր հոգին որ
քան առաւել զգայ զգայական ինն : Նմին իրի ի հրոյ
որ առնէ ի յինքն , առաւել տանջի : Իսկ պատճառ
դժնդակութեան քահանային է այս . վասն զի ածե առա
ւել խնդրել զուղղութիւն քան զպատիժ . վասն որո
րիկ առաւել սիրէ ի յապաշխարութեն զառաքինութի
բարի կամաց , քան զպատիժ տանջանաց :
Ոչաւել առաւել համարի զասիաւ կամաւոր պատիժս
ի կեանս յայս , քան զբազում մեծագոյն անկամաւորս
ի քահանային . ոչ առաւել պատճ սակաւ ինչ ոսկի
քան զբազումս կապարս : Նմին իրի սիրոյ է՝ զի որ
ինչ անձ սակաւ ի կամս , վճարեսցի դժնդակութեամբ
տանջանաց : Արդ վասն հրոյն որ մաքրէ զհոգին , առա
ւել է կրկնակի . կամ քան այնմ որ միմորդաբար տան
ջէ զհոգիս , և քան այսմ է մարմնաւոր . և կամ քան
այնմ որ միբժաւորագոյն տանջէ և անընդմիջաբար ,
և քան զամէն անմարմին : Ըստ առաջնոյ կերպի ասի
Ա տուր ձմարիտ . քան երկրորդի կերպի ասի տուր
նմանօրէն . ոչ ասի առիւծ ձմարիտ , և առիւծ
նկարեալ : Եւ զերկոսին զայնոսիկ ասէ գրիգոր .
այրին ի նմա յորժամ տեսանեն զայրեցումն :
Քանզի մարմնաւոր հուրն այն կարէ խմանիլ կրկնակի
Նախ

Կախ ըստ այնմ որ է գործն բնութիւն, եւ ըստ այսմ
կարի ներդործել ի մարմին, եւ ոչ ի հոգի։ Բ
Երկրորդ ըստ այնմ, որ է գործի ուժական արդասաւո-
թիւն. եւ ըստ սոյն ներդործէ ի հոգին՝ տպաւորելով
ի նմա զնեաւոյ իւր ընդորում եւ ասացին իսկ. վասն զի
բնութիւն ձեռնադ տեսանի այն ։ Այլ ոչ ըստ կարգի
բնութեան միասորի հոգին ընդ մարմնոյ, զի կացուցա-
նիցէ զնեան. այսպէս եւս երկուքն ըստ կարգի արդա-
րութեան միասորի ընդ հրոյ, զի տանջեացէ ի տանջանս ։
Եւ ծանիր զի դէպ ոչ տանջին զհոգիս ի քաւարանին.
այլ տանին զնոսա անդ. եւ կամ կան առ ընծեր յան-
դիման. որպէս ասի հասարակաբար ։ Սակայն թէպէ
տալիս այ ի կեանս այս՝ դէպ երբեմն տանջին զարս
բարիս. որոյ գործառնէ է, զի ներկայս տանջին
մեզ պատերազմ ի մէջ դիմին եւ մարդոյն. որ եւ դէմ
ուն. ինձնս զերծանութեն ի կրթել զնա. այլ յետ առ- Եբեւ.
տն կենացս՝ ոչ այսպէս ։ Ըստ այնմ եւս աղաչին օգն այս 6.12?
է մանաւանդ առեալ վասն գործոց փորձութեան,
քան վասն տանջանաց ։ Այլ վասն տեղեաց տանջա-
նաց լեռ քանիք են, եւ ոչ։ Յանդրան ի վեր անդր ։
ի ջրերոյդ գերս ։ ի լեռ ձառն ։ իջանելոյ Քրի ի
դժոխս ։ Սակայն գիտելի է վասն տեղւոյ քաւարա-
նին, զի բազայայոյն երկակի. կամ ըստ հասարակ տե-
ւոյ ներ. եւ ըստ այսմ է ի միում տեղւոջ, այսինքն
ի մի վասն դժոխոյ, սերձ ի լիմպոն հարդ ։
Կամ ըստ յատուկ տնօրինութեան, եւ ըստ այսմ մաքրին
հոգիք երբեմն ի զանազան տեղիս, ուր եւ մեղանչե-
ցին ։ Եւ սա լինի վասն փարատելոյ նոցին ի տան
չանաց իւրեանց՝ օժանդակութեամբ այնոցիկ որոց երեւին
ի տեղիսն յայնոսիկ. եւանե վասն շնութեան կենդանեաց։
Ըստ հարն այն առաւել կամ նուազ տուրքն ըստ 1.Կոր.
որում որոք առաւել կամ նուազ ուրիցէ տուրս ըստ 3.12?
ինքեան ։ Քանզի սկիզբ է նախ քան զտեսանելն զե-
բեան այ, զի փայտ, էղէգն, եւ խոտ, այսինքն,
մեծադոյնք, միջակադոյնք, եւ փոքրագոյնք ներելիքն՝
բայց որում ծանեացին տուրսմամբ ։ Այդ նախատա-
զեալ զանազանութեն տանջանաց, ոչ է ի զանազանու-
թեէ հրոյ այրողին կամ առնողին, այլ ենթակայի կրո-
ղին. ոչ ի ներքոյ միոյ արեգական, մի ոմն առաւել
ջերմանայ քան զմիսն, ոչ ասէ գրիչդ որ ։
Քանզի հարկ է, որպէս ասէ օգոստինոս, զի այնքան
տեւիցէ ցաւն, որ քան յարեցեալ էր սերն ի ժամա-

նահաւորս : Վասն զի այնքան չարչարեացն ոք չէրկար՝ որ քան ախորժակ եորին առաւել չարչարայր ի ներքև ի մեղս :

Յաղագս օժանդակութեանն եկեղեցւոյ : ԳԼ. Դ.

Ի որպէս վերաբերի առ խոտութիւն ամպին արդարութեանն պատժել զարթմանն ներելեաց ի քաւարանն , այսպէս վերաբերի առ բարութիւն ողորմութեանն պնդոյս օժանդակութեանն եկեղեցւոյ՝ թեթևացուցանել ի տանջանաց :

Ապաւրինն օժանդակութիւնք եկեղեցւոյն են ի յօդուտ նենգելոց՝ ոչ առ արդիւնս յանձնական կենացն , այլ առ ի յաղագուստն տանջանաց կամ առ ի հանգարտութեան պատժոց . և կամ առ ի վաղագին աղաւորեան : Որք ըրք են ընդհանրապէս օժանդակութիւնք եկեղեցւոյ , առաջի վերջնոյն այլք ամենայնք , այսինքն , պահք , պաշտամունք , և պատարագ : Որոց բաւականութեանն առեալ լինի այսպէս . քանզի մեռելոյն կարեն ազատիլ ի տանջանաց երկին կերպիւ . կամ ձանապարհաւ չնորհաց , կամ ձանապարհաւ արդարութեան :

Արդ՝ ձանապարհաւ չնորհաց՝ կրկին կերպիւ : Նախ յայտնի բարեխոսութիւն գնացն մերոյ , որ ի նոսէր աբ պատարագին : Երկրորդ , Տածոկ և ապաշխարանական մաղթանաց անդամոցն , այսինքն , աղօթիւք արդարոց : Նմանապէս և ձանապարհաւ արդարութեան երկակի : Սկսով կերպիւ տալով վրկանս պատժոց , որ լինի առաւաբարխութեանն ողորմութեան : Երկրորդ՝ հատուցմամբ տանջանաց . և այս լինի ակամբ պահոց : Իսկ եթէ խնդրեսցի թէ յո՞րժամ ակամբի լինի ի յօդուտ մեռելոյն , այն զոր պատուիրեաց առնել ինքեան . ասելի է թէ գործուեսցի գործն այսինքն այդ ինչ առնողին առ ժամանն օգնեն նենգելոյն , և պատուիրելոյն առնել ի բարեաց իւրոց ոչ միայն մի իւրոյ հոգւոյն՝ այլ գործեալ գործն , այսինքն պատուղ գործոյն այն , ոչ լինի նմա օգուտ՝ մինչև կատարեսցի . որոյ պատճառն է . քանզի առաջինն ի նի օգուտ բացարձակ այդ եանքը . այլ երկրորդն թեական արդեամբք :

Ա

Յաղագս թէ որոց օժանդակութիւնք օգնեն, և առաս։ ԳԼ. Ե.

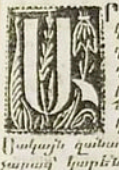

Պատ՝ առաջն՝ զի լինելոյ յօգուտ օժանդակութեան, խնդրի ինչ՝ ի կողմանէ առնողին. և իւր ինչ ի կողմանէ մեռեալ ընդունողին։ Ի կողմանէ առնողին խնդրի՝ զի մինչի ի սէրն. և զի զգուշութեամբ ուղղեսցէ առաջնումին որոց կամի. զի գործ իւր լինիցի ի յօգուտ։ Յաղագն զանազանելոյ է, զի օժանդակութիւնք ի ձեռն չարաց՝ կարեն մինչ կրկին կեդրիլ. կամ քան այնմ որ է առնող, և քան այսմ ոչ է օգուտ. մի թէ գուցէ այսեքեզ պատահմամբ, այսինքն, քան այնմ որ մեղսրմնէ չէ մարդոյն յորդորին բարի աղքատքն առ ի սղոթել վասն ննջեցելոց։ Էէ կամ քան այնմ որ է ապաստար. և այս ևս երկակի. զի կամ առնէզայնս իբրև յայտնի սպասաւար այ և եկեղեցւոյ, ոմն յորժամ չար քահանայն առնէ պատարագ կամ հրաւիրէ զնոսա ննջեցելոց, և այսպիսի միտս օգնեն. զի չարութեն սպասաւորին ոչ վնասեն դործոյ բարի առնողին. յայտ է ի յարդար Տնէ, որ տայ սղոթմանէ ձեռնամէջ չար ծառային։ Իսկ եթէ առնէ գայն ոմն սպասաւոր առանձնական անձինս ուրուք կայսեցելոց ի սէրն թէ մեռեալ լիցէ, և թէ կենդանի, նաև այսպիսիքս են յօգուտ. զի թէպէտ գործն այն է մեռեալ քան զայսսպասաւորին, այլ ոչ քան հրամայողին։ Այլ թէ չար սպասաւորն առնէ ինչ հրամանաւ այնմիկ որ ոչ է խնդրն, ոչ է յօգուտ։ Իսկ խնդրի ինչ և ի կողմանէ ընդունողին առաջն՝ զի օժանդակութիւնքն այնք օգնեսցեն նմա։ Նախինին է զի լինիցի ի սէրն. ուստի ոչ են օգուտ այնց որք են ի գժոխս զի են անդառնեցեալք ի խորհրդաւոր մարմնոյն Քի. վասն որոյ ոչ ինչ հոգևոր ազդումն հասանի առ նոսա. որպէս և ոչ ազդումն մարմնաւոր, լինի օգուտ հասուսյ անդամոյ։

Երկրորդն է՝ զի լինելոյն կարիք. ուստի երանեցելոյնոչ օգտեն, զի ոչ են ի հանդարտարին. այլ յօթևևանի. և ոչ ևս կարեն երանել ի բարձրադոյն այլ մնանդառնդ օժանդակութիւնք նոցին լիցի օգուտ մեզ։

Այլ

Ալ երկոքեան են ՚ի յայնս՝ որք են ՚ի քառասունն, այսինքն, սկզբն, և կատարն: Ըստ որ մարդ կարէ հասուցանել զպարտս կենդանւոյ ուրուք զոր նա ոչ կարէ, այսպէս կարէ և վասն մեռելոյն: Եւ գիտելի է՝ զի օժանդակութիւնքն լինին օգուտ ննջեցելոյ առա- ջել և նեռանալ ըստ զանազանութիւն արդեանց մեռելոյ. կամ ըստ սիրոյ կենդանեացն որք առաւել հո- գան վասն միոյն՝ քան միւսոյն: Քանզի այնք օժան- դակութիւնք որք յատկապէս լինին վասն ումանց, առա- ջել օգտակար լինին նոցա քան այլոց. Թէպէտ և այլոց կերպիւ ինչ հաղորդեսցին: Իսկ օժանդակութիւնք որք լինին հասարակաբար վասն ննջեցելոց, Թէպէտ են օգուտ ամենեցուն ըստ կերպի իւրեանց, սակայն առաւել այնոցիկ որք մինչ էին ՚ի կեանս յայս՝ առա- ջել արժանացան այնմ՝ զի լինիցի օգուտ նոյ:

Արդ Թէպէտ ոչ ասացեալ է օժանդակութիւնքն ոչ լինին օգուտ այնոցիկ որք են յերկինս. և ոչ որոց ի դժոխս. սակայն կերպիւ ինչ լինիցի և օգուտ նոյ- Ոստի ծանիր՝ զի են օգուտ այնց որք ՚ի քառասունն՝ ըստ կերպի մաքրութեանն. և են ՚ի օգուտ փրկեցելոցն որ ՚ի կերկինս՝ ըստ կերպի միաձորութեան. զի բազմա- թիւ փրկեցելոցն աճեցուցանէ զպատուհասական փառս: Նա և են օգուտ դատապարտեցելոց ՚ի դժոխս՝ կեր- պիւ բաժանման, զի որքան յոլովք փրկին արդեամբք եկեղեցւոյ, այնքան սակաւք դատապարտին: և ըստ այնմ՝ իբրքարգոյն լինիցի տանջանքն՝ վասն պակասութեան ընկերակցելոցն նոցա: Ալ և են օգուտ առնողացն ըստ կերպի արդեան: Իսկ վասն զի և յաղագս մե- ռեալ ողջոյն ասէն զննջեցելոց պատարագ, այս ոչ լինի վասն կարեաց նոցա. զի երբ առժամայն թո- ղին առ փառս. այլ միայն առ ի գոհութիւն մատուցա- նել Տեր:

Իթէ ներողութիւնք օգտիցեն ննջեցելոց ։

Գլ. Ջ.

Ողութիւնն որք լինին առնելոք ի ծայրագոյն քահանայապետից հռոմայ , լինին ի յօգուտ ննջեցելոց որք էն ի քահանայն ։ Իշ այս քայս է, զի երբեմն տեղ եւ ժամ նման խառնին վասն երկուց ննջեցելոց , կամ երկոց , երբեմն վասն չորից , եւ երբեմն վասն տասնից հոգւոց քահանային այնոցիկ որք կամին երանել ընդդէմ անհաւատից ի պատերազմ ։ Քանզի յեկեղեցւոջ է դառն արդեանց քո , եւ կատարեալ պարտ է ունի զքահանային պատճառ միայն . որ վասն հարկաւորութեան եկեղեցւոյ՝ կարէ առնուլ , եւ բաշխել ։ Իսկ այլք եպիսկոպոսունք ոչ ունին իշխանութիւն զնոցա հանդերձ իշխանութեան , այլ միայն երեցեցեալ . եւ արդէս նա ահաւադ նոցա ։ Ապաւրինի առնէ է թէ պատճառական յատկապէս ոչ արժանի զնոցա ի տանջանաց , այլ հաւուրցանէ վասն նոցա ինհատարսի դանձուց եկեղեցւոյ . ոմն այլոյ կերպիւ տարաւ փոխառուն զպարտսպան յորժամ արժանի զնա ի պարտուցն . եւ այլ կերպիւ բարեկամ պարտապանին , յորժամ վասն նորա հաւուրցանէ զպարտս ։ Այլ զկենդանիս երկոցունց հաւուրցանէ զպարտս , որպէս փոխառուցեալ բարեկամ պարտապանին . իսկ այնոցիկ որոց ոչ կենդանեաց , եւ ոչ մեռելոց ։ Իշ այս վասն երկուց պատճառաց ։ Կախ՝ զի թողուլքն ոչ պարզեւ ընծայեցեալ ։ այլ բարձր պատուոյ , եւ պահասպաշտօն եւ զի պահասուելքն ոչ ինչ է , նման իրի ոչ կարէ հաղորդել այլոց ։ Երկրորդ՝ զի տալ զնոցա թէ վերաբերի առ իշխանութիւն. զոր ոչ ունին աշխարհականք . ուստի նոքա կարեն ընդունել զնոցա , այլ ոչ կարեն բաշխել մեռելոց զերեզմանն նուիրեալ . բայց միայն օժանդակութիւք բարի գործոց իւրեանց՝ հանդերձ սիրով ։ Իսկ պապն զերկրորեանն կարէ , այսինքն , իշխանութիւք . եւ օժանդակութիւք ։

Յաղագս դալստեան Նեռին : Գլ. Է.

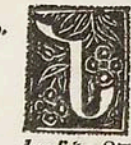

2.Թես. 2.7. Ա Կա քան զգայուստ Տէր ի դատաստան դադարեցնէ Տիրոջին հոգւոյն : Չի ի վերոյ բանին երկրորդ Թեսաղոնկէ կեցոյց երկրորդն գլխոյ . եթէ ոչ նախ եկեսցէ ապստամբութիւնն , և յայտնեսցի մարդն անօրէնութեան . ասէ մեկնիչն . Նախ լինիլ բաժանումն ի կերպոցանց նոցանից Տիրոջեանն . և յետ այնորիկ առ ժամայն եկեսցէ նեռն : Սա յղանիցի ի սերմանց ծնողաց . այլ յետ յղութեան իւրեանց ոգի չար ի յղուհւոյն մօրն . որ զօրութիւք և ներգործութիւք ծնղի մանուկն անանիւի և հսկանիւի յերիւսատարդութեի . վասն որոյ և ասէ որպէս կարծեան : Աղբ ծնանի ի բաքիւն ի ցեղէն դանայ . որպէս ասէ մեկնիչն ի մեկնութեե տեսլեանն յօհաննու : Եւ յետ այնորիկ եկեսցէ յերուսաղէմ, և թիւրատեաց դինեն . և ասացէ զինեց թէ եսեմ քո խոստացեալն ձեզ . և հրէայքն ժողովեն յարեսցի ի նա . որպէս ասէ տիմն ի մեկնութեե տեսլեանն :

յայտնի. 2.Թես. 2.3. Սինչեւ ենովք և եղիա քարոզեցեն . և յայնժամ հաւատացեն ի Քրիստոս այնոքիկ որք երկիւղիք են նոքօք : Հրեշտակ բարի նախ կարգեցաւ ի պահպանութիւն նեռին , այլ յորժամ խաւսացայցէ ի մեղս այնուհետ մինչ զի ասացէ զինեն գոլ ած , և հպարտանացէ ի վերայ ամի որ անուանի ած , և կամ պաշտի . որպէս ասէ առաքեալն . յայնժամ ի բաց կացցէ ի նմանէ հրեշտակն բոլորովիքն . զի յետ այնորիկ ոչ ունիցէ զնա առ ի պահպանութեի , այլ մանաւանդ առ ի տանջաւանութիւն :

2.Թես. 2.4.

ՅԱՂԱԴԱՐ ՀԱՐ ՎԱՐԱՑ ՆԵՒՒԻՆ ։ ԳԼ. Ը.

ԵՒն եղիցի բղջախոտ , և ի ցանկութիւնս կանանց՝ որպէս ասէ դաւիթ . բայց լսոյ վերբերութեան , ցուցանէ զոր- բութիւն , զի դիւթաւ կարիցէ խաբել : Չսիրտ իւր մեծացուցէ ամբարտաւա- նութիւն . և ոչ ասէ դաւիթ ի իւր գլուխս ընդդէմ իշխանաց իշխանին յարիցէ , այլապէս · ընդդէմ ոյ : Եհ որպէս ասէ մեկնիչն ի վերայ դաւիթի զ գլեայ , և այնքան հպարտութիւնն բարձրացոյց , մինչ զի ջանացեալ փոխել զօրինս , և զկերպս , և զընթացս ժամանակաց : Կամ այնքան ու- նելի զանդգնութիւն , մինչ զի ոչ համարեցաւն պատ- ժել ի յայ · վասն զի յայսմանէ . ոչ ասի ի սաղմոսի . բարձեալք են իրաւունք յերեսաց ն : Ալ և լինելի հայոյիչ . որպէս ասի ի տեսեան : Լուսոյ ասէ դաւիթ · խօսեսցի բան ընդդէմ բար- ձրելոյն . և առ ի մեծագոյն նախատինս ոյ , տացցեն երիվարապահել պատերին իւրոյ . և զամենայնն դրոշմեացէ ինքով իւրով ի ձախսոն՝ և ի յայնչ ձե- ռին . զսա տեսեանն յօհաննու : Կամ խոստովանեա- յի զինքն ձշմարիտ որպէս ոյ , և որպէս մարդոյ . մինչ զի նոսքն ի տաճարին ոչ որպէս թէ ինքն իցէ ած . և տացէ երիվար պահանել ինքեան : Քանզի հրեայքն մեռեսցեն զտաճարն , զոր հռովմայեցիք աւերեցին : Եւս և ասասցէ՝ թէ յառաջ քան զիս ոչ ոք էր Ձմա- յիս քրիստոնեայ . այլ ամենեքեանք նեռինք :

Կամ ասէ մեկնիչն ի վերայ կողոսացոց . թէ որպէս ի քո բնակի համ լսումն ածուածէ , այսպէս և ի նեռն համ լսումն անօրէնութեան . զի ի նմա բնակի գլուխն ամ չարեաց սատանայ :

դան. ԺԱ.37.

դան. ԺԱ.36.

սաղ. ՃԽ.5.

յայտ. ԺԲ.6.

դան. ԺԱ.36.

յայտ. ԺԳ.16.

մատ. ԻԴ.15.

ՀԱԹԱՆ. Ի.4.

կող.2.9

Ը

Յաղագս չորից կերպից, որովք խաբեսցէ նեռն։ ԳԼ. Ի.

Ծննդ. 49.17. Իրաւի համեմատի նեռն սերպատեաց օձին որպես ասի ի Ծննդոցն, զի ամ զդատանալ. քանզի սերպատեանն է օձ հղ. չիւրատոր որ նշանակէ զնեռն որ զի նեղացէ չորիւքն եղերօք, այսինքն, խորամանկ յորդորմամբ. սքանչելագործութեամբ. առաքելութեամբ պարգևաց. և խոտոմբ սանձանաց։ Արդ՝ առաջին կերպն պատրէ զմարդիկ, թէ խորհրդական յիշեցուիս. քանզի քրոջեսցէ Հիւր զմեծաւարեան օրէնս. և ըստ կարողութեան իւրոյ ջանասցէ խափանել։ Եւ քարոզիչք նորին սփոխն ընդ ամ կողմանս այնարհի, և արգելուցուն զվարդապետս ուղղափառս զի մի՛ քրոջեսցեն, և կամ մեկնեսցեն զգիրս սբ. ըստ ձշմարտութեան. նաև դհատասացեալն արգելուն ի ներոյ զբանս ճշմարիտս։ Իսկ նոքա կեղծաւորութեամբ բարի ցուցանեն զինքեանս. սակայն ուսուցանիցեն զարիս։ Երիրորդ կերպն պատրելոյ զմարդիկ՝ եղիցի սուտ աքսորեալ գործութեամբ. զի կախարդական արհեստիւ առնեն զայն։ Ըստ մեկնիչին ի մեկնութեան սեպհական Շգ. գլխոյ ասէ, թէ կախարդական պատճառիւ ապրեսցէ խօսիլ բազմեաց, և զհանդերձեալն նախապատմել։ Նաև արասցէ, որ ասէ սեսիլս Տրոյ Լ՛ջ. նել յերկինդ. զորմէ ասէ մեկնիչն, այսինքն, զայն ոգի իջուցանել ի վերոյ իւրոյն. զի խօսեսցին այլ և այլ լեզուս։ Քանզի պիղծ ոգին լիցէ ինոսա առաջի մարդկան, որպէս ոգին սբ. էջ ի վերոյ առաքելոցն Քի։ Ըստ պարծեացին զինքեանց գոլ լաւագոյն քան զառաքեալս Քի, որք առին զոգին սբ. ի վերոյ նոսան ներխակեցելոյ։ Դարձեալ՝ կախարդական պատճառիւ երևևցուցանել զինքն մեռեալ. և վերստին ի կրկին ի յոտս, որպէս թէ ելանիցէ յերկինս. և այսպէս համարիցի յամենեցունց յարուցեալ։ որ նոյն կարճեցեալ լինիւր երեքօրեայ մեռեալ. և յայժամ սքանչացին ժողովուրդքն, և երկիրպագեն նմա, և դողեսցեն զնա։ Իսկ եկեղեցի՝ յայնժամ ոչ ապատցէ զքաջնէլիա։ Արդ՝ զկերպն խաբեութեան այսո-

յատ. 13.13.

այսորիկ՝ ասէ սաղմոսն . դարանի դաղտնի՝ ոչ առիւծ սաղ-
ի մորւոջ իւրում . ուր ասէ մեկնիչն . իրաւի ներուն 10.9ա
համեմատի առիւծու դարանագեալ իյորջս . զի՝ ի
նմա ուժգնութիւն և խաբէութիւն ներդործի . քանզի
ուժն իմացեալ լինի առիւծին , և նենգութեան որթիւնն
Եւ գրիւղոր ասէ . ի միտ ածցուք և՛ զայս որպան իցէ
մարդկային մտաց փորձութիւնն այն , յորժամ բաթե-
պաշտ մարտիրոսն զմարմին իւր ատորադրէ տանջա-
նաց . ապա՝ ասկայն տանջողն առաջի աչաց առնէ զբաներ-
լիս ։ Եւ ոչ՝ ներուն գուգանի զինքն յատուցեալ ՝ ի մե-
ռելոց , նոյնպէս երևեցուցանէ և համբառնալ ՝ իյեր- յայտ.
կինս . զի ասէ տեսլիւն ՝ ի ծգ գլուխն ; վերք մահու 13.3ա
նորա բժշկեցան . ուր ասէ մեկնիչն . կախարդական
արուեստիւ ելանէ ներուն ՝ ի յօդս վերադարձանելով
զնա դէպ ՝ ի նոյն ։ Նաև զնաւս փութով ծաղկեցուցանէ ,
և չորացուցանէ . զծովս խռովեցուցանէ . զբնութիւս
՝ ի զանազան ձևս փոխոխէ . այլ և զմեռեալս յարու-
ցանէ առաջի մարդկանց Երկրորդ՝ խաբեսցի տրօք .
քանզի ինքն ներուն դասանիցի զդանձս ծածկեալս ,
որովք խռովարուեցուցանէ զազգսն՝ երբեմն զկնի նոր
փարիսեցւոցն զմեծատունս աշխարհիս այսորիկ .
և յայնժամ զուտս բարեբաստութիւն՝ նոցա՝ ցուցցէ այ-
ցոյ՝ առ ՝ ի խաբել և զնոսա ։ Զորրորդ՝ բռնադատեսց-
ցէ զնոսա սպառնալեօք , և տանջանօք , զորս այլ կեր-
պիւ ոչ կարասցէ յաղթել ։ Իսկ այնքան եղիցի՝ նե- մատ.
ղուելի . ոյզ ասէ Տէրն . զի՝ ևս հնար իցէ՝ ածցին ՝ ի 24.24
մոլորութիւն այն , և ընտրեալքն ։ Եւ այս ուսուցանի յայտ.
՝ ի տեսլեան՝ ուր ասի . ոյզ նորա ՝ ի նմանութիւն գրիւղոր 1.11ա
որպէս ՝ ի վառեալ հնոցի ։ Ոտիւքն նշանակին յերկին
անդ ամքն ՝ քրի ։ և վառեալ հնոցիկն , աստուածն ներուե-
թեան ։ Քանզի չարչարեսցէ զամ ազգ տանջանօքս որովք
առաջին մարտիրոսքն տանջեցան ։ այլ ՝ ի գաճառն այն
սատոյդայն չարչարեցին հաւատացեալքն , ուր և
Տէրն իսկ խաչեցաւ ։ Եւ որպէս ասէ այսմն , ՝ ի մէկ
նուագ տեսլեանն . փորձութիւն այն՝ ոչ մասն մասն ,
այլ զբոլոր աշխարհս համանգամայն փորձեսցէ ։
Քանզի արձակեսցին գևք՝ որք այժ ՝ կապեալք են ,
և ոչ կարեն ինասել որքան կամին ։ Հաւատացեալքն
յայնմ ժամանակի՝ իբրև բանադրեցեալս համարեսցին ,
և ոչ վաճառեսցեն նշ ինչ ։ և ոչ դնեսցեն ՝ ի նոցանէ ,
եթէ ոչ ունիցին զնշանք , այսինքն , զնշան ինչ գրոմ. զի
յարեցեալքն ՝ ի նա ձանաչեսցին , և այլքն սպասցին ։

Նաև

Կամ ունիցին զանազան գայթակղութիւնս. այսինքն, զնոսա վանուելոյ բերանոյն. և զի՛նչ անօգուտ եր, այսինքն, զգայմանելի գործոցն. ոչ ասէ տեսիլն: Այլ որպէս նեռն ինչիցի անաղարտ քան զամ՛ հալածիչսն՝, այսպէս սիրէ ժամանակին այնորիկ՝ ինչիցին զգրեւզագոյնք քան զամ՛ յառաջագոյն մարտիրոսան:

ՅՈՎՀ. ԳԼ. 17.

Յաղագս հեռաւոյց նեռին: ԳԼ. Ի.

Ահասացեալ չորիւք եղանակօքդ՝ նեռն քարոյզ ընդ լինքեան զբազումս. ուստի ասէ տեսիլն. տուաւ եր քարոյզ զերծ յորդ մանն աստեղացն երկնից՝ իւրոցինոր: Այլ քարոյեցդ զգաստ սոքօք. զաւրեսն տասնեակօք. զպատգամաւոն քարոզելոյ՝ և աքանչելեօք: Քանզի որք արդարք սիրէ կարծեալք լինել՝ յաւետացին ինա իւրեանց անձնիշխան կամօք. Թէպէտ ոչ ամենեքեան: Ընդհանուր ընդ լինքեան գնահարեալ և զգաստ գործս, զնեռագործս. և զիշխանս. ուստի ասէ՝ տեսիլն, տեսանել զի՛ ծովէ ելանէր գազան. որ ասէ ահեղն, այսինքն, նեռն. և առնէր զբազումս հօշիճ, այսինքն, զամ՛ իշխանս: Եւ զեղջերս տասն, այսինքն զայնոսիկ որք մարտիրոսին ընդդէմ տասնեակ նեռան օրինացն: Այլ՝ ծանիցիս, զի նեռն նախ գուցէ նե զբարեբարոյսն, և զպատնէշագործսն, և յայնժամ՝ ինչիցեալ լինի՝ ի տրեփոյ. որք յառկապէս յարուցին՝ ի նա. և առ՝ ի դարձուցանել զնոսա՝ և հնազանդեալք, և եղիա. և յայնժամ՝ նեռն յայտնապէս յարուցանիցէ զշաւմանս:

ՅՅՈՎ. ԻԲ. 4.

ՅՅՈՎ. ԻՅ. 1.

ՅՅՈՎ. ԻԱ. 3. ՄԱՂ. 4. 5

Յաղագս գովելոյ և մատովելոյ. ԳԼ. ԽԱ.

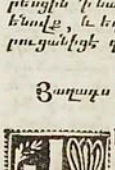

Ման գովելոյ և մատովելոյ, ասեմուծք՝ լեր էն տասն դեղբն իսրայէլոյդ վասկեցան ի մէջ լերանցն կաքոյ, սակայն ոչ այնպէս՝ զի մի՛ կարասցեն ելանել՝ եթէ թոյլ տուեսցի նոցդ, այլ ոչ տացի՛ել եանել գշտոյն ամենայնի. եթէ այսթագաւորութեանն և Տիրոջեն կեանս:

Ցսոսա սաեն հրէայքն ի կատարածի աշխարհի եւա-
նել և դալ յերուսաղէմ. և իւրեանց մեսայիեն սէե-
րել զնկեղեցի : Այլք սասն թէ գովգաս , և մագով
գաս իմացեալ լինին զօրք նեսին . որ ի կատարածի
աշխարհի եկեսցեն մարսնհլ ընդ եկեղեցւոյ . քանզի
գովգասն ըսս մեկնին , իմացեալ լինին սյնոքին
որովք սատանայ գաղտաբար հալածեացէ զՏաւսաս յայտ։
ցեալս : Իսկ մագովգաս , սյնք որովք յայսնասլիս 20.7
սանցն եկեղեցին : Կամ նոյնք , որք ի ժամանակի նե-
ռին նախ գաղտաբար , և յետոյ յայսնասլիս Տալա-
ծեսցեն զնկեղեցի : Իսկ ըսս օգսսրնեսի , գովք
սասն հնեծանոք . իսկ մագովք , սատանայ . զի գօրն
Թարգմանի գաղտնութիւն . իսկ մագօգն , յետս ընկե-
կումն . կամ կործանում ։

Յաղագս եղիայի , և Ենովքայ ։ ԳԼ. ՃԲ։

ՈՒԷք գաղտնի գալսեեան նեսինն , որ ի
Տնունդն . և յայսնի գալսեեանն , որ ի
յարոգութիւն , և յայսնապես Տալածումն
եկեսցեն Ենովք , և եղիա . և գարձու-
ցանիցեն զսիրս Տարցն յորդիս . որպէս
ասէ մաղաքիաս , այսմիքն , ուսուցանեն մաղ.4.5
ցանելոցն . զՏաւսուսդ փրկիչն . յոր և
ինքեանք Տաւատացին Եւ գարձուցանեն զսիրս որդ-
ւոց առՏարս . ուր ասէ մեկնիչն . զի ընկալցի զՏա-
Ւսուն զոր նոքա ուներին : Ըսւսոյն Տրէայքն , և քրիս-
տոնեայքն՝ յայնժամ Տաւաստացեն նոյնով կրօնիւ և
պաշտեացեն զՔՒ : Ընդ վսուն քարոզութիւն նոցին և
սքն վարուցն ասէ ի սուլեեանն . տացդ երկուց վկայից յայտ.
լինց , այսինքն , եղիայի , և Ենովքայ . և մարգարէ- 11.3
ացին , այսինքն , քարոզեացեն յաւուրս Տարար , եր-
կերիւր և վաթսուն : Ըսւսոյ ասէ մեկնիչն , այսինքն ,
երեք ամս ոՂ և ինքն ՔՒ քարոզեաց : Երէ ազաւիղ-
ցին խորգ. ուր ասէ մեկնիչն , զի զասյանարութիւն
քարոզեն և գուգանիցեն զբարի օրինաց . սրբա նն
երկու ձիթենիքն . այսինքն , օծեալք ոգւով սրբով .
և երկու աշտանակքն , այսինքն որք տան զլոյս այլոց։
Ձետոյ նեսն սպանանէ գնս յերուսաղէմ . և անկեալ
կացցեն մարմինք նՂ ի Տրապարակս , զերիս տիւս , և
զերիս գիշերս . զի օչք Տամբարձակեսցի Թաղել զնս ,

վասն ասի նեռին . իսկ սպանեալքն ուրախացուցին
մեռ նոցա . և չէին երեց աւուրց և կիսոյ յարիցեն և
սպանողքն նոցին լրիւիցեն զայսպիսի բարբառ . երկ
և ենովք . երիք սատ . և եւանեցեն յերկինս ամպովք :
Իսկ նեռն Թագաւորեսցէ հինգետասան օր յետ մա
հուան նոցին :

Յաղագս յամերոյ հալածանացն : ԳԼ. ԺԴ.

Պաշտօրեսցէ նեռն . ոչ ասէ մեկնիչն
ի վերայ բանի առաքելոյն . զերծս առ
և զմիշ ամաս : Ըստոյն ասէ զանիել
զի զբաւեն . երդմամբ հրեշտակին
կենդանւոյն յաւիտենից , զի ի ժամանակ
որ է ամ մի . և ժամանակք , որ է երկու
ամ . և ի կէս ժամանակ , սոյն է կէս ամ
Որ ասէ մեկնիչն , ի յայսպիսի միջոցի զինի հալածանաց
նեռին , որպէս ասէ մատթէոս , եթէ ոչ կարճեցին
աւուրքն և ոչ : Որ ասէ դրիգոր , քանզի ամբար
տուանս և սոյնս տեսանէ զնէ ած , զանուրս տար
զրոս յատկապէս ետ ած ոգորմութիւն կարճեալս ասել
Եւ մեկնիչն ի վերայ մատթէոսի ասէ . նեռութիւնս
սոյն ոչ ասի ծանրագոյն քան զայլս՝ այնքան հանդարտ
տագոյն կարճութիւն :

Յաղագս մահտան նեռին : ԳԼ. ԺԴ.

Երբ լիանայ իւրով սպանել զնեռն ,
որպէս ասէ մեկնիչն ի վերայ տեսլեան
յօհաննու . եթէ ինքեամբ , և եթէ ի
ձեռն միքայէլի : Որ սպանցի ի լեառն
ձիթենեաց ի վայրի և յամեռս իւր ի
տեղին ուստի համբարձաւ Քս :
Իսկ ընդ սպանանել նեռին՝ ոչ առ ժա
մայն գայցէ Տր ի դատաստան , այլ բան մեկնիչն որ
ի վերայ դանիէլի , ասացի քառասուն և հինգ օր առ ի
հանդիստ սրբոց , և ի յաւարհարութիւն Թիւրից :
Եւ Թէ որքան միջոց լինիցի ի մէջ քառասուն և հին
գից առւրցն այնոցիկ , և կատարածի աշխարհիս , ոչ
ոք գիտէ : Իսկ արբանեակք նեռին յետ մահտան
նր

Նորա ուրախացան. և առնէին խրախուսիլ կանայս՝, և ասացեն. Թէպէտ մեռաւ իշխան մեր, սակայն մեք ունիմք զիշխանութիւն. զանհոգութիւն, և զհանդարտութիւն: Մինչ ասացեն զայսպիսիս, յանկարծակի եկեալ ի վերայ նոցա աւերումն: Եւ տիեզերքն յոյժ զարհուրեալ ի հաւատս: Եւ սկսեալ եկեղեցին մինչև ի կատարած աշխարհի խաղաղութիւք հանդիպել. զի յայնմ ետես պատրանք և դժուարամատութիւք ասասանալ նոսա զնոսին:

մատ. 24·38. Ա եբեմ. 33·7. մատ. 28·20.

Յաղագս սրման աշխարհի: Գ-Ի. ԽԵ.

Ոչ մեծ ընդհանապէտ առաջի երեսաց դատաւորին, զի ամենայն դրօքն ոչ միայն հուրն այն որ ե յիւրում պատուհասի, այլ ամ հուր որք են յերկինս, և ի վերոյ երկրի, միահամուռ ժողովեսցին ի տարերաւն աշխարհի: Արդ հուրս այս ունիցի զգործ չորից հրոց, այսինքն, դժոխային հրոյ պատժելով զանարդեալսն. զքաւարանի հրոյ, մաքրելով զբարիս ի ներելի մեղաց. զիւրքահոր հրոյ՝ ծախելով զսովսկանաս, և զզգայս նոսա. և զմարմինս ամ մարդկան դարձեալ յամենեսեան. և դատարկան հրոյ՝ անօթացուցանելով և տրամադրելով զտարերս առ ի նորոգումն:

մատ. 96·1. եսայ. 66·15.

Այլ հրոյն այնոյ տրտնջին երեսք երկրի. և կորնչիցէ ձև աշխարհի այսորիկ ոչ կանխաւ եղեալ ջրհեղեղիւ: Եւ յիրաւի առաջին դատաստանն ոչ եղեալ ջրով ընդդէմ երկրի բազմահոգեաց, որ ջրոյնոյր յոյժ ամբիւկ վերջին դատաստանն լինելոյն հրով ընդդէմ դատնեսից սերոյն, որ յոյժ ամ իբր ճշմ ընդդէմ աշխարհիս ցրուանացէ: Եւ գործ հրոյ այսորիկ լինելոյն մինչ ցնոսին միով. քանզի ունի զկիզիչ. զմիջ, և զվաճառեալ: Քանզի նախ ժամանակաց քան զդատաստանին. և իբր ճշմ տամանգամայն հրոյնն այնու լինելոյն մաքրելոյ զայգարոյ, և զպատժումն չարաց, և յաշխարհն գործումն մարմնոյ, և ծախումն ամ բուսոց: Եւ ընդ լինելն այսորիկ լինի ապա յաւերածիւն մարմնոյ. և նիւթոյ դատաստանն ի դատաստան. և յոյժամ բոլորելոյն ամ աշխարհ չուրկանալ:

Իսկ ընդ աւարտիլ դատաստանին. ամ ՀերմուԹիւն

Ե

Տրոյն այնորիկ կատարեցեալ զվճիռս դատաւորին քան
զի շուրջ պատեցեալ զնեղութեամբ, և քարշեցեալ գնա
ի գիշերս ։ Եւ յայտնե, զի Տուբն այն յատաջեալ
քան զբարեաս գատաւորին . Համ ընծայեալ, և հե
տեւեալ ։ Եւ յետ սահմանելոցս վերին Տոթոգաւն ա
խարհին . այլ ի մէջ մաքրութեանն և Տոթոգաւեան ,
քառամ զանազանեալին ։ Եթէ՝ զի մաքրութիւն այ
լինելոյ ի բաց քարձումն պատճառական որպէսզի եց
այլ Տոթոգաւնն վերին ի զգեցումն գերեզմանդն անա
կն ։ Երկրորդ , զի մաքրեալ է փոխհատուն տարերց
յանմաքրութիւն ի մաքրութիւն , զոր ունի ի հառնե
նէ . իսկ Տոթոգաւնն երկրիցդ է՝ փոխհատուն ի տրտմ
սութիւն հնոց՝ ի երջանկութիւն Տոթոյ . և այս գատա
մամբ ի չարժմանէ ։ Քանզի յերկրին՝ զանն անեսա
Տուեցե ոչ անմաքրութիւն ինչ այլ միայն անհատա
թիւն չարժման ։ Քանզի ոչ երկրի ի Տոթոյն մաքրու
Տրով . այլ գատարանն ի չարժմանէ ։ Ըստ այնպէս
մաքրեցեալն տարերք , մինչ զի ի Տրոյն հատանիցի ա
րեգոյական զօրութիւն . և միաժամին ի օդոյ , առա
ջական լրութիւն ի ջրոյ . ծանրութիւն և խտացու
մնծութիւն ի հողոյ . և երկրի այլ զապակի և զպլիղ

Յաղագս ընդհանուր յարութեան ։ Գլ. Ի.Զ.

Ա

Ե որպէս է ամենայնիւ ի կայացու
թեան , այսպէս է ամենագիւտ ի
գարգացման ընդհատից , և ամենադիւր ի
հատուցման Թ օշակաց ։ Եթէ արդ՝ զի
մարդն արժանաւորեցաւ , կամ անար
ժանաւորեցաւ , այն երկու հանգանակացն
հոգւով և մարմնով . Նմին իրի երկու
քանութիւք վարձատրելոյն , կամ պատժ էացի . ուստի նոյ
միմբ գարձեալ յառնել ։ Ըստ՝ ձայնէն փղոց յարիցեն
մեռեալք . որ ասէ առաքեալն ։ Խակ կրկին կերպիւ
խնդացեալ մինի ձայնն այն . քանզի բան ոմանց ձայն
փղոյն է հրամանն Քի . հրամայողն գարթուխի. քանզ
բան այլոց՝ ձայն փղոյ է յայտնի երևումն Քի ։
Ասուի ասէ գրիգոր , հնչել փղոյն ոչ այլինչ է, քան
ցուցանել աշխարհի զորգին որ գոյ գատաստ։

Ըստ յարիցեն հանգանակացն ամենեքեան ոտիչ գա
հատանելի եղեալ ի նոսա , բան կարգի ժամանակի
այլ

ա.Կոր.
ե.10.

2.Թես.
4.15.
1.Կոր.
15.52.

այլ եղիցի մեծ պանապատութիւն ըստ կերպի պատուոյ
Ի չարք յարիցեն ոտեղք և չարչարեսցէ . իսկ ի բա-
րին բնութին պահեսցի և մերկութիւնք բարձցին :
Աղ ամենայնք բարիք և չարք յարիցեն ամբողջ մարմ-
նով պատրաստեալ հատակաւ ըստ սիրոյ կատարման
ջին : Արդ յարութին զերիս իրս ուղղեսցէ ի բնու-
թիւս , այսինքն , զպակասութիւն , որպէս ի տղայս , և
ի ջանգամահասս . կամ ի նոսրագեալ բնութիւն մեռ-
ցեալ : Եւ դատերծին , այսինքն , եղիդանց , և հե-
թաց , և սոցնպիսեաց : Ջնդամոյութին , որպէս է , խոտ
գարուն ածանցեալ : Եւ չարիցեն մարմինքն նոցին
թիւով , որ նախ էին . ի հողոյ հողոյ յոր տարաւա-
ծեցան , մինչ ղի յոր կոմին և ի խորշս հոսեալսիկ փո-
չին , գառնասցէ այն առ նոյն հոգին , որ ընդունն յա-
ղաղագոյն հոգւոյ սորա զի կենդանի եղեալ և ածեսցի :
Եւ ոչ միայն յարիցեն մարմինքն ըստ նախնական ան-
դամոց , այլ և ըստ հետոյ և ըստ այնց որք են ի
պեղեցկութիւն մարմնոյն : Քանզի յարիցեն մարդիք
ըստ գոլոյն , և ըստ ամբողջ գոլոյն , և ըստ գեղեցիկ
գոլոյն . և յարիցեն իւրաքանչիւր մարմին ի բարեբոյն
և ի նախնին գոլ իւր : Եւ որպէս կրկին է մահ , այս-
ինքն , հոգւոյն մեղաց , և մարմնոյն տանջանաց . այս-
պէս պատասխանեաց նոյ կրկին յարութիւն , այսինքն , հոգ-
ւոյն շնորհաց , և մարմնոյն փառաց . և սոյն ի նախնին
ծնողն մահն մեղաց եմոյծ զնահ պատժոյ , այսպէս
յարութիւն հոգւոյն շնորհաց , պատճառեսցէ զյարութիւն
մարմնոյն փառաց : Ի յարութիւն համահատաբերեսցին հոգիք
պատճառք , այսինքն , առնողական , որ է ած .
ներ ի բնութեան որ է հոգին . ուժական որ է միաձուլու-
հոգւոյ և մարմնոյ . կատարուածական . այսինքն , որ բն-
դունելի իւրաքանչիւրոք զորինչ արար մարմնաւորեալ
ար , և ի բարին : Յայնժամ յարիցեն մարդիք արա-
գասիս ամբողջութիւն , ընկերացեալսիկ և յանհատնա-
կանաբար : Լինիցի յարութիւն այն արդար ըստ այ .
կատարեալ ըստ յարուցչոյն . սքանչելի ըստ յարու-
թեան :

Յաղագս վերջին դատաստանի : ԳԼ: ԺԼ:

առակ. ւ·2ձ· ղուկ. ւձ·ւ7·

Եւս յարուածէ խնդրոյ վասն դատաստան . այլ յառաջ քան զդատաստանն զայն՝ ի՞նչ ինչ երեսք հրաժեշտ կոչման : Ասացին եղև մարգարէիւք . ասաւ ամէ կոչեցի՛ և հրաժարեցայք : Երկրորդն՝ առաքեալքն , և քարոզողք , զորմէ ասէ զնա , առաքեաց զՀոգսն իւր :

Երկրորդն , լինելի վերջին Հայեաւ փորձն , և հրաժեշտ կոչեանս պատրիկ՝ լինելի վերջնական : Ըստ՝ բան ամ քարոզի երեսիցն է դատաստան : Ասացեալն է միաձև, պատճառն , դատաստան այժմուս եկիզեցայ , որ ոչ դամ ես եթէ ոչ միայն զղջակսիցէ հատուածոյն, և բան սեռի միայն , պատճառն , զի բարեաց՝ բարիք , և չարեաց՝ չար հատուածոյն , այլ զիարէ և զբանակատիճի հատուցման ոչ դասէ : Երկրորդն՝ ասի բազմաձև, պատճառն , զի խոստովանութիւն ընդունելի՝ ի ժամս մահուան , առնելով զվճիռ զան ամ՝ բարեաց՝ և չարեաց , զորս արար . այլ ոչ խոհոյն ցամ բարիս , կամ զչարս ընդունելի . քանզի ընդունի միայն ի հոգին , և ոչ ի մարմնոյն Երրորդն ասի ամենաձև , պատճառն , վերջին դատաստան . յորժամ բան լծակ և բան քանակութիւն ընդունելի խոստովանութիւնք զբարի , կամ զչարս ի հոգին և ի մարմինն : Իսկ վերջին դատաստանն լինելի այնպէս յամ կորնչանել . զի ի վերջոյ ի՞նչ դատաստան բարկացեալ . ի վայր կոյս՝ դժոխքն բացեալ . ինչ՞ն քառամ խիղճմունջ խոժոժաղաղ . յորոյսաբուսաց՝ արիարի բորբոքեալ . ընդ այնմ՝ մեղքն անբասանիչ . ընդ անեղէ՝ գնդ շարժութեան գիշեր . չորք վիճակաւոր՝ բարի հրեշտակք , որք մտին ի դժոխս . և ամ՝ սիրք հատատողք զվճիռ դատաստանին . և ամ՝ չարք հանդերձ բարեօք Ճանաչողք վերջ դատաստանին ժամուն՝ զի վերնի սարսռելի , ահան զի զօրութիւնք երկնից շարժեսցին , որպէս ասէ զհաւս : Անսասանելի , զորմէ ասէ յօր , ո՞վ հնարեսցէ ինձ , զի ի դժոխս պատրաստանգիս , մինչև անցցէ սրտմտութիւն Ձեր : Անխորհելի , բան առաքելոյն . ամենեքեան կալցագ եմք առաջի բեմին Քրիստոսի , ոմ՝ ասէ առաքեալն,

մատ. ւձ·4ձ·

յօբ·ւ4· ւձ· 2 կորնթ. 5·ւ0·

օր Տն իբրև զգող եկեալ ի գիշերի ։ Ընդ առաջ եկի, որպէս սահ յառաջաց՝ ի ձեռն նահանջու սրամտելոյն առն նորա . և ոչ ինչ սիգաց յաւելու դատաստանի ։ Ամենայնիւ , քան առաքելոյն , զինչ ասացաք ունիք յայնմ առ , որով այժմ զամենի հաւատալիք ։ Ընդ՝ նահատակեալ առնեմ լինիցի յերիսուս իրս . նախ ընդ գալն ի գառնատան . զի ցաւք վասն ունելոյն մարմնոյ ծանուցանս ախտոյ ի վերայ տալ լինին անդ , որպէս առաքեալն ի բաբելոն ի գուբ առիւծուց ։ Երկրորդ , ընդ գալ նոցա առ ի գառնատունն , զի մեղք նոցա լինելոյն յայտնիք առնեն . քան այնմ նահատակ է , յայտնելոյդ զամենի առաքեալոյ քոյ ։ Իսկ ուրեք գառնատունն լինիցի ձորն յոսափաթ . և այս վասն բազում գառնատունք ։ Կամ , զի ուրեք գառնատունն պարսպի լինել հաստատոյ , իսկ երեսուներեմ , և չբնակալ վայրքն՝ երեւի լինել հաստատոյ . վասն զի երբէք իբր թէ է ի՞ւրեք ուրեք մերոյ բնակութեան ։ Երկրորդ , զի պարսպել լինել յայտնի . այլ արդ՝ ուրեքն այն է յոյժ անճոռնի , վասն գործոց փրկութեան մերոյ , որ անդր կատարեցաւ ։ Երրորդ , զի յարմարի ուրեքն այն իբրեւ որ անդր լինելոյդ է , որպէսզի գործոյ ազգսրմութեան , և զդգարութեան . քանզի լեառն Ձիթենեաց , որ է մերձ ի ձորն այն , նշանակէ զաղօթսրութի . և յաստիճան՝ որ թարգմանի գառնատուն , նշանակէ զարդարութի ։

Յաղագս գառնատոյ ։ ԳԼ. ՅԸ.

Զ միայն բան ածմունն իշխանութե , այլ և բան մարդկային կերպարանին դատեցեալ քո . զի դատեսցէ իբրև զմարդ՝ յանձնեալ իշխանութիւն և որպէս աստ՝ խոտական իշխանութիւն , հանդերձ բոլոր երրորդութիւն ։ Որպէս դիտելի է , զի հինգ են եղանակ դատելոյ . առաջինն է նախնին իշխանութիւն , որով դատեցեալ բոլոր երրորդութին ։ Երկրորդն է՝ երկրորդի իշխանութիւնն , որով դատեցեալ մարդն քո ։ Երրորդն է՝ աշխատական սրբատեսրութիւն , որով դատեցեալ առ քեզ , և կատարեալ սրբն , որք նախապահ նոցին ընդ դատաստանի իբրև ուրեքիցեցոյց , և

ա. կոր. սովրեցեալ արդարեալն այդ , որք ամէն կարդացեալ
ճ. ա. ջանացին գիտել և ճանաչել զայս : Զորդեակ է՝ հա-
ւատացեալ՝ որով գառնացեան ամէն , և հրեշտակք
հնչեցեալ՝ հնազանդ գառնալոյ է յայտնել զձեզ գա-
ւակոյս , և բան ազատ չարք ևս գառնացեան,
Ի գառնալն առնել երեսք Քո վերուստ ներքոյծուելիս
հաստատս , այրիքն , զմինն կրտղական , և զմիւսն առ-
նոզական . բանզի առաջինն ի սպառանէ , և միւսն
մատ. ի հնամանէ : Արդ՝ ի առաջին գառնասան նմին Քո՛ ի
ա. ի. ճ. գառնասան կրտղականապէս . իսկ ի միւսոյդն ոչինչ
փիլ. ա. ճ. զի ի գառնասան առնալականապէս : Ի սկզբան-
նէն սուրբքն սպառեալեան , իսկ ի վերջոյդ ևս երե-
ւոյի փառաւոր սուրբք : Վասն որոյ սուրբիցն
զՔո՛ այդպէսն ի գառնասանի՝ մարդկային բնութիւն ,
և ոչ այլն . իսկ չարքն միայն մարդկային բնութիւն , և
սեռադիտասիրէ . բայց ոչ երբէք սուրբն զնոյնն
բնութիւն , և այս վասն հրէիցն պատճառ ասց .
Վասն վասն պակասեալ է պատրաստուելն ի սուրբն .
զի բնութիւն առանց ընդհատ ոչ է բան սպառն առ ի
սուրբ է՝ սուրբ այլ : Երկիրդ , վասն սնարժ անուն է հե-
յոհ. ժ. ի. ա. սուելն , որ է ի սուրբ է ոչ ծանրանալ . զի սուրբն ոչ
գնոյ՝ բան յոհաննու . է՝ կենդանի յաւիտենական , որ ոչ
երբէք դադարիլ անարգելոյ : Ոչայս է յատուկ լոգո,
զի Քո՛ երեսացի արդարոյ քաղցրասէս . ոչ սակ
գրիչոյ . և ոչ զարգարոյ անդադարելոյ . ոչ երեսք
գալ. գառ. և ոչ ազատ ոչ ազատ ոչ սուրբ , և ի սրբոն
ա. ի. ա. հրոյ ի գիշերի : Քանզի սուրբքն չարք զնոյն
յոհ. ա. ի. կոչեն Քո՛ , զի երկիրքն , և ոչ գնոյ է ի սուրբ , զի մի
ի. ճ. խնդացին : Իսկ բարքն՝ զի երեսն ոչ բնութիւն է՝ զի
զաւկ. ի. ճ. սուրբիցն : Ասա զայլս խոցոտեացն զառնչ Քո՛
յոհ. ի. ի. զնոյն չարչարանքն : արքունք , վասն , և զերեսս
մատ. Արդ՝ ոչ ազատ Քո՛ ի վերոյ գարձրացն սուրբ զ ոչ
ա. ի. ի. բանի հանդերձ . իսկ չարք ի վայր յերիս , զոր սի-
մատ. րեցին : Եշ յերեսի Քո՛ բոյսն սատ արտասի զգառնա-
ա. ի. ի. ան . բանզի գիտէ զարժանատրութիւն իւրաքանչիւր
կող. ի. ի. ասիք . վասն զի ի նոսա է ծանկնալ սոյ գառն իմա-
երբ. ի. ի. սուելն և գիտելն այդ . և զի ոչ է պարտաւոր յան-
ճ. ի. ի. ցանալ զերոյ վասն գառն զարդ , քանզի այ արար
յոհ. ի. ի. զնոյ , և ոչ գառն ներգործելի ի բերան նոր . և նոյնա-
նատ. քանզի գառնալոյ կարի նման վայելեն գառնասրելն ;
ի. ի. ի.
ա. գալատ.
ի. ի. ի.

Յաղագս դասեցելոց · ԳԼ. ՀԹՒ.

Որք կարդ լինիցին ի դասատաւանի, քան-
զի անձինք դասեսցին, և դասապարտեսցին
ձեն. որպէս այնք որոց դասապարտելի
գործք են խոտանելոյք ի բարի ինչ, որք
ունիցին զհամառ առանց գործոց։
Ոմանք դասեսցին, և փրկեսցին. որպէս ո
այնք որոց բարի գործքն են խոտանելոյք
ընդ ներելի մեզս։ Ոմանք ոչ դասեսցին, այլ դասա-
պարտեսցին. որոց չար գործք ամենեին անխառն են
ի բարեաց. որպէս այնք. որք կատարեան հիման
հաւատոյ։ Ոմանք ոչ դասեսցին, այլ դասեսցին և
փրկեսցին. որոց բարի գործքն անխառն են ի չա-
րեաց. որպէս կատարեալ աղքատացն Քրիստոսի. զորոց
առ Քս. գործ որք ընկիք ընկիք իմ, նաստիք յաթոռս։
Ասան նախատացեալ չորից կարգաց գիտելի է. զի
ամ մարգիք դասեսցին դասատանաւս հատուցման.
այլ ոչ դասատանաւս բնութեաւ։ Քանզի անհատացք
որք ոչ ունին բազաքանից բազաքին այ, սակ թէ ամենից
պատճառացն առանց բնութեաւ և ընկոյց զգործս նոցա։
Իսկ չար հաւատացեալքն որպէս բազաքանից, դան-
դերձ բնութեաւ գործոց նոցա. և ընկոյց պատճառս նո-
ցին։ Խոյզ արդարք ոչ ասան ապարիկ դասեսցին զի
գործք նոցին նորագոյնս բնութեսցին թէ բարիք իցեն
արդեօք՝ թէ չար, այլ զի գերազանգոյնք բարեաց
յայտնի լինիցի ամենից, և զի չարեաց երևեսցի վճիռն
որ ի վերայ չարեաց։ Ընդ՝ երկոս վճռիւք հաստին
ի դասատանի. մինն վասն բարեաց, և միւսն ընդ-
դէմ չարաց։ Վճիռն որ վասն բարեաց պարտաւանէ
յինքեան զեօթն մասունս. առաջինն է՝ կոչումն սրբա-
կան. անդ՝ ուր ասէ. ելից։ Երկրորդն է՝ ածպին
օրհնութեան. անդ՝ ուր ասէ. օրհնեալք։ Երրորդն
է՝ հայրական սէր. անդ՝ ուր ասէ. Հօր իմոյ։
Չորրորդն է՝ հատուցումն բարեաց. անդ՝ ուր ասէ.
Ժառանգեցէք։ Հինգերորդն է՝ բարեպարտութիւն
թագաւորութեան. անդ՝ ուր ասէ. գաղթականք։
Վեցերորդն է՝ նախապատրաստութիւն փառացն. անդ՝
ուր ասէ. որ պատրաստեալ է ձեզ։ Եօթներորդն է
յաւիտենական նախապատրաստութիւն, անդ՝ ուր ասէ.

մատ. 25·32.

մատ. 19·28.

մատ. 25·34.

իսկ

իսկզբանէ աշխարհի : Դարձեալ՝ վճիռն որ ընդդէմ
Կայեն՝ պարագրէ յինքեան զվեց մասունս առաջինն՝
ասէ զչեռացումն յոյն , անդ , ուր ասէ . երթայք յինչ-
մատ. ներ : Երկրորդ , զանէծս անդ ուր ասէ . անիծեալ է-
ԺԵ. ԺԴ. Երկրորդ , զանատարեալ լինելն , որ ցուցանէ նախ
զերկնից : Զորրորդ՝ զդժնդակութիւն տանջանաց , անդ
ուր ասէ , հուր : Հինգերորդ , զյուսահատութիւնն
ապաւինելոյ , անդ ուր ասէ . յամբաւնականն :
Վեցերորդ զընկերակցութիւն դիւաց , անդ ուր ասէ .
որ պատրաստեալ է սատանայի , և հրեշտակաց նորա :

Յաղագս նորոգման աշխարհի : Գլ. Ի.

ՆԴ ասարիել դասատուն՝ առ ժամանակ
լինի նորոգումն աշխարհի , որ ոչ կատա-
րեսցի՝ ցորչան մեղաւորք են յաշխարհի ,
այսինքն , մինչև արդեղծին ի դժոխս :
Քանզի որպէս մեծ հուրն այն արբեցեալ
զարարեալս՝ նմանապէս զարուեստաւորսն
զրուել արտաքին տեսանելին. այնպէս նո-
րոգել զաշխարհս ևան ունելոյն զանօգտացուցեալ զո-
րութիւնն : Արդ՝ նորոգիլ աշխարհի է նորոգիլ ի դե-
ղեցկագոյն տեսակ . որ սպառի լինել ևան բաղում
պատճառաւ : Կամ՝ ղի որպէս սպանեցան սարեքը
ևան յանցանաց մարդոյ . այսպէս արժան է ղի նորո-
գեսցի աշխարհ ընդ փառաւորիլ մարդոյն :

Ա Երկրորդ՝ ղի առեղծուածք առնին դիտաւորեալն ևան
մատ. վաղահասիլ՝ որք սպասաւորեցին մարդկան :
ԺԶ. Ի. Երրորդ , ղի բոլոր աշխարհս որքան է հնար՝ հասա-
հնօտ. նեալ նորոգման մարդոյ փառաւորեցելոյ :
Ի. ԻՕ. Չորրորդ , ղի աշխարհս եղիւ՝ որպէս ղի մարդն այժմ
Ի. ամս. հայելւոյս առեղծուածոյ ձանաչիցէ զնա , որ ոչ կարէ
Ց. Ի6. տեսանել յիւրում բնութիւն . ուստի ի հանդերձեալն
Ի. յով. 4. սիսող է պայծառանալ հայելոյն և մաքրիլ , ղի ի դէ-
ԺԱ. ղեցկութիւն առեղծուածոյ առանել փառաւորեցելոյն
յով. Ի. Ի8 տիրապետութիւն առեղծողին . և այս ոչ լինիցի առ ի
հարկաւորութենէն իրում թէ ոչ կարէ տեսանիլ ած
ըստ այլ կերպի , որպէս և այժմ , այլ մինչդի առ ի
զտնարձակելի , այսինքն , ղի քաղցրութենէ ի մտացականի
տեսութենէ , յաւելցի քաղցրութենի զպայման տես-
նելեաւն : Եւ զի երկնային պարուհանքն , և առեղծք
վասն ,

վան անխոնաւութեանէ ոչ ունին պանծալութիւն ինչ ոսկի
ունին տարերքդ , այլ միայն զանկատարութիւն շարժ-
ման ։ յորմէ դադարեացին ։ վասն որոյ նորոգեացին նա-
այլ ոչ մաքրեացին ։ իսկ նորոգումն ի նոսին՝ զատան-
ջիւ զերկուս իրս , այսինքն , զդադարումն շարժման ,
և զառաւել սպայծառութիւն փայլման , յորժամ կանգ-
նեցի տրեզանն ի չարեւելս , և լուսինն ի չարեմուտս ,
ուր և առեղծան իսկ ։ Որոց պատճառն է , զի վերին
մարմինքն երեն ի սպասաւորութիւն մարդկան՝ կրկին
կերպիւ ։ Նախ , վասն հարկաւորութեանէ մարմնոց ,
այսինքն՝ վասն ընդեղութեան , և ապրանաւաճառ ։ վասն
այսորիկ ընդդատարկին այնց դադարեացն և շար-
ժումն ։ Երկրորդ , վասն հեռատեսոյ ի գեղեցկու-
թիւն առեղծուածոյն ։ և վասն ձանձրոյոյ ի նոսա զայ-
նոյին իրի լոյս նոցա ոչ հեռասցեալ , այլ մանաւանդ
աշեացն ։ Իսկ վասն տարերացս ծանիր ։ զի երիկիս
լինիցի իբրև զայիւր , և լինիցի հարիւ և հանասար ։
Օդդ լինիցի յոտակաչոյն , և ոչ ունիցի զաղդմունս
որպէս այժմ ։ զի ոչ լինիցին ամպք , ոչ հողմք , ոչ անձ-
րևք ոչ ձիւնք , ոչ օրոտմունք , ոչ փայլատակմունք ,
և այլք ։ Հաւր , նաև ջուրն լինիցին մաքրագոյնք ։ և
մասցեն ոչ միայն բան զդադարեալն իբրեանց , այլ և
բան որպէսզի ոչ ունիցեն զայր ուժեացին բան ունա-
նալեն ։ այլ ոչ բան ներգործելեն ։ քանզի ի վերինս-
սին տարերս ազատիկ առաւել օրհնեան առնոցական
որպէսզիքն , այսինքն , գրկալեին ի ջուրն ։ և ջերմ-
ալեին ի հուր ։ և առաւել են սիրալքն ծնանեան ,
և ազատանալեն , վասն այսորիկ այնպէս ներգոր-
ծալեին ոչ ևս լինիցի ինոսա ։ Ապաի և բան այսմ
յամանց ասին կորնչել երկոցունց տարերաց այսցին ։
բան այնմ , որ ասէ սաղմոսն ։ Ձայն Տեն հատանէ բոց
ի երդ ։ Չի որպէս սակ բասլիսկս ։ այրեցուցանէ
ջերմալեին , և սառուցուցանէ զրուալեին , հակեացին
ի վայրկյս ։ իսկ մեռցէ յատակալեն ի ջուրն , և լու-
սաւորալեին ի հուրն ։ քանզի յայնինչ տարերց
անարգն իջցէ ի տարրին կոյն ։ որպէս և նանձրու-
թեն , զխնդարալեին , և մ՚ելուելն երկրի ։ տալս ու-
րեմն յայտ է՝ զի երկին , և երկիր՝ անցցեն բան տե-
սանին ։ այլ ոչ բան զբացատելն ։ Եհա և այտ է յա-
սացեալս՝ զի զխոհման առնուցուն փոխոխմանեաք տա-
րերաց ։ Ծնունդք կենդանեաց , և բուսոց ։ վասն զի
պատճառաք սոցին դադարեացին ։ և վասն այսորիկ
ասին

զաղ.
սաղ.
սաղ.
զաղ.

Եսայ. ԼՕ.26. ասին կոյնիլ տաբերաց · ոչ բան դժոգութեան , այլ բան առնելոյ և կրելոյ : Իսկ երկնային մարմինքն որք են անթափոխելք , հաստիցին . և ունելին զայծառագոյն լոյս . և բան այսմ ասին վերանորոգիլ :
Սակայն այնք որք ասին կորնչիլ պահեսցին ի մարդն ոյ ունի զնմանութիւն ընդ ամ ազգ տեղոջ աճող . և վասն այսորիկ , ի նորոգման և ի փառաւորութեան մարդոյ կարեն ասիլ ամենեքեան նորոգիլ և վարձաւորիլ :

Յաղագս տանջանաց դժոխոյ ԳԼ. ԻՆ.

Ըսպէս երեւի ճշմարիտն կարողութիւնն ի տեղեկելն . խնամութիւնն ի նախախնամելն . և անոխակալութիւնն ի նորոգելն . այսպէս երեւեալն արդարութիւնն ի պատժելն : Քանզի արժան իսկ է , զի տգիտութիւն մեղացն ոչ մնասցէ առանց չէզոքութեան արդարութեանն :
Եւ թէպէտ մեղքն է՛ անցաւորական , սակայն պատիժն է յաւիտենական . և այս վասն բազում պատճառաց : Նախ՝ զի որպէս մարդն մեղանչեաց յաւիտենից իւրում՝ այսպէս պատժէսցի յաւիտենին այ : Եւ երկրորդ , զի նիւթ գժոխային հրոյ է՛ յաւիտենական . այսինքն , արատն մեղաց . վասն այնորիկ և պատիժն : Երրորդ , զի մեղքն է ընդդէմ այնմ՝ , որ է յաւիտենական . վասն այսորիկ և պատիժն լինելի յաւիտենական . ոչ բան գժոգութեան , այլ բան տգիտութեան : Չորրորդ , զի մարդն ի չինեքն սպանանէ մեղաք զարմին՝ որ կարէր լինել յաւիտենական . վասն այնորիկ արժանապէս հանդիպի մշտնջենական չարի : Հինգերորդ , զի չար կամքն անորոգելոյ է՛ յաւիտենական , զի կամին յաւիտենականաբար հեշտանալ ի մեղս՝ եթէ կարէին . վասն որոյ և պատրաստի պատժիլ յաւիտեան : Վեցերորդ , քանզի անհնապէս սիրալի բանականն՝ նախամեծար առնելով զվարձան նախանն քան զանմխիթարն . նմանապէս ցանկականն ի տենչալն , և ցասմնականն ի չարհնալն . ուստի և պատիժն լինելի յաւիտենական : Եօթներորդ , զի գաղտապարտութեանն զգործեցելոց մեղացն՝ ոչ երբէք առնեսցի զշնորհուս ապաշխարութիւն . վասն այնորիկ

ած ոչ երբէք փոխոխեսցի զվճիռ պատժելութեան համա-
նորին : Ըստ ելս երորդ . զի մեղքն որոշէ ի յամբաստնա- յ. 13.
կան կենաց՝ այսինքն , յոյ . նմին իրի և անկանի ի
մահն յամբաստնական : Զանա այս յայտ է բաղում օրի-
նակաւ . քանզի սեռասեռեաւք զի գնեալ լինի ի սակա-
ժամանակի . սակայն ոտ իրաւունս սոսանալոյ յամբ-
տեան : Դարձեալ խոցոտն ի վայրկեան ժամանակի՝
ածէ ի ներս զմահ յամբաստնական : Դարձեալ ան-
կումն ի խորխորատս՝ է ժամանակաւոր . այլ մնալն ան-
դէն է՝ յամբաստնական : Դարձեալ քրեականն որ լի-
նի ընդդէմ թագաւորական մեծութեան՝ է ժամա-
նակաւոր . այլ պատիժն յամբաստնական : Դարձեալ
վիրաւորիլն է ժամանակաւոր , և սպին է յամբաստնա-
կան : Եւ քանզի ի մեղս է հեղուլեի հանդերձ ար-
համարհմամբ այ . ուստի իրաւի անկանի մեղաւորն
ի խոտան տեղի , և կարի լիս հեռի ի տեղւոջէ վա-
ռացն այ , այսինքն , ի դժոխս , ուր և տանջեսցի ի
յաւարտ իրաց , այսինքն , ի մերոյ երկրաւոր մարմ-
նոյ . վասն զի ի նորոգման աշխարհի որ ինչ իցէ ան-
արդ յաշխարհի , ամենայնն հոսեալ ինձանէ ի տեղի
տանջանաց . և անդ բազմագուսցէ զարհաւիրս բան- յօբ. 20.
տին : Եւ դարձեալ ըստ բանիլոսի , ասէ յետս առ- 26.
նելոյ զմաքրուելին աշխարհի , բաժանեի ի չերմուելէ ,
զպայծառուելն . և զբոլոր չերմուելին արկցէ ի
տեղւոջ , ուր են դատապարտեցեալք . զի առաւել
տանջեսցին , և զբոլոր պայծառուելին ի տեղւոջ , ուր
են երանեցեալք . զի առաւել հրճուեսցին :

Յաղագս զանազանութեան տանջանացն։ ԳԼ. ԻԲ.

Ասէս ի դատապարտեցեալս է զանազա-
նութի մեղաց , այսպէս և զանազանութի
պատժոց . ուստի մինչ ի մեղքն է յետս
դարձումն ի տեղեղոջէն , և դարձումն
առ փոխհատուցական բարին , և անկարգու-
թի կամաց , որ է ընդդէմ երեքատասն-
թեք բանականին , յիրաւի և պատիժն
վասն սոցին զանազանեսցին : Ըստ վասն յետս դարձ-
ման՝ լինիցի զղջումն յաճախին տեսութեք . այլ վասն
դարձման՝ լինիցի պատիժ նեղութեան տուչութեան . իսկ
վասն անկարգութեք բանին , և կամացն , լինիցի պա-
տիժ

ոմիք ընդհանրական՝ որ կոչմանց ի սկզբանէ նեղութիւն
գ.Թես. ա. ի. ժ.ամբակ ե. յաւետ նականաս Հաւր գ.ժամանն՝ ոչ միա-
սիմ զարարեալ զամենեսեան . քանզի ի միոյ հրոյ
ոմանք առաւել, և ոմանք նուազ չարչարանքն , քան
այնմ որ առաւել կամ նուազ մեղանչեցին . ոչ ի մի
և ի նոյն հրոյ այլ կերպիւ այլով չարչարեսցին, և քան այլեայ
կերպիւ միայն : Չի Թէպէտ հուրն է մարմնե-
զուկ. ղէն , և ոչ կարէ ազդել ի հոգին Ջերմացուցանելով
գ.ես. զնա . սակայն ազդէ ի նա որպէս գործի ածեալն ար-
դարութեան, տանջելով զնա . և դարն այն քիմիչ և ա-
մենազօրն . և այս վասն կարողութեան ածեալն մեծ ո-
Թեան շարժ ոչին ղհուրն զայն . Նաև ըմ գործոց կրողին .
այլ և ըմ անբիծ մխիթարու չաղագաւոքն է .

յոբ. 10. Իսկ գործոցն է՝ ուերն խաւարասէր՝ ըմ գործս ուերն
11. արտաքսեալ . իսկ լոյսն Թէպէտ՝ հեղհեղակ բան ին-
քեան , այլ բան արտաքսման պատճառէ զարտաքսեալն,
բան այնմ որ գուգանէ զինն արտաքսեան . ուստի ի զԸ-
ձոխս քիմիչի լոյս ինչ նեղեմացեալ , որով գտասպարտ-
եալքն կարացեն տեսանել ուստի ցաւեսցին . այլ ոչ
ուստի ուրախասցին : Աննթգեկեալքն տեսանեն միա-
չև զօր գտատասանին զնաս և զանեղեալսն ընդ հան-
րապէս , այլ ոչ մասնաւորապէս . զի տեսանեն զնա ի
զ.ես. մեծ փառս , այլ ոչ ի յորդիսիս : Իսկ ի յայտնիսդ
16.23. տեսանել ոչ ուրախանան , այլ տրտմին . և այս վասն
նախանձելոյ ընդ բարեբաստութեին այլոց . Նաև վասն
զղիչելոյն ի յաւուրն Քի Թրիստ : Իսկ յետ գա-
տասանին այս ևս բարձցի ի հոգւոյն աս ի տանջանս
իւրեանց յորժամ անարժան համարեսցին նաև ի տե-
սանել զայն : Մինչ ի գատասպարտեսնալն լսելոն հո-
մատ. գևոր , այսինքն , գան ներքին, և ոչ լսելոն մարմնաւոր,
13.42. որ է հանդերձ հեղհեղիւ արտաքսեալ . քանզի ընդ
գատարկիլ չարժման երկիր , ոչ քիմիչի Տնտնդ , կամ
ասպանաւելի . ասկայն քիմիչն անդ այլ լինի ոչք են
մարմնաւորապէս ի լսելոյն , այսինքն , ամբոխումն
ուղեղին . Ձանազանելի երեսաց : Նաև ոչդն զոր
սպասեալ Տէր, ոչ քիմիչի ներհակաւն . զի ոչոք կենդա-
նի ճեռագէ քաց ի մարդոյ . այլ միայն անդ ոչդն խղճի
մտաց՝ կրծելով զիսդին , և ոչ զանգիտին : Ի վերջոյ
գոյն տեղւոջ է միայն ուրախանալի, ի վայրագոյն տեղ-
էսայ. ւոջ միայն արտաքսելի . իսկ ի միջակ տեղւոջ այսինքն,
65.24. յաշխարհի , են խառնեցեալք յերկրացուց այժմի . իսկ
յետ ահաւոր գատաստանին միայն յերկիս տեղիս քիմիչ
քնաս

բնակութիւն · պահպանեն · եւ զիրենս · ի դժոխս · և ի վեր
պսակ ։ Այլ թէ քանիք են տեղիք տանջանաց, և տա-
ղեալ ի չորրորդ գիրս ։ ի Ճառն որ յառաջս իմեան բի
ի դժոխս ։ Այլ ասէ ոգի պատուոց գոլ ի յօրինս
գրեալ Ճառիցս, պահպանեն կողոպտուեան, կռապաշտ հար-
հանումն · անդամահատութիւն · ոչ այն ընդ այն · ծա-
նաւելումն · արտաքսումն · ծառայութիւն · և մահ ։ Ապա
տանջանքեանն կարեն հանճարով դժոխային պատուոց ։
Քանզի բան առ ածեցոյն կերպի դատապարտականքն կո-
րեսին զոգ, և զամ բարի ընդհակ , և փառաց · ոչ
միայն բան իրին, այլ և բան յոտից · բան ետեսից , եսայ.
որ ասէ · ոչ ճառագէ խեղճ որով Տեառն ջուր ի գերեզ, 30.14.
պահպանի յողորմած այն, և կամ բառնիցի տակաւ մի հուր
ի հնոցէ , պահպանի , խաւարն այլ · զի բան երեսիցի երեմ.
վախճանեալ է տանուն , և պատեալ հուրձն։ 7.20.
Ըստ երկրորդին ասէ Տէր, կապեցէք զդեղս զձեռն մատ.
և զոտս ։ Ըստ երրորդին ասէ առ ասպաց · կուտիք հար- 22.13.
կանիցին զմարմինս ամբարչաց · ոչ ոչ խնայեսյ քինի առակ.
ևս երեք տեղ ևս անաց, այլ ևս զանազան տանջանաց 19.29.
որովք հարկանիցին ամբարիշտ Ա՞ն երրորդին ասէ յայտ.
տեսցեն · որպան փառաւորեաց զինքն, և ինաց ի հեղ 18.7.
առնել , պէսպէս տուք նմա տանջանս ։ Ա՞ն հինգե-
րորդին, ասէ եսայի · երեսք նոյն պատեցեալ ։ Եւ այն եսայ.
օձս Ժանտախտ լինի մարմին ևս զանօրինն մինչև հոգին 10.8.
սպառնասցի ընդ առնուն զնա · և կամիցի ունել զնա
այնպիսի , ոչ յորժամ էցէր կիսակեր ի յորդանոյ ։
Ա՞ն վեցերորդին , ասէ Տէր · հանէք զնա ի խաւարն մատ.
արտաքին։ Ա՞ն եօթնեւորդին ասէ ի յոյնսն · ի խաւարն 22.13.
գահաւաց եղեւ ընդ հարիւր ։ Եւ Ժանիք, զի գառա- ոտր. 1.1
պարտեցեալքն ենէ հարիւր պատուոց միշտ Ժառանգն ·
և սակայն ոչ երբէք վՃարին ։ Ա՞ն եօթներորդին ասէ
գրիւզոր անդ միշտ կենայ մահ · ոչ ասէ տեսցի՝ եղիցի
անդ մահ երկրորդ ։ Այլ ի նախասահմանութիւն հաւաքեաս, յայտ.
զի ինձ անդ չերանեսի ի հրոյ հրձուեալ աստանց, ի որ 20.14.
ասց· խաւար, Ժամ, արտաքս զներքին · տեսիլ դիւաց, զաւկ.
ապաքէն նախատանաց, պատկառանս Ժառանգաւորաց Ժ.24.
բոյ · գրոյն խոշեմ մտաց· կապանք · բանաւ երկիւղ գան· մատ.
տեսիլ · նախատինք հեռ · պատմիչ զրկեսցեն ի տեսչէն ևս։ 13.42.
բարձրանալ յատոյ ամէ մրկեսէ · Ոչ ասէ ինչն դոյն որում եսայ.
տեսցեն ամէ ատեն զձեռաւքն եղիցի ևս պատիճ վաղի ինդ. 66.24.
բեսցեն զնոյն, և ոչ դադարեցեն · Եղիցի անդ ոչ ասէ յայտ.
դադարէ սակս , երեսակայեսէ ի չարակարիքն · ցանկանալի՝ 9.6.
յիմարեալ շահագործեսցեն զանձինս։ Քա-

Յաղագս երկնային փառաց : ԳԼ. ԻԳ.

Բարեմնաւիւր էր այնքան է կատարեալ գոյն՝ որքան առաւել միաւորի սկզբան գոյց : Իսկ մարդն որ ապաքէն կատարեալ գոյացն գոյց, ունի զկերպին վերջին փառաւորեալն . զմինն ներքին որ է առեղծեալ երանութիւն . որ երանագործեանէ զմեղ սեանակաբար ի վերին դասառնն և զմիւսն արտաքին , որ է անառեղծ երանութիւն , որ երանագործանէ զմեզ ներգործաբար՝ որ է ինքն աստ :

Արդ առաջին երանութիւնն , այսինքն , առեղծեալն է իբրև վարձան յոր յուսացեալ լինի. իսկ երկրորդն, այսինքն անառեղծն է իբրև զվարձանն առ յոր լինի հանդուցեալ : Բայց մինչասցէք ըստ այսմ կերպի ենթադասութիւնն զերանութիւնէ , սակայն ի՛բր :

յով. ւ.ւ.ց Քանզի ասէրն տապրիկեանքն՝ երանութիւնէ կայանալ ի առաքինութիւնէ գոգալ : Իսկ ձեմականքն ի ձառագայթումն ճշմարտութիւնէ . այլ եպիկուրեանքն ի հեղուսթիւս : Այլ մեք ասեմք գոյ կերպին երանութիւն . որպէս և նախ իսկ ասացաք . զի ամէ հասուցանէ իւրայնոց ըստ արժէանց՝ որպէս ասէ առաքեալն . ընկալցի իւրաքանչիւր ոք ըստ վաստակոց իւրոց :

ա.կոր. յով. ւ.ւ.ց մատ. ւ0.ց. ղուկ. 6.ց 8.

Եւ վասն արժէանց , որպէս ասէ յոհաննէս , ընորհս փոխանակ ընորհաց : Եւ մատթէոս ասէ . երթայք և դուք յայգին : Եւ ի վեր քան զարդ իւն , ըստ այնմ որ ասէ . չսի ղեղուն թաթաղուն՝ չարժուն տացին ի դուռս ձեր :

Յաղագս բաժնեաց առհասարակ : ԳԼ. ԻԻ.

Աժինք լինէրին դասառն է այն որանընդ միջաբար և նախ միաւորէ զնոգին ընդ այ . որպէս է՛ տեսանէին , հեղուսթիւն , և բնբռնումն : Քանզի են պարգևք ոմանք վերին դասառնն , ոմն է խնամատուսթիւնն , և հանձարն . որք թեպետ միաւորեն զնոգին ընդ այ , սակայն ոչ անընդմիջաբար . վասն որոյ ոչ ասին բաժինք , այլ վար-

պարձաւորութիւնք հոգւոյ ։ Այս և ոչ կոյսն բաժինք
խոստանայիւր պարգևք որք տուեալք լինին հոգւոյ ի
մուծանելոյ Յերուսաղէմ ի փառս այլ նախատեսական պար-
գևք, որովք պատրաստի հոգին առ գործ փառաւո-
րեալ կենաց ։ Արդէս և ի ննջեցեալս ոչ կոյսն բաժինք
յատկապէս խոստանայիւր պարգևք որք տուեալ
հարսին ընդ մուծանելոյ իւր ի տունն փեսային, այլ նա-
խապատրաստական պարգևն, որով և պարտի իակ լինել
զնարթս իւր ։ Արդ կրկին են բաժինք. ոմանք են ի
կողմանէ հոգւոյ, որովք անընդհատաբար մաքրի ընդ
այ որպէս ընդ սկզբան կենաց իւրոց, և որովք մու-
ծանի ի գիրկսարդումն փեսային, և ի յանդուծանելի
ջմայլումն ։ Իսկ բաժինք ոմանք են ի կողմանէ մարմ-
նոյ որովք մարմինն նոճանի հոգւոյ, իբր սկզբան կե-
նաց իւրոյ՝ զի մի յապաղեցուլ նոցա ի գործոյ փա-
ռաւոյ ։ Սակս զիտելի է, զի բաժինք հոգւոյ են զդայա-
գանութիւն վարձու. իսկ բաժինք մարմնոյն զպատա-
հանութիւն վարձու ։ Քա ոչ ունի զբաժինք, զի է փե-
ապ. իսկ հոգին է հարսն ։ Իսկ բաժինքն է առաջնա-
հարսին զորոյ զկիրսարդումն ունիցի յետ մահուան
առն ։ Վասնզայս և ոչ հրեշտակք ասին ունել զա-
ժինք. քանզի ի հարսանիսն լինի հաւանութիւն հոգւոց
և միաւորութիւն մարմնոյ. երկրորդս այս օրէ ի հրե-
տակս, թէպէտ ունին զառաջինն ։ Յաւուր հրեշտակք
ոչ կարեն ասել հարսն որպէս մարդն. վասն որոյ ոչ
ասին յատկապէս ունել զբաժինք ։ Արդ մարմնաւոր
հարսին տուեալք լինին երիք իրք, այսինքն, բաժինք
օծութ վասն հարսանեաց. և պարգևք ։

Բաժինքն է պարգևք տուեալ հարսին ի կողմանէ
հօրն. և այս ի պէտս փեսային վասն ծանրութեան
պատկին, սակայն առ ի տուողեան հարսին ։

Իսկ ի յաձախին, ասէ հայր՝ տայ բաժինք հարսին առ Ա
ի տանալ զնա, ի փառս և ի պատիւ փեսային Քրի-
ս. առ ի կերպարանել. զի ոչ կարօտանայ բարեաց
մերոց ։ Իսկ օծիսք վասն հարսանեացն է՝ որ ի փե
սային տուեալ լինի հարսին, և այս լիցի խնդութիւնն
այն զոր ունեսցի հոգին ի տեսութեան մարդոյն Քրի ։
Այլ պարգևք են այնք, զորս ունի հարսն բաց ի բաժ
նեացն. ոմք են ընծայք, որք նմա տուեալք լինին ի
բարեկամաց. և այս լիցի ուրախութիւնն այն զոր ունիցի
հոգին ի վերին դասուն ի ընկերակցութիւնէ սրբոց, և
յուրախակցութիւնէ բարեբաստութեան նոցին ։

Յաղագս բաժնեաց հոգւոյն հաւաթակաւոր։
ԳԼ. ԻԵ.

Բերք են բաժինք հոգւոյն, այսինքն, Ճանաչումն, սիրելութիւն. զմայլումն, և կամ բնաւնումն։ Արդ բաւականութիւն կամ թիւն բաժնեացս այսոցիկ, բաղում կերպիւ առեալ լինի. նախ՝ ի կողմանէ ածայնոյ աւաքինութեց, զի Ճանաչումն յաջորդէ հաւատոյն. սիրելութիւն, սիրոյն և բնաւնումն կամ զմայլումն յոսոյն։ Երիցորդ՝ ի կողմանէ զրուելթեց հոգւոյն. քանզի Ճանաչումն կարի յատկանալ իմացականին. սիրելութիւն, կամաց. բնաւնումն յիշողականին։ Կաւ յատկացուցանին յոմանց այլոց երից կարողութեց, այսինքն, Ճանաչումն բանականին. սիրելութիւն՝ ցանկականին. և բնաւնումն ցասմնականի. սակայն ոչ յատկապէս, զի ածն ոչ յատաջնեգեալ զգայականին, այլ իմացականին։ Դարձեալ կարեն նախասադեալ բաժինքն առնանիլ ըստ երից յատկացելոց ածային անձանց. քանզի բնաւնումն նկատե առ կարողութի հօր. Ճանաչումն առ իմաստութի որդւոյ, և սիրելութիւն առ բարութիւն ոգւոյն սրբոյ։ Սակս բաժնեացս այսոցիկ ծանիր. զի Ճանաչումն դնէ զներկայութի տեսեալ իրին, բնաւնումն զհասանումն. իսկ սիրելութիւն դնէ զկապակցումն սիրոյն առ սիրեցեալ իրն։

Յաղագս բաժնեաց հոգւոյն յատկապէս։
ԳԼ. ԻԶ.

Ռաջին բաժինք հոգւոյն է՝ Ճանաչումն, որով բոլոր ածային էութիւն Ճանաչեցի յամենեցունց. այլ ոչ բոլորութիւն, այսինքն, ըստ այնմ որ ե անհուն։ Սակայն տեսանելի ածային էութիւնն յատկացոյն՝ ի միոյն, քան ի միւսոյն. և պակասութիւնս այս լինի՝ ի կողմանէ տեսողին, և ոչ տեսեցելոյն. զի նոյն լիցի տեսեցեալն։ Քանզի երանութիւն կայանայ ի կատարեալ ներգործու-

Տալեք վճռադունի կարողութեան , այսինքն , իմա-
ցականին , առ գերադոյն յառաջդիմելոյն՝ այսինքն, առ-
Աստ՝ ի կողմանէ յառաջդիմելոյն՝ վասն որ է մի և սպար-
դադոյն , ոչ կարէ լինել դասաւորութիւն նմին . այլ ի
կողմանէ զօրութեան : Վասն որ մի զօրութիւն առա-
ւել լինելոյն կատարեալ լուսով փառաց քան զմիւսն ։
և բան այսմ կատարեալագոյն տեսանիցէ զին և զնոյն
յառաջդիմելն . որպէս նոյն արեգական զանազան կեր-
պիւ առաւել լինի ի զանազան ընդունողաց ։ և նոյն
դիրն ի զանազան ընծեռղողաց ։ բան այնմ որ ասէ
առաքեալ և առաքող է պատրաստ առ ի տեսանել ։

Ալ արդ՝ երիք կերպիւ Աստուած իր ինչ , այսինքն ,
որ է , և որպիսի է , և զինչ է ։ Բան առաջնոյ կերպի՝
Աստուած ասի ի Հանապարհի աստի կենացս , ի բա-
րեաց և ի չարաց ։ Բան երկրորդի կերպի՝ տեսանի՛
ցի ի բարեաց ի վերին դասուն ։ բան այնմ որ ասէ
յոհաննէս , նման նմա լինելոցիմք . զի տեսանելոցիմք
զնա որպիսի է , այսինքն՝ պնծոտութիւն նորա , պայծա-
ռութիւն , և զաւրութիւնն ։ Բան երրորդի կերպի՝ ոչ
տեսանիցի , ոչ ի բարեաց , և ոչ ի չարաց , ոչ ասո-
և ոչ ի հանգերձելումն . զի հուսաւորն ոչ երբեք ըմ-
բռնէ զանհնարն ։ Այլ տեսանիցեմք զնա՛ յինքեան .
և զնա՛ ի մէջ . և դմէջ ի յնա , և զնա՛ ի յառերձո-
ւածս . և զառերձուածս ի յնա ։ Արդ՝ Հանդել զնա՛ ՅՆՆդ.ւ.
ի յէութենէ իւրում , ի տեսութենի հաւատարիմութեա՛ . 19.
իսկ Հանդել զառերձուածս ի բանն , ի տեսութիւն
առաքեալն . այլ Հանդել զառերձուածս ի յինն
քեանս , այսինքն ի յատուկ սեռս իւրեանց՝ կոչի տե-
սութիւն երեւելեան ։ Նաև տեսանիցէ իւրաքանչիւրոք
զհարդութիւն միւսոյն՝ բան այնմ որ կամիցի խորհուրդ
յայտնել . ուստի ասէ Գրիգոր , մանրին իւրաքան-
չիւրոք ուրեք , ոչ ի՛ աքսուցեալ զինու իւր յայտ միւս-
ոյն ։ Արդ տեսանիցեն արդարք զնա՛ , զի խնդասա-
ցին . տեսանիցեն զնաւսիս սրբոց՝ զի խնդակից լինի-
ցին ։ Նաև տեսանիցեն զպատուիժս անարդելոց , զի
դոհասցին զնա , վասն զերծանիլոյ իւրեանց յայնպիսի
վտանգէ ։ Ասացեալ արդ առ ի գիտել ՚ի՛ թէ որպէս տե-
սանի ասանց միջոց , ծանիր , զի երեքին է միջն,
այսինքն , տարօղ . Նախնացուցանող և պատրաստող ։
Արդ՝ տարօղն է որպէս օդդ ։ Նախնացուցանող է ոս-
կանչն ։ և պատրաստող որպէս լոյս ։ Արդ՝ առանց
բերօղ միջոյ՝ տեսանիցի աստ ։ զի տեսութիւն այ ոչ է

հեռասցուցեալ , այլ ներկայացեալ . այն ած է եւ ելեալ յամէ ուրեք : Ցեասենչի և առանց նահատակութեան մէջ . զի ի բաց բարձոյն հայելին , և չանհնարին, որք երկրաբանեն են ի ճանապարհի առաջ կենացս . և քանզի տեսութիւնս մեր ի ներկայումն վասն տկարութեան ոչ կարէ հայել յայնքան գերազանց լոյսն , հարիւր ուղիղ գիծք , այսինքն , զհայելի տեսիցն առեղծուածոց : Եւ զի անհնարն է տարակարծութիւնն ի միջ հայելւոյ , և տեսակցեալ իրին . վասն սգաւորիկ մեծագոյն երևիլ անդ նմանութիւնն այ . ուստի տեսանելեաւ ի չանհնարալ , այսինքն չտեսանելոյ : Այլ տեսանելի ած առանց միջոց պատկերական . զի ած ճանաչի ինքեանէ , և ոչ արտաքարշեալ ինչ նմանութիւն . զայս ևս ոչ՝ տեսեղծանէն լինէր եզութիւն ած ոչ լինէր ճշմարիտ վարձան ամենեցուն : Բայց ոչ տեսանելի ած առանց պատրաստոյ միջոցի , որ է շնորհն , և լոյս փառաց . քանզի պիտոյ է լինել չափակցելի ի միջ տեսողին և տեսակցելոյն : Իսկ պատրաստութիւնս այս լինի ի կողմն տեսողին՝ և ոչ տեսեղեալ իրին : Դարձեալ զի տեսի է , զի բաղամ կերպիւս ասի միջ . Նախ է միջ՝ Եսայ. 59.2. մեղքն , որպէս ասէ Եսայի . մեղք ձեր որոշեն ի միջ ձեր՝ և ի միջ այ : Եւ այս է միջ ամբարտաւան : Գծմ. 1.10. Երկրորդն է միջ տեսեղծածոցս . զորմէ ասէ առաքեալն , աներեւոյթքն այ երևելի արարածովս իմաշեալն տեսանին . և այս է միջ փիլիսոփային : Երրորդն է՝ միջ օրհնեալի , զորմէ ասէ առաքեալն . 1.Կոր. 10.11. Ամ օրինակաւ անցեալք ընչ նոսա . և այս էր միջ նահատակ և մարդարէից : Չորրորդն է՝ միջ սքանչ. 1.30. գործ զորմէ ասէ սաղմոս . յայտնեցեր քանից քոց՝ յայտ. 2.10. ասէ տեսէրն . Ես հաւատացի զի տեսից . զորմէ ասէ տեսէրն . Ես հաւատացեալ մինչև ի մահ . և սաց քեզ զսկսեալ . և այս է միջ հաւատացելոց . որով լիբր ընդ չանհնարալ տեսանելիք զնոյն :

Երկրորդ բաժինք հոգւոյ է սիրելութիւն : Այդ՝ ի միջ սիրոյ որ առաքինութիւն , և ի միջ սիրելութեան որ բաժինք , է կրկին զանազանութիւն . մինն է բան ուղղութիւնն . զի առաքինութիւն է յատկապէս այն ինչ , որով զք ի յորպիսութիւնէ շնորհացդ անցանէ ի յորպիսութիւն փառաց . իսկ բաժինք է այն՝ որ տեղեալ լինի ի վերջնեան զարժանն ընդ ներքնոյն հարսին :

Եւ միանէ է բան յատկելոյն , զի ի ճախ ու յաջ կողմն

եդեալն երկաքանչիւրոյ ուրուք եղիցի ասէ. ոչ սակայն քան զրուա՛ ասէ. այլ՝ եղիցի յառաջիկայ առաքինու-
թիւն քան այնմ՝ որ ի ծայրագոյն բարւոյ. իսկ յառաջիկայ եղեալ բաժնեայ՝ է՛ քան այնմ՝ որ ի միաձուլելն ի մի
ոգի ։ Եւ ծանիր, զի հաւատս, և յոյս, քան երեսին և
ներքոյ-ծոլութիւն, խառնեցան ի հանդերձեալսն. իսկ ա.կոր.
սէր, ոչ քան երեսին, և ոչ քան ներքոյ-ծոլութիւն. այլ ։։.ե.
քան կելեալն, զի բարձրի անկատարութիւն նորին ։
Եւս ասէ օգուտինոս, թէ հաւատոյ յաջորդեսցէ տեսութիւն, որով տեսանիցեմք. իսկ յոյսդ՝ երանու-
թիւն՝ առ որ ժամանելոցք եմք. իսկ սէրդ ոչ ինչ յաջորդեսցէ. այլ և ս առաւել աճեսցէ ։
Երրորդ բաժինք հոգւոյ է ըմբռնութիւն, որ է կա-
րելւոյն տեսութիւն և սիրեցելոյ, կամ կալումն ճշմար-
տի և առաջնոյ բարւոյ, և վարձուց. և այս ճշմարիտ է՝ քան այնմ որ ըմբռնելն առեալ լինի փոխանակ հա-
ւանելոյ, և ոչ փոխանակ պարփակելոյ զանչափու-
թիւնն այ ։

Յաղագս բաժնեաց մարմնոյն հաւատացեալ ։

ԳԼ. ԻԷ.

Իրաքանչիւր մասն ունի կատարելագոյն գոլ ի բոլորն իւր. քան առանձին քան ինքեան ։ Ուստի ոչ հոգին այժմ որ-
չեցեալ՝ լ՛յատակատեցու մարմնոյ իւրոյ կերպիւ ունի զկատարելագոյն գոլ քան միաւորեալ ընդ նմին, այսպէս և ի հան-
դերձեալսն վերստին միաւորեալ ընդ անապական մարմնոյն՝ կատարելագոյն ունիցի զգոլ բացարձակապէս, քան այժմ որոշեալ. մանաւանդ զի ոչ արդեօք յայժմ՝ ի մարմնոյ որպէս այժմ. և
առաւել՝ զի ի փառաւորութենէ մարմնոյն ունելոյ դյատուկ ուրախութիւն ։ Արդ՝ բաժինք մարմնոյ են
չորք, որոց բաւականութիւն կամ թիւն այսպէս առեալ լինի. քանզի առայն զի կատարելապէս մարմինն հնա-
զանդիցի հոգւոյ, և ոչ խափանեսցէ զնա ի ներքոյ-
ծոլմնեց փառացն չորք իրք ինդրին ։ յորոց երկուքն վերաբերին առ զգայուն. և երկուքն առ չարժուն ։
Առ զգայութին ինդրին երկու ինչ. մի՝ զի գիւրաշ-
ինիցի ընդունակ ղգալի տեսակաց. առ որ պատրաստե՛

յսոտակութիւն ։ Եւ միւսն , զի ոչ լինիցի ընդունակ անկարգ կրից . առ որ պատրաստէ՝ անշարժարերութեան ։ Սակ առ շարժուածն երկու ինչ իմդրին , միւսն է , զի ներհակ ձկտմամբ՝ ոչ ընդդիմացի շարժողի իւրում , առ որ պատրաստէ տրագութիւնն ։ Իսկ միւսն է , զի մարմինքն ընդ որս շարժին , ոչ լինին ընդդիմակաց նմին . և առ այս պատրաստէ անօսրութիւն ։ Դարձեալ՝ և այլ բաւականութեի ըստ այսմ օրինակի . զի ըն մարդում է՝ չորեքին բաղադրութեի ։ Առաջինն է ներհակաց որակութեց , և բաղադրեցեալ այս յայնժամ եղանի կատարեալ . յորժամ որակութիւնքն այնպէս հաւասարեսցին , մինչ զի ոչ պատեսցի մինն ընդ միւսոյ , և զայս առնէ անկրելութիւն ։ Երկրորդ բաղադրութեի է՝ նիւթոյ ընդ տեսակի . և բաղադրեցեալ այս յայնժամ լինի կատարեալ , յորժամ նիւթն բոլորովին յաղթեսցի ի տեսակէ , և ըստ այսմ կատարելութե առեալ լինի անօսրութիւն ։ Երրորդ բաղադրութեի է՝ դործելական մարմնոյ ընդ հոգւոյ . և կատարելութեի բաղադրեցեալ այսորիկ է , զի ամ դործիք առանց տրգելման լինիցին , և շարժիցին ի հոգւոյ . և ըստ այսմ կատարելութեան առեալ լինի արագութիւնն ։ Չորրորդ՝ բաղադրութի է՝ մարմնոյ ընդ լուսաւոր ոգեաց , որովք շարժեսցի մարմինն ի հոգւոյ . և բաղադրութե այսմիկ՝ ըստ կատարեալ որպիսութեանն , պատասխանէ յատակութեին ։ Երրորդ առեալ լինի բաւականութեի կամ թիւ նախասացելոցս ըստ յատկութեց որք դուն ի տարերս ։ Քանզի ըստ թափանցութե ջրոյ առեալ լինի յատակութեի . և ըստ խստութե հողւոյ առեալ լինի անկրելութեի . ըստ նրբութե հրոյ՝ առեալ լինի անօսրութեի . և ըստ շարժելութե օդոյ , առեալ լինի երագութեի ։ Չորրորդ , առեալ լինին բաժինք այսորիկ ըստ չորից պակասութեանց , զորս ունի մարդկային մարմինն ի քառից տարերաց , յորոց և բաղադրի նայ ։ Քանզի ունի մարդկային մարմինն՝ ի հրոյ պերճութեի , և անտի զեւութիւն . ի հողւոյ զծանձրութեի . ի յօդոյ՝ զկրելութեին . ի ջրոյ՝ զպրուութեի , և անտի զամբերողութեի ։ Այլ այսորիկ բառնին չորիւք բաժնեւոք մարմնոյն ։ Այլ քո՞ ընկալաւ զչորեսին բաժինքս զայսոսիկ յառաջքան զպարտանալ իւր , որպէս ասէ օգոստինոս ։ Չյատակութեի ի յայլակերպելն . զերազութեի , յորժամ դնաց ի վերայ ծո-

ծուխն • պանծասրութիւն՝ ի ծննդեան • ի ծնաւ ան-
խախտելի մեռելով կուսական ամբողջութիւն մօրն։
Չանկրելութիւն ի վերնատան, ի ժամ ընթրեաց՝ յոր
ժամ դամբարին իւր ետ յատակ աշակերտացն • զոր
իմանալի է՝ թէ անջարշարելի էր ներդործութիւք, և Ա
ոչ ունակութիւք • ասացեալ ոչ արատաւորիւր սքանչե-
լագործութիւն ճշմարիտ։

Յաղագս բաժնեաց մարմնոյն յատկութիւն։

ԳԼ. ԻԸ.

Որպէս բաժինք մարմնոյն է յատկութիւն Ա-
ՀԱ ծանիր, զի ասի ինչ յատակ, կրկին
կերպիւ • կամ ըստ այնմ որ թափանցիկ,
որպէս ասի ապակին յատակ • և կամ ըս-
տացեալ • և ըստ այսմ ասացն ասի
յատակ ։ Յակ փառաւորեալ մարմինն
եղիցի թափանցիկ, և լուսաւոր • ուստի
ըստ երկուց եղանակաց լինիցի մարմինն յատակ ։
Քանզի երկու են որք այժմ պատճառն գնահատութիւն
ի մարդկային մարմին • միոն է՝ անմահութեան նիւթոյն,
և միւսն է՝ պատատութեան լուծոյն • այլ յայնժամ բարձ-
ցին երկոքեանն • այսինքն, անմահութիւն թանձրութեին,
և մեծութիւնն, որ է ի պատճառէն լուծոյ • վասն
որոյ լինիցի և մարմինն յատակ յոյժ ։ Եւ դիտելի է,
զի փառաւորեալ մարմինքն եղիցին ելճնապատուի
պայծառ քան զարեգակն՝ որ այժմ է • քանզի ասէ
տէր • արդարքն փայլեսցին իբրև զարեգակն։ մաթ.
ԱՀ վկայէ եսայի • և եղիցի լոյս լուսնի իբրև զարե- 13•43•
գակն • և լոյս արեգական ելճնապատուի իբրև զլոյս եսայ.
ելճնանց աւուրց ։ Եւ ծանիր, զի մարմինք սրբոց ոչ 30•26•
հաւասարապէս լինիցին յատակ • զի լաւագոյն հոգին՝
ունելոյն զլուսաւորագոյն մարմին ։ Ըստ որ ինչպէս
մարմինն Քի՝ ի վերջան զլաւին դերապանծեսեալ զպայ-
ծառութիւք սրբոց, սակայն հաւասարապէս առ
աչքն, կարէ յատակութիւն նորա նմանիլ յատակութիւն մաղաք.
արեգական • բայ այնմ, ձեզ երկիւղած լինոյ՝ ծա- 4,2•
դեցից զարեգակն արդարութեան, այսինքն, զՔ։
ԱՀ պայծառութիւն սրբոց՝ կարէ համեմատիլ լուսոյ
աստղոյ՝ նկատմամբ առ Քն • ըստ առաքելոյն, որ
ասէ, թէ որպէս զանազանի աստղ՝ յաստեղէ յաստ- 1. կոր.
15•4•1

կումէր, այսինքն, որ սէր առաւել կամ նուազ փայլէն ըստ զանազանութենէց արդեանց իւրեանց:
Իսկ պայծառութիւն տայոց, որք յետ մկրտութեան մեռանիցեն նոքա քան զհասանիլ `ի յաման խեղանդութեան, կարէ համեմատիլ լուսոյ լուսնի. որ զօրէս լուսինն ոչ ունի լոյս յինքենէ. այլ յարեգականէ. այսպէս և նոքա ոչ ունին զնուաս `ի յատուկ արդեանց իւրեանց, այլ `ի յարդեանց Քրիստոսի. քանզի մկրտութիւն `ի չարչարանացն Քրիստոսի ունի զզօրութիւն:

Երկրորդ բաժինք մարմնոյն է անչարչարելութիւն, որ պատճառ `ի զօրութենէ հոգւոյն կարողաբար իշխելոյ մարմնոյ իւրում, այնպէս մինչ ոչ յուսերէ ապաւէն առնողէ կարկին փոփոխել. Դարձեալ, թէ ոչ մարմինք սրբոցն իցեն բաղադրեալ `ի նեղ ցաւոց. սակայն ներհակութիւն այն չայնժամ դարձցի յիմ հաւատարմութիւն և համաձայնութիւն: Այլ ոմանք ասացին թէ անկրակատութիւն սրբոց պատճառեացն `ի բնութենէ հինգերորդի մարմնոյ: Այլ այս ոչէ ճշմարիտ, զի ոչ ինչ `ի հինգերորդէ մարմնոյ գայ `ի նիւթական բաղադրութենէ մարմնոյ առաջնոյն:
Բայց զանազանութենէ `ի մէջ անկրակատութեան սրբոց, և ագահաց `ի որպիսութենէ անմեղութեանն, և մանկանցն որք `ի լմնալն. զի անկրակատութիւն սրբոց լինի՝ ոչ կարելն չարչարիլ: Այլ անկրակատութիւնն ագահաց է կարելն ոչ չարչարիլ: Իսկ անկրակատութիւն մանկանցն որ `ի լմնալն, լինիցի զոչ ինչ կրել, և այս ոչ լինիցի `ի զօրութենէ ընդդիմանալոյ արատաբին ախտից, զոր ոչ ունիցեն. այլ `ի տահմանելոյ ածային տերութենէն, որ ոչ տացէ թոյլ պատահիլ ինչ նոցա, որով կարասցեն ախտիլ: Ասասի յայտ է՝ զի այնպիսի մանկունք եթէ արկանիցին `ի հուր, յետ յարութեան, ախտեսցին, եթէ ոչ ընդդիմանացէ ածային տերութիւն: Այլ ոչ այսպէս փառաւորեալ մարմինք սրբ թէ և անկանիցին `ի դժոխս, ոչ կրեսցեն զախտ ինչ յայնմանէ:

Երրորդ բաժինք մարմնոյ է նրբութիւն, որ բառնայ զխանգարութիւն մարմնոյ զպատճառեացն `ի բաղադրութենէ տարրականաց որակութեց: Եւ ծանիր, զի կրկին է անօթութիւն. մինն յանգպատեէ մասանց ոչ կարելոց հոգալ առ իրեարս, և `ի սոյնպիսի անօթութենէ լինի մարմինն գերբաժանելի. և այս ոչ լինի `ի փառաւորեալ մարմինն: Եւ միւսն `ի կատարեալ

բեալ յաղթուածէ առնակին, ի վերոյ նիւթոյն և այսպիսի անօգուտութիւնէ միացելոյ դոյացութեան. որպէս արեգական ասի անօգուտ և բոլոր այսմ կերպիւ լինի անօգուտ փառաւորեալ մարմինն։ Կամ գիտելի է, զի որպէս երկու ոչ փառաւորեալ մարմինք ոչ կարեն տանել զամսոյն լինել ի նոյն տեղւոջ. նոյնպէս և երկու փառաւորեալ մարմինք, ապա թէ ոչ հետևեր անպատկառելիք իմն այնինքն. զի մի փառաւորեալ մարմին մնալոյ կարեր ի մնալոյն միւսոյ փառաւորեալ մարմնոյ. և միւսն ոչ ունէր զզօրութիւն ընդդիմանալոյ։ Ապ՛ փառաւորեալ մարմինն ոչ կարէ տանել անդամանութիւնն լինել ընդ ոչ փառաւորեալ մարմնոյ ըն նոյնում տեղւոջ, եթէ ոչ աքանչելեօք։ Քանզի որպէս ի յոչ փառաւորեալ մարմինն, արգելու թանձրութիւնն, զի մի երկու մարմինք ի նոյնում տեղւոջ կարիցեն լինել, զի միւսն ընդդիմանայ միւսոյ, այդպէս թանձրութիւնս այս, զօրութիւ ածոյիով որ գործէ սքանչելաբար՝ բաւնի, զի ոչ փառաւորեալ մարմինքն՝ ոչ կարիցեն ընդդիմանալ փառաւորեալ մարմնոյ, և այնպէս զի փառաւորեալ մարմինք՝ մնասեն ընդ ոչ փառաւորեալ մարմին ոչ բաժանելով զնա, այլ ներսամուծով, մնալով զանազանութիւն բաժանմանց երկաքանչիւրոց մարմնոց։

Չորրորդ բաժինք մարմնոյն է՝ երագութիւն, որ այն քան լինիցի, որպէս ասէ օգոստինոս, մինչ զի հանդերձ կարիցի հոգին անդ լինիլ և մարմինն։ Սակայն որպէս լաճագոյն հոգին ունէսցի զլուսաւորագոյն մարմին, այդպէս և դարագագոյն. բայց այն պէս, զի կամք սրբոց ամենեցին լիցի կապակցեալ ընդ բանականին. ուստի կամք նոցին ոչ երբեք յօժարեսցին յայն՝ որ ոչ է պարտ։ Ապ կամք լաճագոյն հոգւոյ կամեսցի բանականագոյն երագագոյն շարժիլ մարմնոյ իւրոյ՝ քան զնուազն։ Եւ հոգի նուազ փառաւորեցելոյն ոչ կամեսցի մարմնոյ իւրոյ այնքան երագագոյն շարժիլ՝ որպէս միւսոյն։ Ուստի յայտ է թէ ձիմարմն ի հանգիստ ասացեալն յօգոստինոսէ, թէ ուր կամեսցի հոգին անդ երթիցի իսկոյն և մարմինն։ Ապ թէ վասն է՞ր մարմինքն են այժմ յամր. և յապագայ ժամ երագունք. այս է պատճառն. զի այժմ ի մարմինս կրկին է շարժող, այսինքն, բնութիւն տրտում տեր որ շարժէ ի սահմանեալ տեղին. և կամքն հոգւոյ որ շարժէ անդանդաղաբար առ յիւրաքանչիւր տեղիս։

Ընդ՝

Արդ՝ այժմ մարմինքն են յառն, վասն ներհակ ձկան բնութեանն առկայնն. զի ուր առաւել տիրէ հող, քնաւանոցաբար քարշէ ի վայր։ Եթէ ի հանդերձելոցն բնութիւն առնեսին լցի ենթարկեալ կատաղն. ուստի և չարժեսցի մարմինն ըստ հրամանաց հոգւոյն։

Յաղագս ասկղէն փոքրիկ սրաձայն հաստատակաթար։

ԳԼ. ԻԹ.

Սկեղէն սրակիրն է յատուկ խնդութիւն մտաց՝ յառաջեկեալ յիմիք դերասան. զի և առանձնական գործոց, եւ զի տեսիլ է, զի օրակս ի խնդութիւն էականն վարձու, որ է ասկեղէն սրտին, որոյ տեղեալ լինի ի մարմինն գեղեցկութիւն իմն, որ փառք մարմնոյ։ Այսպէս և ի խնդութիւն ասկեղէն փորքրիկ սրակիրն արատնոյն գեղեցկութիւն իմն ի մարմինն։ Եւ ըստ այսմ ասկեղէն սրակիրն ոչ միայն է նախնեաբար ի միտս, այլ արտաքոյ ընթիք իւիք վարի և ի մարմինն։ Սակայն դիտելի է զի դեղեցկութիւն ասկաց, որք երեւեցան ի մարմինս մարմրոյաց, ոչ կարէ ասել ասկեղէն սրակիրն, զի մարմրոյսք անանք, ոչ ունին սակիք խոցուածոց. ոչ որք հեղձան ի ջուր, կամ սովալուկ, և բանասարք եւ երեւակք մեռան. սակայն ունիցին առքս զոհ կեղէն սրակիրն։ Երից սեռից մարդկանց սրատնանի ասկեղէն սրակիրն, այսինքն, մարմրոյաց. վարդապետաց, և կուսանաց։ Եւ այս յայտ է բազում սրատ Ճառս։ Սակայ ի դերասանագործն գործոց երից ղ թութեան հոգւոյն։ Արդ՝ դերասանագործն գործ բանականին է՝ քարոզութեանն ճշմարտութեան. և դերասանագործ գործ դատնկականին է սրանդանութեան կուսանական ամբողջութեան. և դերասանագործ գործ ցասկանին է հանդերձելն մահու։ Ըստ այսմ է, զի վարդապետաց, կուսանաց, և մարմրոյաց սրատ կանի ասկեղէն սրակիրն։ Երիրորդ, երբեմն թէև բանականութեան սորին ի թշնամանս դրսի յանձեալ ուժգին սրատերագմամբ. որք են աչխարհ. մարմին. և դեւք։ Քանզի մարմրոյսք յաղթեն աչխարհի. կուսանք մարմնոյ, և վարդապետք սատանայի. որք ոչ միայն ի չինքեանց, այլ սրատաքանն և յայլոց սրտից։

Եր.

Երրորդ՝ երեւի նոյնն՝ յաղթութիւնէ երից հրից։
Քանզի են կիրք՝ բնաւորեալք. և կիրք ներածեալք.
և կիրք տարեալք ի սիրոս այլոց։ Ձբնաւորեալ կիրսն՝
յաղթեն կուսանք. ներածեալսն, մարտիրոսք. իսկ
պղտնոսիկ օրք ի սիրոս այլոց, յաղթեն բարուղոք։
Չորրորդ, զանազանին ոսկեղէն պսակիկք ըստ այնց,
որոնք աղեղնասէս համաձեւանամք Քի. քանզի Քն
էր վարդապետ՝ ըստ այնմ որ զճշմարտութիւնն մատ.
յայտնեաց աշխարհի. նաեւ էր մարտիրոս՝ ըստ այնմ 22,24.
որ չարչարանաց համբերեաց աշխարհի. Նմանապէս յոհ. 19.
էր կոյս՝ ըստ այնմ որ պահեաց զմաքրութիւն։ 23.
Հինգերորդ, առ եալ լինին ոսկեղէն պսակիկք ըստ յօհ. 8.46
օրինակելոյն ի օրէնս հինս։ Քանզի երեք էին օրք
ունէին զոսկեղէն պսակին. օրպէս ընծերցեալ լինի
ի գիրս եւից, այսոքիքն, սեղանն խնկոց. և տապանակ եւից. 25.
ուխտին. և սեղանն առաջաւորութեանէ։ 25 և 37
Ձառաջինն՝ նշանակէ զոսկեղէն պսակիկ մարտիրոսաց. 12.
օրք մատուցին զմարմինս իւրեանց ի մերայ սեղանոյ
յաւարտանացն։ Երկրորդն՝ նշանակէ զոսկեղէն պսա-
կինն կուսանաց. քանզի օրպէս տապանակ ուխտին էր
ներքոյ և արտաքոյ զարդարեալ ոսկւով, այսպէս կու-
սանինն զարդարէ զմիտս, և զմարմին։
Երրորդն՝ նշանակէ զոսկեղէն պսակիկ քարուղոցաց. մատ.
օրք որպէս զսեղան առաջաւորութեանն, տան դնոց վար- 4.4.
դապետութեանէ, և ուսման։ Ձոր գիտելի է, զի ոսկե-
ղէն պսակիկ ասի փաղաքշօրէն։ և այս համեմատե-
լով առ ոսկեղէն պսակն։ Լաւուր ծանիր, զի է՝ զա-
նազանութիւն ի մէջ ոսկեղէն պսակին, և ոսկեղէն փոք-
րիկ պսակին և արմատնէ այնր։ Քանզի ոսկեղէն պսակն
է գոյացական վարձն, որ նմանօրէն՝ ասի պսակ. և
այս ի կողմանէ արգեան. զի ոչ պատասխանէ սեռի
գործոյն, այլ արմատոյ սիրոյ. Նաեւ ի կողմանէ վար-
ձուն. զի նոքա լինին մարդն տաղտրտ ածութեան, և
հետեւաբար թագաւորականի իշխանութեանէ. այլ և մն
կատարելութեան, զոր նշանակէ բոլորակ ձեւն։
Իսկ ոսկեղէն պսակիկն է պատահական վարձն. բայց Ա
ոչ իբրաքանչիւր պատահական, այլ այն, որ պատաս-
խանէ գերազանց և առաքինական գործոց. այսինքն,
մարտիրոսութեանէ, կուսութեան, և քարոզութեանէ։
Իսկ արմատնէին է պատահական վարձն, որ ոչ ար-
ժանոյ, և ոչ գործոյ պատշաճի, այլ կամաց. այսպի-
սի վարձ ունէր աչէ մարդեհնոս. որ ցանկալի մար-

սիրասուքեք, թէպէտ գործն ոչ էառ զհատուրսն, ուստի երբեմն լինի ինձանէ. թէպէտ սուր հայած չին ոչ եբարձ զձոգին. սակայն ոչ կարացց գնաքարտուղել զանձէն արմատէնին: Եւ արմատնեիս այս՝ ոչ ասիեղէն պաակ, և ոչ ասիեղէն պաակիկ պարսի կոչի:

Յաղագս ասիեղէն վոքրիկ պաակին յատկապէս:

ԳԼ. Լ.

Եբր. ii. 4

Ասիեղէն պաակինն, նախ առեալ լինի մարտիրոսաց. ի յորս է՝ կատարելագոյն յաղթութեն պատրաստեալ. և կատարելութեն յաղթութեանս այսորիկ խնացեալ լինի ի յերկուց: Նախ՝ ի մեծութեն չարչարանաց, որ ի մէջ ամենից արտաքոյս ներածեալ կրից մահն ունի զնախադաս տեղի: Դարձեալ, զոս շշափականին զեր

փիլ. i. 29, ii. 30 բաղանեցեր քան զամ ցաւս. և վասն այսորիկ ինդանուէ՛ ֆառաոհրադոյն յաղթութեն: Երկրորդ՝ խնացեալ լինի կատարութեան պատճառ պատերազմին, որ է ինքն Քս. քանզի մարտիրոս ոչ առնէ տանջանքն, այլ պատճառն, այսինքն, մահն ընկալեալ վասն Քի:

Եւ դիտելի է, զի մարտիրոսութեն ոչ պարտի վարձ լոտ այնմ որ չարչարի ի յարտաքուստ, այլ բան այնմ, որ կամաւ համբերէ վասն անձանն Քի. զի ոչ արժանաւորիմք՝ եթէ ոչ այնոքիւք, որք են ի ներքս ի մեզ. և ոչ այնոքիւք, որք են արտաքոյ մեր. որպէս և ոչ պարտամորիմք, եթէ ոչ այնոքիւք որք են ի ներքս ի մեզ: Քանզի որքան դժուարագոյն է այն զոր կրէ որ կամաւորապէս, այնքան կամքն որ համբերէ այնմ վասն Քի, յուժգնի հաստատագոյն բեւեռեալ ի քս. վասն այսորիկ և վերագոյն վարձ պարտի նմա: Երկրորդ ասիեղէն պաակինն առեալ լինի կոչանացց, վասն եզական յաղթութեն, զոր ունին ի յիւրեանց մարմնոյ. ընդդէմ որոյ հանապազ պատերազմ: Քանզի թէպէտ այրիքն պատերազմին ընդդէմ մարմնոյ, սակայն կատարեալքս յաղթեն կոչանաք. քանզի ապնեաց այդ յաղթութեն ոչ երբեք տալ տեղի թշնամւոյ: Այդ՝ ասիեղէն պաակինն միայն պարտի կոչանացց այնոցիկ որք երթին ի մահ պահել զխնդութեանս կուսութեն. թէպէտ մնացորեալքս

թէս

թէ՞ այս խզեսցի երբեմն, սակայն միայով ամբողջա-
լին մարմնոյ, և այն թէ ի վախճանի կենաց գտանի-
ցի դարձեալ ի յառաջնում միաւորութիւնն . ոչ կուսու-
թիւնն մնայ կարէ նորոգիլ, այլ ոչ մարմնոյն ։
Իսկ թէ ոք ընդդէմ կայս մարմնով՝ նաև թէ ոչ ունիցի
ի մէնջ մնայնեաւորապէս պահելոյ զկուսութիւն , սա-
կայն ոչ է կարդիք որ ոչ ունիցի յաւուրն ահաբեկի ,
վասն ոչ սակաւանալոյ դիմարինն , ի վերայ դասցի-
նի ուրախութիւն . որպէս և ամենի մանկունք խնդաս-
ցեն զոյնմանէ՝ որ միացին անպարտ ի մեղաց . թէ-
պէտ ոչ ունիցին զժամանակ մեղանչելոյ ։
Դարձեալ գիտելի է , զի այն որ բնութիւնքն առականի
լսա մարմնոյ՝ ընդդէմ կամաց իւրոց , ոչ կորուսանի
զսակեղէն պատիճն . որպէս ասաց երանելոյն յով-
սէփ . եթէ ականջ արասցես նմա ապահանել, կրկնա-
պատկեացին ինձ վարձ առ աւասին . զոր ոչ է նմանեալ
վասն ունելոյ զկրկին պատիճ , այլ զի ունիցէ զկրկին
վարձս ։ Ահաւասիկ կուսութիւնն . և միւսն ,
վասն կրելոյ անհրաժեշտութիւնն ։ Նաև գիտելի է , զի կու- մատ.
սանաց պարտի հարիւրապատուղ , և այս՝ ի կեան 13·23.
երկնային կենցաղավարութիւն . զոր նշանակի հարիւրն.
ի թիւնն այն անցանի յահեկին առ յաջն ։
Եւ այրեաց պարտի վաթսնապատուղ պտուղն . ի այն-
պիսիք պարտին կրթիլ ի գործս ողորմութեան, որ նշա- յակ.
նակի վաթսնապատուղն ։ Իսկ զոգաւորեցելոյ ոտիւեալ 21.
լինի երեսնապատուղ պտուղն , ի այնպիսեաց բաւական է
ունել զսահմանաբաժնեան հրամանն հաճատուով երթալոյ ու-
թեան . ի տասնեակ թիւնն երեքբոյսութիւնքն առնե
զերեսնն ։ Երրորդ ասկեղէն պսակիչն է պատերազ-
մողաց , կամ քարոզողաց , որ ոխատարեալքն ունի
զսակաւութիւնն ընդդէմ սատանայի , յորժամ որ ոչ միայն
ոչ տայ տեղի սատանայի մարմնոյն , այլ նաև ար-
տաքսէ զնա ի թագաւորութիւնէ նորին . և ոչ միայն
յինքեանէ , այլ և յայլոց հալածէ զնա ։
Նաև ոչ է ասելի , թէ ոսկեղէն պսակիչն միայն յար-
մարի առաքելոցաց՝ որոց ըստ գործաւորութեան իւր-
եանց պատճառն քարոզելոյն և իւրաքանչիւր ումեք
որ զգործս գայս արժանապէս առնուցու ի նիւթ-
զի առաքելոցաց ոչ պարտի ոսկեղէն պսակիչն վասն
գործաւորութեանն զոր ունին առ ի քարոզել , եթէ Բ
ոչ ներգործութիւնք քարոզիցեն . զի ոսկեղէն պսակիչն
ոչ պարտի ունակութեան , այլ գործոց պատեհագ-
մի ,

մի, քան առաքելոյն որ ասէ, ոչ պատեպազի, եթէ
2.տիմ. ոչ քան օրինի մարտիցի։ Իսկ ծանիր, զի քարոզելն,
2.5. և ուսուցանելն, վասն զի է գործ ողորմութեան, թո՛ղ
եալ լինի ի միջ հոգևոր ողորմութեան։

Յաղագս թոռնելոյ ղերինային խնդութիւնն։

ԳԼ. ԼԱ.

Եթէ ասի համառօտաբար թոռնեցուք
զերինային խնդութիւնն, ոչ զերազանն
որք ընդ սեռիւ, այլ զսեռս եղակա՛
նացն։ Քանզի այնքանք են մասնաւոր
խնդութիւնք, զորս իւրաքանչիւրք ունի
ի ինքեան, կամ ի լսելի, մինչ զի միայն դի՛
տութիւնն այ բաւական զնոսա։ և
այնքին զորս ծայրագոյն խնամատութիւնն կամի այնց
դիտել։ Զի այնքան խնդասցէ իւրաքանչիւր ոք ի
բարեաց այլոց, որքան ի յատուկ բարեաց իւրոյ։ սա
կայն ոչ է իմանալ զասացեալն խնդութիւնեան, այլ
վասն թոռնոյ խնդութեանց։ վասն զի այնպան և այնչափ
սաղ. են անգ խնդութիւնք, մինչ զի ամ թոռնականք աչ
86.3. խարհիս ոչ կարեն թոռնել զայն։ և ոչ ամ երկրա
չափք չափել։ և ոչ ամ քերթողք տրամաբանք,
ճարտասանք, և ամենաբանք արտայայտել բանիւք։ զի
1.կոր. զոր ակն ոչ ետես, և ունկն ոչ լուաւ, և ի սիրտ
2.9. մարդոյ ոչ անկաւ, զոր պատրաստեաց ած։

Արդ խնդասցին սիքն ի վերս քան զինքեանս, ի տե
սութիւնէ այ։ և ի վայր քան զինքեանս ի գիտելիսն
երկնի, և այլոց մարմնաւոր տեղեաց ուսուցուածոց։
Ի ներքս յինքեանս ի փառաւորութէ հոգւոյն և մարմ
նոյ։ Ապառաջ ինքեանց, ի ընկերացելսն հրեշտա
կաց և մարդկան։ Ամ զամ հոգևոր զգայութիւնս
լցուցեալ անճառելիւք ցնծութիւնք։ քանզի ինքն հան
դերձեալ է լինել ամ հոգևոր զգայութեանցդ յաւուրն
դեալ։ Քանզի լինի ած հայելի տեսանելեացդ, քնար
բանելեացդ, մեղր ճաշակելեացդ։ պատասան հատուտե
լեաց։ Ծառիկ չշափելեացդ։ Անդ մինչդի պարտաւո
թիւն լուսոյ տամանային։ բարեխառնութիւն գար
նանային։ առատութիւն աշնանային։ հանգիստ ձմե
ռային։ Անդ ըստ օգտակարին, և զարս ոչ ըմբռնեն տեղի։ և հնչուածն, զոր ոչ ըմբռնեն ժամա
նակ։

նակ , է՛ բուրումն , զոր ոչ ցրուէ փչումն ։ է՛ հա-
մբերութիւն , զոր ոչ նեձոդեցուցանէ կերծումն ։
Ասէ տրպէս առէ օգոստինոս , տեսանելոյ ևս առանց
վհատանելի , սիրելոյ առանց տաղտկութեան ։ գոհա-
նանալ , առանց վատասկուլ ։ Ասէ՝ յիմարութիւն , յ·կաս·
երևեցոյն խնամոտութիւն տգօտնի ։ յ·ւշ·
Ասէ՝ լիցի տգեղութիւն գեղեցկութիւնն աբիսաղ- ւ·կաս·
մայ , անդ՝ լիցի յամրութիւն երագութիւնն առասելի ։ ւկ·շ·
Ասէ՝ հանապետոյ տկարութիւն ուժ երևութիւն առեր- ւ·կաս·
առնի ։ Ասէ՝ կարձակեցութիւն հանդերձոյ երկա- ւ·ւշ·
րակեցութիւն մանօտաղայի ։ Ասէ՝ աղքատութի- գատ·
հանարեոյ՝ կաղաղորութիւն օգոստոսի ։ ւճ·ց·
Ասէ՝ քան օգոստինոսի՝ ոչ ինչ վնասէ , ոչ ինչ պակա- ՅՆնդ·
սի , ոչ ինչ յաւելու , ոչ ինչ ծորի , ոչ ինչ արտաքոյ ե·շ·
գրոց բաղձացի։ և ոչ ինչ ինձէրքն յորմի տագնապ- ղռւկ·
գի ։ Ասէ՝ քան բեռնաւրոսի՝ լինիցի ևծ բանականին ւ·ւ·
յիմութիւն լուսոյ ։ կամացն բաղմութի խաղաղութենէ ,
մտացն յարաձայնութիւն յաստիճանականութենէ ։
Է՛ օգոստինոս ասէ , հի գոհ՝ պիտի կենաց գիրի ած,
ուրէ՛ կենաց առանց մահու ։ ուր երիտասարդու-
թի առանց ծերութեան , ուր լոյս , առանց խաւա-
րի ։ ուր խնդութիւն առանց տրտմութեան , ուր խա-
ղաղութի , առանց տագաձայնութեան ։ ուր կամի-
առանց ամբոխութենէ , ուր ճագաւորութի ։ առանց
փոփոխման ։ Է՛ բեռնաւրոս ասէ , վարձք սրբոց է՛
պնեան մեծ , որ չափիլ ոչ կարէ ։ պնեան բազում
որ ոչ կարէ ճռնիլ , պնեան առատ , որ ոչ կարէ
սպասիլ ։ պնեան պատճառական , որ ոչ կարէ տրգա-
հատիլ ։ Է՛ օգոստինոս ասէ , զոր ինչ խոստանայ ևծ՝ մատ·
ոչ կարէ ըմբռնիլ հաւատով ։ ոչ հասանիլ յուսով , ոչ ե·կ·
պատիկիլ սիրով ։ Ազդացեալ քան զմի բաղձանս
և զհամն ։ կարելի է առանալ , այլ անկարելի է վիպա-
սանիլ ։ Ասէ՝ քան օգոստինոսի , երգքն ոչ գադա-
րին , վարձքն ոչ սպասին ։ Ասէ՝ սրինչ սերեցոյ
ոչ լինի ի բացակայ , ոչ ինչ ցանկացի , որ ոչ լինիցի
հոգ ։ Երանութիւնն այն որպէս ասէ օգոստինոս , մաղ·
կայանայ յերկու իրս , այսինքն ի հարկաւորութեան ե·յ·ւ
ներկայութե ամ բարեաց ։ և ի հարկաւորութե բա-
ցակայութեան ամ չարեաց ։
Չգիտաց այսպանէ՝ այսպէս խօսի օգոստինոս , ոմ մաղ·
կենդանական կեանք , քաղցր , և սիրելի , և միշտ յի- ւ·ւ·գ·
շելի ։ ուր ծայրագոյն անհոգութիւն ։ անհոգ հան- յո·ւ·ւկ·
դարձ ։ ււ·

զարտուղութիւն, հանդարտ զգաստութեի. զսքանչ
երջանկութեի. երջանկիկ յաւիտենականութեի. յաւի-
տենական երանութիւն. ուր երանելի աւուրց ութեան՝
ուր աւուրց տեառութեի. և անվախճան գովութեի:
Ա Անդ՝ յոյսիւթիւն վարձատրութեց. ի ներս հեղուն
հեղուսիւթեանց համահեղուս բարեաց. և պատուոյ
յաճ կողմանց: Ի բոլոր նախասահմանելոցս հաւաքեա.
զի խնդութիւք ամենք վերաբերին առ հոգին. ամենք
առ մարմինն. և ամենք առ զուգաւորեալն.
զոր իւրաքանչիւր երանելի ըստ իւրոյ արդ
դեանց ընկալցի առ ի երջանիկ վախճան,
առանց վախճանի: Զոր և մեզ հնար-
հեսցէ սիրոքն և վախճան
ամի. որ է օրհնեալ յա-
հիսեանս:
Ամէն:

ՄԻԱՅՆՈՅ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՊԱՏԻՒ ԵՒ ՓԱՌՔ:

Վ Ա Խ Ճ Ա Ն.

Յանկ ինչ ինդեքսաց իրաց՝ որք պարունակին նայեալ
բոլորոջ հատուածոյ ածաբանականի
Աշխարհութեան ։

Ա

Ա դահութիւն սահման. 211
Ագահն վատնեա-
լոյսոյն քան դնումն. 211
Ագահութիւն դատեբքն. 213
Ագահութիւնն պատճառ
բազմաց չարեաց. 212
Ագահութիւն երբ մահա-
գոյ, և երբ ՝ներելի. 221
Ադամ ո՞ւր անկաւ. 165
Ադամ դիւրին տրամանն ըն-
կալաւ. 164
Ադ ամ առաւել մեղաւ,
քան Եւա. 166
Ամպք՝ ո՞ւր, և յո՞րժամ
եղանեն. 92
Անճիւնք ածայինք նորոգում
իցեն հատասաքք. 30
Անբան կենդանիքն շուտով
ներընդունին զաղտումն
առաջնոյ չարժունենէն քան
զմարդիկ. 128
Անկումն հրեշտակաց. 111
Անուանք, և բայք, և այլք
մասունք բանի, զի արդ
ոչ կարեն առաւորիլ ՝ի
53
Անչափութիւն ՝ի. 34
Անբաժանելի է ածն. 35
Անհասս յիւրաքանչիւրս
երեք իրք գտանին. 28
Անհնութիւն ՝ի. 33
Անհնարն եռակաբար առ-
նանի. 34
Անթոռչի ասի ինչ եւա-
բար. 225
Անձնիշխանն զինչ. 149
Անձնիշխանութիւն ազա-
տութիւն է եւակի. 150
Անդամք անդամոյ ծա-
ռայեն. 152
Անուանք ՝ի. 50
Անունս այս ոդի ՝ի՞ , ո՞ր-
պէս, և զինչ. 25
Անձինք ածայինք են հա-
հասոյք. 30
Անձն ՝զինչ, և յորմէ է
առաջեալ. 31
Անձրեւն զինչ է. 93
Անարդութիւն զինչ է, և զո՞ր-
քան պարունակէ. 97
Աշխարհս ասի հետ առեղ-
ծոյին. 17
Աշխարհս է եռակի. 91
Աշխարհի նորոգութիւն, և
մաքրութիւն, ո՛չ են նոյն.
475
Աշխարհի անմաքրութիւնքն
վայրապարեսցին ՝ի
գ՛ոխս. 475
Ապաշխարութիւն ո՞րպիսի
պարտի գոլ. 419
Ապաշխարութիւնն ներդոյ-
ծութիւնք. 422
Ապաշխարութիւնն էն երեք
մասունք. 423
Ապաշխարութիւն զինչ. 417
Ապաշխարութիւն է կրկին.
418
Ապաշխարութիւն որքան
ժա-

ժամանակ տեւելի է. 418
Առնելոյ որինել է յիւրոյն կող֊
մանէ պատուհասել զե֊
րիս. 307
Առաքումն ոգւոյն սրբ֊, և
որդւոյն, կրկին. 22
Առաքել ի յաճախինան֊
զինէ. 23
Առաքել և առաքիլ ի յաճա֊
խինան որդի է. 23
Առաջնոյ մարդոյն տրե֊
ցաւ երիս ամս. 163
Առաջին շարժումն զինէ. 189
Առաջին սկիզբն մի միայն
է. 13
Առնչականաց յատուկն
զինէ է. 31
Առաքինութեանց ածա֊
բանականաց և կարու֊
նալականաց զանազա֊
նութիւն. 315
Առաքինութիւք կարտինա֊
լականք վասն էր այսպէս
առագեալք. 340
Առաքինութեանէ ստուգա֊
բանութիւն զինէ. 295
Առաքինութիւնքն են կա֊
պակցեալք. 299
Աստմբ զինն զայ՝ բազմա֊
պատկաբար. 54
Աստւած է կրկին. 92
Աճային գոլն ցուցանի. 9
Ամ մի է. 11
Ամ բազմապատկաբար ձա֊
նալ ի մէնջ. 36
Ամ է միայն առաջին
սկիզբն. 13
Ամ բազապատկաբար ձա֊
նալ ի մէնջ. 37
Ամ բան չափու արգեանցն
ձանալն ի վերին գոյ֊
Հառն. 35
Ամ տեսանելեաւ, ճաշա֊
կելեաւ, և լսելեաւ
ճանալի. 36
Ամ եռակաբար ճանալի.
37
Ամ անունն, եռակաբար
առնական. 18
Ամ ի մէնջ և ի յերանեցեալ֊
ոց ճանալն զանազան
կերպիւ. 28
Ամ ոմպիսի կերպիւ և
անչափ. 32
Ամ է յամ ուրեք. 38
Ամ ուր էր մինչ աշխարհս
ոչ էր. 38
Ամ բազմապատկաբար է
ի յիւրոս. 39
Ամ մի ճեթ իցէ ի գէա.
40
Ամային պարգեւն է բազ֊
մաչխի. 146
Ամ է պատճառ լրացս եռա֊
կաբար. 79
Ամ վեց ի արար զմարդն
մեղանչական. 266
Ամուեղաց բնութիւն. 86
Ամաքանութիւն կրկնակի.
52
Արիութիւնն զինէ. 345
Արիութեան մասունք. 345
Արիութիւնն կայանայ ի
հինգ իրս. 346
Արիութեան օգնիչք. 346
Արմատ մեղաց ասլականիք
զքնութիւն, և ցանձն.
236
Արդարացուցման ամբար֊
ջոյն չորք վերսինդրին.
434
Արդարացուցումն ամբար֊
ջոյն ո՞ւմ եղանի. 434

Աղաւթացուցմանքն կրկին սէր տոհմակ լինի. 22
Աղաւթացուցման հոգւոյ վէց իրք պահանջին. 436
Աղաւթութիւն ինչ է 347
Աղաւթութեն մասունք. 347
Աղաւթութեանն ներդրոյծութիւնք. 348
Աղաւթութիւնն ի յորս կայանայ. 349
Աղաւթութիւն կրկնակի. 305
Աղաւթութիւն ածային եռակաբար առնանի. 72
Աղճանաձորոյ քհ. 264
Աղգունէ եռակի. 305
Աղիւն վէցիցս անգամ հեղաւ ի քէ. 270
Աչեստանն կուսին ընդէր եղև ի ձեռն հրեշտակի ։

Բ

Բարին է բազմապատկաբար. 272
Բաժինքն ինչ է 480
Բաժինքն են կրկին. 481
Բաժինք հոգւոյ երեք են. 482
Բաժինք մարմոյ չորք են. 485
Բարկութիւն զհարդ իցէ մահուէշափ, և զնդիր ներելի. 220
Բարկութիւն ինչ է 205
Բարկութիւնն ունի զկիր կին գող. 205
Բարկութեանն դասերք. 206
Բարկութիւնն պատճառ բազմաց չարեաց. 206
Բազմութեի կրկնակի. 55
Բան բնական ինչ է 61
Բանն ինչ է, և մասունք նորին ո՛րքանք. 140
Բանն եռակի. 109
Բերանոյն մեղքն. 227
Բղխախոհութիւն երիք մահ հուշափ. և երիք ներելի. 224
Բղխախոհութի ինչ է 215
Բղխախոհութեան տեսակք. 215
Բղխախոհութեե դասերք. 216
Բղխախոհութենն վճասք բազում կերպիւ. 216

Գ

Պաբրիէլ ինչ թարգմանի. 118
Գանձէնն մի եե լինչ օրէն. 218
Գերազանցութի այ. 47
Գեռնաչարժն ինչ է 94
Գիտութեե պարգեւն յերկնից կայանայ. 355
Գիտաւոր աստղն ինչ է 92
Գիտութեե պարգեւն ինչ է առնե. 356
Գիտութիւն այ եե լինակատարագուներդ 62
Գիտութիւն այ ասի ըստ բազմայ անուանց. 63
Գիտել կարելիք զբազում այլ ոչ իմանալ. 137
Գործողութի ի ածայինսն է կրկին. 64
Գործե ածի կրկնակաբար. 80
Գործելն այ, և ստեղծո-

Ծռեալծոց , տարբերին . 79
Գործք վեցից աւուրց ոչ[ինչ] իմանին բարոյականաբար . 81
Գործոց մեղքն որք են . 228
Գործք ողորմութեի . 161
Գործք արդիւնաւորք յորմէ են . 307
Գործք մահացուցեալք որ[ոց] կենդանանան . 422
Գործոյ ոչ[ինչ] ինչ արդիւնաւոր՝ ոչ[ինչ]քան վերանդրին . 308
Գործք արարեալք արուեստ քոյ սիրոյ աւնի[ն] օգտեն. 312
Գործոց սեռքն են հինկ . 179
Գովելի է չան առաքինութեի քան զչան գիւտութեի . 302
Գումանն զո[ր] քան թիւն պատուանիկ . 111
Գօշ , և մագօշ զին[ի] 464

Դ

Դարբ աշխարհի . 95
Դատաստարտեցելոց որբուհւոն զիարդ . 478
Դատաստարտեցեալք մի[ն]ի տուեսանիցեն զկատարս երանելեցելոց . 478
Դատաստարտեցեալք վասն էր յանխոնեսականապէս պատժեացին . 73
Դատաստան աշխարհի՝ նախնին վասն էր ջրով, և երկրորդն հրով . 467
Դատաստանն է եռակի . 470
Դատաստանն վերջին որ[պէս] . 470
Դատաստանի յանդուգն որ[պէս] երևեսցի Քս . 472
Դատաւորք ընդհանրակա[ն] դատաստանին . 141
Դատումն փիլիմոնի վասն հիմիգքարուեսի . 157
Դեղք ընդ[ու] ի խոտս[ոյ] օգս բնակին . 113
Դժոխքն կրկնակաբար առնան . 278
Դիմաց յատկութիք . 114
Դիտաւորութի , և յուշադրութի , տարբերին 401
Դպրութի կենաց . 36
Դրոշմին վերանդրին վեց. 398
Դրոշմին օգտակարութի . 397
Դրախտ երկրային . 165

Ե

Եղանիւ ի ձայնին կրկին . 19
Եղանակն զին[ի] . 51
Եղանակ նշանակելոյ զին[ի] 51
Եղանակ և կերպ ձանաչելոյ . 115
Եղանակ ձանաչելոյ զձա[յ]որն է . 155
Եղանակք ձանաչելոյ են հինգք . 263
Եղեամն զին[ի] , 93
Եղոք , և եղիա ընդդէմ նեռան . 465
Եղիազարաւորութիւն բանակաւն կրկին է . 341

Երանութիքն զնա՛րդ են Եսթէր՝ և ուխեն . 358
Երկինք , և երկիր , ո՛րպէս անցանեն . 475
Երկնից բնութի՛ , և որպէ՛ս սուեցի՛ . 84
Երկնային մարմինք ձկուտեցուցանեն , և ոչ բառնապատուեն . 84
Երևակայական զբօսութի՛ . 123
Երկիւղն վնո՛ , և սեռական նոքին . 351
Երբորդութիւն ածային հռակաբար ծանուցանի՛ . 26
Երբորդութի՛ բաղումք կերպիս ասի՛ . 29
Երեք են հաւաքումն հաւատոյ . 322
Եհա պի՛րդ կերպաւորեցաւ՝ ի կուսէն . 164

Ձ

Ձ ա՛ռութիւնն ոմ՛ք են որք բաղմապատուկեն . 12
Ձանազանութի՛ տանջանաց գժոխոց . 477
Ձանցաւութիւ՛ մեղք . 228
Ձգայութիքն հոգևորք ո՛րք են . 363
Ձգայութիք մանաւորք հինգ . 121
Ձգայութին հասարակ՝ և առքնեաք ասի՛ զգայութեցց . 124
Ձգայականութիւնն վնո՛ . 130
Ձգայական չարժողական զօրութի՛ հրամա՛ն չարժի՛ . 110
Ձմարտելոյն վասն ոմանց դիպուածոց ոչ պարտի՛ք առնել . 170
Ձօրութի՛ բնական՝ և կենդանական . 131

Է

Է ութին ո՛րպիսի կերպիս տարբերի՛ ի յանձնէ . 31

Ը

Ը նկերն ո՛րպէս սիրելի է . 316

Թ

Թ լխատութիւնն ի՛ քի՛ վասն ո՛ր սատանա՛ . 256
Թլխատի՛ Քրի՛ ի յիւրան քահանաքար . 257
Թլխատութին հոգևո՛ր՝ կրկին . 257
Թշնամիք ո՛րպիսի կերպիս են սիրելիք . 337
Թշնամին է կրկնակի՛ . 338

Ի

Ի սմ բարոյականք երիք . 25
Իմանական զնի՛ . 94

Ի

Յարուցեալ արքայն երկու ներքեւ։ 136
Ի միաբեան ածայնոյ էութեան են երեք անձինք։ 26
Իմացութիւն ի գործն և այն՝ որ ասի ստացեալ, տարբերին։ 134
Իմացութիւն առնօղ, և կայ ըստ, զինչ։ 137
Ի յայծմանէ միայն երկու սեռք գտանին։ 30
Իրինչ լինի ’ի ստեղծօղ բազմապատկաբար։ 38
Ի վեր քան զբնութիւն, զատ ի բնութենէ՝ և ընդդէմ բնութեան, որք են։ 60

Լ

Լուսոյ ընորհաց հնչակապարիկ։ 262
Լսան զինչ։ 87
Լսան որ երևի ’ի ջիլերի զինչ իցէ։ 92

Խ

Խաչարուն երբ եղաննի։ 96
Խիղճմտացն զինչ իցէ։ 145
Խիղճմտացն զինչ ստուգականի։ 143
Խոստովանութիւնն զինչ իցէ։ 416
Խոստովանութիւն կրկին է։ 426
Խոստովանութիւն երբ է առնելի։ 427
Խոստովանութիւն արարեալ ի մահացու մեղս, միթէ զօրիցէ։ 428
Խոստովանութիւնն երբ պատշաճի վերակրկնել։ 428
Խոստովանութիւն գրովք միթէ զօրիցէ։ 428
Խոստովանութեանէ որակութիւնք։ 429
Խոստովանութեան օգտութիւնք։ 429
Խոստովանութիւնն որումի է առնելի։ 430
Խոստովանութեանն կնիք, և կամ հարկաւորութիւն ծածկելոյ։ 431
Խոհեմութիւն զինչ։ 341
Խոհեմութիւնն է եռակի։ 342
Խոհեմութիւն մասունք։ 342
Խոհեմութեան գործն զինչ է։ 341
Խորհրդոյ սահմանն զինչ է։ 384
Խորհուրդք եկեղեցւոյ հասատուցեալք ’ի քեզ, և որ պիսի կիրակիս։ 385
Խորհրդոյ նորոյ օրինիս ներքոտութիւնք։ 387
Խորհրդոյ հնոյ և նորոյ օրինի տարբերութիւնք 393
Խորհուրդք եկեղեցւոյ ընդ երբ են եօթն։ 389
Խոտանալ սրտի մարդոյն եռակարար ասի։ 67
Խրատուն այսինքն, խորհուրդն եռակարար առնանի։ 357
Խրատն զինչ է։ 373
Խրատք աւետարանականք որք են։ 375

Ծ

Ծայրագունի բարու-
թիւն եռակի եւ-
մունք . 79
Ծանօթութիւնք այ . 49
Ծխամանան զինչ է . 93
Ծիր յարդդողին զինչ է 86
Ծուլութիւն զինչ է . 208
Ծուլութեան դասերք .
208
Ծուլութիւն պատճառ բազ-
մաց չարեաց . 209
Ծուլութիւն երբ մահա-
ցու , և երբ ներելի . 221
Ծնունդն ի ձայնից որ-
պէս ասի . 14
Ծնունդն քէ եռակի . 254

Կ

Կարծողական զօրութիւնն
որպէս տարբերի
յերևակայականէ . 125
Կարծողականի զօրութեան
գործք . 126
Կարկուտն որպէս ծնանի .
93
Կախարդութիւն վասն է՛ր
թոյլ տրեցեալ է տատա-
նայն . 316
Կարդն զինչ է , և որքանք
առնա վերանդրին . 443
Կարգք են եօթն . 444
Կարգք աներևոյթանք կի-
րառեցան ի քո է . 445
Կարգաւօրք որպիսի գոյ
պարտին . 446
Կատարելութիւն բազմա-
պատիկ . 278
Կարողութիւք հոգւոյ շարք
ժականի . 121
Կայութիւն առաջնոյ մար-
դոյ որպիսի . 162
Կասին այ կրկնակի . 69
Կասին վասն է՛ր ոչ կարէ
բռնադատել ի բարւոյ .
142
Կանք երկու ի քո . 268
Կեալ առանց ներելի մե-
ղաց մի՛ թէ ի քէ կարելի .
195
Կենդին յանխոնհանի ար-
ժանաւորիք լսոյ հա-
մարժանոյն . 314
Կիրք եռասպառիկք . 333
Կիրք , և արուսկիրք տար-
բերին . 268
Կնիքն զինչ է լեզ լսոյ սահ-
մանին . 392
Կրթուսն նորահաստատից՝
և երդմնեցեալ վասն
է՛ր սահմանեցեալք . 393

Հ

Համբարձումն քէ որ-
պիսի . 282
Համբարձումն , վե-
րախոհսումն , և թռուսն ,
տարբերին . 282
Համբարձաւ քո ի յեր-
կինս զնայդ . 283
Համբարձումն քէ ընդ
է՛ր ոչխարոյն չետ յարու-
թեն . 285
Հաստատութեան կատա-
րեցելոյ երեք իրք
պահանջին . 215
Հաղորդօղն արժանաւո-
րապէս հանդիպի բազ-
մաց բարեաց . 497

Հաղորդութիւն օրհնիսի կերպիւ ձեռնակալի է. 411
Հաղորդութիւն աչխար հակառակ վասն էր ի ներքոյ միոյ տեսակի. 412
Հաղորդութիւ խորհուրդն յորոյ արգելեալ լինի. 412
Համառձեռութիւն կամաց մերոց առ ածային կամն, է կրկնակի. 70
Համակերտակից են նախնական ստեղծուածք իրողութեց. 81
Հանանուան մեղաց. 192
Հաստատ իւր, հաստատալ ի յայծ. և հաստատ զայծ, տարբերին. 9
Հաղորդութեն կրկնակի նիւթ. 401
Հաղորդութիւն գոյացա կանք են չորք. 400
Հաղորդութեն արժանա պատուհասի. 404
Հաղորդութեն պարտանա լինք. 405
Հաճատոյ սահմանն զինչ. 316
Հաւատոյ բազմապատկաբար ասի. 14
Հայր է ի ածայինն. 14
Հայր, և որդի, որ պատճառ սի բեն զմիմեանս ոչ առաւել բով. 20
Հեշտութիւն կրկնակի. 193
Հերետասանութիւն կղերի կոսագ վասն էր ի ձև պատկի. 441
Հնազանդութիւնն կրկնակի. 375
Հոգւոյ ախտք ժանիք են չորք. 130
Հոգւին ունի զբազում ա նուանս. 120
Հոգին զինչ իցէ բան սահմանին. 117
Հոգւոյ ներքնոյ հութիւնք եւսակի. 120
Հոգին եւսակաբար օտա բանայ ի զգայոցէ. 124
Հոգւոյ բանականի կարո զութիւնք. 132
Հոգւոյ բանականութիւք. 147
Հոգին է անմահ. 148
Հոգին ո՞ւր ունի զկարգ ի գործողութիւնս իւր. 148
Հոգին ո՞րպէս ճանաչէ. 146
Հոգին սակս միաւորութեն ընդ մարմնոյ կրէ զբազում անյանգիտութիւնս. 159
Հոգւացողութիւնն եւսակի. 379
Հոգին զինչ, և ո՞րք նախատեսականք. 93
Հոլովեալ մասնկունքս, յորմէ, որով, յորում, զինչ նշանակեն. 27
Հպարտութիւն ո՞րչ է սկիզբն ամենից մեղաց։ 199

Հայթայթութեան ոմն տարբերի ի նմանատուութեան . 200
Հայթայթութեան տեսակք , և առիճանք . 201
Հայթայթութեան պատճառ բազմաց չարեաց . 202
Հրեշտակաց սահման . 96
Հրեշտակ , և հոգի , տարբերին . 97
Հրեշտակաց յատկութիւնք . 99
Հրեշտակաց վերակացուութիւնք . 104
Հրեշտակաց գործք , և պաշտօնք . 100
Հրեշտակաց չարժամանք եռակի . 101
Հրեշտակաց Ճանաչուածնեռակի . 102
Հրեշտականաւն պատաճառ նուիրեալ գործք . 106
Հրեշտակք սակս երից իրաց ծառայեն մեզ . 107
Հրեշտակն մի՛ թէ բորբոքիցէ զանարբժակս . 108
Հրեշտակք ո՞րպէս խօսին . 109
Հրեշտակաց արքանք անկան . 112
Հրեշտակաց կարգք որքանք . 112
Հրամանքն տանուբանեան ո՞րպէս խնամին . 303

Զ

Զիշեն որպէս ծնանիլ . 93

Ձ

Ձանաչելիքն զինն ի յեւսակի տարբերուած . 36
Ձանաչուածն կրկնակի . 122

Մ

Մասունք հաւատոյ որքանք . 321
Մառախուղն պնդեն 93
Մարմին քի վասն էր Ադամ չանկեցեալ լինի ծածկեալ պատուհմամբք . 412
Մարմին մարդկային ունի զնմանութիւն աշխարհի . 151
Մարմին առաջնոյ մարդոյն ո՞րպիսի 162
Մարմինն քի ո՞րպիսի կերպիւ է ի ներքոյ նշխարին . 19
Մարդն ունի զկրկին վախճան . 480
Մարդն է եղեալ առ պատկերն այ . 17
Մարդն վասն էր է ուղղ ղորդ հատակաւ . 151
Մարդոյ յատկութիւնք . 160
Մարդն առ պատկեր այ մնանեանդ՝ քան հրեշտակն . 18
Մարդոյ արժանապատուութիւն . 158
Մարդոյ առաջնոյ չորեք կին օգնականութիւնն տրեցաւ . 163
Մարդոյ հնգապատիկ որպիսութիւն . 167

Մարդելոյն քի էր յար-
մար բաղում կերպիւ. 241
Մարմնառութեն քի զար-
մանալիք. 251
Մարիամ միայն զեօթն
բանս խօսեցաւ. 234
Մարիամու քառակի սր-
բութի. 257
Մարիամու երեքկին սր-
բութի. 216
Մարիամ կոյսն՝ վասն է՛ր
հարմնացաւ առն. 449
Մահն կրնկակի. 469
Մանանեղոյը Ճանաչին ի
միջ ընդհանրականքն և
հակադարձեալ. 136
Մեղքն ինաս է բաղմաց.
184
Մեղաց մահուէ՛ս փից, և
ներելեաց՝ զանազանու-
թի. 194
Մեղաց եօթանց մահու-
էս փից բաւականութեն.
198
Մեղք մահուէ՛սփք՝ եօթն
դաղանաց՝ և եօթն հի-
Հանդութեց են համե-
մատութ. 199
Մեղք մահուէ՛սփք՝ չոր-
էրանաքն քի բժչկին.
199
Մեղքն ոնի զբազում ա-
նուանս. 186
Մեղքն զնէ. 171
Մեղքն ասի ոչինչ. 174
Մեղքն յոյսի՞ է, և յոյս՞ էմ
175
Մեղքն զբազում չարիս
առնէ. 179
Մեղքն որպէս ծնանի ի
մեզաց. 180
Մեղք մահուէ՛սփի առանց
ներելեաց Թողանի, այլ
ոչ հակադարձեալ. 439
Մեղք առ ոգին սուբբ՝
ոգ է անԹողի. 225
Մեղք առ ոգին սբ՝ ունի
զնեց տեսակս. 226
Մեջն է քաղաքապետիկ.
484
Մեդն գինՀէ. 92
Մինքայէլ որպիսի կերպիւ
Թարգմանի. 110
Մկրտութեն գի է օգուտ
մեզ. 239
Մկրտութեն ընդէր լինի
ջրով. 395
Մկրտութեն էռանի. 396
Մկրտութե՛ն ներդործու-
Թիւնն. 396
Մկրտութիւն գի, և յո-
Հաննու, տալբերին. 397
Մնդրականք աստեղք գնի՛ն
86
Մոգականաց որակութիք
և ընՀացք. 86
Մղձութիւնքն ոչ են կա-
պակցեալք. 309

Յ

Յաւիտենականութիւնն
գինՀ. 41
Յաւիտենական է
ԵՀՏ. 41
Յաւոգուցեալքն ՏՀՅոյ-
նոց անՀամնդ. 57
Յանգիմանութիւն էռանի.
180
Յաւուկ քահանայն ըստ
որմ՛ կերպի ասի. 431
Յաւնեն բարիք, և չարք,
այլ զանազան կերպիւ.
469

Յարութիւն ընդ հանրական. 468
Յարութիւնէ փիլ ստուգութիւն. 280
Յարութիւն փիլ պիտիդ. 290
Յիսուս անուանեան արժանապատուութիւն. 257
Յո անունն բազմապատկաբար յարմարի փիլ. 238
Յիշողութիւն պինդ է և որն է տեղի նորին. 129
Յիշողութիւն, երեւակայութիւն, և վերապիշողութիւն տարբերին. 129
Յորդորօղք պէտք առ գործս քարիս են երեք. 291
Յոյն կրնանի. 324

Ն

Նախադրութիւնս այսքի, բազմապատկաբար առնանի. 16
Նախադրութիւնն այս, առ, նշանակէ զիմն. 17
Նախադրութիւնս այս, ի, բնաձեռն պինդ է նշանակէ. 21
Նախադաղափարք էրաց, և օրինակք, և բանք, ոմք են ի յայտ. 54
Նախանձն երբէք մահու չափ, և երբ ներելի. 219
Նախանձն պինդ է. 203
Նախանձու գաւերք. 203
Նաւաքեկութիւն կրնանի. 222
Նախասահմանութիւն պինդ է, և պատճառք նորին. 64
Նախասահմանութիւնն, արդարացուցումն, և մեծացուցումն, ոմք տարբերին. 64
Նախասահմանութիւնն որպէս օգնական լինի աղօթիւք. 66
Նախատիտեցեալք միթէ կարիցեն արգիլանաճարիլ. 68
Ներգործութիւն մեղաց, և պարտաւորութիւն, տարբերին. 174
Նեղն որպէս յղանի. 460
Նեռան վարքն որպիսի. 461
Նեռն չորիւք հնարագիտութիւք վարի. 463
Նեռան մահն. 466
Ներսածել զնորոգութիւդ, բորոքել, և լուսաւորել զմիտ, տարբերին. 108
Ներողութիւնք որպէս են օգտակարք ննջեցելոց. 459
Ներգործութիւնք զանազան կերպիւ վերաբերին առ ած. 46
Ներգործութիւնք հոգւոյ. 146
Ներելի մեղքն պինդ. 193
Ներելի ներգործութիւնն քառակարար լինի մաքառելոյ. 294
Ներելի մեղաց ներգործութիւնք. 193
Նշխարն վասն եր վերին մատուցանելոյն ի քահանայէ. 401
Նշանք բարեհաճութեան են հինգք. 69
Նորոգումն աշխարհի որպիսի և զիարդ. 474
Նաւիլ ընդաջմէ այ պինդ է. 285

Շ

Շարժումն եռակի. 45
Շարժումն երկնից՝ կրկին. 87
Շնորհն այրագուսման որ՝ պէս մեծագոյն քան զնորս միւսոցն լինի. 273
Շնորհն է բազմապատիկ. 292
Շնորհաց ներգործութիւնք. 293
Շնորհն հաճոյապար յոյժ. 290
Շնորհաց արժանաւորիմբ ի ձեռն երից նախապատրաստութեցդ. 291

Ո

Ոգին սէր է սէր. 19
Ոգին սէր որպէս կրկնակ նախաբար յառաջնոյն ի հօրէ. 19
Ոգին սէր երկպէս առաքեալ. 21
Ոգին սէր սէր հօր և որդւոյ. 20
Ոգին սէր որպէս սէր՝ և պարգեւ ասի. 22
Ոգին սէր տուեալ զանազան կերպիւ. 23
Ոգին սէր ոչ տրի. 22
Ոգին սէր զանազանաբար անուանի. 25
Ոգին սէր յորում ժամ նախ առաքեցաւ առաքեալսն. 24
Ողորմութիւն ստուգաբանութիւն. 75
Ողջոյնն հրեշտակական է գովելի. 232
Ողջախոհութիւն զինչ է. 343
Ողջախոհութիւն պատճառն որ լաւ կայանայ. 344
Ոսկեղէնն պատկերն զինչ է. 490
Ոսկեղէն պատկերին որդոյ պարսիւ. 491
Որդին ասի վասն երբ մանաւանդ մարմնացաւ քան զի է այլումն ի յաւիտենից ծնեալ նոյն. 213
Որդի ոչ սասցեալ լինի բազմապատկաբար. 16
Որդին ոչ է իմաստութեան հօր. 16
Որդին ոչ է պատկեր հօր. 17
Որդին ոչ վասն երբ ասի բան. 18
Որդւոյն ոչ եռակի դերանգութիւն. 18
Որկրամոլութեանն երբ մանուածն. 223
Որկրամոլութեանն զինչ է. 223
Որկրամոլութեանն դասերք. 214
Որկրամոլութեանն հնարք բազմապատկաբար. 214
Որկրամոլութեանն հնարք և գեղք. 215
Որոտումն զինչ. 93
Որդւոյ գաւտապարտութեցն զինչ է. 478

Զ

Զ՛արն որ՛ զկա՛ս Հանապ՛ազ յա՛յդ . 63
Զա՛րն է եռա՛ւիլ . 172
Զարն ո՛րպէս է օգտակար . 172
Զարշարանացն Քրիստոսի դիտո՛ղութիւնք . 271
Զարշարանացն Քրիստոս դառնո՛ւթիւն . 269
Զարշարանք Քրիստոսի զնո՛ւթիւն զկնաւոր մեղս . 272

Պ

Պ՛ատառ՛ագք մեղայ որ՛ք են . 427
Պ՛ահաստո՛ւթիւք առե՛ղ ցեղագ ի Քրիստ ո՛րք են 368
Պ՛ատի՛ւ առա՛ւր կ՛իրակե՛ի . 96
Պարգեւք ոգւոյն սրբոյ կ՛ին են եօթն ։ 349
Պատի՛ճն կ՛ինի՛ , և որո՛շմ պատու՛ի . 364
Պաշտօնեութի՛ն կ՛ինի՛ , և որո՛շում պատու՛ի . 364
Պատկերն է եռա՛կի . 17
Պատկեր մարդոյ ո՛րպէս է ի՛յոյդ՛ոզ իւրում . 17
Պատկեր երկրորդութեան ըստ որո՛յ իրաց է ի՛ մեզ 19
Պարտականք եմք առաքելոցն բազմապատկելոյ . 366
Պատարագին դերազանցութի՛ն . 404
Պատարագին բարոյական մեկնութի՛ն . 415
Պատկերացուցութի՛ն մարդ՛ոյ . 153
Պատմ՛ոց ուրո՛ն են սեռք . 479
Պատմ՛իչք ասա՛ն վասն քառասնից պատճառաց . 74
Պարգեւ՛ին ա՛յ . 46
Պատի՛ն է քառակի՛ . 448
Պատկին բարի՛ն է եռակի՛ . 447
Պատկին արգելմունք . 449
Պոռնկք հոգւոյ ո՛րք են . 363

Ս

Սատանայն որպիսի կերպ ալիւ խօսի ընդ մարդ՛ոյ . 110
Սատանայն կրկին կերպիւ անկանէ . 111
Սատանայի մեղքն զի՛ արդ է անհատնի՛ . 113
Սատանայի բաղդատ անո՛ռ անք . 114
Սատանայի խորամանկութի՛ւն առ մարդն . 116
Սատանայ մի անդամ յաղթեցեալ միշտ է հատար ձակի՛ւղ յայնմհետէ վտո՛ր ձեզ . 116
Սատն զինի՛ է . 93

Աստուածն որպիսի էր , և մեղք ներին զնմ է . 117
Ակն է քաղմապատիկ. 327
Ակն բնական , բարոյական , և ընդհական , տարբերին . 327
Ակն հաճոյական ար ի մեզ լորմէ իսկ . 20
Ակն զնմ է իցէ ըստ սահմանի . 325
Ակն է եռակի . 21
Ակն բազմապատկաբար սահմանի . 326
Ակն է տեսակ առաքի նուիրեց . 331
Ակն բազմաց իրաց առնմանի . 331
Ակն դերազանցէ զայլս առաքինութիւս . 332
Սիրոյ ներգործութիւնք . 329
Սիրոյ կարգն . 335
Սիրելութին ըստ որում բաժինք , և առաքինութիւն , տարբերին . 484
Սիրել զաճ , և զանկերն , զնմ է . 328
Սիրելութեէ նշանք . 333
Սիրելն է լսելագոյն քան զտիրելն . 336
Սիրելն զբարեկամն , և զնմ նամին , որն իցէ մեծագոյն . 338
Սկզբնական մեղքն որպիսի սաբաթ է ի մարմինն , և ի հոգին . 126
Սկզբնականի մեղացն զանազան անուանք . 188
Սկզբունք իրաց են անմիջաբար յոյց . 80
Սնափառութեէ եօթն գլուխք . 280
Սնափառութիւնն երբ մեհուլսի , և երբ ներելի . 218
Սուրբն զնմ նշանակէ . 25
Տեղծողածոց եռակի մեծութիւն . 30
Տեղծած հոգևոր և մարմնաւոր զնմ են . 18
Տեղել ծնանիլ և առնել տարբերին . 79
Տեղծածքն ըստ որում կելոլի իմանին համանգամայն տեղծելոլք . 80
Տեղծածն եռակի . 81
Տեղծածն մարմնաւոր է հետ տեղծողին . 18
Տեղծածն հոգևոր է նմանութիւն տեղծողին . 18
Տեղծածն յառաջագոյն էր ի յիշած քան թէ յետ եան ինքեան . 50
Ըրբացուցումն եռակի . 334
Քանելիքն զնմ է , և որ քանք վերահանդրին առայն . 60

Վ

Վախճանն է եռակի . 330
Վախճանն եռակ կաբար առնանի . 34
Վերջին օծումն ևսան նեբելեաց և միացորդաց մեղաց կարգելել . 441
Վերջին օծումն երբ է վերահրկելի . 442
Վերջին օծման գլուխք վերահանդրին .

Վ ե ր ն ա գ ր ո ւ թ ի ւ ն պ ա տ ո ւ հ ա ն ն ե ր ի ն ՝ ն ո ր ա յ մ պ ա տ ա ր ե ա ւ . 364
Վ ե ր ա ծ ո ղ ո ւ թ ի ւ ն ա ն կ ա ր ո ղ ա կ ա ն տ ր ե ւ ք ս ա ա ն ա յ ս . 113
Վ ի շ ա պ ն ե ա ն . 92

S

Տ ա ր ա ձ ա փ ո ւ թ ի ւ ք մ ա ր մ ն ա ւ ո ր ք ո ր պ ի ս ի կ ե ր ա ն ե ա ն ՝ ի յ ա ծ . 30
Տ ա ր ի ն , տ ա ր ե ր ե ւ ե ա ն , և հ ի ն գ ե ր ո ր դ ք է ւ թ ի ւ ն ն , տ ա ր ք ե ր ի ն . 81
Տ ա ւ ե ր ա գ ո ր ա կ ո ւ թ ի ւ ն ՝ և բ ն ո ւ թ ի ւ ն . 90
Տ ե ղ ի ք ո ր ք չ ե տ գ ո տ ա ս ա ն ի ն է ն բ ն ա կ ե ա ք ք , ո ր ք ի ց ե ն . 478
Տ ի ք մ ա ր դ ո յ . 95
Տ պ ա ւ ո ր մ ա ն ք ո ր ՝ ի յ օ գ ո ւ . 92
Տ ր ա մ ախ ո տ ո ւ թ ի ւ ն զ ի ն ՝ ջ . 126
Տ ր ա մ ախ ո տ ո ւ թ ի ք բ ա զ ո ւ մ ք է ն ՝ ի մ ա ղ ձ ո ւ ս և ՝ ի հ ի ւ ա ն ո ւ ց . 127
Տ ո ւ ն ջ ա կ ա ն ն զ ի ն ՝ ջ . 143

Փ

Փ առ ա յ ա ր բ ա յ ո ւ թ ե ա ն գ ե ր ա զ ա ն ո ւ թ ե ա ն . 494
Փ ո ր ձ ո ւ թ ի ւ ն ք բ ա զ մ ա պ ա տ ի կ . 169
Փ ո ՛ ւ ճ ո ւ թ ե ց ն ե ա ր ք . 168
Փ ո ՛ ա ր ի ն ի ն ե ր ի ք մ ա տ ո ւ ն ք . 413
Փ ո խ ո ւ ս ի ն է ե ռ ա կ ի ւ . 406

Ք

Ք ա հ ա ն ա յ ա պ ե տ ո ւ թ ի ն ե ռ ա կ ի ւ . 98
Ք ա ր ո զ ե ն ն զ ի ք ր դ . 379
Ք ա ՛ ա ր ա ն ի դ ո ն ն ց ո ւ ց ա ն ի ւ . 432
Ք ա ՛ ա ր ա ն ի փ ո ք ր ա գ ո յ ն ա պ ա տ ի ճ ի ն է ա ծ ա գ ո յ ն ք ա ն զ ն ե ծ ա գ ա ծ ն ե ղ ա պ ա տ ի ճ ի ն ա ւ ե ա ր ի ւ . 454
Ք ա ՛ ա ր ա ն ի ա պ ա տ ի ճ ի ն զ ա ն ե ր ք ա ա ա տ կ ա գ ո ւ ե ե ղ . 454
Ք ա ՛ ա ր ա ն ի ի ն ո ւ ն մ ի ՛ ք ե ք ի ւ ղ ե մ ա ր ի ա ե ր ք . 454
Ք ա ՛ ա ր ա ն ի ի ն ո ւ ն ո ր ա ե ս ա ւ ՛ ն ե ք ՝ ի ի ն ի ւ ն . 455
Ք ա ՛ ա ր ա ն ի ե ե ղ ի ն է կ ի ւ ն ա կ ի ն . 455
Ք ի ե ռ ա կ ի ւ փ ա ա ո ր ո ւ թ ի ւ ն ք . 246
Ք ի մ ա ր դ ո յ ն բ ա զ ո ւ մ ՛ ն ե ր ք գ ո ր ծ ո ւ թ ի ւ ն ք պ ա տ կ ա ն ե ն ն . 250
Ք ի պ ա տ կ ա ն ի ն բ ա զ ո ւ մ ք գ ե ր ա զ ա ն ե ց ո ւ թ ի ք ք . 260
Ք ի գ ա ւ ա ւ տ ն ն ը ն դ ե ր ո ւ ո չ ե ղ ե ւ յ ա ո ւ ա ջ ա զ ո յ ն կ ա մ յ ե ո ն ա զ ո յ ն ն . 238
Ք ո ՛ ի ւ ղ ա ն ե ե ց մ ա ն ե ն ն է ր լ ի շ ո ր ի ք ք . 260
Ք ո ՛ զ ր ա պ ա կ ա ո ւ թ ի ւ ն ո ւ է ա ո ւ . 268
Ք ո ՛ ք լ ո ւ ս ե կ ե ղ ե ց ո յ . 261
Ք ո ՛ լ ի յ ն ա ո ւ թ ի ւ ե ա մ ք . 263
Ք ո ՛ ո ր պ ե ս ի ս կ ե ր պ ե ս ի ւ է լ ո յ ն . 264
Ք ո ՛ ո ր պ ե ս ի ս կ ե ր պ ե ս ի ւ զ ո ր ք դ ա ք

զանայլ խնամատուիքէ . 264
Քո՞ ճանապարհորդ և հա՞ մարձակնաղ . 265
Քո՞ հրապիսի կերպիւ հրաժարեցաւ ի մեռանելոյ . 266
Քո՞ եթէ ոչ չարչարիցի նա՝ աշխատեաք պահպանիցէ նեղուիքէ . 270
Քո՞ զնոյս ազատեաց ի դժոխոց . 277
Քո՞ ընդէր էջ ի դժոխս . 277
Քո՞, և հյուծեալք ոչ ու՞ նին զբաժինք . 43
Քո՞ ի կերակուր աւուրս մահ ուան , ոչ էր մարդ . 279
Քո՞ որքանիցս երևեցաւ յետ յարուիքէ . 280

Օ

Ովանդակուիքէ՝ որ պէտ հրովք , և յորժամ ժամ օգտին ննջեցելոց . 456
Օրինակն , և հայելին , տարբերին . 56

Վ Ե Ր Ջ ։